

கி.
கணபதி தீட்சன

கடைச் சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
ம து ர க்
கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்
அருளிச்செய்த

ம ணி டே ம க லை

இது
மகாமகோபாந்தியாய நாகநீனாய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்தது
நூதனமாக எழுதிய அருமபதவுரையோடும்
பலவித அராய்ச்சிக் குறிப்புகளோடும்
அவர்கள் குமாரசா
S. கலியாணசுந்தரையரால்

வெளியீடு
புரஸபாக்கம் வீனலை அர்ச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[நான்காம்பதிப்பு]

விலை ரூபாய் (௨) ஐந்தாம்

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்

1	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பேயாகள் முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி	..	V
2	பிழையும் திருத்தமும்	..	VI
3.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை நூற பேயாகள்	..	vii-viii
4	முகவுரை	..	viii-xx
5	குறிப்பு		xx
6	நூலாசிரியர் வரலாறு		xxi-xxvi
7	மணிமேகலையால் தெரிந்த அரசாங்களின்பேயர் முதலியான	..	xxvii-xxxviii
8	மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம்	...	1.64
9.	மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரை முதலியவைவும்	...	க - க்கு
	பதிப்பு	..	க
௧	விழாவுரை காலை...		கக
௨	மணிமேகலைத் திருநாளை		கக
௩	மணிமேகலைப் புத்தகநாளை		௨௭
௪	மணிமேகலைப் புத்தகநாளை		௪௨
௫	மணிமேகலைமேயவம் வந்ததுநான்றியகாலை		௫௪
௬	மணிமேகலைக் கோட்ட முறைத்திருநாளை		௬௬
௭	மணிமேகலைப் புத்தகநாளை	..	௮௫
௮	மணிமேகலைப் புத்தகநாளை	..	௯௬
௯	மணிமேகலைப் புத்தகநாளை	..	௧௦௬
௧௦	மணிமேகலைப் புத்தகநாளை		௧௦௭
௧௧	மணிமேகலைப் புத்தகநாளை		௧௦௮

பக்கம்

கஉ.	அறவணாத தொழுத காதை	...	கநச
கங.	ஆபுத்திரன் றிறம் அறிவித்த காதை	.	கசஉ
கச	பாததிரமரபு கூறிய காதை	..	கருஉ
கரு	பாததிரங்கொண்டு பிரசைபுகக காதை	.	ககங
கக	ஆதிரை பிரசையிட்ட காதை		ககக
கள.	உலகவறவி புநககாதை		களஅ
கஅ	உதயகுமான அம்பலம் புகககாதை	.	கஅக
கக	சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய காதை	உ௦உ	
உ௦	உதயகுமரனைக் காஞ்சன வாளாலெறிந்த காதை		உ௦௪
உக.	கந்திரபாவ வநுவதுரைத்த காதை		உ௨௪
உஉ.	சிறைச்செய்காதை		உ௨௬
உங.	பிறநிகராதை	..	உருங.
உச	ஆபுத்திரனுடைய காதை	..	உசரு
உரு	ஆபுத்திரனை மணிபல்லவமடைந்த காதை		உ௪௪
உக.	வஞ்சிமாநகரத்த காதை		உகங.
உ௪.	சமயக கணககா தந்திறங்கேட்டகாதை	.	உ௦௩
உஅ	கசசிமாநகரபுகக காதை		உ௨௪
உக	தவத்திறம்பூண்டு நருமங்கேட்டகாதை		உ௪௪
ங௦	பலத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை	...	ங௦௩
10.	மணிமேகலைப் பாட்டுக்களின் முதறதிறப்பகராதி		ங௦௪
11	மணிமேகலைப் பிரபாகவிளக்கம்	ங௦௪ - ௩௦௪	
12.	மணிமேகலையில வந்துள்ள வேறுகதைகள்	ங௦௪ - ௩௦௪	
13	புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்	௩௦௪ - ௩௦௪	
14	மறுபுகுகள்	௩௦௪ - ௩௦௦	
15	அரும்பத முதலி பவறறின் அகராதி	௪௦௦ - ௪௦௦	

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அடியார - அடியாரகரு நல்லார
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
ஆதி - ஆதிபாவம்
இலிக - இலிக புராணம்
இறை - இறையனாகப்பொருள்
எ-ம - எனதும, எனவும்
இவரு - இவருறுநூறு
ஓ - ஒப்பு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கல - கல்லாடம்
கலி - கலித்தொகை
கலிக - கலிகத்தலைப் பாணி
குண்டல - குண்டலகேசி
(குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுக - குறுக்தொகை
கூ - கூடா புராணம்
சமய - சமய திவாகரம்
சிலப - சிலப்பதிகாரம்
சிவ சித்தி - சிவஞானசித்தியார
சிறப - சிறப்புப் பாயிரம்
சிறபா - சிறபாஹுறுப்படை
சீவக - சீவகசுந்தராமணி
சூ - சூத்திரம்
சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு
சூளா - சூளாமணி
சூனப - சூனப்பிரகாச உரை
தக - தகையாகப்பாணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன கோவை
தமிழநா - தமிழாவலா சரிதை
தீரி - தீரிகடுகம் [வையார
நிருசநிற - நிருசநிறமபலகோ
நிருஞான - நிருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
நிருவக - நிருவகாதி [நாயனா
நிருவா - நிருவாசகம்
நிவ - நிவயப் பிராட்டி

கே - தேவாரம்
நோல - நோலகாபியம்
ந - நச்சிலாககினியருரை
நள - நளவேணபா
நள மயிலை - நளனூல மயிலை
நாதருரை
நள வி - நளனூல விருத்தியுரை
நாலடி - நாலடியார
நீல - நீலகேசி
நெடுநில - நெடுநிலவாடை
ப - பககம்
பட்டின (பட்டினப்) - பட்டினப்
பதி - பதிக்கம் [பாலை
பதிறுப - பதிறுப்பதது
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை
பரிமேல - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பி - பி - பிரதிபகம்
புறநா - புறநானூறு
பு - வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
பெரிய - பெரியபுராணம் [மாலை
பெரியாழ்வா - பெரியாழ்வா
திருமொழி
பெரு - பெருங்கதை [படை
பெரும்பாண - பெரும்பாணாறு
பேர - பேராசிரியருரை
பொரு - பொருநராறுறுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மதரை - மதரைக்காஞ்சி
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மு - முதலம்
முருகு - திருமுருகாறுறுப்படை
முலலை - முலலைப்பாட்டு
முத்திருப - முதத திருப்பதிக்கம்
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்
மேற - மேற்கோள்
மீர - மீரகோழியம்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	தீர்த்தம்
XXVI	7	யோவைய	யோவைய
1	8	காவரி	காவிரி
4	1	கதை	கதை
60	4	தந்திரம்	தந்திரம்
16	31	யுணர்ச்சி	யுணர்ச்சிய
௧௮	26	எனச்சுவை	எனச்சுவை
௧௮	13	கரகதென	கரகதென
௧௦௭	29	மெனதபல	மெனதபல
௧௧௭	௩	மெதுதல	மெதுதல
௨௧௧	௩	பொருதுது	பொருதுது
௨௮௪	23	மரமாதலின	மரமாதலின
௩௧௨	12	கரு சரு	கரு கரு
௪௧௩	32	விழாவெனவும	விழாவெனவும
௪௪௧	29	உடபதைபார	உடபதைபார
௪௬௪	24	திரிசு பதிக	திரிசுபதிகம்
௪௬௧	6	தேலேதக	தேலேதக
௪௬௬	3௩	பண்ணை	பண்ணை
௫௦௦	23	பொண்ண	பொண்ண
௫௧௨	38	வண்கரு	வண்கரு

இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை

நூற்பெயர்கள்

[இவற்றிற் பெரும்பாலனவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளை அருமபத் முதவியவற்றின் அகராதியிற் காணலாகும்.]

அஃதனாறு, அவதம் ஆறு, அங்காசம், அபிதாம்பிடகம், அபிதாமாதத் சங்கிரகம், அருணசிகை, அவதானகலபலதை, அறநெறிச்சாரம், அன்னம் பட்டம், அனுமான விததிரும, ஆகதினேய புராணம், ஆசாரக் கோவை, ஆசனச் சதம், ஆசனசலிணயம், ஆததிரேயம், ஆதித்திய பரியாய சூத்திரம், ஆபாசம் பிருஹதம், ஆபஸதம், ஆததிப் பிரபந்தம், ஆரிய பரியேஷண விததிரும, இசைத்தமிழ்தூல, இராகவம்சம், இலக்கணக் கொத்து, இலக்கணவிதிகம், இலக்குரத்தம், இலங்கபுராணம், இறையனார் புராணம், உதப்பணமுமார் காவியம், உபதேசாதனமாலை, உலோகவசனம், வலாதி, கிருஷ்ணாறு, கிருஷ்ணம், ஒவியதூல, கடகாபரகாவியம், கண்டபூஷணம், கம்பராசாயணம், கலபகுத்திரங்களை, கல்லாடம், கலிகைக் குப்பாணி, கலிநெடுகை, காதம்பரி, காந்தாபதி, காரைக்காலம்மையார் அருபுத்திருவந்தாதி, கை. திருவிருட்டைமணிமாலை, கை. முத்ததிருப்பதி, காவயகலபலதை, காவேரிமாதாசுரியம், கிராதாஜானியம், கிருத்தோடி, கிருஷ்ணபாதம், கிருஷ்ண யஜுர்வேதபராமைணம், கிருஷ்ணத்திசைப்பரிசுக் புத்தகம், கிருஷ்ணவிதம், கதாநாதபாயம், குண்டலகேசி, குமார சம்பவம், குலவாழ்வு, குலோத்தங்கசோழனுலா, குலவயானந்தம், குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறும்புநாலை, கூடம்புராணம், கோகனசிகை, கோயிறிருப்பண்ணியா திருவிருத்தம், கோவிந்தராஜ்யம், கௌதமதாமகுத்திரங்களை, சிவகௌஸ்தபம், சாகுந்தலம், சித்தாந்தநெடுகை, சிவப்பதிகாரம், சிவஞானசித்தியா, சிவஞானபோதம், சிவபோகசாரம், சிறுபாணாறுபபடை, சிவகௌஸ்தாணி, குடாமணி சிகண்டு, குளாமணி, ஞானசாரம், தசயாகபராணி, தசகுபரா சரிதம், தசநாணயம், தருசைவண்ண கோவை, தத்துவபோதினி, தத்துவதாயம், தமிழ்நாவலா சரிதை, தருக்க சங்கிரகம், தாயிக சூத்திரம், தானபாரமிகை, திரிகடுகம், திருக்குறள், திருச்சிறநம்பலக் கோவையார், திருஞானசம்பந்தர் திருக்கலம்பகம், கை. திருச்சண்பை விருத்தம், கை. திருத்தொலை, கை. திருமமணிக் கோவை, கை. திருவந்தாதி, கை. திருவல்லாமை, திருக்கண்ணியுலா, திருத்தொண்டா திருவந்தாதி, திருநாவலூர் பொலவாய் சாயா திருவிருட்டைமணிமாலை, திருநாவுக்கரசர் திருவேகாதமாலை, திருப்பதிகம், திருப்பல்லாண்டு, திருப்பெருநம்புராணம், திருமுருகாறுபபடை, திருவள்ளுவமாலை, திருவாசகம்,

திருவாதஞ்சுரிகள புராணம், திருவாயமொழி நூற்றாறு, திருவாராதனை கிரமம், திருவிசைப்பா, திருவெண்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புராணம், திருவயப்பிரபந்தம், திருவாகரம், திராகதிகாயம், தேவகோச நிகண்டு, தேவாரம், தொல்காப்பியம், நரிவிருத்தம், நவகிரி, நனவெண்பா, நற்றிணை, நன்னூல், நாகானந்தம், நாமலிங்காதிகாசனம், நாரதசிகை, நாராயணியம், நாலடியார், நாரதவிராச நம்பியகப்பொருள், நீதிபரதீபம், நீலகேசி, நூற்றாறு, நெடுநல்வாடை, நைஷதம், ப்ரபஞ்சஹருதயம், பரமேயஸாரம், பாஜ ஞாபாரயிதை, பஞ்சருதியாகமம், படடிகாவியம், படடினப்பாலை, பதிற்றுப்பத்து, பரதநூல், பரமத்திமிரபாணு, பரிபாடல், பழமொழி, பன்னிருபடலம், பாஞ்சாதிரம், பாணினிசிகை, பாணினியவியாகரணம், பாரததுவாசம், பாரததுவாஜசிகை, பிகலம், பிரிமேதஸாரம், பிரதாபருத்நிரீயம், பிரயோகவிவேகம், பிராகிருதபரகாசம், பிராதிமுகதக வினய வினிச்சயம், பிராதிமோக்ஷம், பிருஹதகதை, பிருஹதஜாதகம், பிருஹதஸமூகை, பிருஹதாரணியகோபரிஷத, புத்தசரித காவயம், புத்தகஜாதகதை, புத்தகதிரட்டு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பூவாகமம், பெரிய புராணம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெருங்கதை, பெரும்பாணாறுபபடை, பொருநாராற்றுப்படை, போதாயன தாமருத்திரம், போதாயனியம், போதிஸைத்துவாவதானகலபலதை, மகாகண்டகம், மகாபரிநிர்வாணகுத்திரம், மகாவம்சம், மகாவாகம், மத்தியமதிகாயம், மதிவாணா நாடகத்தமிழ்நூல், மதுரைகாஞ்சி, மலைபடுகடாம், மனுஸமிருதி, மனோரமா, மஹாபதான குத்திரம், மஹாவிஹ்மநாதகுத்திரம், மாகம், மாளவிகாக்னிமித்திரீயம், மீமாம்ஸா சாஸ்திரம், முப்பத்திரூபியப்படி, முமுக்ஷுப்படி, முலலைப்பாட்டு, மேகஸந்தேசம், மேதாநீயம், மேருமந்தர புராணம், மைதராயனீ உபரிஷதம், யதிராஜவிமசதி, யாப்பருங்கலவிருத்தி, ரதநாபரணம், வங்ககோவை, வாராகம், வானமீகராமாயணம், விகிரமசோழனுலா, விகிரமோவாஸியம், விம்பசாரகதை, வியாசசிகை, வியாசபாரதம், வினயபிடகம், வீரசோழியம், வேதாலபஞ்சவிமசதி, ஐப்பானதேசத்துப் பெளத்தநூல்கள், ஸ்ரீஆதிவணசடகோபஸவாயிவைபவம், ஸ்ரீபுராணம், ஸ்ரீவசனபூஷணம். ஸமிருதிரதஞகரம், ஸருகாலவாதகுத்திரம், ஸபதகதை, ஸமயக திருஷ்டிகுத்திராகந்தம், ஸம்புகத்தங்காயம், ஸாவஸமத்தசிகை, ஸாரஸங்கிரகம், விதநாதகைளமுதி, விதநாதசிகை, ஸுதீவிலோசனம், ஸூதநிரபிடகம்.

உ
கணபதிதுணை

முகவுரை

அகவல்

தன்றே னுக்கி னென்றுகைம் மிகுஉம்
களிறுவனர் பெருங்கா டாழினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே.”

வேண்பா

“காலையு மாலையு கைகூப்பிக காறெழுதால்
மேலை வினையெல்லாங் கீழ்வாம—கோலக
கருமானரோல் வெண்ணீற்றுச செம்மேனிப பைந்தாப
பெருமானைச் சிறநம் பலதது ”

கட்டுரை

உலகமார பன்னூற் நிலகமா யிலகி
நவையறு மொன்பான சுவைபுணாக தினிமைத
திரட்டுறு * மைகது பொருட்டொடா நிலைகளுந்
அமிழ்தினிற சிறந்த தமிழெனு மடநதை
அணிமே கலையா மணிமே கலையான,
நசகம் பெருமை முசசுவ கததுட
கதையிடற நிறைவ னிறையனா ரெனும்பெயா
வாயகதே † புலம்பல வாயகத வாயகத சுவகத
தொலவிசை பலவுறு நலவிசைப் புலவருட்

செல்மா மதுரைக் கூலவாணிகன் கீத்தலைக் காத்தனாரெனனும்

புலவாபெருமானால் அருளிசெய்யப்பட்டது, இளம்பூரணா, பேராசிரியா, தேயவசசிலையா, நசசிநூர்க்கினியா, பரிமேலழகா, அடியாகருநல்லா, சமயதிவாகரவாமன முனிவா, இலக்கண விளக்கவுரையாசிரியா, இலக்கணக்கொத்து உரையாசிரியா, திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசா, மயிலைநாதா, சங்கரநமச்சிவாயர்

* ஐகது பொருட்டொடாநிலைகளாவன —சீவகசிந்தாமணி, சிலப் பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியெனபன

† புலம் - தூல, இதனை, “புலகதொருத தோனே” என்னும் தேரல்காப்பியப் பாயிரத்தாறுணாக

முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று, தன்மைநகறியியலையும் பாணிகவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருந்தலால் தன்னுட ஈறப்பட்டுள்ள மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர ஆறு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற போலப் பாடிப்பவரானுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச் செய்யும் நலப்பாடுற்றது இக்காலத்தில் வேறொருவகையாலும் விளங்காதனவாகிய சில தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத்தெய்வங்களை வழிபடுமுறைகளையும், சிலராதியாரையும், அவர்களுடைய ரடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள தீவுகள் மலைகள் வனங்கள தோட்டங்கள் அறமசாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்னவண்ணமாத இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சாமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற்பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்காணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவர் முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலால் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம், இதன்பாலுள்ள சொற்கூடப்பொருள் உட்பங்கள் நூல்களையாகிய நுண்ணறிவிறமேற்படவெனிடத்தும் சிணப்பப்பொன்று கூறுவர், இதனை

“மந்தா கெயினி வேணிப் பிரானடெகை மன்னவர்
கொகசா குழையணி மேகலை நானுட்பங் கொளவதெவங்
கொள மனியுந் திருக்கோ வையுமெழு க்கொளினும்
நந்தா வரையெ யெழுதவெவ வொறு நலினறருளே”

என்று கவிஞர் பெருமானாகிய துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவர் அருளிசெய்த வெங்கைக்கோவைச் செய்யுளாலுணரக. பின்னும், “சந்தா மணிமேகலைப்பதிகா ரமபடைத்தான், கந்தா மணிமேகலைப்பின் தான்” (திருத்தணிகையுலா) என்று இந்நூற் பெயரையும், “மாதவி பெற்ற மணிமேகலைநமமை வாழ்கிப் பாதே” (அம்பிகாபதிக்கோவை) என இக்காப்பியத் தணியியலிய மணிமேகலையின் பெயரையும் தத்தம் நூல்களில் தொனியில் அமைத்து வித்துவான்கள் பாடியிருப்பதும் இதன் பெருமையையும் மணிமேகலையின் பெயரையும் புலப்படுத்தும்.

சிலப்பதிகாரக் கதைத்தலைவனான கோவலன் மகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கைந்தொடர்புடையது

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருங்குழு வாணிகாமரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகைபிடந் தோன்றிய மணிமேகலை யென்பவள தன்னுடைய தாய், கோவலன் மதுரைபில் வெட்டுண்டிருந்தது கேட்டுப் பரத்தைமைத தொழிலை வெறுத்துப் பொத்தமுனிவ ராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைந்து வாய்மைநான்கும் சில மைந்தும் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பௌத்த சங்கத்திருத்தலையறிந்து அவனோடு பழகிச் சிறுபிராயத்திலேதானே பௌத்த சருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணர்ச்சியுற்று ஒருநாள தாயின் கட்டளைப்படிச் சுதமதிபுடன் புகுகொய்தற்கு மலாவளஞ்சென்று தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமரனுக்கு அஞ்சி அவருள்ள பனிக சறையில் ஒளித்திருந்து அவன் போனபின் வெளியேவந்த தன குலதேவதையாகிய மணிமேகலாதெய்வரதால் மணிபல்லவத் தீவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அகநிலிலுள்ள புத்தபிடிக்கைக் காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் சிக்குந்த செயதிகளையறிந்து அப்பால் அதசெய்யம் அறிவுறுத்திய மூன்று மந்திரங்களை யுணர்ந்து முற்பிறப்பிற் கணவனு இருந்த இராகுலனென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாக வந்தானென்று அதசெய்யம் கூறக் கேட்டு அபரிபு கையின் காவற்றெய்வமாமாகிய தீவதில்கையினுதலியார் கோபு கியென்னும் பொய்கையைடைந்து அதிலிருந்த அமுதகரப்பொன்னும் அக்ஷயபாததிரம் தன்கையில்வரப்பெற்றுப் பின் பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்து அறவணவடிகளை யடைந்து ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரைபிற் சிறுதாதேவி அமுதகரபியைக் கொடுத்ததையும் பகித்த உரோகனுக்கு உணவளித்தலே எல்லாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும் அவா கூறக்கேட்டு அவா கூறியவாறே உணவளித்தற் பொருட்டு அமுதகரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற் சென்று சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிறிசசையிடப்பெற்றுக்காய்சண்டிக்கையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் தீராப்பசியை அப்பாததிரத்திலிருந்தெடுத்துதலிய ஒருபிடியமுதாற்போக்கி அப்பாததிரத்தில் மேனமேலும் அமுது வளரப் பெற்று அந்நகரத்துள்ள உலகவறவியென்னும் அம்பலத்தை யடைந்து அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு தன்னை விரும்பி

வந்த உதயகுமரன் அந்நிந்து கொள்ளாவண்ணம மேற்கூறிய காய சண்டிகையின் வடிவங்கொண்டு அநநகரத்துள்ள சிறைச்சாலையை யடைந்து அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாகி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகையின் கணவனாக வெட்டுண்டுவிழ்ந்தது கண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திறபாவைதெய்வத்தின் மொழி களால் தேறுதலுற்று உதயகுமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண கிள்ளியார் சிறையில் வைக்கப்பட்டு, இராசமாதேவியின் முயற்சி யால் அச்சிறையினின்று நீங்கி நாகபுரத்தை யடைந்து அதன் தலைவனான புண்ணியராசனோடு மணிபல்லவஞ்சாராது புத்தபிடி கையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனுக்கறித் தித்து, காலிரிப்பூம்பட்டினம் கடல கொள்ளப்பட்ட செயதியைத் தீவதிலகையாலறிந்துகொண்டு அப்பாறசென்று வஞ்சிகாபபுறத் தேயுள்ள பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிரகாலச செய்திகளைக் கண்ணகித்தெய வம்கூற அந்நிந்துசென்று ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரைபுஞ் சாராது அவரவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியே வினாவி யுணர்ந்து, அநநகரில் தவமபுரிந்து கொண்டிருந்த மாசாததுவா னைக்கண்டு அவன் மொழிந்த செய்திகள் பலவற்றையுங் கேட்டு அவன் கூறியவாறு காஞ்சிகரம்போய், அநநகரிற் பசியாலவருந் திவடிய எல்லாவுயிரகளுக்கும் உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவண வடிகளைத் தரிசித்து அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அநநகரிலேயே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தானென்னுங் கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல், பௌத்த சமயச்சார்பினளாகிய மணிமேகலையின் சரித்திரமாதலின் இதில் அச்சமயக் கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இதிற சொல்லப்பட்டுள்ளன, அவற்றுள் மிகுதியாகக் காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூய னாகி எல்லாவுயிரகரிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல வேண்டுமென்பதே

மணிமேகலை யென்பவனுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறு தலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பா. நீலகேசி, புத்தவாதச சருக்கத்தில, “சுயலாசுயலம்” என்னுஞ் செய்யுளுரையில்,

* “தீவினையென்பதி பிரமரு மாகிஎன்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால் ஸமஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனச் சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசித்தியார பரபககததிற் சௌத்திராதிகன் மதததுளள “ஓங்கிய அருவம்” எனனுந் திருவிருத்தத்தின் உரையில், * “தீவினையென்பதி.பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால் ஸமஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும் எழுதியிருத்தலால், இந்நூல் மணிமேகலை துறவெனந்நாம அககாலத்தில் வழங்கப்பட்டு வந்ததென்று தெரிகின்றது, “மணிமேகலை துறவாறைம பாட்டினுளறிய வைத்தனன்” என்று பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும் இதற்கு இப்பெயருண்டென்பதை வலியுறுத்தும்

இந்நூல், அமமை முதலாகிய வனப்பெட்டினுள் இயைபின் பார்படும், தோல்காப்பியச் செய்யுளியலின் கண்ணே, ‘அமமை முதலியவனப்பெட்டும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கிலக்கணம்’ என்று கூறுகின்றழி, † “ஞகாரை முதலா ளகார வீற்றுப, புள்ளி யிறுதியியைபெனப் படுமே” எனனுஞ் சூத்திரவுரையில், ‘ஞானமன யரலவழுவெனந்நாம பதினொரு புள்ளிபுள் ஒன்றனை ஈறாகவமைத்துச் செய்யுளைப் பொருட்டொடராகவும் சொற்றொடராகவுஞ் செய்வது இயைபெனப்படும், னகாரவீற்றானிறுப பொருளுமியைநது சொல்லுமியைநது வந்தன, சீத்தலைச் சாத்தனாராற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும், கொங்குவேளிராற் செய்யப்பட்ட உதயணன்கதையும் பேரலவன்’ என்று பேராசிரியரும் ஆசிரியாந்சசிஞாககினியரும் எழுதியிருத்தல் காண்க, இந்நூலிற் சொல்லியையும் பொருளியையும் அமைந்திருத்தல் அறிதற்குரியது.

இதற் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரம் நிகழ்ந்த காலமும் இந்நூலாசிரியா காலமும் ஒன்றென்றும், இஃது அவரால் தமிழிலேதான் முதலிற் பாடப்பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் அதன் பதிகத் தொடக்கத்தில் அடியார்க்கு நல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும், இந்நூற் பதிகத்தாலும் விளங்குகின்றமையின், இது வேறு மொழியிலிருந்து வந்ததென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை

* மணிமேகலை, உச ௧௨௬-௧௨௭, ௩௦ ௧௪-௮௦.

† தோல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. உச௦.

கதையைத் தொகுத்துக் கூறுவதும் பதிகமென்று வழங்கப் படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை இஃது முதலிறப்பெற்று விழா வறை காதை முதற் பவத்திறமறுகென்ப பாலை நோற்றகாதையிறுதிபாசவுள்ள முப்பது பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, காதை - பாட்டு, நீலகேசி, குண்டுகேசிவாதச்சருக்கம், உள - ஆம் ரெய்யுளரையில், “முன்னுன பெருமைக்கனின்றுன என னுங் காரையை அனுவதித்தவாறு” எனவும், உள-ஆம் ரெய்யுளரையில், “பிடகம் எனனுங்காதை சொன்னவாறு” எனவும், மொக்கவாதச்சருக்கம், உள - ஆம் ரெய்யுளரையில், “தன் புறதக என்னுங்காதை சொல்லப்பட்டது” எனவும், சர - ஆம் ரெய்யுளரையில், “எழுமடைபதி என்னுங்காதை” எனவும், சக - ஆம் ரெய்யுளரையில், “காளிறை சுமத்துயப்பான் என னுங்காதை” எனவும், சஉ - ஆம் ரெய்யுளரையில், “மக்கட பண்பழியாது என்னுங்காதை” எனவும், அந்நாலுரையாசிரியர் எழுதியிருந்தாலும், ‘காதைகரப்பு’ என்னும் ஒருவகைச் சித்திர சாஸிப்பெயராலும் காதையென்பதற்குப் பாட்டென்று பொருள் கொள்ளுதல் நுனியப்படும், “ஆற்றை பாட்டினு ளறியவைத தன்ன” எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும், மிதிலைப் பாட்டித் திருச்சிறும்பலக்கவிராயரவாகன விட்டிற கிடைத்த பிரதியில் இதனாற் பகுதிகளின் பெயர்கள யாவும் பாட்டென்றே இருப்பதும் இரண்டை வறப்புறுத்தும், காதையென்பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படுகிற ‘காதா’ என்னும் வடரொற்சிதைவென்று கொண்டால் யாதோ ரிழுகரு மினறென்று வடமொழியானா கூறுவா, இது நிற்க;

பல வருடங்களுக்கும் பழைய தமிழ்ப் புத்தகங்களைத் தேடுமவண்ணம் இஃதமிழநாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக்கும் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடைய வீடுகளில் இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப் பாராததகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலை மூலப்பிரதிகள் மட்டும் கிடைத்தனவேயன்றி உரைப்பிரதி யாண்டும் கிடைத்ததில்லை. சென்னை, தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பாரக்கப்பட்டன, அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டினுள்ள நண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப்பற்றி வினாவினேன், அங்ஙனம்

வினாவப் பட்டவர்கள், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற்
கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமது கையாலெழுதிய மூலப்பிரதி
யொன்றை அனுப்பின அனுப்பினார்கள், பின்பு பாரிஸ்கரத்
துள்ள புரொபஸர் ஐ-லியன்வின்ஸன் என்பவர், 'இந்நகரத்துக்
கையெழுத்துப் புத்தகக் காலையில் மணிமேகலை மூலப்பிரதி ஒன்றே
யுள்ளது' என்று தெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிகத்
தைத்மட்டுமே எழுதியனுப்பினார், மற்றவர்கள், 'யாதொன்றுங்கிடை
க்கவில்லை' என்று விடையளித்ததுவிட்டார்கள் கிடைத்த பிரதிகளை
வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதி
களில் எழுதுவோர்கள் இயல்பாகவே செயவித்திருந்த வேறுபாடு
களாலும், இது பொத்ததசமயக் காப்பியமாதலால் அச்சமயக்
கொள்கைகளைக் கூறும் பாகங்களை யெல்லாம் எளிதிறற்றிரந்து
கொள்ளல் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்தி
தும் பற்றைய * தமிழ்ப் பெண்டுகள் நூல்கள் பண்டைக் காலத்தில்
இருந்தும் பாதுகாப்போரினமையால் பிற்காலத்தில் இறந்தொழிந்
தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச் சொல்லுவோர் அகப்
படாமையாலும், பிறைக்களைப் பிழைக்கொன்று நிரசயித்துக்
களைந்து திருத்தமான பாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாதற்கு எடுத்த
துக்கொண்ட முயற்சியும் கழித்தகாலமும் அடைந்த வந்ததும்
அளவுபடுவனவல்ல

திருஞானசம்பந்தமுததிநாயனார் முதலிய சைவசமயாசாரியா
கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பொத்ததசமயம் மறுபுக
களும், பெரியபுராண முதலியவற்றுட கூறப்பட்டுள்ள அச்சமயக்
கொள்கைகளும், மறுபுறம், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள
சௌத்திராந்திகனமத முதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவோற்றி
யூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவவுரையிலுள்ள சில
உதாரணச் செய்யுட்களும், மறுபுககளும், நீலகேசியும் அத்தனா
யும், அவவுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள

* பண்டைக்காலத்துப் பொத்ததநூல்களென்று தெரிந்தவை நான்
டலகேசி, சித்தாந்தந்தோகை, திருப்பதிகம், விப்பாரகதை யென
பன, அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களை நீலகேசியுரை முதலியவற்றில்
தூறப்பெயர்களோடு எழுதப்பட்டுள்ளன, தக்கயாகப்பாணியின் உரையால்
தவிராகாக்கொன்னும் பெயரினராகிய புலவரொருவர் பொத்ததது
கொன்று செய்துள்ளாரென்று தெரிந்தது.

சில கவிஞரும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சில உதாரணப் பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோரோ பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபாஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன, செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் மூற்றுந தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்பாற சென்றும் தூரத்தேசத்தார்க்குக் கடிதமெழுதியும் விரிந்ததலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்து வித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கியவரும் சென்னை இராசதானிக் சலாசாலையில் ஸமஸ்கிருத போதகாசிரியராக இருந்தவருமான ராவபகதூர் மனோ ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவர்கள் எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவாக என்னபதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினாவிக் கேட்க, வருகையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறியவிடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற் பெருமபாலன நீங்கின, நீங்கவே இந்நூலைப் பரிசோதித்ததில் என மனம் ஊக்கமடைந்தது. அவர்களுடைய பேருதவி இல்லையாயின், மணிமேகலையில் வந்துள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அருப்பபிரமா, உருப்பபிரமா முதலிய சொற்களுக்குக்கூட உள்ளவாறே பொருள் கொள்ளுதல் எனக்கு மிக அரிதாகும், தமக்குரிய அரியவேலைகள் அநேகமிருந்தும் இப்பழைய தமிழ்நூல் வெளியேவந்தது உலாவுதலையே பயனாகக்கருதி, யான் செல்லுங்காலந்தோறும் சிறிதும் சலிப்பின்றி அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று, அவர்களுடைய பேருதவியாலேயே பௌத்தமதத்துள் முமமணியென்று வழங்கும் புத்தசரித்திரம் பௌத்ததர்மம் பௌத்த சங்கம் எனப்பவை எழுதப்பெற்றன அம்மகோபகாரி விஷயத்தில் இததமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல்லாம் நன்றி பாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரை அகப்படாமையாலும், உரை முன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றாலும் விளங்காமையாலும் இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்சயித்ததுப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய அனபர்களிற் சிலர், 'உரையெழுதியே இதனை

வெளிப்படுத்தவேண்டும் ' என்று வற்புறுத்திக் கூறினமையின, அவாசன சொல்லை மறுத்தற்கு அஞ்சி, இது புலவாதிலகாகள செய தற்குரிய அரிய காரியமென்று கருதாமல், * “ஆங்கவன் புகழ்நத நாட்டை யனபெனு நறவ மாநதி, மூங்கையான பேச லுறறா னென்னயான மொழிய லுறறேன” எனது பெரியோர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக, தகக நூலாராய்ச்சியும் எண்ணியவற்றைச் சுவை பயக்குமபடி நல்லநடைபில் விளங்கவெழுதும் வலிமையுமில்லாத யான, † “மணிமேகலை நூனுட்பங்கொள்வதெங்ஙன்” என்று ஆனரோராத பாராட்டப்பட்டுள்ள இந்நூற்கு அருமபதவுரை யென்ற ஏதோவொன்றை எழுத்தத் தொடங்குகினேன்.

மொழிகளுட பெருமபாலனவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக் கிடக்கின்றமையின அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள் செய்தும், ஆங்காங்குள்ள வாகக்கியங்களை ஒத்தவைகளாக இந்த நூலிலும் வேறு நூலிலும் காணப்பட்ட வாகக்கியங்களை அவ்வவ்விடத்தில் தந்துகாட்டி அவற்றினிடங்களை உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங்காத இடங்களில் (2) இக்கேள்விகளுறியை அமைத் தும், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற்கண்ட பாடபேதங்களை எடுத்துக் காட்டி அவற்றுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமே பொரு ளைப் புலப்படுத்தியும், எல்லோருக்கும் எளிதிற பொருள் விளங்கு தற்பொருட்டு வடசொற்களைப் பெருமபாலும் விரும்பித்தும், சில வற்றிற்குச் சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் இப் பொழுது அகப்படாமையால் அவற்றை விளக்குதற்குப் பிறகா லத்து நூல்களிலிருந்து பிரயோகங்களை எடுத்துக்காட்டியும் ஒரு வாறு அதனை எழுதிமுடித்தேன்.

‡ “சம்புத தெளிநது தண்ணென நெழுக்காமும் பயின்று” என்று கம்பநாட்டும், § “செல்லாறு தோறும் பொருளாழநது தெளிநது” எனப் பரஞ்சோதி முனிவரும் அருளிச்செய்த திரு வாகுருக்களுக்கு இலக்காக விளங்குவ கவிகளினுடைய வரிசையிலே

* கம்பராமாயணம், நாட்பெட்டலம், ௧

† திருவேங்கைக்கோவை.

‡ கம்பராமாயணம், சூப்பநகைப்பெட்டலம், ௧.

§ திருவிளையாடற் புராணம். அன்னசகுழியும் வையையும்ழைத் த பெட்டலம், 22

நிற்குந் தகுதியுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானா அரும் பதவுரை எழுதுபவன்? இதுசெய்தற்குத் துணிந்த எனது தறு கணமையைப் பொறுத்தருளுமாடி. இததமிழலகத்தை மிகவும வேண்டுகிறேன்

பழைய செந்தமிழ்தூற பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் எனக்கும்னச் சோவுண்டா நாதவண்ணம் அடிககடி ஊக்கமளித்து வந்தவரும் கொழுமடிகரத்துப் பிரதிசுநாமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீ பொ குமாரசாயி முதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிறசில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந ஐய நகை நீக்கிக்கொள்ளு தற்பொருட்டு யான் கேட்ட வினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதயப்பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்கலர வாகளைக்கொண்டு விடைகொழுதுவித்த அனுபவிப் பேருதவி செய்து வந்தாரான.

எனக்கு அக்காலத்தில் வடமொழிப் பிரயோகங்களில் உண்டாகிய ஐயங்களை உடனுடன் போக்கியுள்ளிய ஸ்ரீபெருகவாழந் தான் மஹாமஹோபாத்தியாய அரங்காசாரியாரவர்கள், திருபலை ஈசசம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸாசாரியரவர்கள் என னும் இருவர்களுடைய நினைவும் எனமும் என நெஞ்சினினமும் நீங்கவில்லை

மணிமேகலையின் முதற்பதிப்பு 1898-ஆம் வருஷத்திலும் இரண்டாமதிப்பு 1921-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியிடப்பெற்றன. முதற் பதிப்பிற்கு உதவியாகக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்

1. திருவாவடு துறையாதினத்துப்	பிரதி	க.
2. எட்டயபுரம் பெரிய அரணமனைப்	,,	க.
3. மிதிலைப்பட்டி ஸ்ரீ அழகிய சிறறம்பலக
சக்ராயரவாசன விட்டுப்	,,	க.
4. திருநெல்வேலி ஸ்ரீ திருவயப்பாத்தின
எழுதம்பினிளை யவாசன	,,	க.
5. கோலம் ஸ்ரீ இராமராமியுதலியாரவர்கள்	,,	க.
6. பாழப்பாணத்தூநல்லூர் ஸ்ரீ சிற.
கைலாச பிள்ளையவர்கள்	,,	க.

பயன்படுவதற்காகவே முதலில் எழுதப்பட்டனவாதலின் அவையும் இப்பதிபிற் சேரக்கப் பெற்றுள்ளன.

இப்பதிபிற்ரு உடனிருந்து ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவிகளைச் செய்து வந்தவர்கள் ரெனனை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பாணாடி-நா சிரஞ்சீவி, விதவான வி மு சுப்பிரமணிய ஐயரும், மோகனூரத் தமிழ்ப்பாணாடி-நா சிரஞ்சீவி, கி. வா ஜகந்நாத ஐயரும் ஆவார்கள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒன்றென நிருதெய்வ முனடென நிருவுயா செல்வமெல்லாம்
அனனென நிருபதித தோமுகம் பாரால் லறமுட பும
நனனென நிருநடு நீங்காம லேங்குக கிடடபடி
எனனென நிருமன முயுக கேயுப தேசமிதே, ”

{ ‘தியாகராஜ விலாசம்’
திருவேடிகவரன் பேட்டை
28—8—81 }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

குறிப்பு

மேலே உள்ள எடுத்துரைக்கப்பட்ட முகவுரையால் எல்லாம் விளங்கும் அவர்களுடைய கைப்புத்தகத்திற் கண்ட சில திருத்தங்களை இதில் அமைத்திருக்கிறேன் (1) மமணிகளென்று சொல்லப்படும் புத்தகரித்திரம், பெளத்ததருமம், பெளத்தசங்கம் என்பவை தனிப் புத்தகமாக வெளிவந்திருப்பதால் இப்போது இப்பதிபிற் சேரக்கப் பெறவில்லை.

S கலியாணசுந்தரம்

11—12—48

இந்துலாசிரியராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் வரலாறு.

இவா கடைச சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவா இவருடைய இயற்பெயர் சாத்தனாரென்பது, வணிகமரபினர், கூல வியாபாரம் செய்குகொண்டிருந்தமையின இப்பெயர் பெற்றார் கடைச சங்கத்து நலவிறைப் புலவர்களுள் இவரைப்போலவே, பொன்வாணிகனார், மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார், மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளநதேவனார் என்ற வணிகமரபினர் சிலர் இருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இவா, பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில் கட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும்படிச் செய்தவா. அவ்வரசனாக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன் சகோதரரும் திறவு புண்டவருமாகிய இளங்கோவடிசன் அவளுடைய சரித்தரைப் பொருட்டொடாகிலைச் செய்யுமாரச் செய்யற்கு வேட்கையுடையவண்ணம் செய்யவா இவரே, அரசிலப்பதிகாரத்தைக் கேட்டாரும் இவரே, இவற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும் அந்நூலிலுள்ள உடு-ஆவது ராட்சிக சாந்தையாலும் உணரக் கட்டுத்தொகையாகிய நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவா இயற்றியனவாசப் பத்துச் செய்யுட்களும் (நற் 3, குறுந் 1, அகநா. 5, புறநா 1), திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு செய்யுளும் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன. இவற்றைப்பற்றாநூற்றுச் செய்யுள் பாண்டியன் சித்திரமாதத்துத் துஞ்சிய நன்மாற்றின்ப பாடியது

இவா பெயர் கூலவாணிகன் சாத்தனாரென்பும், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பும், சாத்தனாரென்பும் வழங்கும் “தண்டமிழச் சாத்தன” (பதிகம், 10) என்றும், “தண்டமிழச்சான் சாத்தன” (காட்சிக 66) என்றும், “நன்னூற் புலவன்” (காட்சிக 106) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவா சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனா சங்கத்தில் அரசுகேற்றுகித்தற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற பிழைகள் காணப்படுகதோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற

றங் கூறுதற்குத் துணியாராய, “இரதப் பிழைக்கைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே” என்று மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக் கொள்வாரென்றும், அரணுல தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின சித்தலைச் சாதநனூரென்பது இவருக்குப் பெயராயிற்றென்றும் கூறுவா, “வள்ளுவாபுப் பாலாற, நலைக்குத்துத் தீர்வுசாத தற்கு” என்று மருததுவன் தாமோதரனா திருக்குறளைச் சிறப்பித்தாக கூறிய செய்யுளில் இரனைக் குறிப்பித்திருத்தலும், “இயற பெயா சினைப்பெயா” (தொல் பெயா. சூ. 20) என்பதன் உரையில் ஆசிரியர் இளம்பூரணா முதலியோர் இனைபுத்தற்பெயருக்கு உதாரணமாக, ‘சித்தலைச் சாததன்’ என்னும் இவா பெயரைக் காட்டியிருத்தலும் இக்கொள்கைக்கு ஆதாரமாக அமைந்து காண்க. சித்தலையென்றும் ஷ்ரீலுளவ ஐயனா பெயராகப் சித்தலைச் சாதநனூரென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாரார கூறுவா

அகநானூற்றிலும், புறநானூற்றிலும், திருவள்ளுவமாலையிலும் இவருடைய செய்யுளும் மருததுவன் தாமோதரனா செய்யுளும் அடுத்தடுத்த கட்டைப்பட்டு வரலாலும் தாமோதரனா இவரைப்பற்றிக் கூறியிருத்தலாலும் இவனிருவரும் நெருங்கிய நட்பினரெனறு கருத இடமுண்டு திருச்செஞ்சூர் சாஸனமொன்றில், முத்தமிழாரிசியசென்னும் சிறப்புப்பெயாபெற்ற ராதானா வழிவந்த பெருமடியென்னும் ஒருவா கூறப்படுகிறா. அதிற் கூறப்படும் சாததனா இவரோ வேறு யாரோ தெரியவில்லை இவா சேரன் செங்குட்டுவனபாலும் இளங்கோவடிசனபாலும் நட்புரிமைபூண்டவா. இந்நூலில் வஞ்சிமாநகர புகழ் காதையின் இறுதியில் செங்குட்டுவனுடைய செங்கோனமுறையையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் விளக்கியிருத்தலாலும் இந்நூலை இளங்கோவடிகள் கேட்டதாலும் தம் நூலில் இவரைச் சிறப்பித்திருத்தலாலும் இஃது உணரப்படும்

இவா திருக்குறளில் மிக ஈடுபட்டவரென்பது அந்நூலை இவா சிறப்பித்த பாரதிய திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுளாலும், மருததுவன் தாமோதரனா அம்முப்பாலால் இவா தலைக்குத்துத் தீர்த்ததெனச் சொல்வதாலும், இந்நூலில் இவா, “தெய்வந் தொழாஅன் கொழுகற் றெழுதெழுவாள், பெய்யென்ப பெய்யும் பெருமழையென்றவப, பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய” (உஉ: 59-

61) எனத் திருக்குறட் செய்யுளொன்றை மேற்கோள் சாட்டித் திருவள்ளுவரைப் பாராட்டியிருத்தலாலும்”, கேளவியாற் றேட்கப் பட்டாத செவி” எனனும் குறட்பகுதியை நினைந்து, ”சேனவியாளரிற், றேட்ட செவியைநீ யாருவை” (கறு 134-5) என்பதனாலும் நிறைபற்றாலும் அறியாக கிடக்கின்றது.

இவா கண்ணகியைப்பற்றிய வரலாற்றை இளங்கோவழிகட்குக் கூறுகையில், ‘வினைவினை காலமாட்சினை பாண்டியன் தேராணிக் கோவலனைக் கொல்லுமாறு கட்டளைபிட்டுள்ள” என்று சொல்ல இளங்கோவழிகள, “வினைவினை காலமென்றோ, யாது அவா வினை வினைவு?” என்று கேட்க இவா, தாம் மதுரையில் வெள்ளியம்பலத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கையில் மதுராபதியென்னும் தெய்வம் கண்ணகிக்கு முற்பிறப்பின் வரலாற்றைக் கூறிக் கோவலன் கொல்லுண்டது பண்டைவினையின் பயனென்றறிவுறுத்தியதைக் கேட்டவாறு கூறினாரென்பதும், அதனைக் கேட்ட இளங்கோவழிகளால் மூன்று உண்மைகளைப் புலப்படுத்திச் சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் அந்நூலால் தெரிகின்றன. இவ்வரலாற்றினால் சாத்தனார் எந்ந் நிகழ்ச்சியும் பண்டை வினையின் பயனாக விளைவதென்னும் கொள்கையுடையாரால் காணப்படும். அக்கொள்கையை இந்நூற்றாண் பல்வகையிற் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றனா உரையுமுள்ள காஞ்சனென்னும் விஞ்சையனால் வெட்டுண்ட செய்தியைச் சக்கரவாணகோட்டத்துமாநகர் அரசனாகுக் கூறும் பொழுது, “ஆகவன தீவினை உருத்தநாடின் அஃது அவளதனை அம்பலத்தேற்றி இவனை ஆபகுயகூறு விஞ்சையனைக் கூடிய அவன் மனததைப் புகல்கி இவனறன்கோ எறிந்தது” (உஉ 193 - 203) என்று அச்செய்கையை வினையின்மேலேற்றிச் சொல்லும் பகுதியாலும், “மடையனை, உடற்றுணி செய்தாங்குருத்தெழும் வலவினை, நஞ்சுவிழி யரவி னலலுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தனறே” (உந. 82-5), “காண்டகு நலவினை துமமையிற் கண்டிதது” (உச 98) என்பன போன்ற பகுதிகளாலும் இதனை அறியலாகும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம், வஞ்சிமாநகர், கச்சியம்பதியென்னும் பெரிய நகரங்களைப்பற்றி இவா விரித்துக் கூறியுள்ள பகுதிகள் அக்காலத்து நாகரிச்ச சிறப்பையும், கைத்தொழில் மேம்பாட்டையும், நகரவளத்தையும் விளக்கி அந்நகரங்களிலெல்லாம் இவா

நன்கு பழகிக் கண்டவற்றைக் கண்டவாறே அறிவிக்ஞம் பேராற்றலுடையாரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. சிறு பொழுதுகளின் வருணனைகள் இடையிடையே சுவைபயக்கும்வண்ணம் இவ்வாற கூறப்பெற்றிருக்கின்றன உவ்வனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் அ.நா, பல மலாமரங் என நிறைந்து வித்தசரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச் சித்திரச் செய்கைப் படாம போரத்ததுவே யொப்பத தோன்றியதாக உரைக்கின்றா, இதே கருத்து இவருடைய அகநானூற்றுச் செய்யுள் மொன்றிற் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகின்றது, அது வருமாறு

“வானம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானம்
கமருஞ்ஞ மாமழை காப்பயந் துறுத்தென
மணிமருள பூவ வயனிமல ரிடையிடைச்
செம்புற மூதாய பரதலி னன்பல
முலலை வீகழ ருஅய வல்லோன
செய்கை யன்ன செந்நில புறவின்” (134)

இவா சித்திரச் சம்பந்தமாகக் கூறும் வேறுசில செய்திகளும் உண்டு மனைகளதோறும் செய்வங்ஙன முதல் பல்வகை உயிர்கள் வரையிலுள்ளவற்றைப்போன்று சுண்ணச் சாந்தில் சிறுசென் இயற்றிய கண்கவரோவியங்கள் இருந்தமையும் (ந 127 - 31), ஒவியநூலில் பரததையரும் பயிற்செய்யுடையராக இருந்தமையும் (உ 31) இவ்வாற சொல்லப்படுகின்றன அணிகலன் முதலியவற்றை அணியாமல் மணிமேகலை சினறதை, “புனையா லோவியம் போல நிறறலும்” (கக 131) என்றும், ஊராரா அலாஹியத்தற்காக மணம்பெறுது யாதொரு செயற்கையழகுமின்றிக் கன்னியாக வாழவைக் கழிக் கத துணிந்த விசாகை வந்ததை, “புனையா லோவியம் புறம்போந் தெனன்” (உஉ 88) என்றும் கூறிய அடிகளில் வண்ணங்களைக் கொண்டு ஒப்பனை செய்யாத சித்திரத்தை அவ்விருவாக்குக்கும் உவமைகூறியிருத்தல் காண்க. மாதவிகஞ்ச சுதமதி உவ்வனத்திலுள்ள பனிகசறை மண்டபத்தைப்பற்றி யுரைக்கும்பொழுது, “விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடுஉம், பனிகசறை மண்டப முண்டு” (ந 63 - 4) என்றதும், மணிமேகலை அதற்குள் மறைந் திருந்தகாலையில் உதயகுமரன் அவள் உருவத்தைமட்டிலும் கண்டதுமாகிய செய்திகளால் இவா கண்ணாடியின் இயற்கையைப் புலப்படுத்தியிருக்கின்றா. இவா இந்நூலில் வருகின்ற பல

நுடைய வரலாற்றையும் யாரேனும் ஒருவருடைய கூற்றாக அமைத்த ப புலப்படுத்துகின்றார், உயிரகளின் பசிப்பிணியை நீக்கியும், அபரறிற்றகு உடை இருகளை முதலியவற்றை வழங்கியும் செய்யப்படும் அருளறத்தினது சிறப்பைப் பல்வகையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார் மாசனி கண்ணகியைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியிலும் ஆதிரை மருதியென்பவாசனுடைய வரலாறுகளிலும், சித்திராபதியின் கூறிலும் பத்தின்பெண்டிர் இயல்பை விளங்கவைத்திருக்கின்றார்.

எடுத்துத்தொண்ட நூற்கேற்ற சொன்கைகளைச் சிறப்பித்தல் ஆசிரியரது கடப்பாடாதலின், பௌத்த சமயத்தைப் பாராட்டிக் கூறும் இந்நூலில் சுதமதியின் வரலாற்றால் சமணரையும் ஆபத்திரனது வரலாற்றால் வேளவியையும் குறைகூறுதல் அறிதற்குரியது. இடையிடையே * பல இதிகாசக் கதைகள் புராணக் கதைகள் முதலியன இவ்வால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. மாதவர்களுக்கு அபசாரம் செய்யின் அதனைக்கு பெருந்துன்பத்தை விளைகருமென்பதும் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிது நன்மைபுரியினும் அது பின்பு பனமடங்கு நற்பயனை உண்டாகருமென்பதும் பலருடைய வரலாறுகளால் இந்நூற்கண் இவ்வாற காட்டப்படுகின்றன.

சில இடங்களில் சிலா கூற்றில் உலகவழக்கில் நிகழும் சில வகைத் தொடர்களை இடைப்பெய்து அப்பகுதிகளைச் சுவைபெறச் செய்கின்றார். “மறந்தே னதனற்ற மாதவி கேடாய” (க 69), “மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து” (க 88), “மறந்தே னதனற்ற நீயெடுத்த துரைதகின்” (க 119) எனப்பவற்றையும், “ஆங்கவன நன்றிற் மறவண னறியுமென, நீங்கென னவை வருத்தியது” (கரு : 38 - 9) எனபதனையும், “ஓவியச் சேனனென் னுறு துணைத் தோழன, ஆவதை யிரங்காக காருரைத் தனரோ” (உக : 135-6) எனபதனையும், “இருந்தாய நீயோ வென்பா ரினமையின்” (கச : 69) எனபதனையும் காண்க. சுதமதி உதயகுமரனுடன் உடலின் தன்மையைக் கூறும் பகுதியும், சித்திராபதி மணிமேகலையை அழைத்துவருமாறு உதயகுமரனைத் தூண்டும் பகுதியும், சககர வாளக்கோட்டத்தமுனிவர் உதயகுமரன் வெட்டுண்ட செய்தியை அரசனுக்குக் கூறும் பகுதியும், இவைபோன்ற பிறவும் இன்ன வகைச்செய்தியை இன்னொருடன் இவ்வாறு சொல்லவேண்டுமென

* இவற்றை இந்நூல், ௩௬௫ - ௬ - ஆம்பக்கங்களிற் காணலாம்

ஊம் முறையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன சில தொடர்கள் ஒரேவிதமாகப் பல விடங்களில் இந்நூலில் வந்துள்ளன. உருவ கங்ஸள் பல இந்நூலுட் காணப்படும் “வலம்புரிச் சங்கம வறி செழுந் தாப்பப், புலம்புரிச் சங்கம பொருளொடு முழங்க” (எ 11?-24) எனபன முதலிய அடிசுளிற சொற்பின வருநிலைய ணியும், “சாஸிக குண்டோதவறு” (கங் 98) எனனும் தொடரிற் சிலேடையணியும், * “குருகுரு வுயிர்ப்ப, ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக காஞ்சி” (கங் 55-60) எனவரும் அடிசுளிற சிலேடை உருவகம் முதலியனவும், “பறவுக குருகி னுயிர்தது” (கங் 28), “புதந் வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்” (உங் 78) எனபவற்றில் வெளிப் படை நிலையணியும் அமைந்துள்ளன. சமய சம்பந்தமான சில சொற்களையும் தொடர்களையும் வேறு சிலவற்றையும் இடத்திற் கேற்ப இவா மொழிபெயர்த்து அமைத்திருந்ததல் மிகப்பாராட டற்றரிய சொன்றும், இவருடைய வாக்கில் நனசனம் செவ்வனம் எனனும் சொற்சள பலவிடங்களில் வருந்துள்ளன

வேண்பா.

“சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளெனனும்
நல்லிருந் திருதாது நாறுதலால் - மலலிசையின
வண்டார் கமழதாம் மனறே மலையாத
தண்டாரான கூடற நமிழ.”

* “மேயுநிலை மயக்கமாவது பொருணிலைமை மயக்கங் கூறுதல்; ‘குருகு குருவுயிர்ப்ப, ஒரு தனியோங்கிய திருமணிக காஞ்சி’ என்றபழி, குருகு எனபது மாதவி யெனனும் கொழிகும பெயராதலின அப்பெய ருடையானைக் குருகென்றா காஞ்சி யெனபது மேகலைக்குப் பெயரா தலின், அது மணிக்காஞ்சி யெனருட்டி மணிமேகலை யென்பாளமேல வந்தது விடவாறு பொருணிலைமையுக் கருவனவும் இசைபெச்சமா மெனவாறு (தொல். எச்ச. 17, நெய்வி) என்றது இங்கே கருதற் குரியது

இந்நூலால தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

— — —

க அரசர்கள் — அதிபதி, இரவீவன்மன், இராசுலன், இராமன், உதயகுமரன், கருதன், கரிகால்வளவன் (கரிசாறபெரு வளத்தான்), கணகன், காரகன், கிளவிவளவன், குமரன், சிதரன், செங்குடுவன், அரச்சயன், துணை பிளங்கினி, நாவகெயிலெறிந்த தொழிதோட்டெமரியன், நொடுகமுற்கினி, நாகநாட்டரசரிரு வர், நெடுஞ்செழியன், நெடுமுடிகினி, புண்ணியரரன், பூமி சந்திரன், மனு, மாவண்கினி, மாவலி, முசுருதன், வசு, வடிவேற கினி, வத்தவன் (வதஸராஜன்), வளவணன், வரணன், விரயன், சிந்தரசிவ்வொறித்தவேந்தன், விராடன், வெளவேற்கினி

உ. அக்ஷயபாததீரம் — அமுதசுரபி.

ங. ஆறுகள் — உங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

ச. உலகம் — தாடிதலோகம், வித்தியாசுரகுலஞ்.

ஞ. ஊரகர் — ஆரோதரநகரம், இடவயம், உளுரை, கச்ச யம், கபிலை, ராசுரனாபுரம், காஞ்சி, காவிரிபுத்தம்பட்டினம் (காகந்தி), கொறரை, கோரமடி (கொராமடுந்தரம்), சண்பை, சிங்கநகரம், சிந்திபுரம், ரேடி, தகநகரம் ஆரை (மதுரை), நாக புரம், வஞ்சி, வயனங்கோடு, வரதண்சி

சு. குலங்கள் — இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

ள. கோயில்கள் — இந்திரவிஶ்ரம, கலைவியமம், குச்சரசு குடிசை, ரகநரவாநககோட்டம், தருநிலை (கற்பகதரு நிறகுங் கோயில்), தீவதிசைக் கோயில், புத்தாராத பிடிசைக் கோயில், பூதசதுக்கம், மணிமேரலா ரெயங்க கோயில், வசநிரககோட்டம் (வசநிராபுதம் நிறகும கோயில்)

அ. தருமசாலை — உலாவறவி

சு. தீவங்கள் — இரத்தினத்தீவம், இலங்கத்தீவம், சம்புத தீவம், சிறுதீவு இரணபாபிரம், பெருந்தீவுகானகு, மணிபல்லவம்

க0. தெய்வங்கர் — அரதரி (காககை), அருப்ப பிரமா நானகு வகையினர், இரத்திரன், உருப்ப பிரமாபதினாறு வகையினர்,

கண்ணகி, கந்திறபாவை (உவதிகன), குயிரி கோவலன், சம்புதலைவகநாவற றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரோனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான, திரமால், தீவதிகை, பலதேவன், பிரமன், பசம் (அங்காடி பட்டம், சதுக்கப்பட்டம்), மணிமேகலா தேயவம், மஹாபரஹமா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகழகை.

கௌ. நகரத்தேயவங்கள் — சம்பாபதி, மதுராபதி

கௌ. நாடுகள் — அங்கநாடு, உத்தரமகதம், கலிங்கநாடு, காந் தாரநாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

கௌ. நூல்கள் — ஒளியநூல், திருக்குறள், பிடகம், மடைநூல், பறகலிநூல்

கௌ. நோய — யானைத்திறோய

கௌ. பாம்பு — திட்டிவிடம்

கௌ. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள் — ரிஞ்சி, சாலிரிபட்டம் பட்டினம், சமநதம் (சமனெளி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சிநகர.

கௌ. புலவர்கள் — இளங்கோவழிகள், திருவள்ளுவர்.

கௌ. பொய்கைகள் — கோமுகி, ரவணம்

கௌ. மலைகள் — இமயம், சம்பாபதி (சமனெளி, பாதபங்கய மலை, கிரந்திரகடம்), தவாமலை, பாராமலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச சூழந்த ஏழு குன்றப்பள்ளி, விந்தம்

௨௦ முனிவர்கள் — அகநபராசா, அகத்தியர், அரலர், அற வணவழிசன், கவேரர், கிருதகோடி, கேசகம்பலர், கௌதம முனி வர், சங்கதருமர், சாணாகசர், சிருங்கி, சைமினி, தருமராவகர், பரசராமர், பிரமதருமன், புத்தன், மணமுத புவிவன், விசுவாமித திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருசகிகள்

௨௧. வணங்கள் — கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமத் தவனம்

௨௨. வாதங்கள் — அவ்வைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கியவாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திரவாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

௨௩. விழாக்கள் — இந்திரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம்.

உ

வெண்பா

“ஓமையவாகண மோலி யிணைமலாததான் ஞடச
சமையந் தெரறு ஸ்ரமையல்—ஓமய
மணைமடாத்தை வாச மலாட்டாத்தை யெண்ணெண்
கலைமடநடை நாவலோர கண்”

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைகராலத்திற சாவரிபழம்பட்டினத்தை வளமுரசு
செயலிதற்றகு நினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளைபடி
தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோடசெமரிய என்னுளுரோர
இந்திரனைவனங்கிக குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத
தெட்டு நாள அநநகரில் நடத்தியதும் அச்சோமுன காலத்திற
போலவே பிறகாலங்களில் அவன பரமபரையோரால் ஆண்டு
தோறும் நடத்தப்பெற்று வந்ததுமாகிய இந்திர விழாவை நடத்
தகசூரிய அநநகரத்தான பல்சமயவாதிகளும் பிறரும் ஒட்டாரு
கடி, “இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுருந்தனது துயரைப்
போக்கியதான நாளங்காடிப் பூதம் துன்பஞ்செய்யும், பாலிகைப்
புடைததுண்பதாகிய சதுகசப்பூதம் இநநகரை விட்டுநீங்கும்,
ஆதலால் இவ்விழாவை நடத்துவோமாக” என்று தமமுள ரிசுச
யித்துக்கொண்டு அவ்விழா நடக்கப்போதலை நகரத்தாருக்கு
அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனாகுச சொல்ல, அவன் வசதிக
கோட்டத்குள்ள முரசை யானையின் பிடரிவேற்றி, முதலில் ஊரை
வாழ்த்தி, “மேதம் மாதநதோறும் பூமபழை பொழிக, அரசன
செங்கோலினனாகுக, அறிஞாகளே ! இந்திரவிழா நடக்குங்
காலத்திற ஈவாசகலோகம் வறிதாக்கும்படி எல்லாதேவரும்
அதனை நீங்க இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோர
ளுடைய அணிபாத்தலால், விதிமுதலியவற்றிற் பூரண்குமபங்கும்
பொற்பால்கைகளும் பாவைவிளகருககளும் ஆகிய இவற்றைப்
பரவ வைத்திடுமின, குலைக்கமுக்கும் குலைவாழையும் கருமபும
வஞ்சிக்கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய
இடங்களிற் கட்டுமின, தூணங்களில் முததுமாகலை நாமுமின,

வீதிகளிலும் மனறபாளிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்பின், துகிறகொடி வரைகளை மாடங்ககளிலும் வாயிலகளிலும் கட்டுமின், சிவபெருமானமுடல் ரங்ககப்புகுதமிழுதியாகிய தெய்வங்கள் உறையுங் கோயிலகளிறெய்யவேண்டிய சாரியங்களை ஏற பச்சையபுமின், தருமோபதேசஞ்ஞெய்ய அறிநகவாகளே! பந்தரிலும் அம்பலங்ககளிலுஞ்சென்று பிரரங்கம் புரிமின், சமயவாதிகளே! வித்தியாபாண்டபத்தை அடைந்து இருத்தறகுரிய இடத்திலிருந்துவாதமாழிரின், யாரிடத்தும் பரைமைபும் கோபமுங் கொள்ளானமின்” என்று கூறி முரரற்றைந்து இருதிரவிழாவைத் தெரிவித்தான்.

2.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு காவிரிப் பார்பட்டி னுடில் இருதிரவிழா நடைபெற்றது, அவ்விழாநடைநிற் பண்டைவழக்கப்படியிய ஆடுதற பொருட்டு மணிமேலையும் மாசனியும் வாராமையால மனம் புழங்கிய சித்திராபதி வயநாமாலைபை அழைத்து, “நீ மாசனிபாற சென்று விழாநிற்பு வாராநிருத்தலபற்றி இவ்வூரார கூறும் பழிமொழிபை அவளுக்கெச்சொல்லி வா” என்று அனுப்ப, அவள் சென்று மணிமேலையோடு மாசனி இருந்த மலாமண்டபத்தை யடைந்து, அங்கே தவத்தால வாய்ய மாசனியின் உடம்பைக் கண்டு வருத்தமுற்று அவளை ரோசகி, “நீ உன் மகளுடன் இருதிர விழாநிற்பு வராமலும், உன் மரபிறகு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம் புணடும் இருத்தலபற்றி ஊரார கூறும் பழிமொழிகள் பல” என்று கூற, மாசனி, “கணவன் கொலைபுண்டதற்குப் பொருளாய் மிச்ச சினந்து மதுரையை எரித்த பத்தினிக் கட்டாளாகிய கண்ணகியினுடைய மாள் மணிமேகலை தவவழியிற் செலுத்தற்கு உரியளையன்றி மிகவுமிழித்த பராதைமைத் தொழிலுக்கு உரியாளல்லள், ஆதலின் அவள் அங்கேவாராள், நான் இங்கேவந்தது பெளத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என் காதலன் மதுரைநிற கொலைபாண்டம் முதலிய பெருநுண்பத்தை வருத்திச்சொல்லி முறைபட்டேன், முறைபட்ட எனக்கு அவா,

‘மிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெருமபே ரின்பம்
பறநின் வருவது முன்னது பிள்ள
தறந்தே ருறுவ தறிக’ (கச - 6)

என்று நாலவகைவாயமைகளையும் அருளிச்செய்து பஞ்சாதிததை யும் உபதேசித்து, ‘இவற்றைக கடைப்பிடி’ என்று சொல்லி என் னைத் தவவழியிற் புகுத்தினராதலின், நானும் அங்கே வருவதற்கு உரியேனலவேன, இசெய்தியை என தோழிகளுக்கும் என நற்றாய் சித்திராபதிக்கும் சொல்” என்று கூற, அங்கேட்ட வயநதமாலை பெறுதற்கரிய மாணிகநாதைக சடலில் வீழத்தியவாபோலச் செய லற்று மீண்டு சித்திராபதியிடம் னொருள

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை

இங்ஙனம் மாதவி வயநதமாலைக்குச் சொல்லிப் வருதரச சொல்லிக்ேட்ட பணிமேகலைக்கு அகவேளியிழியாகப் பற்றறு தற்குரிய நதகாலம் (ஏதுரிசுழ்ச்சி) வந்நதரமைபால், அவள தன னுடைய தாயதநதைநவான தண்ணிகுகும் கோவலனுக்கும் மதுரைமீலோகநதபுரரசெய்தி தனகாதுகோர சடமனங்கலங்கி அழுது சிந்திப்பினற கணனீரால் தானதொடுக்கினற மாலையை நனைத்துக்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கணனீரைத் துடைத்து அவளுடைய துக்கத்தை ஒருவசையாக மாற்ற நீனைந்து, “இப்புமாலை உன் சணனீராக கலப்பால் புயமை யொழிந்து, ஆரலின், வேறுமாலை தொடுத்தற்கு நீ சோலை சென்று புதுமலர பறித்துவா” எனருள

அதனைக்கேட்ட சுரமதி மாதவியை நோக்கி, “தாயதநதை யாககு நோந்த பொருந தனபுததைக்கேட்டி மிககதுக்கத்தை அடைந்த மண்மேசலையன் கணனீரைக்காணிற காமன் தன் படைக்கலங்களை ஏறிநதுவிட்டு நடுங்குவான், இப்பாவையை ஆட வா புறத்தே காண்பாராயின விட்டு நீங்குவாரோ? நீங்கரா, இயற் கைத்தன்மை குன்றுவா, குன்றுமலிற்பராயின, அவர்கள் பேடிய ரலலரோ? ஆதலால், இவளை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற் குத் தலியே அனுப்பலாகாது இந்நதததில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங்க ளுலேன, கேட்பாயா? சணனீரநததுள்ளானாகிய கெளகிகனென்னுய அத்தனாதுடைய மகவாங்கிய யான், தனியே செல்லுதற்கு அஞ்சாலை ஆராயசெய்யினி ஒரு சோலைபிறசென்று பூப்பறித்தேன, அப்பொழுது இந்நதவிநாலைக காணுதற்கு இந நகரைநோக்கி ஆகாயவழியேவரும் மாருதவேக னென்னும் வித்தி யாதரனொருவன் எனனைக்கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு

மேலேசென்று, தனவயமாககிச சிலநாள கழித்தபின் இநநகரத்திலே என்னை விட்டு விட்டு நீங்கித் தன நகரம் போயினன், மகளிராசனியே செல்லுதலால் உண்டாகும் தீயகு இரத்தனமையது, ஆதலால், மணிமேகலை ராசியே போய்ச் சோலையிற் பூப்பறித்தல் தவறாகும் இவளுடன் யாரோனும் செல்லவேண்டும் இவ்வந்திசைச் சோலைக்குச் சென்றால் அரசனுடைய பக்கத்திலுள்ளாரா அடிக்ருப்பா, உய்யானத்திற்குச் செல்லலாமோ வெனின் அதிலதேவாகளாலன்றி மனிதர்களால் விரும்பப்படாதனவும் வண்டுகள் மொய்க்கப் பெருதனவுமாகிய மலர் களையுடைய மரங்கொல்லாம வாடாத பூமலைகளைத் தூக்குதலால், 'இவ்வனம் பாசககையையுடைய பூதங்களுற காகப்படும்' என்று நினைந்து அவ்வனத்தை அறிவுடையோர் அடையார், நூரியகிரனத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதிபிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிகச் சூழ்மையையுடையனவும் தீண்டிவருந்துவனவுமாகியசெய்வங்களுறகாகப்படுதலின் அவற்றினிடத்தும் அறிவுடையோர் செல்லார்,

அருளு மனபு மாருயி ரோடியும்

ஒருபெரும் பூடகையு மொழியி ரோனபிற

பகவன் தானையிற் பணமரம் பூக்கும் (ஞக - சுக)

உவ்வனமென்று ஒருவன்முண்டு, அவ்வனத்தில் தன்னத்தினுள்ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்தவதாகிய பளிக்குமணடபம் ஒன்றுள்ளது, அம்மணடபத்தினுள்ளே மாணிசகச சோதிபரந்த ஒருபதுமபிடம் இருக்கிறது, அப்பிடத்திலிட்டால் அரும்புசள மலரும், பவ்ருடஞ்செனறாலும் அதில் இட்டமலர்கள் வாடா, அம்மலர்களில் வண்டுகள் மொய்யா, இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்ல மறந்தேன், கேட்பாயாக ஒருசெய்வத்தை நினைந்தோர் அத்தெய்வத்தின் அடிகளைத் தியானித்து மலர்களை அப்பிடத்திற் சோதரால் அம்மலர்கள் அப்பிடத்தை நீங்கி அததெய்வத்தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும், யாதொரு நினைப்பயினை அஹறை அப்பிடத்தே சோப்பின், அவைகள் அதனை விட்டு நீங்கா, இதற்குகாரணம் யாதென்று வினாவாயாயின் சொல்லுவேன், செய்யும் சருமங்கன் மனத்தோடு கூடாத விடத்தும் அவைகள் பலிக்கும்' என்னும் கிரதிகள் துன்பமடையவும், 'மனத

தோடுகூடாதவழிகளும் நுகள் பலியா' எனப்போகரு 9 தாரணமாகவும் மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு மாபன்னெனும் தெய்வத் தச்சனால் அபரீடம் நிருமிககப்பட்டதாகும், அவ்வனத்திலன்றி உனம்கள வேறு வனங்களிற் செல்லுதற்கு உரியனல்ல, அவனோடு பூபபறிததற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன" என்று சொல்லிவிட்டு மணிமேகலையோடு சேர்ந்து அவள் போகும்பொழுது உண்ணாநோன்பி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்ற, "ஐய, இதனை உண்ணும், உண்டால், காற்றுப்புகாத அறையிற்புகுந்தவாபோலே அழுககுடைய உடம்பிற்புகுந்து வருந்திக் கொண்டிருக்கும் உமமுடைய உயிர அவ்வருந்த மொழிநூழ் மிக்க இன்பத்தை அடையா நிற்கும், ஆதலால் இதனையுண்டு தெளிக" என்று கள்ளை யுணனுமபடி வற்புறுத்திக் கூறும் ஒரு களிமகனின்னே வியப்புறறுச செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச் செயல்களைக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேபென்னுங் கூத்தைக்கண்டு நிற்கும் சனங்களும், தெருவின இருப்புறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட்டிருள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின மீது செய்து வைக்கப்பட்டிருள்ள யானையினமேற் சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர பாராட்டுதலைக் கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் கிராட நகரத்திற்பேடி வடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக்கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "மிக அழகையுடைய இவளைத் தவவழியிற்புகுத்திய தாய் மிகவும் கொடியவள, இவள் பூபபறிததற்குச் சோலையிற்புகுவாளாயின, ஆகவுள்ள அன்னப்பறவைகள் முதலியன இவள் நடை முதலியவற்றைக் கண்டு என்ன பாடு பட்டா" என்று இவைபோலவனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி நின்றனா. மணிமேகலை சுதமதியோடு மெல்லச்சென்று உவவனத்தில மலர்கொய்தற்குப் புகுந்தாள்.

சு.—பளிக்கறைபுக்காதை.

புகுந்தவள, அச்சோலையின வளங்களைவும் ஆகவுள்ள பெரிய கையின் அழகையும் சுதமதிகாட்டக் கண்பாளாயின

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெறிக்கொண்டு தெருந்தோறும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும்

பாணியின் மதத்தை யடக்கித் தேரோறிர் சேனையுடனவரும் உதய குமரன நாடகக் கணிகைபா வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலரணை மேற் காகற்பரத்தை யொருத்தியோடு பாழின் கோட்டைத் தழுவிகொண்டு மயங்கிப் பாவை போலிருந்த எட்டிக்குமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற கண்டு, “நீ அடைந்த துன்பம் யாது?” என்றான். உடனே அவன் துணுகுத்ற்றெழுந்தது விரைந்து அருகே சென்று உதயகுமரனை வணங்கித் துதித்து, “இயற்கை யழகுக்கெட்டு மலர்வா ததிறகு இவ்வீதி வழியே நடந்து ரொலும மணிமேகலையைக் கண்டேன், கண்ட அடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந் துன்பம் நினைவிறகு வந்து என மனத்திணமையை மாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பக்கராமபில என கையைச் சொலுத்தியது, இதுவே நான் அடைந்தவருத்தம்” என்று சொல்ல, பலராளாக மணிமேகலையை விரும்பிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன் அவன் சொல்லால், அவள் சோலை சென்றாளென்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து, “அங்கே போய் மணிமேகலையை என தேரிலேற்றிக்கொண்டு வருவேன்” என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச் சொலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதிலவாட்டில் யடைந்தான்.

மணிமேகலை அகதேரொலியைக் கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, “உதயகுமரன் எனமேல் மிக்க விரும்பமுடையவனென்று மாதவிக்கு வயந்தமாலை சொல்லிப்பதை முன்னங் கேட்டுள்ளேன், அவனுடைய தேரொலியோலும் இது, இதுனபத்திறகு யாது செயவேன்?” என்றாள் அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ள பணிககறையிற் புருத்தித் தாமதகொலிட்டுக் கொண்டு உள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பணிககறைக்கு ஐந்து விற்கிடைத் தூரத்தே நின்றுள் அவ்வனம் நின்ற சுதமதியைச் சோலையினுள்ளேவந்த உதயகுமரன் கண்டு, “பாருயில்லாத இவ்விடத்தே நின்றாய், நீ மணிமேகலைபுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன், அவள் முதுக்குறைவுற்றனளோ? அவளுடைய செவவாய் நகைத்தலைப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையைப் புலப்படுத்துமோ? அவள் பொத்தச் சங்கத் தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்” என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினாவின்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலில்லாத அறையில் அகப்பட்டோரோ போல மனம்வருத்தி, “இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமை

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை 7

வேடம பூண்டு வழக்கைக்கேட்டு உணமையை வெளிப்படுத்திய
சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே! நீ
ஆண்டில் இளையபாபினும் அறிவிலமுதியையல்லையோ? உனக்கு
மகளிர தெரிவித்ததற்குரியானும் உளவோ? ஆயினும், ஒன்று தெரி
விப்பேன்? கேட்புருளுக

வினையின் வந்தது வினையுவின வாயது
புனைவன நீவின புலாவுபுறத் திடுவது
முப்புலிளி வுடையது தீபினி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடய குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடய காவிற செறநச சேக்கை
அவலக கவலை கையா நழுங்கல
தவலக வுள்ள தனபா லுடையது
மகன் யாக்கை யிடுவென வுணர்ந்து
மிக கை யிதனைப் புறமறிப பார ய” (கக - உக)

என்று உடம்பினியலபைகூற்றினள் அவள் அந்நான்று நிய
இனியவாசத்தை உதயகுமான் துகாசை அடைபுமுன்னே பனிக
கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன் கண்ணுக்குத்
தோற்றியது.

டு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவவடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவ
மென்று நிச்சயித்து அப்பனிககறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு
நினைந்த உதயகுமான், அதனவாயில் காணப்படாமையால் அஃது
இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப் பனிக
குச சுவரைக கையால் தடவிககொண்டு குழ்ந்து வந்தான்; வந்த
வன் சுதமதியைப்பார்த்து, “மணிமேகலை எத்திறத்தினள்?
சொல்” என்றான். என்றவனுக்குச் சுதமதி, “அவள் தவ
வொழுக்கமுடையவள், குற்றஞ் செய்தாரைச் சபிக்கும்வன்மை
யையு முடையவள், சிறிதும் காமனிகாரமில்லாதவள்; ஆதலின்
நீ அவளை விரும்புதல் தக்கதன்று” என்று கூறினாள். கூறவே,
“அவள் எத்தன்மையளாயினும் ஆகுதல்; எப்படியும் எனக்கு
உரியளாகக்கடவள்” என்று சொல்கிகொண்டு செல்பவன்,
மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, “துறவொழுக்கம் பூண்ட சமண
மாதர்களின் நடுவே ஒருவிததியாதரணுல இடப்பட்டவளென்று

எல்லா ராஜ்யங்களையும் நான் ஆளவரை நோக்கிப் போனதற்குத் தகுந்த காரணம் மாதிரியின் மகளுடன் வருத்தமருக காரணம் யாது? ரொலவாய்” எனமுன்

அதுகேட்ட சூதமதி, “அரசர்! யான் சண்பைநகரத்துள்ள கௌரிகனென்னும் அரசர் அந்நாட்டைய மகள, என இளமைப்பரு வததில் அனனை இறந்தாள், அவளிறந்தபின் பு தந்தையால் ஆதரிக்கப்பட்டவந்தான் ஒரு கோலையிறொன்று தனியே நின்று நுகுகொய்கையில் என்னை விரும்பி ஆகாயத்தே எடுத்துச் சென்று தன்வயமாகக்கொண்ட வித்தியாதரனொருவனால் இடப் பட்டு இறந்ததற்குத்தேன, இதனையறியாத என தந்தை என னைக்காணாமல் வருந்தித் தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற் றிற்கு நீராட்சைசெல்பவர்களோடு சென்றா, செல்லுகையில் இடையிலுள்ளதான இறந்ததற்குச் சங்கமுக்கூறுறையில் நீராட்சி யற்கு அந்தணர்களோடுவந்து என்னை இறந்தகிறதென, ‘நீ இங்கே எப்படிவந்தனை?’ என்றுவினாவி வருந்தி, அந்தணர்களோடுருத் தற்குநான் தகுதியிலேனெனினும் என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவராதலின், அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனைதோறும் பிச்சையெடுத்து உண்பித் தந்தாரும் உண்டு பொழுது கழிப்பா ராயினா அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அவர் பிச்சையெடுத்தற்குச் செல்லும்பொழுது இன்னொன்றையுடைய ஒருபக அவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது, அன்றை சரிந்த குடரைக் கையிலேந்திக்கொண்டு மனிருந்தவிடமென்று முன்பு அறிந்தவ ராசலாற் சமணப் பள்ளியிற்புகுந்து, ‘முனிவர்களே! யான் உங்க ளுடைக்கலம், என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்’ என்று முறையிட் டா, அதைக்கேட்ட அவர்கள் சினந்து அவரை என்னோடும் புறத்தே தள்ளிவிட்டனர் நான்குநிலைமும் மிக்க துக்கமுடை வாணாய்ப் புறத்திற்சென்று, ‘கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர் யாரேனுமுண்டோ?’ என்று புலம்பி முறையிட் டோம், அப்பொழுது மனைதோறும் சென்று ஐயமெடுக்கும் பாத திரத்தைப்போதி கையைபுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத் தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவர ஆடையினனுமாகிய சங்க தருமனென்னும் முனிவன் விரைந்துவந்து, ‘என்னதுன்பம் அடைந்தீர்கள்?’ என்று எம்மை அருளுடன் பார்த்து இன்று மொழிக்கைக் காதுகளில் நிறைந்து எம்மனத்தைக் குளிர்

டு.—மணிமேகலாதெய்வமவததுதோன்றியகாதை 9

விதது உடனே தன் கையிலுள்ள ரிசரைப்பாததிரத்தை என
கையிற கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துண்பம் முற்றம்
நீங்குமபடி அவரைத் தழுவி எடுத்துக்கொண்டு சென்று பௌதந
சங்கத்தார இருப்பிடத்தைக்காட்டி என் தந்தையின் மரணத்துன்
பதையும் நீக்கினான் அம் முனிவன் எனக்குச் செவியறி
வுறுத்திய,

எங்கோ வியலஞ்ஞனே கையில் குணப்பொருள்
உலக கோணபிற பலகதி யுணர்ந்து
குணகென உரமூப பிறாகருரி யான்ன
இன்பச் செவலி மனபதை செயத
அருளறம் பூண்ட பொருபெரும் பூடகையின்
அறக்கதி ராழி நிறப்பட வருடமிக
காமறகடந்த வாமன (எக - ஏ)

பாதங்களை யே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட
டுமேயல்லாமல் வேருன்றையும் சொல்ல அறியாது, அதுமுதல்
பௌதந சங்கத்தைச் சாரத்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவே
னாயினேன், அந்நால் இவளுடன் வந்தேன்” என்று கூறினான்.
அதுகேட்ட உதயகுமரன், “உனதீயலபை அறிந்துகொண்டேன்,
மணிமேகலையைச் சித்திரப்பதியால் இனி அடைதலுங் கூடும்”
என்று சொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச் சோலைப்பினின்றும
போயினான். போனவுடன் மணிமேகலை பனிககறையினின்றும
வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, “அன்பிலென்னும் தவ
வுணர்ச்சி யில்லாதவளென்றும் வருணக்காப்பிலென்னும் விலை
மாதென்றும் எனனை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல்
அவன் பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செலுதுதலுற்றது,
இதற்குக் காரணம் யாது? காமத்தினியலபு இதுவோ?” என்று
சொல்லிக்கொண்டு நின்றாள் நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக்
காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம் அவாகளுக்காத தெரிந்தவ
ளும் மாயவிததை செய்பவளுமாகிய ஒரு மடங்கை வேடம்பூண்டு
அச் சோலையைடைந்து பனிககறையிலுள்ள ஸ்ரீ பாதபிடிக்கையை
வலங்கொண்டு உயர எழும்பி நின்ற,

“புலவன் நீரத்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக கோணபி னுயாகதோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றச் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த மு ல்வா வென்கோ

காமற கடந்தோ யேம மாயோய
 தீநெறிக கடுமபகை கடந்தோ யெனசோ
 ஆயிர வாரத தாழியு திருந்தடி
 னாவா யிரமிலே னேததுவ தெவன¹” (கஅ - ௧0௫)

என்று துதிக்கத் தொடங்கியது, அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்
 டிருக்கையிற் பகற்காலம் நீங்க அநதிமாலே வந்தது

கூ.—சக்கரவாளக் கோட்ட முரைத்த காதை.

வந்த அநதிமாலேப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன உதயமாயினன.
 மணிமேகலா செயவம் மீடும்,

ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன
 பாத பீடிகை பணிந்து (க௧ - ௨)

ஏததி அங்கே வாடினிற சுதமதியைப்பார்த்து, “நீங்கள் இங்கே
 நிறைதற்குக் காரணம் யாது? எனன துன்பமடைந்தீர்கள்?”
 என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச்
 சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலா
 மென்று அவன எண்ணிச் சென்றதையும் கூறினள், கூறலும் அத
 தெய்வம் அவளைப் பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைபா
 லுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது, “இது முனிவாசனூடைய
 தவவனம், இதில் யாம் தீங்கு செய்யலாகாது” எனறெண்ணியே
 அவன இசை சோலையை நீங்கினன், இவள் இரணைக்கடந்து செல்வா
 ளாயின, புறவீதியில் அவன இவளை அப்படுத்திக்கொள்ளுவான்.
 இஃது உண்மையே, நீங்கள் இசை சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின்
 மேற்றிகைக் கண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய முனிவாக
 னுக்கு இருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திற் செல்லுக;
 சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது”
 என்று சொல்லியது சொல்லலும், சுதமதி, “மாருதவேகனும்
 நீயுமே அதனைச் சக்கரவாளக் கோட்டமென்று சொல்லுவீர்,
 மற்றையோர் யாவரும் சுகொட்டுக் கோட்டமென்றே சொல்லா
 நிற்பார், சக்கரவாளக் கோட்ட மென்றதற்குக் காரணம் யாது?
 அதனைச் சொல்லுக” என்றாள்

என்றலும் அததெய்வம், “காலிரிப்பூம்பட்டினம் தோன்றிய
 காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இசைசோலையின் பக்கத்
 தேயுள்ளது. அது நார்ப்புறத்துமவாயில்களையுடைய மதிலாறகுழப்

பட்டது, காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவா அரரா கணவனி
றக்க உடனேயிறந்தமடவார ஆகிய இவர்களுள் இன்னொன்றை
இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிஞறி
யாக அவரவர்கள் வருணம் ஆசிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவர
வர்கள் தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப்
பட்டுள்ள பறபலகோட்டங்களையும், மயானதெய்வங்களுக்குப்
பலிபிடுதற்கு உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட
டுள்ள திண்ணைகளையும், காவற்காரர் உண்பதற்கும் உறங்குவதற்
கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும் பந்தா
க்கையுமுடையது, பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சுமமாபொடுதற்கும்
குழிபிற புதைத்தற்கும் உள்ளேவைத்து வாயிலையடைத்தற்கும்
தாழியாற் கவித்தற்குமாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய
ஓசையும், அங்கனம் வந்து செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப
பறைகளின் ஓசையும், இறந்த துறவிகளைத் தொழுபவா ஓசையும்,
மறையோர்பொருட்டு அழுபவா ஓசையும், நரிமின கூக்குர
லோசையும், மெத்தோரையழைக்கும் பேராந்தைகளினோசையும்,
கோட்டாணுடைய குரலும் ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும்,
அமமயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு, தானறி, ஒலிவை, உழிஞ்சில,
கானறை, குரை, கள்ளி முதலிய பறபல மரவிசேடங்களும் அங்கே
அடர்ந்துள்ளன; பேய்சள நெருங்கிபுள்ள வாகைமரம் நிற்கும்
மன்றங்களையும், நினைத்தோடு இறைச்சிகளைத்தின்று மகிழ்ந்து
பறவைகள் தங்கிபுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும்,
காபாலிச்சமயத்தோர் வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும்,
விரத்தநாளினைத்த உடமையுடைய சிலா உடைந்த தலைகளை
மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங்
களைத்தின்போர சளித்துவாரும் வெளியான இடங்களையுடைய
மன்றங்களையும் அமமயானம் உடையது; நெருப்பிருந்த பாண்டங்
களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுததெறிந்த மால்களும்
உடைந்த குடங்களும் நெற்களும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப்
பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது,

தவத்துறை மாககண மிகப்பெருஞ் செல்வா
சுற்றினம் பெண்டி ராற்றாப பாலகா
முதியோ ரெனஞ னினையோ ரெனஞ
கொடுகதொழி லானன கொன்றன குவிப்பலிவ

வழுவாயச சுடலை தினனக கணமும்
 கழிபெருகு செல்வக கள்ளாட்டயாதது
 மிகக் கல்லற்றம் விரும்பாது வாழும்
 மககளிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ! (௬௭ - ௧0௪)

இத்தனமையதான அச்சுடுராட்டைப் பார்ப்பனசசிறுவனாகிய சாரங்கலென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிக்கொண்டு ஓடித் தன் தாயாகிய கோதமையைப்படைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேயக்டு என்னுயிரைக் கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவளமுன் விழந்து இறந்தான், உடனே கோதமை, 'முதுமைப்படுவமடைந்து தளராத பார்ப பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளோமென்பதையும் வேறு புகலில் லேமென்பதையும் நினையாமல் எபசள மைநந்னுடைய உயிரை யுண்டது அணங்கோ! பேயோ! அறிகிலேனோ!' என்று புலம டிக்கொண்டு தன் அருமைப்புதல்வனுடைய உடம்பையெடுத்து மார்போடு தழுவிக்கொண்டு சுகிகாட்டைக்குழந்தை மதிலவாயிலை யடைந்துகின்று, 'சமபாபதி! நீர்த் துறைகளிலும் மனநகனிலும் பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலும் இருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாசொருதின்கும் அஹு கா வண்ணம் பாதுகாததருளும் நீ என்மகனைக் காவாொழிந்ததற் குக் காரணம் யாது? நினபால் நடுவு நிலைமையிலையோ? இனி யான் எனசெய்வேன!' என்று வருந்தி முறையிட்டான்.

"முறையிடவே சமபாபதிவந்து, 'இவ்விரகில் இம்மயானத திற் பேய்கள போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிகக் வருத்த மடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல் வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக்கூறினா சமபாபதி, 'உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவாநதில், அவனுடைய அறியா மையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக் கவாந்து சென்றது' என்று கூறினா. கூறலும், கோதமை, 'என் னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருளவாயாயின், இவன் கண்ணற்ற தந்தையைக் காத்தளிப்பான, ஆதலால், அநவனம் செய்தருளவாயாக' என்று வேண்டினா சமபாபதி மனயிரங்கி, 'உயிர உடம்பைவிட்டுநீங்கின அது வினைவழியேசென்று வேறு பிறப்பை அடையாநிற்கும், இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ?

போனவுயிரை மீட்டளித்தல் எனனால் இஃது நுகாரியமன்று , ஆதலால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே ,

உலக மன்னவாக நயிநருயி நீவோ

இவரோ லீகத வீமப் புறங்காட்

டரசாக கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்

நியக கொடுமொழி நீயொழி' (ககச-எ)

என்றாலும், கோதமை, 'சேட்ட வரங்களை யெல்லாம் தேவா தருவாரென்று னுலகங் கூறாநிற்கும், ஆதலால், யான் கேட்ட இவ்வரத்தை நீ தந்தருளாக, தாராயாரின் இவ்விடத்தில் இப்பொழுதே எனனுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னான். சொல்லவே சம்பாபதி, 'நீ சொல்லியபடியே இச்சக்கரவாளத்தானை தேவர்களில் யாரேனும் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளாயின் யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமையுடையேனாவேன், என ஆற்றலைக் காண்பாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்கு வகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினாறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருகடங்களையும் அறுவகை தெய்வகணங்களையும் பல்வகை அசுரகணங்களையும் எண்பகை நரகங்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அசுரகினி முதலிய இருபத்தேழு நாள்களையும் கோள்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்தினுள்ள வரங்கொடுக்கும் வன்மையையுடைய தேவர்களை யெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக, இவளுடைய வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அத்தேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள், அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோதமை, தன் மகனைச் சூடுகாட்டிற் சோததுவிட்டு இறந்துபோயினான்.

"அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்படுத்த வேண்டி, எல்லாத் தேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிஞறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும் அதனைச் சூழந்த ஏழு சிறு மலைகளும் நான்கு பெருந் தீவுகளும் இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களும்மாகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும் வகுத்து மயனால் நிரூபிக்கப்பட்டதாலின், சக்கரவாளக்

கோட்டமெனப் பெயாபெற்றது, இது சுகாட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தேயுள்ளதாதலாற் சுகாட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலும் கூறப்படும், இதன் வாலாறு இதுவாகும்” என்று சொல்லக்கேட்கக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை, “மனிதர் வாழ்க்கை இதனமைதது” என்று சொன்னான் அவன் அங்கே அப்படியிருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றான், அப்பெழுது அத செய்வம் தன் விதையால மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவி யெடுத்தாக்கொண்டு ஆசாயவழியே முப்பது யோசனையளவு திறகே சென்று கடல்குழந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுநீவை யடைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், “விடிநரால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்” என்று எண்ணிக் கொண்டு காமபரவசனய்த் துன்பமுற்றது தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரனமுன்னே சென்று அவன் காண நின்றது.

“ மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திழை கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திழை மாரிவரங் கூரும்
மாரிவரங் கூரின மன்னுயி ரிலலை
மன்னுயி பெல்லாம் மண்ணுன் வேந்தன்
தன்னுயி ரெவனு - தருதியின் ருக்கும்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல வைத்த
அவத்திற மொழி . ” (எ - ௧௪)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ் சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியை யெழுப்பி, “யான் மணிமேகலா தெய்வம், இந்நகரில் நடக்கும் இந்நிர்வீழாவைநகரானுதற்கு வந்தேன் நீ அஞ்சாதே; பௌத்த சமயவழியே சொல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால் அவளை எடுத்தாக்கொண்டு சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவன் இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில் இங்கே வந்து சேருவான். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வாளாயினும் அவன் உனக்கு ஒளிப

பாளல்லன்; அவன் இங்கே புகும் நாளில் இந்நகரின் கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும் நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்ல வழியிற் சென்றதையும் மாதவிக்ருசு சொல்வாயாக, மாதவி முன்னமே என்னை யறிவாள, கோவலன், 'நமது குல்தெய்வத்தின் பெயரை இகழுநதைக்கு இடுக' என்று சொல்லி, என பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின் கனலிற் சென்று, 'காமன் செயலற்று ஏவகுமவண்ணமஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் சுவமாதைப்பெற்றாய்' என்று நனவிற கூறுவது போல யான கூறியதுண்டு, இதனை அயனருக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று

அப்பாற சுதமதியெழுந்த மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அசைவாய்வு சூழநத மதிலின் மேற்கோள்ளுள் சிறிய வாயில் வழியே சென்று சுகசரவாளக கோட்டதையடைந்த ஆங்குள்ள உலகவறலியின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள். அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவலிடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிட்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று சுதமதி மயங்கி அஞ்சுமபடி,

“இரவி வனம நொருபெயர் மகளே
துரகத தானைத் துச்சயன நேலி
தயங்கிணாக கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானமுன மன்னுயிரி நீததோய
காராளா சண்பயிற கெளசிகன மகளே
மாருத வேகனோ டிநகரா புகுநது
தாரை தவவை தனனொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய (கஅ - ௧௦௩)

உந்தனகையாகிய இலக்குமி தன்னுடைய முறபிறப்பையும் உன்னுடைய முறபிறப்பையும் அறிந்தகொண்டு இறறைக்கு ஏழாம நாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவான், அவள் பிரிந்ததபற்றி நீ அஞ்சற்க” என்று தன்னுடைய வாக்காற கூறிற்று. அதனைக்கேட்டு மனம் நெங்கிய சுதமதி, பொழுது புலருமளவும் அவ்விடத்தேயிருந்து ருரியன உதித்தவுடன் எழுந்த புறப்பட்டு விதிவழியே சென்று மாதவியை அடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள் சுதமதி மணிமேகலையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிரிழந்த உடம்புபோலச் செயலற்றிருந்தாள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற்றுமின்ற மணிமேகலை, அயிலுணர்ந்து தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், முன்பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேறறிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போன்றவளாகித் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித்தான் உதித்தவுடன் அவள், “இவ்விடம், உவ்வனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒரு பகுதியோ !

சுதமதி யொளித்தாய தயாரு செயதனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன
மனங்கெ குறுபு மாற்றம் தாராய
வலவிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
மெலவளை வாராய விட்டகன றீனையோ ! (உ0 - உச)

இது மாயவிதையோடு தோன்றிய அமமடங்கை செய்த வஞ்சமோ ! ஒன்றும் தெரியவில்லையே ! தனியே இருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன், நீ விரைந்து வருவாயாக” என்று சொல்லிக் கொண்டு பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுது வருந்துபவள், தன் தந்தையை நினைந்து,

“கோற்றொடி மாதொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா னுழந்த மணிபூ ண்கலத்
தையா வோ” என்று அழுவோண முன்னா (சக - உ),

இந்திரனடைபட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்த பிடிக்கை தோன்றியது.

க.—பிடிக்கைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை

தோன்றலும் அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, கிம்நித்ததால் தன்னை அறியாளாயினாள் ; அவளுடைய கைகள் தலைமேற் குவிந்தன, பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரை யுகுத்து அப்பிடத்தை மூன்று முறை வலம்வந்து பணிந்து எழுபவள் அப்பிடிக்கைக் காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, “மாதவி ! உறுதிப்பொருளை யுணர்ந்தோய் ! காயங்கரை பென்னும் நதிக்கரையில் நீ சொல்லியவெல்லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந்தேன். காரதாரமென்னும் பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவ

தேரத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசுபுரிந்து வாழும் அததிபதி யென்னும் அரசவனடைய மைத துன்னாகிய பிரமதரும்! நீ அவவரசனிடத்திற் சென்று தரு மோபதேசம் புரிகைநில, 'இசசம்புதநிலில் இறறைக்கு ஏழாம நாளில் பூகம்பமுண்டாகும், உண்டாகும் பொழுது இந்நக ரும் நாக நாட்டில் நானூறு யோசனைப் பரப்பும் பாசலத் தில்விழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு விரைவில் வேறு நகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன் நகரத்தார யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்தாச சாற்றி எல்லாருடனும் அந்நகரை நீங்கி அதற்கு வடக்கேயுள்ள அவந்தநகரம் செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிகொண்டு இடையே யுள்ள காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே பாடிவிட்டு செய்துகொண்டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்த படியே குறித்த நாளிற் பூகம்பமுண்டாக இடவயநகரம் அழிந்து போயிற்று, அதுதெரிந்த அரசனும் மறறையோரும் உன்பால் அன்புமிக்கு உன்னைச் சாரணமடைந்து சூழ்ந் துநின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தாய் இருந்தபொழுது, அசோதநகரத்தாசனாகிய இரவீவனமனைன பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்பவள் வயிற்றிற்பிறந்து இலகூமியென்று பெயர் பெற்று, அததிபதியென்னுமரசனுக்கு நீலபதி யென்பவளபாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாகப் புகக் யான் எனக் கண்டனோடு வந்து தருமங்கேட்டற் பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ எனனை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இறறைக்குப் பதினாறாமாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ இவனோடு நியிற் புகுவாய், புகுந்து, பின்பு காலிரிபூமபட்டினத் திற் சென்று பிறப்பாய், அவனிடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம் வரும், அப்பொழுது மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றி நள விரலில் உன்னை யெடுத்தாக்கொண்டு சென்று காலிரிபூமபட்டி னத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதீவொன்றில் வைத்துவிட் டிச் செல்லும்; சென்றபின் ஆகாதுள்ள புத்தபீடிகையைத் தரிசித் துத் தொழுவாய், தொழுகவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரி ந்துகொள்வாய்' என்று சொல்ல, 'என கேளவன் இன்னவாறு பிறப்பா நென்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டேன்; கேட்ட எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீட்டுந்

தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத் செய்வம் வரலிலையே!" என்று ஏனகி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில், “புத்ததீடிகைகட காட்சியால் இவள பழம்பிறப்பையறிந்தாள், இவளுடைய இயற்கையும் அழகியது” என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலை தெய்வம், அவள சேடருமபடி,

“உயிரக னெல்லா முணாவுபாழாகிப்
பொருள வழங்கும் செவிதனை ஊராதறி விழந்த
வறநகலை யுலகத் ததம்பாடு சிறக்கச்
சடாவழக கற்றத தடுமாறு காலையோ
இனவன ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினே னினனடி பணிந்தேன
நீயே யாகிநிற கனமாத்தலிவ வாசனம்
சாதிசை வைத்தேன றிலைச்சக கொண்டேன
நிசையேற்றினேன புலம்பறுக” (எ-கடு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிரையை அவராகவே மதித்துத் துதித்து வல்மவந்து பூசித்து வணங்கியது. வணங்கியதெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, “உன திருவருளால், எனனுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன, அப்பிறப்பிற கனவனாகியிருந்த இராகுலன் என்கே பிறந்துள்ள?” என்று கேட்டாள்.

கேட்டவளுக்கு அத் தெய்வம், “இலகருமி! கேட்பாயாக: நீ ஒருநாள் சோலை யொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்தபொழுது அவன் ஊட்டில்ததிர்த்தற்கு உனது அடியைவணங்கினான், வணங்குகையில், இரத்தினத்திவளுடொன்று அங்கே தரும சக்கரத்தைப் பிரகிருத்திக்கச்செய்துகூட்டு வருபவனாகிய சாது சக்கரனென்னும் பௌத்தசாரண முனிவனொருவன் உச்சிப் பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக் கண்டு மெய்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒலகிப் பணிர்தாய், அது கண்ட இராகுலன், ‘இங்கே வந்தவனயாரா?’ என்று கோபித்துச் சொல்லினும், நீ அஞ்சி நடுங்குகி அவன் வாயைப் பொத்தி, ‘ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிய இப் பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத் துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவு பெருமபிழை!’ என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவனோடும்

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யான்கள தேவரீருடைய அடியேமலலேமாயினும்,

அநதீத் தண்ணீ ரயுதொடு கொணர்கேம் (உ எ),

அமுது செய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுளப்பாங்கின்படியே நடத்தறகு உரிமைபுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே! உண்பேன்; இங்கே கொண்டு வருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொண்டாந்து அவனை உண்பித்தாய்,

அநரா எவனுண்டருளிய வவவறம்

நினனுவ கொழியாது நினபிறப் பறுத்திடும் (ச௦-ச௧),

அவ்விராசுலனே உவவனத்தில் உனபால் வந்த உதயகுமரன். அநானுலே தான், அவனுடையமனம் உன்னை விரும்பியதனறி உனமனமும் அவனை மிகப்பற்றியது, அநதப்பற்றை மாற்றி நலவழிப்படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இதழீவிற்கொண்டாந்து வைத்து இப்பிடிக்கையைக் காட்டினேன். இலக்குமீ! இன்னங் கேட்பாயாக; முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கைமாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அநகராட்டுள்ள கச்சயநகரத்தரசனாகிய துச்சயனென்பவன் மணஞ்செய்து கொண்டு ஒரு நாள் அவாகளோடு சென்று மலைவாங்களைக் கண்டு வந்து கங்கைக் கரையை அடைந்திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவீர்? எங்கே எழுந்தருளியது?' என்று கேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்கு வந்தேன், ஆதிகாலத்தே புத்த தேவா எல்லா உயிராகளும் துக்கத்தினின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்று நினைந்து அவைகள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதசுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது அப்பெயரையுடையதாயிற்று. குற்றமற்ற அறிவுடையீர்! நீங்களும் அதைத் தரிசித்து வழிப்படுமின்' என்று கூறினா அவர் கூறியவாறு உடனேசென்று அம்மலையை யடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும் வந்து உன்னோடு கூடினர். மணிமேகலை! நீ பழம் பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின் தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைச் சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒரு காலத்திற் கேட்

பாய, அங்ஙனம் கேட்டுமபொழுது உன்னை, 'இளமைப்பருவத்தினள்' என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமய உண்மைகளைச் சொல்லார்கள, ஆதலால், அக்காலத்து நீவேறறுவடிவங்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது" என்று கூறி வேற்றுவடிவைக் கொடுப்பதும் ஆகாய வழியே சஞ்சரிககச செய்வதுமாகிய மந்திரங்ள இரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, "நீ புத்ததேவா அருளிச் செயத நல்லற வழியை நணுருதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக, இப்பிழையை வணங்கித் துதித்து ஊர் செல்வாயாக" என்று சொல்லி விட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்தா, "இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டேனே" என்று மீட்டும் இறங்கி வந்து, "சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய்! சேட்பாயாக மக்கள யாககை உணவாலாகிய தொகுதி, இம்மந்திரமோ பசியைத் தொலைக்கும், இதனைக் கொள்க" என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்த ஆகாய வழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை

அப்பால், மணிமேகலை அததினிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிராத பொய்கைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு மெல்ல உலாவி வருகையில் ஒருத்தி வந்து நின்று, "கப்பல கவிழ்ப்பெற்ற மகளிர்போல இங்குத் தனியே வந்த நீ யார்?" என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை, "பொற்கொடிபோலவாய்! 'நீ யார்' என்றது என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு? கேட்பாயாக: சென்ற பிறப்பில் இலகருமி யென்னும் பெயரை யுடையேன், இராகுலனென்னும் அரசிளங் குமரனுக்கு மனைவியாயிருந்தேன், இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிறறிற் பிறந்தேன்; என் பெயர் மணிமேகலையென்பது. மணிமேகலா தெய்வம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இததீறிற் கொண்டுவந்து வைத்தமைபால் இந்தப் பிழையைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை அறிந்து கொண்டேன்; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்த பயன் இது; என்னுடைய வரலாறு இதுவாரும், பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறு யாது?" என்று கேட்டவுடன் அவள், "இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான இரத்தினத்தீவத்திலே மிக உயரந்து விளங்கா நின்ற சமந்தகூட

மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்த தேவரது அடியிணைப்படிமை களைத் தரிசித்து விட்டு இத்தீயிற்கு முன்னொரு காலத்தில் வந்தேன்; வந்தது முதல் இரதிரன் கட்டினாயல் இரதத் தரும பீடிகையைக் காததுக்கொண்டு இவவிடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என் பெயர் நிவதிலகையென்பது புத்ததேவரருளிச செய்த நல்லற வழியே நடப்போர யாரேனும் இதனைத் தரிசிப்பாராயின் அவர்கள் அநதத் தரிசன விரேடததால் உடனே தமமுடைய பழம பிறப்புணாசசியை அடைவது தின்னம்; அததனமையினை யுடையோர உலகத்தில் மிக அரியா, அவாகளுக்கே நருமபதமஉரிதது; இஃது உண்மை. பழமபிறப்புணாசசியை அடைந்தமையால் நீ மிகவும் பெரியை. இரதப் பீடிகைக்கு முன்னே மாமலர்க்குவனையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியெனனும் கொழுநீரிலஞ்சி யொன்று உள்ளது, அப்பொய்கையினுள்ளே யிருந்து, அமுத ஈரபியெனனும் அக்ஷய பாததிரமானது ஒவ்வொரு வருடத்தும் புத்ததேவர அவதரித்த காலமாகிய வைசாக சுதத் பூணிமை தோறும் மேலே வந்து தோன்ற நிற்கும்; இததினம் அப்பூர்ணி மையே, அதுதோன்றும் வேளையும் இதுவே, இப்பொழுது அந்தப்பாததிரம் உனகையில் வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதி லீடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேனமேலும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும், அதன் வரலாற்றை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக கேட்பாய்” என்று சொல்லலும், பணிமேகலை அதைப்பெறுதற்கு விருமபிப் புத்தபீடிகையை வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்து ரென்று கோமுகிப் பொய்கையை வலஞ் செய்து வந்து நின்றவுடன், அப்பாததிரம் அப்பொய்கையினுள்ளிருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது. உடனே அவள் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

“மாரண வெவலும் வீர சின்னடி
திரெறிக கடுமபகை கடிந்தோய சின்னடி
பிறாகுற முயலும் பெரியோய சின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத தொல்லோய சின்னடி
எண்பிறக கொழிய விறகோய சின்னடி
கண்பிறக களிகருவ கண்ணோய சின்னடி
திமொழிக கடைத்த செலியோய சின்னடி
வாயமொழி சிறந்த நாவோய சின்னடி
நாகா துயாகெட நடப்போய சின்னடி

உரகர் துயர மொழிப்போய நினன்றி
 வணங்குத லல்லது வாழத்தவென னாயிற்
 கடவகாது” (கக - ஏஉ)

என்று புத்தசேவரைத் துதித்தாள் ; இங்ஙனத்தித்த மணிமேகலைக்கு உயிரகளுடைய பசிததுண்பத்தையும் அதனைத் தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலைகை சொல்லப்படுகிறது,

“குடிப்பிறப் பழிகும விழுப்பங் கொலலும்
 பீடித்த கலவிப் பெருமபுனை விடேம
 நாணணி கிளையு மாணெழில் சிதைகரும
 * * * புறங்கடை நிறுத்தும்
 பசிப்பிணி யென்னும் பாலியது தீர்த்தோ
 இசைச்சொ ளன்வைக கெனனா மியிராது (எக - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவர அத்தனைத் தீர்த்ததுகொள்ளுதற்கு ஊருருதிரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றி மெலிந்து பின் நாயிறைச்சிபைப் பெற்றுத் தின்னப்படுகிறது, முதலில் அவ் விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பசியிடுவாராயினர், அது தெரிந்த இரத்திரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச் செயததாயால், உயிரகன களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகிய தென்பா, அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே

ஆற்றுகாக களிப்போ ரறவிலை பகாவோ
 ஆற்ற மாக்க னருமபசி களைவோ
 மேற்றே யுலகின் மெய்கொறி வாழ்க்கை
 மண்டிணி ஞாலத்து வாழுவோக கெல்லாம்
 உண்டி கொடுத்தோ ருயிரகொடுத்தோரே (கஉ - க),

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்ததலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய்” என்று கூறினாள், அதுகேட்ட மணிமேகலை, “போன பிறப்பில் என்கணவனாகிய இராகுலன் திட்டிகிடமென்னுமபாமபா ஶ்ரீநதது பொருமல், யான தீபபாய்ந்து உயிரோடு வேவாநிறைகையில் முன்னம் ராதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த நினைவையுடையே னானேன, இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அந்நினைப்பிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலேயே இந்நதப்பாததிரம் என்கையிற் புருந்ததென்று எண்ணுகிறேன், இதுநிறக, பசியால்வாடிய குழந்தையின் முகத்தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பாலசுரக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய்

பெரும்பசி அலைத்தறகு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும் பாரதமல எவகும்வாடி அலைந்து திரியும் ஏழைகளுடைய முகத்தைக்கண்டு இரங்கி இப்பாத்திரம் மேனமேலும் அவர்களுக்கு அழுது சுரந்தளித்தலைக் காணும் விருப்பமுடையேன்” என்று சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, அவனோடு பின்னும் கிலநேரம் அளவளாவிக் கொண்டிருந்து, “இனி இப்பாத்திரத்தோடு உன் ஊருக்குச் செல்வாயாக” என்றுசொல்ல, மணிமேகலை அவள பாதத்தை வணங்கிப் புத்தபிழிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே சென்று, தனனைக்காணாது வருந்தித் திகைத்து மயங்கி வழியை நோக்கிக் கொண்டேநிற்கும் சுதமதியையும் மாதவியையும் பார்த்து ழிப்பபடையும்வண்ணம் அவர்களுடைய முறபிறப்பை அவர்களுக்கு அறிவித்து, “மானிடயாககையாற்பெறுதற்குரிய தவவழியை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீர் ; இஃது ஆபுத தீரனுடைய கைபிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததீர மாகும், இதனைத் தொழுமின்” என்றுசொல்லி அதனை அன்புடன் தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத் தரிசித்தறகுச் சென்றாள்.

கஉ.— அறவணாத்தொழுதகாதை

சென்றவள், “அறவணவடிகள் என்கேயுள்ளாரா?” என்று விசாரித்துக்கொண்டு போய்,

ஔரமுத்ரா யாககை நடுகா நாலின

உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி (க - ச),

அவரைத் தரிசித்து முமமுறை பணிந்து துதித்துத் தான் உவவனுசென்றதும், உதயகுமரன் அங்கே வந்து சொல்லிப் போனதும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம் தனனையெடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்ததும், அததீவிலுள்ள புத்தபிழிகைக்காட்சி யால் தன் பழம்பிறப்பைத் தானறிந்துகொண்டதும், ‘முறபிறப்பிற் கணவனயிருந்த இராகுலனே உதயகுமரனாக வந்துபிறந்தான், அப்பிறப்பில் உனக்குத் தழக்கைகளாக இருந்த தாழையும் வீரையுமே மாதவியும் சுதமதியுமாக வந்தனர் அவர்கள் வரலாற்றை அறவணவடிகள்பால் நீ தெரிந்துகொள்’ என்று மணிமேகலாதெய்வஞ்சொல்லி மூன்றுமந்திரங்களை உபதேசித்துச் சென்ற

தம், அப்பால் தீவதிலகை வந்ததும், அவளுடன் சென்று கோமுகிப்பொக்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், 'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொல்லத் தான் வந்ததும் ஆகியஇவற்றையெல்லாதெரிகிக, அம்முனிவாகேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒரு முறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிறகண்டேன், 'அரச! நீயும் உனமனைவியரும் சுகமோ?' என்று யானனினுவ, அவன் மனங்கலங்கி அரற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவினமயக்கத்தால் ஒருயாளைமுன் சென்று இறந்ததும் அசசெய்தியைக் கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமாய் பெருந்துன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன், நான், 'இது பழவினைப்பயனாகும், ஆதலால் நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போனதேன், அந்நவமிருந்த நீரின இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிறபௌத்ததருமங்களாகுறையப் பாவங்கள் மிகுந்தன, ஆனாலும்கிறிது சிறிது தருமமுண்டாதலாக கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு, அத்தருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாததாரியார இவ்வுண்மையையறிந்த இசசுகரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால், * ஆயிரத்தது நூற்றப பதினாறும் ஆண்டில்துவிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான், அதற்குப் பின்பு யாவருக்கும் அருளரத்தில மனஞ்செல்லும்,

புத்த ஞாயிறு தோன்றுவ காலைத்
திங்கள் ஞாயிறு தீவகுரு வினங்கத்
தங்கா காணமீன் நகைமையி னடக்கும்,
வானம் பொயயாது மாநிலம் வளம்படும,
ஊனுடை யுயிரக ளுறுதுயா காணு,
வனிவலவ கொட்கும் மாநிரம் வளம்படும,
நளியிரு முகநீர் நலம்பல தருடும்,
கறவைகள் ஞாத்திக கலநிறை பொழியும்,
பறவை பயன்றுயத் துறைபதி நீங்கா,
விலங்கு மக்களும் வெருடப்பகை நீங்கும்,

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச் சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை.

கலங்களு நாடும் பேயு கைலும் ,
கனு குறளு முழுஞ் செலும்
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெருஅ ,
அந்நாட் பிறகதவ னருளறவ கேட்டோ
இன்னப் பிறவி யிகாதோ ராதலிற்
போ,டு மூலம் பொருகதிய சிறப்பின்
நாறன் பாத கவைகெட வேததுதல்
பிறவி தோறு மறவேன மடக்கொடி ! (அக - 50௩)

“இது நிற்க, மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில
கிசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான்
கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது, இவ்விருவரும்
முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய கிசேடத்
தால், பிற்காலத்தில் உனனோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத்
தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முத்தியை அடைவா
கள்; உயிர் மருந்தாகிய மிகச் சிறந்த அமுத சூரியை நீ பெற்
றனை; எல்லா உயிரகளுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக;

மகக டேவ ரெனவிரு சாடகும்
ஒத்த முடிவி னோரற முனரககேன
பசிப்பிணி தீர்த்தல்” என்றே யவரும்
தவப்பெரு நலவறகு சாற்றினா (ககக - ௬)

மணிமேகலையும், “அந்நாளைச் செய்வேன்” என்றுள்.

கக.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, “ஆபுத்தி
ரன் வரலாற்றைக் கூறுவேன, கேட்பாயாக; வாரணசி பென்னு
மூரில வேதமோதுகிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்நணன்
மனைவி சாலியென்பாள், அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால்
உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான்
கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அதைப் பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு
நீராட்ச் சென்றாள், சென்றவள் குலால் வருந்தி வழியிடையே
ஒரு குழந்தையைப் பெற்று, அக் குழந்தையிடத்திற் சிறிதும்
இரக்கம் வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள்;
நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறுது பசியால் வருந்தியழுதது;
அங் வழுகை யோசையைக்கேட்டு ஒரு பசுவானது வந்து அதன்
வருத்தந்தீருமபடி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும்

அப்புறஞ் செல்லாது பாதுகாத்து வந்தது, அப்படியிருக்கையில் வயனங்கோடென்னும் ஊரினுள்ளவனாகிய புதியென்னும் அந்தண னொருவன் தன் மனைவியோடும் அவவழியே வருபவன், அக குழந்தை அழுத கூகுரலைக் கேட்டுச் சென்று தனியே கிடக்கும் அதனைக் கண்டு மிகக் துன்பத்தோடு கணனீர் பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன், என்மகனே' என்று கூறி அககுழந்தையை பெடுத்தது ஊர்சென்று வீட்டைடுத்து மகிழ்ச்சியுடன் வளர்த்து உரியகாலத்துத் தன்குலத்திற்குரிய கல்விகளை நன்கு பயிற்றிவந்தான்; வருகையில் அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ்வூரில் ஓரந்தணன் வீட்டிற்குப் புகுந்து, யாதசாலையில் ஒரு பசு மாலைபசு சுற்றியகொம்பு களை யுடையதாய்ப் பின்புதன்குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி வேடாகளுடைய வலைபிற்பட்ட மான் போல் அஞ்சிக் கத்துவதைக்கண்டு மனநடுங்கிக் கணனீருருகது, 'இவரகன்றியாத வண்ணம் இப் பசுவைக் கவரந்துகொண்டு இரவீற் போய் விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிகொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அன்றிரவில் அப்பசுவைக்கையிற்பற்றி ஊருக்கு வெளியே போய்விட்டான், பசுவைக்காணாத அந்தணர் பலா அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற பசுவையும் அதனைக் கவரந்துரைந் அச் சிறுவனையுங்கண்டு அப்பபடுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தை யறியாராய், 'புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவரந்து சென்றாய்?' என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒதுக்கத்தொடங்கினா அப்பொழுது பசு அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உவாத்தியாயனை முட்டி வயிறறைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச் செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடி விட்டது ஆபுத்திரன் அவர்களை நோக்கி, 'வருத்தன்மின், யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின்; நீங்கள் வருத்தமுபடி இப்பசு என்ன குற்றஞ் செய்தது?

வீடுகில மருங்கிற பிப்புல வாரது

கெடுகில மருங்கின மககட் கெல்லாம்

பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறுத்தன நீம்பால்

அந்தநரு கெஞ்சோ டருள்கரந் துட்டும்

இதனெடு வந்த செற்ற மெனனை? (கூ - இ)

என்றுகேட்டு, அவர்கள், 'நீ விதியையறியாமல் வேளவியை இகழ் கின்றாய், ஆதலால் பசுமகனைப்பதற்குப் பொருத்தமுடையது என்று இகழ்ந்தது கூறலும், ஆபுத்திரன்,

‘ஆனமக னசலன மானமகன கிருங்கி
புலிமகன விரிஞ்சு புரையோர போறதும்
நரிமக னலலனோ கேச கம்பனன
நகிவா நுகுலத திருடி கணங்கனென
மேராதயா பெருஞ்சிறப் புரைத்தல முண்டா
ஆயொடு வந்த வழிகுல முண்டோ’ (கக - அ)

என்று சொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தண்ண, ‘இவனுடைய பிறப்
பின் வரலாற்றை யான அறிவேன! முன்னொருநாள் கன்னியாகுமரி
யில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடு வந்த சாலியென்னும்
ஒரு பாரப்பனியைக்கண்டு, ‘உன் ஊராயாது? நீ எதற்காக இங்கே
வந்தனை?’ என்று நான் கேட்டதற்கு அவன், ‘யான் வாரணசி
யென்னுமிலுள்ள ஆரண உவாததியாயனாகிய ஓரந்தண்ண மனைவி;
யானொழுகிய நீய வொழுகக்கதாற கணவனைப்பிரிந்து கன்னியா
குமரிக்கு நீராடர சொல்லுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப்
பாற காதவழித் தூரத்திலுள்ள இடையா சேரியில் ஆண் குழந்தை
யொன்றைப் பெற்று இரக்க மினறி அதனை அவருள்ள ஒருதோட்
டத்தில் இடப்ப் போனேன், இப்படிப்பட்ட நிலையேனாகிய
எனக்கு நற்குடிண்டோ?’ என்று மிகத் துன்புற்று அழுகான்;
அங்ஙனம் அழுதவன் பெற்ற அந்தமகனே இவன், இதைச் சொல்
லுதலால் யாங் பயனென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரியா
திருந்தேன். அசுத்த னாதலால் இவனைத் தொடாதொழியின்’
என்று சொல்ல, ஆபுத்திரன், ‘திலோததமையின் புத்திரர்கள்
பெரிய முனிவாகளாக இருந்தல் கேட்டிலிரோ? நீங்கள் *சாலிக்
குத் தவறு உறத் துணிந்தீர்களே’ என்று சொல்லி அவர்களைப்
பார்த்து நகைத்தான், வளராதத் பூதியும் அவனை அசுத்தனென்று
எண்ணி உடனே நீக்கிவிட்டான், அப்பால், ஆபுத்திரன் பிச்சை
யெடுத்தது உண்டு பொழுதுகழிக்க எண்ணினான். பசுவைத் திரு
டின களவெனன்று இகழ்ந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களி
லெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாதத்திரத்திற் கலவிடத் தொடங்
கினார்கள், அரனாஸ், வேறு புகலினறித் தெனமதுரையை யடை
ந்து கிருநாதேவியினை கோவிலாகிய கலைநியமத்தின முன்னேயுள்ள
அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு கையிற் பிச்சைப்
பாதத்திரத்தை யேந்தி வந்தோறும் சென்று சென்று வாங்கிவந்த
உண்டை,

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததி யெனனும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

காணா கேளா காண்முடப பட்டோரா

பேணுந ரில்லோர் பிணிநடு குற்றோர்

யாவரும் வருகவென நிசைத்துட னூட்டி (கக - ஈ),

அவர்களுண்டு எஞ்சியதையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாகவைத்துக்கொண்டு அவ்வமபலததின் கண்ணே நாள்தோறும் இரவிற கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

கசு.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை

“அவன் அவனும் காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அவகே நிகழ்ந்த செயதியைச் சொல்வேன், கேட்பாயா? அவன் அவ்வமபலததில் ஓரிரவில் தூங்கும்பொழுது, சிலாவந்து, ‘பெருமபசி எங்களை வருத்தாநின்றது’ என்றார்கள் அதைக்கேட்டு அவன் அதுதன்பத்தைத் தீர்த்ததற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிகக் வருத்தமடைந்தான், அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளிவந்து, ‘இதனைக் கொள்வாயாக, நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையை யடையாது, கொடுக்கக் கொடுக்க இதில் உணவு வளாகதுகொண்டே யிருக்கும்’ என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன் கையிற் கொடுத்தான், உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

‘சிந்தாதேவி! செழுங்கலை நயமந்த

நந்தா விளக்கே! நாமிசைப் பாவாய்!

வானோ தலைவி! மண்ணோ முதலவி!

ஏனோ குற்ற விடாகளையாய் (கச - உ)

என்று துதித்து அததேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன், உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள், விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிருதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இரதிரன், அவனுக்கு வரங் கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, ‘நான் இரதிரன்; வரங்கொடுத்ததற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியதுயாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின் பயனைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக’ என்று சொல்ல ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும் வண்ணஞ் சிரித்து,

“அறஞ்செய மாககன் புறங்காத தோம்புரா
நறவஞ செயவோ பறற முயலவோ
யாவரு மிலலாத தேவாநன னூடகெ
கிறைவ னுகிய பெருவிறல் வேந்தே! (சுபு-சக)

வருநதி வந்தவாகளுடைய தீர்த்தந்திரிய பசியினைத் தீர்த்து அவா
களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணுமபடி செய்கின்ற எனது
தெய்வப்பாததிரம ஒன்றே போதும், வேறொன்றும் வேண்டற்
பாலதன்று’ என்று அவனை மதியாது சொன்னான், சொல்லவே
இந்திரன் கோபிததுப பசித்துன்பததால் வருந்துவோரிலையாம
படி செயவேனென்று மனத்தில் நினைந்து எங்கும் மழை பெய்
வித்து மிகக் செலவத்தை யுண்டாக்கினன், அசுரன் பசித்து வரு
வோ இலராயினா அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம்
பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், ‘உண்போரா யாரேனுமுண்
டோ?’ என்று வினாவத் தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செலவங்
களிப்பால் யாவரும் அவனை இதழந்தாராக, உண்போரைப்
பெருமையால், அவன் பெருஞ் செலவத்தையிழந்தோரைப்போல
வருநதித் தனியே செலவழிகையில், கப்பலில் வந்த சிலர் அவனைக்
கண்டு, சாவகநாடு மழையிலொமையால் மிகுந்த வறுமையுற
தென்றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பெருமாளும் பசியால் இறந்தன
வென்றும் கூறினா அது கேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச் செல்ல
நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினான், அங்கப்பால் சென்று மணிபல்ல
நதிக்குகே ஒருநாள் தங்கிறபா, அவன் அததீவில் இறங்கினான்.
இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீளாமன் எண்ணி இரு
ளில் அகப்பலில் வேற்றிடம் சென்று திகக்கொண்டு போயினான்.
அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, ‘பலர்க்கு
உணவளிக்கும் இப்பாததிரத்தை வைத்துக்கொண்டுபாருமில்லாத
இததீவில் யான் பாட்டும் இரேன்’ என்று எண்ணி அப்பாததிரத்
தைத் தொழுது, ‘வருடத்திற்கு ஒரு நாள் நீ தோன்றுவாயாக’
என்று கூறிக் கோழுகிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், ‘மிகக்
கருணையோடு கூடித் தருமஞ் செயதலையே மேற்கொண்டு எல்லா
யுயிர்களையும் பாதுகாப்போரா யாரேனுமவரின் அவா கையிற
புகுவாயாக’ என்று சொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டு விட்டுத்
தான் பட்டினியிருந்து உயிர் திறப்பானாயினான் அப்பொழுது
அததீவிற்குச் சென்ற யான் அவனைக் கண்டு, ‘நீ யாது தன்ப
மடைந்தாய்?’ என்று கேட்க, அவன் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி

மணிபல்லவத்தில் உடம்பை வீழ்த்தி விட்டு எல்லா உயிரகளையும் பாதுகாக்குமெண்ணத்தோடு சென்று சாவக நாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றிலுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை

“மணிமேகலை! இன்னும் கேட்பாயாக. முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள வரையும் பானுட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய கிசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவளுசெய்துகொண்டிருக்கும் மண்புக முனிவனிடத்தே, பொனமயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச் சென்று, ஈனுமுன்னமே பால சுரந்து எல்லா உயிரகளையும் உண்ணச் செய்து கொண்டிருந்தது. அதனைக்கண்டு, முககால உணர்ச்சியையுமுடைய அம்முனிவன், ‘இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிரகளையும் பாதுகாக்கும் ஒரு கிசேடபுருடன் பொனமயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்’ என்று கூறினன். தரும்ரு செயதற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழந்தைப் பருவத்தே காததனித்த பசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனான, மண்முக முனிவன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினான், அவன தோன்றிய காலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அது தெரிந்த சககரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், ‘புத்தன் அவதரிக்குங் காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?’ என்று வியப்புறாது, அதனுண்மையைத் தெரிந்து கௌருதற்குக் கந்திரபாவையை யடைந்து வினாவினார்கள், அது, ‘மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு கிசேடபுருடன் உயிரகளைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டில் உதித்தான், அதனாலே தான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அவன் வரலாற்றை அறவண்பாற கேணமின்’ என்று சொல்லி எப்பால் அனுப்பி எனது நாலை வருத்தியது. மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அந்நகரத்தரசன் பூமி சுந்திரனென்பவன் மண்புக முனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசுப்பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்து வந்தான், அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசரிமை பெற்று வாழ்கின்றான். இது நிகழ்க. காவிரிமாநதி மாறாது நீர் பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச் செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிரகள் வறுமையால் வருந்துகின்றன. ஆதலால்,

வெண்டிறை தந்த வழுதை வாறோ

உண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத தாவரு (இக - உ)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதகரபியை நீ சுமமா வைத்திருத்தல் தகுதியன்று” என்று கூறினர். அதைக்கேட்ட மணிமேகலை உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிசுருணிககோலம் பூண்டு அப்பாததிரசதைக கையிலேநதி வீதியையடைந்தாள் அடைய வே, உச்சயினிகரததரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதய ணீனை வஞ்சித நச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறை மீட்டறகு அவன் மந்திரியாகிய யௌகந்தராயனனென்பவன் வேற்று வடிவங்கொண்டு வீதியையடைந்த சாலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புறு அநேகா சூழ்ந்தாற் போலப் பிசுருணிககோலத்தை யுடைய மணிமேகலையைக் கண்ட பலரும், “உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்கும் இவள் எல்லாருங் காணுமபடிபிச்சைப் பாததிரததையேநதி வீதியையடைந்தது எனன வியப்பு!” என்று கூறித் துன்புறு அவனைச் சுற்றிகொண்டனர். அப்பொழுது மணிமேகலை, “கற்புடைய மாதா இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏறுகக்கொள்ளுதல் தகுதி” என்று சொல்ல, காயசண்டிகை, “மழையைத் தரும் கற்புடையமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது; நீ இதிற புகவேண்டும்” என்று அவளுக்குக் கூறினள்.

ககூ.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, “இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக : இவள் கணவன் சாதுவனென்பான், அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்த வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சில வணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான். செல்லுகையிற கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது. கவிழ்வே சாதுவன் அதிலிருந்து ஓடிநதுவிழுந்த பாய்மரத்துண்ட மொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீர்திசென்று உடையில்லாது சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான். அஃது அங்ஙனமாக; அக்கப்பலினின்றும் நழுவிப் மரத்தைப்பற்றிக் கடலில் நீர்திப் பிழைத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்தோர், ‘கப்பலுடைய இறந்தவர்களோடுசாதுவனுமிறந்தான்’

என்று ஆதிரைக்குக் கூறினா அதுகேட்ட அவன், மிகக் வருத்தமடைந்து இறக்கத்துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் கிறகுகளை அடுக்குகிறதாத தீயை மூடி, 'வினைப்பயனால் என்கண வனடைந்த இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்' என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தான், புகுந்தவனை அதனியானது சுடாதொழிந்தது, ஒழியவே அவன், நியுஞ்சுடாத பானியேன இனியாது மெய்வேன்?' என்று ஏககுலையில் ஆகாயவாணியானது, 'ஆதிரை! உன்கணவன இறக்கவில்லை, அவன் பிழைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது நாகாமலையிலிருக்கிறான், அங்கே பல்வருடம் தங்கான், எந்திரத்ததென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலவழியே வந்து உன்னையடைவான், நீ வருந்தாதே' என்று கூறிற்று அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருகலைக் குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செயதுவந்தான்.

"அங்கே நாகாமலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலில் சார்ந்து அயாச்சியால் துயில்கொள்ள, அமமலையிலுள்ள நாகுகள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர், அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்காத ஏழாங்குதலால், அவர்களைப்போ, அவர்கள் அவனை வாதநாகுத்தவிரந்து, 'என்களாசிரியன் ஒருவன் இருக்கிறான், அவனிடம் நீ வரல் வேண்டும்' என்று அழைத்துச் சென்றார்கள். சாதுவன் அவர்களோடும் போய்,

கன்னடு குழிசியுங் கழிமுடை சாற்றமும்

வெள்ளென புணங்கலும் விரவிய விருக்கையில்

என்குதன பிணவோ டிருந்தது டோலப்

பெண்டிடனிருந்த (கக - க)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாகிக்கொண்டான், கொள்ளவே அக்குருமகன், 'நீ இங்கு வந்தது எதன்பொருட்டு?' எனன, சாதுவன் திகழ்ந்ததைக் கூறினன். அவன், 'பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவனவு களையும் உண்ணுகுகொடுத்ததுபின் இனையவளாகிய நங்கை ஒருத்தியையுட்கொடுமின்' என்று சொன்னான். சாதுவன் அதனோடு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி 'எனக்கு அவைவேண்டா' என்றான். அவன், 'பெண்டிரையும்

உன்டியையுமனநி மாநதர்க்கு இனபநதருவது வேறே யாதுவது?
இருநதாற் சொலவாய்' என்று கோபிதனாக சொல்ல, சாதுவன்,

‘மயகருங்களு மனனுயிர கோறலும்
கயக்கறு மாககள் கடிந்தனா கேளாய
பிறந்தவா சாதலு மிறந்தவா பிறத்தலும்
நடந்தலும் விழித்தலும் போன்ற துணையின்
அல்லறஞ் செய்வோ நல்லுல கடைத்தலும்
அல்லறஞ் செய்வோ நருநர கடைத்தலும்
உண்டென வுணாதலி னுரவோ களைந்தனா’ (அச - ௧0)

என்று கூறினன. பின்ன அங்ஙன கேட்ட வினாகளுக்கெல்லாம்
தக்கவாறு விடை கூறி மறுபிறப்பும் புண்ணியபாவங்களும அவற்
றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும் உண்டென்பதை அறிவுறுத்தி
இறகருமவரைபும் நடக்கவேண்டியமுறையையும் அவனுக்குஇயை
பத தெரிவித்தது விடைபெற்று, அவன் கொடுத்த சந்தனம் அகில
துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரத்தத்
னென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இந்நகரையடைந்து இவ
ளோடு வாழ்வானாகிப்பல்தானங்களும்செய்தான். அப்படிப்பட்ட
மேம்பாட்டை அடைபவளாகிய இந்ந ஆதிரையின் கையால் முத
லிற பிசைப் பெறுக” என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய
மனையிற் புகுந்து வாபபேராராற் சித்திரம்போல் நின்றாள் நின்ற
அடன்,

தொழுதுவல்ல கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்கரை நிறைதரப்
பாரக மடங்கலும் பப்பினி யறுகென
ஆதிரை யிட்டன னாருயிர மருந்து (௧௨௨ - ௫)

கள.—உலகவறவிபுக்ககாதை

ஆதிரையளித்த பிசையை முதலில் மணிமேகலை ஏற்ற
பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றத்திரளை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோ ள
திறந்து வழிப பீடஞ் செபனக போல (௧௨ - ௪)

எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல்மேன்மேலும் வளாச்செய்யடைந்து
வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று அதுகண்ட காய
சண்டிக்கை விபந்த மணிமேகலையை வணங்கி, “அனனாய்! என்

ஹுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்” என்று வேண்டினன். உடனே மணிமேகலை, அமுதகரபிரியிலிருந்து ஒருபிடியமுதையெடுத்தது அவளது கையிலிட்டாள் அதனையுண்டு அப்பசியோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, “வடதிசையில் வித்தியாதரால்கிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது என ஹுடைய ஊர், தென்திசைக்கண்ணதாகிய பொதினமலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போகது இடையேயுள்ள காட்டாறென்றின் சரையில் இருந்தோம் இருக்கையில், விருச்சிகனென்னும் முனிவனொருவன் பாரணவுசெய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையைபுடைய நாவறகனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து விட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம்முனிகு உணவாகுமென்பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிறசெய்த தீவினையால் அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன் நீராடி மீண்டுவந்த விருச்சிகன் அக்கனி என்னுற சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து என்னை நோக்கி, ‘தெய்வத்தனமைபுள்ளதும் பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒருமுறை ஒருசனியைத் தருவதுமாகிய நாவலமரத்திலுண்டானது இது, இதனையுண்டோர பன்னிரண்டு வருடம் பசியொழிந்திருப்பாரா, நாளை பன்னிரண்டு வருடம் பட்டினியிருந்து ஒருநாளுன்னும் விரதமுடையேன், உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான், யான் உண்ணக் கருதிய கனியும் இதுவேகாண, இதனை நீ அழித்துவிட்டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லும் மந்திரத்தை மறந்து யானைத் தியெனனும் நோயாற பன்னிரண்டு வருடம் தீராப்பசிகொண்டு வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணும் தினத்தில் நீ பசியொழிவாயாக’ என்று கூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன், உடனே எனக்குப் பெரும்பசியுண்டாயிற்று, அதுதலை மிக்கவருத்த மடைந்தேன். அதுகண்ட எனகணவன் சிறந்த கனிசள கிழங்குகள்காய்கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணர்தது என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை; அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரமும் என் நினைவுக்கு வரவில்லை. அப்போது அதுகண்டு வருந்திய என் கணவன், ‘நீ நடந்துசென்று இததமிழ்நாட்டில் ஆற்றமாக்கட்கு அருகதுணை வர்களாகிய பெருஞ்செல்வாகள வாழ்ந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கே யிருப்பாயாக’ என்று சொல்ல நான் அவவண்ணமே வந்து இங்கிருக்கின்றேன் இங்கு இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடததும் எனகணவன் வந்து என் வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

தனிலில் வெம்பசி தலிததனை வணங்கினேன
மணிமே கலையென வானபதிப படாகேன (௭௩ - ௭)

இநகரில் முனிவர்கள் பலர் இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்ட
மென்பது ஒன்றுண்டு அதிற் பலரும் வந்து புருதற்சாசலே எப்
பொழுதும் கதாதிதநதள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரை
புடைய அம்பலம் ஒன்றுண்டு அதில்,

ஊரூ ராகக ணுறுபசி யுழந்தோர
ஆரு மினமையி னருமபிணி யுறரோ
இடுவோராத தோந்தாறு கிருப்போர பலர் (௭௪ - ௮௧),

ஆதலால் அவையிடத்திற்குச் செல்வாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு,
அவள் தன்னாருக்குப் போயினள். போகவே மணிமேகலை, வீதி
யின் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்கிசென்று உலகவறவியையடைந்து
மூன்றுபுறை வலமவந்து பணிந்து அதிலேறிச் சமபாபதியையும்
கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

வெயிலகட வெம்பிய வேயகரி கானததுக
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப
பசிதின வருந்திய பைதன மாககட
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி (௮௨ - ௯),

“இப்பாத்திரம் ஆபத்திரன கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண
னுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக” என்று சொல்ல, பலரும்
வந்து உணபாராயினர், ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உணனுமொளி
மிருந்தது.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை

மணிமேகலை பிக்குணிககோலங்கொண்டு பாததிரமேந்தி
ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றாளென்பதைக் கேட்ட சித்திரா
பதி மனங்கொதித்து வெயதுயிராத்தாக கலங்கி, “மணிமேகலையை
இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்” என்று எண்ணிககொண்டு
நாடககணிகையரெல்லாரையும் பார்த்து, “கோவலன இறந்தது
கேட்டு மாதவி எல்லாவற்றைபுற துறந்து முனிவாகளுடைய தவச
சாலையையடைந்து தாபதககோலம் பூண்டிருந்ததல் நகைக்கத்தக்க
தாக இருக்கின்றது, யாம் கணவனுடன் இறக்கும் பத்தினிப்

பெண்டிரல்லேம் ; பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத
யாழைப்போலவேம், சினனும்,

நறுந்தா துண்டு நயனில காலை

வறம்பூத தறங்கும் வண்டு போல்குவம் (கக - ௨0),

தாபதக்கோலுடையவருவது நமமுடைய குலவொழுககத்திற்கு
ஒத்ததன்று, மாதவிமகள் மணிமேகலைபின் பிக்குணிக்கோலத்தை
மாற்றி அவள் கைபிலேந்திய பிசைப்பாததிரத்தை

பிசை மாக்கள் பிறக்கக் காட்டி (௩0),

பலநாவாக விருமடிகொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவனை
அவனது தேரிலேறறுவித்தே வருவேன். அங்ஙனஞ்செய்து வா
ரேனாயின குடிகுறறப்பட்டு ஏழுசெங்கலைத் தலைமேலேற்றிக்
கொண்டு நாடசுவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடக
மடந்தையாபோல இனி நான் நாடக்கசணிகையர் வீட்டிற்குச்
செல்லேனாகக் கடவேன்” என்று சபதஞ்செய்தாவிட்டுத் தன்னைச்
சிலர் குழந்துவரச்சென்று உதயகுமரனுடைய அரண்மனையை
யடைந்து அவனைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை
அடைந்திருக்கின்றவென்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிடுக, அவன்
உவ்வனத்தில் மணிமேகலையைக் கட்டி உழுதல் நிகழாதவற்றைக்
கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன்; சித்
திராபதி அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வாதத்தைகள்
பலவற்றைச் சொல்லி முயல் அவன் உவ்வமபிறந்து தேரேறி
உலகவறவியை யடைந்து, பலாக்கும் உணவளித்துக்கொண்டிருக்
கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, “நீ தவக்கோலம்
பூண்டது யாது கருதி?” என்று வினாவினன்; மணிமேகலை, “பழம்
பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும்”
என்று எண்ணி வணங்கி,

“பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட டிராகலும்

இறத்தலு முடைய திடுபடை கொள்கலம்

மக்கள் யாக்கை யிடுவென வுணர்ந்து

மிகக் கவலறம் விருமபுதல் புரிந்தேன்” (௩௧ - ௧)

என்றுகூறி, வேறுவடிவங்கொள்ளக்கூடிய அவனை நிகரக்கோயிலி
னுள்ளேசென்று சமபாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலை
தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காய்சண்டிகை வடிவ

முற்று அமுதசுராயையோநதி வெளியேவந்து நின்றாள் அவள் அவ்
வாறுவந்ததையறியாத உதயகுமரன், “சென்ற மணிமேகலை சம்பா
பதிகொயிலுள்ளே ஒளிக்குகக்கொண்டாள்” என்று நினைந்துசென்று
சம்பாபதியைவணங்கி, “பிசசைப்பாததிரததைக் காயசண்டிகை
யின கையிறகொடுத்துவிட்டு ஒளித தச்சென்ற மணிமேகலையை
இங்கேயுள்ள இவ்வளவு பாவைகூட்டங்ஞானே நான் எவ்வாறு
தெரிந்துகொள்ளுவேன்? நீ என்சொரு அவனைக்காட்டாயாயின இவ்
விடத்திலேயே பாடுகிடப்பேன், பலநாளசென்றாலும் செல்லுக,
மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நானமட்டுமபோகேன், உன்
னுடைய திருவடியைத்தொட்டேன்” என்று சபதவகுவின்

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை

உதயகுமரன் சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதவகுவை
கையில் அவன்கேட்குமபடி, “நீ எம்பெருமாடடியின் முன்னே
ஆராயந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூற்றினை, இவ்வனங்கூற்றத்தில் யா
தொருப்பனுமில்லை” என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை
அதிட்டத்தாற்றுகுமதெய்வமங்கூறியது அவ்வாததையைக்கேட்டு
அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி, “மணிமேகலையை மறப்பாயென்று
முன்னங் கூறிய செயலத்தின் வாததையும் வியப்பைத்தருகின்
றது, தெய்வத்தன்மைபுள்ளதாக இருத்தனின் அவன் ஏந்திய பாத
திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரமபேசியதும் வியப்பை
உண்டுபண்ணுகின்றது, இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின்
செய்தியை அறிந்துகொண்டறினபு அறிவேம” என்று நிச்சயித்
துக்கொண்டு காயப்பரவாயை வெய்துந்தது மீண்டு தன இருப
பிதனை அடைந்தான். மணிமேகலை, “நமவடி வந்தோடு திரிந
தால் உதயகுமரன் விட்டு நீங்கான், கைப்பாற்றிக்கொள்ள முயலு
வான், ஆசலாலநாம காயசண்டிகை வாய்வகொள்ளுதலே நன்று”
என்று எண்ணி அவவடிவுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த
அமுதசுராயையக கையிலேந்திக்கொண்டு எங்குப்போயப் சித்து
வந்த பாவருக்கும் உணவளித்து ரெல்லாவன் ஒருநாள் அநுகரத்
துள்ள சிறைச்சாலைப்பிறப்புத்து அங்கே, ரண்டிக்காய்பட்டிருநதுபசி
யால் வருந்துவோரை அருளுடையபாதங் கணமுருகி இனிய
பொழிகளைக் கூறி உண்டிபாப்பாயினன். அந்நேரக்கண்ட காவலா
வா, அவள் ஒரு பாததிரத்திலிருந்தே பவருக்கும் உணவளித்

தலை தெரிந்து விடப்படுமா, “இப்பாததிரத்தின் விடேடத்தை யும் இவள் செய்தியையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்” என்று நினைத்து சென்று ஒருமண்டபத்தில் மிகக் கிறப்புடன் சோதி பென்னும் இராமாதேவியோடு வற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவ்வியைப் பார்த்துச் சோயமையில் வணங்கிவின்று,

“பலிகெழு தடகதை மாவண கிள்ளி
ஒளியொடு ஓடி யூழிதோ ழாழி
வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருநகை
கேசிநு மன்னோடு கெடுகரின பகைஞர்” (கஉக - கஉ)

என்று வாழ்த்தி, “யானைத்திபென்னும் நோயால்வருதி உடல மெலிந்த இந்நகரில் திரியும் மங்கை யொருத்தி சிறைக்கோட்டத் துள்ளே வந்து நேரவீரரை வாழ்த்திக் கைரினகண பிசைப்பாத திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந் தீர்த்து விளங்கு கின்றாள். இவ்வற்புத்தகதை தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்” என்ற றார் அதைக்கேட்ட அரசன், “அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக” எனினும், உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச் சொல்ல அவளசென்று அரசனைக் கண்டு, “அரசர் உனது அருள் வாழ்க” எனினும். அரசன், “மிகத் தவமுடையாய் நீயா? கையிலேந றிய பாததிரம் எங்கே கிடைத்தது?” எனினும் அவள், “அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாபாக, யான் விஞ்சைமகள், இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன், இது பிசைப்பாததிரம், இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது, இது தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது, யானைத்தியென்னும் தீரப்பசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது” என்று சொல்ல, அரசன், “யான் செய்யவேண்டுவது யாது?” எனினுக்கேட அவள், “சிறை சரணையை அரசராலையாகச் செய்யவேண்டும்” எனினும். அரசன் அவள் விருமபிப் வண்ணமே சிறைச்சரணையை அழித்துத் தூயவை செய்து அவகிட்சைப்ப பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற குரிய இப் பாகசெய்தித்தான்.

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறித்தகாதை.

அரசனுடைய கட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப் புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அரசசாலையாக விளங்கிற்று உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, “மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தபொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் சற்ற விதைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழியையும் கேட்பேன்” என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டு ரென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினான். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன், “பெரும்பசியால் வருந்தும்படி காயாண்டிகைக்குப் பொதியினமையைச் சாராத காட்டாற்றின் கரையில் விழுந்திருக்கிறவன் இடச்சாபத்தை அவள் அனுபவித்தறபுரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன, செவ்வும் அவள் வாராமைகளுக்கும் காரணம் யாதோ?” என்று மிகக் கவலைபுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இறங்கிப் பூதரதுககமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவாசனாடைய நவசாலைகளும் மனறங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித் தேடித் திரிந்து, காயாண்டிகைவேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தரகன பலருடைய பசியையும் மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியாதுகிக காயசாண்டிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற சென்று அவளைநோக்கி, “நீ ஏந்திய இப்பாததிர்ம ஒன்றாபிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்தவேர பலராய உள்ளா, எனக்கு இது மிகக் வியப்பைத் தருகின்றது, உன்னை வருத்திய யானைசூரியாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத்தாரார்களோ?” என்று சொல்லிப் பின்பு பழைய நட்பினைப் புலப்படுத்தும் மொழிகள் பலவற்றைக் கூறிப்பாராட்டவும், அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவளை நீங்கி உதயகுமரனை யடைந்து அவனருகே நின்று இளமைபின் நிலையிலலமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்த நினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தா னொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகைபுடையனவாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுக்கெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருந்தலைப் பலவாற்றாலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்தினவா என்கி,

“பூவீணுஞ் சாநநினும் புலானமறைத் தியாததுத்
தாநினு மணியினு* தொலலோர வகுத்த
வஞ்சு தெரியாய மனைவன மகனே” (கௌ - ௬)

என்று கூறினள் அவள் அவவாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன்,
“யான் பாராட்டிக் கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவள்
கொள்ளுகின்றிலள் ; என்னை மதிக்கின்றிலள் ; அயலான் பின்னே
செல்லுகின்றாள் , என்னை அயலாஞ்சாக கருதுகின்றாள் , காதற்
குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக்
கூறுகின்றாள் , இவன் ஆசைநாயகனாகினாலேயே இவள் இவ்விடத்
தில் தங்கியிட்டாள் போலும்” என்று நினைந்து மிக்க கோபங்
கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல அவவுலகவறவியி
னுள்ளே புருதது நீதுகருதி ஒளிதது அடங்கினன். அவன் அங்
ஙனம் அடங்கியதை அறிந்த உதயகுமரன் மிக்க வேட்கையை
புடையவனாகி, “மணிமேகல்தான் காயாண்டிகை வேடமடிக்
கையிற் பிரசைப்பாததிரத்தை ஏந்திக்கொண்டு வந்துகின்ற
மமை மயக்கினள் , அறிந்தவன் போன்று பழமைகூறிப் பாராட்
டிய அயலாநொருவன் இங்கே இருத்தலால் இவள் இவ்விடத்தில்
இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லள் ; இவள் செய்தியை இன்றி
யின நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம்” என்று தன்
னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான்
மணிமேகலும் காயசண்டிகையின் உருவத்தோடே சம்பாபதி
கோயிலை அடைந்து வந்தாள் அப்பால் எல்லாரும் ஆங்கிய
பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செலலத்துணிந்து
தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீங்கி உலகவறவியை யடைந்து,

வேக வெந்தி நாகங் கிடந்த

போகுயா புறநீர் புருவான போல (கௌ - ௬)

அதனுள்ளே புருந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புருந்து
இவன் வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்ச
னன், “இவன் இவ்விடத்திலேயே வந்தான்” என்று நிச்சயித்து
அதிக வேகத்தோடும் எழுந்து விரைந்தபோய் அவன் தோளை
வெட்டி விழுத்தவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு
ஆகாயவழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்
றான் அப்பொழுதுஅங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, “காஞ்சன!
செல்லாதே, செல்லாதே ; இவள் உன்மனையியாகிய காயசன்

டிகை யல்லன், இவ்வடிவம் மணிமேகலைகொண்ட வேற்றுவடிவம், காயசணடிகை கடுமபதியொழிந்தது ஆராயவழியே செலலுகையில் அவனுக்கு நோந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக: ஆகாயராரிகள் தூக்கை எழுந்தருளியிருக்கும் விரதமலைக்குநேராக மேலேசெல்லா; யாரேனும் அங்ஙனம் செல்வாராயின், அமமலையைக்காக்கும் விரதா கடிசையென்பவள அவர்களைச் சாயையினாலே இழுத்துத் தன் வயிற்றில் அடக்கிக்கொள்வாள்; இரனை யறியாத காயசணடிகை அமமலைக்கு நேராக மேற்சென்று அவள் வயிற்றில் அடங்கி விட்டாள், காஞ்ரன்! இதனைப்புக கேட்பாயாக உதயகுமரன் ஊழ்வீனையினால் இறந்தானாயினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டினமையால், அறிவிலலாதவனேயாவாய்; மிக்க தீவினையைச் செய்துவிட்டாய், அவனை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்” என்று சொல்லியது. அதுகேட்டு மனம் வருந்திக், காஞ்ரன் தனக்கரத்தாக்குச் சென்றான்.

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்ரன் செயதியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்ரனாகுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அறப்புறமொழியையும் அறிந்து உடனேயெழுந்து தான்கொண்ட வேற்றுவடிவத்தை நூறந்து உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி, “முற்பிறப்பில் திட்டிவிட்டதால் உன்னுயிர்போன காலத்தில் நின்பிரிவாற்றாது நியிற்பாயநூ நாணம் உயிர்துறந்தேன்; உவவனத்திற்கண்டபொழுது உன்பாற கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணிமேகலாசெய்வம் என்னை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்தாடிகைக்காட்சியால் எனபழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூற்றது, அந்நால், நீ முன்! கணவனாக இருந்தாயென்று யான் உன்பால் அன்புறு,

பிறதோ நிறதல்ல மிறதோ பிறததலும்

அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்

யானினம் குரைத்தநின் விடாவின் தொழிக்கக்

காயசண மகைகடி வானேன காதல் (கக - உஉ),

வித்திராதநனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்த்தினையே அந்நோ!” என்று புலம்பி வெயதுயிர்த்தது வருந்தி அவனுருவின்

அருகே செல்வாளாயின அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திர பாவைத் தெய்வம், “நீ இவ்விடத்திற் செல்லாதே, செல்லாதே, உனக்கு இவ்வை சணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டுமே நிகழ்ந்தனவல்ல அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன,

நினக்கிவன மகனாக தோன்றிய துஉம

மனக்கினி யாறருநீ மகனாய துஉம

பண்டும் பண்டும் பலபிறப் புளவாற

சண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை (உக - உஉ)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவிதனப்பததை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய்! இவ்விடத்திற் பற்றி நீ துன்பமடைவாதே” என்று தனது செய்வவாககாற சொல்லிற்று. அது கேட்ட மணிமேகலை ரொண்ட, “இவ்வம்மபலத்தில் யாவருக்கும் மெய்மையைப் சொல்லிக்கொண்டு எந்தநாருளிரிருக்கும் செய்வம் ஒன்றுண்டென்றா; அதசெய்வம் நீ தானோ? உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்; சென்றபிறவியில் தீட்டி விட்டதாலும் இப்பிறவியில் வித்தியாசநனுடைய வாளாலும் இவ்விதந்ததற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ? அறிந்திருப்பாயா? இன் அதனை அடிச்சிக்கு உரைத்தருளல் வேண்டும்” எனமுன் என்றாலும் அதசெய்வம், “புத்ததேவன் அவதரித்து வருதலைக்கூறிக் காயங்கரை யென்னும் ஆறாங்கரையி லிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறிவினையையப் போக்கும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அழுது செயலிக்க நினைந்து அக்கருத்தை அருருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, ‘விடியற்காலத்திலேயே அடிசில் முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்’ என்று மடையனாகுக கூறினார்; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல் சிறிது பொழுது பாணித்து வந்து, அங்ஙனமவந்த அச்சத்தால் வருகருந்துக காலதள்ளுது மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்ததனைக்கண்டு இரங்காமல், ‘இவன் முனிவாகருசு செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைந்து வந்து செய்யாது தாழ்ந்தான்’ என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய் வேறாகும்படி இராகுலன் அவனை வெட்டினான், வெட்டிய அவ்வல்

வினையே அபபிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிடத்தால இறக்கச் செய்து, நன்றி இப்பிறப்பிலும் இறந்து வெட்டுண்டு விழச்செய்தது, உதய குமரன் இவ்வனபிறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை, தன் பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம் இன்னும் கேட்பாயாக. உதயகுமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கர வாளக்கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் உன்னைச் சிறையில் வைப்பான், அதுதெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச் சிறைமீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாளா, மாதவியின் வேண்டுகோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால் அக்காவலினின்றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ ராவகநாடு போய ஆபுத்திரனிடஞ் சென்று அவனோடு மனிபல்லவத்தை அடைவை, தன் வரலாற்றைப் புத்தரீடிகைக் காட்சியாலும் தீவதிலகையாலும் அறிந்து அவ்வரசன் தன் நாட்டையடைந்த பின், நீ ஒரு முனிவன் வேடம் பூண்டு வஞ்சிகரம் புகுவாய், புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கைகளையுங் கேட்பாய்;

திவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்

வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்' (ககக - ச)

இதுநிற்க! என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக யான். தெய்வ கணங்களைச் சாராத ஒருவன்; என பெயர் துவதிகனென்பது, இந்தப் பழைய தூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயன்ற செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன்” என்று மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியது சொன்னவுடன் மணிமேகலை, “அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாகநிகழும் செய்திகளை யெல்லாம் உரைத்தருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தாள். பிரார்த்திக்கவே, “மழையில்லாததுபற்றிக் காஞ்சினகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன் அறவணவடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடைய வரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருந்தலையும் வஞ்சிகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்களுக்கும் பாதுகாப்பாய், அந்நகரத்தே உனனாலே பறபல அற்புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிகரநீர் கேட்ட சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளை யெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்பாய்; அப்பொழுது அவர்,

‘ தவமுஞ் சருமமுஞ் சார்பிற் றேறறமு ம
பவமு மராகமும பான்மையி னுனாது
மறவிரு னிரிய மன்னுயி ரேழுற
அறவெயில் விரிததாவ கனப்பி விருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோனறுங் காறும் (ககக - ஏ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் சருமோபதோசு செயதுகொண்டு தங்காநிற்பேன்” என்று சொல்லுவார். அவர் செய்த உபதேசமொழிகள் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேலேவரும் பிறப்புகளை * உத்தர மகத நாட்டிலேயே பெறுவாய், அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும், அப்பிறப்புகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியாயாகி நின்று முடிவற்ற புத்தசேவனுக்கு முதல் மாணுகனாகும் பெருமபேறுற்றுப் பிறற்றது நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்: உன் குலத்து புனனோகளுள் தானந் தாங்கிச் சிலத்திலே மீடப்பட்ட ஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம எடுத்தெரிந்த மணிமேகலை செய்வம் நீ முற்பிறப்பிலே சாதுசககர முனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேடமுடையாயென்பதையறிந்து உவவளத்தினின்றும் உன்னை யெடுத்த மணிபல்லவத்திற்கொண்டு சென்று புத்த பிடுகையைக் காணச்செய்தது” என்று அதசெய்வம் ரொலிற்று. கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கிப்பிருந்தாள். அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன் கந்திறபாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள் அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடத்தலைக் கண்டு, அதனைச் சககரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் கூறினா அம்முனிவர்கள், “இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?” என்று மணிமேகலையைக்கேட்பு, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில் ஒளித்துவைத்து விட்டு அரண்மனை சென்று தம்முடைய வரவை வாபில் காப்போ

* புத்தசேவா அவதரித்ததும் அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகத நாட்டிலால், அது சிறந்த புண்ணியபூமியாகப் பௌத்தரால் விகிப்பாராட்டப்படும்

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உளனோபோய் அரபனைப்படைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவாசனாள் ஒருமுனிவா, “அரசே! இன்றுமட்டுமன்று! இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தி னிப் பெண்டிரையடுத்து வன்மையெய்தும் தவமகன்களை விரும்பி யொழுகியும் ஒதுக்கப்பட்டு இறந்தோராமூலகாலததும்பலருண்டு, சேட்பாயாக: அரசாசனாடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரந்தர மன் போசெய்தற்கு வந்தபொழுது, தாக்கை அநநாளில் இந் நகரையாண்ட சாந்தனென்னும் அரபனைப்பாத்தது, ‘நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போசெய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று’ என்று கூறினமையால் வேறிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரிபோரா யாரென்று ஆராயாது சாவறசனிரையின புதலவனும விரருள் விரனுமாகிய ககந்தனென பவனே இத்தற்குத் தகுதியுள்ளாரென்று நிச்சயித்து அவனை வருவித்து, ‘அரசாளுந்ருவெரிமை உனக்கின்மையால், அரசபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உனனோடுபோசெய்தற்குவாரான், அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளை பெற்று யான் மீண்டு வருமவழிம இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக் கடவை, உன்றா காககப்படுதலின் இந்நகரக்குக் காகந்தியென்ற பெயர் உண்டாகக்கடவது’ என்று சொல்லிவிட்டு வேறலுவடிவங் கொண்டு தானகருதிய இடஞ் சென்றான்

“அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாககப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன், காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வருபவளாகிய மருதியென்னும் பாப்பனியை அநந்தவாயிவிற்கண்டு காமபரவசஞ், ‘நீ வா’ என்றழைத்தான், அவள் மவம் கவங்கி, ‘இவ்வுலகில் மழைவனத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிரா புள்ளா பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார, நாளை இவனுடைய உவாதத்திற் புகுந்தேன், ஆதலால் இனி அநதன்னுடைய முத்தியையப்பெணுநதருதி எனக்கு இல்லையே! இத்தற்குக்காரணமயாது?’ என்று துன்பமுற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்லாமற் புத்தசதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, ‘தெய்வமே! கொண்டவனுக்கு யாரொரு குற்றமுஞ்செய்திலேன், அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன், யான் செய்த தவறு இன்ன தென்று எனக்கே புலப்படவில்லை, தவமறைந்தொழுதுவோ

முதலிய தீயவர்களைப் பாசனகட்டிவர நீ இ ிோ அறைநதுண்பை
யென்று ஆனறோ கூறக கேட்டுளேன், இப்பொழுது என்னை
அவ்வளவு செய்யாமையின், நீ கண்டிருந்தால் பொய்யாமோ?'
என்று அவலிதது அரற்றினாள் அரற்றும்பொழுது சதுக்கப்
பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி! கேட்பாயாக:

தெய்வந் தொழாஅன் கொழுந் நெழுதெழுவன்

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யெனநூப

பொய்யில் புலவன பொருளுரை தேறாய் (௩௬-௩௭)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை வினைவிக்ரும பொழிதளையும் பிறர்
வாய்க்கேட்டு நிருத்தகீதவாததீயங்களை உயர் விழாக்களை விரும்
பித தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மறகொண்டிருந்தனை,
ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மரையைப் பெய்ப்பாது, உத்தமப்
பத்தினிப்பெண்டினைப்போலப் பிறருடை மனத்தைக் கப்ந்தன்
மையும் உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று போற்றிய வேற்றுச்
செய்கைகளை விடுவாயாயின் மேகம் உன் மொழிவழிபட்டு
ஒழுகாநிற்கும். மனம் போனவாறே யொழுகும் பெண்டினை
கட்டுவதுபோல உன்னை என பாசன கட்டில் செய்யாது. குற்றஞ்
செய்தோரை ஏழு தினங்களுக்குள் தண்டித்தல் அரசனுடைய
முறைமை; அவன் அக்காலவரையறைள் அதனைச் செய்யா
தொழியின் அப்பால் தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும்,
இவவேழுதினத்திற்குள்ளேதானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக்
கருதன உன்னை விரும்பிய சிறுதொழிளானனை வெட்டிவிடுவான்'
என்று எடுத்துரைத்தது அபூதம் உரைத்த ஏழுநாள்களுள்ளே
அச்சுறு தொழிலாளன் தானையின் வாளால் தடியப்பட்டான்.
மன்னவரேறே! இன்னும் கேட்பாயாக:

"இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமத்தக்
னென்னும் வானிகனும் அவன் மாமன் மகளாகிய விசாகையென்
பவனும் ஒருவா பால் ஒருவர் மிக்க அன்பு பாராட்டி உரையாடிக்
கொண்டிருந்தமை பற்றி, 'இவர் கார்த்துவ மணத்திற்கு உரிபவரா
யினா' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழி கூறுவாராயினா
அது பொருத விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி,
'கந்திப்பாவாய்! இப்பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட்
டாள், உடனே அததெய்வம், 'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொரு
குற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது தெய்வ வாக்கால் அவளை

உயர்த்திக்கூறியது, அதுதேட்டு ஊரா அவனை வியந்து புதழ்ந் தாகன. விசாகை, 'இதெய்வம் தெனியாதாரின், இவ்வூரா ருக்கு என்பாறுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான் மைததுன்னுக்கு மனைவியாவேன, இப்பிறப்பில் இவனை மணத்தல் செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம் புருநது தவளுரெயது கொண்டிருந்தான். அப் பால், தருமத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திரபாவையைத் துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடந்து தென் மதுரையை யடைந்து, 'விசாகையைன்றி வேறு மகளிரை யான விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக' என்று எடுத்துக்கூறி விரதம் பூண்டவனாகி வானிகளுசெயது அறவழியே பொருளீட்டிப் பெருஞ் செல்வமுற்று அரசனால் எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்பை யடைந்து அறுபது பிராயம் வரையும் அநங்கரில் தங்குவானா யினன். அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரநகணன் சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்ன காரியஞ் செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ் செய்வாராயினும் தெய்வ லோக மடையாரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித தாழ்த்தலின்றி உன நகரஞ் செல்வாராக' என்று கூறலும், தரும தத்தன் அநங்கரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புருந்தான். அவன் வந்தது கேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னி மாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலோம், முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளிதது சென்றன? உனக்கு அறுபது பிராயம் ஆயின; எனக்கும்கூட நடை நரைத்தது; முன் பிருந்த இளமையும் காமமும் எங்கே ஒளிததுப்போயின, உரைப பாயாக இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடையேன், மறு மையில் நினை மணப்பது திணைம.

இளமையு சிலலா யாககையு சிலலா
வளவிய ஊனபெருகு செல்வமு சிலலா
புத்தே ஞலகம் புதலவருந் தாரா
மிகக் வறமே ஸீழுததுணை பாவது (கஉரு-அ),

ஆதலால், தானஞ்செய்க் என்று சொல்ல, அவன் தான் அட்டிய பொருள்களையெல்லாம் விசாகைக்குக் காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவளோடு செய்த நல்லறங்களை மிகப்பல, இதுநிறக;

முன் இந்த விசாகை கந்திரபாவைத் தெய்வத்தாற் பழி நீங்கிய பலா நடுவே விதியில் வருகையில், முன்பு மருதியால் மடிந்தவனுடைய மூத்தோன், அவ்விசாகையைக்கண்டு அதிகமோ கங்கொண்டு, தான் தலையிலணிந்த மாலையை வாங்கி அவள் கழுத்தில் இடிறகுத் துணிந்து அம்மாலை யை எடுத்தற்காகத் தன் கையைக் குடுமி யிற் செலுத்த அககை அதனைவிட்டு நீங்காததாயிற்று ஆகவே, 'விசாகையின் ஒழுகக் விசேடத்தால் அவன் கை நீழே இழிந்திலது' என்று பலா கூறக்கேட்ட கந்தன் மிஞ்ஞத கோபங் கொண்டு தன் மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டி வீழ்த்தினான்" என்று கூறினார்கள்.

கேட்ட அரான், "இன்று மட்டுமன்று என்று தொடங்கிய பவ்வறையும் கூறினீர், முன்பு நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய அதியை வொழுகாம இந்நாளிலும உளதோ? இயம்புமின்" என்று கேட்ப, அம்முனிவர்களுள் ஒருவா,

"முடிபொரு ளுணராதோ முதுகே ருலகில்

கடியப் பட டன வைந்தன வவற்றில்

களஞ்ஞம் பொய்யுறு களவுறு கொலையும்

தன்னா தாகுந் காமந் தம்பால்

ஆவ்ந்து கடிந்தோ மலலவை கடிந்தோவென

யுகின் மனறே நிறைதவ மாக்கள்

நங்கா மனறே னேனில் வேந்தே

தாங்கா நரகம் தன்னிடை யுழப்போர் (ககக - எ உ).

தன் கணவனாகிய கோவலன் கொல்லுண்டது பெருமல் மாதளி உலகவாழவை வெறுத்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையை அடைந்தான். அவன் பெற்ற மணிமேகலை யென்பவள் இளம் பருவத்தே தானே தவஞ்செய்யத் துணிந்து சிற்றிலும பேரினுஞ் சென்று ஐயமேற்று அருந்தி ஊராய்வுமடைந்தாள். அவள் அவ வியலானளாகவும், அவளை விழைந்து நிழல்போல விட்டுநீங்காமற் காப்பரவசஞய நாளினுளில் உதயகுமரன் அவவமலத்தை அடைந்தான் அது தெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்க வேண்டிக் காயசண்டிகை வடிவம் புண்டாள் காயசண்டிகையை அழைத்துச் செல்லுகறகு வந்து அவகே முன்னமிருந்த அவள் கணவனாகிய வித்தியாதரன் கண்டு, அவள் மணிமேகலை யென்பதை யறியாமல், அவளைத் தன் மனைவி யாகிய காயசண்டிகை யென்றும், அங்கே வந்த உதய குமர

னைத் தன் மனைவியை விருமபி வந்தவனென்றும், தானே தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகிய கோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்” என்று சொன்னா அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமற் ரோழிகவேனாதையைப் பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியாசரன் தகவிலனாவான்;

மாதவா நோன்புமடவா கற்பும

காவலன் காவ லினறெறி னினரூல (உ0அ-க),

தன் மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன் மீதுதோககாலில் செலுத்தி முறைசெய்த அரசாபிரானுடைய பரமபரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மறறை அரசராகள கேட்கு முன்னம் அவனைப் புறங்காட்டைவித்து, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலை யும் சிறைப்படுத்திக்” என்றனன், சோழிகவேனாதி அவ்வாறு செய்தான்

உங.—சிறைவிகொதை

பின்பு, அரசன் சட்டனையால் வாசநதவையென்னும் முதிர்வனொருநாதி, புத்திரசோகததரந கலங்கி வருந்தும் இராசமாதேவியை விரைநதடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவளுடைய வருத்தம் நீங்குமவண்ணம் பல சுட்டுரைகள் கூறி ஒருவாறு ஆற்றுவதென்ப போயினன் அவள் போனபின், இராசமாதேவி தளனுடைய வருத்தம் புறநே தோனறுதவண்ணம் அடக்கிக் கொண்டவளாய், ‘மணிமேகலையை வருகித்து வருத்ததுவேன்’ என்று எண்ணி அரசனைச் சாரந்து, “செங்கோல வேந்தே! மணிமேகலையின் பிசுருணிக கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன், அவன் அக்கொடுந கொழிலால் இறந்தது தக்கதே, தளது இளமைப்ப பயன்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதியன்று” என்றான் அரசன், “உனக்குத்து அப்படியாயின் அவனைச் சிறையினின்றும் விடுவி” என்று கூறினன். கேட்ட இராசமாதேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவனை அழைத்துக் கொண்டு அரசன்மனைபுடனென்று, “இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்து வருமபடி இவளைப் பித்துடையவளாகச் செயவேன்”

என்றெண்ணி மயக்கும் மருததை அவளுககு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணாதவளாதலால் சிறிதும் அறிவு வேறுபடாதிருந்தாள் அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஒரிளைஞனை அழைத்து, “இவளுடம்பை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி, ‘மணிமேகலை’ என்னை விரும்பிஞள்” என்று பலாக்கும் சொல்வாயாக.” என்று சொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக குக் கொடுப்ப, அவன் அதிர்ச்சியற்கு உடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவன், “இவ்வளவந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்” என்று நிச்சயித்தது வேற்றுருவெய்யுவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்தது ஆண்டேவடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள் அங்ஙனமிருந்ததனைக் கண்ட அறிவிலி நடுநடுங்கி, “அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவா அணுகா; இராசமாதேவியின் தீய நினைப்பை யான் அறிந்திலேன்” என்று பயந்து அவலிடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன்பின் இராசமாதேவி, “நம அருமைப் புதலவளை மயக்கி மாளச் செய்த இவளை இனி உயிரோடு வையேன்” என்று சினந்து, “நோய்மிகுதியால் இவளுககு உணவு செல்லவில்லை” என்று அவள் பார் பொய்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழக்கறையில் அடைப்ப, அவள் ஊனொழி மந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் லாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள் அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளைநோக்கி, “மகளை யிழந்த பெருந்துன்பம் பொருக்கலாற்றாது இதனைக்குகைச் செய்தேன், நீ இவற்றைப் பொறுத்தருள வேண்டும்” என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்டவே மணிமேகலை, “சென்றிர்ப்பில் நீலபதியின் வயிற்றிற நேரூனறிய இராகுலனைத் திட்டிகிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப் பொறேனுகித் தீரிறபாய்ந்து என்னுடைய உயிரை விட்ட நாளில்,

யாவகிருந் தழுதனை யிளவகோன நனககுப்
பூவகொடி வலைய பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிரககழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுனமகன நனை
எடுத்தப புறங்காட்டிட்டனா யாரே
உயிரககழு தனையே லுயிரபுகும் புகில்
செய்ப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணா வரிய

தவடியிாக் கன்பினை யாயி னுய்தொடி.

எவடியிாக காயினு மிரங்கல் வேண்டும் (எக-க).

உன்மகனை வித்தியாதரனெருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரணமான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன், கேட்பாயாக: அது முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைதொழிலாளனை வெட்டி வீழ்த்தியதாலுண்டாகிய தீவினையே, அததீவினை அப்பிறப்பிலேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய நல்லுயிரைப்பாங்கி இப்பிறப்பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணச் செய்தது. ‘இசரெய்திக்கை யெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ?’ என்பையாயின் நடந்தது இவ்வாறாகும்” என்று தான் உவவனஞ் சென்றது முதலிய எல்லாவற்றையும், அவனாகரு விளங்கக்கூறிப் பின்னுங் கூறுவாளாயினள்: “நீ மருந்தால் எனக்குப் பித்தேற்றினை; யான் மறுபிறப்புணாகதேனானின் சிறிதும் அறிவுபிறழாதிருந்தேன்; உன் ஏவலால் கல்லாககயவன என்பாலவர வேற்றுரு வெய்துதிக்கும் மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்; யாதொரு கோடியில்லாத என்னைப் பொய்க நோய்காட்டிப் புழுகுகறையில் அடைப்பித்தாய், ஊனொழி மந்திரமுடைமையினாலேயே அறதுன்பத்தினின்றும் தப்பினேன் நீ சென்ற பிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்த இராகுலனுக்கு இப்பிறப்பில் ஈன்றதாயாதலின் உனது துக்கத்தைக்களைந்தது தீவினையைப்போக்கி உன்னை நலவழிப்படுத்திற் பொருட்டே ஆகாயவழியே செலுத்தலையும் வேற்றுருக கொள்ளுதலையும் யான் நினைந்திலேன்; இதுநிற்க; இவ்வுலகத்துள்ளவோர்க்குத் துன்பம் தருவன யாவையெனின், காமம், கொலை, கள், பொய் களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத் துறந்தோரே சில முடையோராவா

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற ஷுணாகதோர்

மல்லனமா ஞாலத்து வாழுவா ரென்போர்

அவ்வன் மாக்கட சிலவது நிரப்புநா

திருந்தே ரெலவளை செல்லுல கறிந்தோர்

வருந்தி வாதோ ரருமபி களைந்தோர்

துன்ப மறுக்குத் துணிபொரு ணுணாகதோர்

மனபதைக கெல்லா மனபொழி யார்” என

ஞான நனவீர நனகனை தெளித்தது

தேனா ரோதி செவிமுதல வார்த்து

மகனறுயா நெருப்பா மனமவிற காக

அகஞ்சு வெந்தி யாயிழை யலிப்ப (கக-சக),

இராசமாதேவி மனநடுவிரிந்து மணிமேகலையை வணங்கினள் ; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, 'நீ என கணவனைப்பெற்ற நாயக இருதலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள ளாய், ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று' என்று அதிதது அவனைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—ஆபுத்திராடைந்தகாதை

மணிமேகலையை விருமபிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சைய னுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததை பும மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்ததையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவனைச்சிறையினின்றும் நீக்கக்கூறாத சித்திரா பதி இராசமாதேவிபாற சென்று வணங்கி, "மாபெருந்தேவி! கோவல் விறந்தானென்று மாதவி தனது பரததைமைத் தொழில் செய்து தவசசாலையை யடைந்ததும், அவன்மகளாகிய அரசங்க கததி பாததிரமேகதி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற றதும் யாவரும் அவமதித்தாச சிரித்ததற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல, இதுநிற்க, உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந்நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு, கேட்பாயாக

"முன்னொருநாள அரசன், இந்நகரிற கடற்கரையைச் சாராத புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக்கண்டு விருமபி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறைவானாயி ளென், அமமங்கை அவனிடஞ் சொல்லாது தன்னிடஞ் சென் றாள், செல்லவே அரசன் இளங்கொடி யாங்கொளித்தன னோ என்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண் டிருந்தபொழுது, அற்புத சக்தியையுடைய ஒரு சாரணன்வர, அரசன் கண்பி அவனை வணங்கி முன்னின்று, 'என் உயிர்போலப்பவளாகிய ஒரு ந்தி இங்கே ஒளித்தனன், அவனை அடிகள் கண்டதுண்டோ? உண்டாயின் சொல்லுக' என்றுசேட்ப அநதசசாரணன், 'அரச! அராடநதையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்தனேன், கேட்பாயாக: அவள நாகநாட்டரசனாகிய வன்வண னென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றில் தோன்றிய பிள்ளையென்பாள்; அவன்பிறந்தநாளிறிசோதிடங்குற வந்த கணி, 'இவள சூரியகுலத்தரச னொருவனைச் சோந்தி கரு

வற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்கு கூறினன, இது முன்பு நடந்தது, அவளே நீ கூறியமடந்தை, இனி, அவள் வயிறறில் தோன்றும் மகனே வருவான், அவள் வாரான, நீ கவலாதிருக்கக் கடவை. இன்னும் ஒன்று கேட்பாயாக இந்திரவிழாச செய்பாத நாளில் மணிமேகலா செய்வதனை சொல்லால் உன் நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும், இந்திர சாபமும் இருந்தல்ல அது தப்பாது; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்டையென்றே நினைந்து இந்நகரைக் கடல்கொள்ளாதபடி இந்திரவிழாவை வருடாதோற்றம் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லிக்கொண்டு போயினா, அவன்போன அநாள தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்போது கேடு வரதுவிடுமோ வென்று இந்நகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றனர் தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றாடந்தை துன்பமுறுவா நாளின் அதனைப் பரிசுரித்தற்கு மணிமேகலாசெய்வம் வருத லுடாட்டுமோவென்று யானும் அஞ்சா நினைவேன்" என்று சொல் வித்தித்தது, "நல்லமனமுண்டாசப் பெற்றநாடகக் கணிகையை என்னவனக்குப் போதருமபடி. எட்டின யிடுவாய" என்று கேட்ப இராசமாதேவி,

“கள்ளும் பொய்யும் காமமும் கொலையும்

உள்ளக களவுமென றுரபோரா துறந்தவை (எஃ - அ)

ஆகும், அவற்றையே கைக்கொண்ட உனது பரத்தைமைத் தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன் வந்து உன்மனையிற் புகுந்தாள; எனனோடுதானே இருத்தற்குரியள்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக் கேட்ட மாதவி அகனைச் சுதமதிகுக்குகூறி வருந்திச் சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்தது அவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவளாச சிறைமீட்டறப்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம் வர, இராசமாதேவி அவரைக்கண்டவுடன் மறறை இருவரோடு மெழுந்தது எதிர்சென்று அவரடியை வணங்கினா, அவா, “அறிவுண்டாக” என்று ஆசிகூறினா, அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராததைதில் இருத்தி அடிவிளக்கிச் சிறப்புச் செய்து, “எமது நலனினையே மிகப் பெரியோராகிய உமமை இங்கே எழுந்தருளச் செய்தது;

நாததொலை வில்லை யாயினுந் தனாகது

மூத்தவில யாககை வாழகபல் லாண்டு” (கக - கடு)

என்கூற அவர், “யான இந்த உடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும் அத்தமிகஞ்ஞ சூரியனைப் போன்றேன் ;

பிறந்தா முதலா பிணிரோ யுறரா

இறந்தா ரெனகை யியல்பே யிதுகேள்’ (க0உ - ௪)

என்று பன்னிரு நிகரணங்களையும் அவனாககு உபதேசித்து, “எப பொழுதும் நலலறதையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழு குக” என்று சொல்லிப் பின் மணிமேகலையை நோக்கி, “மற்றைச் சமயதருமங்களையெல்லாம் நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற றின் பகுதிகளையும் உனக்கு விளங்க உணர்த்தவேன்” என்று கூறித் தம்மிடஞ் செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழு ந்து அவரை வணங்கிப் பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரை நோக்கி, “அறவணவடிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன மின், அவா கூறியவாறே ஒழுகுமின், யான் இந்நகரில் இருப்பேனா யின், ‘உதயகுமரனுக்கு இவள் கூறாநிருந்தாள்’ என்று யாவ ரும் கூறுவா, ஆதலால் இவ்விருள், இனி, ஆபுத்திரனுடையது பின்பு மணிபல்லவனு சார்ந்து பத்தபிழிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிகரனு சென்று பத்தினிக் கடவுளைத் தரிசித்தபின் எங்குமபோய் நலலறஞ் செய்துகொண்டு ஒழுகாநிற்பேன் ; எனக்கு இடருள தாகுமோவென்று நீர் சிறி தும கவலறக” என்று சொல்லி அவர்களையும் வணங்கி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குப் பின் அந்நிமையிப்பொழுதிலே சென்று, உலகவறணியைப் பம்பாபதி யையும் கந்திரபாவையையும் வலங்கொண்டு துதிகது ஆகாய வழியே பறந்துசென்று, இந்நிரனுடைய வழித்தோன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகர்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளேயிறங்கி அயாவுயிர்த்தது, ஆங்குள்ள ஒருமுனிவனை வணங்கி, “இந்நகரின் பெயர் யாது? இதனையாளுப அரசன் யார்?” என்று கேட்டான் ; அம்முனிவன், “இதன்பெயர் நாகபுரமென்பது ; இசையாளபவன் பூமிசந்திரன் மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன் பிறந்த காலந் தொடங்கி இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை ; பூமியும் மரங்களும் பிறவும் பலவளங்களையும் மிகத் தாராநிற்கும் ; உயி ர்களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை” என்று அரசனுடைய பெரு மையை அவனாக்குக் கூறினான்

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

அப்பொழுது புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச்சோலையிற் புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும முனிவனை வணங்கி,

அறனு மறனு மரிததமு சித்தத
திறனு துககமுஞ செல்லுயிர்ப புகழிலும்
சார்பிற நேற்றமுஞ சாரபறுத துயதியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக கேட்டு (உ-க),

ரீன்பு, “இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள்” கைபிற் பிச்சைப பாததிர மொன்றை உடையவளாய்த தருமங்கேட்கிறான், யா?” என்று வினாவுகையில், அருகேகின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி அரசனை வணங்கி, “இவளை யொப்பவாயாருமில்லை. முன்னொருகாலத்தில் கிளவிவளவனோடு நடபுகுகொள்ளுதலை விரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திறஞ்ச ரென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளை யெல்லாம் கூறினாரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு, அம்மடந்தையே இவள்” என்று கூறினன். கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப் பார்த்தது, “உன் கைபிலிருந்த பாததிரமே என்கையை அடைந்தது; செல்வத்தால் மயங்கினை போலும்! நீ முறபிறப்பை அறிந்தலை யானாலும் பசுவின் வயிற்றிற் பிறந்த இருதப் பிறப்பை யேனும் அறிந்தலையே, என்செய்தனை! மணிபல்லவனு சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்ததால்ன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய், ஆதலால், அரச! அங்கே வருவாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்தது ஆகாய வழியே சென்று சூரியாஸ்தமயத்திறகு முன்னமே மணிபல்லவத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்ததான். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற் புகுந்து, தன்னைவளாதத தாயாகிய அமர சுந்தரியைக் கண்டு வினவித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக் கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில் வெறுப்புற்றுத் துறந்தற்குததுணிந்து தன் கருததை வெளியிட்டான், அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னும் மந்திரி அவனை வணங்கி,

“எங்கோ வாழி யெனசொற கேணமதி (உக),

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன இந்நாட்டில் பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற்போயிறது, வறுமைமிகுகது, அதனால் எல்லா வயிர்க்குறும் வருந்தின; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை; தோன்றிய பின் இந்நாட்டில் எல்லா வளங்களும் நிரம்பின, உயிர்கள் துயரம் நீங்கி வாழ்வனவாயின, நீ நீங்குவாயாயின் எல்லா உயிரகளும்தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிற்கும்; இந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனதுபயனையே விரும்பிச் செல்லுதல் தகுதியன்று;

தன்னுயிரை கிரங்கான பிறவுயி ரோம்பும்

மன்னுயிரை முதலவ னறழமீ தனறால்” (ககக - எ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, “மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணிந்தற்கு அரியது; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன்; ஒருமாக காலம் இந்நகரைப் பாதுகாத்தல் உனது கடன்” என்று கூறிப் புறப்பட்டு வழிகொண்டு கடற்கரையைச் சாராது நாவாயேறி மணிபல்லவத்தை யடைந்தான்; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத்துச்சென்று அவனோடு அதிசுவை வலமவந்து, “பழம பிறப்பை யுணர்விகும தருமபிழைகெழுது” என்று காட்ட, அரசன் அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிக்கவே அபிழைக்க பழம்பிறப்பின் செயதியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியப்புற, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதகரபியெனலும் அக்ஷயபாததிரத்தை யளித்த சிந்தாதேவியை நினைந்து, “தென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய! அறிவிலே விளங்கிச் சொற்பொருள்களை உணர்ந்தும் மடநதையே! நான் பிறந்த பிறவிகள் தோறும் நினைவழிபடுதலல்லது மறந்து வாழேன்” என்று துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்து தென்மேற்கிறென்று கோழுகிக்கையில் ஒரு புனைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான்; இருக்கையில், ஆபுத்திரனோடு மணிமேகலை வந்திருத்தலைத் தீவதில்கை அறிந்துவந்து, “அமுதகரபியைக்கையிலேநதி உயிரகனின் பெருந்தயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில் மறந்து உன்னை இத்தீவில் தனியே விட்டு விட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று பின்பு உன்னை நினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருத்தலை யறிந்து உடனே தமமுயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை; காண்பாயாக.

அச்செட்டிகள் உண்பிக்க உண்டு உடன வந்தோர்கள் அவர்கள் இறந்து தெரிந்து தாங்களும் இறந்தார்கள் ; அவர்களுடைய எனடிகள் இவைகளாகாண். அலைகள் தொகுத்த மணலால் முடப் படம்பு புண்ணி நிழலின்கீழே உனது பண்டையுடம்பு இருந்ததைப் பார்ப்பாயாக.

நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிய

பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்

கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னுயினை” (௭௭௨ - ௪)

என்று அரசனை நோக்கிக்கூறி, பின்பு மணிமேகலையைப்பார்த்து, “காவிரிபூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்டது ; அதற்குக் காரணங் கேட்பாயாக. நாகநாட்டரசன் மகளாகிய பீலிவனையென்பவள் தான் பெற்ற குழந்தையுடனவந்து இதழீவையும் புத்தபீடிகையையும் வலம் வந்து துதிகடும்பொழுது, கம்பளச்செட்டியின் கப்பல் வந்து தங்க, பீலிவனை அவனிடஞ் சென்று, ‘இவன் அரசன் புதல்வன், இவனை அவனிடஞ் சோப்பாயாக’ என்று சொல்லி, குழந்தையை அவன் கையிற் கொடுக்க அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக் கப்பலேறிச் செல்லுகையில், கப்பல் உடைந்து போயிற்று. போகவே கப்பலினிருந்தோரிற் சிலர் மெல்லப் பிழைத்துச் சென்று காவிரிபூம்பட்டினத்தை அடைந்து புதல்வனைக் கொடுத்த செய்தியை அரசனுக்குத் தெரிவித்தாரா. அதுகேட்டு அவன் பொருமற் செயலற்றுக் கடற்கரையைப்படைந்து மகினைத் தேடிக்கொண்டு அலைநதமையால், நகரம் இருதிரனுக்கு விழாச் செயதலை விட்டொழிந்தது. ஒழியவே, அதனைப் பொறுக்காமல் மணிமேகலாதெய்வம், ‘இந்நகரைக் கடல்கொள்ளுக’ என்று சரிகைக் கடல் நகரை முடியது, ‘முடவே அரசன் வேறிடஞ் சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொரு வருததமுமின்றிப்போய் வஞ்சிநகரம் புருந்தான்” என்று சொல்லிப்போயினள், அவளப்போன பின்பு புண்ணியராசன் அவனிடத்தே மணல்தோண்டி, அவகேதோன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பின் எண்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். அதைக்கண்ட மணிமேகலை, “நீ எனன் துன்பமுற்றாய்? யான் நின் நாட்டிற்கு வந்து நின்னை நன்கு அழைத்து வந்தது நினக்கு முற்பிறப்பைபுணர்த்தி எங்கும் நின்புகழை நிலைநிறுத்தற் பொருட்டேயாகும். உலகத்தை யாளும் அரசர் தாமே அருளறத்தை மேற்கொண்டால் உலகிற்

குற்றமெல்லாம் அற்றுவிடுமன்றோ? அறமெனப்படுவது யாதெனிற சொல்லுவேன்; கேட்பாயாக: உயிர்களுக்கு உணவையும் உடையையும் இருக்கையையும் வழங்குவதே; இதனையன்றி வேறு இல்லை” என்று சொல்லித் தேற்றினான். அதனைக் கேட்ட அவன், “என்னுடைய நாட்டிலும் பிறருடைய நாட்டிலும் நின்றற் சொல்லப்பட்ட நல்லறத்தைச் செய்வேன நீ என்பிறப்பை உணராதனை; நான நின்னிடத்தினின்றும் ஈரியும் வனமையில்கூனாக விருக்கிறேன்” என மணிமேகலை, “நீ வருநதற்கு. நீ இங்கு வந்து விட்டதற்கு வருநதி நின்நாடு நின்னை அழைக்கும், ஆதலிற் நப்பலேறி நீ நின் நாட்டிற்குச் செல்லுக நான வஞ்சிகரத்தாக குச செல்வேன்” என்று கூறி ஆகாயத்திலெழுந்தான்

உகூ.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை

எழுந்தவன், ஆகாயவழியே சென்று வஞ்சிகாபுரத்தே இறங்கி, தாய கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை வணங்கித்ததித்தது, “கணவனிறந்ததுதெரிநது உடன இறவாமலும் கைம்மைநோன்பை நோவாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையை அழித்ததற்குக் காரணங் கூறி யருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்கப் பத்தினிகடவுளாகிய கண்ணகி, “என்னுடைய தலைவனுக்குநோநத மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால் மதுரையை எரித்தழிக்கத் தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந்நகரத்தெய்வம் எனக்கு முன்னே தோன்றி, ‘இததுன்பத்தை நீங்களனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற செய்த தீவினை யினாலேயே அதனைக்கூறுவேன்; கேட்பாயாக:

‘முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்பவனும கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தமமுட் பகைமை கொண்டு போரசெய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்பகொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொருமையுற்று, அந்நகரத்தரசனிடம் வேலைபாரத்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், ‘இவன்பகைவனுடைய ஒற்றன்’ என்று அரசனுக்குச்சொல்ல, யாதொரு குற்றமும்மில்லாத அசசங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலை செய்கித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவன் அதனைத் தெரி

ந்து ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்ந்து உடம்பைத் துறக்க
 நிச்சயித்து, 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இதான்
 பதையே அடைவார்களாக' என்று சபித்துவிட்டு இறந்தான் ;
 அப்பரதனே கோவலனாகப்பிறந்தான் ; அவ்வினையால் இத்தன்பு
 மடைந்தார்கள் , பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும் துகா
 நதே ஒழித்தலவேண்டும்' என்கிற உணமைமொழியைக் கூறியது
 அததெய்வம் கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நக
 ரத்தை எரித்தழித்தேன். முன்புசெய்த நலவினையாலே நானும்
 என்கனவனும் தேவர்களாகிச் சென்றோம் இந்நலவினையின்
 இறுதியிற் கோபத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை துகாதல்கூடும்.
 இப்படிப் பிறந்து மிறந்தும் புண்ணியத்தின் இறுதியிற் பாவப்
 பயனையும் பாவத்தின் இறுதியிற் புண்ணியப் பயனையும் துகர்ந்து
 துகாந்து உறலாநிற்பேம் அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம்
 பதியிற் புத்த ஞாபிய உதித்துப் போதிமரத்தினடியில் எழுந
 தருளிருந்து நால்வகைச் சத்தியங்களையும் அறிந்து பன்னி
 ரண்டு சார்புகளின் தோற்றங்களையும் அவற்றின் அழிவையும்
 விளங்கக்கூறி இச்சககரவாள் முழுவதும் தரும் வொளியை வீசங்
 காலத்தில், யாம் அவுபதோ மொழிகளைக் கேட்டுத் துறந்து
 நிருவாணமடைவேம், இப்பயனை யாம் அடைதற்குகநாரணம்,
 முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்திலுள்ள இந்நி
 விகாரமேழிணையும் உன் தந்தையுடன் ஏத்திய புண்ணியமே. யாம்
 நிருவாணநதையடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயாயினும், அது
 காறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண்டிருப்பேம்.
 இதுநிற்க ; நீ இந்நகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள் கூறும் கொள்கை
 களையெல்லாவ் கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உணமை
 யென்று தோன்றாமையால் பின்பு பொத்த சமயத்தைப்பற்றி
 யொழுதுவை" என்று சொன்னான்.

அவற்றைக்கேட்ட மணிமேசலை வணங்கி வேறறுருவெயது
 விசும மந்திரத்தை ஐபித்து ஒரு முனிவன் வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமுந் தெற்றியும் பளவியும்
 பூமலாப் பொழிதும் பொய்கையு மிடைந்து
 நற்றவ முனிவருங் கற்றடவ கினரும்
 நன்னெறி காணிய தொன்னுற புலவரும் (௭௨ - ௫)

செய்திகளை நீ கருதிறபாவையாலறிந்தாரென்று அறவணவடிகளா லறிந்தீன். அமுருகிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தற்கு அமைந்நவிடம் காஞ்சிநகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கே சென்றா; மாதவியும் சுதமதியும் அவருடன் அநநகரம் போயினர். இன்னுந் கேட்பாயாக: பழையல்லாமையாற் காஞ்சிநகரத்தில் மிகக் வறுமையுண்டாயிற்று, பல்வயிர்கள் இறந்தன; அநநகரில் ஐயமிடு வேரா இல்லாமற் போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ் விடம் வர்துவிட்டார்கள், ஆதலால் அநநகரமடைந்து எல்லாவுயிரா ரிடையும் பாதுகாத்தல் உனக்குக் கடனாகும்” என்று சொன்னான்.

அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை அவனை வணங்கி அமுதகராய் யைக் கையிற் கொடுத்திகொண்டு வஞ்சிநகரத்தின் மேற்றிரையி னின்று மேலேயே நுநது ஆசாயவழியே வாடகரைக்கட்டுசென்று, ரிசக் கொவ்வருன்றி வறுமைபுறது அழகுசெடடுப போயி ருக்கும் காஞ்சிநகரத்தை நகரண்டு மனமிரங்கி வலமவந்து அந நகரின் நடுவேயிறங்கித் தொடுகழற்கள விரியின் துணைவனாகிய இளங்கிளவியால் அங்கே சட்டிக்கப்பட்டுள்ள புதராலயத் தை வணங்கி அநநகரத் தென்மேற்கிற ரென்று ஒரு கோலையில் தங்கினாள். அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன் விரைந்து சென்று அரரனை வணங்கி, “அரசர் கோலம் அபுதலில் சிறுந் தவளு ரொட தொழுதுபவள இசைமபுதலில் எல்லாருள்ளுஞ் சிறந்தவள அவள் கையிலேயுதிர் அமுதகராய்யென்னும் பாததிரத்தோடு இந நகரில் வந்து தருமரவனத்தே உறைகின்றான்” என்றான் அது கேட்ட அரசன் கருதிறபாவை முன் பருமருகுகூறியது உண்மையே யென்று மதித்து அதசெய்வததை வந்திதது மந்திரிகளுடன் விரைந்து சென்று மணிமேகலையையடைந்து அவனை ரோசகி,

“செங்கோல கோடியோ செபகவம்.

அலத்தற் கால யாகிய தறிபேன் (க அ அ - ௧௧)

இனிச் செய்வது யாதென்று மயங்கிக் கொண்டிருந்தேன், இருந்தபொழுது ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து, “நீ வருந்தற்க; உனது நலவினையால் ஒரு மடநதை இங்கே தோன்று வான; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப் பாததிரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும்வளருகிற உணவால் இவ வுலகமெல்லாம் உய்யும், அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழை மிகப்பொழியும், அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்த பின்பு உண்டாகும்

விரோடங்குள பலவரம், சார்வறங்கூரினும நீர்வறங்கூராது; அவள்வந்திருத்தறநாகக கோமுகி யென்னும் பொய்க்கையும் அதனையுடைய மணிபல்லவ மென்னுந் தீவும இளஞவந்தனவென்று சொல்லுமபடி, இந்நகர விதிலில் ஒரு பொய்க்கையையும் அதனைக்குழ ஒரு சோலை யையும் உண்பெண்ணுக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று. அத தெய்வம் போனபின்பு அது கட்டளைமிட்டபடியே செய்துவதைத் இடம் இஃது" என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்டி, மணிபல்லவ வம்போன்ற அச்சோலைபாடடைந்து அதனையும் பொய்க்கையையும் கண்டு மகித்செயுறற மணிமேகலை, தனது பழம்பிறப்பை அறிவுறுத்திய புத்தபிடிக்கையை அச்சோலைமில் இயற்றுவதெனத் தீவ தீவதையையும் மணிமேகலை தெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரிய கோடிலையும் அவ்விடே உண்டாகக் கித்திய பூசையையும் திருவிழா வையும் அரங்கேற்றுகொண்டு செய்வதெனத் தான் வந்தித்தது துதித்து மேற்கூறிய புத்தபிடியையில் ஆருயிர்மருந்தெனும் அமுதகரரிபை வைத்து உணவூதற்கு எல்லாவயிராகளும் வருக வென்று அறைத்தனன், அறைக்கவே,

மொயதத மூவறு பாடை மாடகனிற்

மன்னுபி ரடங்கலும் வறகொருங் கோடி (உ உ க - ஏ)

உணைஉணை அவ்வுணைவு மேனமேலும் பெருகிப்பசுத்துன்பத னை அகற்றி விளங்கியது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் என்கும மறை பெயத்து; வளங்குள மிருந்தன அப்படிநிகழுவகாலத்தில் அறவணவடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும் சுதமதி யோடும் அறச்சரலையை அடைந்தனா பின்பு மணிமேகலைவிரைந்து சென்று அன்புடன் வணங்கி அவர்களை விளக்கி ஆதனத்திலிருத்தி அறுகவை போனகம் அமுது செய்வித்து, "பான் செயத புண்ணி யம் தப்பாது பவித்திடுக" என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச் சொல்லும் அறவண வடிகள், "பிவிவளை பெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற் கெடுத்தது தெரிந்த அரசன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத் தேடியுயிலந்தமையாற் காவிரிபூம்பட்டினத்தில் இந்நகரவிழாசெய்யப்பட்டது போயிற்று மணிமேகலாதெய்வம் அது தெரிந்து

நகரக் கடல்கொள்ளுக என்று சபித்தது, இந்நிறனும் சபித்தான். அதனால் அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயாரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைந்தோம்” என்று கூறினா. கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையை வணங்கி, “மணிபல்லவத்திற் புத்தபீடிகையைக் காததுகொண்டிருக்கும் தீவதில்கையென்பவளும் இச்செய்தியைச் செப்பினா நான வேறறுருக்கொண்டு சென்று வஞ்சி நகரமடைந்து ஆங்குள்ள பல்சமயவாதிகள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருநதாமையால் அவற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையும் துறந்து இந்நகரமடைந்து நுமமைச்சரணபுகேன தேவரீர் அடிச்சிக்கு உண்மைப்பொருளை உணராதியருள் வேண்டும்” என்று பிராத்திகக, அவர் பிரத்தியங்கம் அனுமான மொனனும் இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களுக்கும் அவற்றின் போலிவைகளையும் உண்மையறிவுண்டாவதற்குக் கருவியாக அவளுக்குக் கூறினா.

௩௦.—பவத்திரமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை

தானஞ்செய்தலை மேற்சொண்டு சிலத்தில முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால் புத்தம் சரணங்கச்சாமி தர்மம் சரணங்கச்சாமி ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி என்பவற்றை மூன்று முறை சொல்லி முடிமணி களையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள். அடையவே பௌத்தசநுமததை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவர், “இதனைக்கேட்பாயாக : உயிர்களெல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடித்தலோ கத்தினின்றும் இவவுலகில் அவதரித்து அரசமரத்தினடியிலே யிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாறாவென்று முக்குற் றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்ப மயமாகிய கட்டுரையாகும் இது ; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் சருணமிருந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியும் இதுவே” என்று சொல்லிப் பேதைமை முதலிய பன்னிரு நிதா னங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, “உன்மனத்திருள் நீங்குக” என்று கூறி ஞானதிபத்தை நன்கு காட்டினர். மணிமேகலை அவவுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு டுயந்திரிபறவுணர்ந்து பிறவிதனுப்பம் ஒழிவ தாகவென்று அநநகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ
கணபதி துணை

மணிமேகலை

பதி க ம்

*[கதைபொதிபாட்டு]

இளங்கதிர் ஞாபி நெளளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடையாடடி
பொனறிகழ நெடுவரை யுரசித் தோன்றித்
தெனறிசைப பெயர்தனித் தீவத் தெய்வதம்
நு சாயகச சமபு தனகீழ் ின்று
மாசில மடநதைக்கு வருகதுயா கேட்டு
வெந்திற லரக்கறகு வெம்பகை நோற்ற

க ஞாயிறு - சூரியன் என்னும் - இஃமும் , உவமவுருபுமாம்
க - உ “பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற” (மணி
க ௧௪௫)

க வரை - மேரு உச்சி - உச்சியில்

ச இதழீவம் - சமபுத்திவு

ஞ சாயக - கிணை சமபு - நாவனமரம்

எ வெம்பகைநோற்ற - வெவ்விப்பகையாக நோற்ற

(பிரதிபேகம்) க ‘எனளுந் தோன்றல்’ ச ‘தெனறிசைபெயர்த’
க ‘சாயகை’ எ ‘தோற்றச’

* இதுவும், இதுபோல இகனூலில் ஒவ்வொருபகுதியின் தலைப்பில்
இருதலைப் பகர்த்துள் உள்ள வாக்கியங்களும் கிடைத்த மையெழுத்துப்
பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இகனூற் பிரிசோகனைக்கு இன்றியமையா
திருந்ததுமாகிய மிகிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள்
வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன இஃகனூலும், பதித்தினிற்றுதியில்,
“ஆற்றம் பாட்டினு ளரிய வைத்தனனென” எனநிருத்தலாலும் இகனூற்
பகுதிகளின், பெயர் பாட்டெனற் வழங்கிவந்ததென்று தோன்றுகின்றது

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும்
குறிப்பன

சமபு வென்பாள சமபா பதியின
செங்கதிர செலவன திருக்குலம் விளக்கும
௪௦ கஞ்ச வேடகையிற காரதமன வேண்ட
அமர முனிவன கததயன றனது
கரகங் கவிழதத காவிரிப பாவை
செங்குணக கொழுநயச சமபா பதியற
பொங்குநீர்ப பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
௬ ஆங்கனி திருந்த வருந்தவ முதியோர
ஒங்குநீர்ப பாவையை புவந்தெதிர கொண்டாங்
காணு விகமபி னாகரய கங்கை
வேணவாத தீராத விளக்கே வாவென்ப
பின்னிலை முனியாப பெருந்தவன் கேடடங்
௨௦ கனலை கேளிய வருந்தவ முதியோர
நினனூல வணங் குந தன்மையா நணங்கெனப்
பாடலசால் சிறப்பிற பாதத தோங்கிய

அ சமபாபதியின - சமபாபதியிடத்தே யிருந்தான , சமபாபதி
யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழைய பெயர்

க செங்கதிரசெலவன திருக்குலம் - குரியகுலம்

௪௦ கஞ்சவேடகையின - நீருண்டாகும் விருப்பத்தைபுடைய , கம் -
கீர் , கஞ்சம் - நீருமை , “கஞ்சங் கலங்குவன” (1௭ சுயம் ௧௮)
காரதமன - காரத்தனைய மன , காரதனைன்பது ஒரு சோழன் பெயர் ,
“கன்னி யேவலிற காரத மன்னவன” (மணி ௨௨ ௨௭)

௪௧ மு “அமர முனிவன கததயன றனது” (மணி ௨௨ ௬௩)

௪௨ கரகம் - குண்டுகை , “நீரற வறியாக கரகத்து” (புறநா ௧)
காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை , “நீர்ப்பாவை” (மணி பதிம, ௬௧)

௬ செங்குணகரு - செவ்விய கிழக்கு , செமமை - நோமை

௬ ஆணு - நேயம் , “ஆணுப் பாவகனிய யாண்டுப் பறந்ததே”
(சீவக ௧௦௦௨) ஆகாயங்கை பெயர்

௬ வேணவா - வேடகையாலாகிய அடர் , கோல் உயிர் கு அக
பாக்க

௬ பின்னிலை முனியா - பின்நிறைவெ றுத பெருந்தவன் - அந்த
தியன்

௨௦ அனலை விளி , அனலையென்றது காவிரியை

௨௨ மு மணி ௬௧ - 57 பாததது - பாதகண்டத்தில்

(பி - மீ) ௪௦ ‘கஞ்சை’ ௬௧ ‘முனிவான்’ ௬௨ ‘கவிழ்த’ ௬௬
‘ஒழுகிய சமபாபதி’ ௬௭ ‘ஆணு’ ௬௮ ‘முனிவாய’ ௨௦ ‘முதியோ
ளினி’ ௨௧ ‘தகைமையன்’

கோடாச செங்கோற சோழாதங் குலக்கொடி
கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினும்
உந் தானிலை திரியாத தண்டமிழ்ப் பாவை
தொழுதன னிற்பவத தொனமு தாடடி
கழுமிய வவகைநிற கவாற்கொண்டிருந்து
தெய்வக ருருவுந் திசைமுகக கருமும்
செம்மலா முதினோன் செய்த வந்நான்

உ௧ சோழாதங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தரனுக்காமையால் சோழா
கல குலக்கொடியாயுள்ளான் , இப்படியே வையைநதி, “ வையை யென்ற
பாயாயாக குலக்கொடி ” என்று கூறப்பட்டுள்ளது , சிலப் ௧௧ ௧௭0

உ௨ மணி ௩ ௩௪ - ஆம் அடிகருறிப்பைப் பாரகக

உ௩. பாவை - காவிரி

உ௪ தொழுதனளிற்ப - தொழுது நீர்ப

உ௫ கழுமிய - கலந்த கவான் - துடையினமேல்

உ௬ - ௧ தெய்வகரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மஹாஜாதி -
லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகண பின்
டவகள் , தெய்வலோகம் ஆறாவன (௧) மகாராஜிகலோகம், (௨) திரியத்
திரியசலோகம், (௩) யாமலோகம், (௪) துவதிதலோகம், (௫) நிருமாணாதி
லோகம், (௬) பரிநிருதி வசவாததிலோகமென்பன , “ இருபுவகையிற்,
பெரு வனப்பெய்திய தெய்வதக் கணவுளும் ” (மணி ௬ ௭௭௮ - ௬)
திசைமுககரு - பிரஹமகாயிகலோகம் முதலிய பரஹ்மலோகம் இருபதினு
முள்ள இருபது வகைப்பட்ட பரஹ்மகணப்பிண்டங்கள் , பிரஹ்மலோகம்
இருபதாவன (௧) பரஹ்மகாயிகலோகம், (௨) பரஹ்ம்பிரோகிகலோகம்,
(௩) மஹாபரஹ்மலோகம், (௪) பரிததகபலோகம், (௫) அபிராமலோ
லோகம், (௬) ஆராவலலோகம், (௭) பரிததகபலோகம், (௮) அபிராமலோ
கபலோகம், (௯) சுபிரௌகலோகம், (௧௦) பிரகதபலலோகம், (௧௧) அஸமரு
யாஸததலோகம், (௧௨) அபிரகலோகம், (௧௩) அதபலோகம், (௧௪) ஸுதாச
லோகம், (௧௫) ஸுதாசிலோகம், (௧௬) அகநிஷ்டலோகம், (௧௭) ஆரகாணந
தியாயதனலோகம், (௧௮) விஞ்ஞானநதியாயதனலோகம், (௧௯) அகிஞ்சு
யாயதனலோகம், (௨௦) வைவ ஸமஜஞாயதனலோகமென்பன இவற்றுள்,
பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலியன பதினாறையும் உருப்ப பிரஹ்மலோகமென
றும், ஆரகாணநதியாயதன லோகம் முதலிய நான்கையும் அருப்பபிரஹ்
மலோகமென்றும் கூறுவர் , “ நாலவகை மரபி னரூப்ப பிரமரு, நானூ
வகையி னரூப்ப பிரமரும் ” (மணி ௬ ௧௭௬ ௭) மேற்கூறியவற்றை,
தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம் லோகங்களென்றும் கூறப்படும் இவை
பெளத்தநாஸ்திகாணப்பட்டன செம்மலா முதியோன் - மஹாபரஹ்மா அந்
நான் - அந்நாளில்

(15 - ௫) உ௪ ‘கோணிலைதிரிந்து’ உ௫ ‘தொனமுதாடடிவைக’

கூ0 என்பெயர்ப படுததவிவ விரும்பெயா மூதூர்
 சின்பெயர்ப படுததே னீவாழியவென
 இருபாற பெயரிய வருசெழு மூதூர்
 ஒருநாறு வேனனி யுரவோன் நனககுப
 பெருநிழா வறைந்ததும் பெருநிய தலவெனச
 டந் சிதைந்த செஞ்சிற சித்திரா பதிகான
 யந்த மாலையான மாதனிக குரைத்தது
 மணிமேகலைதான மாமல கொடிய

க0 என்பெயர்ப படுத - என்பெயர்ப்படச்செய்த, எவற்றினால், சம
 பாரதி பென்னும் பெயர் சம்புத்திவத தெய்வத்திற்கு இயல்பாகவே உண்
 டென்பது பெறப்பட்டது இதனை, “தகவிலை கொல்லோ சம்பாரதி”
 (மணி ௬ கக௮) என்று வருதலாலுணரக, சிலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலி
 லும் தெனமதுரையையும் அதன் அத்திதேவதையையும் மதுராபதியென்று
 வழங்கியிருந்தல் காண்க சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின், இந்
 நகரம் மூதூரென்பப்பட்டது இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந்நகரை
 மூதூரென்று வழங்குவா (௨ ௩௪, ௪0, ௩ ௩௪, ௪ ௨௮, ௧௮ ௬௧,
 ௨0 ௨௮, ௨௧ ௧௧௬), “ஆரங்கண்ணிச சோழன் மூதூர்” (பதிகம், ௧௨)
 எனவும், “வீங்குநீர் வேலி யுலகிற கவனஞ்லத்தோ, டோங்கிய பார
 தொழுகலான்” (சிலப் ௧ ௧௧ - ௨) எனவும் வருதல் காண்க

க௨ இருபாற பெயரிய - சம்பாரதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும்
 இருவகைப் பெயரினையுடைய உருகெழு மூதூர் - பைகவாககு அச்சத்தைச்
 செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர், மு மணி ௪ ௩௬

௧ - ௩௨ விரிசடையாட்டி, தெய்வதம், சம்புவென்பான், சம்பாரதி
 யின்ன, அக்காலத்துக் காவிரிப்பாவை ஒழுகி அச்சம்பாரதியயலில் தோன்ற,
 அங்கிருந்த முதியோள் கோப்பாவையை எதிரொண்டு விளக்கே வாடுவென,
 அதனைப் பெருந்தவன் கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப்பாவை
 அம்முதியாளைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவளைக் கவாளிற கொண்
 டிருந்து, அந்நாளில், என்பெயர்ப படுதத் தீமமூதூரை சின்பெயர்ப படுத
 தீன, நீவாழியவென நலரல் இருபாற் பெரியமூதூரெனக

௩௬ தூறுவேன்வியுரவோன் - சதமகன், இந்நிரன்

௩௪ அலாபெருகியதென, அலா - பலரநியர்கழத்தும் பழிமொழி

௩௫ சித்திராபதி - மாதலியின் நற்றய, “எறபயந்த, சித்திரா பதிக
 குஞ் செப்புநீ” (மணி ௨ ௭0 - ௭௧) என்று ‘மாதலி கூறுதலாலுணரக

௩௬ வயந்தமாலை - மாதலியின் தோழி, “தன்மக டோழி, வயந்த
 மாலையை வருகெனக கூஉய” (மணி. ௨. ௭ - ௮), இவனைக் கூனியென
 தும் வழங்குவா மாதலி - மணிமேகலையின்தாய, நாடகக் கணிகை

(15 - ம்) ௩௧ ‘பெயர்ப்படுததேன’

அணிமலர் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றதும்
ஆங்கப் பூம்பொழி லரசினங் குமரனைப்

ச௦ பாகுகிற கண்டவன் பளிக்கறை புக்கதும்
பளிக்கறை புக்க பாலைவையக சண்டவன்
துளககுறு நெஞ்சிற நுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்தது தோன நியதும்
மணிமே சலையைமணி பலவந்த நுயத்ததும்

ச௧ உவவன மருங்கினவ வுரைசா நெயவதம்
கதமதி தனனைத் தூர்வெடுப் பியதூமம்
அரங்கக் தீவகத் தாயிழை நல்லாய்
தூன நுயி லுணரந்து தனித்தது நுழுகதூர்
உழந்தோ ளாங்குணை ரொளிமணிப் பீழிகை

௫௦ பழமயிற் பல்லாமை பாணமை னுணரந்ததூர்

௩௩ பொழில் - உபவனம் அகவயின் - உள்ளிடத்தே

௩௩ பொழில் - பொழிலில் அரசினங்குமரனை - உதயகுமரனை

ச௦ பளிக்கறை - பளிக்காலாகிய அறை சக பாலை - மணி
மேகலை

ச௨ துளககுறுநெஞ்சு - நிலை கலங்குதலுற்ற நெஞ்சு, “கடிமார
துளங்கிய காவும்” (புறநா ௨௩)

ச௩ மணிமேகலா தெய்வம் - அரகார வரதைபண்ணுதபடி இந்நிரை
வவலாலே சில தீவுகளைப் பாரதுகாததுகொண்டிருத்தலையுடையது, கோவல
ஹுடைய குலதெய்வம்

ச௪ மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு, சிறுதீவை அநதரத்தீவென்ற
வழங்குவர்

ச௫ உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்ட வனம், உபவனமென்னும் வட
மொழிச் சிதைவு, இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர் உரைசால் - புக்
முறைந்த.

ச௬ கதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பாரப்பளி தயில்
எடுப்பியதூமம் - தயில் எழுப்பியதும், “உரவுகோப் பரப்பி னூராயி
லெடுப்பி” (சிலப் ௪௭௬)

ச௭ நல்லான் - மணிமேகலை

ச௮ தனித்தநுழுகதூம் - ஒப்பற்ற தயாரால் வருந்தியதும், “அருந
துய நுழுகுகின் நிருந்திழையரிவை” (புறநா ௧௪௬)

ச௯ ஒளிமணிப்பீழிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தா
லாகிய புத்தனுடைய பாதபீழிகையால்

(15-16) சக ‘பாலை கண்டவன்’ ச௨. ‘பெயாந்தயின்’ ச௪ ‘மணிப்
பல்லவம்’ ச௬. ‘தயிலெழுப்பியதூமம்’ ச௮ ‘தானதயிலெழுந்த’
ச௯ ‘உழந்தோணமுனனா’

உணர்ந்தோண் முன்ன ருயாதெய்வந் தொன்றி
மனங்கல லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததும்
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாததிர மடக்கொடிக் களித்ததும்
௫௫ பாததிரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரோ
யியாபபுறு மாதவத் தறவணாத தொழுததும்
அறவண வடிக ளாபுத் திரன்றிறம்
நறுமலாக கோதைக்கு நன்கன முரைத்ததும்
அங்கைப் பாததிர மாபுத் திரன் பற
௬௦ சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமும்

௫௧ உயாதெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

௫௨ கவல - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர் மந்திரம் - வேறற்று அடைவிப்பதும், அந்தரத்தில் திரியச்செய்வதும், ஸிசிய ஒழிப் பதமாயிய மூன்று மந்திரங்கள் கொடுத்ததும் - உட்தேசித்ததும்

௫௩ தீபதிலகை - மணிபலவதிலுள்ள புத்தனுடைய பாதபீடிகையை இரத்திரனேவ்வாற காவல்பூண்டி ஒழுக்குவன, தீவுக்கு அலங்காரமாக உள்ளவனென்பது பொருள் செவ்வனம் செவலிதாக, "தீவதிலகை செவ்வன முரைக்கும்" (மணி ௧௧ ௨௦) எனவும், "சிறந்தாராகவலது செவ்வனஞ் சரவாது (மணி ௧௧ ௧௨௬) எனவும் இம்மொழி இப்பொருளில் வழங்கிவருதல் காண்க

௫௪ மாபெரும்பாததிரம் - அமுதசுரபியெனனும் பெயருள்ள பிசுசைப் பாததிரத்தை மடக்கொடிகு - மணிமேகலைக்கு

௫௫ தாயரோடு - மாதவி சுமதியெனனும் இருவரோடு, "ஆங்கத் தாயரோ டறவணாத தோநது" (பதிகம், ௮௬), "பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படாந்தனா" (௨௮ ௧௫௪), "நகாகடல் கொள்ளநின் ருயரும் யானும்" (௨௬ ௬௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென இரத்திரனே வழங்கிவருதல் காண்க

௫௬ யாப்பு - கட்டி அறவணா - புத்த சங்கத்தினரான ஒரு முதிய முனிவர்

௫௭ ஆபுத்திரன் - ஓரந்தன்ன, தண்ணப்பெற்றவுடன் தாய நீங்கி வீட, ஏழுநாளவரையில் ஒரு பசுவாற பாஹாடிக் காககப்பட்டமையின், இவன் இப்பெயர்பெற்றான் திறம் - வரலாறு

௬௦ சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி, யாவருக்கும் சிந்தையிற் றோன்றிச் சொற்பொருளுணர்த்துபவனென்பது பொருள், இரத்திரனே, "நாமிசைப் பாவாய" (௧௪ ௧௮), "செழுங்கலைப்பாவாய" (௨௫ - ௧௬௬)

(15 - 16) ௫௨ 'ஒழியென' ௫௩ 'தீவதிலகை' ௫௪. 'அறவணாடி கன்' ௫௮ 'நறுமணக்கோதைக்கு' ௫௯ 'ஆங்கப்பாததிரம்'

மறறப பாததிர மடக்கொடி யேந்திப
 19சசைக கவலூரப பெருந்தெரு வடைந்ததும்
 19சசை யேற்ற பெயலினை கடிஞையிற
 11த்தினிப பெண்டிர பாதது ணீத்ததும்
 கூடு காயசை நல்லாள் காயசண டிகைவாழிற
 றுணை தீக்கெடுத தமபல மடைந்ததும்
 அமபல மடைந்தன ளாயிழை பென்றே
 கொங்கலா நறுந்தாரா கோமான் சென்றதும்
 அமபல மடைந்த வரசினங் குமரன்முன்
 எ0 வஞ்ச விஞ்சையன் மாளவடி வாநி
 மறஞ்செய வேலோன் வானசிறை கோட்டம்
 அறஞ்செய கோட்ட மாகைய வண்ணமும
 காயசண டிகையென் விஞ்சைக ராஞ்சனன்

“உணாவிற றேனறி யுரைப்பொரு ளுணாதது, மணிநிக முலிரொளி
 மடந்தை” (உரு ௧௪௮) என வழங்குதலால் இஃது உணரப்படும்

கக மடக்கொடி - மணிமேகலை

கஉ பிசசைகரு - பிசைக்கரு அவலூ - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கக கடிஞை - பிசைப்பாததிரம், “தோமறு கடிஞையும்” (சிலப்
 ௧0 ௬௮)

க௪ பத்தினிபெண்டிர - ஆதிரை பாததுண - 11குத்தணனும்
 உணவு

கடு காயசணடிகை - ஒரு வித்தியாதர மகள்

கக ஆணைதீ - எதனாலும் தணியாத பெருமபசியைச் செய்வதொரு
 வியாதி, இதனைப் பாலமக வியாதிபெண்டிர ஸ்ரீ புராணமுடையார, இத
 னியலபை, சீவக ௪00, ௪0௩ - ஆம் பாடல்களாலுணாக அமபலம் -
 உலகவறவி

க௮ கோமகன் - உதயகுமரன்

எ0 விஞ்சையன் மகனவடிவு - காஞ்சன்னென்னும் வித்தியாதர
 னுடைய மனைவியாகிய காயசணடிகையினது உருவம், மகள் - மனைவி,
 இந்நூலுள்ளே, “நினக்கிவன மகனாகத் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினியாற்ருநீ
 மகளாய தூஉம்” (உக ௨௬ - ௩0) எனபுழி மகளென்பது இப்பொருள்தாத
 லுணாக

எ௭ வேலோன் - சோழன் சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலையை.

(15 - 16) கக ‘பெருந்தகைக்கடிஞை’ எ0 ‘மகள் வடிவாயதூஉம்’
 எ௩ ‘காஞ்சயன்’

ஆயிழை தனனை யாலா தணுகலும்
எடு வஞ்ச விரஞ்சையன மன்னவன சிறுவனை
மைநதுடை வாளிற நப்பிய வண்ணமும
ஐயரி றுணக ணவன நாயா பொருஅள
தெய்வக கிளவியிற நெளிந்த வண்ணமும
அறைகமுல் வேந்த னாயிழை தனனைச்
அஃ சிறைசெய டென்றதுஞ் சிறைவிடு செயததும்
நறுமலரக கோதைக்கு நல்லற முறைததாங்
நாயவனை யாபுக திரை டடைந்ததும்
ஆங்கவன நன்னோ டணிரிமை போகி
ஒங்கிய மணியல் ஸவத்திடை யுறறதும்
அஃ உறறவ வாகநீர் ருயாதவன வடிவாயப
பொற்பொடி வஞ்சியிற பொருந்திய வண்ணமும

-
- எச அணுகலும் - கொருங்குதலும்
எசு மைநது - வலி தடைய - வெட்டிய, "வாளிற நப்பிய வல
வினை யனதே" (மணி ௨௧ ௯௦)
எஅ தெய்வககிளவி - கந்திறபாணவயாகிய தெய்வத்தின் மொழி
எக வேந்தன - மைவண்கிளவி
அஃ வீடு - விடுதல்
அக நறுமலரக கோதைக்கு - இராசமாதேவிக்கு நல்லறம் - பொன்தத
சருமம், இக்களை அருளறமென்றது கூறுவா
அஉ ஆபுத்திரன் நாம - சாவகநாடு
அக ஆங்கவன நன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு
அச புத்தனுடைய பாதபீடிகையினை யுடையதாதலின், 'ஒங்கிய
மணியல்வலம்' என்றா
அஃ உயாதவனவடிவாய - மணிமேகலை உயாத நுனிவன வடிவங்
கொண்டு, "மையறு சிறப்பிற நெய்வந தந்த, மந்திர மோதியோரா மாகவன
வடிவாய" (௨௬ ௭௦ - ௭௧) என்று பின் வருதல் காண்க
அக வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதாளி
(15 - 16) எஎ - அஉ 'நெடுநிலைக கந்தி னின்ற பாவை, வருவ
துரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன நயா பொருஅ மன்னவன மாத
ரைச் சினங்கொண டாக்கொ சிதையிடை யிடடதும், சிறைவிடு செயத
விராசமா தேவி, பொறைகொண டிரப்பச ஸ்வக கொடுத்ததும், தாழ்தமுல்
வேந்தன சாவக மன்னனாக நாயிழை தனனை யநற்றிய வண்ணமும'
அக 'நறுமலரககோதை நல்லறம்' அக 'பொற்கொடிமுதூர்', 'பொற
ருடி வஞ்சி'

நவையறு நன்பொரு ஞ்ரைமி னேவெனச்

சமயக கணக்கர் தந்திறங் கேட்டதும்

ஆங்கத தாயரோ டறவணாத தோரது

கூ0 பூங்கொடி கச்சி மாநகா புக்கதும்

புககவள கொண்ட பொய்யுருக் கனோரது

மற்றவா பாதம் வணங்கிய வண்ணமும்

தவததிறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்

பவததிற மறுகெனப் பாவை நோற்றதும்

கூ1 இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்பு

வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாததன்

மாவண பரிமுத்திற மணிமே கலைதூற

அஎ நவையறு - குற்றமற்ற நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை

அஅ. சமயகணக்கா - சமயவாதியா, “ சமயக கணக்கா மதிவழி கூருது”, “ மாறுகொண்டறையு மறிதூற கடல்கிளா, சமயக கணக்கா தந்திறங் கடந்தது ” (கல் ௧௭, கூ0)

அக ஆங்கு - வஞ்சிகரத்தில கூ0 கச்சி - காஞ்சிநகரம்

கக பொய்யுரு - முன்னகொண்ட முனிவன் வழவு

கஉ அவா - அறவணவழிகளது கூக தருமம் - பெளத்த தருமம்

கஊ இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகார தூலாசிரியராகிய இளங் கோவடிகள் அருளிக் கேட்பு - அருள்புரிந்த கேட்பு, கேட்டருள் வென விருதிபிரித்துக் கூட்டினும் அமையும்

கக கூலவாணிகன் சாததன் - கூலவாணிகளுள் சாததன், கூலம் எணவகைத்து நெல்லு, புல்லு, வாகு, தினை, சாமை, இறுவகு, தோரை, இராகியென, பதினெண் வகைத்தென்பா கூதத்துலா; “ பதினெண் கூலமு முழுவாகு மிருக ” (மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் தூல்)

க௭ தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாருபாட்டால் மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலைதூறவென்னும் பெயருள்ள இரதூலை, இரதூலுக்கு மணிமேகலைதூறவென்னும் பெயருணமை நீலகேசியுரை முதலியவற்றிற் காணப்படும், ஆயினும் மணிமேகலையென்னும் பெயர் இரு வகை வழக்கிலும் மிகுதியாக வழங்குதலற்றி, அப்பெயரே ஈண்டு எடுத்தாளப்பட்டது இனி, மணிமேகலை துறவென்பதனை துறப்பெயராகக் கொள்ளாமல் மணிமேகலை யென்பவளுடைய துறவென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்.

(15 - ம்.) அக. ‘தொழுது’ கூ0. ‘காஞ்சிமாநகா’ கூஉ ‘மற்றவன்’ கூ௭, ‘வண்டமிழத்தின் மணிமேகலை திறம்’

வாறைம பாட்டினு ளறியவைத தன்னென்.

*பதிகம் முற்றிற்று

க + அரியேயு ன்னுயாதத வாதியான வண்டின்
புரியேயும பொதி நிழற்கீழ்ப - பொரியோன
அடித்தா மனாமலரை யன்போடுஞ் செனறு
பிடித்தாரா இறவாரா பொயாநது

உ புகுதபுனறு பூமொயாயநாப பூமபுரா மாநனிககு
யாயதத மணிமேகலை குறையைச - சாததன
மணிமேகலை

க + ஆறையாட்டினுள் - முபாதி பாட்டினுள் அறிய - தமிழ்
முகதாரா அறியாமடி என்னென்னும் அகைசா சொல்லால் ஆசிரியப்பா
முடிதல் சிறப்புடைத்தெனபா, "ஞகாரா முதலா" (கோல் செய் ஞ
உசா) என்பதற்கு, 'ஞனநமனியாவழமுள வென்னும் பிடினொரு புள்ளி
யீறறியுள் ஒன்றனை இசையாநச செய்யுளு செய்புள பொருடடொடாந
வும் சொறொடாநவுப செயவது இபைபெனப்படும எ - று, இபை
பெனததனனே பொருளும இபைநது சொல்லும் இபைநதுவருமென
பது கருதது கீங்கலைக் காங்குராந் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும்
கொங்கலேனாற செய்யப்பட்ட தொடர்கிலைத செய்யுளும் போலவன்,
அவைவனகா சற்றான இதனை' எனப் பேராசிரியரும், 'ஞ ன் என்
னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை யீறாக கொண்டு செய்யுளப்பொருட்
டொடாநச செயவது இபைபெனப்படும எ - று, இபைபெனததனனே
பொருளியையதல பெற்றாரா பிரதத மொழியால அடிநிமிராத தோல
உயிரீற்றவாயேவரும் எனகவீற்றான இதற்பு பொருள தொடராதன
மணிமேகலையும் உதயணன் கதையும்' என நீச்சினுக்கினியும் எழுதி
யவை இங்கே அறிதற்பாலன

கஉ - கடி முதா விழாவைநதது முதற் பாவைகோற்றது ஈறாக
வுள்ள மணிமேகலை துறவை இளங்கோவேந்தன கேட்பக கூடவாணிகள்
சாததன ஆறையாட்டினுள் அறிய வைததன்னெனக

எல்லாவடியும் நோடியாய வரது முடிதலின், இப்பாட்டு நிலமண
டில் ஆசிரியப்பா

* (15 - 16) 'பாயிரமுற்றம்'

+ இந்த இரண்டு செய்யுட்களும், இந்த வண்ணமாக மிகிலப்பட்ட
அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவிகள் வீட்டுப் பிரதியில் மட்டும் இருந்தன

மணிமேகலை

முதலாவது

விழாவறைகாதை

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு]

உலகந் திரியா வோங்குயா விழுச்சீர்ப
பலாபுகழ் மூதூர்ப பண்புமேய் படிஇய
ஓங்குயா மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத
துங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட செமியன்

க - கூ உலகம் - நனமக்களுடைய ஒழுக்கம் திரியா - வேறு படாத
ஓங்குயா விழுச்சீர - மிகவுமுயானத் சீரியபுகழ் திரியாமூதூர, சீரினையுடைய
மூதூரெனக், “உலகம் புகழ்நத வோங்குயா விழுச்சீ, ரலைவாய”
(முந்நு ௧௨௪ - ௫) பலா புகழ் மூதூர - பல தேசத்தாரும கொண்டாடும்
பழமையாகிய நகரம், என்றது காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை, பலரும் புகழ்
நலை, “பூம்புகார போற்றதும் பூம்புகார போற்றதும்” (சிலப் ௧ ௧௦),
“வாழியரோ புகழா லமைந்த புகார” (சிலப், புகாரகாண்டத்தி
னிற்றுதிச செய்யுள்) என்பவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணாக, பலா - பல
சமயத்தாருமாம் மூதூர்ப பண்பு மேம்படஇய - மூதூரின் தன்மைகள் மிகும்
பொருட்டு மலயம் - பொதியினமலை அருந்தவன் - அகத்தியன் மேம்ப
டஇய உரைப்பவெனக்

ச. தாங்கு எயில செமியன் - தேவாகடகுப் பகைவராகிய
அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதிலகளை அழிந்த வீர
வீரையை யணிகத் தேரையுடைய சோழன், இவன் சோழருள் ஒருவன்,
இவன் தாங்கெயிலழித்ததனை, “ஒன்றை ருட்குத் துணைநக கடுகிற்ற,
துங்கெயி லெறிந்தனை னுங்கனோ” (புறநா ௩௧), “துங்கெயின்
மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணமமாண், சோழன் புகாரநகரம் பாடேலோ
ரமமாண்” (சிலப் ௨௧ ‘வீங்குநீ’ என்னும் செய்யுள்), “வீங்குதோட
செமியன் சீற்றம் விறல்விசம்பிற், தாங்கு மெயிலுக் தொலைத்தலால்”
(பழ ௪௧) என்பவற்றாலுணாக

(15 - 16) உ ‘மேம்படுதல்’, ‘மேம்படியா’ கூ ‘ஆங்குயா மலயத்
தருந்தவ னுரைப்ப’

டு விண்ணவா தலைவனை வணங்கமுன னின்று
 மணனகத தென்றன் வரன்பதி தனனுள்
 மேலோர விழைய விழாகடோ மொடுதத
 நாலேழ நாளினு நன்கினி துறைமென
 அமர தலைவ னாகது நோந்தது

சு கவராக கௌவியோர கடவா ராகனை
 மெய்ததிறம் வழக்கு நனபொருள் விடெனும்
 இததிறம் ததத வியலிபிற காடும்
 சாயக கணககருந தந்துறை நோகிய
 அமயக கணககரு மகலா ராகம்

டு விண்ணவா தலைவனை - இந்நிரனை

க - டி அருந்தவன உரைபாச செம்பியன வணங்கி மெய்க,
 உரைபா எழ்கவெனவும் இயையம்

க 'மணனகதது' என்பதுமுதல் சேரமுன வாரததை வரன்பதி
 தனனுள் - நனருகிய நாவியபூம் டடினத்தில

எ விழாகடோர எடுத்த - விழாமெடுத்தலை மேற்கொண்ட

அ நாலேழநாளினும் - இருபதிகடவி நாளினும், 'நாலேழ நாளி
 னும்' என்பா மேலும், ௪ கள்

டு - அ முன்னின்ற உறைமென, உறைமென - உறைகவென்று
 சேரமுன வேண்ட

க நோந்தது - இந்நிரன உடனப்பட்டது, இது பெயர், விழாவை
 மெய்நாடி

சு கடவார் - பிழையா

கக மெய்ததிறம் - பொய்மையைணாதவனவாகிய நூலவகைகள்,
 வழக்கு - உலகியல், நனபொருள் - தததவம், வீடு - முதலி, "மெய்த
 திறம் வழக்கென விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (உஎ ௧௦௧ - எ)
 என்பாமேலும் இப்படியே, "அருமறை விதியு முலகிபல் வழக்கும், கருந
 துறை பொருளும் விதியாட நினைந்து" (௧௬) என்றார் கல்லாடத்தும்

கஉ இததிறம் - இவ்வகைகளை

கக தம துறைநோகிய - தமமுடைய வழியிற் கைதோந்த

கச அமயக கணககரும் - காலவகளை எண்ணிச் சொல்வோராகிய
 சோதிடரும், கணககரென்பது கணககரென்னும் உடமொழிச் சிதைவு
 அகலாராகி - இந்நகரை விட்டி நீங்காராகி

(15 - 16) கக 'திறமவினகரும்' கச 'கவையக கணககருவ கலவென
 பேருக'

௧௫ கரந்தரு வெய்திய கடவு ளானரும

பாந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாககளும்

ஐம்பெருங் குழவு மெண்பே ராயமும

வந்தொருங்கு குழிஇ வானபதி தன்னுட

கொடிதேக தாணிக் கொற்றவன் துயரம்

௨௦ விடுதத பூதம் விழாக்கோண மறபின்

௧௫ கரந்தரு எய்திய கடவுள்ளானரும - மக்கள் கண்கள் காண்ப பொருவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வ யாகையை மறைத்து அகண்கள் பொறுத்குமளவினவாகிய உருவங்களை நீருமித துகொண்ட தேவரும் இதனை, “அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மர பின், வந்து காண்குறாடம வானவன் விழவும்” (சிலப் ௬ எ௨ - ௬), “அவனாகுப, புவநத் துண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன், மூவா விளவல் காட்டி” (சிலப் ௬ ௬௩ - ௫) என வருவனவற்றாலும் அவற் றின் உரையாலும் உணரக்

௧௬ ஒருங்கு ஈண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட பாடை மாககள் - மொழி வேறுபட்ட மாககள், இவர்கள், மரக்கலந்தருள் செல்வப் பொருட்டால் வந்த பாதேசிகள், இவரை, “புலம்பெயா மாககள்” (சிலப் ௫: ௧௧), “மொழிபெயா தேத்திரா” (சிலப் ௬ ௧௪௬) என வு கூறவா

௧௭ ஐம்பெருங்குழ - அமைச்சர், புரோகிதர், சோழாபியர், தந்து வா, சாரணரென்னுமிவர்கள், எண்பேராயம் - காணத்திபலவர் முதலியோர், இவ்விவரத்தை, “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாக தொழிறறுதுவர் சாரண கொன்றிவர், பாரத்திராக கைம்பெருங் குழுவெ ன்பபடுமே”, “கரணத் தியலவா கரும் விச்சன், கனக்க சுற்றற் றடை காப்பாளர், நகர் மாந்தர் ஈளிப்படைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவா, இனைய ரெண்பே ராய மென்ப” (சீவாகரம்) என்பனவற்றாலுணரக், “ஐம் பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும” (சிலப் ௫ ௬௬௭, பெருங் ௨ ௧ ௪.)

௧௮ ஒருங்கு குழிஇ - ஒன்றுபடக்கூடி ‘வானபதிதன்னுள்’ என்ற முதலியன் சமயக்கணக்கார் முதலியோர் வராததை

௧௯ கொற்றவன் - முகஞ்சுதன் துயரம் - அவனுடைய கண் ணும் மனமும் இருளும் வண்ணம் அகர விட்ட தாடதாத்திரத்தால் அவ னுக்குளதாகிய தன்மை துயரம் - துயரத்தை

௨௦ விடுதத பூதம் - முகந்தாதுகரு ஒரு மாந்தர் முபதேசித்தது அவ விருளைப் போக்கிய, படடினப்பாக்கம் மருஞ்சுப்பாக்கம் இரண்டற்கும் இடையேயுள்ள நாளங்ாடி யிடத்துப் பூதம், “வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிச்சென் ..பிடிதை” (சிலப் ௫ ௬௫ - ௭), “கடு விச்சையுணா இடனுங் காண்கும” (சிலப் ௬ ௭ - ௬௬) என்பவற் றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணரக் விழாக்கோண - விழாவெடுத்தல்

(௫ - ௫) ௧௫ ‘கரந்தருவெய்திய’ ௧௮ ‘குழிஇய’ ௧௯ ‘துயரத்’, ‘துயரிற்’ ௨௦ மறைப்பின்

மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி நிலங்க
இடிகுரான் முழக்கத் திடுமலை செய்திடும்
தொடுத்த பாசத்துத் தொல்பதி நரகரைப்
புடைத்துணும் பூதமும் பொருந்தா தாயிடு
உடு மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை மீண்டும்
ஆயிரங் கண்ணோன விழாக்கால் கொள்கென
வரசிரக கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம்
கச்சை யாணைப் பிடாததலை யேற்றி
ஏற்றரி போர்த்த விடியுறு முழக்கிற்

உக வல்லெயிறு - வலிய பல

உஉ முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு இடுமலை - துன்பம்

உ௦ - உஉ மற்பின், பூதம் இடுமலை செயலிடு மென்க

உ௧ - ச தொடுத்த - கடடிய நாகா - தம்மைப் பிறா நம்புவதற்
குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அதைவதறிற் கிழக்கானவற்றின்கண்
ஒழுமும் பொய்வேடத்தா முதலிய அறுவகையோர் புடைத்து -
அறைந்தது. பூதம் - மேற்கூறிய பொய் வேடத்தா முதலிய அறுவகைத்
தன பாசங் கடடிவர அவரை அறைந்துணும சதுக்கப்பூதம், இதனை,
“மாதிய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள் சேயிழை யாற்றலும்”
(மணி ௨௨ சக - இக), “தவமறைத் தொழுகுந் தன்மையி லாளா, அவ
மறைத் தொழுகு மலவைப் பெண்டிர், அறைபோ கமைச்சா பிறாமனை நயப்
போ, பொய்க்கரி யாளா புறங்கூற றுளரென, கைக்கொள பாசத்துக்
கைப்படு வோரென்க, காத நான்கும் கடுங்குர லெடுப்பிப், பூதம் புடைத்
துணும் பூத் சதுக்கமும்”, “பத்தினி யொருத்தி உயிரமுன்புடை
பய” (சிலப் ௫ கஉஅ - கூச, கடு. எக - அக) என்பவற்றாலுணர்க

உடு மாயிருஞ்ஞாலம் - மிகப் பெரிய பூமி, சாண்டும் - கூடும்

உக. ஆயிரங்கண்ணோன - இரத்திரன் காலகொள்கென - தொடங்
குதவென்று சொல்ல, “காலகோன் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி” (சிலப்
௫. கசச)

உஎ வசசிரககோட்டம் - வசசிராயுதம் நிற்குககோயில், சிலப்
ச கஉ மணங் கொழுமுரசம் - விழாமுரசு

உஅ கச்சை - கீழவயிற்றிற் கடடும் கச்சை பிடர்த்தலை - பிடரிடம்

உஎ - அ மு “வசசிரக கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம், கச்சை
யாணைப்பிடாததலை யேற்றி” (சிலப் ௫. கசக-உ)

உக - கூ ஏற்றரிபோர்த்தமுரசு - வென்ற ஏற்றினது உரியைப்
போர்த்தின முரசு, இக்கருத்தினைப் பின் வருவனவற்றாலுணர்க “நல்லேற
றுரிவை தைஇய முரசம்” (அகநா ௧௧௪), “ஏறிண்ணெடன் மடுத்த,
வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, .. முரசம்” (புறநா ௨௮௮),

(பி - நி) உக ‘வல்லெயிறுமப’ உஎ ‘மன்கெழு’, ‘மணமுழா
வாங்க’ உக. ‘இடியுருமுழக்கின்’

௩௦ கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசுகடி ப டிகூஉ முதுக்குடி ப பிறந்தோன்
திருவிழை மூதா வாழ்வென நெத்தி
வாணமும மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக கோலோ னுதக
௩௫ தீவகர சாந்தி செயதரு நன்னா

“எற்றுரி முரசு நாண் வெறிதிறை” (சீவக உதகஉ), “சாற்றிடக் கொண்ட
வெற்றுரி முரசம்” (பெருங். க ௩௮ ௧௦௦), “எற்றுரி முரசினிறைவன்
மூதாருகு” (பெருங். க ௪௩ ௧௪௫) இடியுற முழக்கின் முரசு-இடியினது
முழக்கம்போலும் முழக்கினையுடைய முரசு உறு உவமவுருபு, “தோளுற
ஞொதெய்வம் துணையாயததுயா தீரத்தவாறும்” (சீவக ௧௦) கூற்றுக்கண்
விளிக்ரும முரசு-கூற்றை அழைக்கு முரசு, கண் அகைசிலையுமாம், “மீனக
ணற்றதன் கணையே” (புறநா ௧௦௬) குருதிவேட்கை முரசு - குருதிப் பவி
கொளனும் விருப்பத்தையுடைய முரசு, “குருதி வேட்கை யுருடுமு
முரசம்” (புறநா. ௧௦௦) கடிப்பு - முரசுக்குங் குறுத்தடி இகூஉம் - அறை
யும், புறநா ௧௦௮

௩௨ திருவிழை மூதா (மணி ௩ ௩௪) வாழ்க்கென்று - வாழ்க
வென்று

௩௩ ‘வானமுமமாரி’ முதலியன முரசுகளெவோன கூற்று
வானம் - மேகம் மாரி - மழை

௩௪ கோணிலை திரியாக கோலோன ஆகுந - கோள்கள் நிறகும
ரிலை குலையாமல்கருக சாரணமாகிய செங்கோலையுடையோளுக்கு,
“கோணிலை திரிந்திழை கோணிலை திரியும்” (எ ௮) என இந்நூலுள்ளும்,
“கோணிலை திரிந்து அரசுகோல கோலென்னாள்” (உருத்)
எனக் சீவகச்சீகாமனியுள்ளும் வருதல் காண்க

௩௫ தீவகச்சாந்தி - தீபசாந்தி என்றத இந்நிரலிழாவை, சம
புத்தீவக காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இந்நீர்விவள்ளார்க்கு அகாரால
வரும் தீவகைப் பரிகரித்தறப்பொருட்டு இந்நிரலுக்குச் செயதமையால்
இவ்விழா இப்பெயர் பெற்றது, “காவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட
காவற நெய்வதந் தேவாகோற கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி” (மணி உ ௧ -
௩), இனி, நகரத்திற்கு உளவாகுந் தீவகைப்ப பரிகரித்தற பொருட்
டுச் செய்யப்படும் இவ்விழா, தீவிற்குச் செய்வதனோடொரு மெனபது
பற்றித் தீவகச்சாந்தி யெனப்பட்டதெனினுமமையும், இவ்வூரடாலத்தை,
“உலகவறவி” (எ ௩௩, ௧௭. எ௮, ௮௬) என இந்நூலுள்ளும், இவ்வூர்
வாயிலை, “உலகவிடைகழி” (௧௦ உ௭) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும்,
இவ்வூரசாணை, “உலகமன்னவன்” (௩ ௪௬) என இந்நூலுள்ளும் கூறி
யிருத்தல் காண்க

(15-ம்) ௩௧ ‘கடிப்பேடம்’ ௩௩. ‘வானமும மாரியும்’ ௩௫ ‘தீப
சாந்தி’, ‘தீவகச்சாந்தி’

ஆயிரம் கண்ணேன் றன்னே டாங்குள
நாலவேறு தேவரு நலததகு சிறப்பிற
பாலவேறு தேவரு மிப்பதிப படாநது
மனனன் கரிகால வளவனீங் கியநாள

ச௦ இநகரா போலவதோ ரியலபின தாகிப
பொன்னகா வறிதாப போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணாநதோ துணிபொரு ளாதலிற்
ரோண விதியுந தோமறு கோடடியும்
பூரண குமபமும பொலம்பா லிகைகளும்
ச௫ பாவை விளகமும் பவவுடன் பரபுயின்
காயககுலைக் கமுதும் வாழையும வஞ்சியும்
பூக்கொடி வல்லியுங் கரும்பு நடுமின்

க௭. நால்வேறு தேவா-முப்பதது மூவா ; அவா வசகன எனமரும்,
திவாகரா பன்னிருவரும், உருத்திரா பதினொருவரும், மருத்தவா
இருவரும், முநுத 167

க௮ பாலவேறு தேவா - பதினெண் கணங்கள், பால - பருதி
படாநது - நினைந்து

க௯ கரிகால வளவன - புதாரையாண்ட ஒரு சோழன் நீங்கிய
நான் - பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி ஆவன போன நாளில்,
“ இருநில மருங்கின . . . புண்ணியத திசைமுகம் போகிய வநநாள ”
(இ. அக - ௬௪) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல காண்க.

ச௧ பொன்னகா - தேவலோகம் வறிதா - வறுமையையுடையதாக ;
தேவா பலரும் விழாக்காண இநகராகரு வநதுவிதேலபற்றி, இவ்வாறு
கூறப்பட்டது

ச௦ - ச௧ ஆகி வறிதாவென்க.

ச௧. கோட்டி - சபை, கோயிலவாய்லென்பா சிலப்பதிகார அந்ம்
பதவுரையாசிரியர், ௧௦ ௧௨

ச௨ பொலம் பாலிகை - பொறபாலிகை

ச௩. பாவை விளகரு - பிரதிமை விளகரு, “ பாவை விளகருபபசம்
பொற்படாகை ” (சிலப். இ. ௧௩௪) உடன் பரபுயின் - ஒருங்கு பரபுயின்

ச௪. வஞ்சி - மாவிசேடம், கொடியிசேடமுமாம், வஞ்சிகராதை,
“ பொற்கொடிப பெயாப்பலீடம் பொன்னகா ” (௨௬ : ௧௨) என்று பின்பு
கூறுதல காண்க

ச௫. பூக்கொடியவல்லி யென்றா, துதிக்கொடியை மாறறுதற்கு,
“ ததலிகைக கொடியுங் காழன்று விலோதமும் ” (மணி. ௧. ௩௨)

(15 - 16) க௮. ‘ இப்பதியடாநது ’ ச௨. ‘ சொன்னிலை ’ ச௧ ‘ தோட்
டியும் ’ ச௧ ‘ வாழைக்கதலியும் வஞ்சியும் ’ ச௫. ‘ கரும்பொடு நடுமின் ’

பத்தி வேதிகைப் பசுமபொற றாணதது
முத்துத தாம முறையொடு நாறறுமின்
௫௦ விழவுமலி மூதூர் விதியு மன்றமும்
பழமணன் மாறறுமின் புதுமணற் பரப்பின்
கதலிகைக் கொடியுந் சாமூன்று விலோதமும்
மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சோததுமின்
துதல்விழி நாட்டத திறையோன் முதலாப
௫௫ பதிவாழ் சதுக்கததுத தெய்வம் ருக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
ஆறறி மாரி னறிகதோரொ ரெய்யின்
தணமணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர பொருநதுமின்

சஅ பத்தி - வரிசை வேதிகை - நினைனை தூணம் - தூண

சக தாமம் - மாலை

௫௦ மனமம் - ஊரகரு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தினடி ,
“மன்றமும் பொதியிலும்” (முநு ௨௨௬.)

௫௨ கதலிகைக்கொடியும் சாமூன்று விலோதமுமென்பன துதிற்
கொடி விசேடங்களை , காழ் - நாமபு

௫௬ மதலை - கொடுங்கை , பறறுக்கோடுமாம

௫௪. துதல்விழி நாட்டததிறையோன் - இறைவி கணபுதைத்த
பொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன் , என்றது
சிவபெருமானை , விழிநாட்டம். வினைத்தொகை இனி, துதலில் இமையா
நாட்டமென்றமாம் , “ துதல்விழி நாட்டததிறையோன் கோயிலும்” (சிலப்.
௧௪ எ)

௫௫ சதுக்கததுத தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம் , என்றது , முன்னாக
கூறிய அறுவகை நரகரைப் புடைத்ததுணனும் பூதத்தை ; சதுக்கம் - நாற
தெருக்கூடுமிடம்

௫௬ செய்வினை - செய்வினையை

௫௭ ஆறறிமாரினறிகதோர - நிருத்தம் முதலிய ஆறவகைகளையும்
உணர்ந்த முறையையுடைய அந்தணர் , “ ஆறறியந்தணர்கரு ” (கலி கட
வுள்) , ஆறு - வழியுமாம் அறிகதோர முன்னிலைப்பெயர்

௫௮ பொதியில் - அம்பலம் ௫௯ புண்ணிய நல்லுரை - தரும்
பதம்

(பி - ம்) சக ‘முத்தத்தாம முறையொடு’ ௫௧ ‘பழமணற்பாற்று
மின்’ ௫௨ ‘கதலிக்கொடியும்’ ௫௫ ‘சதுக்கததெய்வம்’ ௫௮, ‘தணமணப்
பந்தா’ ௫௯ ‘அறிகதோர பொருநதுமின்’

- ௧௦ ஒட்டிய சமயத துறுபொருள வாதி்கள
பட்டி மண்டபத்துப் பாகதறிந தேறுமின்
பறநு மாகக டமமுட னாயினும
செற்றமுங் கலாமுஞ் செயயா தகலுமின்
வெண்மணற குன்றமும விரியுஞ் சோலையும
- ௧௧ தண்மணற துருத்தியுந் தாழ்ப்புந் துறைகளும்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் நிரிதரும்
நாலேழ் நாளினு நனகறிந தீரென
ஒளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவும்
களிதுஞ் சூழ்தாக கணமுர சியம்பிப
- ௧௨ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுராகென வாழ்த்தி

௧௦ ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த பொருள் - தததுவம்

௧௧ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம், ஒலக்கமண்டபமென்றும் கூறுவர், “பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை” (திருவா சதகம் ௪௧), “பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண்டபமும” (சிலப். ௮. ௧௦௨), “புன்னருங் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்” (கம்பி நகர ௬௨) பாகு - உரிய இடம்

௧௨ பறநுமாகள் - பகைவர்

௧௩ செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழும்கோபம், “செற்ற நீகிய மனத்தினா” (முருகு ௬௨) கலாம் - போர், “புலாறகளு செய்த கலாஅத் தானையன்” (புறநா ௬௬)

௧௪ துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை தாழ்ப்புறதுறைகள் - ஆழ்ந்த பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்

௧௫ ஒளிறுவாள் - வீளங்குமவாள், “ஒளிறுவாண் மன்னா” (புறநா ௧௪௪) மறவர் - வீரர்

௧௬ கணமுரசு - முகத்தையுடைய முரசம், “கடிப்பிகு கணமுரசம்” (நாலடி ௧௦௦), முரசின முகத்தைக் கண்ணென்றல் மரபு

௧௭ பகை - உட்பகை

௧௮ மழையும் செல்வமும சுரக்கவென்று வாழ்த்தி

௧௯ - ஏக மு “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுராகென வாழ்த்தி” (சிலப், ௮ ௪௨ - ௬)

(பி - ௩) ௧௦. ‘ஒட்டிய துறுபொரு ளுணாகந வாதி்கள்’ ௧௫ ‘வெளிறு வான்மன்னரும்’ ௧௬ ‘இயம்ப’

அணிவிழா வறைநதன னகநகா மருங்கென

க—விழாவறை காதை முற்றிற்று

எஉ அகநகா - உளநகா, என்றது பட்டினப்பாக்கத்தை

க - எஉ அருந்தவன் உரைப்பச செம்பியன விண்ணவா தலைவனை நாலேழ்நாளினும வான்பதிதன்னுள் உறைதென அவனோரத்தைக் கேள்வியோர கடவாராதலின், சமயக்கணக்கா முதலியோர ருழிஇ 'மறப்பின இடுமபை செயதிமே, பொருநதாதாயிமே, காலகொள்க' என, முதுகருடிப் பிறந்தோன முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி ஏதநிச சூரக்கென வாழ்த்திப் பொழிக, ஆருக, நனகநிநீர, துணிபொருநாதலின் நாலேழ் நாளினும பாபபுமின, நடுமின, நாரறுமின, மாறறுமின, பாபபுமின, சோததுமின, செயபுமின, பொருநதுமின, ஏறுமின, அகலுமின என அகநகாமருங்கு விழாவை அறைநதன்னெனக

(15 - ம்) எஉ 'அகனமா மருங்கென'

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்த காதை

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு]

நாவ லோங்கிய மாபெருந தீயினுட

சாவற நெய்வதந தேவா கொற கெடுத்த

தீவகச சாநதி செயதரு நன்னா

மணிமே சலையொடு மாதமி வாராத

நு தணிபாத துணபந தலைத்தலை மேலவாச

சிகதிரா பதிதான செல்லலுற நிரங்கித

தத்தரி நெடுங்கட டன்மக டோழி

க நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சமபுத்தீவு, இது மகாதவீபம் நான்கனுள் ஒன்றாதலின் மாபெருந்தீவெனப்பட்டது, இக்கருத்தது, "நாவ வகை மசுபின் மாபெருந தீவு" (மணி ௧: ௧௧௫) எனபதனால் விளங்கும்

க நான - நாளில மு. "தீவகச சாநதி செயதரு நநான" (மணி ௧. ௧௫.)

(15 - ம்) க. 'தீபசாநதி செயதரு மநான' ச 'மாதவிபாரா'

வயநத மாலையை வருகெனக் கூடிய
பயங்கெழு மாகக ரலரெடுத்த துறையென
க௦ வயநத மாலையு மாதனி துறவிக
கயாநதுமெய வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதனி யிருநத
அணிமலா மண்டபத தகவயிற செலீஇ
ஆடிய சாய லாரிழை மடநதை
கரு வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரணையாய புருநதது கேளாய்
உன்னோ டிலவூ ருறறதொன றுணடுகொல
வேததியல பொதுவிய லென்றிரு திறததுக
கூத்தும் பாட்டுந் தாகுநு துணிவும

அ கூடிய - அழைத்தது

க பயம் - பிரயோசனம் அலா - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி
உரையென - அவரை மாதவிகருசு சொல்லென்று சித்திராபதி சொல்ல

க௦ துறவிகரு - துறவுகரு

கக அயாந்த - மனநதநாநது அழிவினன - வருத்தமுடையான்

கக. மலாமண்டபம் - பூததொடுகரும் மண்டபம். அகவயிறசெலீஇ -
உள்ளிடத்தே சென்று.

கச சாயல் - மெனமை மடந்தை - மாதவியினது.

கசி வாடியமேனி - தவத்தால வாடிய மேனியை.

கக பொன - திருமகள் , 'பொன்னேரணையாய' எனபது முதலிய
யன வயநதமலை கூறது புருநதது - சம்பவித்ததை.

கஎ உறறதொன றுணடுகொல-உறறதாகிய பகைமை ஒன்றுண்டோ.

கஅ வேததியல - அரசாக்கு ஆடுங் கூத்தது, பொதுவியல் - எல்லாந
கும் ஒப்ப ஆடுங் கூத்தது, திறம் - வகை, "வேததியல பொதுவியலென
றிரு திறதது, மாததிரை யறிநது மயங்கா மரபி, னாடலும்" (சீவம் ௧௪
௧௪அ - ௫௦.)

கக பாட்டு - இசை. தாகு - தாளங்களின் வழியே வரும் சொ
தகரு முதலிய ஏழு தாகுகள், "ஒருசொ சொதாக கிருசொ மதலை, முச
சொ துணிவு நாற்சொ கோயி, லைஞ்சொ நவபபே யறுசொ கழாலே, யெழுசொ
நெடுதூக கெனமனா புலவர்" எனபதனுணர்ந்த. துணிவு - தாளவறுதி.

(15 - 16.) அ. 'வசநத' க. 'அகன்கெழு மன்னக ரலர்படுத்தரை
யென' க௦. 'துறவிறகு' கஎ. 'நின்னோ டிலவூர நின்றதொனறுண்டு
கொல்'

உ௦ பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலும்

தண்ணுமைக் கருகியுந் தாழ்த்தித் குழலும்

கருதுசக கருதது மடைநூற் செய்தியும்

சுந்தரசு சுண்ணமுந் தூரீ ராடலும்

பாயற் பளவியும் பருவத் தொழுக்கமும்

உ௧ காயக கரணமும் கண்ணிய துணாதலும்

கட்டுரை வகைபுகு கருதுறை கணக்கும்

வட்டிகைச் செய்தியு மல்லாய்ந்து தொடுத்தலும்

கோலங் கோடலும் கோவையின் கோப்பும்

காலக கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவும

உ௦ யாழகதரணம் - யாழுகருரிய செய்கை, பாடைப் பாடல் - அக நாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்

உக கருவி - வாசசியம் குழல் - புல்லாங்குழல்

உஉ கருதுகம் - பருது மடைநூல் - பாகசாததிரம்

உங் சுந்தரசுகண்ணம் - நிறததையுடைய வாசனைப்பொடி, “சுந்தரசு சுண்ணதது” (சிலப். இ. கடுஇ)

உச. பாயற்பளளி - பாயலிடம், பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுகம், பருவம் - இருது

உடு காயககரணம் - காயத்தாற் செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைச் செய்கை கண்ணியதுணாதல் - பிறா கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்

உஈ கட்டுரைவகை - தொடுத்ததுகூறும் சொல்வன்மை கருது உறை கண்கரு - மறைந்ததறையும்வகை, “அடிசில் வினையும் யாழினறையும், கடிமலாச சிப்பமும் கரத்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைபடம் வாக்கின விதற்படும், கற்றலை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென” (பெருங். க. கூச. ககசு - க)

உஎ வட்டிகை - எழுதுகோல், “வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந் பாவை” எனபா பின்னும், ச. இஎ.

உஅ. கோலம் - அவ்வகாலங்கட் கேற்பக் கொள்ளும் ஒப்பனை, “இரவிற்கோ, கோலங் கொடியிடையா தாவகொள்ள” (சிலப். க. கூ - ச) கோப்பு - கோத்தல்

உக காலககணிதம் - சோதிடம், “ஆயுள் வேதருங் காலக கணிதமும்” (சிலப். இ. சச) கலைகள் - பரததையாகருரியவென்று தூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசியை முதலிய அறுபத்தான்கினுள் இப்பாட்டில்

(பி - டி) உ௦. ‘பண்ணியாழ்க்கானமும்’, ‘பண்ணியாழ்த்தானமும்’ உக. ‘தாழ்த்திக்குழலும்’ உடு. ‘கண்ணியதுரைத்தலும்’ உஈ. ‘கருதுரை கண்கரும்’ உஅ. ‘கோவையுங் கோப்பும்’

௩௦ நாடக மகளிராகு நன்கனம் வகுத்த
ஒவியச செந்நூ லுரைதூந் கிடககையும
கற்றுத்துறை போகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
அலகின் மூதூ ரானறவ ரல்லது

௩௧ பலாதொகு புரைகுகும் பண்பில் வாயமொழி
நயம்பா டில்லை நாணுடைத் தென்ற
வாந்த மாலைக்கு மாதவி புரைகுகும்
காதல னுற்ற கடுகதுயா கேட்டுப்
போதல செய்யா வுயிரொடு நின்றே

௪௦ பொற்கொடி மூதூரப் பொருளுரை விழந்த

முன்னும் பின்னும் கூறுதொழிந்த கலைகள், பாதையாகருரிய கலைகள் அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனற்றூணாக. “யாழமுதலாக வறுபத் தொருநான், கேரின் மகளிரக கியறகையென நெண்ணிக, கலையுற வகுத்த காமக கேளவி” (பெருங் ௧ ௩௫ ௮௪ - ௬), “கலைவலார் நெஞ் சிற் காமமே போன்றம்” (சிலங் ௨௧௦௭), “பண்ணுவகிலையும் பழித்த திஞ்சொ, வெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்” (சிலப் ௧௪ ௧௬௪ - ௭), “எண்ணுண் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற மடநதையா” (சிலப் ௨௨ ௧௬௮ - ௯)

௩௦ நன்கனம்வகுத்த - நன்றாக வகுக்கப்பட்ட, “நாணமு முடையு நன்கண் நீதது” (௩ ௮௮) எனவும், “நாவிடை நன்னூ னன்கண் நவிறறி” (௧௬ ௨௪) எனவும், “நாததொலை வின்றி நன்கண் மறிந்தபின்” (௧௬ ௨௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருள்பட்டு இந்நூ லுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க

௩௧ ஒவியசசெந்நூல - ஒவியநூல, இப்பெயருள்ள நூல ஒன்றை டென்பது, “ஒவியநூலுள் நிறறல இருத்தல கிடத்தல இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள்” (சிலப் ௮ ௨௬ - ௬, அடியார்) என்பதனா லறியலாகும்

௩௨ துறைபோகிய - கற்றவைகளிற கைதோந்த

௩௨ - ௫ நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலா கூடி உரைக்கும் வாயமொழிபென்க

௩௩ நயம்பாடிவலை - அழகுண்டாதலிலலை

௩௮ காதலன் - கோவலன் கடுகதுயா - மிகத் துயா, என்றது கொலை யுண்டதை, “கணவற குற்ற கடுகதுயா” (௨ ௫௦), “காதலனுற்ற கடுகதுயா” (௨. ௧௬) என்பா பின்னும், “கண்டா ளவனறனைக் காணக் கடுகதுயரம்” (சிலப் ௧௬ ௩௮)

௪௦ பொருளுரை - புகழுரை

(பி - ி) ௩௪ ‘அலகைமூதூ’ ௩௪ ‘நலம்பாடிவலை’ ௩௬ ‘போதல் செல்லாவுயிரோகன்றே’

நறறொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தன்
சாதல ரிறப்பிற் கணையெரி பொத்தி
ஊதுலைக் குருகி னுயிரத்தகத சடவகா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயின்

சடு நன்னார்ப பொய்கையி னனியெரி புதுவா

சக நங்காயென்றது வயநதமாலையை

௩௮ - சக கேட்டு நின்று இழந்தது துறந்தேனென்க

சஉ கணையெரி - மிக்கநெருப்பு, “கணையெரி யுரறிய மருங்கும்” (புறநா. ௨௩) பொத்தி - மூட்டி, “காணவா பொத்திய நெருவிழி விளக்கது” (புறநா. ௨௪௭)

ச௩ ஊதுலைக் குருகின் உயிரத்த - உலையினதும் துருத்திமூக்கைப் போலவே அழலெழவுயிரத்தது, “காதலாப் பிரிந்த நோயோ நெளவகனன, ஊதுலைக் குருகி னுயிரத்தன ரொடுங்கி” (சிலப். ௪. ௫௮ - ௬), ‘காதலற கெடுத்த நோயோ நெளவகனன, ஊதுலைக் குருகி னுயிரத்தனன்” (சிலப். ௨௨. ௧௫௧ - ௨)

ச௪ இன்னுயிரீவா - இனியஉயிரைக் கொடுப்பாரா, எனறது, காதல ரிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பரென்றபடி, பாண்டியன் நெடுஞ்செழிய னிறப்ப அவன் மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்கும் உடனே இறந்த சரித்திரம் இவகே அறியத்தக்கது, அதுவருமாறு. “அரிமானேந்திய வமளி மிசை யிருந்த, திருவீழ் மாபிற நென்னா கோமான, நயங்கிணைக் கோதை தன்றுயா பொருஅன் மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளான், கலக்கவு கொள்ளான் கடுகதுயா பெரு அன், மன்னவன் செலவுழிச செலக் யானெனத், தன்னுயிர கொண்டவ னுயிரதே டின்னப்போற, பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன மாயந தனன்” (சிலப். ௨௫. ௭௮ - ௮௬), இவ்வாறிறத்தலை மூதானந்தமென்பா, “கயலோ கண்ணி கணவனெடு முடிய, வியனெறிச செலவோ வியநது ரைத் தனது”, “ஒருயி ராக வுணாகவுடன கலத்தோக, திருய ரென்ப ரிடைதெரியா - போரிவ, விடனேநதம் வேலோ நரும வெளவீனயி னுட்கு, முடனே யுலந்த துயிர” (பு - வெ. ௨௬௨)

ச௨ - ௫ நளியெரி - செறிந்தநெடுப்பு, “நனமா னனிய நறுந்தண சாரல” (புறநா. ௧௫௦) காதலிரிறப்பிற் பொய்கையிற புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற் புகுவா பத்தினிப்பெண்டி, “பெருந்தோட் கணவன் மாயந்தென் வருமபற, வளளிதூ ழுவிழ்ந்த தாமரை, நன்னிரும பொய்கையுந தீயுமோ ரறறே” (புறநா. ௨௪௯), கணவரை யிழந்த பத்தினிப்பெண் டிக்குப் பொய்கையுந தீயும் ஒரு தன்மையின் வென்றபடி.

ச௪ - ௫ பின்வரும் வாககியத்தில இவவடிவகனின் கருத்தது அமைந திருத்தல கணை “காதலன் வீயக் கடுகதுய ரெயதிப், போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்தது, நளியிரும பொய்கை யாடுகா போல, முளியெரி புகூஉ முதுகருடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டி” (முணி ௧௮. ௧௧ - ௫)

(பு - ௩) சடு ‘பொய்கையினி னியெ’

நளியெரி புரா அ ராயி னன்பரோ
 டேனுறை வாழ்க்கைகரு நோற்றுடம் படுவர்
 பத்தினிப பெண்டிா பரப்புநீர் ஞாலத்
 தத்திறத் தாளு மல்லனெம் மாயிழை
 ௫௦ கணவற குற்ற கடுநதுபா பொழுஅள
 மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக
 கணனீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
 திண்ணிதிற நிருகத் தீயழற் பொத்திக
 காவலன் பேரா கணியெரி மூட்டிய
 ௫௫ மாபெரும் பத்தினி மகணமணி மேகலை
 அருந்தவப் படுத்த லல்ல தீயாவதும்
 திருந்தாச செய்கைத் தீததொழிற படாஅள்

௪௭ நோற்றுடம் படுவர் - கைமமை நோனபை நோற்று உடம்பை வருத்துவார் கைமமைநோனபு இன்னதெனப்பதைப் பின்வரும் மேற் கோள்களாலுணராக. “வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய தட்ட, வேளை வெண்தை வலசி யாகப், பரப்பெய பள்ளிப் பாயினது வதியு, முயவற, பெண்டிர் ” (புறநா. ௨௪௬), “இன்புறு உதவகணவ ரிடரொரி யகமூழகத், தன்புறு வனநோற்றுத் தயருறு மகளிரைப்போல ” (சிலப் ௧௮ ௩௪ - ௫).

௪௮ பரப்புநீர் - கடல

௪௯ ஆயிழை - கணணகி

௫௧. சிறுபுறம் - பிடா, “செய்த்தரு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்த” (சிலப் ௬ ௧௦௨) புதைப்ப - மறைப்ப கூந்தல் அவிழ்க்து விடப்ப வென்றபடி.

௫௨ - ௬ முலைநிருகி - இடமுலையை வலகணையாற்றிநிருகி, “இட முலை கையாற்றிருகி” (சிலப் ௨௧ ௪௬) அழற்பொத்தி - அமுலை மூட்டி

௫௪ காவலன் பேரா - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை

௫௫ மாபெரும்பத்தினி - கணணகி.

௫௬ அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செயதற்கரிய தவவழியிற சோத நிலையன்றி யாவதும் - சிறிதும்

௫௭. திருந்தாசசெய்கை தீததொழில் - பரத்தைமைததொழில், “கள்ளும் பொய்யும் காமமும் கொலையும், முன்னக களவுமென றரவோர துறந்தவை, தலைமையாக கொண்டனின் றனமையில வாழ்க்கை” (௨௪ : ௭௭ - ௯) என்று சித்திராபதியை நோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்தாச சொல்லியதாகப் பின்னுத கூறுவர்.

௫௮ - ௭ மணிமேகலை தவவழியிற் சோக்கப்படுவாளன்றிப்பரத்தை

(௮ - ௩) ௪௭. ‘நோற்றுடன்படுவர்’ ௫௨ ‘கணனீராட்டிய’

௫௬ ‘அருந்தவப்படுத்தலல்லது’

அங்கன மன்றி|| மாயிஸழ கேளாய
 ஈங்கிம மாதவ ருறைவிடம புருகீகன
 ௯0 மறவனா நீதத மாசறு கேளளி
 அறவனா வறக ஈடிநிசை விழந்து
 மாபெரு துனபங் கொண்டிள மாகுகி
 காதல னுறற கடுதுரா கரப
 பிறந்தே நுறுவது பெருசிய துனபா
 ௯௫ பிறவா நுறுவது பெருமபேரினபா
 பிறநின் வருவது முன்னது பின்ன
 துறவோ நுறுவ தற்கென வருகி

மைத தொழிலிற் சேரக்கப்படுவானல்லன், “மணியீடுகலையை வானறய
 குறுக்குவ, ஈணிகையா கோலங் காணு தொழிக” (சீபி ௨௭ ௧0௫ - ௧)

௯௬ மாதவா - பெனதத சங்கததார

௯0 மறவனா நீதத - ஈவததனமைகன் துறந்த, பாவங்க
 பததுவகைப்படும, ஈயததிறேனறுவன மூன்றம், மசாலலிறேனறு
 வன நான்கும், ஈள்ககிறேனறுவன மூன்றம், துதனை, “நிலினை
 யெனபதி யாதென வின்வின, கொலையே களவே காமத தீவிழை,
 வுலைய வுடம்பிறேனறுவ மூன்றம், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பய
 னில, சொல்லெனச சொல்லிறேனறுவ நான்கும், மவகிகல வெருளல
 பொலலாக ஈடசியென, தள்ளு தன்னி னுருப்பன மூன்றமெனப, பதது
 வகையால்” (மணி ௨௪ ௧௨௬ - ௧௧, ௧௦ ௧௪ - ௭௨) எனபதனறுணாக

௯௭ கூற - அறவணவழிகடருக கூற

இனி, துக்கம், துக்ககிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்ககிவாரண
 மாகக்கமென்னும் வாய்மைகள் நான்கும் முறையே கூறப்படும

௯௪ பிறந்தோருறுவது பெருகிய துனபம் - துக்கம்

௯௫ பிறவாருறுவது பெருமபேரினபம் - துக்க நிவாரணம்

௯௬ பறநின் வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி, “பறநெனப
 டடுவது பசையு வறவே” (மணி ௧0 ௧௨)

௯௭ - ௭ பின்னது அறநேரா உறுவது - துக்ககிவாரண மாகக்கம்

௯௭ அறிநெனருளி - துக்கமுதலிய வாயமை நான்கினையும் அறிந்து
 கொளவாயென்று உபதேசித்தது, “துனபக தோற்றம் பறநே காரண,
 மினபம் வீடே பறநிலி காரண, மொன்றிய வுரையே வாயமை நான
 ஈவது” (மணி ௧0 ௧௮௬ - ௮.) வாயமை சத்திபமென்று வழங்கப்படும

(15 - 16) ௯௭ ‘உறைவிடமபுருகது’ ௯௭ ‘அறவணவழிககடியினை’

ஐவகைச சீலத தமைதியுங் காட்டி

உயவகை யிவைகொன்னே றுவோ னருளினை

60 மைத்தடங் கண்ணா தமக்குமொ பயந்த

சித்திரா பதிருஞ் செப்பு நீயென

அங்குல ஸ்ரீரங்கேட டருமபெறன மாமணி

ஹ்ருதி நாப பெருங்கடல வீழத்தோர் பானறு

மய நெஞ்சமொடு வயந்த மாயேயு

எடு கையறு றா பொயந்தனை காரிகை திறத்தென

௨ — ஊரலருரைத்த காதை முற்றிற்று.

௬௮ ஐவகைசீலம் - காமம், கொலை, கன, பொய், களவு என்னும் இவைவந்தையும் முற்றத்திறத்தல், “கண்ணா பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முன்னக களவுமென றுவோர துறந்தவை” (௨௪ எ - ௮) என்பா பின் னும், “சீல நீங்காச் செய்வத தோரக்கு” (௨௧ ௫), “சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநிறு” (௨௪ ௧௧௭), “தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநிறு” (௧௦ ௧) என இந்நூலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றவருதல் காண்க

௬௯ உயவகை இவைகொள எனறு - பிறப்பிப்பினின்றும் தப்பும் வகை நாலவகை வாயமையும் ஐவகைச் சீலமுமாகும், இவற்றைக் கொள்வா யாகவென்று உரவேன - அறவணவழிகள், உரம் - அறிவு

௭௦ - ௬ வாயமையும் சீலமும் இன்றியமையாதன வென்பதை, “வழு வாச சீலம் வாயமையிற் கொண்ட, பானமையின்” (மணி ௨௬ ௨௦ - ௨௧) என்பதனாலுணர

௭௦ மைத்தடங்கண்ணா - ஆயத்தார

௭௨ - ௬ பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெரியகடலில் வீழத்திய வாகலை யொத்து, “அதுபெட்ட வாசனு நகரமு, மோங்கிய நன்மணி யுறு கடல வீழத்தோர், டுமயிற் றுன்பந் தாநனி யெய்த” (சிலப் ௧௦ ௨௬ - ௩௦) மாமணி - சீலமணியுமாக

௭௩ கையற்று - செயலற்று காரிகைகிறத்தல் - மாதவியிடத்தி னின்றும்.

௭ - ௭௩ நன்னாளில் மாதவி வராததுன்பம் மேலவாச சித்திராபதி இரங்கி வயந்தமாலையைக் கூவி அலரை மாதவிக்கு உரைப்பென்று சொல்ல, வயந்தமாலே, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச் சென்று கண்டு வருகதி, அனை யாய், கேளாய், உண்டுக்கொல்! பண்பில் வாயமொழி நாணுடைத்தென்ற வயந்தமாலேக்கு உரைக்கும் மாதவி, கேட்டு நின்ற இழந்து நாணுத்துறந் தேன, மணிமேகலை தீத்தொழிற படாஅன, இன்னுங்கேள். புருஷ வீழந்து மயங்கித் துயரைக் கூற, உரவேன அந்கென்றருளிக் கட்டி இவற்றைக் கொள்ளென்றருளினன, இதனைக் கண்ணா தமக்கும் சித்திரா பதிக்கும் நீ செப்பென்று சொல்ல, வயந்தமாலையும் கேட்டு மணியைக் கடலில் வீழத்தோரோனறு கையற்றுப் பெயர்ந்தனனென முடிக்க

(15 - 16) ௬௮ ‘சீலத்தமைவு’ ௭௨ ‘ஆகவருரை’

மூ ன ரு வ து

ம ல ர் வ ன ம் பு க் க க ர ா த

[மூனருவது மலர்வனம்புகக பாட்டு]

வயரத மாலைக்கு மாதளி யுலரதத
உயங்குநோய வருததத ஆசாபு ன றேனறி
மாமலா நாறறம் போனமணி மேகலைக்
கேது நிகழ்ச்சி யெதிராதுள தாதலின
நு தநதையுந தாயுந தானறி யுநதத
வெதுய ரிடுமபை ரெளியகம வெதுயாக
நாத னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிகை
மாதா ரெங்கமா வரிவனப் பழிதது

க - உ உரைதத உரைமுன தோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிட
மாக உதிதது

ச கனமங்கனாகிய காரணங்கன தததம் பயனைக் கொடுத்ததற்குத்
தோற்றதலை, 'ஏது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்ததூல வழக்கு, இதனை
ஹேதுபரபவ தாமமென்பா, "ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின ருதலின" (க ௩௧),
"ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (கஉ ௩௦௩), 'ஏது நிகழ்ச்சி யாவும்
பலவுள" (உ௧ ௧௧௦) என இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும் வருதல
காண்க இஃது 'ஏது' எனவும் வழங்கும் ஏதிராதுள தாதலின - தோற்றிய
தாதலாவ, "சுணவகெதிரினமுலை (மதுரைக் ௪௧௧)

உ - ச மணமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி மலர்நாறறம்போல தோன்றி
ஏதிராதுள தாதலினென இயைக்க

௩ தநதையும் தாயும் - கோவலனூம் சுண்ணகியும் உழநத - வருநதிய

௪ வெதுப்ப - சுட ஏ காரிகை - மணிமேகலை

௮ மாதா - காதல, உரிச்சொல், "மாதாகாதல" (கோல் உரி கு
௧௦) வரிவனப் பழிதது - மையெழுதிய அழகைச் சிதைத்தது, "வரிவனப்
புறற" (புறநா ௧௧)

(19 - ம்) ச 'ஏது நிகழ்ச்சி செய்திராதுளது' ௩ 'தாயருநதாந
துயருழந்த' 'தாழுவயருழந்த' ௮ 'வனப்பழிந்த'

புலம்புரீ ருருட்டிப் பொதியனிழ நறுமலா

க0 இலங்குதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட

மாதவி மணிமே கலைமுக நோக்கித்

தாமரை தணமதி சேர்ந்தது போலக்

காமா செங்கையிற கண்ணீர் மாறறித்

தூநீர் மாலை தூதத்தை யிழந்தது

கநி நிகாமலா நீயே கொணாவா யென்றலும்

மதுமலாக் குழலியொடு மாமலா தொடுகரும்

சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறும்

குரவாக குற்ற கொடுநதுயா னோட்டுத்

நணியாத துன்பந தலைதலை யெய்து

உ0 மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன் னுள்

அணிதிகழ நீலந் தாயமல ரோடய

கடைமணி யுருநீர் கண்டன னூயிற

படையீட்டு நடுங்குந் காமன பாவையை

க புலம்புரீருருட்டி - வருத்தத்தால் உண்டாகிய கண்ணீரை உதிர்த்து, தனித்து வீழ்கின்ற கண்ணீர்தது எரியுமாம்

எ - க0 காரிகை அழித்தது மாலையை நீராட்ட

கஉ தாமரை எழுவாய் மதி - மதியை தாமரைமலா மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலை முகத்திற்கும் உவமை.

கக காமா - விருப்பம்

கச தூய நீரையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நீண்டது தூய தன்மையை யிழந்தது

கடு நிகாமலா - ஒளியையுடைய மலா, “நீரவா நிகாமலா கடுப்ப” (அகநா கக), “அருமபவிழ முலலை, நிகாமலா நெல்லொடு தூஉய” (சிலப் ௧ க - உ)

கசு மதுமலாககுழலி - மணிமேகலை

கஅ குரவாகு - தாய் தந்தையாக்கு

உஉ கடைமணி உருநீர் - கணமணிக் கடையினின்றும் உருகின்ற நீர், “ஆவின கடைமணி யுருநீர் நெஞ்சுட” (சிலப் ௨0 இச)

உ௩ படையை எறிந்ததுவிட்டுக் காமன நடுங்குவான் (கலி 109)

(15 - ம்) க ‘புலம்புரீருட்டி’ க0 ‘இலங்குதணமாலையை யிடு நீராட்ட’, ‘இநநீராட்ட’

ஆடவா கண்டா லகறனு முண்டோ
 உரு பேடிய ரன்றோ பெற்றியி னின்றிடின
 ஆங்கன மன்றியு மணியிழை கோராய
 ஈங்கிந நகரத் தியானவருங் காரணம்
 பாரா வாரம் பலவளம் பழுதிய
 காராளா சண்பையிற் கௌசிக னென்போன
 ௩௦ இருபிறப் பாள னொருமக னுள்ளோன்
 ஒருதனி யஞ்செ னோரா நெஞ்சமோ
 டாரா மததிடை யலாகொய வேன்றனை
 மாருத வேகனென பாரோ விஞ்சையன
 திருவிழை மூதூர் தெவாகோற் கெடுத்த
 ௩௧ பெருவிழாக காணும் பெற்றியின வருவோன்
 தாரன் மாலையன் தமனியப் பூணினை

௨௪ உண்டோ, ஒ எதிராமறை

௨௫ பெற்றியின - தம் இயற்கைத்தன்மை திரியாமல் தின்றிடின - இவனை விரும்பாது நிற்பாராயின

௨௬ ஒப்பு மணி, ௨ ௫௮

௨௭ - எ யானவருங் காரணத்தைக் கேளாய

௨௮ - ௩ பாராவாரம் - கடல் பழுதிய - முதிர்ந்த, “பெருவளம் பழுதி” (புறநா ௧௧௩) காராளா - பூவையொ சண்பை ஒரு நகரம், சீகாழியுமாம், அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சமையெனனும் நகரமுமாம், இவ்வரைக்கருக காராளரென்பதனைக் காராளரென்பதன் விகாரமாகக் கொள்க, காராளா - ஒரு சாதியார

௨௯ மு மணி ௭ ௧௦௨

௩௦ ஒருதனி - ஒயிலலாததனி, மிகத் தனிமை

௩௧ ஆராமம் - உபவனம் ௩௩ விஞ்சையன - வித்தியாதான

௩௪ மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௩௫ - எ தாரன் பூமாலை யுடையவன் மாலை யன் - மணிமாலை யுடையவன் ‘தார மாலை யன்’ எனப் பாடமோதி, மந்தார மாலை யுடைய வுன்னெனும்மையும் தமனியப் பூணினை - பொற்பூணினை யுடையவன் பாரோ காணு - மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்படாத பலா தொழ்படிமையன் - தேவா பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன் படிமை - தெய்வ வடிவு, மு “தாரன் மாலை யன் தமனியப்பூணினை, பாரோ காணுப் பலா தொழு படிமையன்” (சிலப் ௧௫ ௧௫௭ - ௮)

(௩ - ௩) ௨௮ ‘பாராவாரப்பலவளம்’ ௨௯ காரானசண்பை’ ௩௦ ‘அலாகொயவேனை’

பாரோ காண்ப பலாதொழு படிமையன்
எடுத்தன நெறகொண் டெழுந்தனன் விசம்பிற
படுத்தன னாகவன் பானமையே னாயினேன்

ச௦ ஆங்கவ நீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் நன்பதி நெட்டிடை யாயினும்
மணிபூங் கொம்பா மணிமே கலைதான்
தனித்தலா கொப்புக தகைமைய ளல்லா
பன்மல ரடுக்கிய நன்மர பந்தா

ச௭ இலவந திவையி னெயிறபுறம் போகின்
உலக மன்னவ னுழையோ ராகுதார

௩௧ - எ வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்

௩௨ எடுத்தனன் - எடுத்து விசம்பிலெழுந்தனனென்க

௩௩ படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான் அவன் பானமையே னாயினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன், “பனியிரு விசம்பிற நேவா பானமையிற நென்று சொன்னான்” (31௩௧ ௭௭௩௩)

௪௦ - ௪௧ ஆங்கவன் - மாருதவேகன் ஈங்கு - இந்நகரத்திலுடனது கண் மாறி எனை அகன்று நீங்கினன் - விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து என்னை விட்டு நீங்கினன், கண்மாறல்-விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே மறைதல், “கண்மா ழுடவ ரொடுக்க மொற்றி” (மதுரைக் ௧௪௨) தன்பதி நெட்டிடை யாயினும் நீங்கினனென்க கூட்டுக சுதமதியை மாருத வேகன் இந்நகரத்திலவிட்டு நீங்கினனென்பதை, “அஞ்செஞ்சாய லாரந்தா ணத்தினோர், விஞ்சைய ரிட்ட விளங்கிழை யென்றே, உலவென் போரூப பல்லோ ருரையோ” (10௩௩ ௭௭ ௨௧ - ௭) என்று உதயகுமரன் கூறிய வாற்றாறு முனரக

௪௨ மணிபூங்கொம்பா மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு போலும் மணிமேகலை, எழுவாய

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடம் கூறுகின்றான்

௪௪ - ௭ பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மர நிழலையுடைய இலவநத் திகையினது மதிவின புறத்தே சென்னால், மரப்பந்தா - சோலையுமாம் இலவநதிகை - யந்திரவாவி, ‘நிறைககுறி னிறைத்ததுப் போககுறிற் போகும் பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை” (பெருநீ ௧ ௪௦ ௩௧௧ - ௨), “இலவநதிகை - நீராவிபைச சூழந்த வயந்தகசோலை, அஃது அரசனும் உரிமையுமாடும்காவறசோலை” (சிலப் ௧௦ ௩௦ - ௩௧) என்பா அடியார்க்கு நல்லார்.

௪௬ உலகமன்னவன் - சோழன் உழையோ - பகத்திலுள்ளனோ

(15 - 16) ௩௧ ‘பானமையனானேன்’ ௪௦ ‘ஆங்கவனெனனை’ ௪௩ ‘கொய்யுந்தன்மையனல்லன்’ ௪௬ ‘நன்மலாப்பந்தா’

விண்ணவா கோமான விழாக்கொ ணன்னா
மணவா விழையா வானவ ரல்லது
பாலெடை புட்டா பனமரம் யாகவாயும்

- ௩௦ வாடா மாலை மாலைக ளைகன்றி
கையெய பாசுத்துப் பூதங் காக்குமென
மயயா னத்திடை புணர்ந்தோர் செல்லா
வெங்கதிர் வெமகையின விரிசிறை சிமந்த
ரமபதி யிருந்த ரமபதி வனமும
௩௧ தவாரீக காவிரிப் பாலாதன் றாகை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமும
முடிபுடை முதுமைய தாகக் கவங் குடைய

௪௭ நன்னா - நன்னாளில்

௪௮ வானவரல்லது - தேவா விருமபுதலையன்றி அல்லது மண்ணவா
விழையாரென இயைக்க

௪௯ தேவர்கள் விரும்பினமையால் மரங்களில் வண்டுகள் இயிரா
வாயின, “சுருமபு முசாச சுடாப்பூங் காந்தன்” (முருகு ௪௯)

௪௯ - ௩௦ மரம் யாவையும் மாலையினைத் தூக்கலின், தூக்குதல் -
தொங்கலிடல் வாடாத மலாமாலைகள் தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்டன,
“வாடா மாலை வாரதளிப்ப ப்ண்டி வரம்” (சீவக ௩௦௧௮)

௩௧ கையெய்யபசம் - கையினிடத்துக் கொண்டபாசம் மரங்கள்
வாடாமாலையினைத் தாக்குதலால் பூதங்காத்தல் உணரப்பட்டது

௩௨ உயயானம் - உதயானம், அரசர் வீளையாடுங் காவற்சேலை,
“உயயா னத்தி னுறு துணை மகிழ்ச்சியும்” (சிலப் ௧௪ ௧௨௭)

௩௩ வெங்கதிர் - சூரியன்

௩௪ சம்பாதி - சடாயுவினுடன் பிறந்தவன் காவிரிப்பூம் பட்டி
னத்திறகு அருங்குன்னதும் சம்பாதிப்புமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய புள
ளிருக்கு வெள்ளுரிற்றைவனை, ஒரு ய்யாசனை தாரத்திலிருந்து பூக்கொணர்ந்து
சம்பாதி பூசித்தானென்று தெரிதலால் அவன் பூக்கொய்தவனும் இததச்
சம்பாதிவனமாக இருந்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது

௩௫ - ௬ தாதையாகிய கவேரன், “கவேர கன்னிப் பெயரொடு
வினங்கிய, தவாக்களி முதூர்” (௬. ௩௨ - ௩) எனப்பா பின்னும்

௩௭ மு அகார எ ட முதுமைய - முதுமையையுடைய தாக்கணங்கு-
தீண்டிவருத்தார் தெய்வம், “தாக்கணங்கு, தானைக்கொண்டன
துடைத்த” (குறள், ௧௦௮௨), “வெமமுது பேயக்கென னுயிரகொடுத்தேன்”
(௬ ௧௯௦) என்று பின்னும் வருத்தல் காண்க

௩௪ - ௭ சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன

(௩ - ௩) ௩௨ ‘சம்பாதிவனமும்’

யாப்புடைத தாக வறிகதோ ரெய்தார

அருளு மன்பு மாநாடு ரோம்பும

௬௦ ஒருபெரும் பூடகையு மொழியா நோன்றிற்

பாவன் தாணையிற் பனமரம் பூகரும்

பவவன் மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளாது

வினிபபை போகாது மெய்புறத் திரேம

பளிககறை மண்டப முண்டத னுள்ளாது

௬௧ தூசிற மாமணிய கடரொளி விரிந்த

தாமரைப் பீடிகை தானுண டாங்கிடின்

அருமபவிய செயபு மலபக்தன் வாடா

௬௨ யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக, யாப்பு - உறுதி, “யாப்பறை மாகக் கியல்பிற் கொள்ளா” (சீலப் ௧௪ ௬௦)

௬௩ அருள் - அன்புகாணத்தால் தோன்றும் அளி அன்பு - அருடரு முதலாகி மனத்தின்கண் விழும லேயம்

௬௪ பூடகை - மெற் றான, “அறத்தாறு நுவலும் பூடகை” (புறநா ௬)

௬௫ பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கூட்டளையினாலே

௬௬ உள்ளது - உள்ளிடத்தது

௬௭ அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது

௬௮ - ௭ வினிப்பு அறைபோகாது - ஒசை வெளிப்போகாமல் மெய் புறத்து இடேம - தன்னைச்சாராதாருடம்பைமட்டுமே புறத்தே தோன்று விக்ரம் பளிககறைமண்டபம் - பளிக்ரமண்டபம் தன்னுட புருந்தவா களுடைய ஒசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவாகளுருவத்தை மட்டுமே வெளிப்படுத்துவதென்று அப்பளிக்ர மண்டபத்தின் தன்மை கூறியவாறு வினிப்பறை - இருபெயரொட்டிமாம், அறை - ஒசை

௬௯ - ௭ அதன் உள்ளதாகிய மண்டபமெனக் கூட்டுக

௭௦ - ௭ மணி+கடரொளியிரிந்ததாமரைப்பீடிகை - மாணிக்கச்சேரநி பரந்த பதுமபீடம், என்றது புத்தன் பாதபீடத்தை, புத்தன் பாதத்தை மணிபதம்மென்றலும், அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, ‘ஓம் மணிபத மேஹம்’ என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தலும் பெளத்தசமய மரபு

௭௧ ஆங்கு இடின - அபரீடத்தே இட்டால்

௭௨ - ௧. உள்ளதாகிய பீடிகையெனக்

௭௩ அவியுசெய்யும் - மலாதலைச் செய்யும்

௭௪ - ௩ தொலயாண்டு கழியினும் வாடா மூசா வெனக் காலம் தொன்மையதாவின், ‘தொலயாண்டு’ என்றா

(15 - 16) ௬௨ ‘அதினுள்ளது’

கரும்பின மூசா தொலயாண்டு கழியினும்

மறந்தேனதன்றிற மாதவி கேளாய

எ0 கடம்புண்டோர தெய்வங் கருத்திடை வைத்தோர

ஆங்கவ ரடிக்கடி னவரடி தானுறும்

நீங்கா தியாங்கணு கிண்பரில் ராபிடின

ராங்கிதன் காரண மெனின் செய்நியேற

சொதை யினறியுஞ் செயலினை யுறுமெனும்

எ1 வெந்திற னோனபிகள் விழுமங் கொள்ளவும்

செயலினை சிந்தை யின்றெனின் யாவதும்

யாவதா கென்போரக கேது வாகவும்

பயங்கொழு மாமல ரிட்டுக காட்ட

மயன்பா டிழைத்த மரின் ததுதான

அ0 அவ்வன மல்ல தணியிழை சினம்கள

செவ்வனஞ் செல்லுஞ் செமமை தானில்

கூக மறந்தேன கல்ப 5. 3 34

எ0 கடம்புண - முறைமையால் மேற்கொண்டு, “நிழலவாய நேமி, கடம்புண நிருட்டுங் கெளரியா” (சிலப் 3. 3. 2) ஓர் தெய்வம் - ஒரு தெய்வத்தை

எக அவா - அததேவருடைய அடிக்கு ஆங்கு இடின - அடியின் பொருட்டு (மலரை) அப்பீடத்தே இட்டால் அவாடிதானுறும் - (அமமலர்) அததேவருடைய அடியை அடையும்

எஉ நினைப்பிலராய் இடின யாங்கணும் நீங்காது

எச - 0 சிந்தையின்றியும் செயலினை யுறுமெனும் வெந்திறல நோனபிகள் - மனமில்லாதிருக்கும் அறமும் பாவமுமுளவாகுமென்று சொல்லுகின்ற வெவ்வித நிறையுடைய விரதிகள் விழுமங்கொள்ளவும் - வருத்தங்கொள்ளவும்

எக - எ சிந்தை யின்றென்ற செயலினை யாவதும் எய்தாது என போரககு ஏதுவாகவும் - மனமில்லையாயின அறமும் பாவமும் சிறிதும் உளவாகவென்று கூறுவோரக்குக் கருவியாகவும்

எச - எ மனமுளதாயவழி விளையுமுளதாமென்பதும், மனமில்லதாயவழி விளையுமில்லதாமென்பதும்பற்றிய இவற்றை ககக, ககஎ - ஆம் திருக்குறள்களாலும் அவற்றிற்குப் பரிமேலழகரொழுதிய உரையாலும் உணராக

எஅ பயம் - பயன் எக அது - அப்பீடத்தை

அ - செவ்வனஞ் செல்லும் - கோரகச் செல்லும், வேருகச் செல்லுமென்றுமாம், “நிருமக னிருக்கை செவ்வனங் கழிந்த” (சிலப் 3. 3. 2)

(15 - 16) கஅ ‘கரும்புமூசா’ கக ‘மறந்தேனதன்றிற மாதவி மகன தேன்’ எக ‘ஆங்கவனடி’ எஅ ‘பைங்கெழுமாமலரிட்டுக காட்டி’

மணிமேகலையொடு மாமலா கொய்ய
 அணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
 றணிப்பூங் கொம்ப ரவனொடுங் கூடி
 அந் மணிததோ விதியிற் சுதமதி செலவுழீஇசு
 சிமிலிக் கரணடைய னுழைக்கோற் பிரம்பினன்
 தவலருளு சிறப்பி னராதநா ணத்தனோன்
 நரணமு முடைய நன்கண் நீத்துக
 காண வுயிராகுந் கையற் றேங்கி
 ௬௦ உண்ணு நேனமொடு பவ வியாணியின்
 மண்ணு மேனியன் வருவோன் றனின்
 வந்தி ரடி கணும மலரடி தொழுதேன்
 வந்த மடிக ளெமமுரை கேண்மொ
 அழகுக்குடை யாகக்கயிற புருந்த துமமுயிர

அச அவனொடும் - மணிமேகலையோடும்

அச சிமிலிக்கரணடையன் - உறியிலே வைத்த குண்டுகையை யுடையன், “தலபொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரணடைய, பலபுரிசு சிமிலி நாரறி” (மதுரைக் ச.அ.உ - ௬) துழைக்கோற் பிரம்பினன் - தண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன்.

அஎ தவலருளு சிறப்பின் அராதநாணத்தனோன் - கேடிலலாத மேனமையையுடைய அராதநாணத்தேயுள்ளான், அராதநாணம் - அருக்த் தானம், என்றது சிவனுடையை, “அருள்சுரு சாய லராதநா ணத்தன்” (மணி ௫ உ௬)

அக காணவுயிராகுந் கையற் றேங்கி - துண்ணிய உடம்பையுடைய உயிராகடும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிறறல் முதலிய தனொழிவ் களால் துன்ப நிகழுமோடுடைய செயலற்று வங்கி

௬௦ உயவல - வருந்ததலையுடைய, “உயவற் பாண்” (புறநா ௬௬)

௬௧ மண்ணுமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன், “கழுவா வுடலம்” (துறநாடைய 15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100) “மண்ணுவுடம்பு” (தக்க ௨௧௬) வருவோன் றனனினோக்கி

௬௨ கேண்மொ - கேளும், ஓ அசைநிலை, “முதுமறை யந்த னிர முன்னிய துரைமொ”, “மாரை மாககன் வருங்குலங் கேண்மொ” (௬௬ ௫௬, ௬௭) என்று இரத்தினனின் பின்பு வருதல் காண்க.

௬௪ அழகுக்குடையாகக்கயென்றான், மண்ணுமேனியாதலால்

(15-ம்) அச. ‘நீாமலி கரணடைய னுழைத்தோற் பிரம்பினன்’ அஎ ‘அராதநாணம்’, ‘அராதநாணம்’ ௬௪ ‘புருந்தது’, ‘புருந்து’

௯௫ புழுக்கறைப பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தா
தீமமையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமும்
தன்வயிற் றருஉமென் றலைமக னுரைத்தது
கொலையுமுண்டோ கொழுமடற் றெங்கின்
விளைபூந் தேறலின் மெய்ததவத் தீரே
௧௦௦ உண்டு தெளிந்திவ யோகத துறுபயன
கண்டா லெமமையுங் கையுதிர்க் கொண்மென
உண்ண நோன்பி தனனெடுஞ் சூளுற்
றுண்மென விரககுமோர களிமான் பின்னரும்

௧௫ புழுக்கறைபபட்டோர் - புழுக்கச்செய்யும் அறையில் அகப்பட்
டோர்

௧௪ - ௫ தமமுயிர் பட்டோர்போன்று உளம் வருந்தாவண்ணம்

௧௪ - ௭ இமமைப்பயன முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற்றருஉந்
(௯௭) தேறலெனவும் (௧௧), உரைத்ததாகிய (௯௭) தேறலெனவும் (௧௧)
இயைக்க, தருஉந் தலைமகனென இயைப்பினுமையும

௧௦௦ யோகம் - மருந்து, சோகையுமாம்

௧௦௧. எமமையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எமமையும்
அகற்றிவிடுமென்று சீலமில்லாதவரைக் காணின், அவரோடு பேசாமல்
அவரைப் போருமபடி கையடைத்தது குறிப்பித்தலு சைன முனிவர்க்கு
இயல்பு, இப்படியே, “மையறு படிவதது மாதவா புறத்தெமைக், கையுதிர்க்
கோடலின்” (௫ ௫௪ - ௫) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௧௦௨ உண்ணநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்
பாடும பட்டினிவிட்டுணும விரதி, எனறதுசைனமுனிவரின், “பட்டினி
நோன்பிகள்” (சிலப் ௧௫ ௧௬௪) சூளுற்ற - சபதஞ்செய்த

௧௦௩ உண்மென உண்ணுமென்று ஓர் களிமகன் பின்னரும் - ஒரு
கடகுடியன் பின்னே நிற்போரும்

௧௧ - ௧௦௧ கரணடைபு, பிரம்பின்ன, உளோன என்பன உண்ண
நோன்பிக்கு அடை, “துறக்கங் கூடினார் துறந்திவ னீங்கும், பிறப்போ
வேண்டேன் யானெனக் கூறி, ஆராத வாய னூரக்களி மூரக்கன், செவ
வழிந் தீசுஞ் சிதையப் பாடி, அவ்வழி வருமோ ராத னூளனைச், செல்ல
லானை லல்லிவ னீயென, எய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி, வழித்
தினே முண்ணுமிய வடிநறாக் தேறலைப், பழித்தது கூறுகின் பாரப்பனக்
கணமது, சொல்லா யாயிற் புலவெவன் யானெனக், கையலைத் தோடுமோர
களிமகற் காணமின்” (பெருங் ௧ ௪௦ ௮௮ - ௧௮.)

(15 - ௫) ௧௫ ‘போன்று வருந்தா’ ௧௭ ‘தன்மையிற்றருஉம்’
௧௦௧ ‘கையுதிர்க்கொண்மென’ ௧௦௨. ‘நோன்பியைத்’

கணவிர மாலைஹி கடடிய திரளபுயன்
 ௧௦௫ குவிமுடி மெருககிற கோதத மாலையன
 சிதவற ஹுணியொடு சேனோங்கு நெடுஞ்சினைத
 ததாவிழ் பொடிததுக கடடிய வுடையின்ன
 வெண்பலி சாரத மெயமுழு துரீஇப
 பண்பில கிளவி பலரொடு முரைததாவ

௧௦௬ கழுமம் கிழும மரற்றுங் கூடம்
 தொழும மெழுமஞ் சுழலுஞ் சுழலும்
 ஒடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்க
 நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு
 மைய ஹற மனனின் வருந்தி
 ௧௦௭ சையறு துன்பங் கண்டுநிற குரும
 கரியற ருடி மருளபடு பூங்குழற
 பவளச செவவாய்த தவள வாணைக
 ஒளளி நெடுங்கண வெள்ளிவெண் டோடடுக
 ருங்கொடிப புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுகர

௧௦௪ கணவிரமலை - அலர்மலை, “கணவிரமலை வகைகொண்
 டெனன” (மணி ௫ சஅ)

௧௦௬ சிதவறறுணி - சிதரினசிரை

௧௦௬ - எ சினைத ததா வீழ்பு - கிளைதளிலுள்ள செறிந்த சுளவிகள் ,
 வீழ்பு - சுளவிகளுக்கு ஆகுபெயர், ததா - கொத்துமரம், “சிதாநனை முருக
 கின் சேனோங்கு நெடுஞ்சினைத, ததா” (சிவபாண் ௨௫௪ - ௫)

௧௦௮ வெண்பலி - வெண்ணீறு சாரதம் - சந்தனம் ஊர்இ -
 உருவி, பூசி

௧௧௧ சுழலுஞ் சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செயவன இவ்வாறு பின்
 வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள் கொள்க, “இயங்கலு மியங்கு
 மயங்கலு மயங்கும்” (சில ௨௨ ௧௫௪)

௧௧௪ மையலுறற மன - பித்தன ௧௧௬ தாடி - மோவாய

௧௧௬ ‘சுருளிடொடிமருளபடு பூங்குழல’ (சிலப் 27. 182)

௧௧௮ வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கிற்றசெய்த காதணி

௧௧௯ கருங்கொடிப புருவம் - கரிய ஒழுங்காகிய புருவம், “கருங்
 கொடிப புருவ மேரு” (சீவக ௬௫௮), இதுனை, வடமொழியில் பந்தா
 ளன்பா

(15 - 16) ௧௦௪ ‘கணவிரை’, ‘கணவிரிமலை கடடியதிரையன்’
 ௧௦௭ ‘பொழிததுக’ ௧௦௮ ‘ஊர்இ’ ௧௧௦. ‘அரற்றினுமரற்றும’ ௧௧௧ ‘சுழ
 லினுஞ்சுழலும்’ ௧௧௨ ‘ஒடினுமோடு’ ௧௧௬ ‘நீடினுநீடு’ ௧௧௪ ‘மைய
 லுறறு’ ௧௧௮ ‘வெள்ளைவண்டோடடுக’

௧௨௦ காதலனு செங்கை யேந்தின வனமுலை

அகன்ற வலகு லநதுண மருங்குல
இநத வட்டுடை பெழுதுவரிக கோலத்து
வாணன பேரூர மறுகிடைத தோன்றி
நீணில மனந்தோன் மானமுன் னாடிய
௧௨௧ பேழை கோலத்துப் பேடுகாண குரும
வம்ப மாககன கம்பலை மூதூரச
கடும னேனுகிய நெடுநில மண்தொறும்
வம்பறு படிவத்து வானவா முதலா

௧௨௧ அதுண மருங்குல - அழகிய துணணிய இடை

௧௨௨ வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடை விசேடம்,
“வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபொழுதி, பட்டுச்சுமந் தசைநத பரவையல்குல வாசவ ததையை” (பெருங் ௨௪ ௧௨௨ - ௩) எழுதுவரிக கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திகூறேறு, “எழுதுவரிக கோல முழுமெயு முறிது” (சிலப் ௫ ௨௨௬)

௧௨௩ - ௪ வாணன வாணசுரன், ஊர - சோகதரம், நீணிலமனந தோன் - கண்ணன், மகன் - காமன், பித்தியுமனன், “வாணன பேரூர மறுகிடை நடந்து, நீணில மனந்தோ னாடிய” (சிலப் ௩ ௧௪ - ௫)

௧௨௫ பேடு - புறநாடகம் பதினென்றனுள் ஒன்று, அப்பதினென்றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும் வெண்பாவா லுணாக “கடையமயி ராணிமரக் காலவிரதை கந்தன், குடைதுடிமா லலலியமற் குமபம் - சுடாவிழியாற், பட்டமதன் பேருதிருப் பாவையான பாண்டாங்கம், கெட்டடியிவை காண்படுஞோ கூத்து” இப்பேடு உழை காரணமாக வாணனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன் மகன் அந்ருத்தனைச் சிறை மீட்டுக காமன் சோகதரத்தாடிய ஆடல உழை - வாணன் மகள்

௧௨௬ - ௨௫ “ஆணமை திரிந்த பெண்ணைக் கோலத்துக், காமனாடிய பேழை யாடலும்” (சிலப் ௬ ௫௬ - ௭), “சுருளிடு தாடி மருன்படு பூங்குழல், அரிபாந தொழுகிய செழுங்கய னெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டி வெண்ணைத் துவாராய்ச, ரூடக் வரிவளை யாடமைப் பிணைத்தோன், வளரின வனமுலைத் தளரியன் மினனிடைய, பாடகசு சேழி யாரிப்ப பேழை” (சிலப் ௨௭ : ௧௮ - ௬)

௧௨௭ வம்பமாககன் - புதியோர், “வம்ப மாகக் டம்பெயா பொறித்த” (சிலப் ௫ ௧௧௧) கம்பலை - முழக்கம் மூதூர் - மூதூரில்

௧௨௮ சுடுமண ஓங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயராத, “கடும னேனுகிய நெடுநகா வரைப்பு” (பெருந் ௪௦௫), “சுடும னெடுமதில்” (பு - வெ. 113), “சுடும னேனா கடுமனை” (சிலப் ௧௪ ௧௪௬ - ௭)

௧௨௮ படிவம் - தெய்வவடிவம்

(12 - ௧௩) ௧௨௫ ‘பேடுகாணகுரும’

எவ்வகை யுயிரகளு முவமங் காட்டி
 ௧௩௦ வெண்கதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
 கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற சூந்ரும
 விழுவாறறுப படுத்த கழிபெரு விதியிற்
 பொன்னுண கோதத நன்மணித் கோவை
 ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
 ௧௩௧ மயிரப்பற்றஞ் சுற்றிய கயிறகடை முக்காழ்
 பொலம்பிழைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழா
 செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறு மழலை
 சிந்துபு சின்னீ ரைமபடை நனைபா

௧௨௬ - ௩௧ சுதை - சுண்ணக்காரது வித்தகர் - சிறபாசாரிகள் ,
 “ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கைப் படாம் ”
 (மணி ௩ : ௧௬௭ - ௮) விளக்கதையுடைய சுதையாலியற்றிய ஒவியம் ,
 ஒவியம் - சித்திரம் “ எவ்வகைச் செய்கியு முவமங் காட்டி, நண்ணிதி
 னுணர்ந்த துழைந்த கோக்கிற், கண்ணுள் விளைஞ்ரும ” (மதுரைக்
 ௧௬௬ - ௮) , “ மயன்னைக் கொப்பா வருத்த பாவையி, னீங்கே னியான ”
 (மணி ௨௧ ௧௬௨ - ௩)

௧௩௨ விழவு ஆற்றப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின , நடத்திய
 என்றபடி , “ முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு வியனதா ” (முருகு ௨௪௪)

௧௩௪ ஐயவி அப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்கிறகடுகையப்பிய
 நெய்யையணிந்த மயிரமுடி , பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின்
 மயிரமுடியில் நெய்யணிந்து வெண்கிறகடுகை அப்புதல் மரபு வெண்கிற
 கடுகிறதற்கு கடிப்பகையெனனும் பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் இதுவே ,
 கடி - பேய் , “ குறுநடைப் புதல்வர்க்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை
 யெறிந்து, தூபங் காட்டித் தூங்குதலில் வதியவும் ” (எ ௫௭ - ௬) எனவும்,
 “ ஆரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக்க கடிப்பகை ” (எ ௭௧) எனவும் பின்பு
 வருதல் காண்க சத்திராபீடனென்பவனது தலையில் வெண்கிறகடுகு
 அப்பியிருந்ததாக, காதம்பர் என்னும் உடனாலிலும் கூறப்பட்டுள்ளதென
 பா முச்சி - ௨௪சியில்

௧௩௫ - ௬ கயிறகடை - கொக்குவாய், கொக்கும வாயுமரம் , (கொக்கி
 யென்று வழங்குகின்றது) , “ கயிறகடை யொழுகிய காமா தாமணி, செயத்
 தரு கோவை ” (சிலப் ௬ ௧௦௧ - ௨) முக்காழ் - முன்று கோவையாகிய
 முததுவடம் பிறைச்செனனி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு
 கோடுகளில் முக்காழ் தாழ்வெனக்

௧௩௭ ‘மெய்பெறு மழலை’ என்று சுண்டக் கூறியதுபோல, “ விளை
 யாமழலை ” (௪ ௧௬) என்று பின்னுங் கூறுவர்

௧௩௮ கீம்படை - கீம்படைத்தாலி , காததற்கடவுளான நிருமாலின்
 சங்கம் சக்கரம் கதைச் சடங்கம் சாரங்கம் என்னும் கீகது ஆயுதங்களின் வடிவ
 மாக அமைப்பது , இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், கீகதாவது நாளில் பிள்ளை

அறநகர காவாச் சற்றுடைப் பூநதிகில
 கச0 தொடுததமணிக கோவை யுடுப்பொடு துயலவரத
 தளர்நடை தாங்காக கிளாட்ட புதலவரை
 பொலநதோ மீமிசைப் புசாமுக வேழத
 திலங்குதொடி நல்லா சிலாநீன நேற்றி
 ஆலமா செலவன் மகனவிழாக காலகோள
 கசநி காணமி னோவெனா கணடுநிற குநரும்
 விராடன பேரூர விசயனும் பேடி யைக்
 காணிய நுழந்த மம்பலை மாசபலின

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செயதல மரபென்றும் கீருமயூரத்தும் எனனும்
 வடனலில் இதற்குவிதி உள்ள தெனறுங் கூறுவா “அமளித துஞ்சு
 மைமபடைத் தாலிக், குதலைச் செவவாய்க் குறுகடைப் புதலவா” (எ + இசு -
 எ) எனபா பின்னும், இது தாலியெனவும் தாலியைப்படை யெனவும்
 வழங்கும், “தாலி நனைதன்று மிலவே பாலவிட, டயினியு மினறயின
 றனனே” (11111 எ), “எழிலா திருமாபிற் கேறகு மிலையென,
 நழுகிய வையப்படையு மாரமுங் கொண்டு, வறுவில டொடையான வய்ச்சிர
 வணை, நெழுதுவனைய நின்றான ருலேலோ, தாமணி வண்ணனே
 காலேலோ” (பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௩ ௯ ௩), “தாலி யையப்படை
 தவழு மாபிடை” (கம்ப, ௩௩ ௩௩)

கசக - ௩ பொற்றேரின் மேலுள்ள யானையிற் புதலவரை யேற்றி,
 “பொற்சிறு தோமிசைப் பையப்பொற் போதக், நரசிர ரூரதின்”
 (கீவந் ௩௯)

கசச ஆலமா செலவன் - சிவபெருமான், மகன் - முருகக்கடவுள்,
 “ஆலமா செலவன் புதலவன் வரும்” (கீல்ப் ௨௪ ‘செற்கலை’) நிறுரை
 முருகக்கடவுளாக எண்ணினா விழாக காலகோள - விழாவின தொடக்கம்

கசடு என - என்று சொல்ல

கக௨ - ௪௩ வீதியில் நல்லாசிலா, கோவையையும் முச்சினையும
 குதலையையும் மழலையையும் பூணையுமுடைய புதலவரை வேழத்து முக்காழ
 தாழ்ச் சின்னீர் நனைப்பத துதல துயலவர ஏற்றிக் காணமினோ வென்று
 சொல்ல, அதனைக்கண்டு திற்பவர்களும் எனக

கசக பேரூர - பேரூரில் விசயனும் பேடியை - அருககனனாகிய
 பேடியை

கசஎ காணிய - காண கம்பலைமாககன - வேறுசில காட்சி கண்டு
 முழங்கித் திரியும்வா, “கம்பலை மாக்கக கணவனைத் தாங்காட்ட”
 (கீல்ப் ௧௧ ௨௧)

(15 - ௩) கச0 ‘எடுப்பொடு’ கச௨ ‘தேரதனமிசை’ கச௧
 ‘சிலா நனநேற்றி’ கச௧. ‘விசயப்பேடியை’ கசஎ ‘கம்பலமாககளின்’

- மணிமேகலைகளை வந்துபுறஞ் சுற்றி
அணியமை தோற்றத தருந்தவப் படுத்திய
கரு0 தாயோ கொடிய டகனில ளீங்குவன
மாமலா கொடிய மலாவனந் தானபுகின்
நலலின வன்ன நாணு தாங்குள்
வல்லுந் கொல்லோ மடநதை தன்னடை
மாமயி லாங்குள் வந்துமுன் னிற்பன்
கரு0 சாயலகர பனகொலோ தைய நன்னுடன்
பைங்குனி தாயுள் பாலைதன் னெவிக
பெருசல கொல்லோ ளிசையுந் வல்ல
என்றிவை ரொலலி யாவரு மினைந்துக
செத்தளிர்ச சேவடி நிமலவி அருமர்
கக0 குரவமு மாவமுங் குருந்துங் கொன்றையும்
திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால வெட்சியும்
நாதமு நாதமும் மாதவா டனையும்

கசஅ வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் கண்டுநிறுந்ரும் காண்க
நரும் கண்டுநிறுந்ரும் கண்டுநிறுந்ரும் வந்துபுறந்தே குழந்தை

கசக - 00 அணி அமை தோற்றத்தது - ஆபாணங்களில்லாத
தோற்றத்தையுடைய, “உப்பமை காமத்துப்பின்” (க0௭) எனவும்,
“நிகரமைநத முழந்தாளும்” (க௭0) எனவும் சீவகசிந்தாமனியில் ‘அமை’
என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க அருந்தவப்படுத்திய - அரிய
தவநெறியிற் சேர்த்த தாயோ - மாதவ்யோ “மணிமேகலை, அருந்தவப்
படுத்த வல்லதி யாவதும், திருந்தாச செய்கைத் தீததொழிற டடாஅன்”
(௨ 00 - ௭) என்று மாதவி முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க

கரு0. இவள் - மணிமேகலை

கரு௨ - ௬ ஆங்குள் அன்னம் நாணுது மடநதை தன்னடை வல்லுந்
கொல்லோவென இயைக்க

கரு௭ இசையுந் அல்ல - ஒப்பனவல்ல

கரு௮ இளைந்தது உக - வருந்திச்சிறந்த

கரு௯ சேவடிம நிலமுந் வடிவுருமல, மெல்ல நடந்தாளென்றபடி

கக0 குரவம் - குராமரம் மரவம் - வெண்கடப்ப மரம்

கக௧ திலகம் - மஞ்சாடிமரம் வருளம் - மகிழ்

கக௨. நாதம் - நாரத்தை நாகம் - சுரபுனை, “நனைநினையன
நருவிரையன நலனுடையன நாகம்” (லேகேசி, பதி ௧௧)

(15 - 16) கரு0 ‘கொடியவன்’ கரு0 ‘சாயல கொல்லோ’ கக0
‘குந்தமுங் கொன்றையும்’

பிடவமுந தளவமு முடமுட் டாழையும்
குடசமும வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமும
கசுடு செருநதியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண பகமும
எரிமல ரிலவமும விரிமலா பரபபி
விததக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச
சித்திரச செயகைப படாமபோரத ததுவே
ஒபபத தோன்றிய வுலவனந தன்னைத
௧௭௦ தொழுதன்ன காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
மலாகொய்யப புருநதன்ன மணிமே கலைபென்.

௩ — மலர்வனம்புக்க காதை முற்றிற்று

௧௬௬ பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங் கொடி தளவம்-செம்முலலை (குறிஞ்சி ௮௦, ௩), “பணிவளா தளவின சிரவவாயச செம்முலை” (ஐங்குறு ௪௪௭), “புதனமிசைத் தளவி னிதனமுட செந்நீன, நெருங்கு குலைப் பிடவமோ டொருங்குபிணி யவிழ” (அகநா ௨௩), “ருருநிக கூரொ யிறு கூத்தியாகுட் கொண்ட கொடித்தளவமே” (சீவக ௧௬௬௧) முடம் - வளைவு

௧௬௭ குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், வெதிரம் - மூங்கில, “குட சமும வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகனறையும்” (சீலப் ௧௬ ௧௬௭)

௧௬௮ எரிமலாலிலவம் - நெருப்பைப்போலச் சிவந்த பூவையுடைய இலவமரம், “எரியுரு வுறழ விலவ மலர்” (கலி ௩௩)

௧௬௯ சித்திரச செயகைப்படாம-சித்திரத்தொழில் அமைந்த துகில

௧௭௦ தொழுதன்ன காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவ வனத்தைக் காட்டிய, புத்தனது பாத்தீடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதன்னென்றுமாம்.

௧ - ௧௭௧ மாதவியுரைத்த உரைமுன்னேன்றி மணிமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி எதிர்த்துள்ளதாதலின் அக்காரிகை வெதுப்பக் கலங்கி அழித்தது உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக் கொண்டாவாயென்றலும் அதனைக் கேட்டுத் தயரொடு கூறும் சுதமதி, ‘கண்ணீரைக் கண்டனனூயிற காமன் றடுங்கும்; ஆடவா அகநலுமுண்டோ, நின்றிழற பேடியரன்னே, அன்றி யும், யான இந்நகரத்து வருங்காரணம் கேளாய், கொயவேனை விஞ்சைபன் எடுததன்ன, எழுந்தன்ன, படுததன்ன, ஆயினேன், அவன் சங்கு என்னை அகன்று தன்பதிரீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையனல்லன், போகின், உழையோராவதுனா, செல்லா, எய்தா, உவவனமென்பதொன் றுண்டு, உண்டு, உண்டு, மாயினது அதுதான், செம்மைதானிலன், யானும் போவால்’ என்று கூடிச்செல்லுழி, பின்னரும் நிறகுநரும் காண்கு நரும் நிறகுநரும் நிறகுநரும் மணிமேகலையைச் சுற்றி ழுன்னதக, மணிமே கலை சுதமதிதன்னொடு மலாகொய்யப புருநதன்னென முடிக்க

நானகாவது

பளிக்கறைபுக்ககாதை

[நானகாவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு
பளிக்கறைபுக்கபாட்டு]

பரிதியொரு செலவன் விரிகதிரை தானை ந
கிருளவனைப் புண்ட மருளபடு டும்பொழிற
குழலிசை துமபி கொளுத்திக காட்ட
மழலை வண்டின நல்லியாழ செய்ய
ந வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபா
மரிலா டரங்கின மந்திராண பணகாண
மாசுறத தெளிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப

க செலவனுடைய கதிரை, கதிரைதானைக்கு - கிரணங்களாகிய
சேனைக்கு

க துமபி குழலிசை கொளுத்திக காட்ட - துமபிகள் வேயங்குழலின்
ஞ்சையைப் பொருத்திக்காட்ட, துமபி - வண்டின கிரைகளுள் ஒரு சாதி

க - ச இவ்வடிகளின் பொருள், “கொம்பாத துமபி . . . நல்லி
யாழ் செய்ய” (கக. ௫௭ - ௮) என்று இரதாலுட பின்பு வந்திருத்தல்
காண்க

௫ வெயில துழைபு அறியாப் பொதுமபா - ஞாயிறின் கதிரை
தோன்றிய காலத்தும் படுகின்றகாலத்தும் உட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறி
யாத இனமாககா, குயில துழை பொதுமபா - இலை நெருக்கத்தாலே குயில
கள் துழைந்து செல்லும் இனமாககா. ழ “வெயினுழைபறியாக குயினுழை
பொதுமபா” (பெரும்பாண். ௭௭௪)

க - க பொழிலிற காட்டச் செய்யமயில் ஆடுகின்ற பொதுமபாறிய
அரங்கில இருந்த காண்பனவாகிய மந்திரைக காண்பாயாக.

௭ மணிநீரிலஞ்சி - பளிக் கு போலும் நீரையுடைய பொய்கை,
நீல மணிபோலும் நீரையுடைய இலஞ்சியென றுமாம இலஞ்சி - இலஞ்சி
யில

(15 - 16) க ‘பருதி’ உ. ‘வளைவுண்டன்’, ‘வளைப்புண்டென மருள்
படும’ ௭ - ச ‘கொழுந்திக்காட்ட மழலைவரிவண்டினம்’ ௭ ‘மந்திரை’

பாசடைப பரப்பிற் பன்மல ரிடைசின்
ஒருதனி யோங்கிய விரைமலாத தாமரை

- க௦ அரச வன்ன மாங்கினி திருப்பக
கரைசின் றுது மொருமயி றனகருக
கமபுட சேவற் கணைஞான் முழுவாக
கொம்ப ரிருகருயில் விளிப்பது காணைய
இயங்குதோ விதி யெழுதுகள் சோநது
கரு வயங்கொளி மழுங்கிய மாதாசின் முகம்போல
விரைமலாத தாமரை கரைசின் றோங்கிய
கோடுடை தாழைக கொழுமட லவிழந்த
வாலவெண சுண்ண மாடிய திதுகாண
மாதா ரினகண போதெனச சோநது
உ௦ தாதுண வண்டி ன மீதுகடி செங்கைசின்

க ஒரு தனி - ஒபிலாததனி, “ஒப்புடைய தானையு னொருதனி யனாதி” (சீவக ௨௮௦), “ஒருதனி நினருய” (ச ௧௧) “விரை ஒருதனி யிருந்த திரு” (௧௧ ௧௧-௪), “உலக வறவியி னொருதனியேறி” (௧௭ ௮௬), “ஒருதனி மன்னவன்” (௨௫ ௨௦௪) எனது, ‘ஒருதனி’ என்பது இந் துள்ளனே பயின்றவருதல காரணக

௮ - ௧ “குளன்னி தாமரைக கொழுமலா நாப்பண, ஒருதனி யோங்கிய திருமலா” (மணி ௧௫ ௭௫ - ௬)

௧௧ ஆலும-ஆடும, ஆரவாரித்தழைக்குமென்றுமாம்; “மாலவரைச சிலம்பின் மகிழ்நிற தாலும, லீலி மஞ்ஞையின்” (பெரும்பாண் ௧௧௦ - ௧௧)

௧௨ கமபுள் - சம்பவகோழி சேவலினது குரல் முழுவொலியாக

௧௧ கொம்பா - கொம்பரில இருக்குயில் - கரியருயில் விளிப்பது - பாடுதல, “விளியாதான கூததாட்டு” (திரு ௧௧), “விளித்த வினையிராதுறழிதே” (சீவக ௧௧௪௧) என்புழி விளித்தல இப்பொருள் பட்டு வருதல காரணக

௧௪ எழுகின்ற துகண் ௧௫ மாதா - அழகையுடைய

௧௭ சங்குடைந்தாற போலுந தாழையின், துளா நாடு ௧௪

௧௮ வாலவெணசுண்ணம் - தூய வெள்ளிய சுண்ணம், “ஊரதி வாலவெண னேறே” (புறநா ௧) இது - இத்தாமரை மலரினை

௧௪ - ௮ துகண் சோநது ஒளி மழுங்கிய நினமுகம்போற் சுண்ண மாடியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக காண்பாயாக

(௮ - ௧) ௧ ‘இருமலாத’ ௧௧ ‘கரை நினருடும’ ௧௭ ‘தோடு டைத்தாழைக கொழுமடல வீழந்த’

அஞ்சிறை விரிய வலாநத தாமரைச
 செங்கயல பாயந்து பிறழ்வன கண்டாங்
 கெறிந்தது பெருஅ திரையிழந்த வுருந்தி
 மறிந்து நீங்கு மணிசசிரல காணென்ப
 உரு பொழிலும் பொய்கையுளு சுதமதி காட்ட
 மணிமே கலைம மலாவனங் காண்புழி
 மதிமருள வெண்குடை மன்னவன் சிறுவன்
 உதய குமர னுருகெழு மீனா
 நீயா னடுங்க நடுவு ின றேங்கிய
 ௩௦ கூம்புமுதன முறிய வீங்குபிணி யளிழந்து
 கூறுகால பரிய வயிறுபாழ பட்டாங்
 கதைசிறை தாராபத திரைபொரு முநரீ
 இயங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
 மயங்குகா லெடுத்த வங்ரம போலக்

உ௩ அது . சாதியொருமை இரை - முன்பு கௌலியிருந்த உணவ
 உ௧ - ௩ அஞ்சிறைவிரிய எறிந்தென இயைக்க
 உ௪ மணிசசிரல - நீலமணிபோன்ற சிசிலிப்பறவை , “ புலவுக் கய
 லெடுத்த பொனவாய் மணிசசிரல ” (சிறுபாண் ௧௮௧)
 ௧௧ - உ௪ நின்னகண்ணைப் போதென்றெண்ணி உண்ணவருகின்ற வன
 டுனங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ்வன
 வாகிய செங்கயல்களைக் கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெருமல இரையை
 மிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக
 உ௭ மருள் : உவமவருப்பு , “ மதிமருள் வெண்குடை ” (புறநா ௧௭௪)
 மன்னவன் - சோழன்
 உ௮ - ௧ உருகெழுமீது ஊர் நீயான்-அச்சமபொருந்திய மேலிடத்தே
 ஊர்ந்திருக்கின்ற மாறிய , நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாறிய மென்பதை,
 “ ஆழ்கடற் பௌவத் தருங்கல மியங்கு, நீயான் போல ” (பெருங் ௧ ௪௧
 ௧ - ௧௦) என்பதனுணராக

௩௦ கூம்பு முதல முறிய - பாயமரம் அடியிலே முறியும்படி
 ௩௦ - ௩௧ வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால பரிய - இறங்கின பிணிப்பு
 அவிழ்ந்து பாயக்கடின் கயிறு அறுபட
 ௩௧ - உ வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைத்து ஆர்ப்ப - நெவிடம்
 பாழாகிப் பாய பீறண்டு ஒலிப்ப

௩௪ சுழலகாற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்

௩௦ - ௩௪ கீவுக் ௨௨௩௧

(15 - 16) உ௧ ‘இரிய’ உ௮ ‘முதார’ உ௧ ‘மீயான்’, ‘நனி
 தானடுங்க’ ௩௦ ‘முரிய’

௩௮ காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்தது
கோவியன் வீதியுங் கொடிதோ வீதியும
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
ஒருபாற பெயரிய வருகெழு மூதூர்
ச௦ ஒருபாற படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரும்
ஆதல மாககளு மலவுற்று விளிப்ப
நீல மாலவரை நிலனெடு படாநதென்க
சால வேகங் களிமயக குற்றென

௩௮ காழோர் - குத்துக்கோற்காரர், 'காழோர், கடுகனிற கவனங்
கைப்ப' (மதுரைக் சுருதி - ௧) கையற - செயலற மேலோரின்
பாகரின், எனபது பாகரை வீசியென்றபடி.

௩௯. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்தது - பாகனுலுண்
டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்தது, பிளவை -
அங்குசத்தாற் பிளக்கப்பட்ட பணை, பாகனுடைய உடற்பிளவாலென்று
மாம், கூர்ம பரியம், ச௦

௪௦ கோவியனவீதி - இராசபெருந்தெரு. கொடித்தோவீதி -
கொடியணிந்த தேரோடும் வீதி

௪௧ பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு பெருங்கலக்கு உறுத்தது - பெரிய
கலக்கத்தையுண்டாகி

௪௨ - ௪௩. மு சிலப். இ. ச௦ - ௪௧ ௩௬ மு மணி பதி. ௩௨

௪௩ பாகு - பாகன் பறை - பறையடிப்போர், யானைக்கு முன்பு
பறை அடிக்கப்படுதல் மரபு, இதனை, "நிறையழி கொலையானை நீர்க்குவிட்
டாங்குப, பறையறைந் தலவது செல்லறக் கெனனா, இதையே தவறுடை
யான" (கலி இசு) எனபதனுலுணர்க

௪௪ ஆதல மாககள் - மிக்க வறுமையையுடையார் அலவுற்று -
சுழன்று, "நறையும் விராடி மோசனியு மலவுற்று" (குறிஞ்சி எ.) விளிப்ப -
கூப்பிட

௪௫ இலபொருளுவமை நிலனெடு - பூமியில

௪௬ காலவேகமெனபது அவயானையின் பெயர், கடடியங்கார
னுடைய பட்டத்தையானையை வசனவேகமென்றும், தடமித்தன பட்டத்தது
யானையை வானையகரமென்றும், சீவகசிகாமணியற் கூறியிருத்தல்
காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக, களி மதத்திற்கு
ஆகுபெயர்

௪௭ - ௪௮ நீயான நடுவகக் கூம்புமுதல்முறியக் கயிறுகாலபரிய

(பி. இ) ௩௯. 'பாகின் விழுவிற' ௪௦ 'கோவியல்' ௪௧. 'வாதுவ
மாககனும்' ௪௨ 'காலமேகம்'

சுரு விடுபரிக குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக
கடுங்கண யானையின் சுடாத்திற மடகசி
அணிததோத தானையொ டாசினாங் குமான்
மணிததோக கொடுஞ்சி கையாற பற்றிக
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்ப

சுரு தாரக கண்ணியிற் சாற்றினன வருவோன

இதைசிதைநதாபப முநீரில் யாங்கணும் ஒடி மயங்குகின்ற வங்கமபோலக
காமோர்கையறப பாகன முதலியோர் அலவுறறு விளிப்ப மூதாரில் மேலோ
ரினறித துடைத்துப் பெருங்கலகருத்து ஒருபாற்படாது ஒரு வழித்தவ
காது நிலமாலவரை படாந்தெனக காலவேகம் களிமயகருற்றதாதவென
முடிக்க

வங்கம் யானைகும் காற்றை மதத்திற்கும் உவமை வங்கமபோலக கால
வேகம் களிமயகருற்றென எனவியையும் இப்படியே, “வீங்குபிணி
நோனகயி நீரீஇயிதை புடையூக, கூம்புமுதன முருங்க வெற்றிக காயந
துடன், கடுங்காற நெடுப்பக கலப்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய
போல, இருதலைப் பணில் மாப்பச சின்னுகிறந்து, கோலோக கொன்று
மேலோர் வீசி, மென்பிணி வனநெடா பேணுது காழ்சாயத்துக, கந்துதீத
துழிதருங் கடாஅ யானையும்” (மதுரைக் களவு - அக) என்று வந்திருத்தல
காண்க

சுரு பரிக்குதிரை, பரி - செலவு, “பகைப்புலங் கவாதத பாய
பரிப்புரவி” (மதுரைக் களவு)

சுரு கடுங்கண - தறுகணமை, அது கடுங்க கொல்லுதல், “நெடுஞ்
சுழிப் பட்ட கடுங்கண வேழத, தூவுச்சின்ன தணிதது” (மலைபடு களவு -
சு) கடாததிறம் - மதத்தின் கூறுபாடுகள்

சுரு ‘கொடுஞ்சி - தாமரைபூவடிவமாகப் பண்ணித் தோதத்தின்
முன்னே நடுவது’ என்பா அசிரியி கச்சிக்குக்களியி, “கொடுஞ்சி நெடுந்
தோ” (மதுரைக் களவு), “நெடுந்தோக கொடுஞ்சி” (புறநா எள),
இது தாமரைமொட்டி வடிவமுள்ள தென்றம் கூறுவா

சுரு காரலர் கடம்பன அல்லனென்பதை - காரகாலத்து அலாகின்ற
கடம்பின் அலாற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருக்ககடவுளல்ல
னென்பதை, “காரநறுங் கடம்பின்” (புறநா உக) என்பதன்றி கடம்பு
காரகாலத்திற்கு உரியதென்பதும், “பராஅரை மாறாத, துருள்பூந் தண
டா புரளு மாபின்ன” (முருகு ௧௦ - ௧௧) என்பதனால முருக்ககடவுள்
கடப்பமாலையையுடையனென்பதும் அறியப்படும்

சுரு ஆரங்கண்ணி - ஆததிமலை, இது சோழர்களுக்குரிய அடை
யானமலை, “ஆரங் கண்ணிச் சோழன்” (சிலப் பதிகம், ௧௨)

சுரு - சுரு அழகாலும் ஆண்மையாலும் உதயகுமாரனை முருக்ககடவு
னெனநெண்ணிக் கடப்பமாலையினமையானும் ஆததிமலையுண்மையானும்
அவனைச் சோழனாகனென்று கண்டோர துணிந்தமையின் இவ்வாறு கூறப்
பட்டது

உள - சுரு மன்னவன் சிறுவன், உதயகுமான், அரசினங்குமான், சென

நாடக மடநதையா நலங்கெழு வீதி
ஆடகச் செயவினை மாடத தாங்கட
சாளரம பொளித்த காலபோகு பெருவழி
வீதிமருங் கியன்ற பூவணைப் பள்ளித
௫௫ தகரக குழலா டன்னொடு மயங்கி
மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வடிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின்
எட்டி குமர னிருந்தோன றனனை
மாதா தன்னொடு மயங்கனை ரிருந்தோய்

றெயதி அடகனிப் பற்றி அல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானையொடு வருவோ
னெனக.

௫௬ நாடகமடநதையா - நாடகக்கணிகையரது வீதி - வீதியில்
௫௭ ஆடகம் - நாலவகைப் பொன்னுள் ஒன்று செயவினை -
செய தொழில் மாடததாங்கண - மாடதநிடத்தே

௫௮ காலபோகுபெருவழி - காற்றுச்செலலும் பெரியவழி கால்
போகு பெருவழியாகிய பொளித்தசாளரம்.

௫௯ வீதி மருங்கு இயனற - வீதியின் பக்கத்தே இயற்றிய பூ
அணைப்பள்ளி - மலர்ணையாகிய படுக்கையில்

௬௦ தகரம் - மயிரச்சாந்து தகரக்குழலானென்றது ஒருகணி
கையை

௬௧ மகரயாழ் - நாலவகையாழ் ஒன்று, அது பதினேழு நாம
புடையது கோடு-யாழ்த்தனனடு, “அங்கோடடுச செறிந்த வலிழ்ந்து வீங்கு
திவவு” (சிறுபாண் ௨௨௨), “கருங்கோடடுச சீறியாழ்” (நெடுநல் ௪௦)
தழீஇ - தழுவி

௬௨ வடிகை - எழுதுகோல், “வடிகைச் செய்தியும்” (௨ ௨௪)
என்றா முன்னம்

௬௩ எட்டி - வைசியாபெறும் பட்டப் பெயர், “எட்டிப் பூப்பெற
றிருமுப் பதிற்றியாண, டொட்டிய செலவத துயாநதோ னாயினன” (௨௨ :
௧௧௬ - ச) என்பா பின்னம், “எட்டி குமர னினிதி னியகரு, மின்னொலி
வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ” (பெருங் ௧ ௪௦ ௧௧௬ - எ), “எட்டி
காவீதிப் படந் தாங்கி” (பெருங் ௨ ௬. ௧௪௪), “எட்டி சாயலனிருக
தோன்றனது” (சிலப் ௧௫ ௧௧௬), “எட்டி காவீதி யெனப்பன தேய
வழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்” (தோல் தொகை. கு ௧௨) என்பா ஆசிரியர்
நச்சினுக்கீர்நயி

௬௪ மயங்கனை இருந்தோய - மயங்கியிருந்தோய

(15 - ௫) ௬௬ ‘சாளரமொழித்த’, ‘சாளரமொழிந்த’, ௬௭ ‘தாத
வீழ் குழலாள்’ ௬௮ ‘மாதாவீணையின்’

- சு௦ யாதூர் புற விடுகக ணென்றலும
ஆங்கது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
பாவகிற சென்று தான்றொழு தேததி
மட்டவி முலங்கன் மன்ன குமாற
கெட்டி குமா னெயதிய துரைப்போன்
சுரு வகைவரிச செப்பினுள வைநிய மலாபோல்
தகைநலம் வாடி மலாவனம் புகூஉ
மாதளி மாத மணிமே கலையொடு
கோவல னுற்ற கொடுநதுயா தோன்ற
நெஞ்சிறை கொண்ட நீரமைபை நீக்கி
எ௦ வெம்பகை நரமடி னென்கைச செலுத்திய

சு௦ இடுக்கண - துன்பம்

டு௦ - சு௦ அங்கனம் வருவோன வீதியில மாடத்துப் பள்ளியிற் குழ
லாடனனொடு மயங்கித் தழீஇப் பாவையினிருந்தோன்றனின், இருந்தோய,
நீயுற்ற இடுக்கண யாதென்றலுமென்க

எட்டிக்குமான் வீதிமருங்கிபன்ற சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின்
உதயகுமான் அவனைக்கண்டான

சு௨ பாவகு - முறைமை, பகமெனலுமாம் தொழுது - பாணிகை

சு௩, மட்டு - தேன சுச எய்தியது - நோந்ததை

சு௦ - சுச என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிக்குமான் கணிகையொடும்
சென்று தொழுது ஏததி மன்னகுமாரகு உரைப்போன

சுடு செப்பினுள வைகியமலா புழுகத்ததால் வாடும், “மடைமாண
செப்பிற் தமிய வைகிய, பெயயாப் பூவின் மெயசாயினேன்” (தறுந் சு),
“வகைவரிச செப்பினுள வைகிய சோதையேம்” (கூலி சுஅ கடு),
பெருங், சு கூ கூ எஅ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பாரக

சுசு தகைநலம் - மிக்கவழகு

சுஎ - அ பயந்த - பெற்ற மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டி
குமானுக்குக் கோவலனடைந்ததுதன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின், ‘மணிமே
கலையொடு, கோவல னுற்ற கொடுநதுயா தோன்ற’ என்றான், இப்படியே,
“இளங்கோன கண்ட வினம்பொற பைங்கொடி உருவிலாளனொ
டுருவம் பெயாப்ப” (டு க - சு) என்பா பின்னும்

சுக நெஞ்சு இறைகொண்ட நீரமையை - மனடி தருதல் கொண்ட
தனமையை, “வண்டிறை கொண்ட கழ்ப்பூம்பொய்கை” (மதுரைக் உடுக)

எ௦ பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆரவதம் மூன்றவதுமாகிய
நரம்புகள், “நின்ற நரம்பிற் காத மூன்றஞ், சென்றுபெற நிறபது கூட
மாகும்” (சிலப் அ: கூ - ச, உரை, மேற), கூடம் - பகை.

திதுயா னுற்ற ஸிடுமபை யென்றலும்
மதுமலாத தாரோன் மனமகிழ வெய்தி
ஆங்கவ டனணியென னணிததே ரோற்றி
நங்கியான வருவே னென்றவற குரைத்தாங்
எடு கோடுமழை கிழியு மதியம போல
மாட வீதியின் மணிததோ கடைஇக
காரணி பூம்பொழிற் கடைமுகங் குறுகுவத்
தேரொலி மாதா செவிமுத லியைத்தலும்
சித்திரா பதியோ ந்தய குமரனுற
அஃ நெனமேல வைத்த வுள்ளத் தானென
வயநத மாலை மாதனிக கொருநாட
கிளநத மாற்றங் கேட்டே னாதலின்
ஆங்கவன நேரொலி போலு மாவிழை

கச - எக உரைப்போன மலாபோல கலம்வாடி வனம் புகடும் மணி
மேகலையொடு கோவலனுற்ற துயாதோன்ற அததுயரம் நீர்மையை நீக்கி
என கையைப் பகைநாமியர் செலுத்தியது, யானுற்ற இடுமபை இது
வென்றது மெனக.

எஉ தாரோன் - உதயகுமரன் முனிவருடைய உறைவிடத்தை
நீக்கி மலாவனத்திற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற பெறலா
மென்று மகிழ்ந்தான்

எக அவளதனை - மணிமேகலையை

எச அவற்கு - எட்டிக்குமரற்கு

எடு கிழியுமதியம் - கிழிதற்குக் காரணமாகிய மதியம் மதியம்
போல - சாதினபோல, கலைநிரம்பினமையின், உதயகுமானுக்கு மதி
உவமையாயிற்று, “நாளவாய நிறைந்த நகைவெண்மதி செல்வ தொத
தான்” (கீவக. சஞ்ச) மாடங்கட்கு மழையைமும், தேருக்கு மதியத்தையும்
உவமையாகினும் பொருந்தும்

எக கடைஇ - செலுத்தி, “காலியக கன்ன நதழபரி கடைஇ”
(மதுரைக் சசு)

எஎ கடைமுகம் - வாயிலிடம் குறுக - அடைய

எஅ மாதா - மணிமேகலை செவிமுதல் - செவியிடம்

எக - அ எனதலும் மகிழ்வெய்தி, ‘அவளை என தேரோற்றி இவரு
வருவேன்’ என்று அவனுக்குரைத்தது மதியம்போலத் தேரைக் கடைஇப்
பொழிலின் கடைமுகங்குறுக, அததேரொலி செவிமுதலிசைத்தலும்
மெனக

அஉ கிளநத - சொல்லிய அக ஆயிழை : விளி.

(15 - 16) எடு. ‘கிழிகும’

ரங்கென செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
அடு அமுதுறு நீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலும்
சுதமதி கேட்டுத் துளகிதுறு மயில்போற
பனிககறை மண்டபம் பாவையைப் புருகென்
றொளித்தறை தாழ்கோத துளகத திரீஇ
ஆங்கது கூனககோ ரைவிலின் கிடக்கை
கூ0 நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கல்லென றுணையொடு கடுந்தோ நிறுத்தி. .
பனமலாப பூம்பொழிற் பகனமுனைத் ததுகொற்ற
பூமரச சோலையும் புடையும பொங்கருந்
தாமரைச செங்கண் பரப்பினன் வரநடம்
கூடு அரசினங் குமர னுருவி லொருசிறை
ஒருதனி ின்ற புனற்ற மறிந்தென

அச எனசெயரு - யாதுசெயவேன

அடு அமுதுறு நீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை

எக - அடு உதயகுமான எனமேல வைத்த உள்ளத்தானென்று
வயநதமலை தித்திராபதியோடுறறு முன்னொருநாள் மாதவிகுக்கு கிளந்த
மாற்றத்தை நான் கேட்டேன், ஆதலின், ஆயிழைய, என செவிமுத
லிசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும், இதற்கு யான் யாதுசெயவே
னென்று மணிமேகலை யுரைத்தலுமெனக்

அக துளகருறுமயில் - தளாச்சியுற்ற மயில்

அஎ. மண்டபத்தில் பாவையை - மணிமேகலையை புருக என்று

அஅ இரீஇ - இருக்கச்செய்து

அக ஐந்தாவிறகிடை நீளத்தே நிறறல் மாபு, “ஐவிவி னகல நின்
ருங் கழிதொழு திறைஞ்சி னுறகு” (கீவக ௧௭0௪), “இருந்த மன்னவற்
கெழுக்கோ லெலியையுட, பொருந்தல செல்லாது புககவ னிறைஞ்ச” (௧௪௭
இக - ௪) என்று ஏழுக்கோலெல்லாகூறுவா, பெருங்கதை தூலாசிரியா

அச - கூ0 கேட்டு மண்டபத்திற் புருகவென்று பாவையையொளித்
துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்தாவிறகிடக்கையில் மயில் போல
நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதனை

கக. கடுந்தோ கடுமை - விரைவு கூஉ பகல - சூரியன்

கக பொங்கா - ஈண்டிக கட்டுமலை, மரக்கிளையென்றுமாம்

கச பரப்பினன் - பரப்பி.

கடு ஒருசிறை - ஒருபக்கம், “வானவ ருறையும் பூநா றொரு
சிறை” (சீஸ்ப் ௧0. ௧0௮) *

கக திறம் - இயல்பு

(15 - 16) அடு ‘அமுதுறு’ அஅ ‘தாட்கோத்து’, ‘தாட்கட்கோத்து’

வளரிள வனமுலை மடந்தை மெல்லியல
தளரிடை யறிபுந தனமையள கொல்லோ
வினாயா மழலை வினாநது மெல்லியல

- ௧௦௦ முனையெயி றருமபி முதது நிறைத தனகொல
செங்கய நெடுங்கண செவிமருந கோடி
வெங்கனை நெடுவேள வியப்புரைக குங்கொல
மாதவ ருறைவிட மொர்இமணி மேகலை
தானே தமிழளிந செயதிய துரையெனப்
௧௦௫ பொதியறைப் படடோர போனறுளம வருநதி
மதுமலாக கூந்தற் சுதமதி யுரைகுகும
இளமை நாணி முதுமை பெயதி
உரைமுடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற்

௧௭ மெல்லியல - மணிமேகலை.

௧௮ தளரிடை - ஆடவா காமத்தாற்றனாகத் தமயத்தை, இடை
காலம், “உடையோர போல விடையினது குறுகி” (புறநா ௫௪.)

௧௯ “வினாயா மழலையின விரித்தரை பெய்தி” (சிலப் ௮. ௧௭)

௧௦௦ “முனையுள ரினகையே முழுமதி புரைமுதமே” (சிலப் ௭ :
௧௬), “முனையுள வெண்பன முதுகருறை நகை” (சிலப் ௧௫: ௨௦௨)

௧௦௨ வெங்கனை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பு

௧௦௩ மாதவா - சங்கத்தார, அறவணவாழ்களென்றமாம ஓர்இ -
நீங்கி

௧௦௪ தமிழன் - தனித்தவளாய

௧௦ - ௧௦௪ தானையொடு தேரைப் புறத்தே நிறுத்திப் பொழிலிற்
பகல முளைத்ததுபோல வருங்குமரன சுதமதியைக் கண்டு, ‘ஒருசிறை
தனி நின்றாய், உடைநிறமிகுதேன, மணிமேகலை அறியுதனமையள
கொல்லோ, அவள முனையெயிறு முததுநிறைத்தனகொல, அவள் கண
கள் வேள வியப்புரைகுகுகொல, அவள மாதவருறைவிடத்தை யொர்இத்
தமிழளாய் இவரு எய்தியதற்குக் காரணமுரை’ என்று கேட்பவெனக்

௧௦௫. பொதியறைப்படடோர - துவாரமில்லாத கீழறையில் அகப்
பட்டோர, “பொதியறைப்படடோர போனறுமெய வருநதி” (மணி ௧௬.
௮), “போதார பிறவிப் பொதியறையோரென” (சிலப் ௧௦ ௧௬௧)

௧௦௭ - ௮ இளமைநாணி முதுமையெய்தி உரைமுடிவு காட்டிய உர
வோன - இளமைப்பருவத்தை நாணி முதுமைப்பருவத்தை யடைந்தது, தம்
முட பகைமை கொண்டு வந்தாரிருவருடைய சொல்லை ஆராய்ந்து அவற
றின் முடிவை அவர்களுக்கு விளக்கிய அறிவுடையோளுகிய கரிகாற் பெரு
வளத்தானென்னுரு சோழன், இவ்வாலாற்றை அடியிலவரும் பழமொழி

(15 - ௫) ௧௮ ‘தளர்கடை யறியுதனமையை கொல்லோ’ ௧௦௫
போன்று மெய்வருநதி’ ௧௦௮ ‘மருமாற்கு’

கறிவுஞ் சாலபு மாசியல வழக்கும

கக0 செறிவனை மகளிர் செப்பலு முண்டோ
அனைய தாமினும் யானென்று கிளப்பல
வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய கேட்டி
வினையின் வந்தது வினைக்குவினை வாயது
புனைவன நீங்கிற புலால்புறத திடுவது

கக1 முப்புவிளி வுடையது தீபபிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக கொள்கலம்
புறநடங் காஹிற ரெற்றச சேக்கை

வெண்பாவாலும் அதன உரையாலும் முணாக, “உரைமுடிவு காணு னீள மையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப - நரைமுடித்தச, சொல்லான முறைசெய்தான சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகமபமெ” (உக), என பது—‘தமமுன மறுதலையாயினு ரிருவா தமக்கு முறைமை செய்யவேண்டி வந்தது சில சொன்னால் அச்சொன் முடிவு கண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழந்த நரைமுது மக்களுவக் கும் வகை நரைமுடித்து வந்தது முறைவேண்டிவந்த இரு திறத்தாரும் சொல் விய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான கரிகாற்பெருநாட்டா னென்னுஞ் சோமுன , ஆதலால், தத்தம் குலத்திருத்தக்க விச்சைகள் கற பத்தற்கு முன்னே செம்பாகமுளவா நென்றவாறு’, இவ்வரலாறு, “முதியோ, ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண செல்வம்” (கஅஎ - அ) என்று பொருநராற்றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது உரவோன மரு கற்கு - கரிகாற்பெருவளத்தான வழித்தோன்றலாகிய உனக்கு, மருகன் - வழித்தோன்றல், “உலக மாண்ட வுயாந்தோர மருக” (மதுரைச் 2க)

க0க சாலபு - அமைதி அரசியல வழக்கு - அரசநீதி

க0க - க0. ஒப்பு மணி கஅ, கச0 - சக

க0தி - க0 அதுகேட்டு உளம் வருநதியுரைக்கும் சுதமதி மருகற்கு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர் செப்புதலும் உளவாருமோவென்றா னெனக் ககக கிளப்பல - சொல்லுவேன ககஉ வினை - போரிட

இனி, மணிமேகலையை அவன் விருமபாமலிருத்தற்கு உடம்பின் தாயது அனமையைச் சொல்லுவான்

ககக வினையின்வந்தது - கனமத்தால் வந்தது வினைக்கு வினை வாயது - கனமத்திற்கு வினைநிலமாகவுள்ளது

ககச புனைவன - சந்தனம் மலர் முதலியவை

ககதி முப்புவிளிவுடையது - முதுமையையும் சாதலையுமுடையது தீபபிணி யிருக்கை - சொடியுளையகளுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளது

ககஎ அரவு அடங்கு புற்றினென இயைக்க செற்றம் - பகைமை கொடுங்காலம் சிகழ்வதாகிய சினம் சேக்கை - தங்குமிடம்

(15 - 16) ககஉ ‘கேணி’ ககதி ‘முதது’

அவலக் கவலை கையா றழுங்கல்
தவலா வுள்ளா தன்பா லுடையது
கஉ௦ மக்கள யாககை யிதுவென வுரைநது
மிககோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய
என்றவ ளுரைத்த விசைபடு நீநஞ்சொல்
சென்றவ னுள்ளாந் சேரா முன்னப்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவை”ின்
கஉ௧ இளங்கொடி தோன்றமா விளங்கோ முன்னென்.

ச —பளிக்கறைபுக்க காதை முற்றிற்று.

ககஅ அவலம் - வருத்தநோன்றி நின்றவ கவலை - யாது செயவ
வென்றவ கையாறு - மூரச்சித்தல அழுங்கல் - வாயவிட்டமுதல் , இஃது
அரற்றெனப்படும

ககஅ - கூ அவலம் முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத்
தன்னிடத்தே உடையது

கஉ1) யாககை இதுவென - யாககை இத்தன்மையதென்று , இது
வென்றது, ‘யிணையின் வந்தது’ என்றது முதலியவரற்ற

கஉக. இதனை - இவவுடம்பை புறமறிப்பாராய - புறமறியாகப் பாரப்
பாரயாக, பாரப்பின், இதன் தாயது அன்மை விளங்குமென்றபடி , “மற்ற
தனைப் பைமறியாப் பராககப் படும” (நாலடி சஉ), “பைமறியா நோக
கப் பருந்தாராகருத் தகைமைதது” (இறை கு க, உரை)

கஉஉ அவன் - சுதமதி

கஉச “பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவை” (மணி கஅ , எஅ),
“பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்” (சீவக ககஉ)

கஉடு. தோன்றும் - தோன்றுகின்றன

கஉஉ - டு என்று அவன் உரைத்ததொல் அவனுள்ளம் கென்று
சேராமுன்னா, இளங்கொடி பாவைபோல் இளங்கோமுன் தோன்றமெனக்

க - கஉடு காண்டனகாண் காணு காண் காண் காணெனச் சுதமதி
காட்ட மணிமேகலை வனங்காணபுழி, மன்னவன் சிறுவன் உதயகுமரன்
அரசினவருமார் வருவோன், இருந்தோன்றனை, இருந்தோய, யாதென்ற
லும், உரைப்பேன், என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக் குறுகத்
தேரொலி இசைத்தலும் என செய்கெனவுரைத்தலும் கேட்டு இரீஇ நிறை
நேரிழைதனை, நின்றாய், அறிந்தேன் , தன்மையன் கொல்லோ, நிரைத்தன்
கொல், உரைக்குங்கொல், உரையென், சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ, கிளப்
பல், கேட்டி என்று உரைத்ததொல் சேராமுன்னா இளங்கொடி தோன்ற
மென முடிக்க

(15 - ம்) ககஅ ‘கையாற்றழுங்கல்’

ஐந்தாவது
மணிமேகலாதேய்வம்
வந்துதோன்றிய காதை

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரனபால உள்ளத்தாளேன
மணிமேகலை தனக்கு மணிமேகலாதேயவம்
வந்துதோன்றியபாட்டு]

இளங்கோன் கண்ட விளமொறாறு பூங்கொடி.
விளங்கொளி மேனி விண்ணவா வியப்பப்
பொருமுகப் பளிக்கி னெழினி வீழ்ததுத
திருளின் செய்யோ ளாடிய பாவையின்
டு விரைமல ரைங்குணை மீன விலோதனத
துருவி லாளனொடுருவம் பெயர்ப்ப

க. இளங்கோன் - உதயகுமரன். பொற்பூங்கொடி - காமவல்லி
போன்ற மணிமேகலை

உ. விளங்கொளி மேனி விண்ணவா - தேவா, மணி கூ கூ - கர

க. பொருமுகப் பளிக்கின் எழினி - பளிக்காகிய பொருமுக
வெழினியை; எழினி - திரைச்சீலை, பொருமுகவெழினி - மூவகைத்
திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, “ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்,
கராதுவர வெழினியும் புரிந்ததுடன் வருத்தது” (சீலப். கூ க0க - க0)

ச. திருவின் செய்யோள் - இலகருமி, இன் சாரியை, “செம்
மலர்த திருவின் பாவாய” (கீவக கூக0) எனபுழிப்போல பாவை - பதினொ
ராடலுள் ஒன்று, அது போசெய்தறஞ்ச சமைந்த கோலத்தோடு அகரா
மோதித்த விழும்படி கொல்லிப் பாவைவடிவாய்த திருமகள் ஆடிப்பது,
இதனை, “செருவெவ லோல மவுணா நீங்கத், திருவின் செய்யோ ளாடிய
பாவையும்” (சீலப். கூ க0 - கூ) எனபதனாறுணாக, “பாவை திருமக
ளாடிற் தத்தருதுப், போவாம லொன்றுடனே யொன்று” பாவையின் -
பாவைபோல, பாவையாடிய திருமகள்போல வெள்ளும் பொருந்தும்

டு மலராகுணை - மலராகிய ஐந்தாபாணம் விலோதனம் - கொடி.

க உருவிலாளை - அங்கன, ‘உருவி லாளனொடுருவம் பெயர்ப்ப’
என்பதற்கு இவளுருவத்தைக் காண்பவர்களுக்கு உடனே மனம்த பாதை
உண்டாகின்றதென்பது கருத்தாகக்கொள்க, மணி ச சுள - அ, பராகக்
(15 - 16) டு - க ‘விலோதததுருவிலாணுருவம்’

டு—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை டுடு

ஒவிய னுள்ளத துளியிது வியப்போன்
காசியங் கண்ணி யாகுத நெளிந்து
தாமோளி மண்டபந் தனகையிற் றடைஇச
க0 சூழ்வோன் சுதமதி தனமுக நோக்கிச
சித்திரக கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
எத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரைபெனக்
குருகுபெயாக குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
முருக செவனி முகந்துதன் கண்ணாற்
சடு பருகா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை

க - சு பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளனொடு உருவம் பெயாப்ப வெனக்

எ ஒவியன் - சித்திரமெழுதுவோன் , உளியிது - சித்திரம் எழுது வதற்காக நினைந்ததை , மணிமேகலையுருவத்தைச் சித்திரமென்று கருதின னென்றவாறாயிற்று , இது, “மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையீஃ, தோவியச் செய்தியென ரெழிவேன முன்னா” (கடி கக - ஏ), “நங்கிம் மண்ணீட டியாரென வுணர்கே” (கடி கடுக) என்று பின் வருவனவற் றால் துணியப்படும வியப்போன் - ஆசகரிய மடைவோன் , இது பெயா , இனி, ‘ஒவியன்’ எனபதற்கு உதயகுமாரன் ஆசகரியத்தால் சித்திரம் போன்றவனாய் நின்றென்றும், ‘அது’ எனபதற்கு அவ்வடிவத்தையென றும் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்

டி ஈவியங்கண்ணியாகுதல் - மணிமேகலையாதலை

எ - டி வியப்போன் தெளிந்தெனக்

க தாழ ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிங்குமண்ட பத்தை தடைஇ - தடவிப்பார்த்து , மண்டபத்துள்ளே செல்லக் கருதிய வன் வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றான்

கஉ எத்திறத்தான் - என்ன இயல்புடையான் , நின் இளங்கொடி எத்திறத்தா னென்க

க0 - கஉ சூழ்வோன் நோக்கி உரையென

கக குருகுபெயாகருன்றம் - கிரவுஞ்சுகிரி கொன்றோன் - முருகக் கடவுள் , “குருகுபெயாக குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே” (சுடி ௨ச ‘சாவண்’), “குருகுபெயாக குன்றங் கொன்றான் மடவன்” (சுடி ௨ச ‘ஆயவளை’)

கச முருகச்செவலி - இளைமைப்பருவத்தி னழகை

கடு ஆயின் - ஆராயுமிடத்து

கச - கடு நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளென இயைக்க

(டி - டு) க ‘தானொலி’ கக - ௨ ‘சிறந்தன வெரத்தானின்’ கச முருகந்செவலி’ கடு ‘பருகாளாயினிப்’

ஊழ்தரு தவததள சாப சரத்தி
காமற கடந்த வாயமைய னென்றே
துமலாக கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச
சிறையு முண்டோ செழுமுபுனன மிககுழீஇ
உ௦ சிறையு முண்டோ காமங் காழ்க்கொளிற
செவவிய ளாயினென செவவிய ளாகென
வவவிய நெஞ்சமொ டகல்வோ னுயிடை
அஞ்செஞ் சாய லராதநா ணததுளோரா
விஞ்சைய ிரிட்ட சிளங்குழை யென்றே
உ௫ கல்லென் பேரூர்ப் பலலோ ருரைவினை
ஆங்கவ ருரைவிட நீங்க யாரிகழ
ரங்கிவ டன்றோ டெய்திய துரையென

கக. ஊழ - முறை, பௌததாக்குக்கு ஊழவினை உடன்பாடாகவின், ஊழவினையால் தரப்பட்ட தவததையுடையென்றுமாம் சாபசரத்தி - சாபமாகிய அமபையுடையான், சாபம் - சபிததல, விலவையும் அமபையும் உடையானென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று தவததினரைச் சாபசராரென்பா வடநூலா

கக செழுமுபுனல மிககுழிச சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனல மிகக விடதது அதினை தாங்கும் அரணுமுண்டோ, இவ்வையென்றபடி, “நீ மிகிற சிறையு மிலவீத தீமிகின, மன்னுயிர நிறுந்து நிழலு மிலவீ” (முறா ௫௧), “நீமிகி னிலவீ சிறை” (பழ கக௦)

கக - உ௦. “சிறையெனப் திலவீச செவவே செமுபுனல பெருகுமாயி, னிறையெனப் திலவீச காம ரோகினது சிறகு மாயின” (நூள கவயாண க௫௫.)

உ௦ காமம் காழ் கொளின நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின் அதினை நிறுத்ததானமையும் உளதாகுமோ, காழ - வைரம், நிறை - நிறுத்த தானமை, “பிறிது மாருப காமங்காழக கொளினே” (குறுந் ௧௭)

உ௨ ஒளவியம் - பிறாகரு இவள உரியளாதல கூடுமோவென்பதால் உளதாகிய பொருமை ஆயிடை - அப்பொழுது

உ௩. அஞ்செஞ்சாயல விளி, என்றது சுதமதியை அராதநாணம் (மணி ௩. ௮௭, பெருங் ௨ ௨ கக௮, ௭ கக௧, ௫ ௪ க௫௧)

உ௪. விஞ்சையன - விததியாதரன், என்றது மாருதவேகனை

உ௫ உரையினை - சொல்லையுடையாய்

உ௬ - ௫ அராதநாணத்திற் சுதமதி மாருதவேகனால் இடப்பட்டா னென்பதை, “எனமக ளிருந்த விடமென றெண்ணித, தன்னுறு துன்பந தாங்காது புருந்த, சமனீர காணுஞ் சரணென ரேனை” (மணி ௫ - ௫௦ - ௫௨) என்பதனாலுமுணர்க

உ௭ உரையென - சொல்லென்று உதயகுமரன்கொல்ல

(பி - டி.) கக ‘தவததா சாபசரத்தி’, ‘தவததாண சாபதி சரத்தி’ க௮ ‘துமலா’ உ௦ ‘காழ்கொளிற’ உ௧ ‘ஆயினென செவவிய ளாககென’ உ௨ ‘ஆயிழை’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதேதான்றிய காதை டுஎ

வராகழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
 தீநெறிப படரா நெஞ்சினை யாகுமதி.
 ௩௦ ஈங்கிவ டன்னே டெய்திய காரணம்
 வீங்குநீர ஞால மரள்வோய் கேட்டருள
 யாபபுடை யுள்ளத தெமமனை யிழநதோன்
 பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்
 மழைவளந தருஉ மழலோம பானள
 ௩௧ பழனினைப புவததாற் பிழைமண மெய்திய
 ஏறகெடுத் திரங்கித் தற்றத வுடைமையிற
 குரங்கு செய்குடற் குமரியம் பெருநதுறைப்
 பரந்துசென் மாககனோடு தேடினன் பெயர்வோன்
 கடன்மண்டு பெருநதுறைக காவிரி யாடிய

௨௮ “ வாழ்க நுக கண்ணி மாதோ ” (கீவக. ௧௮௧௦.)

௨௯ படரா : செல்லாத. நெஞ்சினையாகுமதி - நெஞ்சையுடை யா
 யாக ஆகக்கடவாய, மதி : முன்னிலை யசை

௩௦ - ௩௧ காரணம் கேட்டருள

௩௨ யாப்பு - உறுதி எமமனை - எம அனனை ; “ எமமனை காணாய் ”
 (சு : ௧௨௧) எனபா பின்னும், “ எமமனை தமிழை யாகி ” (கீவக. ௩௧௫)

௩௩. படிமவுண்டி - நோற்றுப் பட்டினிவிட்டுண்ணும் உணவு,
 “ படிம வுண்டிப் பாப்பன மகனே ” (குறுத் ௧௫௧)

௩௫ மாருதவேகனுக்குத் தான சிலநாள உரியனானதுபற்றி, ‘ பிழை
 மண மெய்திய ’ என்றான், “ ஓதலநநாக கொவவே னாயினும் ” (டு : ௪௩)
 என்று பின் வருதல காண்க

௩௬. ஏற கெடுத்து இரங்கி - என்னைக காணப்பெருது இரங்கி ;
 “ அரகெடுத் தலமவரு மலலந்காலை ” (சிலப் ௪ ௮) தன தக உடை
 மையின் - தனனைத் தகநிருக்குமபடி உடைமையினாலே

௩௭ குமரி - கன்னியாகுமரி

௩௮ - ௮ குற்றமுற்ற குலமகளிர அக்குற்றத்தைப் போக்குதற்
 பொருட்டுக் குமரியாட்ச செல்லுதல மரபாதலால், இவன கன்னியா குமரி
 யாற்றிற்குச் செல்பவர்களோடு சோந்து சுதமதியைத் தேடிச் சென்றான்,
 “ பாப்பனி சாவி காப்புக்கடை கழிந்து, கொண்டோற பிழைத்த தண்ட
 மஞ்சித, தெனறிசைக் குமரி யாடிய வருவோன ” (மணி ௧௧ ௫ - ௭)

௩௯. கடன்மண்டு பெருநதுறைக்காவிரி - சங்கமுகத்துறை

(15 - ௩) ௩௨ ‘ யாப்பிடை ’ ௩௭ ‘ குரங்குசெய கடற்றிறை’,
 ‘ குரங்குசெயகடற்குமரி ’ ௩௯ ‘ ஆடிட ’

ச௦ வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்மக்
 டியாங்கனம வந்தனை பென்மக னென்றே
 தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை யுதித்தாவ
 கோத லந்தணாக் கொவவே னாயினும
 காதல னுதலிற் கைவிட லீயான்

ச௫ இரந்நுண டலைக்கொண் டிநநகா மருங்கிற்
 பரநதுபடு மனைதொறுந திரிவே னெருநாட்
 புனிற்றாப பாயந்த வயிற்றுப புண்ணினன்
 கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
 நிணநீடு பெருங்குடா கையகத் தேநதி

௫௦ என்மக றிருநத விடமென் றெண்ணித்
 தன்னுறு துன்பந தாங்காது புருநது
 சமணீர காணுஞ் சரணென றேனை
 இவணீ ரலலவென றெனனெடும வெகுணடு
 மையறு படிவத்து மாதவா புறத்தெமைக *

௫௫ கையுதிராக கோடலிற கண்ணிறை நீரே

ச௦. வடமொழியாளர் - பாடப்பாட, பாடப்பனியை, “வடமொழி யாட்டி” (௩௬ எக) என்று பின்னாக கூறுவர்

சக மகள் - வினிப்பெயர்

சச கைவிடலீயான் - கைவிடான்; “காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்” (௧௧ கூ) என்பா பின்னும்; “காட்டிய தாதலிற கைவிட லீயான்” (கிலப் ௧௧ அடு)

ச௪ புனிற்றா - ஈனற அணிமையையுடைய பக

சஅ கணவிரமாலை - அலரிமாலை, மணி ௬ ௧௦௪

௫௨ சமணீரகான் - சமணாகனே

௫௬ இவண நீர் அலல என்று - இவவிடத்திற்குரிய தன்மையன றென்று

௫௪ படிவம் - தவவேடம் மாதவா - சைனமுனிவர்

௫௫ கையுதிராக்கோடலின் - கையகைததுப பேரயவிடுகவென்று குறிப்பித்தலால், “காண மிலியெனக கையுதிராக கோடலும்” (௧௬. ௧௦) என்று பின்னுமவரும், இவ்வழக்கம் மலைநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது கண் டிறை நீரேம - கண்களில் திறைந்த நீரையுடையே மாய

(15 - 16) சக. ‘கியனமவந்தனையேமகனென்றே’ ச௨. ‘உருத்தாங்கு’ ச௪. ‘காதலினுதலிற்’ சக ‘திரிவேனெரு’ ச௪. ‘வயிற்றுறு’ சஅ ‘கண வீரமாலை கைக்கொண்டன்ன’ சக ‘அடநதி’ ௫௬ ‘இவணீரல்ல’ ௫௬ ‘படிமத்’ ௫௫ - ச ‘கண்ணிறை நீரென, மறவோரருளி வரகுமிலோவென’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்து தோன்றிய காதை டுக

மறவோ ருளீரோ வாருமி ஷேமெனப
புறவோ விதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
மங்குறோய் மாட மன்தொறும் புகடம
அங்கைகிற கொண்ட பாததிர முடையோன

௯௦ கதிராகடு மமயததுப் பனிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற நிகழும பொலம்பூ வாயையன்
என்னுற் றனிரோ வென்றெமை நோக்கி
அன்புட னனைய வுணமொழி யதனால
அஞ்செனி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிரப்பித்தது

௯௫ தனக்கைப் பாததிர மென்கைத தந்தான்
கொண்கை குற்ற விடுமொப நீங்க
எடுத்தனன் நழீஇக கடுப்பத தலையற்றி
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயா நீக்கிய தலைவன் றவமுனி

௯௦ சங்க தருமன் றுனெமக கருளிய

டு௧. ஆறும் இலோம் - பாதகாப்போ யாரையுமில்லேம்.

டு௨ புறவோ - புறத்திலுள்ளோரது

டு௩ பாததிரம் - பிசைப்பாததிரம். இதனைக் கோரகை யென்பா

௯௦. இவ்வறத்தோர் எல்லாருமுண்டபின்பு, பென்ததநாயாசிகள் பகலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிசைக்கருச செல்லவேண்டுமது விதியாதலின், 'நதிராகடு மமயதது' என்றா இப்படியே, 'வெங்கதி ரமயதது வியன பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்' (௯௦. ௨௭ - ௮), 'வெயிலவிளங் கமயதது விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய' (௯௧ ௯௦௨ - ௯) என்று பின்னா வருதல காண்க

௯௧ மருதநதுவரில் தோயக்கப்பட்டு மஞ்சளநிறமுள்ளதாதலால், 'பொன்னிற நிகழும பொலம்பூ வாயை' எனப்பட்டது, இதனைச் சீவா மெனபா.

௯௬. அனைய - கலந்த, "அன்புடை னனமொழி யனையு" (முந் ௨௧௨); "இனசொலா லீர மனையு படியிலவாஞ், செம்பொருள் கண்டா வாயச சொல்" (குறிஞ், ௧௧)

௯௦. சங்கதருமன் - இதன் பொருள் புத்ததாம் சங்கமெனலும் மூன் றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்பது

(15 - 16) டு௨ 'சேர' ௯௦ 'கதிராட்டமைத்து' ௯௧ 'அனையு ருணமொழி' ௯௨ 'நிறைத்து குளிரந்து' ௯௩ 'இடுமொழிநனைய' ௯௦ 'தானெனக் கருளிய'

எங்கோ னியலகுண னேதபில குணப்பொருள
உலக நோன்பிற பலகதி யுணர்நது
தனகசென வாழாப் பிறாகருரி யானன்
இனபர செவசி மன்பதை பெய்த

எக எங்கோன - எமமுடையசுவாமி இயல குணன - இயலபாசவே
தோன்றின குணவகையுடையோன ; “ இறைவன ஞாவனியலகுண
னெவகோன ” (சிலப் ௧௦ ௧௮௪)

எஉ உலகநோன்பு - உலகசீலம் (மணி ௫ ௧௧) பலகதி உணர்நது -
பல பிறப்புக்களிலும் பிறந்த பிறந்து உணர்நது, கதி - பிறப்பு “ புத்தன
கைவந்த முத்தியைவிட்டுக் கனமவசத்தாலன்றிக் கருணையாற பரிசுத்த
ஞானத்துடன் பலவிலங்கிற பிறந்தம் இறந்தம் பிணிப்படும் மூததம்
தாமோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகுயயக கொண்டான் ” என்றும்
“ கனமவசத்தாற பிறந்தான்னில, விலங்காயப் பிறந்து பேசுதலும், யாறோ
யாய மருப்பீதலும், முயலாய மாமஸமீதலும் பிறவும் நிகழா ” (நீல சமய)
என்றும் கூறவா, புத்தன கருணையாற பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென
பதைப் புத்தஜாதக கதைகளிற் பரக்கக் காணலாம், “ எழும்புக்கடையன்
முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப் பிறத்திறந்த யோனித்தொறும் பிரி
யாது குழப்போகி, எவவுடம்பி வெவவுயிராகும் யாதொன்ற லீடரெய்தின,
அவவுடம்பி ஹயீர்க்குயிரா யருளப்பொழியுக் கிருவுன்னம்”, “ மீனாருவாசி
மெயமமையிற படிந்தனை, மாணாரு வாகியே வானகுண மியற்றினை ”
(வீர யாப்பு ௧௧, உதாரணங்கள்), “ வானாடும் பரியாயு மரிணமாயும் வன
கேழற் களிராயு மெண்காற் புணர்மான, தானாயும் பினையெருமை பொருத்த
லாயுந் தடக்கையினங் களிராயுஞ் சடங்கு மாயு, மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு
மயிலாயும் பிறவாயும் வெவ்வுஞ்சிவக், மாணாயு கொலைகனவு கடப்பாய
காம வரைகதவாதா முறைந்தபுகி மாணு வுரே ” (நீல சமய)

எங் தான சீலத்திருத்தல தனக்கென்று நினையாமல் பிறாககே
உரிமை பூண்டொழுதுபவன், “ முன்னுன பெருமைக்க ணினருன முடி
வெய்துகாறு, நன்றே நினைந்தான குணமே பொழிந்தான றாக்கே-
றென்றனு முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு தீக்தழந்தா, னன்றே யிறைவ னவன்
ருளசா ணவக ளன்றே ” (தண்டல கடவுள்) “ இருடபார வினைநீசகி
யெவவுயிராக்குங் காவலென, அருடபாரத் தனிசுமந்த வன்றுமுதலினறனவும்,
மதுவொன்று மலாடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர யாவாக்கும், பொதுவன்றி நின்க
ருசித்தோ புண்ணியுன்ன திருமேனி”, “ தீதியல புலியது பசிகெடு வகை
நின் திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை ” (வீர யாப்பு ௧௧, உதா
ரணங்கள்), “ பிறாகதற் முயலும் பெரியோய நின்னடி ” (௧௧. ௧௧), “ தன
னுயிரக் கிரங்கான பிறவுமி ரோமபு, மன்னுயிர முதலவன் ” (உடு ௧௧௬.௭)
என்பா பின்னும், மு ௮௧௩ ௫௪. ௧௧

எச. திருவாணமடைத்தஞ்சிய பருவத்தை உயிர்ப்பணமைகள் அடை
யும்படி, மன்பதை - உயிர்ப்பணமை, “ மன்பதை காக்குநினை புரைமை ”
(புறநா. ௨௧௦)

(19 - 2) எஉ. ‘ பலகெதியிழந்தது ’ எங் ‘ பிறாககுறா யானன் ’

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதேதான்றிய காதை சுக

எடு அருளறம பூண்ட வொருபெரும் பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வருடடிக
காமற கடந்த வாமன் பாதம்
தகைபா ராட்டுத லல்ல தியாவது

எடு காருணியத்தைப் பூண்ட ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளினாலே ; அருளறம, நலவறம, காருணயம், தயாதருமம் எனபன ஒருபொருட் சொற் றன , இதனை, “ அலிமஸா பரமோதாம் ” எனபதிற்காணக, கீத கோவித்தத்தில் திருமாவின் தசாவதாரத்தை எடுத்தது சொல்லிய, “ வேதா துதாரதே ” எனனும் சுலோகத்திற் பெளததாவதாரத்தின் பெருமையைப் பற்றி, “ காருண்யமாத்வதே ” என்று ஸ்ரீஜயகேவர் பாராட்டியிருக்கின் றனா

எசு - டு எய்தப் பூண்டவெனக. உயிர்ப்பனமைகள் இனபசு செவ வியை அடையுமபடி புததன் அருளறமபூண்டமையை, “ உயிரகனெல்லாம் நீயோ தோன்றின நின்னடி தொழுதேன் ” (க0 . எ - கஉ), “ மாத்ய ரெவவ மககின் நீக்கி, குன்றக மருவகிலு ” (க0 . கஉ - க) என்று இந் தாலுள்ளே பின்னா வருவனவற்றாலுமுணாக

எசு அறக்கதி ராழி திறப்பட உருட்டி - தருமசுகரத்தை உலகத் திற் பலவகையாக உருளசெய்து, தருமத்தைச் சுகரமாகக் கூறியதற் கேறப், ‘ உருட்டி ’ என்றா ‘ திறப்பட ’ என்றதனால், பலவகையாக அவன் தருமோபதேசஞ்செய்தமை கூறியவாறாயிற்று இது பற்றியே புத் தனைத் தருமசக்கரப் பிரவர்த்தனஞ்சாரியன்னென்பா, “ ஆதி முதலவ ன்றவாழி யானவோன் ” (க0 சுச) என்பா பின்னும், “ அருளாழி நயந்தோயநீ, அறு வாழி பயங்கோயநீ, மருளாழி தூரந்தோயநீ, மறையாழி புரந்தோயநீ ” (வீர யாப்பு கச, உதாரணம்)

எஎ காமறகடந்த - மாரணவென்ற, மாரண - தாமவிரோதிகளான இசைக்களை மனத்தில் உண்டாகரும் ஒருதேவன், மகாபோதி விருட்சத் தின்னீழே தவவொழுக்கமபூண்டு நோற்றிருக்கையில் இவனாற் செய்யப்பட்ட இடைபூதசுலோமயல்லாம வென்றுமேம்பட்டு விளங்கினமையால், புத்தனை, ‘ காமற கடந்த வாமன் ’ என்றா, “ மாரண வெல்லும் வீர நின்னடி ” (கச . சுச), “ போதி மாரண வென்று வீரனாகி ” (க0 க0 - கச) என்று பின்னா வருதல்காணக ‘ மாரண ’ எனபதற்குப்பொருள் மன மதனஅன்றென்பது பெளததசமய மரபாதலால், இந்நூலிற் காமனென்று வருமிடமெல்லாம் மாரணென்று பொருள்கொளக வாமன் - புத்தன் , அழ குள்ளவென்றுபொருள் பாதம் - பாதத்தை.

எ0 - எஎ அருளிய பாதம்

எஅ தகை பாராட்டுதல் எனபன, ஒரு சொன்னீரவாயத் துதித்த லென்ற பொருளிலவந்தன யாவதும் - சிறிதும்.

(15 - டி.) எடு - சு ‘ பூடகை, யறக்கதிர் ’ எஅ ‘ அல்லதை யாவதும் ’

- மிகைகா விலவேன வேந்தே வாழ்க்கை
- அ0 அஞ்சொ லாயிழை நின்றிற மறிந்தேன்
வஞ்சி துண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
றப்பொழி லாங்கவ னயாநது போயபின்
பரிக்கறை திறநது பனிமதி முகததுக்
- அஞ் களிககயல பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
கற்புத தானில ணற்றவ வுணர்வில
வருணக் காபபிலா பொருளவிலை யாட்டி யென
றிகழநதன னாகி நயநதோ னென்னாது
புதுவோன் பிள்ளைப போனதென் னென,சம
- க0 இதுவோ வன்னுய காமத தியற்கை
இதுவே யாயிற கெடுகதன் றிறமென
மதுமலர்க் குழலாண மணிமே கலைதான்
கதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையுள்
இநதிர கோடனை விழாவணி விருமபி

எக. மிகைகா - மிகைக்கின்ற கா, மிகைத்தல - வேறு பொருள்களைச் சொல்லுதல்; "காமனை வென்றே னாயிரத தெட்டு, நாம் மல்லது நவிலாதென்னு" (சிலப் 30 - 334 - எ)

அ0 நின்நிறம் - நின்வரலாறு

அக. அப்பொழில் - அப்பொழிலில் அயாநது - தன்னைமறந்து, விருமபியென்றுமாம், மணி. இ 32க

அஞ் களிககயலெனறது கண்களை

அஎ வருணக்காப்பு - வருணத்திற்கேற்ற காவல, வருணமாயிய காவலென்றுமாம் பொருள விலையாட்டி - விலைமாத

அஅ நயநதோன - விருமபினை

கக தன்னெனறது, காமத்தை

கச. இநதிர கோடனை விழா (இநதிர கோடனையாகிய விழா) - இநதிரவிழா. பலவகைப்பட்ட முழக்கங்களையுமுடைமையின விழா, கோடனை யெனப்பட்டது, கோடனை - முழக்கம், அலங்காரமென்றும் கூறுவர்; "இநதிர கோடனை யநகராக காண, வந்தேன்", "இநதிர கோடனை விழவணி வருநாள்" (மணி எ, 38 - 4, 38 - 3க.)

(பி - ம) எக. 'நாவிலவென வேந்தே' அச 'பகாமதிமுகதது' அக 'நறவபுணாவிலன்' அஎ 'வருளக காப்பினம் பொருணமுலையாட்டி' அக 'பின்னாப்போன்' கக, 'கெடுகவிதனறிமென்'

இ.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை ௬௩

௬௫ வநது காண்குறாஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத துறையுமோர பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிப்
புலவன் றீரத்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயராதோ யென்கோ

௬௦௦ குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதலவா வென்கோ
காமற கடந்தோ யேம மாபியாய்
தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆரீர வாரத தாழியந் திருந்தடி.

௬௦௫ நாவா யிரமிலே னினததுவ தெவனென்
றெரிமணிப் பூங்கொடி யிருசில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத தோதியி னொதுங்கி
நிலவரை யிறந்தோர முடங்குநா நீடமும்

௬௬ ழு மணி ௬ ௧௬ ஞா பைந்தொடியாகி - ஒரு பெணவழிவு
கொண்டு

௬௭ மணியறைப் பீடிகை - பளிகதறையிலுள்ள பாதபீடத்தை

௬௯ உலகநோன்பு : மணி ௫ ௭௨

௬௦௦ குற்றம் - காமவெஞ்ஞி மயக்கங்கள், “யாமே லுரைத்த
பொருள்கட் கெல்லாம, காமம் வெஞ்ஞி மயக்கங் காரணம்” (௬௦ : ௨௫௨ -
௬) என்று பின்னாக கூறுவா, “பூமகனே முதலாகப் புருந்தமர ரொண்டி
சையும், தாமலரர லடிமலரைத் தொழுதிரந்து வினவியநாட், காமமுங் கடுஞ்
சினமுங் கழிப்பரிய மயக்க முமாயத, தீமைசால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி
யாய்க்கிடந்து, நாமஞ்சார நமாகஞ்சுரு நயப்படுமா நினிதுரைத்ததச், சேமஞ்
சார கன்னெறிகஞ்ச செலலுமா நருளினையே” (வீர. யாப்பு ௧௧, மேற்)

௬௦௧ முற்றவுணர்ந்த முதலவா - சாவஜ்ஞா

௬௦௨ எமமாயோய - பாதுகாவலாக உள்ளோய, எமம் - இனபமு
மாம்

௬௦௬ தீநெறியாகிய கடுமபகை, தீநெறி - கெட்டவழி

௬௦௭. இவனுடைய பாதத்தில் ஸ்கல்லாரகக்கரரெகையுண்டெனபா

௬௦௫. ஏததுவது எவன் - துதிப்பது ஏததன்மையது, என்னுயில
அடங்குவதன்று என்றபடி, மணி ௧௧ : ௭௧ - ௨

௬௦௭. ஒதியின் - மெயஞ்ஞானத்ததுன்

௬௦௮ நிலவரை இறந்து - நிலவெலையைக் கடந்து. ஞா இடைச்
சொல நீடமும் - நீட்டினெருள், சொல்லுகின்றனென்றபடி

(15 - 16) ௬௫. ‘மணிமேகலதான்’ ௬௬. ‘உலவாரோனயின்’ ௬௦௦
‘குற்றங்கடிகரோய்’ ௬௦௬. ‘கடந்தோயென்கோ’ ௬௦௭ ‘நாமத்தாழியன்
நிருந்தபடி’ ௬௦௫ ‘நாவாயிரயிலமேததவல்தெவனென்’ ௬௦௭. ‘திரிவ
தொத்தியினொதுங்கி’, ‘திரிவதோதியினேதி’ ௬௦௮ ‘முடங்குநாநீடமும்’

புலவரை யிறந்த புகாடுனும பூங்கொடி
 ௯௧௦ பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப
 புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
 ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
 வாயின்மருங் கியன்ற வான்பணை தோளி
 தருநிலை வசசிர மெனவிரு கோட்ட
 ௯௧௧ மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
 ஆர்புனை வேந்தறகுப பேரள வியற்றி
 ஊழி யெண்ணி நீடுநின் றோங்கிய
 ஒருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
 குணதிசை மருங்கி னுணமுதிர் மதியமும
 ௯௧௨ குடதிசை மருங்கற சென்றுவிழ் கதிரும
 வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
 வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெயதலும

இனி, நிலவெலையைக் கடந்தோராகிய தேவா தலைகுனிவதற்குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றனெனறுமாம்

௯௧௩ புலவரையிறந்த - அறிவின் எலையைக் கடந்த, “புலவரையிறந்தோய போகுதல பொறேன” (சிலப், ௨௮ ௧௭௪) புகார - காலி நிப்பூமபட்டினம்

௯௧௪. ஞாயில - மதிலுறுப்புகளில் ஒன்று, அஃது, எப்புகழ்க்கு உலவாய் எய்து மறையுரு குட்டென்பா ஆசிரியா நச்சினுர்க்கினியர் (சீவக ௯௦௮), குருவிததலையென்பா அடியார்க்குநல்லார் (சிலப் ௧௮ ௨௭௭) இஞ்சி - மதிவ

௯௧௫ பணை - மூங்கில இது தோரணமபமெனப்பமும்.

௯௧௬ - ௯௭ அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும், பணையாகிய தோளினையுமுடையான்

௯௧௮ தருநிலை - கற்பகதரு நிற்குககோயில், வசசிர (நிலை) - வசசி ராயுதம் நிற்குககோயில்

௯௧௯ வேந்தன் - சோழன் “பெரும்பெயர் மணனாக் கொப்ப பனைகுதது” (நெடுநல் ௭௮)

௯௨௦ - ௮ இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலாகிய திருமுகத்தையுமுடையான்.

௯௨௧ குணதிசை - கீழ்த்திசை. ௯௨௨ தோடு - காதணிலிசேடம்.

௯௨௩ என்னறு - இகழ்ச்சியற்ற பெய்தலும் - அணிநதுகொள்ளவும்

(13 - 15) ௯௨௦. ‘நன்மலர் திறந்த’ ௯௨௨. ‘மனமணிமேகலை’ ௯௨௩. ‘கொழுகாக்கு’ ௯௨௪ ‘நீடுகின்ற’ ௯௨௫. ‘குணதிசை’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூடு

அன்னச சேவ லயாகதுவினை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப்
ககஞ பூம்பொதி சிதையக கிழித்துப் பெடைகொண
டோங்கெருந் தெங்கு னுயர்மட லேற
அன்றிற பேடை யரிகஞா லமைஇச -
செனறுவீழ பொழுது சேவற கைசபரப்
பவளச செவராற பறவைக கானத்துக

1 கக0 குவளை மேயந்த குடககட சேதா
முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக வசிப்பக
சனறுநீனை குரல மனறுவழிப் படா
அந்தி யந்தணா செந்தீப பேண்ப
பைந்தொடி மகளிர பலாவிளக கெடுபப்
ககநு யாமோர மருத்த தின்னாம புளரக
கோவலா முலலை குழன்மேற கொள்ள
அமரக மருங்கிற கணவனை விழுகது

ககக - ௨௨. மதியமும் கதிரும் முறையே வெள்ளித்தோமெ பொற்
ரோமொகத திருமுகத்திற்பெயதலும்

ககக - ௨௨ பூங்கொடி தோளி முகவாட்டி அவன, திருமுகம் பொவி
யப்பெயதலும், குரியன அததமிககவு மென்றபடி

க௨க அயாகது - மெயமற்றது, விருமபியெனறுமாம

க௨க - ௬ அன்னசசேவல பெடைகொண்டு தெங்கின மடலேற

க௨௭. அரிகஞால - மெல்லிய குரலால அழைது - அழைத்தது.

1, க௨௭ - ௮ பேடை, அழைதுப் பொழுதைச சேவற்கு இசைப்ப

க௨க செவகாற் பறவை - அன்னப்புன் கானமென்றா மிருதிபற்றி

கக0 சேதா - செவவிய பசு கக௨ குரல - குரலவாய

கக0 - க௨ சேதா பால துணையவிப்பக குரலவாயப் படா, “ஆன
கணம், கனறுபயிர் குரல மனறுநிறை புகுதா” (தரிநீதி. ௨௧௭ - ௮), “கற
வைதம் பதிவயிற, கனறுமா விருப்பொடு மன்றுநிறை புகுதா” (கலி கக௧),
“மதவுகடை கலலான, வீங்குமாண செருத்த தீம்பால பிலிறறக, கனறுபயிர்
குரல மனறுநிறைபுகுதரு, மாலையும்” (அகநா ௧௪)

க௨௬ முலலை - முலலைப்பண, “குழலவளா முலலையிற கோவலா
தமமொடு, மழிலை துயயி வாயவைத தாத” (சிலப். ௪. ௧௮ - ௬.)

க௨௭. அமரகம் - போரககனம்.

(15. 16) க௨௮ ‘பூம்பொறிகிதையக’ க௨௬ - ௭ ‘ஏறி, யனறிற்
பேடை யரிகுரலினை’ க௨௨ ‘குரனமனறு’ க௨௬ ‘முலலை குழன்மேல
வைப்பா’

தமரசம புகூஉ மொருமகன போலக
கதிராற்றுப் படுதத முதிராத துன்பமோ
கசு டந்தி யென்னும பசிலெய்யாட்டி
வந்திறுத தன்னான் மாநகர மருங்கென்.

௫.—மணிமேகலாதேயவம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று

ககஅ தமரகம் - தமமவாகளிம
ககக கதிராற்றுப்படுதத - சூரியனைப்போகிய
கசு அநதிப்பொழுதாகிய மங்கை பசில மெய்யாட்டியென்றா,
கணவனைப் பிரிந்தானென்பது புலப்பட
கசக இறுதனை - தங்களுள்
கசௌ - சக பசில மெய்யாட்டி மாநகரமருங்கு வந்திறுதனை
க - கசக இளம்பொறபூங்கொடி உருவம் பெயாப்ப, சூழுவோன
சுதமதி முதனோக்கி உரையென, உரைப்ப, அகலவோன எய்தியது உரை
மென, கோட்டான, சங்கதருமனருளிய வாமனபாதத்தைப் பாராட்டுதல
லது மிகைநால் வல்லென, அவன் டோயின, மணிமேகலை சுதமதியொடு
நின்ற வெலையுள், மணிமேகலாதேயவம், பைந்தொடியாகிப் பீடிகையை
வலங்கொண்டு ஓங்கி ஓதுகி நாட்டிம, கீட்டப் புரளொரும பூங்கொடி
பெயதலும், பசிலமெய்யாட்டி முதிராத துன்பமொடு நகரமருங்கு வந்திறுத
தன்னென்று முடிக்க

ஆறுவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

[ஆறுவது மணிமேகலை தனக்கு
மணிமேகலாதேயவம் சக்கரவாளக் கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபல்லவசதுக கொண்டுபோனபாட்டு]

அநதி மலை நீர்யெ பின்னா
வந்து தோன்றிய மலாகதிர மணியலம்
சான்றோர் தங்க னெய்திய குற்றம்

உ மலாகதிர மணியலம் - சந்திரமண்டிலம்
க சான்றோர் - உயர்ந்த குடியிற்பிறந்த மேனமக்கள் எய்திய -
உண்டாகிய

(15 - 16) கசு 'பூட்டி' உ 'மண்டலம்'

தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
 ௫ மாசறு விசுமபின் மறுநிறங் கினர
 ஆசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிரா
 வெள்ளிவெண குடத்துப் பாலசொரி வதுபோற
 ஈளாளிழ பூம்பொழி விடையிடைச சொரிய
 உருவு கொண்ட மின்னே போலத
 ௧௦ திருவி லீட்டுத திசுழதரு மேனியன
 ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவேண்
 பாத பீடிகை பணிந்தன னேத்திப்
 பதியகத துறையுமோ பைந்தொடி யாகிச

ச தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து.

௫ மாச - குற்றம் விசும்பு - ஆகாயம் மறு - களங்கம் நிறம் கினர - நிறம் விளங்கித் தோன்ற, நிறம் - மாயிலெனறுமாம்.

௬ - ௫ சந்திரனிடத்துள்ள தூயமையாலும், தான் அதற்கு மாருக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம், இது, “குடிப்பிறந்தார” (௧௫௭) என்னும் குறவின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தை யும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க, “அங்கண விசுமபி னகனிலாப பாரிகரும், திங்களுக்கு சான்றோரு மொப்பா” (17௮௩. ௧௫௧)

௬ ஆச - குற்றம் தண்கதிர் - நிலாவை

௭ சந்திரனுக்கு வெள்ளிகருடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை

௨ - ௮ மண்டிலம் மறுநிறங்கினரப் பாலசொரிவதுபோல தண்கதினர இடையிடையே சொரியாநிறக

௯ இலபொருளுவமம்

௧௦ இந்நிரவிலீலப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத் தருகின்ற திரு மேனியையுடையளாய, “திருவி லீட்டுத திசுழ்தரு மேனியன” (சீலப் ௧௫ ௧௫௬) இந்நிரவில இன்னவாறு தோன்றமென்ப புலப்படாமையினால், அவ்வனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாய்நற, “மற்றவன நேவ னாகி வானிடு சிலையிற றோன்றி” (சீவக ௧௫௧), “வானிடு வில்லின வரவறியா வாய்மையாற, கானிலக தோயாக கடவுளை” (17௮௩. ௧௫௭)

௧௧ மு மணி. ௧௦. ௧௧ அறவாழியாவோன - புத்தன

௧௨ பாதபீடிகை - உவவனத்திற பளிச்சுதையிலுள்ள பாதபீடம் பணிந்தனனேத்தி - பணிகதேத்தி

௧௩. மு மணி ௫: ௧௬

(15 - 16) ச. ‘விளங்கும்’ எ ‘குடத்திற்பால்’ அ ‘பூம்பொழிலிடையே சொரிய’ ௬ - ௧௦ ‘உருவுகண்டமின்னே போன்ற, திரு’

சுதமதி நல்லாண் மதிமுக நோக்கி
 கதி ஈங்கு சின்னி ரென்னுற றீரென
 ஆங்கவ ளாங்கவன கூறிய துரைத்தலும்
 அரசிளங் குமா னாழிழை தனமேல
 தணியா நோக்கந் தசிரத்தில் னாக
 அறத்தோரா வனமென றான்றன னாயினும்
 ௨௦ புறத்தோரா வீதியிற் பொருநதுத லொழியான்
 பெருந்தெரு வொழித்துப் பெருவனஞ் சூழந்
 திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுகழ் போகி
 மிகச் சாதவா ளிருமடுந் நுறையும்
 சக்கர லானக கோட்டம் புககாற்
 ௨௧ கங்குல கழிவி னுங் கடுகவை யெய்தா
 தங்குநீர் போமென றருந்தெய்வ முரைப்ப

கதி நின்றொன்றது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி என்னுற
 நீர் - யாது துன்பமுற்றீர்? என - என்ற மணிமேகலாதெய்வம் கேட்ப

௧௦ - கதி மேனியன, எத்தி ஆகி நோக்கி என்னுறநீரெனவெனக்
 கக அவன - சுதமதி அவன - உதயகுமான. கூறியது - "சிக
 திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டு" (மணி ௩. ௮௨) என்றது

௧௧ ஆயிழைதனமேல - மணிமேகலையிடத்தது
 ௧௨ அறத்தோரா வனமென்று - முனிவர்கள் உறைகின்ற வனமென்று
 நினைந்தது

௨௦ புறத்தோரா வீதியில்-புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே
 ௧௧ - ௨௦ குமரன் தவிராநிலனாகி அகன்றன, ஆயினும் வீதியிற்
 பொருந்ததலொழியாமென்க

௧௧ - ௨௦ மணி ௩ ௩௧ - ௭
 ௨௧ பெருந்தெருவென்றது முன்பு கூறிய புறத்தோரா வீதியை
 ௨௨ ழு மணி. ௭. ௮௧ எயில் - மதில குடபாற் சிறுபுகழ் - மேற்றி
 சையினிடத்தேயுள்ள சிறியதுழைவாயில்

௨௧ - ௪ மணி ௧௩: ௧௧ - ௨, ௧௭ எதி - ௧, ௨௨ ௩ - ௧
 ௨௩ கடுகவை யென்றது உதயகுமானுற் பற்றப்படுதலை
 ௨௪ அங்கு - சக்கரவானககோட்டத்திடத்தே

௧௧ - ௨௪ அவன உரைத்தலும், அருந்தெய்வம், அரசிளங் குமரன்
 பொருந்தத லொழியான், ஆதலாற் போகிப் புககாற் கடுகவை யெய்தாது,
 நீர் அங்குப்போம் என்றாரப்பவென்க

(15 - 16) ௧௪ 'நல்லாடனமுகம்' ௧௮ 'தவிராவிலனாகி', 'தணிகடில
 னாகி' ௧௧. 'வனமென. னாயினும்' ௨௧ 'ஒழித்துப்பெருவனஞ்' ௨௩ - ௧
 'எய்தாவங்குநீரோ மெனவருந்'

வஞ்ச ளிஞ்சையன் மாருத வேகனும்
 அஞ்செஞ் சாய னீபு மல்லது
 நெடுநகர மாருதகி னுள்ளோ ரெல்லரம்
 ௩௦ கடுசாட்டுச சோட்ட மென்றல துரையார்
 சககர வாளக கோட்ட மல்தென
 மிகரோய கூறிய வுரைப்பொரு ளறியேன்
 ஈங்க்தன் சாரண மென்னை யோவென
 ஆங்கதன் சாரண மறியக் கூறுவன
 ௩௧ மாதவி மகனொடு வலலிருள வரினும்
 நீகே னென்றே நேரிழை கூறுமிந
 நாமப பேரூர தன்னொடு தோன்றிய
 ஈமப புறங்கா டங்கித னயல
 தூரா நறறே ரோவியப படுததுத
 ௪௦ தேவா புகுதருஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலும்
 நெல்லுங் கரும்பு நீருஞ் சோலையும்
 நலவழி யெழுதிய நலவாளா வாயிலும்
 வெள்ளி வெண்கதை விழுதிய மாடத்
 துளருரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும்
 ௪௧ மடித்த செவ வாயக கடுத்த நோக்கிற
 நெடுத்த பாசத்துப பிடித்த சூலத்து

௩௩ அஃது சககரவாளக்கோட்டமென்று

௩௬ என்னையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப

௩௪ கூறுவல - கூறுவேன

௩௫ - ௬ மாதவிமகனொடு நீ கேன நேரிழை - மணிமேகலா தெய்வம்

௩௮ ஈமபபுறங்காடு - மயானம், ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும்
 விறகடுக்கு, “தரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல” (புறநா ௨௩௧) இதன் -
 இந்த உவவனத்தின் புறங்காடு இதன் அயலிடத்தானது

௩௯ ஊராநறறே - விமானம் ஒலியப்படுதது - சித்திரம்போல ஆகா
 யத்தே நிற்கும்படி செய்து

௪௧ வெள்ளிவெண்கதை - மிகத வெண்மையையுடைய சுண்ணா
 சாந்து இழுகிய - பூசிய

௪௪ உரு - வடிவங்கள் வெள்ளிடை - வெளியான இடம்

௪௫ கடுத்தநோக்கு - கோபித்துப்பார்த்த பார்வை

௪௬ தொடுத்த பரம - பிறரைக் கட்டிய கயிறு, மணி ௧ ௨௬

(15 - 16.) ௨௮ ‘சாயலீயும்’ ௩௩ ‘கோட்டமீதென’ ௩௬ ‘என
 கொலோவென’ ௩௮. ‘ஈமப்பெருங்காடு’ ௩௯ ‘ஒலியகப்படுதது’ ௪௨
 ‘நலவழி யொழுதியநலங்’ ௪௬ ‘எழுதியமாடத்’

நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலும்
நாறபெரு வாயிலும் பாறபட் டோங்கிய
காப்புடை யிருசிக் கடிவழங் காரிடை
இஃ உலையா வுள்ளமோ டெயிராககட னிறுததோ
தலைதூங்கு நெடுமர தாழ்ந்துபுறந் சுற்றிப்
பீடிகை யோங்கிய பெருமபலி முன்றிற

ச௭. நெடுநிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றதையுடைய பூத வடிவம், என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பா. மண்ணீடு என்பதற்குச் சுதையாற செய்யப்பட்ட பாவையென்பது பொருள், “பாங்குற மண்ணீட்டிற பண்புற வருதது” (க. ௨௦௦), “நககிம் மண்ணீட்டியாரென வுணர்கேன” (கடி : ககிக) என இதனா ளுள்ளும், கண்ணுள விலைஞரு மண்ணீட்ட டாளரும்” (இ ௧௦) எனச் சிலப்பதிகாரத் துள்ளும் வருதல் காண்க மண - சுதை, “மணமான புனைபாவையற்று”, “மணனோ டியையந் மரத்தினையா” (கறள், ௪௦௭, ௪௭௬)

ச௮. நாறபெருவாயிலும் - செழுங்கொடியவாயிலும் நல்ககிளாவாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாயிய நான்கு பெரியவாயிலும் பாற பட்டு - பகுதிபட்டு

ச௯. காப்பு - காவல் கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் உலவுகின்ற அரிய இடம் என்றது மயானத்தை

ச௮ - ௬ துங்கிய ஆரிடையென்க.

இஃ உலையாவுள்ளமோடு - தனராத உன்னத்தோடு உயிரககட னிறுத்தோ - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோ, உயிரககட னிறுத்தலை, சிலப் இ. ௮௭ - ௮ - ஆம் அடிகளின் உரையிறகாண்க இவாகளை, மயான வாசினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷதாரிகளென்றும், காபாலிகமத்த தினரென்றும் கூறுவா, இஃது அவிப்பலியென்பபபிம், “சிரநதெரிநதன வறிநதரீநதுருவை செயத பைரவாகள செந்நிலம், பாரதெ ரிந்துபொடி செய்ய மற்றவை பரிக்க வந்தவா சிரிப்பரே” (தக்க இக)

இக தலைதூங்கு நெடுமர - உயிரககட னிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கன் பலிகொடுப்போர் சிங்கைய மரத்தில முடிந்துவிட்டுத் தலையையரிந்து தூக்கைக்குப் பலிகொடுத்தல் டரபாதலால் இங்ஙன கூறினா, “வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசைதோறந் திசைதோ றும், விழித்து நின்ற தூங்குதலை சிரிப்பன்கண் டெங்குதலை மறந்திருக் குஞ் கடாககட ரூப்பேய” (கலிங்க கோயில் ௨௧) இதுபோன்ற ஒழுகும், வடநூலில் தகயுமர சரிசுந்தில் உபகாரவாமாவின் சைசவவிருத் தாராததிற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பா

இஉ பீடிகை - பீடம் பெருமபலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலென்க

(பி - இ.) ச௭ ‘நெடுநிலைநிறை மண்ணீடு நின்றவாயிலும்’ ச௯ ‘கடி வழக்கா’ இஃ - இக ‘உயிரககடவத்தொதலைதூங்கு’

காடமா செலவி கழிபெருங் கோட்டமும
 அருந்தவாக காயினு மரசாக காயினும
 ௫௫ ஒருங்குடன் மாயநத பெண்டாக காயினும
 காலவேறு வருணப் பாலவேறு காடடி
 இறந்தோர மருங்கிற சிறந்தோர செயத
 குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
 சுடும னோங்கு' நெடுநிலை கோட்டமும
 ௬௦ அருந்திறற கடவுட டிருந்துபலிக் கந்தமும
 நிறைக்கற நெற்றியு மிறைக்களச சந்தியும

௫௬ காடமாசெலவி - தூக்காதேவி, சண்டிகை யென்றுங் கூறுவா (மணி ௧௮ ௧௧௫), காணாடியென்பா (நக்க ௫௪, ௮௦) கோட்டம் - கோயில் “கோளி யாலமுங் கோழரை மாவகளுங் குழுமித், தாளி யாரத் தெழு கடலையு முடலமுந் துவனறி, மீளி யாககைய தாககியுண் பேயகண்ண மிகைகும், கூளி தாயககென வாககிய கோட்டமொன றுளதே” எனனும் நிலகேசீச செய்யுளாலும் பாணிச்செய்யுடகளாலும் மயானத்தில் தூக்கை யாலயம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது

௫௦ - ௫௬ இறுத்தோருடைய தலைகள் தாங்குகின்ற மாவகளாற சுற்றப்பட்டப பலிபீடிகை ஓங்கிய முனறிலையுடைய கோட்டம்

௫௫ ஒருங்குடன்மாயநத பெண்டாக - கணவனுடன் இறந்த மகளிர
 ௫௪ - ௫ ஆயினும் ஓர் எண்ணிடைச்சொல், “பொதியி லாயினு மிமய மாயினும், புகாரே யாயினும்” (சிலப் ௧ ௧௪ - ௬) என புழிப்போல்,

௫௬ காலவேறுவருணம் - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்

௫௭ இறந்தோர மருங்கில - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮ குறியவும நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த, சிலப் ௨௭ ௧௫௬

௫௯ சுடுமண் - செங்கல் கோட்டம் - அறை, “ரம்ப புறங்காட, டாசாக கணநதன வாயிரங் கோட்டம்” (௬ ௧௧௫ - ௬) என்பா லினனும்

௫௮ - ௬ கண்டன்ன கோட்டம்

௬௦ பெறுத்தகரிய திறலையுடைய தெய்வங்களை யுடைய, திருந்திய பலியிதேற்றுகரிய தூண்கள் கந்தம் ஸ்கந்தமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு “இலகொளிக் கந்தமும” (மணி ௨௪ ௧௬௨), “கலிகெழு கடவுள் கந்தவ கைவிட” (11௫13 ௫௨)

௬௧ நிறைக்கறநெற்றி - கிறுத்திய கல்லாலாகிய நிண்ண மிறைக் களச்சந்தி - வீணாத இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடினசந்தி, மிறை-வீணவு, “மிறைக்கொளி திருத்தி னானே” (சீவக ௨௮௪)

(15 மீ) ௫௫ ‘பெண்டாக’ ௫௬ ‘சுடுமனோங்கிய’ ௬௧ ‘நிறைக்கற நெற்றியு மிறைக்களச’

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவலர்
 உண்டுகண படுக்கு முறையுட் குடிக்கையும்
 தூமக கொடியுஞ் சுடாததோ ரணங்களும
 கூடு ஈமப பந்தரு மியாக்கணும் பரந்து
 சுடுவோ ரிடுவோர் தொடுத்துழிப் படுப்போ
 தாழ்வரி னடைப்போ தாழியிற் கவிப்போ
 இரவும் பகலும் மிளிவுடன் றரியாது
 வருவோர் டெயாவோர் மாறாச் சமமையும்
 எஃ எஞ்சியோர் மருங்கி னீழஞ் சாற்றி

கஉ மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மட்கலம்; ஏற்கும்
 பாததிரமெனறுக கூறுவர்; “கவிழ்தத மண்டை மலாகஞா யாரென”,
 “பாணா மண்டை நிறையப் பெய்மமார”, “வலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன
 மண்டை” (புறநா ௧௦௬, ௧௧௫, ௧௧௬) காவலா - மயானங் காப்போர்

கக குடிகை - பாணசாலை; ‘குடிகா’ என்னும் வடமொழிச் சிதை
 வென்பா, இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது

கச தூமககொடி - புகையொழுங்கு, “மீனகடு புகையிற புலவுநாறு
 நெடுங்கொடி” (புறநா ௮௨)

‘கூ - கடு. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக் கோட்டமும், பலிக்
 காத்தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும,
 பந்தமும், யாங்கணும் பரந்தெனக்.

கக சுடுவோர் - பிணங்களைச் சுடுவோர் இடுவோர் - கொணர்ந்து
 அவற்றைச் சுமமா போகடுவோர் தொடுதல் - தோண்டிதல், மணி
 கக ௨௮.

க௭ தாழ்வயின் அடைப்போர் - பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்
 களை அடைத்தவைப்போர்; தாழ்வயின் - தாழ்ந்த இடம் தாழியிற் கவிப்
 போர் - பிணங்களைத் தாழியினாலே கவிப்போர், இதனை, “தேவருலக
 மெய்தின் னாதலின், அனனோற கவிகருக கண்ணகன் றுழி” (௨௨௮), “கவி
 செந் தாழிக் குவிபுறத் திருநத” (௨௬௮) “சுமத் தாழி யகவிதாக வனைமோ”
 (௨௮௬), “தாழிய் பெருங்கா, டெயதிய ஞானறே” (௬௧௪) எனவரும் புற
 நானூற்றுப் பாடல்களாலுணரக், இத்தாழி, முதுமக்கட்டாழி யெனவும்
 வழங்கும்

க௮ இளிவுடன் - அருவருப்புடன் கக சுமமை - ஓலி

எஃ எஞ்சியோர் - சிவந்திருப்போர் சுமஞ் சாற்றி - சுமமுண்டென
 பதைச் சொல்லி

(19 - 20) க௭ ‘தாழ்வயின்டப்’ க௮ ‘இரவும் பகலும்மேயாவீடி
 னறிவரு’ எஃ ‘எஞ்சினாமருங்கினேமஞ்சாற்றி’

நெஞ்ச நடுக்குறா உநெய்த லோசையும்
துறவோ நிறந்த தொழுவிளிப பூசலும்
பிறவோ நிறந்த வழுவளிப பூசலும்
நீணமுக நரியின் நீவினிக கூவும

எடு சாவோரப பயிருங் கூகையின் குரலும்
புலவூண பொருந்திய குராலின் குரலும்
ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்
நன்னீரப புணரி நளிகட லோதையின்
இன்னு விசைபொலி பென்றுநின் தருது

எக. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஒசையும், “ஒரி னெய்தல் கறங்க வோரி, லீரந்தண முழுவின் பாணி ததுமப” (புறநா ௧௧௪), “பல லவாக கிரங்கும் பாடிமிழ நெய்தல், கலவென வெலவிகளு காமி” (பு - வெ ௨௭௪)

எஉ. தொழுவிளிப பூசல - துதிமுழக்கம், துறவோராதலால், தொழுதல் கூறப்பட்டது

எக பிறவோ - இல்லறத்தோர்

எடு இறப்போரை அழைக்கும் பேராகதையின் ஒலியும், பேராகதை செத்தோரை அழைக்குமென்றும் கூறுவா, ‘போழுவாயககை சுட்டுக் குவிமெனச் செத்தோரப பயிரும, களளியம் பறந்தலை” (புறநா ௨௪௦)

எக குரால் - கோட்டான

எஎ உணவாகத் தலைமுனையைக் கடித்ததுண்ட ஆண்டலைப் பறவைகளின் குரலும், ஆண்டலைப் பறவை - ஆணம்கனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை, இதனை, “நீண்ட பலிபீடத்தி லரிந்தவைதத் நெடுகுஞ்சிச் சிரத்தைதத் தினமென நெண்ணி, யாண்டலைப் புனருக ணைந்து பாரக்கு மாலோ வணைதலும்ச சிரமச்ச முறுத்ததுமாலோ” (கலிங்க கோயில் பாடியது, ௧௧) என்பதனுணைக்க, “அழுஞ்ரற கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்” (பட்டின ௨௮௮), “ஆண்டலை பாட” (முத்தநீர்ப் ௧), “சமத் தாமமு மெரியினு மிருனொடு விளக்கா, ஊமைக் கூகையு மோரியு முறமுறழ் கதிக்ரும, யாமத் தினடிவந் துண்டலை மாண்பில வழைக்கும, திமைக் கேயிட னுய்தோர் செமமலை யுடைத்தே” (நீல தரும் ௧), நக்க ௨௧௪ - ஆமதாழிசைக் குறிப்பைப் பாரக்க

எஅ புணரி நளி கடல் - அலைகள் செறிந்த கடல் ஒதையின் - ஒசையைப்போல

எக. இன்னு இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்

கக - எக மாஞ்ச சுமமையும், நெய்தலோசையும், தொழுவிளிப

(௮ - ம்.) எக ‘வாழுவிளிப பூசலும்’ எச. ‘வீழ்முகநரியின் நீவினிக குரலும்’ எக புலவூண்பொருந்திய குராலுண்குரலும்’ எஎ ‘ஊன நலைதுற்றிய’ எஅ ‘நளிர கடல்’

அஃ தானறியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்கிக
கானறையுஞ் சூரையுங் களளியு மடாநது
காய்பசிக கடுமபேய கணங்கொண மண்டு
மாலமா பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும
வெண்ணிணந தடியொடு மாநதி மகிழ்சிறநது
அஃ புள்ளிறை கூரும் வெள்ளின் மன்றமும
கடலை நோனடிக ளொடியா வுள்ளமொடு
மடைதீ யுறுசுகும் வனனி மன்றமும
விரத யாககைய ருடைதலை தொகுததாங்
கிருந்தொடாப படுக்கு மிரததி மன்றமும

பூசலும், அழுவளிப்பூசலும், கூவும், குரலும் குரலும், குரலும் ஆகிய இன்னுவிசைகள் அருதிருக்கப்பெற்றது

அஃ - அக தானறி முதலிய மரவிசேடங்கள் நெருங்கப்பெற்றது

அஉ காயபசி - மிகப்பசி (மணி ௧: ௧௧௭, மணி ௧௧ ௩௩.) கணம் - கூட்டம்

அக மால - மேகம் சினை - கிளை பல பேய்கள் கூட்டங்கொண்டிருந்ததற்கு இடமானதுபற்றி வாகையடி, மன்றமென்பாட்டது பின் வருவனவற்றையும் இப்படியே கொள்க ஊருக்கு நடுவாய் ஏவலாருமிருக்கும் மரத்தடியை மன்றமென்பா ரகீர்த்திக்கினியி, முதல் உஉக

அச தடி - தசை மாநதி - உண்டு

அஃ புன - பேராகதை, கோட்டான, கழுது, பருந்து, காக்கை, ஆண்டலைப்புன முதலியவை இறைகூரும் - தகுதல மிக்க வெள்ளில் - விளாமரம்

அக கடலை நோனடிகள் - காபாலிகா, “இறைவி கோட்டத்து வீரிரு திங்கள் தக்கவை உறையு ளாகவவ வறையருங் காட்டக்க துறைவான, பொறையு மாற்றலும் பூமியு மேருவு மனையான, சிறைம்கய நிகழையா னகதமில் பொருள்களைத் தெரிந்தான” (கூழம் ௭) என்னும் நீலகேச சேய்யுளால் முனிசந்நிரன்னெற ஒரு முனிவன் மயானதிலிருந்து தவஞ்செய்தானென்று தெரிந்தது ஒடியாவுன்னம் - தளராத உள்ளம்.

அஎ மடை - சோறு வனனி - வனனிமரம்

அஅ. உடைதலைகளைச் சோதது

அக இருந்தொடாப்படுக்கும் - பெரிய மாலைகளாகச் செய்யும் இரத்திமனநம் - இலகைமரம் நிற்கும் மனநம், “இரத்தி நீடிய வகைநலை மனநதது” (புறநா ௩௪)

(15 - ம்.) அஃ ‘ஒடுவையு முழிஞ்சிலு மொடுங்கிக’ அக ‘காரையுஞ்’, ‘கள்ளியும் படாநது’ அக ‘ஆலம் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும’ அச ‘வெண்ணிணந குடியொடுமாநதி’ அஃ ‘வெள்ளிடை மன்றம்’ அக ‘இருந்தடி படுக்கும்’

- கூ0 பிணந்தின் மாகக ணிணம்படு குழிசிலை
விருந்தாட டயரும் வெள்ளிடை மனறமும்
அமுற்பெய குழிசியும் புழறபெய மண்டையும்
வெள்ளிற பாடையு முளளீட்ட டறுவையும்
பரிந்த மாலைபு முடைந்த கும்பமும்
கூ௫ செல்லும் பொரியுஞ் சிலபலி யரிசியும்
யாங்கணும் பரந்த லோங்குகும் பறந்தலை
தவத்துறை மாககளை மிகப்பெருஞ் செல்வா
ஏறறிளம் பெண்டி ராற்றாப பாலரா
முதியோ ரொனா னினையோ ரொனான்
கூ00 கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனை குளிப்பவிய
அழலவாய்ச் சுடலை தினனக கணமும்

கூ0 குழிசி - பாளை

கூக. வெள்ளிடை மனறம் - வெளியான இடதையுடைய மனறம்,
“உள்ளுநரப பனிகும் வெள்ளிடை மனறமும்” (சிலப் ௫ ௧௧௭)

கூஉ புழல் - ஒருவகைச் சிறுணைடி

கூக வெள்ளிற பாடை இருபெயரொடடு உள்ளீட்டதவை - உள்
ளே பண்டங்கள் இடிதலைப்பெற்ற உறி, “சுவனமே வறுவையும்” (சிலப்
க0 கூஅ) அறுவை - சிலையெனின், உள்ளீட்டையுடைய கிழியுமாம்

கூச பரிந்த மாலை - பாடையிறகட்டி அறுத்தெறியப்பட்ட மாலை,
“வெள்ளின் மாலையும் விரிந்தவென டலைதருங் கரிந்த, கொள்ளி மாலை
யுங் கொடிபடு கூறையு மகலும், பள்ளி மாறிய பாடையு மெலும்புமே
பரந்து, கள்ளி யாரிடைக கரந்ததோர தோற்றமுங் கடிதே” (நீல நூல் ௪)

கூடு சிலபலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி, “தாவென ளரிசி, சில
பலிச செயது” (முருகு ௨௬௬ - ௪)

கூசு பறந்தலை - பாழிடம்

அக - கூக. வாகைமனறமும், வெள்ளினமனறமும், வன்னிமனறமும்,
இரத்திமனறமும், வெள்ளிடை மன்றமும் ஆகிய இம்மனறங்கள் யாங்க
ணும் அமுற்பெயகுழிசி முதலியவைகள் பரந்த பறந்தலையென்க

கூடு - கூ பரந்து அருது பரந்த பறந்தலையென்க

கூஅ. மு மணி எ. அக க00 கொடுந்தொழிலாளன் - காலன்

சக - க0க ஆரிடை பறந்தலை சுடலை தினனககணமும்

(15 - ம்) கூ0 ‘பிணந்தின்மாககணிணம்படுகுழிசியின்’ கூஉ ‘பிறழ்
பெயமண்டையும்’, ‘புழல்’ கூக ‘இளையோரொனான முதியோரொனான்’

கழிபெருஞ் செல்வக கன்னாட் டயாநது
 மிகக நலலறம விருமபாது வாழும்
 மககனிற் சிறந்த மடவோ ருணடோ
 ௧௦௫ ஆங்குது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச
 சாரங்கல னென்போன் தனிவழிச் சென்றோன்
 என்புந் தடிபு முதிரமு மியாககையென
 தன்புறு மாககட் சரியச சாற்றி
 வழுவொடு கிடந்த புழுஆன் பிண்டத்
 ௧௧௦ தலத்தக முட்டிய வடிநரி வாயககொண
 டுலபி விற்பமோ டுளைக்கு மோதைபும
 கலைப்புற வல்துல சமுக்குடைந் துண்டு
 நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையும்
 கடகஞ் செறித்த கையத தீநாய
 ௧௧௫ உடையக கவனி யொடுங்கா வோதையும்
 சாந்தந் தோயநத் வேந்தின வனமுலை

௧௦௨ மிகப்பெரிய செல்வமாகிய கன்னையுண்டு விளையாடுதலைச்
 செய்தது

௧௦௪ மடவோ - மூடா

௧௦௫ அதுதனை - அடம்பானத்தை கடி - காவல

௧௦௬ தனிவழிச் சென்றோனாகிய சாரங்கலன்

௧௦௭ அன்புறு மாககடகு - உடம்பினிடத்தே அன்புமிருந்த மனிதா
 கடகு மாககனென்றா, கிரபுல வுணர்ச்சியையன்றி மனவுணர்ச்சி யில்லா
 தவ ரென்றற்கு, “ மாவு மாககஞ் மையறி வினவே” (நோல் மரபு து ௧௨)

௧௦௮ - ௮. யாககை, எனபு முதலியனவாமென்று மாககடகுச சாற்றி

௧௦௯ வழு - தாதுவிசேடம், வழுவொடு - வழுவதலுடனென்று மாம
 பிண்டமென்றது உடம்பை

௧௦௮ - ௯ சாற்றிக் கிடந்தவென்க, இனி, சாற்றி வாயககொண்டு
 உலாக்கும் நரியோதை யெனினுமமையும்

௧௧௦ அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு

௧௧௧ உலாபு இல இடைமோடு - கேடிலலாத இடைத்தோடு

௧௧௪ தீநாய - மயானத்திற் றிரியும் ஒருவகை நாய

(15 - ம்) ௧௦௫ ‘தனை யொருங்குகடிககரென’ ௧௦௮ ‘அன்புநதடி
 யும்’ ௧௦௯ ‘வழுவொடு தோன்றிய புழுஆண்பிண்டத்து’ ௧௧௧ ‘நிலத்
 தலை’ ௧௧௫ ‘ததுவி’

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுறைத்த காதை ௭௭

காய்ந்தபசி யெருவை கவாநது னேதைபும
பண்புகொள யாககையின் வெண்பலி யாங்கதது
மண்களை முழுவ மாசு வாங்குகோ

௪௨௦ சுருந்தலை வாங்கிக கையகத தேநதி
இருமடைய ருவகையி னெழுந்தோரோ டேயமகா
புயலோ குழலோ சயலோ கண்ணோ
சூழலோ மூகலோ விதலோ சவிலோ
பலலோ முதலோ வென்னு திரங்காது

௪௨௧ கண்டொட டெண்டு கவையடி பெயாத்தது
தண்டாக களிப்பி னுடுங கூத்துக
கண்டனன் வெரிதூ சடுநவை பெயதி

௧௧௭ காய்ந்தபசி - மிகப் பசி (மணி ௧ அட, ௧௩ ௩௩) எருவை - தலைவெளுத்தது உடல சிவந்திருக்கும் பருந்த, கழுஞ்சாம்பல், “விசும்பா டெருவை பசுநதடி தடுப்ப” (புறநா ௧௪)

௧௧௮ வெண்பலி அரங்கதது - சாமபந்தருவையாகிய அரங்கத்திலே

௧௧௯ மண்களை முழுவமாக - மாசுசனை யடைந்த திரண்ட தண்ணு மையாக, தண்ணுமை - ஆடற்குரிய ஒருவகைத் தோற்குவி

௧௨௦ உளைக்குமோதையும், எடுக்குமோதையும், ஒடுங்காவோதையும், கவாநதுவேதையும் ஆகிய இவைகள் முழுவமாகவென்க

௧௨௦ சுருந்தலையென்றது, ஒரு பெண்பிண்குறித் தலையை

௧௨௧ பேயமகன் - பெண்பேய

௧௨௨ குமிழ - குமிழமூல கவிர் - முள்ளு முருகமூல

௧௨௩ என்னாது - என்று கருதாமல்

௧௨௪ கண்டொடடு உண்டு - கண்ணைத் தோண்டி உண்டு, “கண்டொடடுண்டு” (முருகு ௧௩) கவை அடி பெயாத்தது - கவைத்த அடினைப் பெயாத்தது, “சுருமறிக காதிற் கவையடிப் பேயமகன்” (சிறுபாண் ௧௩௭)

௧௨௫ தண்டாக களிப்பு - தணியாத களிப்பு, “தண்டா வீகைத் துணைமாண குடுமி” (புறநா ௧)

௧௨௬ உளைக்கு மோதை முகவியன முழுவமாக வெண்பலி யரங்கத்தில் ஒரு பேயமகன் கவையடி பெயாத்தது ஆடுங கூத்தைப்பென்க

௧௨௭ கண்டனன் - கண்டு கடுநவை எய்தி - அப்பேயாற் பிழை கப்பட்டு, “கழலகட் கூளிக கடுகவைப் பட்டோ” (சிறுபாண் ௧௨௮)

௧௨௮ சென்றோனாகிய சாரங்கலென்னபோன கண்டு (15 - 16) ௧௨௯ ‘அதரோ கவிரோ’ ௧௩௦ ‘கவையடிப் பெயாத்தது’, ‘கையடிப்பெயாத்தது’ ௧௩௧ ‘களிப்பிடுண்டொடுங’

விண்டோர திசையின் விளித்தனன பெயாநடுந்
 கெமமனை காணு யீமச சுடலையின்
 ௧௩௦ வெழுது பேயகசென் னுயிரகொடுத தேனெனத்
 தமமனை தனமுன் வீழ்ந்துமெய வைத்தலும்
 பார்ப்பான றனனெடு கண்ணிழந் திருந்தவித்
 தீததொழி லாடடியென சிறுவன றனனை
 யாருமி றமியே னென்பது நோக்கா
 ௧௩௧ தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
 துறையு மன்றமுந் தொலவலி மாணும்
 உறையுளுந் கோட்டமுந் சாப்பாய காவாய
 தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென

௧௨௮ விண்டி - நீங்கி விளித்தனன பெயாநது - கூப்பிட்டிகொண்டு
 பெயாநது

௧௨௯ எமமனை - எனதாயே

௧௩௧ தன தாயினமுனனே இறக்கவும் மெய்வைத்தல மணி
 ௨௮ ௧௩௭

௧௦௬ - ௧௩ சாங்கலன்னென்போன வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்

௧௩௨ பார்ப்பானெனறது சாங்கலன தந்தையை, பார்ப்பான றன
 னெடு கண்ணிழந் திருந்த " என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், " கண்ணில
 கணவனை " (௬ ௧௮௮) என்று பின்பு வருதலாலும், சாங்கலனுடைய
 தந்தை தாயரிருவரும் கண்ணை யிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது

௧௩௪ மணி ௬ ௧௪௬

௧௩௮ அணங்கோ பேயோ, மணி ௬ ௧௪௮, ௧௮௦ அணங்கு -
 காமநெறியான உயிரகொளந்ந தெய்வமகனென்பா, துறள், ௧௧௮, பரிமேல்

௧௩௯ - ௮ சிறுவனறனை ஆருயிருண்டது

௧௩௯ துறை - நீர்த்துறைகள் தொலவலி மான் - பழைய வலியை
 யுடைய மரம்

௧௩௭ உறையுள் - தவருமிடம் காவாய - காவாமலிருந்தாய

௧௩௯ - ௭ முருது ௨௨௧ - ௬, கலி ௩௦௧ ௧௩ - ௪

௧௩௮ தகவிலை கொல்லோ - தகவினமையை யுடையாயோ, தகவு
 நினைபிலையோ என்றுமாம்

(15 - 16) ௧௨௮ 'விளித்தனன' ௧௨௯ 'காணுயீமச' ௧௩௦ 'பேயகசே
 முன்னுயிர' ௧௩௧ 'தமமுன் வீழ்ந்து மெய்வைப்ப' ௧௩௨ - ௩ 'ஒழிந்த,
 விதித்தொழி' ௧௩௪ 'யாருயிறமியோனென்பது நோக்கா' ௧௩௬ 'தொல
 பதி மாணும்'

மகன்மெய் யாககையை மாபுறத தழீஇ

கச௦ மாப புறங்காட டெயிறபுற வாயிலிற

கோதமை யென்பாள் கொடுதையா சாற்றக

கடிவழவகு வாயிலிற கொடுதைய ரெயதி

இடைபிடுள யாமத தென்னியிங் கழைததனை

என்னுற றையோ வெனக்குரை யெனேற

கச௧ பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற

ஆருமி லாட்டியென னறியாப் பாலகன்

மாப புறங்காட டெயதினோ றணனை -

அணங்கோ பேபோ வாருயி ருண்ட

துறங்குவான போலக கிடந்தன்ன காணை

க௧௦ அணங்கும பேயு மாருயி ருண்ணு

பிணங்குநான மாபன பேதுகந தாக

கடிவழினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது

மாபெருந துன்பரீ பொழிவா யென்றலும்

என்னுயிர கொண்டிவ னுயிரதந தருளிலென்

க௧௧ கண்ணில கணவனை யிவனகரத தோம்பிடும

இவனுயிர தந்தென னுயிரவாக கென்றலும்

முதுமு தாட்டி யிரங்கினன மொழிவோள

கசக கோதமை யென்பது அவனபெயா. கொடுதையா - தனமகன் இறந்தானென்பது

கச௨ மணி க சக

கசக இருளையுடைய இடையாமத்தில்

கச௩, பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தான் - சூரியனைப்போல விளங்கிய நிறத்தையுடைய சம்பாபதி, பொன் - சூரியன், “இளங்கதிர் ஞாயிறெனஞ் சோற்றத்தது, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி” (க - ௨) என்ற இரத்தாறு பிங்கத்தில் வருதல் காண்க

கசக மணி க கசக கசக என - என்று கோதமை சொல்ல

க௧௧ மாபன - சாங்கலன் பேது கந்தாக - அறியாமை காரணமாக

க௧௧ என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

க௧௩ கண்ணில கணவனை மணி க க௧௨ ஒம்பிடும - பாதுகாப்பான

க௧௧ என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்

க௧௧ முதுமுதாட்டி - சம்பாபதி

(15 - 16) க௧௧ ‘யாககமாபுற’ க௧௧ ‘அழைத்தாய’ கசக ‘அறியாப் பாப்பான்’ க௧௧ ‘எய்தியோன்’ க௧௧ ‘யோதுகந்தாக’ க௧௧ ‘துன்ப மொழிவாய’ க௧௧ ‘உயிரத்தாலென்’

ஐயமுண்டோ வாருயிர போரூற
செய்வினை மருங்கிற சென்றுபிறப் பெய்துதல

கக௦ ஆங்குது கொணர்ந்துநின் னிரிடா நீக்குதல
சங்கரெனக் காவதொன் றன்றுநீ யிரங்கல
கொலையற மாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாககள
அவலப் படிற்றுரை யாங்குது மடவாய
உலக மன்னவாக குயிராகுயி ரீவோ

கக௧ இலரோ னிந்த வீமப் புறங்காட
டரசாக கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி யென்றலும்
தேவா தருவா வரமென் றொருமுறை
நான்மறை யந்தனா நன்னா லுரைக்கும்

க௭௦ மாபெருத தெய்வ நீயரு ளானிடின
யானோ காவே னென்னுயி ரீங்கென
ஊழி முதலவ னுயிராதரி னல்ல

க௭௮ - ௯ பிறப்பெய்துதலில் ஐயமுண்டோ, “செய்வினை வழிதநா யுயிரசெலு மென்பது, பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்” (சீலப் ௨௮ க௭௭ - ௮, புறநா க௭௨)

க௭௦ அது - அவையிரை ஆரிடா - தீரத்தற்கரிய துன்பம்

க௭௧ எனக்கு ஆவதொன்றன்று - எனக்கு இயலுவதான ஒரு காரிய மன்று

க௭௭ அவலப்படிற்றுரை - கேட்டைத் தருகின்ற பொய்யுரை அது அவலப் படிற்றுரை யெனக்

க௭௮ இலரோ - உளரென்றபடி, புறங்காட்டில்

க௭௯ ஆயிரம் கோட்டம் அமைந்தன, ஆயிரம் - அநேகம், “இறந் தோர் மருங்கிற சிறந்தோர் செய்த, குறியவு கெடியவுங் குன்றுகண் டனன, கடும னோங்கிய கொடுநிலை கோட்டமும்” (சு இள - ௯) என்றா முன்னும்

க௭௭ நிரயக் கொடுமொழி - நரகவேதனையெதற்கும் கொடிய வாததை, என்றது, “இவனுயிர தந்தென்னுயிரவாகு” (மணி ௧ - க௭௯) என்றதை என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

க௭௯ தூல - வேதம். க௭௦ தெய்வமாகிய நீ.

க௭௧ யான என்னுயிரைத் துறப்பேன என்று கோதமை சொல்ல

க௭௨. ஊழி முதலவன் - மஹா பரஹமா, “தெய்வக் கருவுந்

(15 - 16) க௭௭ ‘அலவலைப்படிற்றுரை’, ‘அலலைப் படிற்றுரை’ க௭௮ ‘புறங்காட்டின்’ க௭௭ ‘நிரையத்தொடு’ க௭௯ ‘சென்னுலுரைக்கு’ க௭௧ ‘என்னுயிரென்றபின்’

தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோர
தாந்தரின் யானுந் தருகுவன் மடவாய்
களஞ் சங்கெ னுற்றலுங் காண்பா யென்றே
நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரும்
நானுல் வகையி னுரூபப் பிரமரும்
இருவகைச் சுடரு மிருமு வகையிற்
பெருவனப் பெய்திய தெய்வ கணங்களுந்

திசைமுகக கருவும், செமமலா முதியோன செயத வநான்” (மணி பதிதம், ௨௮ - ௧) இகாததை அசைகிலையாகி ஊழ்விலையாகிய முதலவ னெனக் கூறினும் பொருந்தும்

களக சககரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவா களச. தரினெனவே தரலினமை பெறப்பட்டது

களக - ச இறந்தபோன உயிரை மீட்டுகொடுக்கு மாற்றல இநகச சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எவ்வனமில்லையோ அவ்வனமே எனக்கு மில்லை யென்றபடி

களஞ் ஆறறல் - வலி என்ற - என்று சம்பாபதி சொல்லி-

களக நால்வகை மரபின் அரூபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன் றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ஜகாந்நிதியாய்தன் லோகம் முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அரூபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய நால்வகை யினரும், இவர்களைத் தியானம் யோதனுள் அவிசேஷமெனனும் யோதா வதில் தேறியவர்களைனபா

களௌ. நால் நால்வகையின் உரூபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங் களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய ஸ்ரீரஹ்மகாயிகலோகம் முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிகுக்கிற உரூபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய பதினாறு வகையினரும், இவர்களில் ௧௨, ௧௧, ௧௪-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்ரீரோதாபந்தி என னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களைன்றும், ௧௫, ௧௬, ௧௭-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்கந்தநாகம் எனனும் இரண்டாவது தியானத் தில் தேறியவர்களைன்றும், ௧௮, ௧௯, ௨௦-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை அநாகம் எனனும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களைன்றும், ௨௧-ஆவது முதலிய ஏழுவகைகளிலுள்ளவர்களை அஹி எனனும் நான்காவது தியானத்தில் தேறியவர்களைன்றும் பௌத்த நால் கூறும்

களச - எ இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களுக்கும் இந்நூற்பதிகத்தின் ௨௮ - ௧ ஆம் அடிகளின் உரையிற் காண்க

கள௮ இருவகைச்சுடா - சந்திர சூரியர்கள்

கள௮ - ௧ மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறுவதாகிய மகாராஜிகலோகம் முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வ

(15, 16) களக ‘அகவயிற்றிரிவோ’ களச ‘மடவோயிற் கொலுற்றலுங்’ களக. ‘பிடமரும்’ களௌ ‘உருபிதப்பிரமரு’, ‘உருபப் பிடமரு’

௧௮௦ பல்வகை யசாரமும் படுதுய ருறாஉம்
எணவகை நரகநு மிருவிசும பிபங்கும்
பன்மீ னீட்டமு நாளுநு கோளும்
தன்னகத தடககிய சககர வாளத்து
வரநதரற ருரியோர் தமைமுன் னிறுத்தி
௧௮௧ அரநதை கெடுமிவ ளருநதுய ரிதுவெனச
சமபா பதிதா னுரைததவம் முறையே
எங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக கேட்டே
கோதமை டுற்ற கொடுநதுயா நீங்கி
சாமச சுடலையின மறையிட டிறநதபின்
௧௯௦ சமபா பதித னுறற ரேன்ற
எங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடநதனிற்

கணங்கள் இரத உலகங்களின் பெயரைப் பதிக்கத்து ௨௮ - ௧-ஆம் அடியின் உரையிற் காண்க 'பெருவனப் பெயறிய' என்றா, வினகுகொளி மேனிய ராதலின்

௧௮௦ படுதுயா - மிகக துனபம்

௧௮௧ எண்வகை நரகா - மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றுனுள் முதலாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாநிரயம், ரௌரவம், காலஸூதரம், ஸஞ்சிவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸமஹதம் எனனும் எட்டு நரகங்களிலுமுள்ளவாகன

௧௮௨ ஈட்டம் - கூட்டம் நான் - இருபத்தேழு ஈட்சத்திரங்கள்

௧௮௩ மேற்கூறிய அருப்பிரஹ்மகணலோகம் முதலியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிய கோளத்தைச் சககரவாளமெனபா, "சககர ஷாஸ்த துத தேவரொல்லாம்" (மணி ௧௨. ௭௨), "எண்ணருஞ் சககர வாள மெங்கணும்" (மணி ௨௬ ௫௨) என வருதல காண்க

௧௮௪ வரநதரறருரியோ - தேவா முன்னிறுத்தி - கோதமையு முன்னே நிறுத்தி.

௧௮௫ அரநதை - துனபம் கெடும - கெடுமின என - என்று சமபாபதி சொல்ல

௧௮௬ - ௭ சமபாபதி உரைத்த முறையினை, மணி ௬ : ௧௭௬ - ௪-ஆம் அடிகளிற காண்க

௧௮௭ இறக்கத துணிநதமையால் கோதமை கொடுநதுயா நீங்கினான். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், ௨௫ ௮௨ - ஆம் அடி முதலிய வற்றிற் காண்க

௧௮௮. ஈமம் - பிண்குகுதெறகு அடுகரும் விறகடுகரு

௧௯௦ - ௧௧ தோனறக்கூடிய விடமெனக

(15 - 16.) ௧௮௨ 'பண்பினீட்டமு' ௧௮௪ - ௫ 'உரத்தரற் ருரி யோ தம்மைமுன னிறுத்திந, காண்க' ௧௯௧. 'அங்குவாழ் தேவருங் கூட்டிய'

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
 நடுவு நின்ற மேருக குன்றமும்
 புடையி னின்ற வெழுவகைசு குன்றமும்
 ககரு நாலவகை மரபின மாபெருந தீவும
 ஓரீ ராயிரஞ் சிறிதத தீவும
 பிறவு மாககத னிடவகை புரியன
 பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக காடடி.
 ஆங்குவா முயிரசஞ் மவவுரி ரிடங்சளும்
 ௨௦௦ பாகுதற மண்ணீட்டிற் படைபுற வகுத்து

கக௨ சூழ்கடல் - பெருமபுறக்கடல் ஆழியங்குறைத்து - சக்கர வாளகிரியின் உட்பட்ட இடத்தில்

கக௩ நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எண்பத்திராயிரம் யோசனை உயர மும் அவவுயரத்திற்குத் தகை பருமையும் அமைநதுள்ள மேருமலையும்

கக௪ அம்மேருவின் பக்கத்தே அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்றை கொண்டு வரவாப பாதிப் பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைக்கற்றி யொன்றாகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு குலகிரிகளும்

கக௫ மேற்கூறிய மேருவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் சூழ்ந்து அவ்வககிரியின் உயர அளவுள்ள ஆழமும் அகலமும்மைந்த ஏழுகடல்களும் ஆகிய இவற்றை யெல்லாம் சூழ்ந்து கிடக்கும் பெருமபுறக்கடலிலுள்ள சமபுத்தீவு முதலிய நான்கு மகாதீபங்களும் இந்த நான்கினுள் தெற்கேயுள்ளது சமபுத்தீவு, இது நாவலநதீவு என்றுங் கூறப்படும், இதனை, “நாவலோக்கிய மாபெருந தீவு” (மணி ௨ க), “நாவலொடு பெயரிய மாபெருந தீவத்து” (மணி கக. ௧௦௭) என்பவற்றாலுணராக

கக௬ மஹாதீபம் நான்கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஐந்தாறு ஐந்தாறுகச் சூழ்ந்துள்ள இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும், இச்சிறு தீவுகள் அந்தரத் தீவுகளென்றாகு சொல்லப்படும்

கக௭ - கூ “அந்தரத் தீவினு மகனபெருந தீவினும்” (௨௫, ௨௨௪) என்று பின்வருதல காண்க

கக௮ - கூ இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாறுகள் பரிமா தேசத்துப் பித்த நூலிலிருந்து தெரிந்ததென்னப்பட்டன

கக௯ - அ உரியனவற்றைக் காட்டி.

கக௯ உயிரகனென்றது அவ்வவவுயிரகள் வாழுகின்ற உடம்புகளை

௨௦௦ பாகு - பகுத்ததிரள், “அடியோரா பாகு மாயமு நீக்கி” (சீலப். கக. ௮௫), அமுதமாம் மண்ணீட்டின் - கதையாற செய்யப்பட்ட னென பாவை வழுவமாக

(15 - ம்) கக௨ ‘ஆழிகுறைத்து’ ௨௦௦. ‘மண்ணீட்டி’

மிக்க மயனா விழைககப் பட்ட

சக்கர வாளக் கோட்டிங் கிதுகாண்

இடுபிணை கோட்டத் தெயிற்புற மாதலிற்

சடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையா

உரு இதன்வர விதுவென் நிருந்தெயவ முரைக்க

மதனி நெஞ்சமொடு வானறுய ரெயதிப

பிறந்தோ வாழ்க்கை சிறந்தோ ஞரைப்ப

இறந்திருள கூந்த விடைபுருள யாமததுத

துங்குதுயி லெயதிய சுதமதி யொழியப

உகர பூங்கொடி தனனைப் பொருந்தித் தழீஇ

அந்தர மாற வானைத் தியோசனைத்

தென்றிசை மருங்குற் சென்றுதிரை யுடுத்த

மணிபல் லவத்திடை மணிமேகலா தெயவம

அணியிழை தனனைவைத் தானறது தானென்

சு — சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை முற்றிற்று

உருக. மயன - தெயவத்தசன், அகரத்தசனென்றது கூறுவா

உருக. இடுதல் - போகடுதல் பிணைக்கோட்டம் - மயானம்.

உருச. மு மணி சு : ௩௦ சுடுகாட்டுக் கோட்டம் சிலப் ௧ ௨௦

உருக. இருந்தெயவம் - மணிமேகலா தெயவம்

உருச. மதனில் கெஞ்சமொடு - செருக்கற்ற மனத்துடனே , மதன -

வலியுமாம்

உருஎ. சிறந்தோள் - மணிமேகலை வாழ்க்கையென்றது நிலையாமை
யை. வாழ்க்கையைச் சிறந்தோள் உரைப்ப

உருஅ. இடையிருள யாமதது - நடுயாமத்தில் , மணி சு ௧௪௩

உருக. பூங்கொடிதனை - மணிமேகலையை

உருக. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக

உருக - உ முப்பதயோசனைதாரம் தென்றிசைக்கண்ணே சென்று

உருக - ௧௪ மணி ௧. ௫௫ - ௭

௧ - உருச. கதிராமண்டிலம் சொரிய, மேனியன் ஏத்தி கோககி என
ஹரீரோன, அவன் உரைத்தலும், அருந்தெயவமுரைப்ப, சுதமதி எனனை
யோவென, கோரிழை கூறும், அண்ணல் கூறுகின்ற தெயவம், இதன் வரவு
இது வென்றுரைக்க, சிறந்தோளுரைப்ப, தெயவம் இடையிருள் யாமதது
சுதமதியொழியப் பூங்கொடிதனைத் தழீஇச் சென்று மணிபல்லவதில
வைத்து அகன்றதென முடிக்க.

(௩ - ௩) உருச. 'எனபவறியா' உருக 'இதுவெனவிற்கு' உரு
'பொருந்தினதழீஇ'

ஏழாவது

துயிலெழுப்பிய காதை

[ஏழாவது மணிமேகலாதேயவம் உவவனம்புகுந்து
சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு]

மணிமே கலைதனை மணிபல லவததிடை
மணிமே கலாதேயவம் வைத்து நீங்க
மணிமே கலைதனை மலாப்பொழிற் சண்ட
உதய குமர னுறுதுய ரெயதிக

- ௫ கங்குல சுழியிலென கையகத தாளொன்ப
பொங்குமெல லமணியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னாத தோன்றி மன்னவன் மனனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடிண் மாரிவறங் கூரும்
- ௧௦ மாரிவறங் கூரின மன்னுரி ரிலலை
மன்னுரி ரெல்லா மண்ணா வேந்தன
தன் னுயி ரென்னுந் தகுதியின ருரும
தவத்திறம் பூண்டோ டனமேல வைத்த

௩ மலாப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திறகண்ட

௪ உறுதுயா - மிகக் துன்பம்

௫ கையகததாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்

௬ பொருந்தாது - துயிலாது ௭ வறம் - வறுமை

௮ - ௧௨ இஊதற் பதிகம், ௨௪ - ஆம் அடியைப் பாக்க, “கோணிலை திரிந்த நாழி குறைபடப் பகலகண் மிஞ்சி, நீணில மாரியினறி வினை வல்கிப் பசியு நீடிப், பூணமுலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிக் தறங்கண் மாரி, யாணையிவ்வுலகு கேடா மரககோல கோடி னென்னுள்” (கீவக ௨௫௫.)

௧௧ - ௨ புறா ௧௮௧.

௧௩ தவத்திறம் - தவத்தின் கூறுபாடு.

(15 - ௩) ௪ ‘துயிலெய்தி’ ௮ ‘திரிந்திடக் கோணிலை’ ௧௨. ‘தருடையாயின்’, ‘தருதியையாயிற்’ ௧௩. ‘தவத்தின்பூண்டோ’

அவததிற மொழிகென் றவன்வா னுரைததபின்
 கதி உவவனம புருநதாவ குறுதியில கொளனும்
 சுதமதி தன்னைத் துயிலிடை நீக்கி
 இநதிர கோடனை யிரநகராக காண
 வந்தே னஞ்சன மணிமே கலையான
 ஆதிசான் முனிவ னறவழிப் பநீடம
 ௨௦ ஏது முநிராத திளங்கொழுக காதலின்
 விஞ்சையிற் பெயாததுநின் விளங்குமை தன்னையோர்
 வஞ்சமின் மணிபல லவததிடை வைத்தேன்
 பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்நதீங்
 சின்றேழ் நாளி லிரநா ருமருங்கே
 ௨௧ வரது தோன்று மடக்கொடி நல்லாள
 சளிப்புமாண செல்வக காவற பேரூர்
 ஒளிததுரு வெயதினு முன்றிற மொளியாள
 ஆங்கவ ளிரநகர புருநத வநநாள

கச அவததிறம - கேடுசெய்யுங்காசியம், “தவஞ்செய்வா
 அவஞ்செய்வா ராசையுட படடு” (குறள், ௨௬௬) என்பதில், ‘அவம்’ என
 பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க

க - கச மணி கடி ௮௦ - அக

க - கச மணிமேகலாதெய்வம் மணிமேகலையை மணிபலவததிடை
 வைத்து நீங்கிப் பொருநதாதிருநதோனாகிய உதயருமரன் முன்னாத
 தோன்றி அவததிறம் ஒழிகவென்று உரைத்தபின்னக

க௭. இநதிரகோடனை - இநதிரவிழா

கடி. மு சிலப் கடு கூக அஞ்சல - அஞ்சாதே

கக ஆதிசாலமுனிவன் - புத்தன்

௨௦ ஏது முநிராதது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது

௨௧. விஞ்சையின் - விதையினாலே

௨௪. இன்றேழ்நாளில் - இறறைக்கு ஏழாவது நாளில், மணி கக
 க௨௬.

௨௫. தோன்றும் - தோன்றுவான் நல்லாள - மணிமேகலை

௨௬ பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்

௨௭ உருவை மறைத்து வருவானாயினும்

(௩ - ௩) கச ‘அவவயினுரைத்தபின்’ கடு ‘நவவனம்’ ௨௧
 ‘குணநததின்’ ௨௫ ‘வநதுகாணருறம்’ ௨௬. ‘பெயரூர்’ ௨௭ ‘உன
 றிறமொழியான்’, ‘ஊன்றிறமொழியான்’

- சங்கு நிகழ்வன வேதுப பலவுள
 ௩௦ மாதவி தனகையான் வந்த வண்ணமும்
 ஏதமி நெறிமக் கொத்திய வண்ணமும்
 உரையாய நீயவ னென்றிற முணரும்
 திரையிரும் பௌவததுத தெய்வமொன் றுண்டெனக
 கோவலன கூழியிக் கொடியிடை தன்னைபென்
 ௩௧ நாமஞ் செய்த நன்னு ணளளிநுட்
 காமன் கையறக கடுநவை யறுகதும்
 மாபெருந தவக்கொடி யின்றனை யென்றே
 நனவே போலக கனவகத துரைததே
 சங்குவ வண்ண மாவகவட் குரையென்
 ௪௦ றந்தரத தெழுந்தாங் கருந்தெய்வம் போயபின்
 வெந்துய ரெய்திச சுதமதி யெழுந்தாங்
 ககன்மனை யரங்கத தாசிரியா தமமொடு

௨௬ நிகழ்வனவாகிய ஏதுககள்

௩௧ ஏதமில் நெறி - குற்றமில்லாதவழி; அஃதாவது விசத்தி
 மாராகம்

௩௨ அவன் - மாதவி என நிறம் உணரும் - என வாலாற்றை
 உணரவான்

௩௩ பௌவதது - கடலினிடத்து தெய்வம் ஒன்று உண்டென -
 எனது குலமுதலவனை விபத்தினின்று நீங்கிப் பாதுகாதத தெய்வமொன்று
 உள்ளதென்று

௩௪ நன்னுளிற செறிந்த இருளிடத்தே

௩௬ - ௪ சிலப் ௧௮ ௨௮ - ஆம் அடி முதலியவற்றின் பொருளை
 இவற்றுடன் ஒப்பிடுக

௩௬ - ௭ சிலப் ௩௦ ௨௮ - ௬

௧௮ - ௪௦ மணிமேகலாதெய்வம் புருதது நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்
 திர விழாககாண் வந்தேன், யான் மணிமேகலாதெய்வம், இங்குகொடிக்கு
 ஏது முதிர்ந்ததாதலால் அவனை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன், அவன் இந்
 நகரில் இறந்ததைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவன், ஏதுப பலவுள, மாதவிக்
 குரை, அவன் எனநிறமுணரும், இவ்வண்ணம் அவுக்கு உரை' என்று
 போய்ப்பென்க

௪௨ அகல மனை அரங்கதது - விசாலிதத வீடாகிய நடனசாலையில்.
 ஆசிரியர் தமமொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும்,
 இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு
 நின்று.

(௮ - ௩) ௩௬ 'ஏதமின்க', 'ஏதமுனிமை' ௩௨ 'உரைப
 பொருளுணரும்' ௩௬ 'பவ்வ தெய்வ முண்டென' ௩௮ 'நல்லிருள்'
 ௩௬ 'கையாற் கடுநவை' ௪௧ 'எய்தியசுதமதி' ௪௨. 'தாசியா தமமொடு'

வகைதெரி மாககட்டு வட்டனை காட்டி
ஆடல புணாகரு மரங்கியன் மகளிரிற்
சடு கூடிய குயிலுவக கருவிகண் டியின்று
பண்ணுக்களை பயிரும் பண்ணியாழ்த தீர்தொடை
கொளாவல லாயமோ டிகைசுடட் டுண்டு
வளைசோ செங்கை மெலவிர லுதைத்த
வெமமைவெய் துறாது தன்மையிற் றிரியவும
டு0 பண்பில காதலன் பரததனம் நோனா
துண்கண் சிவந்தாங் கொல்கொடி போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயிலவோர்
விரைபபூம் பள்ளி வீழ்ததுனை தழுவவும

சக வகைதெரிமாககட்டு - அவிநயம் முதலிய கூறுபாடுகளைத் தெரி
கின்ற மாந்தர்களுக்கு வட்டனை காட்டி - கமல வாததனையைக் காட்டி,
கமலவாததனையாவது கைத்தலங்காட்டல, சீவக களஞ்

சச அரங்கியல் மகளிரின் - காடகமளிரைப்போல; காடக மகளி
ருடனென துறாம

சடு கூடியகுயிலுவகருவி - சோகத குழல் யாழ் மததனம் ருடமுழா
இடகையெனப்பவை, “கூடிய குயிலுவக கருவிக் கெல்லாம், குழுவழி
நின்ற தியாமே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்,
பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு, கூடிசின் றிகைத்த தாமந் திரிகை”
(சிலப் க. ௧௩௮ - ௪௨, உரை) கண்டியினது-ஞலியா கடங்கி ‘மகளிரின்’
(சச) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது ஒப்பு கம்ப
ச 1.11

சக சிலப் ௨௨. ௧௪௧

சக - க பண்ணுக்களை - பண்ணின் வகைகளை பயிரும் - இசைக்
கும். தீர்தொடை - இனிய கரடபுகள் கொளாவல ஆயமோடு - பாட்டில்
வல்லமகளிர் கூட்டத்திடனே, கொளை - ஒற்றத்ததலுமாம் கூட்டுண்டு -
சோகதனுபவித்த உதைத்த - தெறித்த உறாது - உறும்மையால். தொடை
திரியவுமெனக், நெடுநல் ௧௮.

டு0 - டு பரததனம் - பரததன் தன்மை, பரததையை துராவான்
பரத்தன், “பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பா, நண
ணென் பரததின் மாபு” (குறள், ௧௩௧௧); “வறுமொழி யாளரொடு
வம்பப் பரததரொடு” (சிலப் ௧௧ : ௧௧) கோனா - பொருமல் துயில்
வோர் - ஊடியமகளிரா. வீழ்துனை - விரும்பியகணவன் துயில்வோன்
தழுவவும

(15 - 16) சக ‘பண்ணுக்கிழமை பிறமண்ணியாழ்’ சள ‘கொள
வல்லாய’ ச௮ ‘வளையா செங்கை’ சக ‘வேதுறாது’ டு0. ‘காதல்
பராததனம் கோனாது’ டிக. ‘துண்கண்’ டு௨. ‘துயிலவோன்’

- தளாநடை யாயமொடு தங்கா தோடி
 ௫௫ விளையாடு சிறுதே ரீததுமெய வருநதி
 அமளித துஞ்ச மைமபடைத தாலிக
 குதலைச செவவாயக குறுநடைப புதலவாகுத
 காவற பெண்டிர் சடிப்பகை யெறிநது
 துபவ காட்டித தூங்குதாயில் வதியவும
 ௬௦ இறையுறை புறவு நிறைநீர்ப புளளும்
 காவறை பறவையு நாவுள னமுநதி
 விழவுக்களி யடங்க முழவுக்கண முயின்
 பழவிறன் மூதூர பாயலகொ ணடுநாட
 கோமகன் கோயிற் குறுநீரக கன்னலின்
 ௬௫ யாமங் கொளபவ ரேத்தொலி யரலுமும்
 உறையுணின் றெடுங்குய வுண்ண வுயகசத்து
 நிறையழி யாணை நெடுங்கு விளியும்
 தோவழங்கு தெருவுஞ் சிறறிடை முடுக்கரும
 ஊரகாப பாள ரெறிதுடி யோதையும்
 ௭௦ முழங்குநீர் முன்றுறைக சலம்புணா கமரியா

௫௪ தளாநடையாயம் - சிறாகட்டம்

௫௬. மைமபடைததாலி. மணி ௬ ௬௬, உரையைப் பாரக

௫௮ - ௬ காவற பெண்டிர் - செவிலித்தாயா சடிப்பகை. மணி
 ௭ : ௭௬ காவறபெண்டிர் துயிலவதியவும

௬௦ இறை - வீட்டின் இறப்பு ௬௧ கா - சோலை.

௬௨ களி - களிப்பு, சுததுமாம் ௬௬ நடுநன் - நடு இரவில்

௬௬ - ௬௬ தனமையிற் றிரியவும, வீழ்துணை தழுவவும, துயில் வதிய
 வும், கருவி கண்டியின்று நா உள்ளபுநதி முழவுக்கண்டியின்று ஊரபாயல்
 கொள் நடுகாளிலெனக

௬௪ கன்னலின் - நாழிகை வட்டிலால், முல்லை ௫௮

௬௫ யாமங்கொளபவா - நாழிகைக்கணக்கா : சிலப் ௫. ௪௬

௬௬ உண்ண உயகம - உண்ணமையாலுண்டாகிய வருததம்

௬௭ நெடுங்குவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம், மணி. ௭ :
 ௬௫

௬௮. சிறறிடைமுடுக்கா - சிறிய இடங்களை யுடைய முடுக்குத தெருக
 கள்.

௬௯ துடி - ஒருவகைத் தோறகருவி

௭௦ கலம்புணா கமரியா - கப்பலிற் சேர்க்கு தொழில் செய்வோ

(௫ - ௫) ௫௪ 'தாவகாதோடி' ௬௨. 'களிப்படங்கி' ௬௪ - ௫,
 'குறிநீரக கன்னல், யாமங்கொளவோ' ௬௬ 'ஓங்கிய'

துழந்தடு கள்ளின் ரோபபிபுண் டயர்ந்து
பழஞ்செருக குறற வனந்தாப பாணியும்
அரவாயக கடிப்பகை யையங்கி கடிப்பகை
விரவிய மகளி ரோதிய தூமததுப
எடு புதலவரைப பயந்த புனிற்றுதீர கயக்கம்
தீர்வினை மகளிர குளஞ டாவமும்
வலித்த நெஞ்சி னூடவ ரின்றியும்

எக துழந்து அடு கள்ளின் தோபபி உண்டு அயாந்து - துழாவிச் சமைத்த களவகைகளில் நெல்லாற சமைத்த களையுண்டு தம்மை மறந்து ; “ இல்லடு கள்ளின் ரோபபி பருதி ” (பெரும்பாண் ௧௪௨)

எஉ அனந்தா - கள்ளை உண்டமையாலுண்டாகிய செருக்கு , “ அனந்தா நடுக்க மல்ல தியாவது ” (பொருட ௧௪)

எக கடிப்பகை - பேயகருப பகையாகவுள்ளதென்று பொருள் , அரவாயககடிப்பகை - அரம்போன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலை ஐயவிக கடிப்பகை - வெண்கிறுகெடு , இவை பேயகருப்பகை யென்பதை, புறநா ௨௮௧ - ஆம் செய்யுளாலும் உணரக் பேய முதலியவைகள் அணுகாநிருத்தறகு இருவகைக கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன , மணி ௧ : ௧௧௪, உரையைப் பாராக

எச தூமதது - புகையுடன்

எக - ச மகளிரோதிய அரவாயககடிப்பகை ஐயவிககடிப்பகை விரவிய தூமம் ஆகிய இருத இரண்டுடன் சென்று என ஒருசொல் வருவிக

எடு - சு புனிற்றுதீராமகளிர , கயக்கதீராமகளிரெனக் , கயக்கம் - கயங்குதல் புதலவரைப்பெற்றுப் புனிற்றுதீராத மகளிர இரவிறசென்று குளத்தில நீராடுதலை , “ கணவ ருபப்ப புதலவரப் பயந்த , பண்ததேநதிளமுலை யமுத மூறப் , புலவுப்புனிற்று தீரந்து பொலிந்த சுற்றமொடு , வளமுனை மகளிர குளநீ ராயா ” (மதுரை ௬௦௦ - ௬௦௧) என்பதனாலுமுணரக் புதலவரைப் பெற்றமகளிர எழுந்தசென்று பத்தாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஜூபஸ்தம்ப நூலியத்தின் ௧௮ - ஆம் கண்டத்தானை ௮ - ஆம் ஸூத்திரத்தாலும் அந்நூலை அதுஸரித்தது தோழப்ப ரென்று வழங்குகிற வைங்க ஸாஹபெளமரியற்றிய க்ருஷ்யரத்னத்தில் ௬ - ஆம் கண்டத்தில் நாமகரணப் பிரகரணத்திலுள்ள , “ தசமேஷ்மி ” என்னும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிவின்ற தென்பா .

எஎ வலித்த நெஞ்சின் ஈடவா இன்றியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரா இல்லாநிருக்கவும்

(15 - ம்) எக. ‘ துழந்தகள்ளின் தொப்பிரண்டயந்து ’ எக் ‘ அரவாயக கடிப்பகை ’ எச ‘ இரவியமைகளிர ’ எடு - சு ‘ புதலவரப்பயந்தபுனிற்று தீருகத்தது ’, ‘ விரிவியன மகளிரகுள நாளாவமும் ’, ‘ புனிற்று தீருயக்கக , தீரவியன ’

புலிகணத தன்னோ பூத சதுக்கத்துக்
கொடிததோ வேந்தன் கொற்றம் கொள்கென
அஃ இடிகுரன் முழக்கத் திடுமபலி யோதையும்
ஈற்றிளம் பெண்டி. ராற்றாப பாலகா
கெஞ்சுன் மகளிர நெடுமபு ணுற்றோ
நதுயா கெடுசுரு மந்திர மாசசா
மன்றப் பேய்மகள் வந்ததுக்க கொள்கென
அஃ ின்றெறி பவிரி னெடுங்குர லோதையும்
பலிலே றோதையும் பாரதொருங் கிசைப்பக
சேட்டுளங் கலங்கி பூட்டிநு ளுழுவதது
முருந்தே மிளங்கை நீங்கிப் பூம்பொழிற
நிருந்தெறி குடபாற் சிறுபுழை போகி
கூஃ மிகாமா தெய்வம் வியந்தெடுத்த துரைத்த
சுகர வாளக கோட்டத் தாங்கட்
பலாபுகத் திறந்த பருவாய் வரவில்
உலக வறவியி னொருபுடை மிருத்ததும்

எஅ புலிகணத தன்னோ - வீரா பூத சதுக்கத்து - பூதத்தை
யுடைய சதுக்கத்திலே , சதுக்கம் - நாற்சந்தி

அக மு மணி கூ கூஅ

அஉ கெஞ்சுலமகளிர - முதரஞ்சுலையுடைய மகளிர, “கெஞ்சு
முண்டகங் கதிமணி நழாதுலவும்” (சிறுபாண் ௩௪௮.)

அஎ ஊட்டிநுளமுதது - ஊட்டிநுறபோன்ற இருப்பாபில்

அக மு மணி கூ உஉ

கஉ - கூ மு மணி கள் எஎ - அ உலக அறவி - ஊரம்பலம், எல
லாசகாதியாரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை, இதனை, ‘லோகோப
காரிகா’ எனப்ா வடநூலா

சக - கூக சுதமதியெழுந்த நடுகாளில் ஏதொலியரவமும், கொங்க
கூவிளியும், தடியோதையும், அனந்தாப்பாணியும், குளனூடாவமும், பலி
யோதையும், கொடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளம்
கலங்கி நீங்கிப் போகிச் சுகரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலகவழவியின்
ஒரு புடையிருத்ததுமென

(15 - 16.) எஅ ‘பூதசதுக்கத்து’ அஃ. ‘புலியின்’ அஎ ‘பூட்டிநு
ளமுதது’ அஅ ‘நீங்கிய பூம்பொழில்’ கூக. 1 ‘உலகவிறையொருபுடை’

காதுடை ரெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
கூடு அநதி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணாண் மயங்குள் வெருவத்
திப்பிய முரைகருந் தெய்வக் கிளவியின்

கூஉ - இ ரெடுநிலை உடைக்கந்து அந்திய - நெடிய தோற்றத்தை யுடைய தூணுதிப அவவிடத்தே காரணம் காட்டிய - பழுவின்யாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு எழுதிய - மயன்னனும் தெய்வத்தச்சுனல் நிருமிககப்பட்ட அற்புதப்பாவை - யாவருக்கும் ஆசசரி யத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை, இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம பாபதி கோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணொன்றில் தெய்வ கணத்தோனாகிய துலகிகொண்டபவனுடைய வடிவமபோல மயனுல் நிருமிககப்பட்ட பாவை, முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையுடையது, பேசுதலபற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படுமே இவற்றை, “காதுடை ரெடுநிலைக் கடவு னெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயின ” (கூ: கூ - ச), “காதுடை ரெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்தினைப் பாவையை” (க: அக - கூ), “ரெடுநிலைக் கந்தி னிடையின் விளங்கக், கடவு னெழுதிய பாவையாவ ருரைக்கும் ” (உ: கக - க), “கடவு னெழு திய ரெடுநிலைக் கந்தின், குடவயி னமைத்த ரெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்” (உ: க - கூ), “என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத் தலும்” (உ: கூ), “மனபெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன், றவதிக னென்பேன் றென்றுமுதிர் கந்தின், மயன்னக் கொப்பா வருத்த பாவையி, னீங்கேன்” (உ: கக - கூ), “ரெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை” (உ: உ), “இலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவாய” (உ: கூ), “நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலும்” (உ: கூ), “நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி” (உ: கக) என இந்நூலில் வருவனவற்றாறுணாக. எழுதிய - பண்ணிய, “கடவு னெழுதவோர் கற்று ராரெனின்” (உ: கக), “கடவு னெழுதவோர் கற்கே யாதலின்” (உ: கக), “கடவு னெழுதவோர் கற்கொண் டலலது” (உ: கக) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க

கூஉ. மைத்தடங்கண்ணாண் - சுதமதி

கூஉ திப்பியம்: இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; தேவ லோகத்திலிருப்பதென்று பொருள். இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்கமெனையின் இதனை, ‘திப் பியம்’ என்றா, “செங்கோல காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையர் வல்குல பல்பரிசு களையக், கையி லோதரிய பாதநிரந்திப்பிய, முததை முதலவி யடி யிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்” (க: கக - கச) என்று இந்நூலுள்ளே, ‘திப்பியம்’ என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க தெய்வக் கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும், தெய்வக்கிளவி - தெய்வத்தன்மையுள்ள சொல், வடசொல்லாலெனினும்மையும்.

இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே

தூரகத தானைத் துச்சயன் நேவி

௧௦௦ தயங்கணாக் கோதைத் தாரை சூவுற

மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்

காராளா சண்பையிற் கௌகிகன் மகளே

மாருத வேகனோ டிநகரா புருந்து

தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய

௧௦௧ வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய்

இன்றேழ நாளி லிடைபிடுங் யாமத்துத்

தன்பிறப் பதனொடு நின்றிறப் புணர்நீங்க

கலகருமி யாகிய நினககிளை யாளவரும

அஞ்சலென் றுரைதத் தவவுரை கேட்டு

௬௮ இரவிவனமன - அசோதநகரதரசன், சுதமதியெனப்பவளுடைய முற்பிறப்பில தந்தையா யிருந்தவன்

௬௮ - ௬. 10. மணி. ௧௧. ௧௧௬ - ௪ துச்சயன் = தூஜயன் - பகைவாக்களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள்; இவன் அவகாட்டிலுள்ள கச்சயமெனும் நகரதரசன், சுதமதியெனப்பவளுடைய முற்பிறப்பிற் கணவனாக விருந்தவன், மணி. ௧௦. 10 - 1௪

௧௦௦ தாரை - இவன் வீரைக்கு முன்னே பிறந்தவன்; வீரை யானையால் இறந்தது கேட்டு இவன் இறந்தமையால், 'சூவுற' என்றார்; மணி. ௧௨: ௪0 - ௮

௧௦௧. மயங்கி - மதுவைக் குடித்தமையால் மயங்கி

௧௦௨ காராளாசண்பை - அவகாட்டிற் கணக்ககரையிலுள்ள தாகிய சம்பாநகரம்; இப்பொருளில் காராளரென்பது காராளரென்பதன் விகாரமென்றும், கொடுமையென்று பொருள்படுகின்ற காரணதவம் அல்லது காரணதையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இக்காராளர்கள் தூக்காபூஜை செய்து நாபலி கொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹாராஷ்டிர தேசத்திற் காரடிகளென்று வழங்குகிறதென்றாக கூறுவா, மணி. ௬. ௨௬

௧௦௪. தாரை தவவை - தாரையாகிய தவவை, தவவை - முன்பிறந்தவன் தாரை யென்பது மாதவியெனப்பவளுடைய முற்பிறப்புப் பெயர்.

௧௦௫ வீரையென்பது சுதமதியெனப்பவளுடைய முற்பிறப்புப்பெயர்.

௧௦௮. இலகருமியென்பது மணிமேகலையின் முற்பிறப்பின் பெயர், தாரை, வீரை, இலகருமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்

௧௦௯ அஞ்சல - அஞ்சாதே தெடவம் உரைத்தது

(11 - 11) ௬௭ - ௮ 'இளவி யிரவிவனமகனொரு' ௧௦௧ 'மயங்கியல் யானை' ௧௦௨ 'காராளகண்பை' ௧௦௪ 'தாரைதவவை' ௧௦௫. 'சுதை மதி' ௧௦௬. 'இன்றேளாளிடைபிடை' ௧௦௭ - ௮. 'உன்பிறப் புணர்நீங்க, கலகருமியாகிய'

கச0 நெஞ்ச நடுக்குறா உநேரிழை நல்லாள்
காவ லாளா கண்டியில் கொள்ளத்
துமென் சேககைத் துயில்கண விழிப்ப
வலம்புரிச சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
ககடு புகாமுக வாரண நெடுங்கு விளிப்பப்
பொறிமயிர வாரணங் குறுங்கு விளிப்பப்
பண்ணிலைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பண்ணிலைப் புளளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லாரைப் புளளொலி சிறப்பப்
சஉ0 பூங்கொடி யாரைப் புளளொலி சிறப்பக்
கடவுட பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொள்க
கலம்பகா பீடிகைப் பூம்பலி கடைகொள்க

கச0 நல்லாள் - சுதமதி

ககஉ சேககைத் துயில கண - படுக்கையில் தூங்குகின்ற ஆ-வா
மகளிரொன்றும் இருபாலாருடைய கண்கள்

ககக வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளினறி முழங்க.

ககச புலம் - அறிவு சங்கம் - புலவா கூட்டம்.

ககடு வாரணம் - யானை நெடுங்கு விளிப்ப - நெடியகூப்பிட்டைச்
செய்ய, மணி எ. கள கூ - கூப்பீடு, "விளைபுனை நல்லி விளைகூஉக தேட
பவும்" (புறநா சச)

ககச வாரணம் - கோழி

கள பண்ண - குறிரைப்பந்தி ஆல் - ஆட

ககஅ பண்ண - விளை ஆல் - முழங்க

ககக பூம்பொழில் ஆரைய புள ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்
திய சோலையினிடத்தே நிறைதலைபுடைய பறவைகளினை முழக்கம் அதிகரிக்க

கஉ0 பூங்கொடியா - மகளிர் புள - கைவிளை, "புட்டை போலிய
புளறலை மகரா" (மலைபடு உடுக)

கஉக தெய்வங்களுக்கருிய பீடிகளிற கொடுக்கப்படும் பொலிவு
பெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள

கஉஉ அணிகலங்கள் விறகப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலாரை
செய்யப்படும் அரசசன்களைக் கட்டையிடங்கள் கொள்ள, "பூப்பலி செயது
காப்புகடை நிறுத்தி" (சிலப் உஅ உகக) வாயிலங்களில் இவ்வறை
தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற பூவிடுதல் மரபு

(பி - ி) ககக 'வலம்புரிசங்கம்' ககச 'புலம்புரிசங்கம்', 'பொலம்பு
புரிசங்கம்' ககள ஆரப்ப' ககஅ 'கண்ணிலைப்புளளும் ஆரப்ப' கஉக
'கடிகொள' கஉஉ 'பூப்பொலிகடிகொள'

சூயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
கடந ஊர்துயி லெடுப்ப வரவுநீ ரழுவததுக
சாரிருள சிததுக் கதிரவன் முளைத்தலும்
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைநதடி வருந்த
மாநகா வீதி மருங்கிற போகிப்
போய கங்குலிற் புருந்ததை யெல்லாம்
கந.0 மாதவி தனக்கு வழுநின் றுரைத்தலும்
நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்றவன்
தன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
இன்னுயி ரிழந்த யாககையி னிருந்தனன்
துன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென

எ—துயிலெழுப்பிய காதை முற்றிற்று

கடக. தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை
செய்யப்பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ, பண் - இசையென துறாம

கடச உபகாரிகளுடைய வாய்கள்தோறும் கொடுத்தற்குரிய பல
பண்டங்களும் பரவுதலுற்றமிக

கடடு எடுப்ப - எழுப்ப உரவு நீரழுவதது - கடற்பரப்பில்

கடச சிதது - அழித்தது

கடஎ ஏ - அமு, “சுதமதி கேட்டுத் துள்குறு மயிலபோல”
(ச. அச) எனரா முன்னும், மு. முல்லை அச.

கடக போய்கங்குலில் - சென்ற இரவில்

கடக “மன்னவன் மகனாக குற்றது பொருஅ, னன்மணி யிழந்த
நாகம் போனது” (உடு கடச - டு) என்று இவவுவமையே பின்னும் வரும்,
“இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம்
போனதும்” (சிலப் கட. இஎ - அ) அவன் - மாதவி

கடக “இன்னுயி ரிழந்த யாககை யென்னத், துன்னிய சுற்றந்
துயாககடல வீழந்ததும்” (சிலப் கட. இக - க0) எனபுழியும் இவவுவமை
வருதல காண்க

க-கடச மணிமேகலாதேயவம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின்
புருந்து நீக்கி உரையென்று போய்பினை, சுதமதி எழுந்தது கேட்டு உளங்
கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும், அது,
‘வரும், அஞ்சல்’ என்று உரைத்தது, அதனைக்கேட்டு நடுகுறுநலவான்,
கதிரவன் முளைத்தலும் போகி மாதவிகருரைத்தலும், அவன் துயருழப்பத்
தான் உயிரிழந்த யாககை போல இருந்தனனென முடிக்க.

(15 - ம்) கடடு ‘எடுப்பிய’, ‘எழுப்பிய’ கடக ‘போகியகங்குல’
கடஉ ‘மகவாரா’

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை

[எட்டாவது மணிமேகலை

மணிபல்லவத்துத்துயிலேழுந்து துயருற்றபாட்டு]

ஈங்குவ என்னண ழாக விருங்கடல
வாகுதிரை யுடுத்த மணிபல் லவத்திடைத
தத்துரீ ரடைகரைச சங்குமு தொடுப்பின்
முததுவினை கழனி முரிசெம பவளமொடு
வினைமர முருட்டுந திரையுலாப பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழகண னாகமபின்
ஆமபலுந குவனையுந தாமபுணாநது மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுரீ ரிலஞ்சி
முடக்காற புன்னையு மடறபூந தாழையும்
க0 வெயிலவர வொழிந்த பாலிழும் பந்தா

க இவன் - சுதமதி

க அடைகரையில் தொடுப்பு - விளக்கொண்டு உழுதல்,
“தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்” (சிலப் ௨௭ ௨௯0)

க - ச அடைகரையாகிய கழனியிலென்றமாம்

இ விரைமரம் - சந்தனம் அகில முதலியன, “விரைமர மென
றுகில” (கசு. ௧௨௨) எனப் பா மேலும் “வீங்குதிரை கொணாகத் தவிரை
மர விறகின்” (சிறுபாண் ௧௦௦)

ச ஞாழல் - புலிக்கக்கொன்றை, “பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன்
கடுகரும, பேழ்வாயப் புலியுஞ்” (கல் ௧௨) அகம்பு - சேறு, “வாரகம்
பொழுது முன்றில்” (புறநா ௧௧௪)

எ மயங்கி - கலந்த.

அ குண்டுரீ இவஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை,
இவஞ்சி : ஆகுபெயர்.

க முடம் - வளைவு க0. பந்தா - நிழல்.

க - க0. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவையொழித்த பந்தா
(பி - பி.) க. ‘நங்கிவரிகவனமாக’, ச ‘முதது வினைகழனி’
இ வரைமாமுருட்டு’ க ‘தாழ்கணைசுருமபி’

அறலவினங்கு நீலாமண னுமலாப பள்ளித
துஞ்சு துயிலெழுஉ மஞ்சி லோதி
காதற சுறற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போனறு
௧௫ பண்டறி கிணையொடு பதியுங் காணுள
கண்டறி யாதன சண்ணிற காணு
நீல மாகாட னெட்டிடை யனறியும
காலை ஞாயிறு கதிரவிரிதது முளைப்ப
உவவன மருங்கினி லோரிடங் சொல்லித்
௨௦ சுதமதி யொளித்தாய துயரஞ் செய்தனை
நனவோ சனவோ வென்பதை யறியேன
மனநடுக குறாஉ மாறறந் தாயாய
வல்லிருள கழிந்தது மாதவி மயங்கும
எல்லளை வாராய விட்டகன் றனையோ
௨௫ விஞ்சையிற் றோனறிய விளங்குழை மடவாள
வஞ்சஞ் செய்தனள சொல்லோ வறியேன

௧௧ அறல - நீர் அரிதது ஒழுக்குதலால் உண்டாவது, “மட்டற னலயாறறு” (புறநா ௧௭௭) நீலாமணல - நீலாவைப் போன்ற வெள்ளிய மணல மலாபபள்ளி - உதிராது கிடக்கும் மலராகிய படுக்கையில்

௨௨ அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவாணமயிரினையுடையாள, “அஞ்சி லோதி யரசனுங் கொருநாள” (௨௩ ௨௪) எனபாமேலும், “அஞ்சி லோதி” (குறிஞ்சி. ௧௮௦)

௧ - ௧௨ மணிபல்லவத்திற கரையிற் கழனியிற் பாப்பில் இவஞ்சிக் கரையில் மணலிற் பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணிமேகலை யென்க

௧௩ கடைகொள - முடிவு கொள்ள ௧௫ காணுள - காணுளாகி

௧௬ கண்டறியாதனவற்றைக் கண்ணிற கண்டு

௧௭ நெட்டிடை - கெடிய இடம்

௧௯ ‘உவவனம்’ எனபது முதல மணிமேகலை கூறறு

௨௦ சுதமதி. வினி ௨௧ இந்த நீலை நனவோ கனவோ

௨௩ மயங்கும் - மயங்குவாள

௨௪ மெல்லிய வணியினையுடையாள், எவ்வளவுமாம

௨௫ விஞ்சையிற் றோனறிய - வந்ததையினாலே தோனறிய

(15 - 16) ௧௧ ‘துறலவீடங்கு நீலாமண றுமலா’ ௧௪ ‘சுதி டத்தி’ ௧௫ ‘பதியங்காணுள’ ௧௬ - ௭ ‘காண, நீலமாகடல்’ ௧௮ ‘காலஞாயிறு’ ௨௦ ‘ஒழித்தாய’

ஒருதனி யஞகவென நி்ருவே வாவெனத்
திரைதவழ பறவைபுற விரிசிறைப் பறவையும்
எழுந்தவீழ் சிலலைப் மொடுங்குசிறை முழுவதும்

கூடு அன்னச் சேவ லரச் சூகப

பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கிணடிப்

பாசறை மன்னா பாடி போல

வீசநீர்ப் பரப்பி நெதிரெதி் நிருகமும்

துறையுந் துறைசூழ் நெடுமணற் குன்றமும்

கூடு யாங்கணுந் திரிவோள யாங்கினங் காணுள

குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்

அரற்றினள கூட யழுதன னோங்கி

வீழ்துய ரெய்திய வீழாமக் கிளவியிற

உஎ ஒருதனி - ஒப்பற்ற தனிமையை வாவென - வாவெனறு
சொல்லிக்கொண்டு

உஅ - கூ அலையில் தவழ்ந்தசெல்லும் பறவை முதலிய நீர்வாழ்
மறவைச்சாதிகள் நான்கும்

உஅ - கூக திரைதவழ் பறவை முதலியனவாகிய பன்னிறப் புள
ளிணம்

கூஉ போரூறித்தவந்த படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவ
ருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிந்ததலபோல பாடி - படைவீடு

உஅ - கூச திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக
நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையெனக் இப்படியே, “காப்புட
கோழியுங் கனைஞர் னொருயும், செங்கா லன்னமும் பைங்காறகொக்கும்,
காணக் கோழியு நீர்நிறக் காககையு, முளஞ் சூரலும் புளஞம் புதாவும்,
வெவபோர வேந்தா முனையிடம் போலப், பல்வேறு குழுக்கூரல பரங்க
வோதையும்” (கடு ககச - கூ) எனஞா சிலப்பதிகாரகீதம்

கூச - டு துறையும் குறைமூமாகிய யாங்கணும் திரிவோள - மணி
மேகலை யாங்கினம் - பக்கத்திலுள்ள இனங்களை

உஎ - கூடு திருவே வாவெனத் திரிவோள

கூக. குரற்றலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல்,
“குரற்றலைக் கூந்தல் குடசம் பொருந்தி” (சிலப் கச அஎ), “குரற்றலைக்
கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்” (சிலப் கூ கஅ)

கூஎ கூடய - கூவி

கூஅ வீழாமக்கிளவியின - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்

(15 - 16) உஎ ‘அஞகவா நறிவேவாவெனத்’ உக ‘சிலாலைப்
மொடுங்கு சிறைமுழுவதும்’, ‘ஒடுங்குசிறைமூயும்’ கூக ‘புளஞம் பரந்த’
கூக ‘நெறி யெதிரிறதும்’ ‘எதிரெதிரிறதும்’ கூக ‘குரற்றலை
கூந்தல்’ கூஅ - கூ ‘வீழ்க்கிளவியற்றந்து’

முத்துய ருறுவோ டநதையை யுளளி
 ௪௦ எமமிதிற் படுததும் வெவவினை யுருப்பக
 கோற்றொடி மாதரோடு வேற்றுநா டடைநது
 வைவா ஞ்முநத் மணிபூ ணகலத
 தைபா வோவென றமுலோண முனனா
 விரிநதிலங் கவிரொளி சிறநதுகதிர் பரப்பி
 ௪௫ உரைபெறு முமமுழ நிலிசை யோங்கித்
 திசைதொறு மொன்பான முழநில மகனறு
 விதிமா ண்டியின் வட்டங் குயினறு
 பதும் சுதூ மீரிசை விளங்கி
 அறவோற கமைநத் வாசன மென்றே
 ௫௦ நறுமல ரலலது பிறமாளு சொரியாது
 பறவையு முதிரசிறை பாங்குசென றதிராது
 தேவாசோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை

௯௯ தநதையையுளளி - கோவலனை நினைந்து

௪௦. எமமிதிற் படுததும் வெவவினை - எமமை இத்தனபத்தினிடத்
 தே அகப்படுததும் வெவவிய வினை, “என்னிதிற் படுதத் வேந்தல”
 (கீவக ௭௯), “என்னிதற் படுதத் நன்னுதன மாதரை” (பெருங்
 1 34 93) உருப - முநிர, “ஊழ்வினை யுருத்தென” (சிலப் ௧௯
 ௨௭), கோபிக்கவென்றுமாம்

௪௧ கோற்றொடிமாதா - கண்ணகி வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு

௪௨ வைவா ஞ்முநத் - கூரியவானால வெட்டுண்டு வருந்திய அக
 லம் - மாபு

௪௫ நிலமிசை முமமுழமோங்கி

௪௬ ஒன்பான முழம் - ஒன்பது முழம்

௪௭ விதிமாண - விதி மாட்சிமைப்பட்ட ஆடியின் வட்டங்குயினறு -
 பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டி

௪௮ பதமததையுடைய சதூரம், பதமமெனறதற்குப் புத்தனூடைய
 பாதககென்னினும் பொருந்தும் மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்

௪௯ அறவோறகு - புத்தனுககு

௪௪-௯ சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயினறு விளங்கி அமைந்த
 ஆசனமெனக்

௫௦ பிற - பிறவற்றை மரம் நறுமலரையே சொரியும்

௫௧ பறவையும் அப்பீடிகையின் பக்கத்திற்கென்று சிறையொலி
 யைச் செய்யாது

(15 - 16) ௪௦. ‘மெய்விதற்படுதது’, ‘எமமிதற்படுததும்’ ௪௬. ‘ஐயா
 கோவெனறமுவான’ ௪௭ ‘விதிமாண்டாடியின் விட்டனை குயினறு’
 ௪௮-௯ ‘விளங்கியச, சிறவோர்’ ௫௦ ‘பிறமணஞ்’ ௫௧ ‘உதிராது’

பிறப்புவிளங்க கவிரோளி யறத்தகை யாசனம்
சீழில் மருங்கு னாகநா டாளும்
௫௫ இருவா மன்னவ ரொருவழித தோன்றி
எமதீ தெனறே யெடுக்க லாற்றா
தம்பெரும பற்று நீங்கலு நீங்கா
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேனையெடு வெஞ்சுமம் புரிநாள்
௬௦ இருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்

௫௩ பிறப்புவிளங்க ஆசனம் - காண்போருடைய பழம்பிறப்புகள் அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்

௫௪ கீழிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம் நாகநன்னும் ஒருவகை மணிதா வாழும் நாடு நாகநாடென்பா, இந்நாட்டின் பெயர், “நாகநன னாட்டு நாணு றியோசனை” (௧ ௨௧), “நாகநாடு நடுக்கின் றுள்பவன்” (௨௪ ௫௪), “நாக நன்னா டாளவோன்” (௨௫ ௧௭௮), “நாகநா டாள வோன்” (௨௬ ௬) என இந்நூலிலுள்ளே பின்பும் வருதல் காண்க நாக இலச்சிணைய (பாம்பின் அடையாளத்தை) உடைமையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும் தக்ககொன்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்

௫௬ எடுக்கல் ஆற்றா - எடுக்கும் வன்மை இலராய்.

௫௭ தம் பெரும்பற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம் நீங்கலும் நீங்கா - நீங்குதலையும் செய்யா, “சுழலுஞ் சுழலு, மோடலு மோடு மொருசிறை பொதுங்கி, நீடலு நீடும்” (௬ ௧௧௧ - ௬) என்றா முன னும், “கறையிட றனியலு மணிந்தன்று” (௫௩ ௧)

௫௮ நெஞ்சு புகையிர்த்து - மனங்கொதித்து, “வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து” (௬௮ ௩௭) என்பா மேலும், “ஊதுலை தோற்க வுயிரக்குமென னெஞ்சனதே” (௧௮ ௧௧) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்

௬௧ பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன், பொற்களை யடக்கி நெடுநாள் மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனென்றா, “ஆகிசான் முனிவ னைவழி” (௭. ௧௧), “பொது வறி விகழ்ந்த புலமுது மாதவன்” (௧௦ ௮௪), “போதி மாதவன் பூயியிற் றேனறும்” (௧௫. ௨௧), “பிணிப்பறு மாதவன் பீழை” (௨௫ ௩௪) என இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க, “பொருந்து போதியி, விருந்த மாதவா, திருந்து சேவடி, மருந்து மாகுமே” (௩), “பூதலத்து னெவவுயிரக்கும் பொதுவாய் திருமேனி, மாதவனீ” (௧௧), “மாதவரின மாதவனீ வானவருள் வானவனீ” (௧௧) “மருளறுத்த பெருமபோதி மாதவரைக கண்டிலமால்” (௧௫) என்பன விரதோழியும் யாப்புப்படல் உதாரணங்கள்

(௫ - ௩) ௫௭ ‘பற்றி’ ௬௦ ‘ஒளிமினெம்’ ௬௧ ‘பெருந்தகை முதல வனந்தற முரைக்கும்’

பொருவறு சிறப்பிற புரையோ ரேததும்
தரும் பீடிகை தோன்றிய தாங்கென்

அ.—மணிபல்லவதத்துயருற்ற காதை முற்றிற்று.

கஉ புரையோ - ஈண்டு, பெனததரில உயாந்தோ, 'புரையோப பேணிப போகதும் போருவை' (மணி உக அக), "அரசவீற திருந்து புரையோப பேணி" (மணி உடு. அக), "புரையோ தாழுமிப பூம்பொழி" லிழிந்த" (மணி உஅ ககஉ)

கூஉ - கூக மாமணிப பீடிகை, அறத்தகையாசனம், தரும்பீடிகை அங்கே தோன்றியது

சக - சக அருவோளமுன்னாத தோன்றிய தெனக

கூச - கூக. இவவடிதகிறகூறிய வண்ணமே, "வேக வெந்திற னாகநாட டாசா .. திருந்தொளி யாசனம்" (க கூஅ - கூஉ) என்று பின்னுங் கூறுவா

க - கூக. இவன இன்னணமாக, மணிபல்லவத்திடைத் துயிலெழும அஞ்சிலோதி, போன்று காணாயக கண்டு, திருவே வாவென்று அருவோள முன்னாத தரும்பீடிகை ஆங்குத் தோன்றியதெனக

ஒ ன ப த ா வ து

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

[ஒனபதாவது மணிமேகலை மணிபல்லவத்திடைப

பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த பாட்டு]

ஆகரது கண்ட வாயிழை யறியாள

சாகதளஞ் செங்கை தலைமேற குவிந்தன

க அதுகண்ட - புத்தபீடிகையைக்கண்ட ஆயிழை - மணிமேகலை யானவன அறியாள - தன்னை அறியாளாயினான் இது பதுமைபற்றி வந்த மருட்கையெனனும் மெய்ப்பாடு

(பீ - ி.) உ 'குவிந்த'

தலைமேற குளிந்த சையள செங்கண்
 முலைமேற கலுழந்துமுத் தத்திர னுருத்ததின்
 னு இடமுறை முமமுறை வலமுறை வாராக
 கொடிமின முகிலொடு நிலஞ்சேரந தென்ன
 இறுதுசுப பலச வெறுநிலஞ் சேரந்தாங்
 செழுவோள பிறப்பு வழுவின் றுணர்நது
 தொழுதகை மாதவ னுணிபொரு ளுணர்நதேதாய்
 கூ ராயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
 வாயே யாருதன மயசாற ஷுணர்நதேன்
 சாந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டுப்
 பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழும
 அததி பதியெனு மரசாள் வெந்தன
 கரு மைத்துன னுசிய பிரம் தருமன

க - ச செங்கண் கலுழந்து - சிவந்த கண்கள் கவனி முலைமேல
 முத்தத்திரள் உருத்து - கொங்கைகளினமேலே கீர்த்தளிகளைச் சொரிந்து
 அதின் - அப்பீடிகையினது

க மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில
 அவள கூந்தலுக்கும் உவமை

எ அலச - வருந்த (நகீத சஉ) நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி

அ எழுவோள தனது முற்பிறப்பின் செயலியை நன்றாக அறிந்து

க 'தொழுதகை மாதவ' என்பதுமுதல, 'என்றெடுத்த தேநினை'
 (கக) என்பது இறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னு முனிவன் முற
 பிறப்பில தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து,
 அம்முனிவனை எதிர்பெய்து மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவை யெனக்
 கொள்க

கஃ கரையங்கரையென்பது ஒரு நதியின் பெயர் உரைத்ததை, ஐ
 சாரியை எல்லாம் - முழுவதும்

கக. வாயேயாருதல - உண்மையாதலை, வாய - உண்மை, "பொய்
 யறியா வாயமொழியால்" (10 நூறு கக)

கஉ பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார், 'காந்தார
 மென்னுங் கழிபெரு நாடு' என்றார்

கக பொறை - பாரம், என்றது பாவத்தை

கடு பிரமதருமன் விளி

(15 - 16) க 'கையின்ன' ச - டி 'கலிழந்துமுத்தத்திரனுருத்த ததட
 முறை' க - எ 'நிலஞ்சேர்ந்ததென்ன, விறுதுசுப்பலைய' அ 'உணர்ந்தே'
 கஉ - க 'கழிபெருகனாட்டுப், பூறுவதேசம்'

ஆங்கவன் றன்பா லணைநதற னுரைப்போய
நீங்கனி நாவ லோங்குமித தீவிடை
இனறேழ் நாளி லிருநில மாககன
நின்றுநடுக கெயத நீணில வேந்தே

௨௦ பூமி நடுசகுறாடம போழ்தத திருநகா
நாகநன னாடு நாணா றியோசனை
ளியன்பா தலதது வீழ்ந்துகே டெயதும்
இதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனும்
மாபெரும் பேரூர மககட கெல்லாம்

௨௧ ஆவு மாவுக கொண்டுழி கென நே
பறையிற சாறறி நிறையருந தானையோ
டிடவய மென்னு மிருமபதி நீங்க
வடவயி னவந்தி மாநகாச செலவோன
காயக கரையெனும் பேரியாற றடைகரைச

௩௦ சேயுயா பூம்பொழிற் பாடி செய திருப்ப
எங்கோ ஸ்யாக குரைத்தவந் நாளிடைத

௧௧ அவனென்றது அதிபதியென்னும் அரசனை
கள சம்புத்தீவில்

௧௮ மணி எ ௨௪

௧௮ - ௨௦. இனறேழாளில பூமி நடுசகுறமபொழுதில

௨௦ - ௨௨ இந்ந நகரும் நாக நாட்டில நாணாறு யோசனைப்பரப்
பும பாதலத்தில் வீழ்ந்து கெடுத்தலுறும்.

௨௩ இதன்பால ஒழிக என - இந்நகரினின்றும புறத்தே செல்வா
யாக வென்று சொல்ல

௨௫ ஆ - பக மா - மறறை விலங்குகள் சிறிதும் தீங்குசெய்த
தகாத சாதியாதவின பக முறகூறப்பட்டது, புறநா ௬

௨௬ நிறை அருந தானையொடு - பகமேற செல்பொழுது நிறுத
துதலரிய சேனையொடு, “நிறையருந தானை வேந்தனு கோந்து” (சிலப்
௨௫ களவு.)

௨௭ இடவடம - அதிபதியின் நகரம்

௩௦ பொழிலில்

௨௮ - ௩௦ செல்வோன இருப்ப

௨௯ எங்கோனென்றது பிரமதருமனை.

(15 - 16) ௧௧ ‘தனபாணைநதறமுறை’ ௧௮ ‘ஒவ்முதத்விடை’ ௧௮
‘பினறேழ்’, ‘மினறேழ்’ ௨௧ - ௭ ‘நிறையருநதானை யீடிவடம்’ ௨௮
‘வீடவயின்வந்திம் மாணகா’, ‘வசநத மாநகா’ ௨௯ ‘பெயாறறடைகரை’
௩௦ - ௩௧ ‘இருதோமுனவ கோனியங்’

தங்கா தநகா வீழ்நதுகே டெயதலும
 மருளறு புலவன் மலரடி யதனை
 அரசொடு மகக னெல்லா மீண்டிச
 ௩௫ குழந்தனா வணங்கித் தாழ்நதுபல வேத்திய
 அருளறம பூண்ட வொருபே ரினபத
 துலகுதுயா கெடுபப வருளிய வரநாள்
 அவக கடலொலி யசோதர மாளும்
 இரளி வன்ம னொருபெருந தேவி
 ௪௦ அலத்தகர சீறடி யமுத பதிவயிற
 நிலககுறி பென்னும பெயாபெற்றுப பிறந்தேன்
 அததி பதியெனு மரசன பெருந்தேவி
 சித்திபுர மாளாளு சீதரன றிருமனா
 நீல பதியெனு நெரிதை வயிறிறிற்
 ௪௫ சாலை ஞாயிறறுக கதிடோற ரேனறிய
 இராசுலன் றனககுப புககே னவனெடு

௩௨ நகாக்கேடெயதியது கூறவே நாககாட்டில் காணாறு யோசனைப்
 பாப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று

௩௫ ஏத்திய - ஏத்த ௩௬ - ௫ நினைமலரடியதனை ஏத்த

௩௭ அருளிய - உபதேசித்த

௩௮ - ௭ இன்பத்தை அருளிய அநகாளில்

௩௮. கடலரவம் போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம், “மலி
 தோரான கசியு பாசடலுந தபமு, னொலியும் பெருமையு மொக்கும்”
 (நோல் பொரு. 86, மேற்) என்று வருதல் காண்க

௪௦ அலத்தகர = அலத்தம் - செவ்வாகு

௩௬ - ௪௦ தேவியாகிய அழுதபதி.

௪௧ பிறந்த இலக்குமியென்னும் பெயாபெற்றேனென விசுதி
 பிரிததுக கூட்டுக

௪௨ - ௪ பெருந்தேவியும் மகனாமாகிய நீலபதி

௪௩ இராசுலனென்பது புத்தனுடைய புத்திரன் பெயர், அது
 புத்தனிடத்தான பதநிலை இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்

௪௫ - ௬ மனிதாசனுடைய பிறப்பிறப்புகளுக்கு முறையே சூரிய
 னுடைய தோற்றம் மறைவுகளை உவமை கூறுதல் பெண்தத சமய மாபாத்
 லால், ‘காலை ஞாயிறறுக சதிடோற ரேனறிய விராசுலன்’ என்றான்,
 இதனை, “குணநிசைத்தோனறி ஆங்கவன ருனென” (௧௪ ௩௬ - ௪௦௪)

(15 - 16) ௩௬ ‘மலரடி வணங்கி’ ௩௭ ‘எல்லாம் வீழ்நது’ ௩௮ - ௪
 ‘ஏத்தி, யருளறம்’ ௩௯ ‘ஒருபெருமகனென’ ௪௦ ‘பெயா பெறப்பிறந்தேன்’
 ௪௧ ‘சித்திபுரம்’ ௪௨ - ௪ ‘சித்திரபுரமானாளு சிதாருகனமக, னீலமதி’

பாவரு மாரினின் பாதம் பணிதலும்
எட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுநு செல்லுயிர போனல்
இஃ தியழ லவனெடு சேவிழை மூழ்குவை
வது நிகழ்ச்சி யீகடன் ருதவிற்
கவேர கன்னிப பெயரொடு விளங்கிய
தவாககனி மூதூர்ச சென்றுபிறப பெய்துதி
அணியிழை நினக்கோ ரருநதுயா வருநாள

“தேவி கேளாய வீழ்கதிரா போனதேன” (உச : ௧௦௧ - ௨), “சாககா
டெனப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரென மறைத்திடுதல்” (௧௦ :
௧௦௨ - ௧) என இஃதாலுன் வருவனவற்றா லுணரக

௧௭ - ௪௭ அந்நாளில் யான் இராகுலனெடு நின பாதம் பணிதலும்
௪௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில்.

௪௯ திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, இதன்
விழிகரு எதிர்ப்பட்டோ இறப்பா, இதனை, “திட்டி விடமுணச செல்
லுயிர போவுழி” (௧௧ : ௧௦௦), “திட்டி விடமுண நினனுயிர போகான்”
(௨௧ : ௧௧), “திட்டி விடமுணச செல்லுயிர போயதம்” (௨௧ : ௪௦),
“அழற்க னாக மாருவி ருண்ண” (௨௧ : ௧௧), “நஞ்சுவிழி யுரவி னல்லு
யிர வாங்கி” (௨௧ : ௮௪) என இஃதாலுள்ளே வருவனவற்றாலும், “புத
தன் திருஷ்டி விஷமாயப பிறந்த ஜாதகதது. கணவிழிப்பிற
பிராணிகள் சாமெனற்றிந்து தன் கணவிழியாதே கிடந்தமையின” என
வும், “நீ திருஷ்டிவிஷமானகாலதது நினகருக கொலையுன்னமில்லை
யெனினும் கணவிழிகறிற் பிராணிகள் சாமெனற்றிந்து அதற்கஞ்சி விழி
யாது கிடந்தது எனலோ” எனவும் வரும் நீலகேசரிநூல் கமயதிவாக
ரத்தாலும் உணர்க, “கணகிழித் துயிழ்விடக கணலரா வரசு”, “திட்டி
யின விடமுண தற்பின செல்வியை” (கம்ப. தாடகை. ௧௦, குமப
காண ௮௦), “திட்டி விஷத்தை”, “திட்டி விஷமாகிய ஒரு மகாநாகம்”
(தக்க ௧௮௪, ௧௪௬, ௨௦௦)

௧௨. இராசரிவியும் யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரரெனப
வா முதற்பெறுதலை விரும்பிப் பிரமதேவரைக ருதித்தது அரிய தவம் செய்தது
அவாருளால் விஷணுமாயையைத் தம் புத்திரியாக அடைந்தது முதறி
பெற்றனரென்றும் பின்பு அககன்னி பிரமதேவா கட்டினையின்படி நதிவடிவு
கொண்டு சென்றமையால் அகநதி கவேரகன்னியென்றும் காவேரியென
றும் பெயாபெற்றதென்றும் பூக்நேயபுராணத்தின இரண்டாமபாகத்தன்ன
காவேரி மாகாதியததின ௨௧ - ஆம் அததியாயததால் தெரிவின்றதெனபா,
மணி ௧ : ௧௮ - ௧, பாகக

௧௩. மூதூர் - காவிரிபூமபட்டினம் எய்துதி - அடைவாய்.

௧௪. அருகதுயரெனறது, உதயருமரனூல் மணிமேகலைக்கு உண்
டாகும் மனவேறுபாட்டை

(15 - 16) ௪௭ ‘பாவருமாரிப்பாதம்’ ௪௯ ‘விடமுண்டு’, ‘விட
முணச’

௫௫ மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
 அன்றப பதியி லாரிரு னெடுத்தது
 தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
 வேக வெந்திற னாகநாட் டரசா
 சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாக
 ௬௦ கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
 பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்கும்
 திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
 அன்றைப பகலே யுன்பிறப புணாதநீங்
 கின்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச
 ௬௫ சாதியா கேட்டுத் தளர்த்துரு மனத்தேன்
 காதலன் பிறப்புங் காடா யோவென
 ஆங்குணைக் கொணாத வரும்பெருந் தெய்வம்
 பாவகிற றேன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
 ஈங்குவ னென்னு மெனறெடுத் தோதினை

௫௬ கினமாசு - கோபமாகிய குற்றம் மனமாசு - காமமும் மயக்
 கமும்

௬௦ அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டறஞரிய காத, திறந்தெனரா,
 கேட்பினும் கேளாத தகையவாதவின (குறள், ௪௧௮), “அறவுரை
 கேட்டுணரா தஞ்ஞான நீகதி, மறவுரை விட்ட செவி” (அறநேறி ௧௬௪)
 மறம் - பாவம்

௬௧. பிறவிப்பிணி மருத்துவன் - புத்தன், மருத்துவன் - வைத்
 தியன்

௫௮ - ௬௨. மணி. ௮ : ௫௪ - ௬௬

௫௭ - ௬௨ வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்

௬௪ என - என்று நீ சொல்ல,

௬௫ சாதியா கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்ப
 மொழியைக் கேட்டு

௬௬ காதலன் - கணவன் பிறப்பும், உம்மை : இறந்ததழீஇய
 எச்சப்பொருளது

௬௬ என்னும் - என்று சொல்லும்.

(15 - 16) ௫௮ - ௬௦ ‘வேக வெந்தி நாகன னூடா, காயசினமொழி
 தலுமாசு தீர்த்தாக, கறச்செவி துறந்து மறச்செவி யடைப்ப’ ௬௨ - ௪
 ‘தொழு, தனறைப பகலே நினபிறப புணாததி, யினுநாணுரைத்த வுரை
 தெளி வருகென’ ௬௭ - ௮ ‘வீங்குணைக் கொணாதவிருமபெருந் தெய்வம்,
 பாவகினறெனறி’

௭௦ ஆங்கத் தெய்வதம வாரா தோவென
ஏக்கன ளமுஉ மிளங்கொடி தானென்.

க௯.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த காவதை முற்றிற்று.

எக. இளங்கொடி-மணிமேகலை அமுஉம - அமுவான இளங்கொடி அமுஉம்.

க - எக அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினான்; அப பொழுது அவன் கைகளை தலைமேற்குவிநதன, அங்குனம் குவிநத கையளாய் உருத்தது வந்து சேர்நது எழுவோன பிறப்பையுணர்நது, “மாதவ, உணர்நதோய, நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்நதேன, பிரம் தருமன, உரைப்போய, ‘இதநீவிடை இனறெழ்நாளில் பூமி நடுக்குறாஉம போழ் ததது இநநகரும் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப பரப்பும் கீழ்ந்து கேடெயதம, இதன்பாலொழிக’ என்று சொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச செலவோன இருப்ப, எககோன, நீ உரைத்தநாளில் நகா கேடெய் தனும், நினைமலரடியை எல்லாம் ஏதத அருளிய அநநாளில், புககேன் அவனொடு நினைதாம் பணிதனும், ‘மூழ்குவை, எயதுதி, வருநாளில் வைத்தனும், கைதொழுதி, தெளிவாய’ என்று நீ சொல்ல, காட்டாயோ வென்று யான கேட்ப ஒதினை, அததெயவம் வாராதோ” என்று இளங்கொடி ஏக்கி அமுமெனக.

(15 - 16) ௭௦ ‘ஆங்கததெயவம்’

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்த காவதை

[பத்தாவது மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றி
மந்திரங்கொடுத்த பாட்டு]

அறவோ னுசனத தாயிழை யறிநத
பிறகிய ளாயினன பெறறியு மைதென

க அறவோன - புத்தனது ஆசனதது - ஆசனததால்

க - உ அறிநத பிறவியன் ஆயினன் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையவனாயினான், எனறது ‘மூற்பிறப்பை அறிநதாளெனறபடி பெற்றறியும் ஐத - இவன் பெற்ற பிறம அழகியது, பெற்றி - பேறு, “பிணிப்பறத

(15 - 16) உ. ‘பிறவியாயினன பெற்றியமல்தென’

வினாமல ரோகி விசும்பூ டிழிந்து
 பொருவது பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
 ௭ வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வம்
 முகதைப் பிறு பெய்தி நின்றோன கேட்ப
 உயிரக னெல்லா முணாவுபா முகிப
 பொருளவழங்கு செவிததுளை தூரநதரி விழநத
 வறநதலை புலகத தறம்பாடு சிறக்கச
 ௧௦ சுடாவழக கறறுத தடுமாறு காலையோ
 இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
 நீயோ தோன்றினை னெனடி பணிந்தேன்
 நீயே யாடிநெ கமைநதனிவ வாசனம்
 நாமிசை வைத்தேன் நலையிசைச கொண்டேன்

தோதம் பெற்றி பெய்தவும” (சிலப். ௧௫ ௧௦௦) என - என்று மணி
 மேகலாதெய்வம் நினைந்து

௧ - ௫ பூங்கொடி ஏறி இழிந்த பூமியில் விளங்கினா போலத
 தோன்றிய தெய்வமெனச

௧ முகதைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு நின்றோன் கேட்ப - நின்ற
 மணிமேகலை கேட்குமாடி “அறிபிறப்பு புறநனை” (௧௦ ௭௫) எனபா
 பின்னும்.

௭ ‘உயிரக னெல்லாம்’ என்பது முதல புத்தனுடைய பாதபீடிகை
 யை வணங்கும் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று உணர்வு பாழாடி -
 அறிவினறி

௮ - பொருள் - தருமம், “பொருணீகிப பொச்சாரநதார” (குறள்,
 ௨௪௬) எனபதிற்காணக தூரநதெனரா, அறத்தைக கேளாதொழிதலின்;
 முன்பு, “அறச்செவி நிறந்து” (௬ ௧௦) என்றதும் இது பற்றிப்போலும்.

௧ வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உல
 கத்தில. அறம் பாடு சிறக்க - அறத்தினதோற்றம் யிக, பாடு - படுத்தல்,
 உண்டாதல், “அறம்பா டறிநதனை” (௧௦ ௭௫) என்று பின்னும்வரும்,
 பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றமாம்

௧௦ சுடா - சூரியன் வழக்கு - வழங்குதல் கால - காலத்தில்

௧௧ இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்

௧௨ பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், ‘நீயோ தோன
 றினை’ என்றான், “நீயேயாடி” என்று பின்னாக கூறுவதும் இக்கருத்துப்
 பற்றியே, இஃது ஒக்கும்

(15 - 16) ௮ ‘அறிவுழிந்து’ ௧௦. ‘சுடாவழகத்துதடுமாறுகலை’ ௧௨
 ‘நீயே தோன்றி நினைடி தொழுதோன்’ ௧௬ - ௪ ‘வாச, ஞாயிசை
 வைத் தோன்றலையிசைகொண்டேன்’

கடு பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோன் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சோந்தெனப் பொருநதி
உன்றிரு வருளா லென்றிதப புணார்தேன
எனபெருங் கணவன் பாங்குள நென்றலும்
உ0 இலகருமி கேளா யிராகுலன் நன்னெடு
புலத்தகை பெயதினை பூம்பொழி லகவயின்
இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாயவன்
மடந்தை மெல்லியன் மலரடி வணங்குழிச

கடு புலம்பு - வருத்தம், “புலம்புசே ண்கலப புதுவி ராகுவிர”
(மலைபடு சகஉ) என்று - என்று சொல்லி

கசு மானிடமகளாய நிறறவின, ‘வணங்குவோன்’ எனத் தெய
வத்தை உயாதினையாற கூறினா, “யான செய்த பாவமென்றான்” (வேக
ககடு) எனபுழிப்போல

கஎ பொலங்கொடி - பொற்கொடி, என்றது காமவல்லியை
பொருநதி - வணங்கி

க - கஎ கேட்பப புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு
வணங்குவோன் முன்னர்ப் பொருநதியெனக்

கஅ அவனைத் தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை, ‘உன்றிருவரு
ளால்’ என்றான்

கக என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்

உ0. ‘இலகருமி’ எனபதுமுதல மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று
முந்தைப் பிறப்பெயதி நின்றோளாதலின, மணிமேகலையை அததெய்வம்
இலகருமியென்றழைத்தது

உக புலத்தகையெயதினை - ஊடினாய்; புலத்தல் - ஊடிதல். அக்
வயின் - உள்ளிடத்தே

உஉ இடங்கழி காமமொடி, வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரண
மாகிய காமமொடி, இப்படியே, உதயகுமாணப்பற்றிச் சொல்லும்
பொழுது, “இடங்கழி காமமொ டடங்கா னா” (கஅ: ககக) என்பா
யினனும், இடங்கழி மான்மலை” எனபதற்கு, ‘இராகவேகத்தை யுண்
டாகரும் மயக்கமுடைய மாலேககாலம்’ (பு - வெ கக0, உரை) என்று
பொருள் கூறுவா “வம்பப்பரத்தை” எனபதற்கு, ‘இடங்கழி காமத்த
ளாகிய குண்டககணிகை’ (சிலப் க0 உகக) என்று பொருள் கூறுவா
அடியார்க்கு ஸ்லாஃ

உக நின்னடியை வணங்குபொழுது

(15 - 16) கடு ‘புலம்பறச்சென்று’ உ0 *‘கேளிவவிராகுலன்’
உக ‘எயதிபூம்பொழிலகவையின்’ உஉ. ‘இடங்கடழி காமமொட்டங்கா
னாயவன்’ உக ‘வணங்குழிஇச’

சாது சக்கரன் மீலிசுமபு திரிவோன்
உரு தெருமா லொழிததாங் கிரத்தின தீவத்துத
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்

உச சாதுசக்கரன். காரணப்பெயர்; பெரியோர் கூட்டத்தினுள்
எவனென்றவாறு, சக்கரம் - மண்டலம், இனி, 'ஓமமணிபதமேஷமும்'
என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உலோகத்தாலாகிய சக்கர
மொன்றை வலக்கையில் வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை உருவேற
ஜபித்துக்கொண்டேனும் ஜபியாமலேனும் அசக்கரத்தைச் சுழற்றிக்
கொண்டிருத்தல் பெனத்தாக்களிற் சிலருடைய வழக்கமாதலால், இவன்
அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தலை
யுடையனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும் இஃது இக்காலத்தி,
'திபெத்' என்னும் தேசத்துப் புத்தர்களுடைய வழக்கமாகக் காணப்
படுகின்றதென்றும் இம்மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தலால் வருமபயன்,
நாகலோக முதலியவற்றில் முறையே பிறவாமல் தாண்டிச்சென்று
நிருவாணமடைதலென்றாகக் கூறுவார் மீலிசுமபு திரிவோன் - மேலேயுள்ள
ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன், பெனத்தரில் இருந்தி (வீதி) பெற்றோர்
ஆகாய வழியேயென்று அவ்வவவிடங்களில் இறங்கிப் புத்தனுடைய பாத
பீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசித்தலும், பகருவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ்
செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண்ணியவற்றை யளித்தலும் மரபு, இத்
தன்மையுடையோர் சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவார் இதனை, "நிலத்
திற் குளித்தது கெடுவிகும பேறிச, சலத்திற நிரியுமோர் சாரணன் றேனற"
(உச : ௪௬ - ஏ), "தரும சாரணா தங்கிய குணத்தோர், கருமுநிற்
படலத்துக் கனத தியங்குவோ, ராசறகேது வவ்வழி நிகழ்தலிற்,
புரையோ தாடும் பூம்பொழி லீழிநது" (உச. ௧௦௧ - ௧௨) எனப் பின்
வருவனவற்றாலுணரக் இப்படியே சமணரில் இருத்தி பெற்றோரும்
சாரணரென்று சொல்லப்படுவார், "நீர்னிற பூவில் வானி னினைத்தழி
யொதுவரு கின்ற, சாரண ரெண்மராவா சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்"
(துடமணி ௨ ச) என்று வருதல் காண்க

உரு. தெருமால் - மனக்கவற்சி, "செய்யார் தேளந் தெருமால்
கலிப்ப" (பொரு. ௧௬௪) இரத்தின தீவத்து - இரத்தினத்தீவில், இது
மணிபல்லவமென்னுந் தீவிற்கு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதற் புத்தனுடைய
பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்று உண்டு இதன்
பெயர் சமாதமென்பது, "நங்கித் தையலகத் திரத்தின தீவத், தோங்குயா
சமாதத் துச்சி மீமிசை, அறவியங் கிழவோ னடியிணையாகிய, பிறவி
யென்னும் பெருங்கடல் விடே, மறவி நாவா யாங்குளது" (மணி
௧௧ : ௨௧ - ௨)

உச உருட்டினன் வினையெச்சமுற்று. 'தருமம் முதலும் முடிவு
மில்லாத நித்தியப்பொருளென்பார் தருமசக்கரமென்றும், அதனைத் தடை
யின்றிச் செலுத்துகின்றனென்பார் உருட்டினன் வருவோனென்றாக
கூறினார், இப்படியே, "அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டி" (இ. ௪௬)
என்றார் முன்னும், தருமத்தை ஸாதனமென்று வடநூலார் கூறுதல்

(பி - ம்) உரு - ௬ 'திபத்தத் . முருட்டிய வருவோன்'

வெங்கதி ரமபத்து வியன்பொழி லகவயின்
வநது தோன்றலு மயங்குனை கலங்கி
மெல்லியல கண்டனை மெய்நகடுக குற்றனை

௩௦ நலகா றுசுப்பினை நாணினை யிறைஞ்ச
இராகுலன் வநதோன் யாரென வெகுளலும்
விராமலாக கூநத லவன்வாய் புதையா
வாணா டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல கூடாதனை பென்றவன் றனனெடு
௩௧ பகையறு பாததியன் பாதம பணிநதாந
ரமர மேனின் றமரல மாயினும்,
அநநீந தணணி ரமுதொடு சொணாகேம

காணக. தருமத்தைச் சககாமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சககாத
திருரிய அங்கங்களாகவும் உருவஞ்செய்து தூலகன கூறும், இதனை,
அக்ஷகோஷப்போதி ஸத்துவரெனடவரால வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள
புத்தசரிதகாவ்யமென்னும் தூலில தர்மசகீர்ப்பிரவர்த்தியேஷண
மென்னும் பதினாநதாம வாக்கத்தினிற்றியிற் காண்க. இனி, முன்னர்க்
கூறிய உலோக சககாதைக் கையில் வைத்தது சுழற்றிவருவோனென்னும்
பொருளும், இப்பொருள் சாதுசககாரென்னும் பெயருக்குப் பொருத்த
முடைத்தாதல் காண்க.

௨௭ வெங்கதிரமயத்த - உச்சிப்பொழுதில், மணி. ௩. ௧௦, ௧௧ :
௧௦௨.

௨௪ - ௮. சாதுசககரன் திரிவோன வருவோன் வநது தோன்றலு
மெனக

௨௧ - ௩௦ மெய்கடுக்குதல் முதலியன இறைபொருளாகப் பிறந்த
அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடி

௩௧. சாதுசககரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சுககண்டு வெகுண்டமை
குடிகோளப்பற்றிவந்த வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடி

௩௪. நா நலகாதனை - நா வறுமையுற்றாய், என்றது சாரணைத்
துதியாது வீணையிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி. “நாடாது துணிந்த நாநல்
கூடாதனை” (௧௧ : ௪) எனபா பின்னும்.

௩௩. பாததியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன், “திரு
வாத ஐராசனில பாததியன்” எனப்பில, ‘பாததியன்’ எனப்பது இப்
பொருளில் வருதல் காண்க, இது தம்பியாண்டார்மடிகள் திருவாகரு

௩௬ நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அனபரல்
லேமாயினும்

௩௭ அமுது - அனனம், அமிாதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு
இதனை ஆருயி மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடத்தாக கூறுவா.

(15 - ௩) ௩௦ ‘நலகா’ ௩௧. ‘இராகுலன்வநதீ’, ‘இராகுல
வநதோய்’ ௩௧ - ௨ ‘வெகுளலு, மமலா’ ௩௪. ‘நாநலகாதனை’ ௩௩ - ௬.
‘பணிந்ததிவகமரகேன்’

உண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலும்
எமமனை யுண்டே னீங்குக் கொணாகென

- ச0 அநநா எவனுண் டருளிய வவ்வறம
நின்னாக் கொழியாது நிற்பிறப் பறுத்திடும்
உவவன மருங்கி லுன்பாற் றேன்றிய
உதய குமா எவனுண் னிராகுலன்
ஆங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
சஞ நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்
கந்த சாலியின் கழிபெரு விததோர
வெளதுரு வெண்களா வீழ்வது போன்மென

கஅ உண்டி - உண்பாய என்றலும் - என்று நீ சொல்லலும்

கக எம்மனை - தாயே கொணர்க என - கொணடுவருகவென்று
சாதுசககான சொல்லி

ச0 அவன உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசககான் அமுதுசெய்த
மையாலுண்டாகிய அந்தப் புண்ணியம்

சக. நின்னாக்கொழியாது - நின்னைவிட்டு நீங்காது நின்னாங்கு
மணி கக : சஎ

ச0 - கக அவ்வறம நிற்பிறப்பை அறுத்திடும்

சக. உதயகுமாளுகிய அவன்

சச. அவனன்றியும் - அவன உண்பால் நீங்காத விருப்பத்தைச்
செலுத்துவதல்லாமலும்.

சச - டி உதயகுமாளை மணிமேதலை இடைவிடாது நினைத்திருந்தா
னென்பதை, உதயகுமான வெட்டுண்டு இறந்தபொழுது, “உவவன மருங்கி
னிற்பா லுள்ளம், தவிரவிலே னாதலின்” (மணி உக. கக - ச) என்று
அவன் அவனைக் குறித்துக் கூறியவாற்றாலும் உணர்க

சக, கந்தசாலி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவரை கெல்; இப்பெயர்
நினதாகிய நெல்லொன்று உண்டென்பது, தந்தமார கரீதத்தின் உதத
ரார்த்தத்தில் ஆருவது உசகவாசத்திலுள்ள கோமினி கதையால் புலப்படு
மென்பர். இக்காலத்து இக்கெல் கண்டை தேசத்துள்ள மககலாபுரத்தில
(மங்களுரில்) மிருதியாகவுள்ளது. மணிமேதலையின் உயர்வுபற்றி அவளுக்கு
ருக கந்தசாலி உவமை கூறப்பட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச்சிறந்த
விதை,

சஎ. களா - உப்புநிலம், வீழ்வது போன்ம் - விதைக்கப்படுவதை
யொகரும்; என்றது, தருமத்துக்கு மூலமாகிய நீ உதயகுமாளை விரும்பு
புவாயின் உணதியல்பு களாநிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின்
விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி என - என்று நினைகது.

(15 - 16.) கஅ. ‘உண்டியான்’ கக ‘உண்டுகேளியிருக் குணாகென’
ச0. ‘அருளியவறவமுது’, ‘அருளியவவ்வமுது’ சஎ ‘வெவகன்’

அறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தேன்

௫௦ இன்னும் கேளா யிலக்குமி நீரின்
தவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையும்
ஆங்கவா தம்மை யங்கநாட் டகவாழி
கசசய மாளுநு கழற்கால வேருதன்
துசசய னென்போ னொருவன் கொண்டான்

௫௫ அவருட னுங்கவ னகன்மலை யாழிக்
கவகைப் பேரியாற றடைகரை யிருநதுழி
மறவண நீதத மாசறு கேளவி
அறவண னுங்கவன் பாறசென் றோனை
சங்கு வநதீர யாரென் றெழுநதவன்

௬௦ பாங்குளி மாதவன் பாதம பணிதலும்
ஆதி முதலவ னறவாழி யான்வேரன்
மாதுய ரெவவ மககளை நீகதி

௪௮ தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை

௪௮ - ௧ ஓர்திறப் படறகு ஏதுவாச்செய்தேன் - நினமனம் ஒரு வழிப் படுத்தற்குக் காரணமாகச் செய்தேன், ஒருவழி - வைராகியமராகம்; “ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளுணர்ந்து” (வீர. யாப்பு, ௧௧, உதாரணம்) என்று வருதல் காண்க. செய்தேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்லவத் திற்குக் கொண்டிபோயப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின் செய்தியை அவன் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை, மணி. ௨௧: ௧௬ - ஏ.

௫௧. தவ்வையராவோ - முனடி பிறந்தோராவோ.

௫௧ மு மணி. ௧௨: ௬௧ ௫௨ - ௪ அவாதமமைத துச்சயன மணஞ் செய்து கொண்டான்

௫௫ அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன் ஆடி - விளையாடி.

௫௮ அவன் - துச்சயன சென்றோனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

௫௭ - ௮ மணி ௨: ௬௦ - ௧௧.

௫௧ - ௬௦ அவன் பாகு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்

௬௧. மணி. ௧: ௧௧. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை அறவண வடிகள் துச்சயனை கோக்கிக் கூறும் சொல்

௬௨ மாதயா எவவம் - மிகத் துன்பம், என்றது பிறப்பிறப்புக்களை; துயரெவவம்: ஒருபொருட் பன்மொழி நீக்கி - நீங்கச்செய்து

(15 - ௩) ௪௧. ‘சேயிழைவாதேன்’ ௫௦ ‘உன்றன்’ ௫௧. ‘தவ்வைய ராகிய’, ‘தவ்வையனாகிய’ ௫௨ ‘அங்கநாடகவையிற்’ ௫௫ ‘அவனுடனாக வரகன்மலை’ ௫௬ ‘பெயராற்றிடைகரை’

விலங்குந் தம்முள் வெருஉமபகை நீக்கி
 உடங்குயிர வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிகதுசத்
 கூடு தொன்று காலதது நின்றற முரைத்த
 குன்ற மருங்கிற் குறறங் கெடுகசும
 பாத பங்கயங் கிடத்தரி நீங்கிது
 பாதபங் சயமலை யெனுமபெயாத தாயது
 தொழு துவலங் கொள்ள வந்தே நீங்கிப்
 எஃ பழுதில் காட்சியீர் நீரிருந் தொழுமென
 அன்றவ னுரைத்த வவவுரை பிழையாது
 சென்றுகை தொழுது சிறப்புச செய்தலின்
 மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

கக. வெருஉமபகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை

கசு. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிர்களும் தம்முள் மன வேறுபாடன்றி ஒத்த வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிர்களும் ஒருபடியாக நிருவாணமடைகது வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும் உளளம் கசிகது உக - மனம் கருணை மிகுதியால் இரங்கிக் கரைய

கடு தொன்று காலதது - பழையகாலத்தில்

கஉ - இ மணி கஉ அள - கூக.

கடு - க. நின்ற அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்ற தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே, அமமலை யாவது கிருந்திரகூடம்; அது மகத்தேசத்தின் இராசதானியாகிய இராசகருக நகரத்தின் அருகே உள்ளது குறறம் - காமவெருளி மயக்கங்கள்

கக - க முதலவன ஆளவோன உயிர் வாழ்கவென்று நின்ற அறம் உரைத்த குன்றம்.

கஎ. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்

கஅ பெயாததாயது - பெயரையுடையதாயிற்று

எஃ. பழுது இல் காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர் தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன முதலியோரை கோக்கி அற வணங்குகள் சொல்ல

எக பிழையாது - தப்பாது

எஉ. சிறப்பு - விழா, "சிறப்பொடு பூசனை செவ்வாது" (துணி, கஅ), பூசையெனினும் பொருந்தும்

(15 - 16) கூக - ச 'விலங்கு தம்முள் ருட்பகை நீக்கி யுடன்பயிர் வாங்க.... .. கசிகது' கஎ - அ 'கிடைத்தலணங்கியது, பாதபங்கய மெனும்' எஃ - எக. 'காட்சியீரே நீருக்தொழுமினென், நன்றவனுரைத்த வறவுரை'

கோதையஞ் சாய னின்னொடு கூடினா
எடு அறிபிறப புறநனை யறம்பா டறிந்தனை
பிறவற முரைப்போர பெற்றியுங் கேட்குதவை
பலவேறு சமயப் படி.றுநரை யெல்லாம்
அல்லியங் கோதை கேட்குறு மநநாள
இனையன வனையோ னெனறுனக கியாவரும்
அஃ விரைபொரு ளுரையா வேறறுரு வெயதவும்
அநதந திரியவு மாகருமிவ வருநதிறல
மந்திரங் கொள்கென வாயமையி னேதி
மதிநாண முறறிய மங்கலத் திருநாள்

எச கோதையஞ்சாயலென்றது மணிமேகலையை.

எக - ச மு. மணி கட. கள - அ

எடு அறிபிறப்புறநனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; “முதலா
பிறப்பெய்தி நின்றேன” (க) என்று இக்காதையில் முன்னுங் கூறியிருந்
தல் காண்க. அறம் பாடு அறிந்தனை - தருமோற்பத்தியை யறிந்தாய்;
“அறம்பாடு சிறக்க” (க௦ க) என்றா முன்னும

எச பிற அறம் உரைப்போர - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லு
வோர

எள படித்துரை - பொய்வார்த்தை

எஅ அல்லியங்கோதை, முன்னிலப்பெயர்

எச இனையன - இனமையையுடையான் வனையோள் - வளைகளை
யுடையான்.

அஃ விரைபொருள் உரையார் - விரைகின்ற தத்தம் சமயத்ததவங்
களைச் சொல்லார், இயல்பனநென்பார் விரைபொருளென்றார் ஆதலா
லென ஒருசொல் வருவிக்க வேறறுரு - வேறுவருவம்

எக - அஃ மு. மணி உக. சுஅ - கூ அக அநதநம் - ஆகாயம்

அஉ வாயமையின ஒதி - நாலவகை வாயமையுடன் அம்மந்திரங்களை
உபதேசித்து, வாயமையின - உண்மையுடனென்றமாம்

அக மதிநாள் முறறிய - சுகநினை நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக
வளங்கூறு முற்றுப்பெற்ற மங்கலத்திருநாள் - பெளாணிமையில் புத்தன
ஞானம் பெற்றநினை வைசாகசுத்த பெளாணிமையாதலால், அதனை
வினக்குதற்பொருட்டு, ‘மதிநாள் முறறிய மங்கலத் திருநாள்’ என்றார்
புத்தன பிறந்த நினைமும் அதுவே இதனும், வைசாகசுத்த பெளாணிமை
யைச் சிறந்த திருநாளாகப் பெனத்தார் இக்காலத்துங் கொண்டாடுவார்

(பி - ம்) எச. ‘நினைஞெடுக்கடினா’ எடு ‘அயப்பாடிநந்தனை’
எஅ - க ‘நாளி, னினையன வனையோரெனறுனக்கு’ அக ‘அநதாரு
சேறலும்’, ‘அநதிர திரியவும்’

பொதுவறி ளிகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
அந் திருவற மெதுதல சித்தமென் றுணர்நீ
மனபெரும பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப புகுவா யென்றெழுந் தோங்க
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச சேரிழை சேளாய

கூ0 மரகத யாகைக யுணவின பிண்டம்

இப்பெரு மந்திர மிருமபசி யறுக்குமென்
றுங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்.

க0 — மந்திரங்கோடுத காதை முற்றிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து - சாமானிய ஞானத்தை வெறுத்து
புலம் உறும் மாதவன் - நான்கு வகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய
ஞானத்தை யடைந்த புத்தனுடைய புலம் - மெய்ஞ்ஞானம், முந்த கூ

அந் சித்தம் - லித்தம் - நிச்சயம் அச வணங்கினை - வணங்கி

அஅ ஒப்பு மணி கூ கூ மறித்து ஆக்கு இழிந்து - மீட்டி அவ
விடத்தே இறங்கி

அக கொள்கை - வீரதம், “சான்ற கொள்கை” (மகூரை ௪௮0)

க0 மணிதருடைய உடம்பு உணவாலாகிய தொகுதி, “உண்டி
முதற்றே யுணவின பிண்டம்” (1.௩௩௩ ௧௮)

கக எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்ததென்பா பசியொழிந்தும் மந்தி
ரத்தைப் பெருமந்திரமென்றா கூ நெடுந்தெய்வம் நீங்கியது

க - கூ ஆயிழை ஆசனத்தால் அறிந்த பிறவியளாயின, இவன்
பெற்றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றோள்கேட்ப, ‘நீயோ
தோன்றின, நின்னடிபணிகதேன, வைத்தேன, கொண்டேன, ஏற்றி
னென், புலம்பு அறுக’ என்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்கா நிதி,
அப்பொழுது அததெய்வத்தின் முன்னாபுபொருத்தி, ‘உன்றிருவருளால்
என்பிறப்புணானதேன, என்கணவன யாகுனன?’ என்று மணிமேகலை
கேட்டதும், அததெய்வம், “இலக்குமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு
நீ புலந்தாய், அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும்
பொழுது, சாதுசகரான திரிவோன வருவோன வெங்கதிராமயத்துப்பொழிலி
னுள்ளே வந்து தோன்றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுக்குற்று நாணி
இறைஞ்ச, இராகுலன, ‘வந்தோனயார்’ என்று வெகுளலும், நீ அவன்
வாயைப்புகைத்து, ‘இழிகதோனுடைய அடியை வணங்காது நா கலகூர்
தனை’ என்று சொல்லி அவனோடு பாததியன பாதமடணிந்து, ‘அமர,

(15 - 16) அச ‘பொதுவறிவழிந்து புலம்பறு மாதவன்’ அஎ ‘நீன்றன
பதிப்புருவாயென்’ கூ ‘நீங்கியதாங்க’

கேள், கொணாகேம், உணடி, யாம உனருதிப்பினம்' எனறலும், அவன் 'கொணாக' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நினனை யொழியாது நின் பிறப்பை யறுத்திடும், உவவனத்தில தோன்றிய உதயருமரனான இராகுவன், அவனுக்கு உணபாலன்றி அவன்பால் உள்ளம் நீங்காததனமை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயலபு வீழ்வது போலுமென்றெண்ணி உனனை ஒருதிறப்படற்கு ஏதுவாச செயதேன், இலங்குமி' இன்னுவகேன், தாரையும் வீரையும் நினதவவையராவோ, அவா தம்மைத் துச்சயன்கொண்டனன், அவன் அவருடன் மலையாடி அடைக்கரையிலிருந்துழிச சென்ற அறவண்ணை அவன், 'வந்திராயா?' என்று எழுந்த பாத்ததைப் பணிதலும், அவன், 'பாத்தபகயத்தைத் தொழுது வலங்கொள்ளவந்தேன், நீருந் தொழும்' என்ற உரைபிழைபாது சென்று தொழுது சிறப்புச் செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நினனொடு கூடினா, உறநனை, அநிந்தனை, பெற்றியும் கேட்டுவை, அநகாள், யாவரும் உனக்கு உரையா, ஆதலால் இம்மக நிரவ்கொள்க' என்று அவற்றை உபதேசித்தது "உணாரீ, நினபதிப்புருவாய" என்று எழுந்தோங்கி, "யான் மறந்தது மொன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்தது, "கேளாய, யாககை உணவினபிண்டம், இப்பெருமந்திரம் இருமபசியற்கும்" என்று அம்மந்திரத்தைக்கொடுத்தது எழுந்த நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க

பதினொருவது

பாத்திரம்பெற்ற காதை

[பதினொருவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை

கோடிகியென்னும் பொய்கையிலேழுந்த பாத்திரங்கோதேதபாட்டு]

மணிமே கலாதெயவ நீங்கிய பின்னா

மணிபல லவத்திடை மணிமே கலேதான்

வெண்மணற் குன்றமும விரிபூஞ் சேரலையும்

தண்மலாப பொய்கையுந் தாழ்ந்தன னோகங்க

நீ ராவதந் திரியக் கடவுட் கேரலத்துத்

௩ குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிகக

௪ தாழ்ந்தனன நோக்கி - தாழ்ந்து நோக்கி, மெல்ல நோக்கி

௫ காவதம் - காதம், 'வ' பகுதிப்பொருள் விருதி யெனபா (சிலப் ௧0 கக, அடியாள்), கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்

௬ - ௫ நீங்கியபின்னா மணிமேகலை நோக்கித் திரியவெனக,

(15 - ௩) ௪ 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ நிலைகை செவ்வனந தோன்றிக்
 கலவகவிழ மகளிரின் வந்திக் கெய்திய
 இலங்குதொடி நல்லா யாரீ யென்றலும்
 எபிற்றப பகததுள யாரீ யென்றது
 க0 பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திச கேளாய்
 போய பிறநிறிற் பூயியங் கழுவன்
 இராசுலன மனைபா னிலகருமி யென்போ
 ஆய பிறவியி லாடலங் சணிகை
 மாதவி யின்ற மணிமே சலையான்
 க10 என்பொயாத தெய்வ மீங்கெனைக கொணரளிம
 மண்பெரும பீடிகை யென்பிறப் புணராதென்
 ஈங்கென் வரவீதிக் கெய்திய பயனிது

க தீவநிலைகை - இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாததுகொண்டு மணிபல்லவத்தில இருப்பவன், மணி. பதின்கீ, 10, கக. ௨௭ - ௮) செவ்வனம் - செவ்விறை, வேறுகவெனினும் பொருந்தும், "திருமக எருகைகை செவ்வனங் கழிந்த" (சிலப் ௧ ௨௨௭) என்பதிற காண்க

எ கலம் - கப்பல மகளிரின் - மகளிரைப்போல
 ௮. தொடி - வளை. என்றலும் - என்று தீவநிலைகை கேட்கவும்
 ௯ - ௮ தீவநிலைகை தோன்றி யாரீ யென்றலும்
 ௧0 'எபிற்றபகததுள' என்பது முதலியன மணிமேகலையின் கூற்று

க0 பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய
 கக. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு கழுவன் - உரியவன்
 க௨. மனை யான் - யான் மனைவி இலங்குமி எனபோ - இலகருமி யென்பது என்று பெயர்

க௧ ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்

க௧ - ௪. பல்லவகையினாராய் கணிகையாகளுள் மாதவி நாடகக் கணிகையாதவின் அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, 'ஆடலங்கணிகை மாதவி' என்றான் கணிகையாகளின் வகையினைச் சிலப்பதிகாரம், ௮ - ஆம் காத்தையிலும், ௧௪ - ஆம் காத்தையிலும் காண்க

க10 என்பொயாத் தெய்வமெனறது மணிமேகலை தெய்வத்தை.

க௧ பீடிகை - பீடிகையால.

க௭ பயனிதுவெனறது, பழம்பிறப்புணராததனை.

(15 - 16) ௮ 'இலங்குகொடி யன்ன யாரீ' ௧௨, 'என்பேன்'

பூங்கொடி யன்னு யார்நீ யென்றலும்
ஆயிழை தன்பிறப பறிந்தமை பறிந்த
உரு தீவ திலகை செவ்வன முரைக்கும்
ரங்கித நயலகத திரத்தின் தீவத
தோங்குயா சமந்தத் துச்சி மீமிசை

கஅ என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்கவும்

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை அறிந்தமை - அறிந்த தன்மைய

உரு உரைக்கும் - சொல்லுவான்

மேல வருவன தீவதிலகையின் கூற்று

உக இதன அயலகத்து - இந்த மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்
தள்ள

உஉ ஒருகுயா சமந்தத்து - மிகவுமுயாகத் சமந்தமென்னும் மலையி
னது உச்சிமீமிசை - உச்சியினமேலே, மீமிசை - மேல, “கொலகளிற்று
மீமிசைகொடி” (புறநா. ௧) இம்மலைக்குச் சமனெனியென்றும் ஒரு பெய
ருண்டு, “இலங்கா தீவத்தச சமனெனியென்னும், சிலம்பின் பெயறி”
(உஅ ௧௦௭ - ௮) என்று பின்வருதலாலுணரக் “ஆறநதி யோசனை
மணிபல லவத்திடை” (மணி. ௧ : ௨௧௧ - ௧) என்றதனால் மணிபல்லவம்
காவிரிப்பூம் படமினத்திறகுத் தெற்கே முப்பதுயோசனை தூரத்திலுள்ள
தென்றும், “சங்கிதன யாருள தாதலின்” (உக - ௫) என இங்கே
கூறியவதனால் இரத்தினதீவம் மணிபல்லவத்திறகு அயலிடத்துள்ளதென
றும், அதிற் புத்தணுடைய பாதக குறிகளுள்ள உச்சியையுடைய சமீபத்
மென்னும் மலையொன்றுண்டென்றும் தெரிதலாலும், “இலங்கா தீவத்து
யெதி” (மணி. ௨௮ ௧௦௭ - ௮) என்பதனால் இலங்காதீவத்திற சமனெனியெ
யென்று பெயருள்ள புத்தணுதலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரித
லாலும் முன்னுள்ள சமந்தமென்பதும், பின்னுள்ள சமனெனியென்பதும்,
இலங்கையிலுள்ள ‘ஜடம்ஷாங்கி’ என்று ஆங்கில பாஷையில் வழக்கும்
மலையையே குறிக்கின்றனவென்ற எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. இலங்கைத்
தீவின் மேலமாகாணத்தில தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரி யென்ற தூரிட
மும், சிலரார் சமந்தகூடமென்றும் சிலரார் சமனெனியென்றும் சொல்லப்
பட்டுள்ள மலையொன்றும் உள்ளனவென்ற யாழ்ப்பாணம் வடக்கேகோட்டை,
வே சதாசிவப்பிள்ளையென்பவரால், கி பி 1884 - ஆம் ஆந்திற பதிப
பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைப் பூமிசாஸ்திர சங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால்
தெரிவின்றது மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்படமினத்திறகுத் தெற்கே
ஆறநதி யோசனை தூரத்தன்னதென்றும் அதன் அயலிலுள்ளது
இரத்தின தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு ‘ஆடமஸபீக’ காவிரிப்பூம்
படமினத்திறகுத் தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது காததூரத்திலிருத்
தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச் சமந்தமென்றும் சமனெனியென்றும்
கூறப்பட்டு வந்ததென்பதற்கு, இக்காலத்து அது, ‘சமந்தகூடம்’ என்றும்,

அறவியங் கிழவோ னடியினை யாகிய
பிறவி யென் னும் பெருங்கடல் விடேம்

உரு அறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
ஞெழுதுவலங் கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிந நன்மணிப் பீழகை
தேவர்கோ னேவலிற காவல பூண்டோன்
திவ திலகை யென்பெய ரிதுகேள்

கஉ௦ தரும தலைவன் தலைமையி னுரைத்த

‘சமனெலை’ என்றும் பெயர் பெற்றிருத்தலும், சமனொளி இலங்காதீவ த
துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தலைவிருத்தலும் சான்றாதலறிக

உக அறவியங் கிழவோன - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையை
யுடையோனாகிய புத்தன், “அறவியாற் காறு மூன்றும்”, “அறவிய
மனத்த ராகி” (கீவக ௧௧௨௫, ௨௮௭௭); “அறவிய மனத்தினை யாகி”,
“அறவியான ருனு மறவியாத மீநதான” (கீல தரும ௪௮, ௧௦௧) இணை -
இரண்டு.

உச பிறவி காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாக களையின்றி வருதலின்,
‘பிறவியென்னும் பெருங்கடல்’ என்றா. விடேம் - கடத்தும்

உரு அறவிநாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய்; நாவாய் -
கப்பல்.

உஉ - டி. உசசிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய உள்ளது.

உக - டி. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய
நாவாயெனக், “பிறவிப் பெருங்கட னீநதுவா நீநதா, ரிறைவ னடி சேரா
தார” (குறள், ௧௦)

உக ஈகரு வந்தேன்

உக - க இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத
தினதீவத்துள்ள சமநதமென்னும் மலையினது உசசியிற் புத்தனது பாத
மாகிய அறவிகாவாய் உள்ளதாதலால் அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு
ஈகருவாதேனென்றானெனக்

உஎ பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய
பீழகை - பீடத்தை

உஅ. காவல் பூண்டோன் - காத்தலை மேற்கொண்டோன்

உக என்பெயர் தீவதிலகையென்பது

க௦ தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் தரும
தலைவனென்றான்

(டி - டி) உக ‘வந்தேனிர்தப்’ உஅ. ‘காவற் பூண்ட’

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுலோரா கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
அரிய ருலகத தாங்கவாக் கறமொழி

௩௫ உரிய துலகத தொருதலை யாக
ஆங்கன மாகிய வணியிழை விதுகேள்
சங்கிப் பெருமபெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெயதலு மயங்கிய
கோமுடி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
௪௦ இருதின வேணிவி லெரிகதி ரிடபத

௩௧ - ௩ நோன்பினரே இப்பீடிகையைத் தரிசித்தாக கைதொழுதற்கு உரியராவா ; அங்கனம் தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியை யறியும் அறிவையுடையராவார்

௩௪ - ௫ அரியா உலகத்து - அததன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியா அவராகு அறமொழி உரியது - அவராகுத தருமபதம் உரி மையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

௩௬ ஆங்கனமாகிய அணியிழை - அததன்மையையுடையாயாகிய அணி யிழாய் ; என்றது, நீ தருமபதம் கேட்டற்கு உரிமையையுடையா யென்றபடி.

௩௭ பெயர் - புதழ் ; பெரும்பெயர் - வீடுமாம் ; “ மிககுப்புதழெய் திய பெரும்பெயர் மதுரை ” (மதுரைக் கக௧) .

௩௮. மயங்கிய - கலகத

௩௯ கோமுடி - மணிபலவததன்ன ஒரு பொய்கை ; காரணப் பெயர் ; பசுவின முகம்போன்ற வடிவமுடையதென்பது பொருள் இலஞ்சி - பொய்கையில்

௪௦ - ௧ முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்

ஆபுததிரன் வேணுகோளின்படி கோமுடியென்னும் பொய்கையினுள் னேயிருந்த அமுதசாரியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தும் மேலே வந்து தோன்றாதினம் புததனுடைய ஜனனகாலமாகிய விசாகாட்சத்திரத் தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பெளணிமையாதலின், அததினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்

௪௦ இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற் பருவத்தில் , பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும் பொழுதெனவும் பருவமெனவும் கூறப்படும் அவை முறையே கார, கூதிர, முனபனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை

(15 - ௩) ௩௫. ‘ ஒருதலையாங்கனம்’ ௩௬. ‘ ஆயிழை’ ௩௭. ‘ என்னுயிசு கொழுநீரிலஞ்சி’ ௪௦. ‘ இருதின’

தொருபதின் மேலு மொருமுன்று சென்றபின்
மீனத் திடைசிலை மீனத் தகவையிற
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்

கதிர எரி இடபத்து - சூரியன் மிகக் வெம்மைஸையச் செய்கின்ற வைகாசி மாதத்தில்.

சக ஒருபதின் மேலும் ஒரு மூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் காரத்திகை முதலாகிய பதினமூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்ற பின்பு

சஉ நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிறநிலையுடையதான விசாகநட்சத் திரத்தில், “போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்த்தது” (கதி உக) என்று பின்பு வருதலின், என்கி விசாகம் கொள்ளப்பட்டது அசுவினி முத லிய இருபத்தேழுநூள் பதினான்காவதும் நடுவிலுள்ளதாமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அதனை நடுவிலுள்ளதாகக் கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது எனையோவெனின் ஒவ்வொருவருடத்தும் பகிலையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற சூரியனுக்கு எந்த நட்சத் திரத்திற பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவ தாகக் கூறுவது சோதிட நூற்றாண்பாதலாலும், முன்னொருகாலத்திற சூரி யனுக்குக் கிருத்திரகாப பிரவேசம் இருந்த பொழுது மேஷாயனம் நேரிட் டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக் காரத்திகையை முதலாகக்கொண்கி நட்சத்திரங் களை எண்ணி வந்தார்களென்றும் பழைய சோதிட நூல்களால் தெரிகின்ற மையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்று கூறியது குற்ற மன்றெனக் இப்படியே முன்னொருகாலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் காரத்திகை முதலாக எண்ணி வந்தார்களென்பது கிருஷ்ண யஜுர்வேத ஸமஸிதை யாலும் கிருஷ்ண யஜுர்வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பா உசையினி நகரத்தில் விகிரமாராககனுடைய அவைக்களத்திலிருந்த நவரத் தினங்களுள் ஒருவரென்றுசொல்லப்படுகிற வராகமிரிரென்ற பிரலித்த ஜயெனநிஷிகா தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற சூரியனுக்கு அசுவினி நட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருத்தலையறிந்து பழையவழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அசுவினி முதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமை யின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இவ்வனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றன வென்பா

சக - உ இங்கே விசாக நட்சத்திரத்தைப் பதினான்காவதாகக் கூறி யிருத்தல் அறிஞரால் ஆராய்ச்சி செய்தற்குரியது

சக போதி - அரசமரம், இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள், போதம் - ஞானம், இதனடியில் இருந்தபொழுது நாலவகைச் சத் தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமை யால், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பா, புத்தன் இதனடியிலிருந்தானென

(15 - 16) சக - உ ‘சொன்ற, மீனத்’ சக ‘போகத்தெருவொடு’

ஆபுத திரைக்கை யமுத சுரபியெனும
சடு மாபெரும பாத்திர மடக்கொடி கேளாய்
அநநா ளிநநா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்னாகு வருவது போலு நேரிழை
ஆங்கதிற பெயத வாருயிர மருந்து
வாகுநா கையகம் வருததுத லல்லது

பதை, “போதி நீழற பொருநதித தோனறு, நாதீன” (கக: ௭௧ - ௪), “போதி மூலம் பொருநதிய சிறப்பி, னாதீன” (கஉ: ௧௦௧ - ௨), “ஆவருயா போதி யுரவோன” (கஉ: ௧௧௧), “போதித தலைவனெடு” (ககி: ௨௧), “போதி மாதவன” (ககி: ௨௧), “முனைவன போதியி னலவறம்” (௨௮: ௧௪௧), “பைமபூம போதிப பகவறகு” (௨௮: ௧௭௪), “போதி மூலத்து, நாதீன” (௨௧: ௨௧ - ௪) என இந்நூலுள்ளே பின் வருவனவற்றா லுணராக, இது மகாபோதியெனவுக கூறப்படும் தலைவன் - புத்தன இனி, போதியென்பதற்கு ஞானமென்று பொருள் செய்தலு பௌத்தர சைனர களுடைய வழக்கமாக இருந்ததென, போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத் திறகுத தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், “போதிச் செல்வம் ஆண்டவரேததும் பொலிவினன, லாதிக காலத தந்நனை காதன மக னெததான” (கீவக: ௧௧௧) தோன்றும் முறறு

௪௦ - ௪௧ மு மணி கடு ௨௧ - ௧

௪௧. அமுதகரபி - அமுதித்ததினது மணம்போன்ற மணமுடைய தென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப் போன்றதென்றும் பொருள் கூறுவா, அமுதம் - அமிர்தம், உணவு, சுரபி - மணம், காமதேனு

௪௦ - ௪௧ புத்தன பிறந்தகாலத்தே ஓவவொரு வருடத்தும் கோமுகி யென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின, ‘அமுதகரபி, போதித தலைவனெடு பொருநதித தோன்றும்’ என்றா

௪௧ - ௩ பாத்திரம் தோன்றும்

௪௭ நின்னாகு வருவது போலும் - அப்பாத்திரம் நின்கையிடத்தது வருவதுபோலும், நின்னாகு: மணி ௧௦: ௪௧, “நின்னாகு வருஉ மென னெஞ்சின, என்னாகு வாரா தோம்பின கொணமே” (௧௦: ௨௧)

௪௮ அநில - அமுதகரபியென்னும் பாத்திரத்தில ஆருயிர மருந்து - அன்னம், பசினோயால வருந்தாவண்ணம் உயிரகனைப் பாதுகாததலின, இஃது இவ்வனவ கூறப்பட்டது; “அகனகரைப் பெயத வாருயிர மருந்து” (௧௧: ௧௧௭) எனபா பின்னும்; சேறும் தண்ணீரும் இருமருந்தெனப்ப படும், புறநா ௭௦

௪௧ கையகம் - கையிடத்தை

(பி - ம்) ௪௪ ‘மாபுத்திரிகை’ ௪௭. ‘நின்னாகு வருவது’ ௪௧. ‘வருத் துவதல்லது’

- ௫௦ தான்றொலை விலலாத தகைமைய தாகும
நறுமலாக் கோதை நின்னூ ராங்கண
அறவணன் றன்பாற கேட்குவை யிதன்றிறம
என்றவ னுரைத்தலு மிளங்கொடி. விரும்பி
மன்பெரும பீடி.கை தொழுதனள வணங்கித்
- ௫௫ தீவ திலகை தன்னொடுங் கூடிக்
கோழுதி வலஞ்செய்து கொளகை¹ னிறறலும
எழுந்தவலம் புரிந்த விளங்கொடி. செங்கையிற
நெழுந்தகை மாபிற பாததி²ம புருதலும
பாததி³ம பெற்ற பைந்தொடி. மடவா⁴ள
- ௬௦ மாததிரை யின்றி மனமகிழ வெய்தி
மாரனை வெல்லும வீர நின்னடி.
தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோய நின்னடி.
பிறாககற முயலும பெரியோய நின்னடி.

- ௫௦ தானெனறது அனனததை ௫௧ கோதை விளி
- ௫௨ இதனதிறம - இப்பாததி²ரத்தின வரலாறு இதனதிறததை
அறவணன்பாற கேட்குவை
- ௫௩ அவன - தீவதிலகை இளங்கொடி - மணிமேகலை
- ௫௪ தொழுதனள வணங்கி - கைகுவீதது வகதிதது
- ௫௬ கொளகையின நிறறலும - நியமத்தோடு மணிமேகலை நிற்பலும
- ௫௭ எழுந்த - கோழுகியிலிருந்து எழுந்த. இளங்கொடி - மணி
மேகலை
- ௫௭ - அ பாததி²ரம எழுந்தது இளங்கொடியினுடைய செங்கையிற
புருதலும
- ௬௦ மாததிரையின்றி - அளவின்றி
- ௬௧ 'மாரனை' எனபது முதலியன பாததி²ரம பெற்ற மகிழ்ச்சியால்
மணிமேகலை புத்தனைக் குறித்துச் செய்யும் துதிகள் 'மாரன்' எனபதன
பொருளை, மணி ௫௭ - ஆம் அடிகுறிப்பிற் காண்க
- ௬௨ தீநெறிக கடுமபகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க பகையை,
காமமுதலியவற்றை, 'அரிஷ்ட்வாககம்' என்றும், 'வைரி' என்றும் வட
நூலார் கூறுதல் போலத் தீநெறியைக் கடுமபகையென்றா, மணி ௫௬
- ௬௩ பிறாககற அறம முயலும பெரியோய - மறறையேராககுப புண
னிய முண்டாதற்கு முயலுகின்ற பெரியோனே, இப்படியே, "பிறாககற
- (15 - 16) ௫௦ 'தான்றொலைவறியா' ௫௧ 'நறைமலாக்கோதை'
௫௩. தொழுதிவலஞ்' ௫௪ 'தொழுதகை' ௬௦ 'எயத்' ௬௨ 'கடப
போய்', 'பகைப்போய்'

துறக்கம வேண்டாத தொல்லோய நின்னடி.
கரு எண்பிறக கொழிய விறந்தோய நின்னடி.
கண்பிறாக களிகுருங் கண்ணோய நின்னடி.

மருளும் பெரியோன் ” (உக கஎஅ) என்பா பின்னும், போதிவருட்சத தினடியிற புத்தனுக்கு ஞானோதயமானபொழுது மாரண அவனைகோகதி, ‘நீ இப்பொழுதே நிருவாணமடை’ என்று சொல்ல, புத்தன் மயங்குகையில் பிரமதேவா வந்து, ‘நீ இப்பொழுது அடைய வேண்டாம், நீ அறிந்த தரு மத்தை உபதேசித்து நிருவாணமடைதற்குரிய வழியை எல்லோர்களுங் காட்டியுவிட்டு அப்பாற செலக’ என்றலின், புத்தன் தருமோபதேசஞ் செய்ததொடங்கினுன்னென்று புத்த சரித்தரால் தெரிவினறது

கச துறக்கம - சுவாகக்கம அழிவற்ற நிருவாணமே அவ்வுல விரும் பாபபட்டமையின், அழிதன் மாஸ்யதாய துறக்கம வேண்டப்படாததாயிறது

கரு எண் பிறகரு ஒழிய இறந்தோய - மாதார்களுடைய எண்ணங் கள் எட்டாமற பின்னே கிடக்கும்படி மேறப்பட்ட நிலையிற சென்றோனே, பிறகரு - பின், “துறைபிறக கொழியப் போகி” (பெரும்பான் கருக), “முநிரகாய வளளியங் காடுபிறக கொழிய” (முல்லை கருக) இறத்தல - கட்டத்தல

கச பிறாக்குக கண அளிகுருங் கண்ணோய - உயிர்களுக்கு ஞானத் தையருளிச்செய்த ஞானியே, கண - ஈண்டு ஞானம் புத்தன் பலர்களுத் தருமோபதேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இங்ஙனங்கூறினா இனி, உலோ கோபகாரத்திறகாகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ஒன்றில் இவன் கொடையைப் பரிசேர்திக்கவேண்ணி, இந்நிரன் வந்து இரண்டு கண்களையும் கேட்டபொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பார்களின், இத்தரு இந்நிரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருள்கூறினும்பொருந்தும். இதனை, “விண்ணவா நாயகன் வேண்டக, கண்ணினி தளித்த காதற, புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட கோயாலி யாவே” (விர யாப்பு க, உதாரணம்), “கண்கொடுத்தான் நடிக்கொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறாகநேதான், மண்கொடுத்தான் மக்ககொடுத்தான் மன்னுதற சேரநதாக்கு, விண்கொடுத்தா னவன்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேன்னெருள்”, “மிகத்தனங் கனை மாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்களிறறை மிருசினதா மணிபை மேனி, யொக்க வரிந் தெருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளியிடுகமுந் திருமுடியை யுடம்பி லானை, எககிவீழுக குருதிதனை யரசு தனை யினனுயிர்போற தேவியை யின்னெறித்த செலவி, மக்களைவா நிரந்தவாக்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வான வாதா முறைந்தபதி மாளு பூரே” (நீல சம்பா) எனனும் பாடல்களால் உணர்த

(15 - 16) கரு ‘என்பிறகொழியவிறைபோயநின்னடி’, ‘இருந்தோய நின்னடி’

திமொழிக் கடைதத் செவியோய் நின்னடி

வாயமொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி

நாகா துயாகெட நடப்போய் நின்னடி

எ0 உரகா துயா மொழிப்போய் நின்னடி

வணங்குத லல்லது வாழ்ததலென் னாழி

கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னாப

போதி நீழற பொருந்தித் தோன்றம

நாதன பாத நவைகெட வேததித்

எடு தீவ தீலகை சேயிழைக் குரைக்கும்

கஎ. திமொழி - பொய், குறனை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல்
என்பன, மொழிக்கு - சொல்லாக கேளாதிருத்தற்கு

கஅ வாயமொழி - சத்தியம்

கக நாகாகளிற் சிலாகுக் கிலேச்சாநதி செயவித்தறபொருட்டி மன
மிரங்கி ஒரு ஜாதகத்திற் புத்தன நாகலோகத்திற்குச் சென்றனென்பராத
லின, இவ்வளவு கூறினா, “அருவினை சிலாகெட வொருபெரு நாகிடை,
எரிசுடா மரைமல ரெனவிடு மடியினை” (வீர யாப்பு கக, உதாரணம்)

எ0. உரகா - நாகா; நாகாளுக்குக் கருடனாண்டாகிய துன்பம்
நீங்கும் பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதருமத்தை உபதேசஞ்செய்த அவனால்
அவர்களுக்கு அமிர்தவகிடைக்கும்படி புத்தன செய்தானென்பது ஒரு ஜாதக
த்தை இதனைப் பின்னுள்ள செய்யுட்களாலறிக “மீதியல கருடனை விட
வர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினே”, “பொற
புடை நாகாத நாயாம போககினே”, “பைநாகா குலமுயய வாயமிழ்தம்
பகாநதையே”, “ஆரமிழ்த மணிகாகா குலமுயய வருளினையே”, “வா
சிறைப்புள் ளரையறமும் வாயமைகெறி பகாநதையே” (வீர யாப்பு கக,
உதாரணங்கள்) தனையைய புலப்படுத்ததலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீ ஸ்ரீ
கவி யென்பவாரல வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன்
சரிதமாயுள்ள நாகாநதிமெனனும் நாகத்தை உற்றுநோக்கின், அஃது ஈண்
தெகூறிய புத்தஜாதக கதையின் வழிப்பட்டதாக யாவருக்கும் விளங்கு
மென்பா

எக - உ வாழ்த்தல் அடங்காது, இப்படியே “ஆயிர வாரததாழியந
திருந்தடி, நாவா யிரமிலே னேததுவ தெவன” (இ. ௧௦௪ - ௫) எனறு
முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க

எச புத்தனை நாதனென்றல் மரபு, இதனை, “நவையறுநாதனலவறம்
பகர்வோ” (உஅ : எக), “நாதனலவறம் கேட்டலை விருமபி” (உஅ அக)
என இரண்டினுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணாக புத்தநாகளிற் சிலா தேவா
களையும் நாதனென்பதுண்டு நவை - குற்றம்.

எடு. சேயிழைக்கு உரைக்கும் - மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை
சொல்லுவான்

குடிபபிறப பழிகும ஹிழுப்பிற் கொலலும்
பிடிதத கலவிப பெருமபுணை விடும
நாணணி சனையு மாணெழில சிதைசுகும
பூணழுலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுததும்
அ௦ பசிபிணி யெனனும் பானியது தீரத்தோர்
இசைச்சொ ளளவைக கென்னு நிமிரது
புன்மரம புசையப புசையமுற பொங்கி
மனனுரிர மடிய மழைவளங் காததலின்

இனிப பசியின கொடுமை கூறப்படுகின்றது

“பசிபிணி யெனனும் பாவி” (அ௦) எனபதனை ‘அழிகும’ (எக) எனபது முதலிய முறறவினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக

எக குடிபபிறபபு அழிகும - பசி, தன்னுறப்பற்றப்பட்டாருடைய உயாகுடிபபிறப்பைக் கெடுக்கும், அசுருடியிலிருந்த முன்னோர்களுக்கிலவாத இழிந்தசெயல்களை அவர்களிடத்து உளவாகலான இவ்வாறு கூறப்பட்டது, “தொலவரவுந தோலுங் கெடுக்குந தொகையாக, நல்குந வென்னு நசை” (தூள், ௧௦௪௬) விழுப்பங்கொலலும் - சிறப்பினைக் கெடுக்கும்

எ௭ கலவிப பெருமபுணை விடும - கலவியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும், “நற்பொரு ணன்குணாகது சொல்லினு நல்காநதா, சொற் பொருள சோவு படும” (தூள், ௧௦௪௬), “பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும், சிறந்ததங் கலவியு மாயும்” (நாலடி ௨௮௫) என வருதல் காண்க

எ௮ நாண அணி களையும் - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீக்கும், அழகு செயதலின், நாண அணியெனப்பட்டது, “அணியின்றோ நாணுடைமை சான்றோர்கு” (தூள், ௧௦௪௪)

அ௦. பணிபிறகுப பண்பி இல்லையேனும் தன்னுற சாரப்பட்டாரிடத் துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவி யென்றா, இப்படியே, “இன்மை யெனவொரு பாவி” (தூள், ௧௦௪௨) என்று வருதல் கண்க. அது - அப்பசியை

அக இசை - புதழ் அளவைகரு - அளத்தற்கு என் நா நிமி ராது - எனது நா எழமாட்டாது, நிமிர்தல் - பேசுதற்கு முயற்ச, உபகாரி களின் புதழ் அளவுபடாதென்றபடி

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுவிட்கரு மெனபதற்கு உதாரணமாக விகவாமித்திர முனிவா வறகாலமொன்றில் நாபூன தின்பதற்கு முயன் றதைத் தீவதிலகை இனிச சொல்லுவான்.

அக மழை வளம் காததலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்து போனமையால். மு. மணி ௨௮. ௧௫௭.

(15 - 16) எ௮ ‘நாணினைகளையும்’ அக ‘மழைவளங்கரப்ப’.

அரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தணன்
அடு இருநில மருங்கின் பாங்கனாக திரிவோன்
அரும்பசி களைப வாற்றுவது காணான்
திருந்தா நாயுன் நின்னுத லுறுவோன்
இந்திர சிறப்புச் செப்வோன் முன்னர்
வருது தோன்றிய வானவா பெருந்தகை
கஉ மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றோ
ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகாவோர்
ஆற்றா மாகக ளருமபசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்கொறி வாழ்க்கை

அச. அரசுதணன் - விசுவாமித்திர முனிவா.

அக. அரும்பசி - தீரததற்கரிய பசியை ஆற்றுவது காணான் - தணித
தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாதி

அஎ. விசுவாமித்திரமுனிவா பசியின் கொடுமையால் நாயுன் தின்ப
தற்கு முயன்றொன்பதை மனஸ்கீர்த்தி, கஉ - ஆம் அத்தியாயம், கஉஅ - ஆம்
கலோகத்திற் காண்க

அஅ. இந்நிரசிறப்பு - பவியிடுதல் (வைசவதேவம்); இது மற்றைத்
தேவர்களுக்கும் உரிததெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்நிரசிறப்பு' எனப்
பட்டது, உண்பதற்கு முன்பு இதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்பது விதி

அக. வானவா பெருந்தகை - இந்நிரன்

கக. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளவு; "வேலி, யாயிரம் விளை
யுட்டாக" (பொருட் உசக - ஏ); "வெள்ளமா ருது விளையுள் பெருக"
(மதுரைக். கஉக)

அக - கக. மழைவளந் கரத்தலின், அரசுதணன் திரிவோன் காணான்
உறுவோன் செப்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின்,
ஒவ்வொரு பெருகியதன்றோ.

கஉ. ஆற்றாநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்
வர்க்கு; ஆற்றாநர்க்களிப்போராய் பயன்கருதிச் செப்வோராகின்றமையின்,
'அறவிலைபகாவோர்' என்றார், "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும்,
அறவிலை வாணிக னாஅ யல்வன்" (புறநா ககச.)

கக. ஆற்றாமாக்கன் - தரித்திரர்; "ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னு
னாக தாமவனாயா, தாற்றாதாக வேதா மாண்கடன்" (நாலடி கஅ)

கச. மேற்று - மேலது.

கக - ச. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று

கஉ - ச. இவ்வடிகளின் கருத்து, "எமக்கேவோர் பிறர்க்கேவோர்,
(ஈ - ஈ) அச 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்நிரசிறப்பு' கஉ 'ஓம்பி'

கச. 'கொறிவழக்க'

கூடு மண்டி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிரகொடுத்த தோரே
உயிரகொடை பூண்ட வரவோ யாக்க
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை பென்றலும்
விட்ட பிறப்பிலயான் விரும்பிய காதலன்

க00 திட்டி விடமுணர் செல்லுயிர போவுழி
உயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயிலவிளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றினையா னூட்டிய
காலம் போலவந்தோ கனாமயக் குற்றேன்

பிறக்கவேரா தமக்கிப்பென, வனைததுரைத்தனன் யானாக” (புறநா
கக௬) என்பதில் வந்திருத்தல் காண்க

கூடு மண்டி ஞாலத்து - அணுககள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்,
“மண்டிந்த நிலனும்” (புறநா. உ)

கக. மு புறநா கஅ

க௭ உயிரகொடை - உயிராகக்கொடுத்தல். உரவோயாதி - வலிய
அறிவினையுடையோயாதி

கஅ கயக்க - கலங்குதல், “கயக்கறு மாககள் கடிந்தனா கேளாய”
(கக அடு) என்பா பின்னும் ‘கண்டனை’ என்றது தெளிவுபற்றி என்
றலும் - என்று தீவதிலகை சொல்லலும்

கக விட்டபிறப்பு-போனபிறப்பு காதலன்-கணவனாகிய இராகுலன்

க00. திட்டிவிடமுண் - திருஷ்டிவிஷ்ணுமென்னும் பாம்பு தீண்ட,
மணி க. சக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பாரக உயிர்போவுழி - உயிர
போனவிடத்து

கக - க00 காதலன் உயிர்போவுழி

க0க உயிரொடு வேவேன - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிறபாய்வு
உயிரொடு வேவாற்றபோன வேவேன பெயர்

க00 - க0க, மணி க சக - ௫0

க0உ மணி ௫ க0, க0 உஎ

க0௩ ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த

க0௪. கனாமயக்குற்றேன் - கனாவாகிய மயக்கத்தை அடைந்தேன்

கக - க0௪ காதலன் உயிர்போவுழி வேவேன உணர்வொழி காலத்
துக் கனாமயக்குற்றேன்

(15 - ம்.) கக ‘பிறப்பின்’

க00 ஆங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தாய்
நங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புருந்தது
நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவதது
வித்தி நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன்
துயப்போர தமமனை துணிசசித ருடுதது

கக0 வயிறுசாய பெருமபசி யலைததற றாகி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்நுழை
அறங்கடை நிலலா தயாவோர பலரால்
நன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித
கக0 நோம்பால் சுரப்போ டனமுலை போன்ற

க00 அதன் - அகளுவின்

க00 - சு உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின்பயனை
மறுபிறப்பில் அவ்வயிர் அடையுமென்பது தொன்னுறமுனிபாதலின்
இவ்வகை கூறினான், மணி கச 00 - ச இக்கருத்தை, “பிறப்பென
ஹம் பேதைமை” (க00) என்கிற குறளுகுப பரிமேலழகரொழுதிய
விசேடவுரையாழ்முணாக 00 சமபுத்தீவில்

க00 நல்லறத்தை வித்தி, பயன் - பயனை, என்றது பலவகைத்
தாயி செவ்வகைத்

க00 துயப்போர தமமனை - அனுபவிக்கும் செவ்வருடைய வீட்டில்
துணிச சிதருடுதது - விழிந்த சீனாகளை உடுத்திக்கொண்ட விதர், சிதர்
ரெனவும் வழங்கும்

கக0 வயிறுசாய பெருமபசி மணி கச 00

கக0 முனியாது - வெறுக்காமல் புயலென மடியாது - மறை
யென்று ஒரிடத்தில் தங்காமல், மடிதல் - தங்குதல், “மலவற பேரூர் மடி
யின்” (பெரும்பாண் 00)

கக0 புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு, புன்கண்
கூர்ந்து - துன்பமிருந்து, “அகத்தாரே வாழ்வாரென நண்ணுகு கோகவிப,
புகத்தாம் பெருஅர புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி விருப்பரே
மேலைத், தவத்தாற நவஞ்செய்யா தார்” (நாலடி 00)

கக0 - கூ முன் அறங்கடை - முறுபிறப்பிற் சொந்தாவததால் நில
லாது - ஒரிடத்தில் நிலவாது. அறத்தின் கசப்பட்டமையின், பாவம் அறங்
கடையென்பபட்டது, “அறங்கடை நின்றரு ளெல்லாம்” (அறநி, கச0)

கக0 சுரப்போன் - தாய்

(15 - 16) க00 ‘வித்தியால்’ கக0, ‘நின்றபுன்கூர்நிரந்தது முன்
றவ’

நெஞ்சவழிப படும விஞ்சைப பாததித்
தகனசுரைப பெயத வாருயிர மருந்தவா
முகங்கண்டு சுரத்தல காண்டல வேட்கையே னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத துரைத்தனை

கஉ௦ அறங்கரி யாக வருளசுரந தூட்டும்

சிறந்தோரக கல்லது செவவனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்டய னறிந்தனை
ரங்குநின் நெழுவா யெனறவ ஞ்ரைப்பத
நீவ திலகை தன்னடி வணங்கி

கஉ௧ மாபெரும் பாததிர் மலாககையி னேந்திக

கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலக கொண்டு
வாணா டெழுந்த மணிமே கலைதான
வெழுவறு தெய்வம் வாயமையி னுரைத்த
வெழுநாள வந்த தெனமகன வரராள

ககக நெஞ்சவழிப படும - மனத்தினவழியே ஒழுகும் விஞ்சை
வித்தை

ககக சுரை - ஈண்டுப்பாததிர்நில உளவீழிலலாது குழிந்தபாகம்.

ககக - அ அவா முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய
வாடிய முகங்கண்டு வேட்கை - விருப்பம் என - என்று மணிமேகலை
சொல்ல

ககக அதன் திறம் - அப்பாததிர்நில வரலாற்றை அதன்திறம்
மறந்தேன

கஉ௦ அறங்கரியாக - தருமமே சான்றாக அருளாவது, “ஒன்றின்
துயாகண்டாற காரணமின்றித் தோன்றம் இரகசம்” எனபா (௫) புறநா
ணற்று உரையாசிரியர், “தொடாபுறந்து இயல்பாக எல்லாவுயிரகண்
மேலுஞ் செலவது” எனபா பரிமேஸ்வரர், துறள், உடு - ஆம் அநி அவ

கஉ௧ (பாத்திரம்) சுரவாது

கஉ௨ ஆங்கனமாயினை - அறங்கரியாக அருளசுரநதுட்டும் அதனை
மையை யுடையாயாயினை ‘அவாமுகங்கண்டு சுரத்தல காண்டல வேட்கை
யேன்’ (ககக) என்று முன்பு கூறியதனால், ‘அதன்மையன்றிந்தனை’ என்றான

கஉ௩ அவன் - தீவதிலகை

கஉ௪ கோமகன் பீடிகை - புத்தனூட்டிய பாத பீடிகை

கஉ௫ தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

(15 - 16) ககக ‘பாத்திரமகன்’ கக௫ ‘சுரத்திலவேட்கையே’ கஉ௧
அல்லதீவனஞ்சுரவாது’ கஉ௨, ‘ஆங்கன மாயிழையதனபய’

௧௩௦ வழுவா யுண்டென மயங்குவோண முன்னா

வநது தோன்றி பவர்மயக் கங்களை

தநதி லவாக்கோ ரற்புதங் கூறும்

இரளி வன்ம னொருபெரு மகளே

தூசுத தானைத் தூசசயன நேனி

௧௩௧ அமுத பதிவயிற் றரிதிற் றேன்றித

தவ்வைய ராகிய தாரையும் விரையும்

அவ்வைய ராரினீர் துமமடி தொழுதேன்

வாயவ தாக மானிட யாதகையிற்

றீறினை யறுக்குஞ் செயதவ துமகளே

௧௪௦ கறவண வடிக டம்பாற பெறுமின

செறிதொடி நலனி நுமபிறப பிங்குலி

தாபுத திரன்கை யமுத சுரபியெனு

மாபெரும் பாத்திர நீயிருந தொழுமெனத்

௧௩௦ வழுவாய - தப்புதல் என - என்று நினைத்தது. மயங்குவோன - சுதமதி

௧௩௧ சுதமதியோடு மாதவியையும் உள்படுத்தி 'அவர்' என்றா

௧௩௨ அந்தில் - அவலிடத்தது. அற்புதம் - ஆச்சரியம் கூறும் - மணி மேகலை சொல்லுவான்

௧௩௩ - ௧௩௨ மணிமேகலைதான், மயங்குவோண முன்னா வநது தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங் கூறும்

௧௩௪ தேவியெனறது சுதமதியை

௧௩௫ - ௪ மு மணி ௭ - ௧௩ - ௬.

௧௩௬ தவ்வையா - தமக்கைமார ௧௩௭ அவ்வையா - தாய்மார

௧௩௮ - ௬ வாயவதாக - வாய்ப்புடைத்தாருக் செயதவம் தமக்கு வாய வதாகவெனக், "வாயவ தாகநின் மனப்பாட்டறம்" (௨௧ ௧௭௧) எனப் பன்னும், "வாயவதின வாத குாவை" (சிலப் ௧௮. ௪௭), "வாய்வதிற, நந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுந்" (ஆகார ௮)

௧௪௦ - ௪௧ உம பிறப்பின வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் அறிந்து கொள்ளுமின்

௧௪௧ - ௬ இஃது, ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப்படுகின்ற மிகச்சிறந்ததுள்ள பாதநிரம், இதனை நீருந் தொழுமினென்று மணி மேகலை சொல்ல

(15 - 16) ௧௩௦- 'வழுவாலுண்டென மயங்குவோன' ௧௩௪ 'தூசுத' ௧௩௬ - ௪ 'அமுதவதிவயிற் றேன்றியென, நவ்வையாராயி' ௧௪௦ 'அற வண ரடிகள்'

தொழுதன ரேத்திய தாமொழி யாரொடும்
கசடு பழுதறு மாதவன பாதம் படர்கேம
பழுதென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை முற்றிற்று.

கசச தாமொழியா - சதமதியும் மாதவியும்.

கசடு பழுது - குற்றம் இனி, “பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்” சிலப் கக. கக) எனப்பில் ‘பழுது’ என்பதற்கு உடம்பென்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், பழுதறுமாதவ னென்பதற்கு உடற்பறநெழுந்த அறவணவடிகளென்று பொருள் கூறினும் பொருத்தம், “செய்தவ யாககையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கநிர் போன்றேன்” (உச: ௧௦௧ - ௨) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்புகூறுதல் காண்க படர்கேம - செலவாவேம

கசக. இளங்கொடி - மணிமேகலை இளங்கொடி, நீர் எழுதவென்று சொல்லி எழுந்தனனென்க.

க - கசக மணிபல்லவத்தில் தெய்வம் நீங்கியபின்னா மணிமேகலை தாழ்ந்து கோக்கித் திரிய, தீவநிலகை தோன்றி, ‘யாரீ’ என்றலும், ‘கேளாய் என்வரவு’ எது, பயன இது, அனஞ்ஞய நீயார்’ என்றலும், தீவநிலகை உரைக்கும், அவ்வனமுரைப்பவன், என்றாராததலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து சிறந்தலும், அவள்கையிற் பாத்திரம் புருந்தது, புருத்தலும் மகிழ்வெய்தி, ‘வாழ்த்தல் என்னா விறகடங்காது’ என்றான், என்ற மணிமேகலையின் முன்னாத தீவநிலகை உரைக்கும், அவ்வனமுரைப்பவன், ‘கண்டனை’ என்றலும், மணிமேகலை ‘காண்டல வேட்கையேன்’ என, அவளுரைப்ப மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு எழுந்த மயங்குவோன் முன்னா வந்ததோன்றிக் கண்ணது கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்றவன், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும் இளங்கொடி எழுந்தனனென வினைமுடிவு செய்க

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுத காதை

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கோண்டு
தனணர் அறவணர்த்தொழுத பாட்டு]

ஆங்கவா தமமுட னறவண வடிகள
யாங்குள ரென்றே யினங்கொடி வினாஅய
நரைமுதிர் யாகக்க நடுங்கா நானின
உரைமூ தாள னுறைவிடந குறுகி
இ மைமமலாக குழலி மாதவன் நிருதடி.
முமமுறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப
புதுமலாச சோலை பொருந்திய வண்ணமும்
உதய குமாணந குறுறுரை செயதது
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல ஸ்வத்திடை
சு அணிபிழை தனனை யகற்றிய வண்ணமும
ஆங்கத தீவகத தறவோ ஞானம
நீங்கிய பிறப்பி நேரிழைக களித்ததும்
அளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனை
களிதாய னெடுங்கட கடவுளிற பெற்றதும்
கரு தவனைய ராகிய தாரையும் வீரையும்

ச அலா - சுதமதி, மாதவி

உ இளங்கொடி - மணிமேகலை வினாஅய - வினாவி - கேட்டு
கொண்டு

ச உரைமூதாளன் - அறவணவடிகள் குறுகி - அடைந்து

க - ச மணி உச. கக - ௧௦௦, "நரைமூ தாளா" (புறநா ௫௨)

இ. குழலி - மணிமேகலை சு. முறையுளி - விதிப்படி

எ சோலை - உவவனம்.

கக - உ ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்

கச கடவுளின் - மணிமேகலா தெய்வத்தால்

கடு - சு வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும்,

(15 - 16) இ 'குழலியா மாதவன்' எ 'சோலைப்பொருந்திய' கக
'பிறப்பினுழை கணவனை'

வெவ்வினை யுருப்ப விளிநதுகே டெய்தி

மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

கோகையஞ் சாய னின்னெடுவ கூடினா

ஆங்கவா தநதிற மறவணன றன்பாறு

உ0 பூங்கொடி நல்லாய கேளென் றுரைத்ததும்

சுரைத்த பூங்கொடி பொருமுன று மந்திரம்

தனக்குரை செயதுதா னேகிய வணையும

தெய்வம் போயபின் தீவ திலகையும்

ஐயெனத தோன்றி யருளொடு மடைந்ததும

உரு அடைந்த தெய்வ மாபுத திரனகை

வணங்குறு பாததிரம் வாயமைந் னனித்ததும்

ஆபுத திரனறி மறவணன றன்பாற

கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்

போகென மடநதை போந்த வண்ணமும

க.0 மாதவன் றனை வணங்கின னுரைத்தலும்

மணிமே கலையுரை மாதவன் கேட்டுத்

தனிடா ளினபந தலைத்தலை மேலவரப

பொருளுடி மாதா நற்றிறஞ் சிறகந

உ.0) றுரை வாயநீ ரிவாதிரு முரைக்கேன

கரு நின்னெடுந தெய்வ நினக்கெடுத னுரைத்த

தாரை நிலாமுறந்ததினமேல ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால், 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிநது' என்றா, மணி கஉ சதி - ௮

௧௭ - ௮ பூ மணி ௧0. ௭௧ - ௪ ௧௧ திறம் - வரலாறு

உ௧ பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம் மூன்றுமந்திரம் - மணி. ௧0 : ௮0 - ௧௧

உ௪ ஐயெனத தோன்றி - விரைவாகத் தோன்றி.

உ௫ தெய்வம் - தீவதிலகை உ௭ - ௮ மணி ௧௧. ௫௨.

உ௬ போக என - போவாயென்று சொல்ல

மேலவருவன அறவணவடிக்களுடைய கூற்று

௧௨ தலைத்தலை மேலவர மணி ௨ ௫.

௧௩ மாதா - விளி நற்றிறம் - நல்ல கூறுபாடுகள்

௧௪ உரைக்கேன - உரைப்பேன்.

(19 - ம்) உ௧ 'வணங்குபாததிர' உ௮ 'கேளென்றுரைத்த' ௧௧ 'பொருளுடிமாதவா'

அந்நா ளன்றியு மருவினை கழுஉம
ஆதி முதலவ னடியினை யாகிய
பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
சசசய மாளுங் கழறகால வேந்தன்

ச௦ துசசயன் றனனையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
மாபெருந தானை மன்ன நின்னொடும்

தேவியா தமகருந தீதின் றேவென
அழிதக வுள்ளமோ டாற்றின னாகி
ஒளிவிழை மாதாக குற்றதை யுரைப்போன்

சௌ புதுக்கோள யானைமுன போற்றாது சென்று
மதுக்கனி மயக்கதது விரை மாயநத தூஉம
ஆங்குது கேட்டோ ராடிய மேறித
தாங்காது வீழ்ந்து தாரைசா வுறறுதும்
கழிபெருந துன்பங் காவல னுரைப்ப

௧௦ பழவினைப பயனி பரியலென் றெழுந்தேன்
ஆடுங் கூத்திய ரணியே போல
வேற்றே ரணியொடு வந்திரோவென
மணிமேகலைமுன் மடக்கொடி யாதிநம்
துணிபொருண மாதவன் சொல்லியு மமையான்

கக அந்நா ளன்றியும் - அந்தநாளிற் சென்றதலலாமலும்

கஅ பாதபங்கயமலை; மணி ௧௦: கக - அ.

கஅ - ச௦ செல்வேன் துசசயனை ஓர் பொழிவிற் கண்டேன்.

சச. உற்றதை - உற்றதுண்பத்தை.

சௌ. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட
யானை; குறுங் கஉக.

சஎ. அது - வீரைமாயநதது அரியம் - நிலாமுற்றம்

சக கழிபெருந துன்பம் - மிகப்பெரிய துன்பம், அவலிருவரும்
இறந்த பெரியதுண்பமுமாம், கழிதல - நீங்குதல

சக - க மாயநததும் சாவுற்றதுமாகிய துண்பத்தைக் காவலனு
ரைப்ப.

௧௦. பரியல - வருந்தாதே

௧௧ - உ “ஆடுங் கூத்தார்போ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத்
தொருவருகின் றியலாது” (சிலப் ௨௮: ௧௧௧ - ௧)

௧௨ அமையான் - தனியானாகி

(பி - ம்) கஎ ‘மாதவ முதலவனடி’ கஅ ‘பங்கயமலாரபாவிச்’ சஉ
‘நீவினெருவென’ சக, ‘ஆற்றானாகி’ சௌ ‘யானையைப் போற்றுச்’
சஎ ‘கேட்டாளரிய’ ௧௧ ‘ஆடுகூத்தாரணியே’ ௧௨ ‘வேறோணி’

நடு பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணராத
நறுமலாக் கோதாய நலகினை கேளாய
தரும் தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா னல்லறம் பெருநா தாக்
இறுதியி னறகதி செல்லும் பெருவழி

க௦ அறுகையு நெருஞ்சியு மடாநதுகண் ணடைத்தாங்குச
செயிராவழங்கு கீக்கதி திறந்து கலலென்
யுயிராவழங்கு பெருநெறி யொருதிற் றம்பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மணடிலம்
உண்டென வுணாத லல்ல தியாவதும்

க௧ கண்டினிது விளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை துழைந்த மணிததுளை யகவையின்
உலர்நீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினும்
அங்குத துளை வழி யுகுநீர் போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்

எ௦ சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத நேற்றா

நடு அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி

நடு நலகினை கேளாய - உவந்து கேளாய, நலகுதல் - உவத்தல்,
“நலகினு நலகா னாயினும்” (புறநா ௮௦)

நடு - சு மணி உக கடுகி - சு

ந௭, தரும்தலைவன் - புத்தன், மணி கக கடு

நடு இறுதியில் நறகதி - நிருவாணம் பெருவழி - தரும்.

க௦ அறுகை - அறுகம்புல கண்ணடைத்தாங்கு - இடம் அடைக்கப்
பட்டாறதோல

கக, செயிர - குற்றம்

கஉ உயிராவழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிரகளைல்லாம்
போகும்வழி (சிலப் ௨௮ க௭௧ - ௪) ஒருதிற் றம்பட்டது - ஒருவழிப்பட்டது

கக, செங்கதிராமண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

கச, யாவதும் - சிந்தும். நடு - சு. பெருவழி போனறது

கக சலாகை - சிறிய நாராசம் அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

எ௦ யானசொல்லலும் உண்டு. தேற்றா - தெளியா

எ௦ - எக மககம் தேற்றாராதவின்

(பி - டி.) நடு ‘இறுதிநறகதி’ க௦ ‘படாநது கண்ணடைத்’ கக-உ
‘நல்லென்றுயிர்’ கக ‘தனமணிவிழுங்கிய’ எ௦ ‘சொல்லுமுண்டியான்’

மல்லனமா ஓரலதது மக்களே யாதலிற
சக்கர வாளததுத தெவ லொலாம
தொசகொருங் கீண்டித் துடிதலோ கதது
மிககோன் பாதம லீழுநதன ரிரப்ப

எடு இருளபரநது கிடநத மலாதலை யுலகதது
விரிகதிரச செலவன் றேன்றின னென்ன
ஈரென ணூறறே டிரெட் டாண்டிற்
பேரறி வானன் றேன் றுமதற பிற்பாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச சிறுவழி

அஃ இருமபெரு நீததம புகுவது போல
அளவாச சிறுசெளி யளபாரு நலிறம
உளமலி யுவகையோ டியாகொளப புகுஉம
சுதிரோன றேன் றுங் காலை யாங்கவன
அயிரொளி காட்டு மணியே போன்ற

எக தொரு - கூடி துடிதலோகம் - துடித்தலோகம், இஃது உலகம்
முப்பத்தொன்றான ஒன்பதாவது, மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வ
லோகம் ஆற்றான நான்காவது

எச மிககோன் - சிறந்ததேவன், இவன் பெயர் பிரபாயலனென்று
சில புத்ததாலகனால் தெரிகின்றது

எஉ - ச மணி கூடு எ - க எக செலவன் - சூரியன்

எடு - சு புத்தன தோற்றத்ததுக்குச் சூரியோத்ததை உவமை கூறி
யிருத்தலை, இந்நூலிற் பலவிடத்தும் காண்க (கடு. ௧௦-௧௧, ௩௨ அடு - சு,
௨௧ ௧௧௩ - எ, ௨௧ ௪௬)

எஉ பேரறிவாளன் - புத்தன் பிற்பாடு - பின்னாக, இஃது ஒரு
சொல், “பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற பாடு” (சிலப் ௧௬ ௧)

எச - அ இரப்பத தோன்றும்

எச - அ தோன்றினனென்ப பேரறிவாளன் தோன்றுவான்

எக சுருங்கை - மதகு சிறுவழி - சிறுவழியில்

அஃ நீததம் - வெள்ளம் அக செவி - செவியில்

அஉ உயிர் உவகையோடு கொள்ள

எக - அஉ சிறுவழியில் நீததம்புகுவதுபோலச் சிறுசெவியில் நல்ல
றம்புகும்

அக காலை - காலத்தில் அச மணி - சூரியகாந்தம்

(15 - 16) எக ‘மக்களைத்திரிச்செலவனானேன்றினி யாதலிற’ எக
துடிதலோகத்து’ எடு ‘விண்பாருகிடநத’ எக ‘விசித்திரச செலவன்’
எக ‘சுருங்கிற சிறுநெறி’ அஉ ‘உளமலையுவகை’ அக ‘காலையாங்கணவி’

அரு மைத்திருள கூரத மனமாக நீர்ப
புதத ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் திங்குற ளினங்குத
தங்கா நாணமீன் றகைகமரீ னடசுகும
வானம் பொய்யாது மாநிலம் ளனம்படும

கூ0 ஊனுடை யூரிக ளுறுதுயா காணு
வளிவலக கொடகு மாதிரம் வளம்படும
நளியிரு முநரீ நலம்பல தருஉம
கறவைகள் றுராதிக கலரிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுத் துறைபதி நீங்கா

கூடு விலங்கு மகசுளும் வெருஉப்பகை நீங்கும்
சலங்குர நரசுளும் பெயுங் கைகளிடும்

அதி. மைத்தது - கறுத்தது

மேல்வருவன. புத்தன அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.
அஃ திங்கு உருவினங்க - தீமைகள் உருமல் விளங்க, விரோதமில்
லாம லிருக்கவெனற்படி.

அசி நாணமீன் - நடசத்திரங்கன் அக. வானம் - மேகம்.

கூ0 உடம்புமெலிந்த உயிரக ளுயரைக்காணு, உடையுயிர வினைத்
தொகை ஊனுடையுயிர - மகசுளமுதலிய உயிரகளுமாம்

கக வளிவலம் கொட்கும் - கற்றறு வலமாகச் சுழலும், “வலமா
நிரத்தான வளிகொடப” (மதுரைக். ௫) மாதிரம் - திசை, மலையுமாம்,
“மாதிரங் கொழுக” (மதுரைக். ௬0)

கஉ நளி இரு முநரீ - நீர்செறிந்த பெரியகடல், “நளியிரு முநரீ
நாவா யோட்டி” (புறநா ௬௬), முநரீ எழுவாய் நலம் ஓங்குகோலை சங்க
மொளிரபவளம் வெணமுத்த, நீர்ப்படு முப்பிலே டைகது” (சிலப். ௬0
௬௦௭, மேற்) எனனும் வனங்கன்

கக கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள் நன்று ஆர்த்தி - கன்றை
உண்ணச்செய்து கலம் நிறை பொழியும் - கறவைக்கலமும அதனினின்றும்
பாலசொரியும் சாலும் வழியும்படி பாலைப்பொழியும், நிறை - சால், “பீரி
வாபு பரந்த நீரறு நிறைமுதல்” (பதிற். ௧௫), “கன்றருத்தி மலகையா கல்
நிறை பொழிதா, நின்றமேதி” (சீவக ௬௬) கறவைகள் பொழியும்

கச பறவைகள் நீங்கா, புறநா ௨0 துயத்தது அனுபவித்தது, புசித்
தென்றுமாம்

கடு மிருச்சாதியும் மனிதச்சாதியும் தம்முள் அஞ்சுதற்குக் காரண
மாகிய பகைமையை ஒழியும்

கச அஞா - துன்பம் அஞரை நரசச்சாதியும் பேயச்சாதியும் விட
டொழியும்

(பி - ம்.) அதி. ‘மனமாளகழுஉம்’ அக ‘வளம்படும’ கூ0 ‘உயிரக
விறவ துயா’ கக ‘வலங்கொள்கும்’. கடு ‘பெருமபகை நீங்கும்’

கூணங் குறளு முமுளு செவிடும
 மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறுஅ
 அநநாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
 ௧00 இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
 போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
 னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல
 பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி
 மாதா நின்னால வருவன விவ்வு
 ௧0௫ ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
 ஆங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரலலது
 பூங்கொடி மாதா பொருளுரை பொருந்தாய்

௧௭ ழ சிலப் ௫ ௧௧௮ கூன - வளைவு, ஈண்டு வளைவையுடைய
 வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர் குறன் - குறையவடிவம், மக்களுள் தீரக் குறி
 யானாக குறன்னென்றும், அவனிற சிறிது கெடியானைச் சிந்தன்னென்றும்
 கூறுவா ஆசிரியர் நீதிநுட்கினியர் (கோல் செய் கு ௪0) ஊம - ஊமை
 ௧௮ மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது மருள் - அறிவின்றி மயங்கி
 யிருப்பது உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்

௧௭ - ௮ கூனமுதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா கூன
 முதலிய ஆறாண்டு குருட்டையும மனைபோற் பிறப்பதாயிப் பிண்டத்தையுங்
 கூட்டி எணவகையெச்சமென்பா, இதனை, “சிறப்பில் சிதறி மூறப்பில்
 பிண்டமும் கூணங் குறளு முமுளு செவிடு, மாவு மருளு முளப்பட்ட வாழ்காக
 செண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம் பேதைமை ஈவல் தாழிய மில
 லென” (புறநா ௨௮) எனபதனாலும், “குறனொடு செவிடு மூங்கை கூன
 மருள் குருடு மாவே, யுறமுறப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய்
 யெச்சம்” (குடமணி ௧௨ - ௧௪) எனபதனாலும் உணராக

௧௯ அருளறம் வினைத்தொகை, தயாதருமமுமாம்

௧00 இன்னா - துன்பம் இகந்தோர் - கடந்தோர்

௧0௨ பாதம் - பாதத்தை நவை - குறறம்

௧0௨ - ௬ ஏத்துதலை மறவேன், மறவேலென்றமாம்

௧0௪ மாதா வினி இவ்வூர் - இவ்வூரில்

௧0௫ ழ மணி ௨௧ ௧௧0 ஏது நிகழ்ச்சியென்பதனை பொருளை,
 மணி ௬ ௪ - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் காண்க

௧0௪ - ௫ வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி

௧0௭ பொருளுரை மெய்வாரத்தை, எனறது தருமோபதேச மொழி
 களை, “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை” (மணி ௨௨: ௧௧), “பொய்யில்
 காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்” (சிலப் ௨௮ ௧௬௮)

(15 - 16) ௧௬ ‘பிறந்தவருளறங்’ ௧00. ‘இகழ்வோராதலிற்’ ௧0௬ -
 ௪ ‘மறவேனயானு மடக்கொடியாதலினமாதா மாதாநின்னால’

அதி முதலவ னருநதுயா கெடுகுதம
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலின்
கக௦ ஈங்குவ ரிருவரு மிளங்கொடி. சின்னோடு
ஒங்குயா போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுதுவலங் கொண்டு தொடாவினை நீங்கப்
பாழுதி னன்னெறிப் படாருவா காணுய
அருயிர மருந்தா மழுத சுரபியெனும
கக௫ மாபெரும் பாததிர மடக்கொடி பெற்றனை
மகக டேவ ரெனவிறு சார்க்கும்
ஒகத முடிவி னோற முரைக்கேன்
பசிபிணி தீராத லென்றே யவரும்
தவப்பெரு நலலறஞ் சாற்றின ராதலின்
கஉ௦ மடுதததிக கொளிய மன்னுயிரப் பசிகெட
எடுததன்ன பாததிர மிளங்கொடி தானென்.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுத காதை முற்றிற்று.

க௦௮ ஆதிமுதலவன் - புதன க௦௬ பரசினா - துதித்தார
க௦௮ - ௬ ஆதிமுதலவனது பாதபங்கயமலை
கக௦ இருவா - மாதவி சுதமதியென்பவா இளங்கொடி * விளி
கக௧. உரவோன் - புதன , உராம - அறிவு
கக௧ பழுது இல னன்னெறி - குற்றமில்லாத நலலவழி, இதனை
விசுத்திமார்க்கமென்பா னெறி - கெறியில் படாருவா - செலருவா
க௦௬ - ௬ பரசினராதலின், இவரிருவரும் சின்னோடு உரவோனடி
யைத் தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப்படாருவா
கக௧ இருசார்க்கும் - இரண்டு புகுகிக்கும்
கக௮ அவ்வறம், தீரகல ஆகும் அவரும் - அறவணவழிகளும்
கக௬ தவப்பெரு நலலறம் - மிகப்பெரிய நலலதருமம்
க௨௦ கொளிய - கொளுத்தினிறுதேபோன்ற
கஉ௧ இளங்கொடி பாததிரத்தை எடுததன்ன
க - கஉ௧ இளங்கொடி அவாதமமுடன அடிகள் யாங்குள்ளனெறு
யினாய்க் குறுகி மாதவனவழியை வணங்கி ஏதறி உரைத்தலும் கேட்டு,
அவரும் தவப்பெரு நலலறம் சாற்றினராதலின், இளங்கொடி பாததிர
மெடுததன்னென முடிசக

(15 - 16) க௦௬ 'பங்கயமலா' கக௮ 'அன்றையாவரும்' க௨1
'மடுதத திகததிமன்னுயிர' க௨௧ 'எடுதத பாததிரம்'

பதின முனருவது
ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்த காதை

[பதினமுனருவது மணிமேகலைக்கு அறவணர்
ஆபுத்திரன்றிறங்கூறிய பாட்டு]

மடபெரும பாததிர மடக்கொடிக கருளிய
ஆபுத திரன்றிற மணியிழை கேளாய
வார ணுசியோர மறையோம பானன்
ஆரண வுராததி யபஞ்சிக னெனபோன்
நு பாரபபனி சாலி காபபுககடை கழிநது
கொண்டோற பிழைத்த தண்ட மஞ்சித
தென்றிசைக குமரி யாடிய வருவோள

உ. திற ம - வரவாற்றை

க. வாரணுசி - காசி டறையோம்பானன் - வேதத்தைப் பாதுகாததலை யுடையான், அநதன்னென்றபம், “வயனங் கோட்டிலோர மறையோம பானன்” (கடு) எனபா பின்னும்

ச. ஆரண உவாததி - வேதம் ஒதுவிப்பவன், உவாததி உபாததி யாயன்னென்றும் வடமொழிச் சிதைவு வேதத்திற சில பாகத்தையேனும் வேதாங்ககையேனும் சேவனத்தின் பொருட்டு ஒதுவிப்பவன் உபாததியாயன், இதனை மனுஸ்மீருக், உ-ஆம் அததியாயம், கசக - ஆம் கலோகத்திற் காண்க இப்பெயர் தமிழ் நூல்களில் உவாததியன், உவாததியான், உவாததி யெனவும் வழங்கும் அபஞ்சிகள் காரணப் பெயர், பாகமில்லாதவெனென பது பொருள்

க - ச மணி கக எடி - க

இ. பாரபபனி சாலி - அவனமனைவி சாலியென்பான், அநதணா களிற் கணவனைப் பாரப்பானென்றும், மனைவியைப் பாரபபனியென்றும் கூறுதல் மரபு, “பாரப்பான நன்னொடு கண்ணிழந் திருநதவித, தீதொழி லாட்டி” (க. ககஉ - க) என்றுமுன்பு வந்திருத்தல் காண்க காபபுக கடை கழிநது - காவலின் எல்லையைக்கடந்து, கற்பொழுக்கம் நீங்கி யென்றபடி

க. கணவனுக்குப் பிழை செபதமையாந்ணடாகும் தண்டத்திற்குப் பயநது, தண்டம் - தண்டனை, “கொண்டோற பிழைத்த தண்டநதாகி” (பெருங் க கக கடுச)

டு. எ மணி டு கௌ - டு. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு

(15 - ம்) உ ‘இழாய கேளாய’ க - க ‘வாருணுசி யோர மறை மேம படுகருளுன அகத்துத் துஞ்சிருள யாமத்தினை’ ச ‘ஆரணவ வாத திகள்’

குணமுதிர பருவத்துத துஞ்சிரு னியலிடை
 ான்ற குழலிக சிவகா ளாசுத

க0 'தொன்றாத துடவையி னிடடன னீயபக
 தாயி ழாவாக குழவிததுயா கேடடோ
 ஆவந தணைநதாங் கதன் றுயா தீர
 நாவா னககி நனபா னுடடிப

போகா தெழுநாட் புறங்காத 'தொம்ப
 கரு வயனங் கோட்டிலா மறையோம பானன்
 இயலிடை வருவோ னிளம்புதி யெனபோன
 குழனி யேவயெ கூடகருல ிகட்டுக
 கழுமிய துனா மொடு கண்ணீ ருதுகதாங்

அ துஞ்சிருள - யாவரும் தாங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில்,
 செழிக்க இருளோம் நியவு இடை - வழியினிடத்தே

க குழலிக்கு - குழந்தைக்கு

க0. துடவை - தோட்டம், "தொடுப்பெறிந் தழுத துளாபடு
 துடவை" (பெரும்பான் 205), "தொயயாது வித்திய துளாபடு துடவை"
 (மலைபடு, 322)

க - க0 மணி கங அக - எ

கக தாவாககுழலி - உண்ணாத குழந்தை துயா - பசித்ததுயாத் தால
 ஒழியாமல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி, ஆகுபெயா, "தாயி ழாவாக குழலி
 டோல, ழோவாது கூட்கி னுடற்றியோ நாடே" (புறநா 8)

கஉ ஆ - பக அதன் றுயா - அக்குழந்தையின் பசித்ததுன்பம்

கச புறங்காதது ஒம்ப - பாதுகாக்க, இவை ஒருபொருட் பன்
 மொழி, புறங்காததல் - பாதுகாததல், "வழிபடு தெயவ நிற்புறங் காப்ப"
 (கொல் செய கு 360), "மெலிலில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப" (புறநா
 82) இதனால் ஆபத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று

கடு வயனங்கோடு - ஓரா மறையோம்பானன், மணி கங க

கக வருவோன் - மனைவியுடன் வருவோன், பின், "காதலி தன
 னெடுகைதொழு தெடுத்தது" (உ0) எனபதனால், 'மனைவியுடன்' எனபது
 கொள்ளப்பட்டது. பூதி எனபது அவன் பெயர், "தாதை பூதியுந் தன்மனை
 கழிதா" (க05) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க

கஅ கழுமிய - கலந்த, புறநா 202 கண்ணீர் - உவகைக் கண்ணீர்

(15 - ம்) அ 'குணமுதிருயக்கதத்து துஞ்சிருளயாமத்து' க 'இரங்
 கினனாகி' க0 'இட்டனணிகித்' கஉ 'அணைநாங்காங்கதன் றுயா
 கெட்' கடு 'வயவனங் கோட்டில்', 'வனயனங் கோட்டி'

காமக னல்ல னென்மக னென்றே

உ௦ காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்தது
நமசி பிறநதான் பொலிகநங கிளைபெனத
தம்பதிப பெயர்நது தமொடுங கூடி
மாரபிடை முநதூல வணியா முன்னா
நாவிடை நன்னு னன்கன நவிறறி

உரு ஒத்துடை யநதணாக கொப்பவை யெல்லாம
நாததொலை ளின்றி நன்கன மறிநதபின்
அப்பதி தன்னுளோ ரநதணை மனைவயிற்
புகோர னாகுப புலையும் வேளவியிற்
குருஉததொடை மாலை கோட்டி டைச சுற்றி
உ௦ வெருஉப்பகை யஞ்சி வெயதுயிர்த்துப் புலம்பிக

கக ஆமகன அல்லன் - பகவினுடைய மகனல்லன், பகப பாது
காததனைக் கண்டோளுதலின் இங்ஙனங் கூறினான்

உ௦ காதலி - மனைவி. கைதொழுது - அகருழ்ந்ததையே தனக்குத்
தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அததெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து, “பழு
தில காட்சிப பைந்தொடி புதலவனைத், தொழுதனை வாங்கி” (உரு
கஅஅ - கூ) என்று இந்நதுள்ளே பின்பு வருதல் காரணம்

உக நம கிளை பொலிகவென்று உஉ பதி - ஊர்

உக முநதூல - பூணுதூல வணியா முன்னொன்பது விரையக் கூற
பித்தமை வின்கனி நின்றது

உச னன்னால் - வேதம் வேதாங்ககன, நவிறறி - நவிறற, நவி
ஹதல் - கூறி அடிப்படுத்தல், “நல்லோர் குழீஇய நாகவி லவையதது”
(மலைபடு எள்), “மறைநவி லநதணா துவலவும் படுமே” (புறநா க)

உரு ஒத்து - வேதம்

உக நாததொலைவு - மணி, உச கக, சீலப் கூ சச

உஅ. புலை குழ வேளவியில - அகத்தமாயிய ஊன்றின்நறிலைச் செய
இனையாகசாலியில, குழ்தல் - செய்தல் (தக்க உளக, உரை), நருதது
மாம, புலையும் வேளவியும் ஆகுபெயர்

உக நிறம்பொருநதிய தொடுக்கப்பட்ட மாலை கொம்பினகண்ணே
சுற்றப்பட்டு

கக வெருஉப்பகை - அச்சத்தத்ததருமபகை, வெருஉ - அச்சம்,
“வெருஉப்பறை துவலும் பருஉப்பெருந தடக்கை” (பொருட்க எள்.)
புலம்பி - வருத்தமுற்றது, புலம்பு - வருத்தம், “புலம்புவிட் டிருந்த புனரிதல்
காட்சி” (மலைபடு சக)

(15 - ம்) உச ‘நன்கினிநவிறறி’ உரு, ‘ஒப்புமை பெல்லாம்’ உஎ,
‘மனைவியிற் புகோர னாகுபுலையும்வேள்வியில்’ உக ‘குருஉக்கொடி’

கொலைநில வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப பட்ட மானே போன்றாறு
கஞ்சி நின் றழைக்கு மாததுயா கண்டு
நெஞ்சநடுக குறறு நெடுங்கணீ ருத்ததுக
நடு கள்ள விரையிற் கடுநதுயா பாழ்பட
நள்ளிருட கொண்டு நடக்குவ னென்னும
உள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
அலவிடை யாககொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடலா ரினறுழி
சௌ அடாகுறு மாக்கனொ டந்தண றெல்லாம்
கடத்திடை யாவொடு கைபகப் படுத்தி
ஆகொண் டிருந் வாரிடைக கழிய
நீசமக னல்லாய நிகழந்ததை யுரையாய
புலையிற் மகனே போககப் படுத்திபென

கக. கொலை நலில் வேட்டுவர் - கொலுதலைச செய்கின்ற வேட்டு
ருடைய கொடுமரம் - வில

கக. அழைக்கும் ஆ துயா - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை

கௌ - கக புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்ற அழைக்கும் ஆ

உஅ - கக புககோன் ஆவினது துயரத்தைக் கண்டெனக்

கக - சு திருட்டுத் தொழிலால், பசுவினது மிக்க துன்பம் இல்லையாம்
பாழ்பட, கடுநதுயா - மரணத்துன்பமுமாம் பாழ்படக் கொண்டெனக்

கக நள்ளிருள் - செறிந்த இருட்டு, “வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள்
விடியல்” (பொரு. எஉ)

கக உள்ளம் கரந்த - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து

கக. கல்லதரத்தம் - பருகைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னென்றைய
யுடைய அருநெறி, “கல்லதரத்தங் கடக்க” (சிலப். கக. இஎ)

சௌ அடாக் குறமாககொடு - நெருக்குதலைசெய்யும் அறிவில்
லாதாரோடு, “ஒலித்தொருங் கீண்டிய லூககுறு மாககனும்” (கடு. இக)
என்பா பின்னும். குறமாககன். கவி அஉ

சக கடம் - அருநெறி

சக ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆரிடை -
அரியவழி

சச ஊனையிருப்ப பசுவைக் கலாந்தரமென்று நினைந்து, ‘புலையி
றிறமகனே’ என்றா போகப்படுதி - விலக்கப்படுவாய்

(15 - ம்) கக. ‘கொடுவரமஞ்சி’ கடு. ‘களவீனையாகிய கடுவீனையா
பாழ்பட’ கஅ. ‘ஆகொண்டப்பதி’ சஉ. ‘ஆகொணந்த’ சக ‘நீம்கனல
லாய’ சச ‘புலையிரக்கனே போகப்படுதி’

சடு நலைகொலதன லைந்தனா தேடப

ஆடபுடன் நலைக்கு மந்தன ருவாததியைக்
சோடபுனிற் குததிக குடாபுயத துறுததுக்
காடபுடை நல்லாக கதழறதுளிராத தேட

ஆபுத திரன்ரு னாகவாக குரைப்போன்

டு நோவன செயயனமி னொடி வன கேணமின

விடுரில மருங்குற் படுபுல லாராத

நெடுரில மருங்கின மகசட நெல்லாம

பிறந்தநாட பெட்டிஞ சிறந்ததன தீமபால

அருந்தரு நெடுநேர டருவார துட்டம

டு இதனெடு வந்த செறற மெனனை

முதுமறை யந்தனிர் முன்னிய துரைமோ

சடு அலைகோல - வருத்தலைசெய்யும் கோல அலைந்தனா - அடித்தனராய

சக ஆடபு அலைக்கும் - மிகவும் வருத்தகின்ற இவை ஒரு பொருட்பனமொழி

சஎ கோடு - கொடபு குடா புயததுறுதது - குடரைப்படுவதி, “கோடுபுயக கல்லா துழக்கு நாடகேன” (நல் ௧௮), “புயததெறி கருமின விடுகழை” (புறநா ௨௮)

சஅ கதழறது ளினாதோட - விரைந்தெழுந்தோட, கதழதல - விரைதல, “கதழவுத் துணையும் விரைவின பொருள” (தொல் ௨ரி ௬ கள) ளினாதல - எழுதல, “காலுளிராதனன வேழம்” (முந் ௮௨)

மேல் வருவன ஆபுதிரின கூற்ற

டு கொடிவன - சொல்லுவனவற்றை

டுக மேயதரு அரசனா லீடப்பட்ட லைக்கினிடகதே தானே உண்டாகிய புலலைமேயந்து, பகசுகள கவலையினறி மேயதரு அரசனா லீடப்பட்ட நலம் கோஸஞ்சார பூமியெனப்படும்

டுச பிரததல மகள்ளவின தீமபால - இனிமால

டுந் இதுனெடு - இப்பகவினிடத்து, உருபுமரக்கம் சொதம் - பாகைமை நெடுங்காலம் நீழுவது, முந் ௧௪௨, 1

டுக முன்னியது - எண்ணியது உரைமோ, உரையுமென்னும் எவற பன்மை உயிரமெய்கெடு தீகாரம்பெற்று வந்தது எனவென்று ஒரு சொல் வருவிக

(19 - ௩) சடு ‘கேடபுழி’ சஅ ‘கழிந்துளிராதோட’ டு ‘நோவன செய்யே னொடியாது கேணமோ’, ‘நோவலசெய்யல்’ டுக ‘விடுபுலமருங்கு’ டுக ‘தொடசெவிரந்த தீமபால’ டுக ‘முதுமொழி மாககண்முனயாதுரைமோ’

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக கரக்கை

மன்னுரி முதலவன மகனெமக கருளிய

அருமறை நன்னு லறியா திகழ்ந்தனை

௬௦ தெருமா லுளளததுச சிறியை நீயவ

வாமக னாத கொத்தனை யறியா

நீமக னல்லாய் கேனென விகழதலும

ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருவசி

புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோ போதறும்

௬௧ நரிமக னல்லனெ கேச கம்பனன்

சங்கிவர் றங்குலத திருடி கணங்கொன்

நேங்குயர் பெருஞ்சிறப புரைத்தலு முண்டால

ஆவொடு வந்த வழிசுல முண்டோ

நானமறை மாக்கா னன்னு லகத்தென

௬௨ ஆங்கவா தமமுனோ ரந்தன னுரைக்கும்

ரங்கிவன் றன்பிறப பியானறி குவனென

௧௧ நேமி - சககாதனை குடி, வட்டமுமாம வலம் - வெற்றி, வலப்பகமுமாம நேமியையுடைய சககராயுதம்

௧௨ மன்னுயிமுதலவன - திருமால் மகன் - பிரமன்

௬௦ தெருமால் - சுழற்சி சிறியை - சிறுமையையுடையாய்

௬௧ றுறபொருளையறியும் அறிவிலானெனாரா, 'ஆமக னாத கொத்தனை' எனறா, 'விலங்கொடு மகக ளனைய ரிலங்குதல, கற்றாரோ டேனா யவா' (௧௨௭, ௪௬௦) என்று வருதல காண்க

௬௨ இசுழதலும் - அவ்வந்தனா இசுழநது பேசுதலும்

மேல வருவன ஆபுத்திரன் கூற்ற

௬௩ அசலனெனபவன ஆனின்மகன், ஆன் - பசு சிருவகியெனபவன மானின் மகன், சமீக முனிவருக்குப் பசுவின்னிடம் பிறந்தவனெனனும் பாகம், ௨௧ ௧௦ - ஆம் அத

௬௪ விரிஞ்சியெனபவன புலியினமகன் புரையோ - மேலோ

௬௫ கேசகம்பன்னெனபவன நரியின் மகன், அசுத்தேசகம்பன ரென்று ஒரு முனிவாபெயா பெளத்த லாலகளிற் காணப்படுகின்றது

௬௬ - ௬ ஆவொடு - ஆவால், நன்னுலகத்து ஆவொடு வந்த அழிசுல முண்டோ? இல்லையெனதபடி முன்னம், 'ஆமக னாத கொத்தனை' (௬௧) என்று அந்தனா இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரம் கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு வந்த வழிசுல முண்டோ' எனறான்

௭௦ - ௭௧ இவன் பிறப்பை யான அறிசுவனென்று ஓரந்தனை உரைப்பான்

(௧ - ௩) ௧௧. 'வலங்கொள்சகத்தை' ௧௨. 'எமககளித்த' ௬௦ 'சிறியோயநீயவ' ௬௧ - ௪. 'சிருவகிப, புலிமகனலிருஞ்சி' ௬௫ 'தேசிகம பவின்' ௬௬ 'மரககணன்னாலக'

நடவை வருத்தமொடு நலகூர் மேனியன்
 வடமொழி யாடடி மறைமுறை யெய்திக
 குமரி பாதக கொள்கையின் வணங்கித்
 எடு தமரிற் றீராத சாலியென் போடனை
 யாது நீனனு ரீங்கென் வாவென
 மாமறை யாடடி வருதிற முகைகும்
 வார ணுகியோ மாமறை முதலவன
 ஆரண வுறாததி யருமபெறன் மனைகியான்
 அஃ பாரப்பாரக சொவவரப் பணி நெழுநக
 ராப்புசுகடை சாழித்து சுவைனை யிழைத்தன
 எறிபய முடைமை? னிரியன் மாககொரடு
 தெற்குட சூழி யாடிய வருவேன

எஉ. நடவை - வழி நலகூர் மேனியன் - இளைத்த உடம்பை யுடையான்.

எக. வடமொழி யாடடி - பார்ப்பனி, இநதலில், இ: ௪௦ - ஆம் அடியிற் பாரப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல காரண மறை முறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று

எச. குமரியாடப்போந்தோ, ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு

எடு தமரிற்றீராத - தனக்குச் சிறந்தோரினினறும் கீங்கிய

எச - டு வணங்கித் தீராத சாவி. எக சங்கு வரவு என்னென

எஎ உரைக்கும் - உரைப்பான்

எஅ வாரணசி = வாரணவீ - காசி வடமொழியில் ஸீக்தாங்குளை முதி என்னும் நூலின் அவையிப்பாவப் பிரகாரத்தில், “யஸ்யசாயாம்” என்னும் ஸூத்ர வியாக்ஷ்யானத்தில் “வாரணவீ” எனப்பதற்கு, “நல்ல ஜலத்துக்குத் தூரத்தில் ஸ்லாத்தாகீ” என்று கங்குவட்பாதின யுரையின் ஆசிரியர் பொருள் செய்திருப்பதாகக் கூறுவர்.

எக ‘உவாகதி’ எனப்பது, “தவாஜக காதலொடு தகையாழ் நாட்டும், உவாததி யாதலின்” (த ௪௪ ௧௧௦ - ௧: ௧) எனப் பெருங்கையிலும் வந்திருத்தல காரண

அ௦ ஒழுங்கு நடந்து

அ௧ காப்புச்சுடை கழிந்து, மணி கக க்

அஉ எறிபயம் - அடித்தலாறுண்டாகும் அச்சம் இரியல் மாககன் - கெடுத்திறற் மாககன், விரைந்து செல்லும் மாககனென்றுமாம்

அக ஆடிய - கீராடும்பொருட்டு

(15 - 16) அக ‘கவலனையிகழாதேன்’ அஉ ‘எறபயமுடைமையின்’, ‘நெறிபயமுடைமையின்’ அக ‘தெக்கட்குமரி’, ‘தகண குமரி’

பொற்றேர்ச் செழியன் கொறக்கையம் பேரூரக்
 அந்நீர்வாதவ கடநது கோவல மிருகனவரின்
 றன்ற குழுவிக ரிவகே னாகித்
 தேனாருத துடவையி னிடடனன் போரதேன
 செலகதி யுண்டோ தீவினை யெறசென
 றலலலுற றழுத வவமைக னீங்கிவன
 ௯௦ சொல்லுத தேற்றென் சொறாய நினைமயிற
 புலல லோமபனமின புலைமக னிவனென
 ஆபுத திரனபின பமர்நகை செயது -
 மாமறை மாககன வருங்குலக கேண்மோ
 முதுமறை முதலவன முன்னாத தேனறிய
 ௯௧ கடவுட கணிகை காதலஞ் சிறுவா
 அருமறை முதலவ ரந்தண மிருவரும்
 புரிநூன மாரபே பொயயுரை யாமோ

அச செழியன் - பாண்டியன் கொறகை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி

அந்நீர் கோவலா - இடையா

அவ துடவை - தோட்டம் அக - எ மணி ௧௧ ௧ - ௧௦

அஅ தீவினையெறஞ்ச செலகதியுண்டோ

௯௦ பயம் - பிரயோசனம், இனமையிற சொல்லுதல தேற்றேன

௧௧ புலலலோமபனமின - தீண்டலை செயயாதொழிக இவன புலை மகன் - இவன் அகத்தமுடைய மகன் புலை - வியபிசாரமுமாம், இது மலை காட்டு வழக்கென்பா

௧௨ அமாநகை - விரும்புஞ் சிறிப்பு

௧௩ கேண்மோ, கேளுமெனனும் ஏவற்பணமை உயிரகெட்டு ஓகாரம் பெற்றவந்தது, பின் வி ரு ௧௪௧

௧௪. முதுமறைமுதலவன் - பிரமன்

௧௫ கடவுட்கணிகை - திலோத்தமையென்பாள சிறுவா - பிள்ளைகள்

௧௬ முதலவாராகிய அநதணமிருவரும் இருவா - வசிஷ்டர், அகலா திரா

௧௭ - ௧ அநதணமிருவரும் காதலஞ்சிறுவரெனக்

௧௪ - ௧ வலிவட்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாககியத்தாலுணரக், “வலிவட்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மர திலோத்தமையெனனும் அபஸரணஸை கண்டகாலத்துக் கலசத்தது ஜனித்தனா” (நீல கமய)

(15 - 16) ௧௨ ‘ஆபுததிரனருமைநகை’

சாலிக குண்டோ தவறென வுரைத்து
நான்மறை மாகக்கீ ருருவன னிற்ப

க00 ஒத் லந்தணாக கொவ்வா னென்றே

தாளை பூதியுந தனமனை கடிதர

ஆகவா களவினென றந்தண ருறைதரும

ஓராம மெகச ணுங் கடினஞ் றிற் கலலிட

மிகக் செல்வத்து விளங்கியோர வாழும்

ச0நி தக்கண மதுரை தானசென றெய்திச

சீடூர விளக்கன் செழுங்கலை நிரமத

தந்தின முனறி லம்பலப் பீடிகைத்

தங் னென வதிந்தத் தக்கணப் பேரூர

க01 தவறு - குற்றம் கூட ருருவன - சிரிப்பவனாகி

க00 ஒவ்வா - பொருந்தான , என்றது ஆபுத்திரனை

க0க தாளை - தகப்பன கடிதர - நீடூர

க0க கடினஞ் - பிசைப்பாத்திரம் கலஇட - கலலைப் போகட் , உலகத்திற் கடினஞ் றிற் கலலிடவார எக்காலத்தும் இலராகவும் இவனுக்கும இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததேயென்று இரங்கிக் கூறினா , 'சமனஞ் றிற் கலலிடவாரில' என்பது ஒரு பழமொழி, இதனைப் பின்வரும் வெண்பாவாழ்ணாக
"நீனைத்த விதுவென்றந றீராமையை கோக்கி, மனத்தறிந் தீவா மாண்டார - புனத்த, குடினஞ் யிரட்டுங் குளிரவரை நாட, கடினஞ் றிற் கலலிடவாரில"
(பழ உச்சக)

க0நி தக்கணமதுரை - தென்கிசைக்கண - ன்ள மதுரை , என்றது கூடற்பதியை தக்கணம், வடசொற்றிரிபு , சிலப் கச்ச அக, அடியாந்

க0க சிந்தாவிளக்கு - ஸரஸ்வதீதேவீ , மணி பதிகத்தின் க0 - ஆம் அடிகுறிப்பைப்பார்க்க நியமம் - கோயில் , ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலாதலின், அதற்குக் கலையியமமெனப்பது பெயராயிற்று, மணி கச்ச , க0 - கக, கள - அ

க0எ முன்றில் அம்பலப்பீடிகை - சிந்தாதேவியின் கோயில் வாயிற்கண் உள்ள மன்றினிடத்தில் அம்பலப்பீடிகை - அம்பலமாகிய பீடிகை , அஃது உயரத்திசுக்கட்டப்படமுருத்தலின், பீடிகையெனப்பட்டது , பீடிகையென்பதற்குக் கோயிலவாயிற்கண் உள்ள பலிபீடமெனினும் பொருந்தும் , இங்ஙனங் கொள்ளுங்காற பீடிகையையுடைய அம்பலமென மாறாக

க0அ. தங்கினன வதிந்த - தங்கி, ஒருபொருட் பனமொழி தக்கணப் பேரூர - மதுரையில்

(15 - 16) க00 'ஒவ்வாயென்றே' க0உ 'ஆகவாகளவ' க0க 'கடினையிறகலலிட'

கக௭.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை கருக

ஐயக் கடினைய கையி னேந்தி

கக௦ மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுக்க

காணா கேளார கான்முடப் படடோர

பேணுக லிலலோர பிணிநடுக குறறோர்

யாவரும் வருகவென நிசைத்துட னூட்டி

உண்டொழி மிச்சிலுண டோடுதலை மடுததுக

கக௧ கண்படை கொளளுங் காவலன் றுனென

கக௭.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை முற்றிற்று.

கக௦ மை - குறறம் மறுகி - கழனறு

கக௧ காணா - குருடா கேளார - செவிடா

கக௨ பேணுக லிலலோர - அசுதிகள் பிணி - டோய

கக௩ - ௨ மணி உடி ௨௨௨ - ௩

கக௪ யாவரும் - மெற்கூறப்பட்ட காணா முதலிய யாவரும் உடன் ஊட்டி - ஒருகருணைசெய்து, உடன் - உடனேயென்றுமாம்

கக௫ உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு, இது, “விருந்தோம்பி, மிச்சின மிசைவான்” (அரு) என்ற நூலின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க ஒடு - பிசைப் பாததிரம் தலையிடுதது - தலையணையாகக்கொண்டு

கக௬ கண்படை - உறக்கம் காவலன் - காததலையுடையவன், என்றது ஆபுத்திரனை காவலன் கண்படை கொளளுமெனக்

க - கக௬ அவலியிழை, ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்தேனாய், பார்ப்பனி சாலி, கழிந்த அஞ்சி வருவேன இரங்காளாசிக குழுவியை டுட்டு நீங்க, ஆ கேட்டு அணைந்து நகரி ஊட்டிப் போகாது மூப்ப, பூதியெனபோன கேட்டு உருத்தது எனமகனென்று விடுத்தப் பெயர்ந்துகூடி நய்நற, அறிந்தபின் புககோன ஆ துயா கண்டு உற்று உருத்தது உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அசனேறோய்க கடவாறினறுழி அந்நணரெல்லாம் குறுமாக்கனோடு சென்று கையகப்படுக நிக கேட்ட, நல்லா குத்திப்புயத்ததுறத்துட்ட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன, ‘உரைமோ’ என, அந்நணரிகழத்தலம் ஆபுத்திரன், ‘நன்னூல்கத்தது ஆவொடு வந்த அழிசுவமுண்டோ’ என ஓரந்நணுரைக்கும், துங்கன முரையவன், ‘புல்லலோம்பனமின், புலமகனியன்’ என ஆபுத்திரன் நடைசெய்து, ‘சாலிக்குத் தவறுண்டோ’ என்றரைத்தது நகுவுன்னிகப், பூதி ஒவ்வானென்று கடிதர, கிராமமெங்கணும் கல்லிட காவலன் மதுரை சென்றெயறி விதித்து எந்தி மறுகி இசைத்தது ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுததுக கண்படை கொளளுமென வினைமுடிவு செய்க

(15 - 16) கக௦ ‘பேணினிலலோர’ கக௫ ‘தலையிடுதது’, ‘தலையெடுதது’ கக௬ ‘காவலன் றுனென’

பதினான்காவது

பாத்திரமரபுகூறிய காதை

பதினான்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அயிர்தகரபியென்னும்
பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரந்தக கொடுத்தவண்ணம்
கூறிய பாட்டு |

ஆங்கவற கொருநா ளம்பலப் பீடி கைப்
பூங்கொடி நல்லாய புருந்தது கேளாய
மாரி நடுநாள வல்லிருண மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத
டு துயிலவோன றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெரும்பசி மலைக்கு மென்றலும்

க ஆங்கவறகு - ஆபுத்திரனாகு, ஆங்கவண - ஒருசொல், “நவ
விவன” (திருச்சிற் கக) எனபுழிப்போல அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில்
அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம் இது மனறமென
வும் கூறப்படும அம்பலப் பீடிகை மணி கக கடு, கச டிக

உ நல்லாயென்றது மணிமேகலையை புருந்தது - நேர்ந்தது

க - உ அவறகுப் புருந்ததைக் கேள்

கூ மாரிநடுநாள - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில் வல
லிருணமயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில், ‘இருணமயக்கத்து’ என்ற
தனால், நடுநாள இடையாமமாயிற்று, “புதையிருணகூ, நெறியா ரருள
பெற நானடு நாளிடை நீந்துதுமீ” (திருக்கை உகக) என வருதல் காண்க

ச அரியவழியில் வருநதி வந்தோராகிய கூததா முதலியோர அம்
பலத்தை யடைந்து, கூததா முதலியோரவது தங்குமிடம் அம்பலமென
பதை, “மனறில் வதியுநா சேட்புலப் பரிசிலா” (மலைபடு, சகஉ) என
பதனாலுணர்க

டு துயிலவோனறனை - ஆபுத்திரனை

கூ மலைக்கும - மாறுபடுத்தும், வருந்தமென்றபடி, “மலைத்தல
போயிய சிலைத்தார மாப” (புறநா கஉ) வயிறுகாய் பெரும்பசி மணி.
கக ககடு, கச டிக

ச - க உழந்தோ மரீஇத தொழுது ஏத்திப் பசி மலைக்குமென்றலு
மெனக்

(15 - மீ) ச அம்பலம் வினாஅய் க. ‘மலையுமென்றலும்’
‘அலைக்கு மென்றலும்’

ஏற்று ணலலது வேற்று ணில்லோன்
 ஆற்றுவது காண னாளு ரொய்தக
 கேளிது மாதோ கெடுகின் றீதென
 ௧௦ யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத
 தேவி சிந்தா விளக்குத தோன்றி
 ஏடா வழிய லெழுந்திது கொளளாய்
 நாடுவறங் கூரினுமில் வோடுவறங் கூராது
 வாக்ஞா கையகம் வருந்துத லலலது
 ௧௧ தான்றெலை விலலாத தகைமைய தென்றே
 தன்கைப பாதிர மவன்கைக் கொடுத்தலும
 சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

எ. ஏற்றுண - இராதணனுமுணவு வேற்றுண இல்லோன - வேறு உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ ஆற்றுவது காணன் - உதவும்வழியைக் காணாதி ஆற்றாதல் - உதவுதல், “ஒருவீ ரொருவீக காற்றா” (புறநா ௧௮) ஆர அஞா - தீரத்தற்கரிய வருத்தம்

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் தீருமபடி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுத சுரபி யென்னும் பாதிரிகொடுத்தமை கூறுவா

க இதுகேள் நின் தீதுகெடுக

௧௦ யாவரும் ஏததும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும் நியமம் - கோயில், சீலநியமம் மணி ௧௧ ௧௦௬

௧௧ தேவியாகிய சிந்தாவினக்கு

௧௨ அழியல் - வருந்தாதே இது கொளளாய் - இப்பாதிரத்தைக் கொள்

௧௩ வறங்கூரினும் - வறகடம் மிகினும் வறம் - வறகடம், பஞ்சம், “ஞாலம் வறநீர்ப் பெய்யக் குணக்கோபு, காலத்திரேனறியகொண முப்போல” (கலி ௮௨) வறங்கூராது - வறுமையுருமல், மு மணி ௨௫ ௧௪௪

௧௫ தான எனறது பாதிரத்தை என்று - என்று சொல்லி

௧௪ - ௫ மணி ௧௧ ௪௬ - ௫௦, ௧௭ ௫ - ௬

எ - ௧௬ இவ்வேன ஆரஞ்ஞாயதச சிந்தாவினக்கு, ‘நின்தீது கெடுக’ எனத்தோன்றி, ‘கொளவாய், கூராது, தகைமையது’ என்று பாதிரத்தைக் கொடுத்தலும்

மேலவருவன, பாதிரமபெற்ற மஹாசியால ஆபுத்திரன் சிந்தா தேவியைத் துதிக்கும் துதிகள்

(15 - ௫.) ௧. ‘நின்றீயமை’ ௧௨ ‘ஏடாபரியலெழுந்திதுகேளாய்’ ௧௩ ‘இவரோடுவறங்’ ௧௫ ‘தான்றெலைவறியாததகைமையது’

- நந்தா விளக்கே நாயிசைப் பாவாய
வானோ தலை மண்ணோ முதலவி
உரு வனோ நுற விடாகளை வாயெனத்
தான்றொழு தேத்தித் தலையியை வணங்கி
ஆங்கவா பசிதீரத் தந்தா டொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின
மக்களு மாவு மரஞ்சோ பறவையும்
உரு தொக்குட் ிண்டிச சூழந்தன விடாஅ
பழுமரத் திண்டிய பறவையி னெழும
இழுமென் சுமமை யிடையின் றொளிப்ப

கஅ நந்தாவளக்கே - கெடாததீபமே, மைவிளக்கு அழிதன மாலத் தாதலின், 'நந்தாவளக்கே' என்றான், இது தெரிதருதேற்ற வுலமை யெனனும் அலங்காரம் இவள் வாக்கின் மடந்தையாதலின், 'நாயிசைப் பாவாய' என்றான்

கஎ - உரு. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால ஆபுத்திரனுக்குள்ள அன்பு மிகுதி விளங்கும்

உக தொழுது - அஞ்சலிசெய்து தலைவி - சிந்தாதேவி

க - உக. மணி உரு : ககக - கரு

உக வாங்குகை வருந்த மணி கக சக மன்னுயிர என்றா, விலங்கு முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் கோக்கி ஓம்பலின் - பாது காததலினாலே

உச மாவும - விலங்குகளும்.

உரு உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக்கச் சோந்த திரண்டு விடா. விடாவாய

உச பழுமரத்து ஈண்டிய - பழுத்தமரத்தின்கண்ணே வந்து கூடிய பழுமரம், ஆலமரமுமாம் பறவையின் - பறவைபோல, பொருட்கு சச பெரும்பான்மை உரு, புறநா கஎக, நாலடி, உரு, சீவக அடஅ எழுமம் எழுப்புகின்ற

உஎ சுமமை - ஒலி இடையின்றி இடையீட்டில்லாமல் இடை - இடையீடு, "எய்தத் தலையா இடையின்றி" (பு - வெ உஅ0)

உச - எ மணி உஅ உஉஉ - கஉ

உரு - உஎ ஆபுத்திரன் களைவாயெனத் தொழுது ஏதறி வணங்கி அந்நான் தொட்டு அவா பசிதீர்த்து ஓம்பலின் விடாவாய எழுஉஞ்சுமமை இடையின்றொலிப்பவெனத்

மேலே, 'ஆபுத்திரனுடைய புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நகிகத்தாலறிந்து இரத்திரன் அவனுக்கு வரங்கொடுத்தற் பொருட்டு விருத்தவேதியை வடிவுகொண்டு வருதலைக் கூறுவா

(பு - ம) உச 'அருஞ்சிறைப்பறவையும்'

ராணடுகீர ஞாலத திவன்செய விரதிரன்
பாண்டு கம்பலந துளககிய தாதலிற
நூ றளாநத நடையிற றண்டுகா லுனநி
வளைநத யாககையோ மறையோ னாநி
மாயிரு ஞாலதது மன்னுயி ரோம்பும
ஆருயிர முதலவன றனமுன றேனநி

உக பாண்டு கம்பலம் - வெள்ளைகம்பலமாகிய ஆசனம் துளக கியது - நடுங்கச்செய்தது

உஅ - க ஆபுத்திரன் அறச்செயல இநதிரனுடைய பாண்டுமப னத்தை நடுங்கச்செய்தது இப்பழவுவகில தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பெளதநா உளராளும, அவாகளுக்கு ஏதேனுந் துன்பமுளதானு லும் இநதிரனுடைய பாண்டுமபலம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால அவற்றை யறிந்தவனது அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இநதிரனுடைய கடப்பாடுமென்றும் தெரிகின்றது புத்த தரும்வொழுக்கின்றாகிய வணிகளுருவன கப்பல கவிழ்ப்பெற்றுக் கடலிலவருநறியதைத் தனது பாண்டு கம்பலத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்த இநதிரன் அவ்வணிகளை அத்தனபத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்தனென்று இநதல உக - ஆம் காதையில் (கக - உக) வருதல காண்க, “நமி விகமி ண்பாரிருவா குமாரா தபச்சாணம் பண்ணியருளாகின்ற பகவான யடைநது கமலகரித்துக் கந்தபுஷ்பாநிகளாற பூசிதது காணுவித ஸதோத்திர வகளை அதிமதுரமாகப் பாடிநின்று விண்ணப்பம் செய்வார பகவானே தமமாற புத்திரபெனத்திராதி பநது ஜனங்களுக்கு வேறு வேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன, யாங்கள் அப்பொழுது சநிதிதமாய்நமஸ்காரம், இப் பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று கிரப பநதித்தறின்று துழிப்ப, இதனைத் தானே! திரன் தனது வுசனங்கம்பித்த லிஸ் அறிந்து கடிது வந்து மனுஷ்ய ரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிரின்ற பகவானது தைரியாநிசயத்தினைக் கண்டு விஸ மிதனாகிப் பிரதக்ஷணமபண்ணித் துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லு வான் ” என்று ஸ்ரீபுராணத்தினுள் முதலாவது வீருஷ்பதீர்த்தங்கரா புரா ணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசன நடுக்கத்தால் அறியவேண்டு வனவற்றை யறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுமெனவற்றை இநதிரன் செய்வானென்று கூறுதல சைன சம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது

நூ - நக தளாநத நடையின - நடை தளாதலால், தண்டுகால் ஊனநி - தானபிமத்த தண்டினையே காலாக்ஷுனநி, நூலடி கசு வளைநத யாககை மறையோன ஆகி - கூனிய உடம்பையுடைய வேதியுருகி, “தளாநத நடையிற றண்டுகா லுனநி, வளைநத யாககை மறையோன ” (சிலி 1 கடு சச - ௫) ஆகி ஊனநியெனக்

நக ஆருயிரமுதலவன - ஆபுத்திரன், “ஆருயி ரோம்புன ”,

(15 - 16) உக ‘பாணதென பவனத துளககிய’ நக ‘யாககை மறையோனாகி’

இந்திரன் வந்தே நியாது நின்கருத
 கூடு துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
 வெள்ளை மகனபோல விலாவிற நககிங்
 கௌளின்ன போமென் றெடுத்தனரை செயலோன
 ராண்டு செயலினை யாண்டுதுகார திருத்தல
 காண்டகு சிறப்பினுங் சடவுள ரல்ல
 ௪௦ தறஞ்செய மாககள் புறங்காத தோம்புநா
 நறவஞ் செயலோர பறற முயலவோர
 யாவரு மிலநாக தேவாரன் னாடுக

“ அருந்தே மாந்த வாருயி முதலவனை ” (கூ, ௧௮) என இவனை
 இக்காதையிலேயே பின்பு கூறுதல காண்க.

கூ யாதுநின்கருத்த - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன?

கடு தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம்
 பெருந்தானமெனப்பபட்டது உறுபயன் - மிக்க பிரயோசனம் கொள்க
 என - கொள்கவென்று இந்திரன் சொல்ல

இனி, இவனாகூறிய இந்திரனுக்கு ஆபத்திரன் விடை பகர்ந்தது
 கூறுவார

கூ வெள்ளைமகன் போல - பயனிலலாத சொல்லையுடையவன்
 போல, “ வெள்ளைக் கோட்டி ” (சிலப் ௧௦ ௧௧௮) எனபதற்கு, ‘ பய
 னில உரைக்கோட்டி ’ என்று பொருள் கூறுவா அந்நிபந்தனையாசிரியர்

கௌ என்னுதல - இகமுதல. போம் வறுபனமை செயலோன
 பெயர்

க௮ சண்டிசெயவினை - இவவுலகத்துசெய்யும் புண்ணியங்களின்
 பயனை ஆண்டு - அவவிடத்தில.

க௮ - கூ துகாரதிருத்தல காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய
 வின்ற துங்கடவுளரெனருன, தனக்கு அவர் அயலென்னுங்கருத்தால்,
 “ நின்றநின் காமயி றனையும் ” (திருச்சிற் ௪௬ எனபுழிப்போல

௪௦ புறங்காததோம்பல மணி கக ௮௪

௪௨ யாவருமில்லா - அறஞ்செய மாககள் முதலியோராகளில் ஒரு
 வருமில்லாத

க௮ - ௪௨ தேவருலகம் வினைப்பயன் அனுபவிப்போர்க்கேயன்றி
 அறஞ்செய மாககள் முதலியோரக்கு இடமனறென்பதை, “ பொலம்பூங்
 காலி னன்னா டோரும், செயவினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, உடை
 யோ ரீதலு மிலலோ ரிரத்தலும், கடவு தனமையிற் கையற வுடைத்த ”
 (புறநா. ௧௮) எனவும், “ சுவாருக கொளவாரு மில்லாத வானத்து,
 வாழ்வாரே வனக ண்வா ” (குறள், ௧௦௮௮, பரி மேற்) எனவும்,

(15 - ம்) கூ ‘ வெள்ளைகள் போல விலாவிற ’ கௌ போன
 மென’

கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
 வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தவா
 சடு திருந்துமுகக காட்டுமென நெய்வக கடினஞ்
 உண்டி கொல்லோ வுடுபன கொல்லோ
 பெண்டி கொல்லோ பேணுநா கொல்லோ
 யாவையிங் களிப்பன தேவாகோ னென்றலும்
 புரப்போன பாத்திரம் பொருநதுண சுரந்திங்
 டு0 சுரப்போக காணு தேமாந திருப்ப .
 ிரப்பின் நெய்திய நீணில மடங்கலும்

‘சவாரும் ஏற்பாருமினி எல்லாரும் ஒரு தனமையராதலின் ஒப்புரவு புத
 தேளுலகத்து அரிதாயிற்று’ (குறள், உகக, பரிமேல்) எனவும் வருவன
 வற்றுலுணாக

சஉ - க ‘யாவரும் பெருவிறல் வேந்தே’ என்பது இகழ்ச்சி.

சச மு மணி உக ககடு.

சச - டு வந்தோரருமபசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரிய பசியை
 களைந்து - நீக்கி அவர் திருந்துமுககாட்டும் - அவருடைய இனிய முகத்தை
 யான காணக்காட்டும், என்றது அவர் திருந்துமுககாட்டும் என நெய்வக
 கடினஞ்செய்யமையும், உணுந கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய
 யாவாகலின், துவை வேண்டாவென்றவாறு, “சத்துவக்கு மினபம்”
 (குறள், உஉஅ) என்று வருதல் காணக் காட்டும் முற்று நெய்வககடினஞ்
 செய்னான, வாவருநா கையகம் வருததுதல்லலது தான தொலையிலலாத
 தனமைததா தலின்

சஅ சவரு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன, சவரு, தனமையை
 யுணர்த்திற்று, “ஒழிக நாம மீங்கென” (நீங்க எஉ) எனபுழிப்போல
 தேவாகோன விளி

சக - அ உணுலளிக்கப்படுவன உண்டி முதலியவற்றுள் யாவை
 யென்று ஆபுத்திரன இகத்திரன் இகழ்ந்தது கூறலும்

கஎ - சஅ எடுத்ததுரைசெய்வோன என்றலுமெனக

இனி, தனனை ஆபுத்திரன அவமரித்தானென்று இகத்திரன் சினந்து
 அவன அனைதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாரும்படி மழை பெயவீதது
 நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார

சக புரப்போனபாத்திரம் - உயிரகளைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச
 சைப் பாத்திரம்

டு0 மொகநிருப்ப - ஆபுத்திரன உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்
 குமபடி, “அருந்தே மாகந டெஞ்சம்” (புரா ௧0௧), துன்பமுற்றிருப்ப
 வெளிணுமமையும்.

டுக நிரப்பு - வறுமை

(15 - ம்) சச ‘அருந்துபசிகளைந்து’ சக ‘பொழிந்தினகரப்படி’

பரப்பு நீரற பலவளஞ் சுரக்கென
ஆங்கவன பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோன
ஒங்குயா பெருஞ்சிறப் புலகோக களித்தலும்

ருரு பன்ன ராடு பாண்டினன னுடு
மன்னுயிர மமய மழைவன மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப்
பசிப்புயி ரநியப் பானமைத் தாகலின
ஆருயி ரோம்புந் னம்பலப் பீடிகை

க0 ஊனொலி அரவ மொடுங்குய தாங்
விடருந் துரித்தரும விட்டேற முளரும

ருக ஆங்கவன பொருட்டு - ஆபுத்திரனபொருட்டு, ஆங்கவன ஒரு சொல்

ருச அளித்தலும் - இந்நிரன கொடுத்தலும்

ரு0 - ருச ஏமாந்ருப்பச சிறப்பை இந்நிரன அளித்தலும்

ருக மணி உஅ கருள

ருடு - சு பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டிநாடு, மணி உடு ௩0௧ - உ

ரு௭ வசி - மழை, மணி ௧ எக, வசித்தொழிலுதவ மணி உஅ உகக ருஅ பசிப்பு - பசித்தல்

ருடு - அ பாண்டினனாடு பானமைத்தாகலின

ருக ஆபுத்திரன பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தறகிடனாயுதபற்றி அம் பலம் அவனதாகக் கூறப்பட்டது அம்பலப் பீடிகை மணி ௧௧ ௧0௭, ௧௪ ௧

௧0 ஊனொலி அரவம் - மக்களும் மாவும் பறவையும் ஒருங்கு வந்து சோறறை உண்ணுதலால் ஒலிகரும் ஒலி, ஒலியரவம் விளைத்தொகை

௧௧ விடா - தீயநட்டையையுடைய காழாக, ஒரு விதத்தையையுடையவ ரென்று கூறுவா பிரதாபநுத்திய வடதுலாசிரியரென்பா தூதநா - பாதையை நகருங் காழாக விட்டேற்றுளா - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற் சொல்லு வோ விடருந்நூத்தரும் மணி ௪டு ௧௦, “விடருந் தூததரும் விட்டேறுரைப்” (பெருங் ௧ ௧௦௨), “சிறிந்நமாவது விடரும்தூததரும் நடருமு ன்விடருமு” (தருங், ௪௧, அவ) என்றும், “நகைவகைய ராகிய நடபினராவா விடரும் தூததரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையால் நகுவித்த தாம் பயன கொண்டு ஒழிவா” (தருங், ௮௧௭), என்றும் பரிமேலழகருமுதியிருக்கின்றனா இவவடியிலுள்ள விடாமுதலிய மூன்று பெயர்களுள் மூன்றாவதாகிய விட்டேற்றுளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே ‘நடா’, ‘வேழம்பா’ எனப்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை நோக்குமிடத்து விட்டேற்றுள ரென்பதற்கு நடரென்றேனும் வேழம்பரென

(15 - 16) ருக ‘வளங்காந்தது’ ரு௭ - அ ‘வசித்தொழிலுதவமாநிலங் கொழுதிப்பசியுயா’ ருஅ - ௧௧ ‘பானமையதாக, வடமே’

நடவை மாககஞ் சகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும வம்பக கோட்டியும்
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
சுடு ஆபுத திரனா னம்பல நீங்கி
ஊரா தோறு முண்போர் வினாஅய
யாரிவ னெனதே யாவரு மிகழந்தாங்
சுருந்தே மாகத வாருயிர் முதலவனை
இருந்தாய நீயோ வென்பா ரினமையிற்
எஃ நிருவின செலவம் பெருங்கடல் கொள்ள
ஒருதனி வருஉம் பெருமசன போலத்
தானே தமிழன் வருவோன றன்முன

தேனும் பொருள்கொளுதல் பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுவினறது
இனிச் சுற்றத்தினின்றும், நடபினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம்
செய்விப்போனை விட்டேற்றியென்றல வழக்கின்கண் உண்மையின், விட
தேற்றாள் சொன்பதற்கு அததன்மையையுடையோரொன்று பொருள் கூறி
னும் பொருத்தம்

கஉ நடவை - வழி வைகி - விடா முதலியோர் தவருதலால்

கக வட்டு - உண்டையுருட்டுதல், “அரங்கினறி வட்டாடியற்றே”
(குறள், ௪௦௧), “கல்லாச் சிறுஅர நெல்லிவட்டாடும்” (நற்றிணை, ௧) வம்ப
பக்கோட்டி - பயனில் சொறத்தினைச் சொல்லுவோர் கூட்டம், “புல்லா
வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” (நாலடி கடுகி), “வெள்ளைக்
கோட்டியும் விரகினி லொழியின்” (சிலப் ௧௦ ககஅ)

கச முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை, “முட்டா வின்
பத்து முடிவுல கெயதினா” (சிலப் ௧௫ கக௭)

கக - கச பீடிகை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவெனக்

கக உண்போர் வினாஅய - உண்போரைவினாவி

க௭ இகழாத - இகழ்தலால்

கஅ அருந்தேமாகத - பிறர் உண்ண ஆசைப்பட்ட, மணி கஅ
எஉ, புறநா ௧௦௧) ஆருயிர்முதலவனை ஆபுத்திரனை

கக நீ இருந்தாயோவென்று வினாவுவோரில்லாமையால்

க௭ - ௧ இகழ்தலால் இன்மையின்

எ௦ செலவத்தைக்கடல் கொள்ள

எ௧ பெருமகன் - அரசன், “பெருசில முழுதானும் பெருமகன்”
(சிலப் ௧ ௧௧)

எஉ உண்போர்பலரிடையே யிருந்தோன் இப்போது மிகத்தனிமை
யுற்றனென்பார், ‘தானே தமிழன் வருவோன்’ என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்

(15 - 16) கக ‘உண்போர்வினா’ கஅ ‘இருந்தேமாகத’ எ௦
‘செலவமொருகடல்’ எஉ ‘தமியேவருவோன்’

மாரீர வங்கம வந்தோர வணங்கிச்
 சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலின்
 எடு ஊனுயிர மடிந்த தூவோ பென்றலும்
 அமரர்கோ னுணையி னருகதுவோரப பெருது
 குமரி மூத்தவென் பாததிர மேந்தி
 அங்கந நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென
 வங்க மாககளொடு மகிழ்வுட னேறிக
 அ0 காலவிசை கடுக்க கடலகலக குறுதலின்
 மாலிதை மணிபல லவததிடை வீழ்த்துத

கூறினா, இப்படியே, “காடேநது பூஞ்சாரல கடந்தான் காலிற் கழ
 லானே”, “கானம் வழங்கன மேவிக காலினனேகி னுனே” (கீவக கஉஉக,
 கசகஉ) எனத் திருநெல்வேலி நடந்ததென்ற சிவகளைப்பற்றி இரங்கிக
 கூறியிருத்தல் காண்க

எ0 - எஉ. “பணுடையா னலகூந்தா னுதல செயுநீர, செயயா தமை
 கலா வாறு” (உகக) எனலும் துறளை இவ்வழிகளின் பொருளோடு ஒப்பிக

எக மாரீர - கடல் வங்கம - கப்பல

எச தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாது போன
 மையால்

எடு. ஊன உயிரமடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர அவவுடம்பி
 னின்றும் நீங்கிற்று என்றலும் - என்று வங்கமவந்தோர கூறலும்

எச இந்நிரை கடடையினால் உண்போரைப் பெருமல, ஆணையிற்
 பெருத்தெனக், ஆண் - கடடைய வாகுகொடுத்ததற்குவந்த இந்நிரை ஆபுத
 திரை தன்னை மய்யாததுபற்றிக் கோபங்கொண்டு இரப்போர இலராகும்
 வண்ணம் நாடுவளஞ்சூரகும்படி மழைபெயலித்தமையின், இவ்வணங்
 கூறினா, இதனை இச்சகாதையில் கூச - ஆம் அடி முதலிய வற்றாலுணாக

எஎ குமரிமூத்த என்பாததிரம் - ஒரு கன்னிப்பெண் வறிதேமூத
 தாற்போன்றனதுபாததிரம், கொடுப்போருங் கொடுக்கனுமேயன்றித்தானும்
 பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின் தானும் ஏற
 பாருமேயன்றிப் பாததிரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுததிரை
 இரங்கியவாறாயிற்று, “அற்றாககொன றுற்றதான செல்வ மிகநலம்,
 பெற்றா டமியணமூத தற்று” (கூள், ௧00எ), குமரிமூத்த மணி உஉ
 கசக பாததிரம் - பாததிரத்தை

எஅ அங்கநாடு இவை ஒருசொன்னீமைய என கருத்தென -
 எனதெண்ணமென்று ஆபுததிரை நினைந்து

அ0 கால - காற்று அக இதை - கப்பற்பாய

(15 - 16) எச - அ ‘சாவகநன்னாட்டுப் புகுவது பொருளென, வங்க’
 அ0. ‘காலவிசைகடுக்ககடல்’

தங்கிய தொருநாட் டானுக் கிழிந்தனன
இழிந்தோ னேறின னென்றிதை பெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வலலிருட் போதலும்
அடு வங்கம் போயபின் வருந்துதுய செய்தி
அங்கு வாழ்வேர் யாவரு மினமையின்
மன்னுயி ரோம்புமும் மாபெரும பாததிரம்
என்னுயி ரோம்புதல் யானோ பொறேஎன்
தவநதீர் மருங்கிற் றனிததுய ருழந்தேன
கூடு சுமநதென பாததிர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியின்
ஒரியான் டொருநாட் டோன்றென விடுவோன்
அருளறம் பூண்டாக் காருயி ரோம்புநர்
உளரெனி லவாகைப புகுவா யென்றாக்
கூடு குண்ணு நோனபோ டியிபதிப பெயாப்புழி
அநநா ளாங்கவன் றனபாற செனறேன்
என்னுற றனையோ வென்றியான் கேட்பத்

அஉ ஒருநாள் கப்பல தங்கியது

கஉ - அஉ ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன

அசு அகரு - மணிபலவததில

அஎ ஒழுது முற்று பாததிரம் மன்னுயிரோம்புமெனக

அக இப்பாததிரமடைவதற்கு முற்பிறப்பில மிகக் கலவினை செய்த
நான அதனையொழிந்த பின்னாச சிறிது தீவினையுஞ்செய்த பககத்தானே
தனிததுத துயரததையுழந்தேன , சிலப். கசு உக

கஃ பாததிரம் சுமநது என - ஏற்போரிலலாத இவ்விடத்தில் இப்பாந
திரததை யான சுமததலால வருமபயன யாது?

கஉ. ஓயாண்டொரு நாளெனறது, வைசாகசுதத பௌணிமையை.

கக அருளறம் - தயாதருமம், மணி. இ: எடு - ஆம் அடியின் குறிப
பிற் காணக

கசு. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாததிரத்தைக்
கோமுகியில் விடுத்தது.

கஃ பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்;
“உண்ணு நோனபோ டியிபதிப பெயர்த்தது” (சிலப். உஎ: அக)

கஎ யானெனறது அறவணவடிகள் என உற்றனையோ - யாது
துன்பமடைநாயோ?

(பி. ம்) அஉ ‘தயங்கியதொருநாள்’ அஅ ‘யானோபோற்றேன்’
கக ‘என்னுயிகொழுநீர்’ கசு ‘பதைச்செலவாயென்றாகு’

தன்னுற் றனபல தானெடுத்த துரைததன்ன
 குணதிசைத தோன்றிக காரிருள சீததுக
 ௧௦௦ குடதிசைச சென்ற ஞாயிறு போல
 மணிபல லவததிடை மன்னுடம் பிட்டுத்
 தணியா மன்னுயிர தாங்குங் கருத்தொடு
 சாவடி மாளுந கலைத்தாள வேந்தன
 ஆவயிற றுதித்தன னுங்கவன றுனென.

௧௦௧ — *பாத்திரமாபுகூறிய காதை முற்றிறு

௧௮ தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பல துன்பங்களை

௧௯ சீதது - நீகதி

௧௦௧ உடம்பிட்டு "தமமுடம் பிடாஅது" (பொருந ௧௧)

௧௦௨ தன்னுற் பசி தணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப் பாதுகாக்க
 கும எண்ணத்ததுடன்

௧௦௩ தான - முயற்சி வேந்தன - பூமிசுந்திரன்

௧௦௪ ஆங்கவன - ஆபுத்திரன்.

௧௦௬ - ச ஆபுத்திரனைப்பெற்ற பசுமணமுங் கென்னும முனிவனிடத்த
 தாயினும் பூமிசுந்திரனுடைய நாட்டகத்ததாதலின, 'வேந்தன' எனப்பட்டது

௧௦௨ - ச உயிர உடம்பினைவருங் காலத்து அதனால் யாதொன்று
 பாஷிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாயத் தோன்றமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும்
 ஒத்த துணிபாகலின, 'மன்னுயிர தாயருங் கருத்தொடு, ஆவயிற றுதித்
 தன்ன' என்றா, துறர், ௧௮௮, 111 மேல்

௧ - ௧௦௪ உழந்தோர மலைக்குமென்றலும், இல்லோன அஞ்சொய்த,
 சிந்தாவினக்குத் தோன்றிப் பாததிரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ஒம்பலின,
 விடாவாயஒலிப்ப, இந்நிரன்கொள்கென, உரைசெய்வோன, 'யாவையின்களிப்
 பன தேவாகோன' என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன உலகோரகளித்தலும்,
 பாண்டிகனனாடு பாணமைத்தாகலின, பீடிகை முறைமையதாக, ஆபுத்திரன்
 நீங்கி உண்போரைவினாவி எனபாரினமையின வருவோனறனமுன வந்தோர
 மடித்ததென்றலும், வங்கமேறி இழிந்தனன, வங்கம் வல்லிருட்போதலும்
 துயரெய்தி விடுவோன புகுவாயென்று உயிர்ப்பதிப்பெயாப்பழிச்சென்றேன,
 கேட்ப உரைத்தனன, அவன ஆவயிறுறுதித்தன்னென வினைமுடிவுசெய்க

(பி. டி) ௧௮ 'தன்னுறுதுன்பம்' ௧௯ 'காரிருளசீதது' ௧௦௬. 'தலைத்

தாரவேந்தன்' * 'அமுதகாரியென்னும் பாததிரமாபுகூறிய காதை முற்றும்'

பதினேந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை

[பதினேந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப்
பெருந்தேருப்போய பாட்டு]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே -
அநநா ளவனை யோமபிய நல்லாத
தண்ணென் சாவகத தவள மாலவரை
மணமுக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
டு பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறாதொழித தான்சென் றெய்தி
சனா முனன மின்னுயிரக கெல்லாம
தானமுலை சுரந்து தனபா லூட்டலும
மூன்று கால்முக தோன்றன குணாத
க0 ஆனற முனிவ னதனவயிற் றகதது
மழைவளஞ் சுரப்பது மன்னுயி ரோம்பவும்
உயிரகர வலனவந தொருவன றேனறும்
குடாததொடா மாலை பூணபா னல்லன்
அடாப்பொன முட்டை யகவையி னுனெனப

உ. அநநா - சாலியெனபவன ஈன்று போகட்டுப போனநாளில்;
மணி கக க0 அவனை - ஆபுத்திரனை

ஈ சாவகம் - சாவகநாடு ஐ கோட்டது - கொம்பையுடையது

உ. அ நல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச்
சென்றெய்தி உயிரககெல்லாம தன பாலூட்டலுமெனக

க0 முனிவன - மணமுகன் அதன வயிற்றகதது - அப்பக வயிற்றில்,

கஉ உயிரகாவலனாகிய ஒருவன் வந்து தோன்றவான

க0-கஉ அதன வயிற்றகததுத தோன்றமெனக

கச பொன அடாமுட்டை அகவையினுன் - பொற்றகட்டாலாகிய
முட்டையின் உள்ளிடத்தானான என - என்று மணமுகமுனிவன சொல்ல

கக - ச அவனந தோன்றுவோன்குடா மாலை பூணபானல்லன்;

(பி-ம்) ச 'மணமுகனென்னு' அ 'நான்முலை சுரந்துகன்பா லூட்ட
லும' க0 'ஆன்வயிற்றகதது' கச 'ஆவயிற்றான' 'அகவையிற்றான்'

கடு பிணினோயின்றியும் பிறந்ததஞ செயய
மணிபல லவத்திடை மனனுயிர நீத்தோன்
தற்காத் தளித்த தகையா வதனை
ஒறகா வுள்ளத தொழியா னுதனை
ஆங்கவ வாவயிற நமராகண முவப்பத

உ௦ தீங்கனி நாவ லோங்குமித தீவினுக
கொருதா னுகி யுலகுதொழத் தோன்றின
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேனி
இருதிள வேனிலி லெரிசதி ரிடபத
தொருபதின் மேலு மொருமுன்று சென்றின

உரு மீனத திடைநிலை மீனத தகவையிற்
போதிக தலைவனெடு பொருந்திய போழத்தது
மண்ணக மெல்லா மாரி யினறியும்
புணரிய நன்னீர் போதொடு ரொரிந்தது
போதி மாதவன பூமியிற றேன்றும

௩௦ கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனர

முட்டை அகவையினென, “குடாததொடா மலை குழா தாவகோ, ரடாப
பொன முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமும” (உரு எஉ - ௬) எனபா பின்னும்

கடு பிணினோயினறியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லா
மலும்

கசு உயிர நீத்தோன - உயிரைத் துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கடு - சு நோயினறியும் அறஞ்செய்தறப்பொருட்டு உயிர நீத்தோ
னெனக, “உண்ணு நோனபோ டியாபதிப பெயாப்புழி” (கசு கடு) என்று
முன்பு வந்திருத்தல காணக

க௭ தகை - அழகு, தகுறியுமாம

கஅ ஒறகா - தளராத, இஃது ஒலகாவெனப்பதன் விகாரம, “ஒலக
லுள்ளமொ டொருபுடைத தழீஇ” (11௩நா ககடு)

கசு - உக நீத்தோன அவவாவயிற்றுத் தோன்றின

உஉ பெற்றி - பேறு உக - சு, மு மணி கசு ௪௦

உக - சு போழத்ததுத் தோன்றினென இயையும்

உக போதிமாதவன - புத்தன

௩௦ சிறப்புக்கள சுண்ணாட்டன

உக - ௩௦ புத்தன தோனறுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புக்களை,
மணி. கஉ அசு - ஆம அடி முதலியவற்றிற் காணக

(பி - ம்) க௭ ‘தகையாததகுதி’ உஉ ‘பெற்றியதுகேன’ உக
‘எறிகதிரிடபத’ உக ‘போதி நாதன’

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை ககரு

சககர வாளக கோட்டம வாழமு
 மிகக மாதவா விருமபினா வியநது
 கநதுடை நெடுநிலைக கடவு னெழுதிய
 அநதிற பாவை யருளு மாயிடின்
 ௩௫ அறிஞுவ மெனறே செறியிருட சேறலும்
 மணிபல லவததிடை மனனுயிர நீததோன்
 தணிபா வுயிருயச சாவகத துதிததனன
 ஆங்கவன றன்றிற மறவண னறியுமென
 மீங்கென னாவை வருத்திய திதுகேள
 ௪௦ மண்ணு வ வேநதன மணமுக நென்னும
 புண்ணிய முதலவன றிருநதடி வணங்கி
 மககளை யிலலேன மாதவ னருளாற
 பெறறேன புசலவனை யென்றவன வளாபப
 அரைசாள செலவ மவனபா லுணமையின
 ௪௫ நிரைதார வேநத னுயின னவனருன
 துறகக வேநதன துயப்பிலை கொல்லோ
 அறககோல வேநத னருளிலை கொல்லோ
 கரநது காணிர புரநதுநீ பரககவும
 நலததகை யினறி நலலுயிரக கெல்லாம

௩௪ அநதில - அவவிடதது, “அநதி லரங்கத தகன்பொழி லக வயின்” (சிலப் சக ௬)

௨௮ - ௩௫ நீர சொரிந்தது, சிறப்புககண்டனவென்று மாதவா வியநது அறிஞுவமென்று பாவைபாற செறியிருளிற செலலுதலுமெனக

௩௬ என்னாவை வருத்தியதென்றது, முனிவர்களுக்கரு ஆபுத்திரன் வரலாற்றை யான சொல்லுமபடி அப்பாவை செய்ததென்றவாறு.

௪௦ வேநதன - பூமிசநதிரன்

௪௫ நிரைதார. வீணைததொகை அவனருன - ஆபுத்திரன்ருன்

இதுகாறும் ஆபுத்திரனதிறம கூறப்பட்டது

௪௬ துறககவேநதன - இநதிரன் துயப்பு இலன்கொல்லோ - அவி துகாசசி இலனாயினனே

(பி - மீ) ௩௩ ‘கோட்டகவாழு’ ௩௪ ‘தணியாதயருறு.சாவகதது’ ௪௧ ‘திருநதடிபொருநதி’ ௪௪ ‘அவன்வயினுணமையி’ ௪௬ ‘துப்பிலன் கொல்லோ’ ௪௮ ‘புரிநது நீரககாக்கவும’

- ௫௦ அலததற் காலை யாகிய தாயிழை
வெண்டி ரை தந்த வழுதை வானோ
உண்டொழி மிசசிலை யொழிததுவைத தாங்கு
வறனோ டிலகினை வான்றுயா கெடுகுகும்
அறனோ டொழிதத லாயிழை தகாதென
- ௫௫ மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கல்தான்
தாயா தமமொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக
கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட கடி னைப்பொந்
பிககுணிக கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலும்
ஒளித்தொருங் கிணைய ளூககுறு மாககந்ரும
- ௬௦ மெலிததுகு நெஞ்சின விடருந் தூரத்தரும

௫௦ அலததற்காலை ஆகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று. ஆயிழை - விளி

௪௬ - ௫௦ இப்படியே, “செங்கோல கோடியோ அறியேன” (௨௮ : ௧௮௮ - ௧௯) என்று பின்வருதல காண்க.

௫௨ மிசசில - மிகுதி ஒழிதது வைத்தாங்கு - பயன்படுத்தாது வைத்தாற்போல

௫௬ வறன ஒலி உலகு - வறகடமான காலம் பாடித்தவ்வுலகம், “வறனோனை வையகத்து வான்றருங் கறபினுள்” (௧௮ ௧௬).

௫௪ அறன ஒடு ஒழித்தல - அமுதகூபியைப் பயன்படுத்தாது வைத்தல

௫௬ - ௪, மணி ௨௬. ௧௫௭ - ௮

௫௫ மாதவன் - அறவணவழிகள்

௫௬ தாயா - மாதவி, சுதமதி ௫௭ கடினை - பிச்சைப்பாதிரம்

௫௮ பிககுணிக்கோலத்து - பிககுணிக கோலத்துடன், துறந்தோர்களில் ஆண்பாலாரைப் பிசூக்ககொன்னதும், பெண்பாலாரைப் பிசூகுணிக கொன்னதும் கூறுதலு் பொளத்தசமய மரபு கோலம் - வேடம்

௫௫ - ௮ மணிமேகலை எத்திக கடினையொடு கோலத்தோடு பெருந்தெருவடைதலுமென்க

இனிப் பெருந்தெருவிற பிச்சைக்குப் போகத் தணிமேகலையின் பிக் குணிக கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக் கூறுவார

௫௬ குறுமாககன் - அறிவிலலாத சிறியா, “அடாகுறு மாககள்” (௧௬. ௪௦) என்றா முன்னும், “ஊரககுறு மாககள்” புறநா (௬௪)

௬௦ மெலிநது, மெலித்தெனறையது விகாரம் விடருந் தூரத்தரும: மணி. ௧௪. ௧௬

(பி - ம்) ௫௨ ‘ஒளித்ததுவைத்தாவரு’ ௫௬. ‘ஒளித்தொருங்கிண்டிய’ ௬௦ ‘விடருந் தூரத்தரும’

கநு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை கசுஎ

கொடிககோ சமபிக கோமக னுகிய
வடிததோத தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ செயதுழி வானறனை விமலிய
உஞ்சையிற றேனறிய யூகிய நதனை
சுரு உருவுக கொவவா வுமநோய கண்டு
பரிவுறு மாககளிற ருமபரி வெயதி
உதய குமர னுளங்கொண டொளிதத
மதுயலா ந குழலாள் வந்து தோன்றிப
பிரசாரப பாத்திரங் கையி னேந்தியது
எ0 திபரிய மென்றே சிந்தைநோய கூர
மனமனை மறுகின் மாதனி யீன்ற

சுச. கோசமபி - கொள்காமபிநகரம், இது, முதலிற குசாமபெனெப
வஞ்ச வறுவப்பட்டதாதலின் இடபெயா பெற்றதெனபா, இது பாகதம்,
“கொடியணி நெடுமிற கொடிககோ சமபி” (பேரங் க ௧௦௪ எசு)
கோமகஞகிய - அரகஞகிய

சுஉ வடி - திருத்தம், “வானுடகும் வடினெனதில்” (புறநா
௩௮) வத்தவன் - வகையேசத்தானுகிய உதயண்ண, “வயந்தக குமரன்
வத்தவற குறாபப” (பேரங் க ௧௩௩ அந்)

சுஉ - ந. வத்தவனறனை வஞ்சஞ செயதுழி - (தனக்குத திறை
கொடாததுபற்றிச் சினந்து சாலவாயனெனெனநு தனமநதிரியால் யந்திர
யானையைக்காட்டி வஞ்சகமாகப் பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனெனெனமரசன்)
உதயண்ணைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது

சுச உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில், இஃது அவநதிராட்டி
லுள்ளது, பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி, இதையே அவநதிரெனம
வழங்குவா தானறிய - வேறறுருவங்கொண்டு தோன்றிய யூகியநதனை-
பிரசுந்தர யோகியெனப்பவருடைய குமாரன், உதயண்ணுடைய மநதிரிகள்
நாலவருடொருவன்

சுசு பரிவுறுமாககளில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல

சுச - சு பிரச்சோதனை உதயண்ணை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய
பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியெனப்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு
உச்சயினி நகரப்பெருந்தெருவை வடைந்ததும், அதனைக் கண்டேராபலரும்
பரிவுறுசு குழந்தையாகிய இவற்றை உதயணதயாரகாவியத்தான உஞ
சைக் காண்டத்தாலுணாக

எ0 திபரியம் - ாண்டு ஆசசரியமென்னும் பொருளைத்ததது நின்றது
சிந்தைநோயகூர - மனவருத்தம் மிக, சிந்தை - சிந்தாருலம், “எனறுண
டாறு கொல்லினிக் கடப்பி நாளெனுஞ் சிந்தையே” (வேக ககடுக)

௧௧ - எ0 குறுமாககளும் விடரும் தூரத்தரும், மாதகளிற் பரிவெயதி,
குழலாள் தோன்றி ஏந்தியது திபரியமெனறு நோயகூரவெனக,

அணிமலாப பூங்கொம்பகமலியுவகையிற்
பத்தினிப பெண்டிா பண்புட னிடேம
பிச்சையேற்றல பெருந்தக வுடைத்தெனக
எடு குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாபபண
ஒருதனி யோங்கிய திருமலா போன்று
வானறநு கற்பின மனையுறை மகளிரிற்
ருனறனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றோ
ஆதிரை நல்லா ளவண்மனை யிமமனை
அஃ நீபுகல் வேண்டு நேரிழை யென்றனா
வடதிசை விஞ்சை மாநகாத தோன்றிக்
தென்றிசைப பொதியிலோரா சிறறியாற் றடைசரை
மாதவன றனனூல வலவினை யுருப்பச
சாவம படடுத தனித்துய ற்றூடம

எஉ. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை

எஉ - ச பூங்கொம்பு பத்தினிபபெண்டிா இடம் பிச்சையேற்றல பெருந்தகவுடைத்தெனக கூற.

எடு - சு மணி ச அ - க, பெருங் க கக கக

எஎ வானறநுகற்பு - மழையைப் பெயலிக்ருக கற்பு, (மணி கக சக - இஃ, “ஆங்கவை யொழிருவை யாயி னாயிழை, ஒங்கிரு வானத்தி மழையுரின மொழியு” (உஉ சுஅ - க) என்ற பின்வருதல காணக, “தெய்வர தொழாஅள கொழுநற றெழுதெழுவாள், பெயயெனப் பெயயு மழை” (துறா, ிதி), “வறனோடின வைபந்தது வானறநுங் கற்பினு” (கலி. கக)

எக - க திருமலாபோன்று ஆதிரைநல்லாள் தான தனியோங்கிய தகைமையன அன்றோவெனக

அக வடதிசை விஞ்சைமாநகா - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதா நகா மாகிய காஞ்சனபுரத்தில்

அஉ. பொதியில் - பொதியினமலை

அக. வலவினையுருப்ப - வலியதீவினையுழல், உருப்ப - தோன்ற வென்றுமாம்

அக - ச மாதவனறனனூற சாவமபட்டு.

(பி - ம்.) எஉ ‘பூங்கொடியகமலி’ எஎ. ‘வானறநுசிறப்பின்’ எஅ. ‘தனிபோகியதகைமை’ எக ‘நல்லாளகனமனை’ அஉ. ‘தென்றிசை மருங்கினோ’ அக. ‘மாதவனறனமுன்’

அரு வீவில லெம்பசி வேடையொடு திரிதரும

காபசண டிகையெனுங் காரிகை தானென

கரு — பாத்திரங்கோண்டு பிச்சைபுகக் காதை முற்றிற்று

அக காரிகை - பெண

அக - ௬ தோன்றி அடைகரையில் மாதவனாற் சாபமபட்டுத் திரி
தருங் காயசண்டிகையெனுங் காரிகையெனக், மணி கள ௨௧ - ௪௩, ௨௦
௨௨ - ௬

அ௦ அக என்றன காயசண்டிகையெனுங் காரிகையெனக்

க - அக “மாதே, கேளாப, நல்லா சென்றெயதி ஊட்டலும்,
முனிவன், ‘ஒருவனதோன்றும், அவன் பூண்பானலன், அகவையி
னான்’ என, நீத்தோன ஒழியாதுதலின், ஒருதானாகப் போழ்த்துத்
தோன்றினன், அப்போழ்த்து நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது, மாதவா
வியந்து அறிருவமென்று பாவைபாறசேறலும் அஃது, ‘அறவண்ணரியும்’
என்று என்னவை வருத்திற்று, இதுகேள், மண்ணாள்வேந்தன் வணங்கிப்
பெற்றேனென்று வளர்ப்ப, உண்மையின், அவன் வேந்தருயினன், அவந்
தற்காலை ஆகியது, ஒழிந்தல் தகாது” என மாதவனுரைத்தலும், மணி
மேகலை தாயரொடு தாழ்ந்தேத்திக் கடினனுபொடு கோலத்தோடு பெருந்
தெருவடைத்தலும், மாகக்ளம் விடரும் தூதநதும் பரிவெய்தித் திப்பிய
மென்று நோயகூர, பூங்கொம்பு, ‘பெருந்தகவுடைத்த’ என அதுகேட்டுக்
காரிகை, ‘நீ புகலவேண்டும்’ என்றன்னென வினைமுடிவு செய்க

பதினாறாவது

ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

[பதினாறாவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரை பென்னும்
பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்திரங்கோண்டு பிச்சைபுகக் காதை முற்றிற்று]

ஈங்குவன யெய்தி கேளென விஞ்சையா

பூங்கொடி மாதாக்குப் புருந்தகையுரைப்போன

க. ஈங்குவன ஒருசொல (நீருக்கீழ் கக.) இவன் - ஆதிரை

க - ௨ விஞ்சையாபூங்கொடி - காயசண்டிகை மாதாக்கு - மணி
மேகலைக்கு, ஆதிரைக்கென்றுமாம மாதாக்கு உரைப்போனெனக், புருந்தகை -
ஆதிரைக்குச் சம்பலித்ததை

(பி - ம்.) க. ‘ஈங்கெனசெயதி’

ஆதிரை கணவ னாயிழை கேளாய
சாதுவ னென்போன் நகனில் னுகி
து அணிபிழை தன்னை யகன்றனை போகிக
கணிகை யொருகதி கைகதூ னால்
வட்டி-னுஞ் சூதினும் வான் பொருள மழங்கி
கெட்ட பொருளின் கிளைகே நெறுகலிற்
பேணிய கணிகையும பிறாநலங் காட்டிக
க௦ காண மிளியெனக் கையுதிரு கோடலும்
வங்கம் போகும் வானிகா தாழ்மடவ
தங்கா வேடகைநிற முனுஞ் செலவுழி
நளிபிடு முநரி வளிகலனை வெள்ள
ஒடிமரம் பறறி யூதிரை யுதைப்ப
கடு நகக சாரணா நாகா வாழ்மலை

க - ச. கணவன சாதுவனென்போன்

டு. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

க. கணிகை - வேகை, கைததுண - தீய ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு,
கை - ஒழுக்கம், “கடவ தன்றுநின் கைததுண வாழ்க்கை” (சீவக. கடு,
டுஎ) நலகவென்பதன்பின், ‘உண்டு’ என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

எ வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும் சூதாடலிலும், மணி
கச கூ, வழங்கி - கொடுத்தது.

அ கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி,
‘கெட்டபொருள்’ என்றா பொருளின்கிளை - பொருளின்பகுதிகள்

க௦. காணமிலி - பொன்னிலலாதவன் கையுதிருக்கோடலும், உம
உடனிகழ்ச்சி, “தீயென்ப பேசு லோடும் மயங்கி வீழ்ந்தான்” (சீவக.
கஅக) எனபுழிப்போல கையுதிருக்கோடல் மணி. க. க௦க, டு டுடு

அ - க௦ கேடுறுதலிற் கையுதிருக்கோடலுமெனக்

கக. வானிகா - வியாபாரிகள்

கஉ தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்ல வேண்டிமென்ற விருப
ம தானென்றது சாதுவனை

கக வளி - காற்று கலன் - கப்பல் காற்றால் கப்பல் கவிழ

கச ஒடிமரம் - பாயமரத்தின் ஒடிந்ததுண்டாம், “கூம்பிறற் துண்டந்
தழுவிக் கிடந்தான்” (சீவக. டுகக.) உதைப்ப - செலுத்த, “ஒடுந் திரைக
ளுதைப்ப வருணடுருண்டு” (சீவக. டுகக)

கடு மு மணி கச கூக நாகென்பதன் பொருளை, மணி அ
டுச - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் பாகக, உடையிலலாம்ற் சஞ்சரிப்பவராதலின்
நாகா, ‘நகசாரணா’ எனப்பட்டார, நககம் = நகநம் - நிருவாணம் சாரண
ராகிய நாகா,

பக்கஞ் சாரந்தவா பானமைய னுபினன
நாவிய கேற்ற நனமரம பற்றி
போயினன றனனே நெருயா போந்தோ
இடையிருள யாமத தெய்திரைப பெருககடல்
உரு உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோ தமமுடன
ராதுவன றுணஞ் சாவுற றுனென
ஆதிரை நல்லா வாகுது தானகோ
நா ரேயோ வெவ்வழ லீமம்
நா ரேவெனச சாற்றினன கழறி -
உரு கடல்க கானிற பெருகுழிப் பிந்தது
முடல் விறகன முன்பெரி பொத்தி
நிக்கவென கணவன வினைப்பாய னுப்பபா
புகுழிப் புகுவே நெனறவன புகுதலும்

கக் பானமை - பகுதித்தனமை, மணி க கக

க - கக் கணவன சாதுவனென்போன, ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச்
செலவுழி வெனவதலாற பற்றிச் சாந்தது அவர்பானமையனயினனெனக
சாதுவன கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின் செயதியை
இனிக கூறுவா

கக். போயினன - சாதுவன உயய - பிழைக்க

கக இடையிருளயாமதது - இருளையுடைய இடையாமத்தில,
யாமம் - இரவு, "யாம மும்பக லுமமறி யாமையால்" (சீவக ககடு)

உரு மணி கக் சுச, சீலப் கடு உய - க உடை கலப்படடு
உடைந்த கப்பலில் அகப்பட்டு ஒழிந்தோ - இறந்தோ,

உக என - என்று சொல்ல

கக் - உக போந்தோ சாவுறறுனென

உக. சாம - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும விறகடுக்கு, மயானமாமம்,
உச. தாரீ - தருவீ,

உரு. கடலைக்கான - மயானம் படுத்த - செயது தொடுகுழிப்படுத்த
தல் மணி, சு சுச,

உச முடலைவிறகு - முறுகருண்ட விறகு, "முடலை யாககை முழு
வலி மாககன" (பெரும்பாண், சுச) பொத்தி - மூட்டி, "தீயமுறப்பொத்தி"
(உ கக) என்றா முன்னம்

உஎ உயப்ப - செலுத்த

உய புகுழி - புககவிடத்து, அவன் - ஆதிரை

கக் - உய போந்தோ, ஒழிந்தோ தமமுடன சாதுவனும் சாவுற்ற
னென, நல்லாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்தப் பொத்தி அதிற் புகுதலு
மென்க,

படுததுடன் வைத்த பாயற பள்ளியும்

௩௦ உடுதத் கூறுபு மொலன்னெரி புறுஅ
தாபு-ய சரத்தமு மறைந்த கூந்தலிற
குடி-ய மாலைபுத தொன்னிறம் வழாது
விறைமலாத தாமரை யொருநனி யிருந்த
திருநின் செயயோள் போனறிவி திருபாதி
௩௫ தீபுங் கொல்லாந் தீவினை யாடபு யேன
யாது செயகே னென்றவ னே வதலும்
ஆதிரை கேளுன னரும்பெற்ற கணவனை
ஊாதிரை கொண்டாள் குயம்பப் போகி
கக்க ராணா நாகி வாழமலை.

௪௦ பக்களு சோந்தனன் பல்லியார்ன் புறுஅன
சந்திர தந்த னெனுமொ ளாணிகன
வங்குந் தன்னெடும வந்தனன் றேனறு
நின்பெருந் துன்ப மொழிவாய நீயொ
அநநாந தோன்றி யசீரி யறைதலும்

௪௫ மையரி புணக னமுதுயா நீங்கிப்
பொயகைபுக காட்டி போதுவாள் போனறு
மனவகவல வின்றி மனையகம் || குந்தென
கணமணி யனையாள் கடிதீங் குறுகென ||
மண்ணிய முட்டாள் பொழிபழை சருக ம

௨௧ பாயறபள்ளி - படுககையிடம்

௩௦ உருது-உருமல் ௩௧ ஆடிய-பூசிய

௩௨ வழாது - வழுவாமல், ௩௩ தாமரை - தாமரை மலரில்

௩௪ திருவின செயயோள் - திருமகள், மணி ௫

௩௬ யாதுசெயகேள் - என்ன செயவேன் அவள் - ஆதிரை

௩௭ அரும்பெற்ற கணவன் - பெறுதற்கரிய கணவன்

௪௪ அநநாந - ஆகாயம் அசீரி - அருவமாய எங்கும் நிறைந்தள்ள
முத்தறெய்வம் ௪௬ போதுவாள் - வருவாள்

௪௭ கவலவு - கவலையடைதல் மனையகம் - மனையிடம்

௪௮ கணமணியனையாள் - கணவன், சிலப் ௧௩ ௭௫ உறுக எனறு

௪௯ முட்டாள்-வழுவாளாய், "புண்ணியமுட்டா" (பட்டினப் ௨௦௪)

(பி-ம்) ௨௧ 'படுததுடன்வைத்தபாயறபள்ளியும்' ௩௮ 'கொண்டாங்குயிருப்போகி' ௪௪ 'அநநாததொன்றி' ௪௫ 'அழிதுயா நீங்கி', 'அழியாது நீங்கி'

- ௫௦ அரும்பெறன மரபிற பத்தினிப பெண்டிரும்
 னிருமபினா தொழுடம வியப்பின் ளாயினா
 ஆங்கவன கணவனு மலை ரடைகளை
 ஓங்குயா பிறங்க தொருபர நீழல்
 மஞ்சடை மாலகட லுழந்தேரைய கருது
- ௫௧ துஞ்சு துயில் கொள்ளவர சூாமலை வரபூம
 கக சாரணா நயாநில தேரானறி
 பககஞ் சோநறு பரிபுலம் பின்னிலை
 தானே நாயின வந்தன னவியலா
 ணனுடை மிலவுடம புணவென நெழுபபும
- ௫௨ பற்றவா பாடை மயக்கமு மரபிற
 குற்றன னுதன்ற நடுதொழின பககன
 நறறு கீங்கித தொழுதுரை யாடு
 ஆங்கவ நுரைப்போ அருந்திறல் கேளா
 சங்கென சூழநக னிருந்தோ னவனபாற
- ௫௩ மோநதரு னீயென விவருடவ போகிக

௫௦ பெண்டிரும், உமமை உயாவு சிறப்பு

சக-௫௦ மணி, க௫ எ

௫௧ வியப்பு-ஆசசரியம் ஆதிரை வியப்பினளாயின

மேலே சாதுவன செய்தி கூறுவா

௫௨ கணவனும்-சாதுவனும்

௫௩ பிறங்கல்-மலை நீழல்-நீழலில்

௫௪ கோய கூந்தல்-வருத்தம் மிகுத்து

௫௫ துஞ்சுதுயில்கொள்ள - (சாதுவன) மிக நத்திரைகொள்ள

௫௬-அசகம் ௫௬ நயமிலா-இனிமையிலாதவா

௫௭ பரிபுலம்பினன - இவன மிகவும் வருந்தினான், “பக நீங்கு
 மின பரிபுலம் பினரென” (சீலப் ௧௦ ௨௨௬), “பரிபுலம் பிலத்ததும்
 வருத்தம் வீட” (மலைபடு சக௭.)

௫௮ எழுப்பலும்-சாதுவனை எழுப்பலும்

௫௯ அவாபாடை-நாகாசனாகருரிய பாண்டிபை

௬௦ கடுந்தொழினமாககன - நாகா

௬௧ அருந்திறல்-பெறுத்தகரிய திறலுடையாய

௬௨ இருந்தோன முற்று க௫ என-என்று நாகாசொல்ல

(பி-ம்) ௫௩ ‘ஒங்கியபிறங்கல்’ ௫௪ ‘மாககடலிழந்த’ ௬௦ ‘பாடை
 யினமயக்கற’, ‘மயக்குறு’ ௬௨ ‘தொழுதுரையாடலும்’

- கவாடு குழிசொக கழிமுடை நாறழமு
 வெவ்வென புணைகதலும கிரைய கிருககையில
 எண்குதன பிணைவோடி நடுநடு போல
 பெண்பெ - னிருந்த பெற்றி லோககூப
 ௭௦ பாண - பிற பிணித்தன பாண மமய னாகி
 கோதிபா மரத்தில குளிரந்த பிணைவன
 சங்குந் வந்த காரண மெனவென
 ஆங்கவா கல்கை - லுழைந் துழைந் துழை
 அருந்தி விலா மிகை - லுழைந் து
 ௭௧ கிருந்திவ வலியவ வாயின பாணகா
 மாயிக கிளையோடி - நலையையக கொடுத்த
 வெகதஞ் சரணு - வெண்குல கொடுமென
 அலையா கோ - டா ஏவ வாய்ந்து
 வெவ்வாய கோ - டே ன வேண்டி வென்றது
 ௭௨ பெண்புரு முயாடி - னினவெனின மரககட

௭௩ குழிசி - பாண கழிமுடை நாறழமு - மிக்க புலால் நாறழமு
 ௭௪ உணவகல் - வறறல்

௭௫ எண்கு - கரடி பிணை - பெண்கரடி, “பணறி புலவாய”
 (தொல் மரபு ௧௮) என்னும் குதிரத்தில, ‘ஒன்றிய’ எனறதனால், பிணை
 வெண்பது கரடிக்ருவ கொள்ளப்பட்டது

௭௬ பெண்பெ - மனைவி

௭௭ பாடையிற்பணித்து - பாணையினாலே வயமாகி

௭௮ கோடு - கிளை, நிழல் - நிழலில், அவன - நாகாளுடைய குருமகன்.

௭௯ வந்தகாரணமெனென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப
 வந்தகாரணம் சிலர் கடு கசக

௮௦ அவறகு - குருமகனுக்கு

௮௧ அளியன - அளிக்கத்தக்கான, “அளியன றுனே முதுவா யிர
 உலன” (முருகு ௨௮௪.)

௮௨ என - என்று குருமகன் சொல்ல

௮௩ - எ. மரக்காள, நம்பிக்கு வேண்டுவகொடுமென

௮௪ அயாந்து - கலைப்புற்று.

௮௫ உணடி - உணவு இன்றெனின் - இல்லையாயின

(பி. ம்.) ௭௬ ‘குளிரந்தவன்பிணை’ ௭௭ ‘ஆங்கவனல்கை’ ௭௮
 ‘நவனகையக கொடுமின’ ௭௯ ‘கெட்டேன’

குண்டோ? ஶ்ரீலக்ஷ் நூபாப னுணவெ ஶிற
காணகுலம் யாங்களுங் கடவெவா யாமெனக்
தூண்டிய சினத்தினன ரெல்லென? தொல்லும
மயங்குங் கயளு மனனுமிட கோறலும்

அந் நபருந் நபருங் கடிதன? கோரய
பிறந்தவா ராதலு மிறந்தவா பிறந்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற அணமையின
நல்லறஞ் செயலோர் நல்லுல நடைதலும்
அல்லறஞ் செயலோர் நல்லுல நடைதலும்

சுடு உண்டென வுணாதலி னுரவோர் கண்கள
கண்டனை யாமெனக் கடுகவா மொய்தி
உடம்புவிட டோடு முயிருந் தொண்டோர்
இடம்புழு மொனதேற யொருகே குறைத்தாய
அவயுழி ரெவவணம் போய்ப்பு மவ்வதை

சுடு ரெவவன முறையென சினவா திதுநோ
உறறதை புணரு முடலுமிட வாழவுழி

அக உறுபயனுண்டோ அஉ காணகுலம் - அறிவேம

அக சினத்தினன சொல்லென - கோபமுடையவனுய் சொல்லா
யென்று நாகருடைய குருமகன கேட்ப, சொல்லும் - சாதுவன சொல்லுவான்.

அடு கயங்கு - கலங்குதல், “கயங்கு நல்லம” (கக கஅ) என்றா
முன்னும், பு வெ, கஅஅ, உஉக

அச - டி கண்ணையும் கொலையையும் அறிவுடையோர் நீக்கினா.

அச - ஏ. இவ்வழிகன, “உறங்குவதுபோலுஞ் சாககா கிறங்கி, விழிப்
பது போலும் பிறப்பு” (ககக) என்னும் கருவின் பொருளைத் தழுவி வந்
திருத்தல் காண்க

அக அல்லறம் - பாவம், அறமல்லாததென்றபடி.

சுடு உரவோர் - அறிவுடையோர்

அஎ - சுடு உணமையின, உணாதலின் உரவோர் கண்களனா

கக கண்டனையாக - அறிந்தாயாகு, என - என்று சாதுவன
சொல்ல கடுகை - பெருஞ்சிரிப்பு.

கடு, செவ்வனம் - கேரே, “திருவிளி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ்
சோகது” (கீவக ௫௧௫) என - என்று குருமகன சொல்ல

கக. உயிர்வாழவுழி உடல் உறறதைபுணரும்.

(பி - ி) அக ‘உண்டோமாகக் குறுபய’ அக - ச, ‘சொல்லு
மயங்கும்’

மறறைய டுடயே மனனுயிர் நீங்குந்
 துநதெளி யுடய னுந் தானுண் டாதெனின
 உடயிடைபு போனதொன டுண்டென டுனரீ
 ௧௦௦ போனா துடககோ புககிலுண டெனய
 தியானே வகலே னியாநு முணரகுவா
 உடயினை டெழிய டிரியல் தாலதா
 உடககூசெட தேறல் கனவினுங் காணகுவை
 யாங்கனா டோக யவாபிர செயனினை
 ௧௦௧ புண்ட டாநைகிற புகுவது தெளிந்
 டாநாவ னுரைக்கது டெரினிழி தாதனும
 தனநி டெடடி நல்லா வீழ்ந்து
 தானு புதுங் கைகிடி னிவாபுடா
 புடகுறை டாழி ரோமபுத லாறதேன்
 ௧௦௨ தமக்கொழி மரபிற் றாடறு காடா
 டாமகா நல்லற மெடுக்குரை பெவறதும
 டன்று டொனனுந் தன்னெற்ப டடாகுவை
 டனறனக கொல்லு தெரியற முறைககேன
 உடைகல் மாகா ஞயிருயர தீவகுய்ன
 ௧௦௩ அநதொழி டொழிந்தவ டாருய் ரோமபி

-
- ௧௦௧ தடிந்து - டெட்டி ௧௦௦, புககில - புகுமிடம்,
 ௧௦௨ டாவது - டாதம் ௧௦௧ கேண - டெடுதூடம்
 ௧௦௨ - ௧ உயிரசேறல் கனவினுங் காணகுவை
 ௧௦௪ - ௧. உயிர புகுவது,
 ௧௦௬. அவன - சாதுவன ௧௦௭ நன்று - தருமம்
 ௧௧௦ தமக்கொழிமரபின் - தமக்கெனதே தீராத முறைமையினை
 புடைய,
 ௧௧௦ - ௧௧ மரபினை புடைய நல்லறமெனந்,
 ௧௦௬ - ௧௧. நாகனும எடுத்துரைப்பெறலும
 ௧௧௨ டடாகுவை - செவ்வாய
 ௧௧௧ ஒலலும நெறி - இயலும வழி, இவவடி, “ஒலலும வகையா
 ன்றவினை யோவாதே, செவலுமவா யெல்லாரு செயல்” (௧௧) எனற துற
 னின் கருத்தைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க
 ௧௧௧ அநதொழில் - கொலலுநதொழில்
 (பி ம்) ௧௦௭ ‘நன்னெறிசெட்டி தன்னடி’ ௧௧௦ - ௧௧ - ‘என
 நெனக கொழிய தேமுற மேககாநனநிலலற’ ௧௧௨ ‘நனநிது சொன்னாய’

மூததுவிளி மாவொழித தெவவுயிர மாடடும
நீததிற மொழிகெனச சிறுமக னுரைப்போன
சகடுமநக காகு பிவவறஞ செயகேம

ஆங்குனந காகு மமுமபொருள நொனகெனப

க௨௦ பணடும பணடுவ கலங்கனிழ மாகநனை

உணடே மவாத முறுபொரு லீங்கிவை

விவரமர மெனறுகில விழுந்திச குப்பபையோ

புலையிவை கொனகென வெறித்தனன கொணரநது

ரநதிர ததத நென்னும வாணிநன

க௨௧ வங்கு ரோநநதில் வரதுட னேறி

வீகநா புகுநகி கிவவொடு வரமுநது

தவபனை நனபல தானமுஞ் செய்கனவ

ஆங்கன மாகிய வாதிரை கையாற

பூங்கொடி நல்லாயிரரை பெறுகென

க௨௨ பணையநம புகுநது பணிமே கண்தான

புணையா லோவியம போல நிறறலும

தொழி நுவலவ கொண்டு ஆயரறு கிளவிபோ

டமுத நரநிபி வனனகரை நீறைதரப

க௨௩ மூததுவிளிமா - முதுமையுறறு இறகரும் விலங்குகள்

க௨௪ நீததிறம்-கொலை என - என்று சாதுவன சொல்ல

க௨௫ விரைமரம் - சந்தனம் அகில முதலியன , விரை - வாசனை

க௨௬ என - என்று நாகன சொல்ல

க௨௭ - ௨௬ உரைப்போன இவையிவை கொனகெனவெனக

க௨௮ வங்குஞ்சோநதிலை - சோநத கப்பலில

க௨௯ ஆங்கனமாகிய - அததனமையை உடையளாகிய

௨ - க௨௯ உரைப்போன, பிசசை பெற்றகெனவெனக

க௨௯ பிசசை வாவகும்பொழுது துறவறத்தினா மென்னமாக நிறக
வேண்டுமெனபது விதியாதலின, 'புணையா லோவியம போல நிறறலும'
என்றா, புணையா லோவியம-வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாத வடிவைக
கோட்டின சித்திரம், மணி ௨௨ அடி, நெடுநீல் கசுற, ந

க௨௯ அகனகரை மணி க௨. க௭௭

(பி-ம்) க௨௦ 'பணடுபணமங்குககலங்' க௨௮ 'ஆயிழைகையாற'

க௨௯ 'சுரபியினகனகனை'

பாரசு மடவதலுமபசிபரிணி யறுகென
கநநி ஆதிரை பிடன ஸாருபிர மருநகென

கந.—ஆதிரைபிச்சையிட காதை முற்றிற்று

கநநி ஆருயிரமருநது - அனனம்

கநந-நி நிறைதர இட்டனனென

உ - கநநி உரைப்போன, 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற பிச்சை பெறுக' எனறு சொல்ல, மணிமேகலை மனையகமபுருநது நிறறலும், ஆதிரை தொழுது வலவகொண்டு ஆருயிர மருநிட்டனனென முடிந்த

பதினேழாவது

உலகவறவி புக்க காதை

பதினேழாவது மணிமேகலை

காயசண்டிகைபென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீபவித்து
அம்பலம்புககபாட்டு]

பத்தினிப பெண்டிர பாததூ னேறற

பிசரைப பாததிரப பெருஞ்சோற நமலை

அறத்தி னீட்டிய வெண்பொரு ளறவோன

நிறதது வழிபபடு-வு செய்கை போல

க பத்தினிபபெண்டிர - ஆதிரை பாததூண - (இயலபுடைய மூவா முதலாயினாகும் தென்புலத்தா முதலிய நாலவாக்கும்) பருத்திக கொடுத்த உண்ணப்படும உணவு, பாததல-பருத்தல இசைவு, ஆதிரையின இல வாழ்ககைநலம் கூறப்பட்டது, "பழியஞ்சிப பாததூ ணுடைத்தாயின வாழ்ககை, வழியெஞ்ச வெஞ்ஞான்று மில" (குறள், ௪௪) பெண்டிரது பாததூணை

உ அமுதகரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திரளை, அமலை - திரளை "அமலைக கொழுஞ்சோறு" (புறநா ௧௪)

க - உ ஏற்ற பாததிரை

க அறத்தின ஈட்டிய - நலவழியே சம்பாதித்த ஒண்பொருள் குறள், ௪௬௦

க - ச அறவோன நிறதது வழிபபடுஉம செய்கைபோல - அறவோ னிடத்தப பெருகுதலுறுஞ செய்கையைப்போல, அறவோன - சறபாததி (பி - ம்) க 'பாததூணியதத'

டு வாகுதகை வநநத பனனுயிரக களிசுதுத
நானெறலை விலலாத தகைசடை நோகுகி
பாலைத தீநோ ராகவயிற நடக்கிய
நாயாண டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன மயங்கி நிலிமைத தோனறி

க0 அடலரு முநநீ ரடை, சுத ஞானறு
ருரங்குகொணாந தெநிந்த நெடுமலை யெல்லாம்
அணங்குடை பனநகா வபிற புக்காங்
கிட்ட தாழ்வுக கிடமுற கிரபசிப
பட்டே நெனறல பழவினைப் பயக்கால்

ரம தானப்பொருள, பாதநிரத்தின பெருமைக்குத்தக்கபடி பெருகுதலறு
மெனபதை, “விருநதின, துணைததுணை வேளவிப பயன” (துறளி, அ),
“அறப்பயனும, தானசிறி தாயினுந் தக்காரைகப் பட்டக்கால், வானசிறிதரப
போதது விமம்” (நாலடி ௩௮) என வருவனவற்றனுணாக

சு தகைமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி

உ - சு ஒண்பொருள வழிப்படுவசெய்கைபோலப் பெருஞ்சோற்ற
மலைதான தொலைவில்லாததகைமையை நோக்கியெனக

எ யானைததீநோய - பஸமகவியாதி

அ காரிகை மணிமேகலையை வணங்கி

க நெடியோன - திருமால் மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனி
வரும் அம்பரீடனுக்கிட்ட சாபமாகிய அநதகாரததை தான ஏற்றுக்கொண்ட
மையால் மயக்கமுற்று தோன்றி - இராமனாக அவதரித்து நெடியோன
நிலிமைசைத தோன்றிமயங்கியென மாறறுக திருமால் இராமனாக அவதரித்த
பொழுது, முறகூறிய சாபாநதகாரததால் மயக்கமுற்றிருந்தாரென்பதைப்
பின்வருஞ் செயபுளாலுணாக “கன்னிபநதுழாயக கமலலோ சன்னறய
ரதறகு, மன்னு நனமக் னுகியே வரதன னுதித்து, முணனை யததகா ரத்தி
ஞன மூடிடப் பட்டித, தனனை மாயனென றறிரத்திடா துறைநதனை
சாரததே” (இலங்க ௨ததர அம்பரீடனை ஆழிக்காதத அரு)

க0 முநநீ - ஆக்கல முதலிய மூன்றுநீரமையுடைய கடல்
அடைத்த ஞானறு - இலங்காரகரஞ்செல்ல அடைத்தநாளில்

௧௨ அணங்கு - வருத்தம், தெய்வத்தனமாமாம அளக்கா - கடல்
புக்காவகு - புகுந்தாற்போல

௧௧ - உ மலைபெல்லாம் அளக்கா வயிறுபுக்காங்கெனக

௧௩ இட்டது ஆறறு - இட்டபொருளால் தணியாத

௧௪ பட்டேன - அடைந்தேன வினைப்பயததாற பட்டேனெனக

(பி - ம்) ௫ - சு ‘அளிக்கத்தான’ ௧ ‘நெடுமானமயங்கி’

௧௫ ஆனனை கேணி யாருயிர் மருத்துவி
துன்னிய வெனனோய துடைப்பா யென்றதும்
எடுத்த பாததிரத தேந்திய முழுதும்
பிடித்தவள் கைபிற போண்ணிள் பெயருமும்
வழிகாடப் பெருமபசி நீங்கி மற்றவள்

௨௦ துயர நீங்கித் தெழுந்தன ஞ்ரைகரும்
மாசில் வாலொளி வட திரைச சேடி க
காசில்காளு சனாடரு கடிநக ருளலோன
விஞ்சையன நன்னொடென வெவ்வினை யுருப்பந
தென்றிரைப் பொதியில் காணிய வந்தேன

௨௫ கடுவர வருகிக கடுமபுனல் கொழிந்த
விநிமணந காணியாற் றியைக்கொடுங் கிருந்தேன

௧௫ ஆருயிர் மருத்துவி - ஆரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை
புடையாய், ஆருயிர்மருத்து - அன்னம்

௧௬ துன்னிய - நெருங்கிய எனனோய - என்று பழமக வியாதியை
என்றதும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லதும்

௧ - ௧௬ காரிகை, நோக்கி வணங்கி, 'எனனோய் துடைப்பாய்' என
றலு மெனத

௧௭. அமுதம் - அன்னத்தை

௧௮ அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில் பிடித்துப்பெய்தலும்

௧௯. அவள் - காயசண்டிகை ௨௦. தொழுது உரைப்பாள

௧௯ - ௨௦. அவள் நீங்கி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும்.

௨௧ வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி சேடி - வித்தியாதரருக்கு சேடி
வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின, அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது,
'வெள்ளி மாலவரை வியனபெருகு சேடி' (திலப், சு ௧)

௨௨ காசு - குற்றம் 'காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

௨௩. விஞ்சையன - கணவனாகிய வித்தியாதரன் உருப்ப - தோற்ற,
அழல்வென்றமாம்

௨௪. பொதியில் - பொதியினமலை காணிய - காணுதற்கு

௨௫ - ௪ விஞ்சையனொடு வந்தேன.

௨௬. கடுவரல் - விரைந்துவருதல் கொழித்த - தெளையிய

௨௭. கானயாறு - காட்டாறு, ஒருங்கிருந்தேன - கணவனுடனிருந்தேன

௨௪ - ௬ வந்தேன கானயாற்றிருந்தேனென்க

(பி - ம்.) ௧௬. 'துன்னியவெனனோய' ௨௨. 'காஞ்சனக்கடிகா',
'காஞ்சனபுறக்கா' ௨௪ 'காணியவருவேன'

- புரிநூன மாரபிற நிபிபரி வராசடை
மரவுரி புடையன விருசசிக னெனபோன
பெருங்குலை || பெண்ணை கருங்கனி யணையகோ
கூப இருங்கனி காவற பழமொன தோந்தி, க
தேக்கலை வலி, நதாச கோணா பழபிழ
பூக்கடழ பொயகை யாடச செனதேன
நினை புருத்ததிற செருக்கொடு ரெனதேன
காலா கத்தக கருங்கனி சைதக்கேன
கரு உடைலி வேடகைபின வருடம விருசசிகன
கணபன வெண்ணை கருங்கனிப சைதகாடன
சுதிநத காவற நிபரிய பாவ
தோ முணாபு லொருங்கி, புருவ
கருங்கனி புண்டோ ம, ம் ராணடு
சுப பாத வியாக்கையின வருடபிடு சைதகா
பன்னி ராணாபு லொருகா வல்ல

உ௭. புரிநூல - முதுக்கிய பூணூல நிபிபரிவராசடை - நிபிதது முதுக்கிய நீண்டசடை

உ௮. மரவுரியுடையன - வறக்கியலாகிய ஆடைபையுடையன உடையனவிய விருசசிகனெனபோன

உ௯. பெண்ணை - பனை கருங்கனி - கரியகனி, பெரியகனி பென்று மாம

கூப. பூருமை - பெருமை காவல - சமபுமரம்

கூக - உ. சேணநாதுபூ, சேண - கெடுநதாரம் பரப்பினைபுடைய பொயகை ஆட - நீராத

உ௮ - கூஉ. விருசசிகனெனபோன, காவறபழமொனதையையதிற வைத்துப் பொயகையாடச செனதேனாகவெனக

கூக. உருத்தலின - பயனகொடுப்பத தோறறுதலினால் செருக்கு - காரிப்பு

கூக - ச. உருத்தலிற் சென்று காலால் அந்தக்கனியைச சிதைத்தேன

கூரு. வேடகை - விருப்பம்.

கூச. கருங்கனிசசிதைவுடன் என்னைக கண்டனன.

மேலவருவன விருசசிகன கூற்று

கௌ. திபபியம் - தெயவலோகத்திலிருந்து உண்டாயது, இச்சொல்ல திவயமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு, திவ - தெயவலோகம், மணி எ. கௌ.

க௮. ஆண்டு - வருடம் கூக - சுப உண்டோரா பசியை நீக்குவா

(பி - ம்) கூக. 'வைத்துச்சென்றாற்றுப்பரப்பிற' கௌ - அ. 'திபபிய மாகிய வீராறு'

துண்ணு நோனடிகேனு னுண்கனி சைநகநாய
 அநதரஞ செல்லு மந்திர மிழநது
 தநதித தீராத றனிததுய ருழநது
 சடு முநநா லாணபு ன முநிரகனி நானீங்
 குணனு நாளுன னுறுபதி களைகென
 ஆநநா லாங்கவ னிடட சாயம்
 இநநா லோலு நிவங்கொடி கெநிநதனை
 வாநிபதி புழநது பாபுனி போயிரன்

௫௦ பாபுமி முகுளிபாயாமலை யொழுகுகென
 அலவலைச செயதிக கஞ்சின னகனற
 விவகொளி விஞ்சையன விழுமோர டொதி
 ஆரணங் காதிய வஞ்சுதவன றனனற
 காண மின் றியுங் கடுநோ புழநதனை
 ௫௫ வானு டெய்கென மந்திர றநடுகென

சஉ நோனபு - விரதம், சிதைத்தாய - அழித்தாய
 சங் மந்திரத்தை இழுநது
 சச தநதிததி - பஸமகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென
 னும நோய, சீவக, நகச தனிததுயா - ஒப்பற்ற துண்பம்
 சடு முநகாலாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம்
 சக, உறுபசி - மிகப் பசியை களைகென - நீங்குகவென்று
 சன, அவன - விருச்சிகன சாபம் - சாபத்தை, சாபத்தின் முடி
 வெல்லையாகிய நானென்றமாம, ஆகுபெயர்
 சவ - அ இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை
 சக உழுநது - வருந்தி முனி - விருச்சிகன
 ௫௦ ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பாயோசனத்தை
 டைய பொதியினமலையை பாடிமிழ புநநா சக

௫௧ அலவலைசெய்திககு - மனத்திறழ்றறியதை ஆராயாது செயத
 என செய்கைக்கு, “அலவலைவந தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்” (உக ௨),
 “பலபல நாழஞ் சொல்லப் பழித்த சிசுபாலன் றனை, அலவலைமைதவிரத்த
 வழகன்” (சக ௫) எனப் பேர்வாய்வார் தீருமொழியில் வருதல்காண்க
 இஃது அலவலைமையென்றும் வழங்கும்

௫௨ விழுமம் - துண்பம்

௫௩ ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை

௫௪ - ச அருந்தவனறனஞ் கடுநோயுழநதனை

௫௫ வானு டி எழுக என - வானிடத்தது எழுவாயென்று விததியாதான்
 சொல்ல

(பி - ம்) சக ‘உறுதுயா’ சக ‘உழநதமாமுனி’ ௫௦ - ௫௨ ‘ஒழித்
 தே, னவலககவலை செயவினையஞ்சி, யிலகொளி’

- ஊனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய பெருமபசி வருத்தமென தோற்றுக
நீங்கணி கிழங்கு செழுங்காய நல்லன
ஆங்கவன் கொணரவு மாற்றேனா
௩௦ நீங்க லாற்றி எனடுநகர ரெயதி
ஆங்கவன் னாவெனந் துறனொடு முறைப்பொன
ரமபுக தீனினுட பரிழந் தருங்கிற
மமப மில்லாத் தழிப்பொடு ரெயநா
ஆற்றி மடங்கா - காற்றுக அலை யாகி -
௩௧ நோற்றோ முறைவதோ நோனந் முறைபாது
பலநா வாயினு நவ்வெடு போதி
அப்பதிப்புகுநென தவனயுந் ரெயய
இப்பதிப்புகுநென யொருறை கினதேன
இநதொ நோட்டனை சிழவணி வருகவ

௩௩ உடம்பினினம உயிரீங்குதறருக காரணமாகிய வெப்பத் தோடு

௩௪ வயிறுகாய பெருமபசி மணி ௧௪ ௪ வருத்தமெனதோற்றுக - வருத்தமெனந் எனப்பொருட்கி

௩௫ தீங்கணி - இனியபழம் நல்லனவெனபதை ஒவ்வொன்றோடும கூட்டுக

௩௬ ஆற்றேனா - பசிதணியேனா

௩௭ அவன் - வித்தியாதான்

௩௮ தமிழகமருங்கில - தமிழநாட்டில, “இமிழகடல வரைப்பிறழி முகமறிய” (சிலப் ௩ ௩௪)

௩௯ கம்பம் - நிககம் கழிப்பெருஞ்செலவா - மிகப்பெரிய செலவத்தை யுடையா

௪௦ மு மணி ௧௬ ௩௩ ஆற்றாமாக்கள் - வறிஞர்

௪௧ நோற்றோ - முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தோ நோனந் ௩௪ - வலி மையையுடையநா, நோனமை - வலி, “சாப் நோனஞான” (புறநா ௧௪) நா - நாவிரிப்பூம்பட்டினம்

௪௨ - ௩ செலவா நோற்றா, ஆகி உறைவதோ நகரெனந்

௪௩ பலநாள் ஆயினும் - ஆராயவழியே செலலகூடாமையாற பல நாள் ஆகுமாயினும் நிலனெடுபோகி - பூமியில் நடந்துசென்று

௪௪ அவன் - வித்தியாதான்

(பி - ம்) ௩௪ ‘எனதேறகவன்’ ௧௪ ‘அருந்தனையாகிய’ ௩௬ ‘நிலைநாடுபோகி’

எஃ வந்தது தோன்றியிம மாநகர மருங்கே
 என்னுறு பெருமபதி கண்டன னிரங்கிப்
 பினவரும் பாண்டவ னெண்ணின் வ கழியும்
 , நனில லொப்பதி தனித்தனை வணங்கினேன்
 மணிமே கலைபென வானபதிப டட்டினேன்

எஃ துககந் துடைக்குந் துகவறு மாதவா
 சககர வானந் கோட்டமுண்ட டங்கதிற
 பலாபுகத் திறந்த பருவாய வாயில
 உலக வறணி பொன்னுண்ட தனிடை
 னாரு ராசக ணுறுபதி யழகதோர்

அஃ ஆறு நினைவார் னாறுமபதி யுறையோ
 லுடுவோத கோதகாங் றொப்போ பலாப
 வரிவாழ் கூடந் ததன்பாற போகென
 , நகவாங் போகிய பின்ன ராயிழை
 ஓங்கிய விதியி னொருபுடை யொதுங்கி

அஃ வலமுறை முழுமுறை வந்தனை செயதல்
 உலக வறணி னொருதனி யேயி
 பதியோ தமொடு பலாதொ பு தேததும
 முதியோ ன் கோட்ட முழைப்பி வணங்கிக்

எஃ இம்மாநகர மருங்கே வந்ததோன்றியெனக்

எஃ கழியும் - நீங்குவான்

எஃ மணிமேகலை வீனி வானத்திப்படாநேன் - சிறந்த ஷாரங்கிய
 காஞ்சனபுரத்திறகுச் செலவேன

எஃ துககம் - பிறப்பு முதலியன, நாலவகைச் சத்தியங்களுள் துககம்
 முதலாவது

எஃ - அ மு மணி எ கூடந் அதனிடை - அவவுலகவறவியில்

எஃ - அ ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு

அஃ ஆருமினமையின் - பாதுகாப்போ ஒருவரும் இல்லாமையினாலே

எஃ - அக அதனிடை இருப்போர் பலா

அஃ வடு - வடுக, 'வடுவாழ் கூடந்' என்றது மணிமேகலையை

அஃ ஆயிழை - மணிமேகலை

அஃ வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்த பணிநது, 'வந்த' என்று
 ஒரு சொல் வருவிக்

அஃ முதியோன்கோட்டம் - சம்பாபதிகோயில் மும்மையின் வணங்கி-
 மனம் வாகருக் காயங்கனால வணங்கி, மூன்றுமுறைவணங்கி யென்றமாம்
 (பி - ம்) அஃ. 'ஒருபடைபோகி' அஃ 'முறைமையின் வணங்கி'

கருதுடை நெடுநிலை நாரணங் காட்டிய
 கூடு தருணைப் பாவையைத் தானொழுது தேத்தி
 வெயிலைத் வெமரிய வேயகரி காணத்தூத
 வரளி மரலழை தோனைய தென்னா
 பதினை மூத்திய பைதன மாககட
 சமுத கரரிபோ டாமிழை தேதானறி
 கூடு ஆபுத திரானகை யமுத கரரிமீடு
 தியாங்கும வயக வேறபோரா தாமென
 னெனெனியாவத தொனியெழுந தன்றே
 யாணாப் போநு மவல மருங்கென

கௌ — உலகவழிபுக்க காதை முடிந்தது

- கூடு மணிமேகலையொடு மறையோரையும் உளப்படுத்தி, 'தருணையாவை' என்றா பாவையை - கருதி பாவையை
- கக வேயகரிகாணம் - மூங்கில் கரிந்தகூடு
- கக பைதல் - துண்டம்.
- கக ஏறபோராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல
- கௌ எழுந்தனது - எழுந்தது கூடி யாணா - புதுவருவாய
- கௌ - அ அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தனதென
- கக - கூடி காயசண்டிகையெனனுங்காரிகை 'காடி' வணங்கி, 'என வேய துடைப்பாய' என்றலும், மணிமேகலை பெயர்தலும், அவன பரி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும், அவ்வனம் உரைப்பவன், 'அதன்பாற போக' என்று கூறிப் போகியின்னா, ஆயிழை ஒதுங்கி வந்த வந்தனை செய்து ஏறி வணங்கித் தொழுவ ஏதறித் தோன்றி, 'ஏறபோராவரும் வருக' என, அம்பல மருங்கு ஒலியெழுந்ததென வினைமுடிவு சொக

(பி - ி) கூடு 'தருணையாவை' கக 'தொடையோதாமென'

ப தி னே ட் டா வ து

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

[பதினேட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி
உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்க பாட்டு]

ஆங்கது கேட்டாங் கருமபுண ணகவயிற்
மீததுறு செங்கோல சென்றுகட டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண்டேறி
விதுப்புறு நெஞ்சினள் வெயதுயிர்த்ததுக் கலங்கித்
டு தீரப்பலிவ வறமெனச் சித்திரா பதிதான்
கூத்தியன மடநதையாக கெல்லாங் கூறும்
கோவல னிறநதின் கொடுநதுய ரெயதி
மாதவி மாதவா பள்ளியு ளடைநதது

க. ஆங்கதுகேட்டு - மணிமேகலை பிக்குணிககோலம் பூண்டு பிசைச்
யேற்று யாவருக்கும் உணவு கொடுத்தலைக்கேட்டு ஆங்கு - அப்பொழுதே

உ தீததுறுசெங்கோல - தீயினகண் பழக்கக் காயதலுற்ற செந்நிறத்
தையுடைய நாராசம் சுட்டாங்கு - சுட்டார்போல

க குரம்பு கொண்டி ஏறி - வரம்பைத் தாண்டியெழுந்த, என்றது
வரம்பு கடந்தென்றபடி, “குரம்பெழுந்த குற்றங்கொண்டேரா” (நாலடி
கடுக)

ச விதுப்புறு - கடுக்கழுற்ற, விரைதலுற்றவென்றுமாம்

டு தீரப்பல இவவறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவவறத்தைத்
தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி சித்திராபதி - மாதவியின் தாய்

சு எல்லா நாடகக் கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்

க - சு அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய வெயதுயிர்த்ததுக் கலங்கி இவ
வறத்தைத் தீரப்பலென்று எண்ணிக் கூத்தியன மடநதையா எல்லாருக்
கும் சித்திராபதி கூறுவாள்

மேலவருவன சித்திராபதி கூற்று

அ மாதவா பள்ளியு - சங்கத்தாரான அறவணவுடிகளுடைய உறை
விடத்து, பள்ளி - முனிவா உறைவிடம்; சிலப் டு களக

எ - அ கோவலன் இறந்தமைக்கேட்டு மாதவி அறவணவுடிகனிதம்
புருது திறவுபூண்டமையை, “சுகலம் மாதவ ருறைவிடம் புருகதேன, மற

(19 - ம்) க ‘புண்ணக்கையிற்’ க ‘குரங்கொண்டெழுந்த’,
‘குரம்பு கொண்டெழுந்த’ எ ‘நிறைந்தபின்’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கஅஎ

நகுதக கனறே நன்னெடும பேரூர்

க0 இதுதக கென்போக கௌளுரை யாயது

காதலன வீயக கடுநதுய ரெயதிப

போதல செயயா வுயிரோடு புலநது

நளியிரும பொய்கை யாடுநர் போல

முளியெரிப புடஉ முதுகுடிப பிறநத

கடு பத்தினிப பெண்டி ரலலேம பலாதம

கைத்தூண வாழ்கை கடனிய மனறே

பாணமகன் படடுழிப படுஉம பான்மையில்

யாழினம போலு மியல்பின மனறியும்

வண நீதத மாசறு கேளவி, அறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்நது உர
வோ னருளினை” (உ : ௫௬ - ௬௬) என வயநதமாலகரு மாதவி கூறிய
தாக இநதுவிலும், “மறறதுகேட்டு மாதவி மடநதை, கோதைத
தாமங் குழலொடு களைநது, போதித தானம் புரிநதறங் கொள்ளவும்”
(உஎ ௧௦௬-௮), “போதியினகீழ் மாதவாமுன புண்ணியதா னம்புரிநத,
மாதவி தனறுறவுங் கேட்டாயோ தோழி” (உ௯ ‘காதலனறன்’) எனச
சிலப்பதிகாரத்தம் வருவனவறறுலுணாக

௬ நகுதககனறு - சிரிககததககது பேரூர் - பேரூரில

௮ - ௬ அடைநதது நகுதககனறு.

க0 இது தகரு எனபோகரு - இசசெயகை தகுதியுள்ளதென்று
சொல்லும் அறிஞர்கரு, தககது விகாரம் எள்ளுரை - இகழ்ச்சியுரை

க௨ போதலசெயயா - நீங்காத புலநது - வெறுதது

௧௧ - ௨ மணி ௨ ௬௮ - ௬

௩௬ நளி இருமபெயகை - குளிராத பெரியகுளம் ஆடுநர் - ஆடுவோர்

௧௬ - ௪ மணி ௨ ௪௫

௧௧ - ௫ காதலனவீயத துயரெயதிப புலநது வரிபுகும் பத்தினிப
பெண்டிரலலேம யாம

௧௫ - ௬ பலருடைய கையதாசிய உணவை உணடுவாழ்தலில் உரி
மையையுடையேம்

௧௭ பாணமகன் - பாணன் படடுழி - இறநதவிடதது

௧௮ இயலபினம் - இயலபையுடையேம்

௧௭ - ௮ பாணமகனையும் யாழையும் உவமை கூறிஞன், நாடகநகணி
வையாதலின்

(பி-ம்) க0 ‘தககெனறவாககெள்ளுரை’ க௨ ‘போதலசெல்லா
வுயிரோடுபுலநது’ ௧௭ ‘பாணமையின்’

நறுநகர துண்டு நயனில் காலே

- உ0 வறுமழுத குறகரும் வண்டு போலமுவும
வினையொழி காலேத திருவின செவளி
அனையே மாகி யாடவாத துறப்பேம
தாபநக கோலந சாங்கின மெனப
திராவரு நகூஉ மியலபின தனறே
- உ1 மாதளி யீனற மணிமே கலைவலளி
போதளிந ரெவளி பொருநதகல விருமயிய
உயதய முமரணு புலகான வண்டின
சையயா விளவாடு செவளிதி னருநதந
சை கொணா டாங்குவ னேந்திய கய லுருவையா
- உ2 பிசை மாகிவ நிறாகை காட்டி
மறறவன றவ னுன மணிமே கலைகளை
பொறறோத மெனநடு போதே, னுற

கக நயன - பணை, எனறது செவ்வத்தை

உ0 வறுமழு - தேவிலலாதது பாததைப்பாருத வண்டு உயமயா
தல “வண்டிற றநகருங் கொண்டி மகன்மா” (மணி ௨௪, ௧௦),
மதுரைக் (௭௭௨ - ௪) உக வின - நலவின

உ௧-௨ “தவநகர மருங்கிற றிருமகன போலப், பமாநீர மருங்கிற
பறறுவிட டொரீஇ, இட்டதை யுண்ணு நீலம் போல, ஒட்டிடத் தொட்டு
முறுதி வாழ்க்கையுட, பதறிமை கொள்ளா” (பெருங் க கவி ௧௭௭-௪௧),
“புண்ணிய முலநதபின பொருளி லாநகளை, கண்ணிலா துறந்திரிம
வண்ணமே” (நூர் முதலி ௧௭)

உ௧ தாபநககோலம் - வித்தைக கோலம், பிகருனிக கோலமுமாம்

உ௪ நகூஉம நுயலபினது - பழிகரும் இயலபையுடையது

உ௬ ரெவளி - சமயம்

உ௭ உதயபகுமரீன இவகே வண்டாநக கூறியதுபோல, “உதய
குமரனெனு மொருவன டினீஇய, விரைவொடு வகதேன” (௧0 - ௧௧)
என்று சித்திராபதி கூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுவர்,
“பொண்டிர நலமெவனவிச தண்சாரற றுதுணர்நும, வண்டிற றுறப்பான
மலை” (௧0 ௪0) என்று, நீலமகனை வண்டாநக கூறியிருத்தல் காண்க

உ௮ சிதையாவுள்ளம் - வேறெனருவ அழிபாதவுள்ளம்

உ௯ கடினா - பிசைப்பாததிரம் ௧௧ அவன - உதயபகுமரீன

௧௨ போதே, குனின - வாரேனாயின

(பி - ம்) ௨௧ ‘வினையொழிகாலை’ ௨௪ ‘செவலினபொருததல’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கஅக

கடும னேற்றி யரங்குஞ்ஞ் போகி
 வடுவொடு வாழு மடநதையா தமமோரா
 கடு அனையே னை யரங்கக கூத்தியா
 பாண்டம புர அமரின் னெனறே
 வஞ்சினஞ் தாழறி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
 மஞ்சக கிளவி மாண்பொடு தோந்தது
 செறிவகை நல்லரா சிலாபுறஞ் சூழக
 சா குமலியா பொடித்த கோலவாண முகத்தள
 நடுநீதா நி காழிற போகி
 புறப்போ னேந்த னிருபாதி னு குமகி
 அரவ வனபொடு தேனின மராகும
 தருமாண னெடுமியி திருநா நெஞ்சிறைப

கக சுமண - செங்கல கச வடு - குறம

கச - ஸ மடநதையா தமமோரணையினி - மடநதையரை ஒப்பே
 லுவி, ஸ ஸுடைச்செவ

கக - ஸ பதிலாவிற குழுகுறறப்பட்டாரை ஏழு செங்கறகமத்தி
 அருகு குழுகுதுப புறத்துவித்தல மரபாதலின சித்திராபதி இவ்வணம்
 புகஞ்செயவாறாயினன, இதனை, “சுமணேரு வடுநீங்கு சிறப்பின”
 (சிலப கச கசக) எனப்பதனாலும், அதன் விசேடவுரைகளாலும் உணரக

கக வஞ்சினம் - சபதம் நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து - மனங்கொடுத்தது,
 ‘செங்கல சிலங்கு நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து’ (அ கஅ) என்ற முன்னும்

க - கக சித்திராபதி கூறும் ‘மாதவி பன ரிபுளடைந்தது நடுக்க
 கணை, அடுத்து வானாரைப்பது, யாம பதவிநி பணரரபதேயம்,
 வாழ்கலக கடலியமனறே, இப்பலினம், அனநிபு வலகலிப்பாவுகலர,
 துறப்பிபம், தாவகினமனபது நகுமியலயினது, ஆதவா, மனியமகல
 யைப பொருளோக்கொண்டு போதுவென, அருவனம் போதேனாயின யா
 பின்ன’ என்ற வஞ்சினஞ் சாற்றியென

கஅ இளவியைத் தோந்தது

சா வியா - வோவை பொடித்த - தோன்றிய

சஉ இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்

சக வணம தேனும் நலமணத்தே செலவனவாதலின, இவகே
 சோத்துட கூறப்பட்டன, இதனை, “மன்கைநல்லவா” (சிலப ககஉ) என
 னும் செபயுநரையாணரக

சச தருமண னெடுமியி - ‘மகாணடுவந்திட்ட மணலபரந்த, “நரு

(பி - ம) கச ‘மடநதையா தமமோடு’ கக ‘ஆடருகத்தியா’ கக
 ‘மரபினனறென’ சச ‘திருமணனெடுமியி’

- சடு பவழத் தூணத்தப பசம்பொற் செஞ்சுவர்த்
 திகழொளி நித்திலச சித்திர விதானத்து
 ன்ளங்கொளி பரந்த பளிங்குசெய் மண்டபத்துத்
 துளங்குமா னூர்தித் தூமலாப பள்ளி
 வெணடிகரை விரிந்த வெண்ணிறச சாமரை
- டு௦ கொண்டிரு மருங்குவ கோதையா வீச
 இருந்தோன றிருந்தடி பொருந்தின நேத்தித்
 திருந்தெயி றிலங்கச செவ்வியி னக்கவன
 மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
 தாபதக கோலந தவறின றேவென
- டு௫ வரிதுபெறு சிறப்பிற குருகுரு வுயிர்ப்ப

மணன ஞெமியிய திருநகா முற்றத்து” (நெடுநல் ௧௦, பேரங் ௧ ச௭ - ௧௧௭) ஒருசிறை - ஒருபக்கம்

சடு பவழத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண, சிலப் ௫ ௧௪௮

சக நித்திலம் - முதது, என்றது, முததாலாகிய சலலியையும் தூண்
 இனையும் சித்திர விதானம் - சித்திரங்கையுடைய மேற்கட்டி, மணி
 ௧௧ ௧௧௨ - ௩, “ஒவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து, மாலைத் தாமர
 வளையுட னுற்றி” (சிலப் ௩ ௧௧௧ - ௨)

சடு - ௭ தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்டபமெனக்

ச௮ துளங்கும் மான ஊர்தி - ஒளி அசைதலையுடைய சிங்கத்தனம்
 ஊர்தி - வறுத்தறகிடமாகவுள்ள ஆசனமென்னுமொருளது பள்ளி - இடம்

சக வெணடிகரை விரிந்த - வெள்ளிய அலைகள் போலே விரிந்த

டு௧ இருந்தோன - உதயகுமரன் ஏத்தி - ஏத்த

ச௭ - ௫௧ மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனெனக்.

டு௨, ௩௧௫ - சிரித்து. அவன் - உதயகுமரன்

டு௪ தாபதககோலம் - தவவேடம், என்றது பிசுருணிக கோலத்தை
 தாபதா - தவமுடையவா. என - என்று உதயகுமரன் கேட்ப

டு௨ - ௪ அவன் நகரத் தாபதககோலம் தவறினேருவென.

மேலவருவன சித்திராபதிகற்று, உதயகுமரன் இருந்தவிடம் அவை
 களமாதலின் மணிமேகலை செய்தியைச் சிலேடையாற் கூறுவான்

டு௫ குருகு கருவுயிர்ப்ப - குருக்கத்திபெற, மாதவிபெற, குருகு -
 குருக்கத்தி, குருக்கத்தி மாதவியென வழங்கப்பெறும் பின்னாக காஞ்சி
 கூறுபாடுதலின் பிறவைகள் எனவெனவும் ஒருபொருள் கொள்ளலாம்

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம் புக்ககாதை ௧௯௧

ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடலசால் சிறப்பிற் பரத்த தோங்கிய
நாடகம் விரும்ப நன்னலங் கவினிக
காமா செவவிக் கடிமல ரவிழந்த

௯௦ துதைய குமரனெனு மொருவண் டினீஇய
விரைவொடு வந்தேன் வியன்பெரு சூதூர்ப்
பாழமம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநினை கண்ணி வாய்வாள வேந்தென
ஓங்கிய பொளவத் துடைகலப் படடோன

௯௬. திருமணிககாஞ்சி யென்பதற்கு அழகிய கரிய காஞ்சிமரமென
றும், அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொள்க மேகலைக்குக் காஞ்சி
யென்று பெயர் உனதாதல, “எதிருந றுதலு நிலையின் மையுமா, மணிமே
கலையு மொருமரப் பெயரும், கருதுங் காஞ்சி யென்னுங் கடமிறை” எனனும
தீவாகரர்க்குத்திரத்தாலும், “ஒருமரப் பெயரு மோரிசைப் பெயரும், கச்சிப்
படியுமே கலையுங் காஞ்சி” எனனும பிங்கலர்க்குத்திரத்தாலும் துணியப்பபடும்.

௯௭ பரதமென்பதற்குப் பரதகண்டமென்றும் நாடகதுவென்றும்
பொருள்கொள்க ழு பதிகம், ௨௨

௯௮ நாடகம் - நாடகினி இடமும், ஆடலும் நாடகம் இவளாற சிறப்
பெய்துமரகலிள், “நாடகம் விரும்ப” என்றா, “நாடக மேதது நாடகக்
கணிகை” (சிலப் பதி ௧௯) எனறுவருதல காண்க

௯௦. ‘உதயகுமரனெனு மொருவண்டு’ எனறது முன்னிலைப்புறம்;
அஃதாவது முன்னே நிற்கின்றவரை கோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு போலக்
கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும் பொருட்டி, உண்ணுதல் - மிசைதலும்
அனுபவித்தலும்

௯௨ பாழம் பறந்தலை அம்பலத்து - பாழிடமாகிய புறங்காடடைச்
சாரந்த உலகவறவியினிடத்து, பறந்தலை - புறங்காடி, “கள்ளியம் பறந்தலை
யொருசிறை யலகி” (புறநா ௨௪௦)

௯௩ ௯௨ குருகுருய்யிரப்ப ஓங்கிய காஞ்சி, நலங்கவினிக கடிமலர
விழந்தது, அதனை உதயகுமரனாகிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டி வந்தேன்,
அக்காஞ்சி அம் பலத்தாய்தென்க

௯௬ கண்ணி - தலைமால, “கண்ணி காரநறுங் கொன்றை” (புறநா
௧) நின்கண்ணி வாழ்கவென்றல் மரபு, புறநா ௧௬௮, “தாமரை யுறை
யுஞ் செயயாள, வருவினா தம்மைப் புல்லாள வாழ்கநங் கண்ணி மாதோ”
(சீவக ௧௮௯) என - என்று சித்திராபதி சொல்ல புறநா எ. ௯;
பு. வெ ௧௬

௯௪. பொளவம் - கடல், உடைகலப்பட்டோன் - கப்பல் உடையப்
பட்டோன், “உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோ தம்முடன்” (௧௬. ௨௦)
என்றா முன்னும், “உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்” (சிலப் ௧௯. ௨௬)

(பி - ம்) ௯௮ ‘நன்னயம்’ ௯௨ ‘பாஅழம்’

கடு வானபிணை பெற்றென மறவட முறைப்போன
மேலிய பனிககின் விருந்திற் பாவையிள்
கோளிய செயதிரென ஷெழிவேன் முன்னாக
காநகன ஏ ரொகை தலைபிணி விடாது
வந்திர வனமுலை பிறைநெரித ததூஉம்

எடு ஒக்கெனாரி பவளத னுளனொளி சிறந்த
முதறுகூடக தளன முளனொபிற நமுதம்
அருந்தே மாகக வாருயிர தாரிய
விருந்தின அர ல மடவிய தூஉம்
மாயிதழக புவனை மலரிற்றக நிகர மக

எடு காயவேல வென்ற கருங்கய வெநிங்கன

கடு வானபிணை - சிறந்ததெப்பம் அடைஞ - சித்திராபிங்கு
மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்ற

கக பனிககின் - பனிககறையினகணஉள்ள விருந்திற் பாவை இஃது
- புதுமையிணையுடைய பாவையாகிய இது

கஎ ஷெழிவேன் பவியென்று - சித்திரச செயகையென்று

கக - எ மணிமேகலை தனைக்கனடு அஞ்சிப் பனிககறையிற் புருந்த
பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான எண்ணியிருந்ததாக உதயகுமரன்
கூறினான், “தாமோளி மண்டபம் . எத்திறத தானின் விளவொகாடி
யுரையென்” (டு ௬ - ௧௨) என்று முன்பு வந்திருந்ததல் காண்க

கஅ தலைபிணி - கடடியகடடு , தலைதல - கட்டுதல் விடா - விடா
வாப

கஅ - ௬ மொகைகன பிணிலிடாவாய் முலையை இறைபவன் நெரித்த
செயகையும் , இறை - சிறிது

எடு பவளமென்றது வரபை

எக முததிககூடகதன்ன - முததிககன கூடமையுற்றவொத்த எயிறு -
116

எ௨ அருந்த விராந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட , “அருந்தே
மாக வாருயிர முதலவின்” (கக . கஅ) என்றும் முன்னும்.

எக - ௨ “முளவா பெயிறறு நமுதம் முளியாது மாந்திக, கொள
ளாத வினபக கடற்பட்டன்ன” (சீலக . சகக)

எ௩ விருந்தினமூரல் - புதிய இளங்கை அருமபுதல் - தேற்றறுதல்

எ௬ - ௬ எயிறற்றமுததகைண்ண ஆசை நற எனதுயிர மாயிப்புறம்
வண்ணப் புனமுறவல் செயததம்

எச மாயிதழ - கரிய இதழ

(பி - பி) கக ‘முலையிறநெரித்த ஷெ’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ககந

அறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
 செனியகம புந் உச சென்ற செவவியும்
 பவியகுபுறந தெறிநத பவனப பாவையென்
 உளவகொண் டொளிததா னுயிரககாப பிட்டென
 அ1) நினைபிருள் யாமத திருநதேன முன்னாப்
 பொன்றிகழ் மேனி யொருததி தோனறிக
 செங்கோல காட்டிச் செய்தவம புரிநத
 அங்கவ டன்றிற மயாப்பா யெனறனள்
 செய்வா கொல்லோ திபரியன் கொல்லோ
 அ2) எய்யா மையலேன் யானென் நவன்கொலா
 சித்திரா பதிகாள் சிறுநகை பெய்தி
 அததிறம் விடுவா யரசினங் குருசில

எக பிறிதாகியது - வேறுபட்டது ஆரிடை தனக்க - மணிமே
 கலையு

எள புந் உ - புருது செவவி - அழகு

எச - எ ஒட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிறைக்கு அறிவு பிறிதாகிய
 தென்று குறிப்பித்ததச் செலிக்கண்ணே சென்ற செவவியும்

எஅ மணி. ச கஉச பவியகு - உவ்வனத்திலுள்ள பவிகத்தை
 பாவை - மணிமேகலை

எக. கொண்டு - டெரித்த னுடம் அருமபியனுடம் செவவியும் ஆகிய
 இவற்றைக்கொண்டு உயிரககாபபிட்டு - உயிரைக் காததலசெய்து

எஅ - க பாவை கொண்டு உயிரககாபபிட்டு என்னுளதது ௨. 13-14
 னெனக.

அ0 இருந்தேன முன்னா - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு
 “பொய்குமெல் மமனியிற பொருததா திருந்தோன, முன்னாத தோனறி”
 (எ க-எ) என்று முன்பு வந்திருத்தல காணக

அக ஒருத்தியென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை

அக. அயாப்பாய - மறப்பாய, அஉ - க மணி. எ அ - கச

அ0 - அக. இருந்தேன் முன்னா ஒருத்தி தோனறிக காட்டி அவள்
 திறம் அயாப்பாயென்றனனெனக.

அக - ச என்றன, தெய்வமோ? தெய்வலோகத்தாற் தோனறி
 பொருளோ?

அக எய்யா மையலேன் - குறையாத மயக்கமுடையேன

அஎ அததிறம் விடுவாய - ‘அங்கவ டன்றிற மயாப்பா’ என்று வின
 கனவிற னேனறிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாமாக

(பி - ம்.) எஎ - அ ‘செவிகுறுக குறுஉச சென்ற செவவியும் பக -
 பொற்’

காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன்
தேவாக் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்

கூ0 மாதவன் மடநதைக்கு வருநதுதாய ரெய்தி
ஆயிரஞ் செங்க ணமராகோன் பெற்றது
மேருக் குன்றத் தூருநீச சரவணத்
தூருநிறன் முனிவர்க் காரணங் காகிய
பெரும்பெயாப் பெண்டிர் பின்புளம் போக்கிய

கூ1 அங்கி மனையா ளவரவா வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவட் டணிதததுஉம்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

அஅ மயக்குற்றன் - மயங்கிச்செய்த செயதிகள்.

அக செப்பிற் சிலவோ? பலவுள்ளன வென்றபடி.

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்ததொருட்டு இரதிரன் அகலையை
விருமபியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவான்

கூ0 மாதவன் மடநதை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகலையை

கூ0 - கூக இரதிரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகலையை
விரும்பிச் சோநது அமமுனிவர் சாபத்தால் ஆயிரங்கண் பெற்றருளென்-
பது புராணத்தை

கூஉ மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து, “இமையவில் வரா-
கிய” (கலி. ௩௮.) ஊரும நீச சரவணத்து - பரந்த லேரையுடைய ச-
வணத்தில், சரவணம் - தருப்பைக் காட்டினை யுடையதொரு பொய்கை.

கூக முனிவர் - ஸத்தரிஷிகள்

கூச பெரும்பெயாப்பெண்டிர் - பெரிய புகழையுடைய மனைவியா

கூடு. அங்கி மனையாள் - அகினிதேவன் மனைவியாகிய ஸவாஹா
தேவி. அவரவாவடிவாய் - அவ்வமமுனி பத்தினிகளின் கடிவமாய்.

கூக. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவலிடத்து

கூஉ - கூ. முன்னொரு காலத்தில் அகினிதேவன் ஸபதரிஷிகளு-
டைய மனைவிகளை விருமபி அநதச் சந்தாபம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட-
டுக்குப் போனபொழுது அவன் எண்ணத்தையறிந்த ஸவாஹாதேவி அம-
முனியரொழுவா மனைவிகளுள் அருந்ததி யொழிந்தோருடைய வடிவத்தை
முறையே யெடுத்தது வேறுவேறு காலங்கூறி சோநது அவன் வேட்கை-
யைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீ வியாஸபாரதத்திலுள்ள ஆரணிய பாவததில்
உஉச - கூ ஆம் அத்தியாயங்களால் தெரிகின்றது

(15 - 16.) அஅ. ‘உற்றென்’ அக. ‘செய்யுனன்’ கூஉ ‘குன்ற-
தொரு நீசசரவணத்’ கூக. ‘வேட்கையவன் தணித்ததுஉம்’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௮

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலும்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலும்
௧00 நிறையிற் காத்துப் பிறாபிறர்க் காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேண்ப
பெண்டிர் தங் குடியிற் பிறநதா ளல்லள்
நாடவா காண நல்லரங் கேறி
ஆடலும் பாடலு மழகுந் காட்டிச்
௧0௫ சுருப்புநாண் சுருப்புவி லருப்புக்கனை தூவா
செருககய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுதக
கண்டோரெ ளெ,செவ் கொண்டகம் புகருப
பண்டோ ர மொழியிற பயன்பல வாங்கி

௧௮ கன்னி - கன்னிப்பருவம் கடி - கலயாணம்

௧00 நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல், “நிறைகாசுருவ
காப்பெவன செய்ய மகளிர், நிறைகாசுருவ காப்பே தலை” (தூள், ௮௭)
என்று வருதல்காணக் பிறாககாணாது - அயலாரைப் பாராமல்

௧0௧. கொண்டோன - கணவன், மணி. ௧௩௨

௧0௨ பெண்டிர் - குலமகளிர்.

௧0௧ - ௨ “தெய்வந தொழாஅள கொழுகற நெழுதெழுவாள”
(தூள், ௮௮.)

௧0௩ நல்லரங்கு - எழுகோல் அகலத்தினையும் எண்கோல் நேரத்
தினையும் ஒரு கோல் குறட்டியரத்தினையும் வாயதலிரண்டினையுமுடைய
அரங்கு (சிலப். ௩ ௧0௧ - ௮.)

௧0௪ கூததும் பாட்டிம் அழகும ஆகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி
“ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக், கூறிய மூன்றி னெனறுகுறை படா
மல” (சிலப். ௩ ௮ - ௧), “அழகிகத் தாடு கினாள்” (சீவக. ௧௨௫௪)

௧0௫ சுருப்பு - வண்டு. விகாரம் அருப்புக்கனை - மொட்டா மல
ராகிய அம்பு, அரும்பு விகாரம் “சுருப்பு விலலியை யருப்புக்கனை
மைந்தனை” (௨0 ௧௨), “சுருப்பு விலலியருப்புக்கனை தூவ” (௨௫ ௧1)
என இத்துள்ளனே பின்பும் வருதல காண்க

௧0௬ சுருக்குவலை - ஒருவகைவலை படுதத - அகப்படுததிகொண்டு

௧0௭ அகம் - வீடு

௧0௮ பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன

(பி-ம்.) ௧0௮ - ௬. ‘கனைதூவச செருக்கி’ ௧0௮ ‘பண்டொடா
மொழியின’

அண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரைப்
 கக0 பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குகல்
 கோணமுறை யன்றோ குற்றற கென்றும்
 உடைய குமர னுள்ளம் ிறந்து
 விரைபரி நெடுநகோ மேறசென் றேறி
 ஆயிழை யிருந்த வம்பல் மெய்திக்
 கக1 காடமா செல்லி கடிப்பசி களைய
 ஓடுகைக கொண்டுநின் றாட்டுநள போலத்
 தீப்பசி மாககட்டுச் செழுஞ்சோ றீத்துப்
 பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலும்
 இடங்கழி காமமொ டடங்கா னுகி

க0க வண்டின - தேனைக்கொண்டு மலரைத்திறக்கும் வண்டுபோல்
 2ண்டு, பாத்திரமாகருவமை, “நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறுமழுக
 துறக்கும் வண்டு போலருவம்” (கக-உ0) என்று இக்காதையிலும், “பருகு
 வாரிற் புல்லிப் பயங்கண மாறத் துறக்கு, முருகு விமழு குழலா போல
 மொய்கொ மிபி, உருப பூகுகொம் பொய்யப் புல்லித் தீந்தேன் பருகி
 அருகு வாயலிட் டாப்ப வண்ண மெல்லச் சென்றான்” (கசக0) என்று
 தீங்கிதீங்காமனியிலும் வந்திருத்தல் காண்க. கொண்டி மகளிர் - பொருள்
 கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையா, கொண்டி - கொள்ளையுமாம், “நெஞ்ச
 நடுக்குறுகக் கொண்டி மகளிர்” (மதுரை: 10. அ. 1)

கக0 படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை

ககக கோணமுறை - செங்கோணமுறை. எனறலும் - என்று சீ.த
 டாராபதி கூறலும்

ககஉ. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம் வேறுபட்டு

ககஉ விரைபரி வினைத்தொகை.

ககச ஆயிழை - மணிமேகலை அம்பலம் - உலகவறவி

கக1 காடமாசெல்லி - தூக்கை, “காடமா செல்லி கழிபெரு ,
 கோட்டமும்” (சு 10. 1) என்றா முன்னும், அமாதல் - வீரும்பியுறைதல்
 கடிப்பசி களைய - பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற் பொருட்டு

கக1 - சு. ஊட்டுகளாகிய காடமா செல்லிபோலவென இயைக்க

ககஎ - அ. பாத்திரமேந்தி மாககட்டுச் செழுஞ்சோற்றை பாவை -
 மணிமேகலை காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்

ககக இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம். இராகவேக
 மெனபாரு முளா (மணி. 30 உஉ), “இடங்கழி நெஞ்சத்தினமை யானை”
 (சீலப். உ. 1. 1. 1.)

(பி - ம.) ககஉ ‘உள்ளம் பிறழ்ந்து’ கக1 ‘களைஇய’ ககக - எ.

ஊட்டுவனபோல. தீப்பலிமாககட்டு’

கடி.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை க்குள்

கஉ0 உடம்போ டென்ற னுள்ளகம புஞ்சுதென்

நெஞ்சங் கவந்தத வஞ்சக களவி

நோற்றாண் வாழ்க்கையி னெசிதவந் தாககி

ஏற் றான் லிருமபிய காரண மென்னெனத்

தானே தமிழ் ணின்றேன முன்னா

கஉ1 பானே கேட்ட லியலபெனசு ரென்று

நல்லா யென்கொ னறறவம புரிந்தது

சொல்லா யென்று துணிகுதுடன் கேட்ப

என்னமா காதல னிராகுல னீங்கிவன்

தன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி

கஉ2 அறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினும்

இறைவனோ முன்கை யீங்கிவன் பறறினும்

தொன்று காதலன சொல்லெதிர மறுதகல

நன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக

கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

கஉக கள்வி - மணிமேகலை.

கஉஉ நோற்றாண் வாழ்க்கை - லிரதவகளாறபட்டினி லிட்டு உணர்ந்து
லெபுடைய வாழ்க்கை, வாழ்க்கை தவத்திற்கு அடை கொடுத்தவம் -
புண்ணிய தவம், “நோற்றாண் யாககை கொடுத்தவதோ” (திருந. ௧1)
உஉ௩.)

கஉ௩ ஏற்றாண் - இரததுண்ணுமுணவு

கஉ௪ - ௫ எனெனக் கேட்டல் இயலபெனது உதயகுமரன்
சென்று.

கஉ௫ நறறவம புரிந்தது என்கொல

கஉ௬ கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

கஉ௭ என்னமா காதலன இராகுலன - இவன் என்னை லிருமபிய
கண்ணாகிய இராகுலனாவான், என்றது பழம்பிறப்பின செய்தி கூறியபடி.

கஉ௮ வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

கஉ9 அறைபோய் - ஓட்டைபோய் நெஞ்சம் அறைபோய் அகந
பால் அணுகினுமெனக்.

கஉ௦ தொன்று - பழமை

கஉ௧ நன்றியுன்று - நன்மையன்று.

கஉ௨ கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்

(12 - 13.) கஉ௩ ‘வஞ்சகிளவி’ கஉ௪ ‘காரணம் யாதென’ கஉ௫

‘நல்லா யெனக்கொ நறறவம புரிந்தது’ கஉ௬ ‘துணிகுதுடன் கேட்ப’

ககடு றேட்ட செலியை நீ யாகுவை யாமென்றிற்
 பிறத்தலு முததலும் நிணிப்பட் டிரங்கலும்
 'இறத்தலு முடைய திடுமபைக் கொள்கலம்
 மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்நது
 மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
 கச௦ மண்டமா முருகருங் களிற்றை யார்க்குப்
 பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
 கேட்டனை யாயின வேட்டது செய்கென
 வாட்டிறற் குருசிலை மடக்கொடி நீங்கி
 முத்தை முதலவி முதியா னிருந்த

அவன் கேட்டது, முன்பு, 'நல்லா யென்கோ னற்றவம் புரிந்தது'
 (கஅ கஉக) என்பதனா ளுணரப்படும் கேள்வியாளரின் - கேள்வியாளா
 களால்.

ககடு. நீ துணைககப்பட்ட செலியை யுடையாயாயின.

கஉச - டி. எனின்மொழிவேனென இயையும் இதில, "கேட்ட
 னுவ கேளாத தகையவே கேளவியாற, றேட்கப் படாத செவி" (சகஅ)
 என்னும் துறவின் பொருள் அமைதிருத்தல் காண்க

மேல்வருவன மணிமேகலை கூறறு

கஉஎ இடுமபை - துன்பம் ககஅ. யாகுகையாகிய இது.

ககஉ - அ. இஃது உடையது கொள்கலமென்க. இவ்வடிகளிற
 போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவினை வாயது, . . . மிககோ
 யிதனைப் புறமறிப் பாராய" (ச ககஉ - உக) என்று இந்நூலுள்ளே முன
 னும் மக்கள் யாகுகைய இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

ககக நல்லறம் - தயாதருமம்

கச௦. மண்டு அமா முருகரும் களிற்று - மிகருச செலலுகின்ற போடை
 அழிகரும் யானை

கசக. உண்டோ - இல்லை யென்றபடி.

கச௦ - சக. 'களிறை யார்க்குப், பெண்டிர் கூறும் பேரறிவுண்டோ'
 என்றது முன்னிலைப்புறம், இப்படியே, "இனமை நாணி முதனமை யெய்தி,
 . . . செறிவனை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (ச க௦எ - க௦) என்று
 உதயகுமரனை நோக்கிச் சுதமதி கூறியதாக இந்நூலில் முன்பு நீதி கூறி
 யிருத்தல் காண்க.

கசஉ. வேட்டது - விரும்பியது.

கசஉ. குருசிலை - உதயகுமரனை மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முத்தை - முத்தை, வலித்தல் விகாரம் முதியான் - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) கச௦. 'மண்டலமாடுகளிற்று', 'மண்டமரவேகங்களிற்று,'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௯

௧௪௫ குச்சரக் குழிகை தன்னகம் புக்காங்
காடவா செய்தி யறிஞர் யாரெனத்
தோடலா கோதையைத் தொழுதன னேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசன் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்

௧௫௦ மணிமே கலைதான் வந்தது தோன்ற
அணிமலாத் தாரோ னவளபாற் புகருக
குச்சரக் குழிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிசையைப் பாததிரம் பெருமபசி யுழந்த
காய்சன் டிகைதன் கையிற் காட்டி

௧௫௫ மர்மையி னெளித்த மணிமே கலைதனை
நங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணாகேள்
ஆங்கவ னிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னு ளாயினும் பாடு கிடப்பேன்

௧௪௫ குச்சரக்குழிகை = கூர்ச்சரகுழிகா - கூர்ச்சரதேசத்திற் பணி
புமைந்த சிறிய கோயில் கூர்ச்சரதேசம் சிறப்பதிற பெயர் பெற்றதென
பா, “குச்சரக் குழிகைக் குமரியை மரீஇ” (௧௫௨) என்று இக்காதையி
லேயே பின்னும் வரும், கூர்ச்சரமென்பது குஜராத்மென்று கன்னட
பாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது

௧௪௬ அறிஞர் - அறிவோர் ௧௪௭ கோதை - சம்பாபதி

௧௪௮ மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த வேற்றுரு எய்து
விக்ரம் மந்திரம், மணி. ௧௦ ௮௦

௧௪௯. காரிகை - பெண்.

௧௫௦ - மணிமேகலை காரிகைவடிவாய் வந்தது தோன்றவென்க.

௧௫௧. தாரோன் - உதயகுமரன். அவளென்றது, காயசன் டிகை
வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை

௧௫௨. குமரி - சம்பாபதி.

மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று

௧௫௩ - ச பாததிரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க

௧௫௪ மண்ணீடு - சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாலை, மணி. ௬ ௪௭
மண்ணீடுகளுளென் ஏழ்ஊருபுலிக்க

௧௫௮ பாடு - படுக்கை, பாடுகிடப்பேன் - வரங்கிடப்பேனென்று
பொருள் கூறுவா அடியார்க்கு நல்லார், “பாசன—ச சாததற்குப் பாடு
கிடநாளுக”, “பாசனடன்பாற் பாடு கிடநாடாரு” (சிலா. ௬ ௧௫
௨௦ எ.அ.)

(பி-ம்.) ௧௪௫. ‘குஞ்சக்குண்டிகை’ ௧௪௬. ‘காயசன் டிகைவடிவாக
காரிகை’

இன்னுங் கோள மிமையோரா பாவாய்
 ககர பவளச செவ்வாய்த தவளவா ணையும
 அஞ்சனஞ் சேராச செவ்வையெ னெடுக்கணும
 முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தலைப் புருவமும்
 குவிமுட் கருவியங் கோணமுங் கூடநனைக்
 கவைமுட் கருவிபு மாகிக் கடினொளக
 ககர கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை போட்டி
 வல்வா யாயின் மெலிதின விளங்க
 முயக்குறை முதுமொழி மொழி, தக காட்டி

ககக பூமையோரா பாவாய - தேவாகளுடைய தலைவி, "பவமற
 லித்த வானோர பாவாய" (உடு கசஎ) என்று இரதாலிற் கிந்தா தே
 யைப் பின்பு கூறுதல் காண்க

இனி, உதயகுமரன மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான வல்
 யழிந்து அவளுக்கு வயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகும் அவ
 ளது நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாகுங் கருவிகளாகவும்
 உருவக்குசெய்து கூறுகின்றான்

ககக 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனாற் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை
 துணியப்படும.

ககஉ. கோணம் - தோட்டியென்னுங்கருவி, "கோணந் தின்ற வடு
 வாழ முகத்த" (மதுரைக். கிஉ)

ககச கவைமுட்கருவி - கவைத்த முளையுடைய பரிக்கோல
 "கவைமுட கருவியின் வடமொழி' பயிற்றிக், கல்லா வினாளு கவன
 கைப" (முல்லை. கடு - ௬) கடினொள - காவல்கொள்ள

ககஉ - ச. குவிமுட கருவி முதலிய மூன்றும் யானையையடக்கு
 கருவி விசேடங்கள், "அஃரமதி யிருமபொடு கவைமுட் கரீஇ, பீலி சுற்றிய
 வேணு வெண்காழ, யானை" (பெருங். க ௩௨ கூ - ௮)

கக௦ - கச நகை குவிமுட்கருவியும், கண கோணமும், புருவம்
 கவைமுட் கருவிபுமாகிக் கடினொளவென இயைக்க, இது கிரணிறை

ககடு கலவியாகிய பாகாகளாற் காததலாகிய வலையைப்போக்கி,
 'மடங்கெழு கோணின் மதிமுகந் திறப்புண, டிடங்கழி நெஞ்சத் தினமை
 யானை, கலவிப் பாகன கையகப் படாஅ, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாவி
 னும" (சிலப். உ௩ ௩௬ - ௬) என்றதற் கலவியைப் பாகனாக உருவக்கு
 செய்கிறததல் காண்க.

ககஎ. முதுகருறைமுதுமொழி - போற்றிவைப் புலப்படுத்திய மொழி,
 என்பது, 'பிறத்தலு மூத்தலும்' என்றது முதலியவற்றை

ககச - எ யாமோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்ததக்
 காட்டி, யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இவ்வனம் கூறினான், இதனை,
 "காழுவரை நிலலாக கடுவகளிற் றெருத்தல, யாழுவரைத் தங்கி யாகு"

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவாயச்
சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடு செயது சிறைக்
கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய பாட்டு]

முதியா டிருந்தபடி முமமையின் வணங்கி
மதுமலாத தாரோன வஞ்சினங் கூற
ஏடலிழ் தாரோர யெங்கோ மகண்முன்
நாடாது துணிநது நாநலகூரந தீனையென
இ வித்தக நியற்றிய விளங்கிய கைவினைச
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலும
உதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர போன்றுமெய் வருந்தி

க முதியாள - சம்பாபதி முமமை - மனம வாகருக காயங்கள்,
முனறுமுறை யென்றுமாம்

உ தாரோன - உதயகுமரன் வஞ்சினம் - குளுறவு அஃது, “உன்
னடி தொட்டேன” (மணி. ௧௮ ௧௭௧) என்றது

மேல்வருவன செய்வதனை கூறறு

ச நாடாது துணிநது - ஆராயாது துணிவுறறு நாநலகூரநனை -
நாவறுமைபுறறும் என்றது, “எண்ணித் துணிக் கருமந துணிநதபின்,
எண்ணுவ மெனப் திழுக்கு” (சகௌ) எனனும் துறவின் பொருநாத
தழுவி வருதவாறு காண்க மணி. ௧௦ ௩௪.

இ வித்தக - சிறபாசாரிகள், “வித்தக நியற்றிய, கணகவ ரோலி
யம்” (௩ ௧௩௦ - ௩௧) “வித்தக நியற்றிய விளங்கிய கைவினைச, சித்
திரசெய்கை” (௩ ௧௧௭ - ௮) என முன்பு வருதிருத்தல காண்க, “நித்
தக நியற்றிய விளங்கிய கோலதது” (சிலப். ௨௮ ௨௨௧)

க ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்

ச - ௧ நல்கூரநனை யெனக் கூறலுமெனக்,

௮ பொதியறை - துவாரமில்லாத மேறை, மணி. ௪ ௧௦௩
“போதார பிறலிப் பொதியறையோர்” (சிலப். ௧௦ ௧௧௧)

(பி - ம்) ௧ ‘முறைமையின் வணங்கி’

கக.—சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்டமாக்கியகாதைஉ௦௩

அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
 கடு செங்கோல காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்
 பையர வலகுல பலாபசி கணையக்
 கையி லேந்திய பாததிரர் திப்பிய
 முத்தை முதல்கி யடிபிழைத் தாயெனச
 சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்
 கடு இந்நிலை யெல்லா மினங்கொடி செய்திநிற்
 பினனறி வாமெனப் பெயாவோன் றன்னை
 அகல்வாய் ஞால மாரிரு ஞுண்ணப்
 பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்பா
 மாலை நெற்றி வான்பிறைக கோட்டு

க அலன் - மணிமேகலை அயாப்பாய - மறப்பாய

கடு செங்கோல காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக் காட்டிய தெய்வமுமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை, உமமை எதிரது தழீஇயது திப்பியம் மணி. எ கௌ

க - கடு உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன் முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை நிறத்தை உ மறப்பாயென்று கூறியதனை, “கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும் . அவன் வயிலுரைத்தபின்” (௩ அ - ௧௪), “பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி . அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனை” (௧௮ அ - ௩) என இன்னுள்ளே முன்புவுர்தவாறனுணாக

கக - உ கணைய ஏந்திய பாததிரம்

க௩ முததைமுதல்கி மணி. க௮ கசச பிழைத்தாய - தவறு செய்தாய.

கச இதூஉம் - இதுவும்

கடு இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல காட்டிய பெயர்முதலிய மூன்றன் வரலாற்றையும் இனங்கொடி - மணிமேகலை

கக பெயாவோன்றனை - பெயாந்து செல்லும் உதயகுமரனை

இனி இராததிரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவாரா

க௮ பகல அரசு - சூரியனாக அரசனை பனை - பறை, யானை செல்லுங்கால அதன்வரவை எல்லாக்கும் தெரிவித்தற்குப் பனை முழுகும், “வெருஉப்பறை துவலும் பருஉப்பெருந் தடகைக, வெருவரு செவ்வின் வெருளி வேழம்” (பொருந். க௭௧ - ௨)

க௩ மாலை நெற்றி - அநதிககாலமாகிய நெற்றி பிறைக்கோடு - பிறையாகிய தந்தம்

(பி-ம்.) கக. ‘பசிகெடுபப’ கடு ‘உணனிலை யெல்லாயினங்கொடி செய்தியாயிற்’

அதிகமூல் வேத நடிபிழைத தாரை
ஒறுக்குந் தண்டத துறுசிறைக கோட்டம்
வீரப்பொடும் புருநது வெயதுயிரத்தும் புலமா?

சடு ஆங்குப் பசிபுறு மாருயிர மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருநதனை நூட்டலும்
ஊட்டிய பாததிர மொன்றென வியநது
கோட்டங் காவலா கோமகன நனக்கிப்
பாததிர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்

டு0 யாபு, டைத் தாக விசைத்துமென நேகி
நெடியோன் குறளுநு வாகி நிமிரநதுதன்
அடியிற் படியை யடக்கிய வநநான்
நீரிற் பெய்த மூரி வராசிலை
மாவலி மருமான சீர்கெழு திருமகள்

ச௨. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை

ச௩ தண்டதது - தண்டத்தினையுடைய சிறைக்கோட்டம் - சிறைச் சாலை

௩0 - ச௬ மணிமேகலை நுனித்தனராமென வாங்கிப் புருநது நின்ற மாகக்களை ஊட்டலுமென

இவன பலனையும் உண்பித்தலைக் கண்ட கோட்டங்காவலா வியப்பற றுச்சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக் கூறப்படும்

டு0. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடையதாக இசைத்தும் - சொல்லு வேம

ச௭ - டு0 கோட்டங்காவலா வியப்பு தானமும் செய்தியும் கோமக னுக்கு இசைத்துமென்றேகியென

டு௧. திருமால் வாமனனாகிப் பேருருவங்கொண்டு

டு௨ அடக்கிய - அடக்க அநாளில் அடக்கிய அநாளென இயைத்துப் பெயரச்சுத்த தொடராககினுமமையும்

டு௩ நீரிற் பெய்த - நீருடை பூயியைக்கொடுத்த , பூயியைத் தாரை வாததுக் கொடுத்தவென்றபடி

டு௨ - ௩. அடக்கிய நீரிற் பெய்தவெனவியைக்க

டு௪ மாவலி மருமான மகன் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய அரசனுடைய மகன் , அரசன் பெயர் புலப்படவில்லை *

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாபென்று வினாவியபொழுது அரசர் கூறுதலுள் சிலாசாதன பரிசோதகர்களுள் ஒருவராக இருந்த, ஸ்ரீ வி.

(பி - ம்.) டு௨ - ௩. 'அனனாவகது பெயதி'

கக. — சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியகாதை 20௭

௫௫ சோத்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புருதனன் புக்குக
கொம்பாத் துமபி குழலிசை காட்டப்
பொங்கா வண்டின நல்லியாழ் செயய
வரிகுறியில் பாட மாமபி லாடும

௫௫ சோத்தியென்று பெயா கூறப்படும் செல்வமிகக தேவியுடன்

௫௬. போத - மலரும் புருவமுள்ள அருமபு

௫௭ குழல் - வேயயகுழல் ௫௮ பொங்கா - சோலை

௫௭ - ௮ இவ்வடிகளிற போலவே, “குழலிசை துமபி கொளுத்திக
காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செயய” (ச ௨ - ச) என்று முன்பு
வந்திருத்தல் காண்க

௫௯ வரி - வரிப்பாட்டு கீற்றுமாம்

௫௭-௯-௧௮யா வர்கள் அன்புடன் எழுதியனுப்பியவிடை வருமாறு ‘பாண
வம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பாம்பரையைச் சோந்தவா, அவர்களின்
கலவெட்டுக்கள், வட ஆககாடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென
கிற கிராமத்திலும், மைசூர் லா மைசூரானத்திலு துஸ்கான்போடே என்கிற
‘ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன, ‘மூலவுலகிலும் தொழப்பட்டவையும்
தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தலைவனுயிருக்கின்ற பாமேசுவரனாகத்
வாயில் காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலி துலத்தைச் சேர்ந்த
வன்’ என்று சில பாணவாசகன், தங்களுக்குரிய கலவெட்டுக்களிற் சிறப்
பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள பாணகுலத்தைச் சோந்த செப்புப் பட்டயங்கள்
இரண்டு உண்டு அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கண்கலிபையின் முகத்தைப்
பொய்யேயித்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச் சோழன்
பாணவம்சத்தை நின்றுலத்தேய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவந்தத்தைச்
சோந்த அத்திமல்லெனன்ற அரசனுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது
இந்த வீரநாராயணன் கி பி 11-ஆம் நூற்றாண்டின் நூற்பாபிரியர் சீவித்
திருத்தான மறநெரு செப்புப்பட்டயத்திற கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும்
வம்சாவலி கிடைத்தது பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற
பிரதவன் பாணநாராயணன், இவ்வம்சத்தைச் சோந்த அசோக அரசர்கள்
மரிசு கபிறகு இருசோன ஜயந்தி வர்மன் (இவன் ஆந்திரநேசத்திற்கு
மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்
தன், அவன்மகன் ஜகதேக மல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன்
பாணவித்தியாதான், அவன்மகன் பிரபு மேருசேவன், அவன் மகன் முத
லாம் விகிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்கிற
இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாதுவென்று கூறப்பட்ட
இரண்டாம் விகிரமாதித்தன் (இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு
நேசன்) இந்த அரசர்களின் காலம் தெரியவில்லை”

(பி-ம்.) ௫௫ ‘சேரத்தைகையெனுந்’, ‘சேரத்திகையெனுந்’ ௫௬.

பொருத்தினன்புகு’, ‘புருதனன்புகு’ ௫௭. ‘கொம்பலாதது குழ
லிசைகாட்ட’

சு0 வினாயகபிரபாகர் அருங்கிட்டு நகரம் கீழை 30

புத்தூரின் ஈகணம்: பெரியபாளையம், சென்னைமேல்நகர்

மடமயிற்-ஒப்பிட்டுநினைக்காதி கூழ்

இருகிழைப்பிதழ் தாதுகூடுகழிதான் தாதுகாட்டின

ஒருசிறைக் கண்டிங் குணமகிழ் செய்த

சுரு-மாமணி எண்ண னுந் தமழனும் பிள்ளையும
அபழிநீர் கடி மலையெழுப்புகுநாய் உருகுந் து
தூய குளையென் னாமென நோக்கியும்
கோங்கலா தோங்க மரங் கனி தினைப
பாங்குறி விருந்த பலவெறி மனையையு
கடிகளுகெழெயிநீர் றுழைத் தமபா லென்து
புலையு ளுந் பைங்கனி யுட்டுமோ பாவையா தென்து

இள - சு0 கார்ட்டு செய்யப்பட்ட இலையுண்டியை உண்பதற்கு
மேனத

[illegible]

கக-சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியகாதை ௨௦௯

மணிமலாப பூமபொழி லகவயி னிருந்த
 பிணவுக்குரங் கேற்றிப் பெருமதா மழைக்கன
 மடவோரக கியற்றிய மாமணி பூரல
 கடுவ னாகருவது கண்டுநகை வொய்தியும்
 ௧௩ பாசிலை ரெற்றித் பசங்காற நழையொடு
 வாலயி ரெற்றித் மரபாது கண்ட
 நெடியோன் முன்னொடு கீண்ட னொன்ன,
 தொடிசேர் செங்கையிற ரெழுந்தின தேந்தி ம
 ஆடற ஈததினோ டனிராந தெரியோ
 ௧௪ நாடகக் காப்பிய நன்னு னுனிப்போ
 பண்ணியாழ நமபிற பண்ணுமுறை நிறுப்போ

௭௨ பிணவுக்குரங்கு - பெருங்குரங்கு, “பனி புலவாய் பாபென
 முன்று மொன்றிய வெண்ப பிணவென பெயாநகொடை” (க௭௩
 ௧௦௪ கு) எனனும் குத்திரத்தில், ‘ஒன்றிய’ என்றதனால், ‘பிண’
 என்பது குரங்குக்கும் கொண்ப்பட்டது

௭௩ மடவோரக்கு - மகளிரக்கு

௭௪ கடுவன - அண்குரங்கு, “குரங்கி னேற்றினைக் கடுவ நொ
 லும்” (க௭௩. ௧௦௪ கு) என்குவது - செலுத்தது

௭௨ - ௪ கடுவன, பிணவுக்குரங்கை யேற்றி ‘நெயில்’ என்கு
 கண்டுகையெய்தியுமெனக் கடு கழை - மூங்கில

௭௬ வாலயி - வெண்ணியமலா மராம - வெண்கடம்பு

௭௭ நெடியோன் - கண்ணன் முன் - தமையன், என்றது ப
 ிவரை

௭௮ - ௭ கழைக்குக் கண்ணனும் வெண்கடம்பிற்குப் பலித
 வமைகள் மராததிற்குப் பலிதவா கலி. ௨௬ க, கா. ௧௬

௭௮ தொடி - வீரவளை, “தொடித்தோட்கை” (மதுரை 1. ௨௪)

௭௯ அலிகயம் - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோனத
 ககாட்டி அபிரிப்பது

௮௦ நாடகம் - கதைதழுவி வருங்கூதது காப்பியம் - காவயம் நாட
 க காப்பியமாகிய நன்னுலெனக் குனிப்போ - கூறது ஆராயவோ
 துறப்பொரு ளுணாகதோ னுனித்தனா’ (௮௮) என இக்காதையிலேயே
 முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௮௧ பண்களைபுடைய வீணைநாமபுகன்ற பண்களை முறையே நிறு
 வோ

(பி-ம்.) ௭௨. ‘பெருந்தாமரைக்கண்’ ௭௪ ‘கண்டு மகிழ்வெய்தியும்
 ௭௬ ‘காலிகளையொடு’

தண்ணுமைக கருவிக கண்ணெறி தெரிவோர
 குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர
 பழநிய பாடல் பலவொடு மகிழ்வோர
 அந் ஆரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போர
 ஈரம் புலாந்த சாந்தந் திமிரவோர்
 குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போர
 அஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணைப்போர
 நன்னெடுங் கூந்த னறுவிறை குடைவோர
 ௬௦ பொன்னி னுடியிற் பொருந்தபு நிற்போர
 ஆங்கவா தமமோ டகலிரு வானதது
 வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயாந்தது

௮௨ தண்ணுமைககருவி - மந்தனம், இதனை உத்கமததோற கருவி
 யெனபா கண்ணெறி தெரிவோர - அதன முகத்தில அடித்தலை ஆராய
 வோர கண் - வாத்தியங்களின் முகம். "பண்ணமை முழுவின் கண்
 னெறி யறிந்தது" (சீலப். ௩. ௧௧)

௮௩ குழலொடு கண்டம் கொள் - வேயங்குழலோடு பட்டற்றுப்பாடல்
 பொருந்தும் வண்ணம் சீர - தானவறுதி

௮௪ பழநிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல் மகிழ்வோர -
 மகிழ்ந்து பாடுவோர

௮௫ ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அறுபடுத்தலாற் சித்தியமுத்ததுக்கள்

௮௬ புலாந்த சாந்தம் - உலாந்த சந்தனம்

௮௭ குங்குமவருணம் - சிவந்த தொயயிறகுழம்பு ஐழைப்போர -
 எழுதுவோர

௮௮ ஆயிதழ் பிணைப்போர அழகிய இகழைத் தொடுப்போர

௯௦. ஆடி - கண்ணாடி

௯௧ - ௯௧ தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரி
 வோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிரவோரும்
 இழைப்போரும், பிணைப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அ
 களோடென்க

௯௧ - ௨ வானதது வேந்தனில் - இரத்திரனபோல, "வேந்தன்மேய
 தீமபுன லுலகமும்" (தொட். அகந் கு இ), "வேந்தனும் வேந்து கெடும்"
 ௫௩௭, அக௬) என வருதலால், வேந்தனென்றதற்கே 'இரத்திரனென்ற
 பொருளுகிறதும் இழுக்காது விளையாட்டு அயாந்தது - விளையாட்டை
 விரும்பிச்செய்தது

(15-௩௦) ௮௪ 'பழனிப்பாடல் பலவொடு மகிழ்வோர' ௮௫ - ௮
 கோப்போர, செங்கழுநீராற் சேயிதழ் பிணிப்போர' ௮௬. 'கூந்தனறு
 விறை ௯௦. பொன்னினியாடி', 'பொன்னினி யாடியின்'

கக. -- சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கி||காதை உகக

குருந்துந் தளவுந் திருந் துமலாச செருந்திரம
முருகுவிரி முல்லையுந் கருவிளம் பொருந்ரும
கரு பொருநதுபு நின்று திருந்துகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செலி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மாணு மிறுமபகலா வெற்பும்
வமமெனக கூடய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செமமலாச செங்கை காட்டுபு நின்று
க00 மன்னவன் றுனு மலாககனை மைநதனும்
இன்னிள வேனிது மிளங்காற செல்வனும
எந்திரக் கிணறு மிடுககற குன்றமும்
வந்துநீ முருகியு மலாபபும பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுந் கரப்புநீரக கேணியும்
க00 ஒளிததறை யிடங்களும பளிககறைப பளரியும்
யாங்கனுந் திரிநது தாமுநதுவினை யாடி

கக தளவு செம்முல்லை செருந்தி - ஒருமரம், இது செருந்தென
வும் வழுங்கும்

கச முருகு - வாசனை கருவினை - ஒருமரம், "அந்தண ண்கிலுந்
சந்தனக் குழையும், கருவினய கோமம்" (பெருங். க சக உஉ - ௩.)
பொங்கா - சோலை, கிணையும

கக நகுலம் - கீரி கௌ இறுமபு - குறுங்காடு வெறி - ஆடு

கடி வமமெனககூடய - வாருமென்று கூலி வாருமென்றது
என நினைந்து, "கதுமெனக கரைநது வமமெனக கூடய" (பெருங். க
க0க) மகிழ்துணை - இராசமாதேவி

கக காட்டுபு - காட்டி க00 மலாககனை மைநதன - மனமதன

க0க இன்னிள வேனில - இனிய இளவேனிதபருவம், அந்தாடது
சித்திரை வைகாசி மாதங்கள், 'சீலப். அ' இள இளங்காற செல்வன -
தென்றறகாற்றுகிய செல்வன, "சிறுகாற செல்வன மறகிற றந்த
(சீலப். ச கடி)

க0உ எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின நிறைத்துப்
போகவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுக்கறகுன்றம் - செப
குன்று

க0ச கரப்பு நீரககேணி - மறைதலையுடைய னையுடைய கிணறு
இதனை அந்தககேணி யென்பா

க0இ பளிககறை - பளிககறை பன்னி - இடம்

க0க. யாங்கனும - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய

(பி - ஈ.) கக 'குருகுந்தளவு திருமலா சொரிந்த', 'குருகுந்தளவு
திருமலாச செருந்தியும்' கௌ. 'வீருமபுகயாவெற்பும்', 'இருமபகலாடு
க0உ 'இடுதற்குன்றமும்' க0ச 'கரப்பு நீரககணிபு'

மகத வினைஞர் மராட்டக கமமநும
 அவந்திக கொல்லரும் யவனத தரதநும
 தண்டமிழ் வினைஞர் தமமொடு கூழக
 கக0 கொண்டினி தியற்றிய கண்கொ செயவினைப
 பவவத திரளகாற பணமணிப போதினைத
 தவன நித்திலத தாமந் தாமநுத
 கோணச சந்தி மாண்வினை விதானநுதக
 தமனியம வேய்ந்த வகைபெறு பணபிற
 கக0 பைஞ்சேறு மெழுகாப பகமபொன மண்டபநு

00000 கேண்யும இடங்களும பள்ளியுமாகிய வவவிடத் தம நிமிட -
 மனவனனானும மைநனும் வேணிலும் செலவனும் திரிந்து

க00 - க இவ்வழிகளிற போலவே, 'அந்தக கேணியு மொத்தி
 ன்ணறுந, தண்பூங் காவூந் தலைத்தோன றுருவிய, வெண்கதைக் குன்னெரு
 னெனவெ பிறவு, வினையோக கியற்றிய வினையாட் டிடத்த, சித்திரபதி
 னெனக ரோடு' (பெருங். க 000 00 - 00). 'பளிகததைப் பூயும
 பாவெறி கததது, மணிககயிற னுசன மறலிய விடத்தம, கொயடமலா
 00000 பொயகைக கரைபு, மகதக கேணியும வகைபெறு கூலி' (பெருங்
 க 000 000 - 00) என வருதல காண்க

க00 மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர்
 மராட்ட - மகாராஷ்டிர தேசம்

க00 அவந்தி - அவந்தி தேசம் யவனம் - யவனதேசம்

க00 - 00 மகததேசத்துப் பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர் முதல்
 'பா தொழிலிற பெயர் பெற்றவனெனடவ' 'யவனத தேசநு மவந்திக
 கொல்லந, மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும், பாடலிப் பிறந்த
 பகமபொன வினைஞரும், கோசலத் தியனறவோவியத் தொழிலரும் மகத
 நாட்டு வண்ணக கமமநும' (பெருங். க 000 000 - 000) எனப்பதனது
 முணர்க

க00 - 00 மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய தவி
 மட்டிப்பிறந்த தொழில செயவாருடனேகடி

க00 நித்திலதகாமம் - முததுமாலை

க00 கோணசந்தி - கோணமாகிய சந்தி, "சந்திக் கோணமும்
 னுத வானியும்" (பெருங். க 000 00) விதானம் - மேற்கட்டி

க00 தமனியம் - பொன.

க00 பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆபியால மெழுகப்படாத, 'பைஞ
 ட்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகா' (பெரும்பாண். 000), சந்தனத்தால்
 மெழுகிய வெணறபடி, "மங்கல வெண்ணி வழித்தமுத தோக்கின்"
 (சீராக. 00000) எனவருதல காண்க

(பி-ம்.) க00 'மாட்டகமமநும' க00 'செம்பொன மண்டபநு'

ககக.--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியாகாதை உகந்

திருநிதிர திருவன் செனறினி தேறலும
வாயிலுக கிசைத்து மன்னவ னருவாற
சேய்மலத தனறியுங், செவவியின வணங்கி
எனரா மண்ணசைஇ யிகலுளந் துரபா

கஉ௦ வய்சிங் னிருந்து வஞ்சி குடி

முறஞ்செலி யாணையுந் தேரு மாவும்

பறங்கெழு நெடுவான் வயவரு மிடைநக

தலைககாரா சேனையொடு மல்குத கததலை வகதேரா

ககக இந்நிதிர திருவன் - இந்நிதிர செவவியுடைய அரசன்

கிக - ககக இந்நிதிர திருவன், தேவியையாடுபுகழ்க் கணநி உளந் நிதிர கோக்கியும் பாவையாமெனறும் கணநி யயந்தியுந் எத்தியும் ஆதாதா ிமொடு சென்று ஆயாந்து பொருத்துப் பன்ன ககைசெய்து கூடநக காட்டுபு சைந்து யாங்கனூர் திரிந்து வினையாடி மண்டபத்து ஆவன சென்று இனிதா ளறலுமென்க

கக௪ வாயிலுகரு இசைத்து - வாயில காவலாகுந் (வாய்வித) யருளால் - கட்டளையால்

கக௮ சேய்மலததனறியும் - ஸ்ரமான இடத்தே பாய்வினா தலவந் தாலும் செவ்வியின - சமயகதில

க௮ - கக௮ கோட்டநகராவலா டுசைத்து மெனது எதி இவசைத்து வண்ணியென்க கூடமி

ககக குறையாத மன்னரொடு மாவபி, மாறுபாடி உணர்ந்தசை செலுந்

கஉ௦ வஞ்சியின இருந்து, குழறிவிருந்து வஞ்சி குடி - வஞ்சிய பாலையசகுடி "பூவா வஞ்சாரி பூதத் வஞ்சி, வாயவா (வணங்கிதனை) மணிமுடி கணநிதது" (உக இடு - இக) என்று சிலப்பதிகாரத்தும கூறப் பட்டிருத்தல் காண்க.

ககக - உ௦ இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த, னந் தகத தலைசெவ றடலகுறித தனறே" (தொல். புறத். கு. ௪), வாயிலா டுநி தலைமலைத்து, கூடாரமண கொளகுறித தனறே" (வஞ்சி வணந் கார வணக்கிய வண்டாரப்பக குஞ்சி மலைத்தானெந் கொ" (11 - ௧௦1 4 க) என வருவனவறநுலுணாக

கஉக முறஞ்செலி யாணை - புறம் போலும் காதுகளை யுடைய யாணை 'முறஞ்செலி வாரணம்" (சிலப். ௧௦ உச௪)

கஉஉ மறம் - ஆணமை வயவா - வீரா

கஉ௩ தலைத்தாரச சேனையொடு - முதன்மையாகிய உசிப்படை யொடு, சிலப். ௨௧ ௮௦ மலைத்து - மாறுபட்டு தலைவாதோரெனற்த

(19-ம்.) ககக 'சிதவனேறின னெனறலும்' கக௪ எஞ்சா மண் ணசை மேலுளதுரப்ப' கஉக - ௨ 'மாவ, தறவு கெழுநெடுகளை மறவரு'

சிலைக்கய நெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
 கடடு ஆர்புனை தெரிய னினங்கோன் றன்னால்
 காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வென்றோட
 வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
 ஒளியொடு வாழி யூழிதோ வாழி
 வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருநதகை
 கடடு கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்
 யானை தீநோய்க் கயாநதுமெய் வாடியிம
 மாநகாத் திரிபுமோர் வம்ப மாதா
 அருஞ்சிறைக கோட்டத தகவயிற் புருந்து
 பெருமபெயா மன்ன நின்பெயா வாழ்ததி
 கடடு ஐயப் பாத்திர மொன்றுகொண் டாகரு

சேர பாண்டியர்களை, பின், “சிலைக்கய நெடுங்கொடி” என்று வருத
 லால் இவ்வனங் கொள்ளப்பட்டது

கஉச சிலைக்கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய விற்கொடியை
 யும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்

கஉடு ஆர - ஆததி, இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாள மாலே
 இளங்கோன் - தம்பி, இவன் புவராசாவாக இருத்தலின், ‘இளங்கோன்’
 என்றா போலும்

கஉக காரியாறு - ஒருநதியின் பெயர் இதனை, ‘காரியாற்றத
 தஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி’ (புறநா. சங), ‘செலகதிமுன் னளிப்பார தந்திருக
 காரிக் கரைபணிதது” (பெரிய. திருநா. ௩௪௩) என வருவனவற்று
 லுணாக பெரும் போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயலபு,
 “உடனதுமேல் வகத வாரிய மன்னரைக, கடுமபுனற் கங்கைப் போயாற்று
 வென்றோய” (சிலப். ௨௮ கஉ௦ - ௨௧)

கஉ௭. மாவண்கிள்ளி விரி, இஃது அரசன் பெயர்

கஉ௩ - ஏ வாநோருடைய கொடிகளை இளங்கோளுற காரியாற்றுக்
 கொண்ட மாவண்கிள்ளி யென்க.

கஉ௮ ஒளி - உறவுகாநிற்கவும் உலகங்கரகினை அரசரிடத்தான
 கடவுட்டன்மை, ‘இனிய ரினருடைய ரெனறிகழார் நின்ற வொளியோ
 டொழுக்கப் படும’ (குறள், ௧௧௮), ‘உறவுகு மாயினுமன்னவன் தன
 னொளி, கறவுகு தெண்டிறை வையகவு காருமால்’ (சீவக. ௨௪௮)

கஉ௯ அயாநது - கவலையுற்று.

கஉ௨ வம்பமாதா - காயசண்டிகை, வம்பு - புதுமை.

கஉ௪. பெரும்பெயா - மிக்கபுகழ், ‘பெரும்பெயா மன்னவன்’
 (சிலப். ௧௩: ௧௩௮.)

(பி - ம்.) கஉ௮. ‘ஒளியொடு வழாஅதுழி’ கஉ௯. ‘வாழியெங்கோ
 வாழிய பெருநதகை’

ககூ.-சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாகியகாலை உகநு

மொய்கொண் மாககண் மொசிக்கலுண் சுரந்தனள்
 ஊழிதோ ஹழி யுலகங் காதது
 வாழி பெனகோ மன்னவ வென்றலும்
 வருக வருக மடக்கொடி தானென்
 ௧௪௦ நருள் புரி நெஞ்சமொ டாசன் கூறலின்
 வாயி லாளரின மடக்கொடி தான்சென்
 றுய்கமுல வேந்த னருள்வா றியவெனத்
 தாங்கருந தன்மைத் தவத்தோய் நீயா
 யாங்கா கியதிவ வேந்திய கடிஞையென்
 ௧௪௧ நரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
 விரைததார வேந்தே நீநீடு வாழி
 விஞ்சை மகன்யான விழவணி மூதூ
 வஞ்சந திரிந்தேன வாழிய பெருந்தகை
 வானம் வாய்க்க மணவனம் பெருருக
 ௧௪௨ தீதின றுக கோமகற் கீங்கி
 தையக் கடிஞை யமபல மருங்கோர

ககூ மொய - நெருக்கம் மொசிக்க - உணன், "மையுண்
 மொசித்த வொக்கலொடு" (புறநா. ௧௧.)

ககூ௨ - ௧ மாதா புருந்து வாழத்திக் கொண்டு ஊணகரந்தனள்

ககூ௩ எனறலும் - என்று கோட்டங்காவலா கூறலும்

ககூ௪ - ௩ சிலப். ௧௧. ௧௮ - ௧, ௨௮. ௧௩௧ - ௨, ௨௪ ௧௧௧ -
 ௪(1), ௨௩ ௧௩௮ - ௧.

ககூ௧ மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

௧௪௧. வாயிலாளரின - வாயிலாளாகலால்

௧௪௨. வாழியவென - வாழகவென்று மணிமேகலை சொல்ல

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

௧௪௪ நீ ஈந்திய இப்பாததிரம் எவகே விடைதத்து.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

௧௪௪. விஞ்சை மகனென்பதற்கு மாதிரத்தால் உருமாரிய மகனென
 றும் லித்தியாதர மகனென்றும் இருபொருள் கொள்க, விஞ்சை - மாதிரம்
 பின்வருவனவும் இப்படியே ஏற்பப்பொருள் கொள்ளுதற்குரியவை.

௧௪௧. வானம் - மழை. ௧௮௦. கோமகருத தீதினருருக

௧௮௦ - ௮௧ ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாததிரம்

(பி - ம்.) ககூ 'முசிக்க', 'பொசிக்க' ௧௪௨ 'நாள் வாழிய'
 ௧௪௩ 'தவத்தோரீ' ௧௪௮. 'அரசகூறலும்' ௧௪௧. 'விரைதார வேந்தே
 நீநீடு' ௧௮௦ - ௮௧. 'கோமகன்றனகெய, கைய கடிஞை'

தெய்வந் தந்தது திபிய மாயது
யானைத் தீரோ யருமயி கெடுத்த
உரனுடை மாககட குபிரமருத் திதுவென
கருதி யான்செயற பாலதென லினங்கொழுக றெனறு
வேருகன் கூற மெல்லிய லுரைக்கும்
கிறையோர கோட்டன், சீததரு ணெளரத
அறவோரக காகரு மகவாழியரென
அருஞ்சிறை விட்டாங் தாயிழை யுரைத்த
கரு பொருந்தவா துமமாற பெருமபொரு ளெய்தக
கறையோ ரிலலா கிறையோர கோட்டம்
அறவோரக காககின் னரரான வேந்தென.

கக — சிறைகசோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று

கருஉ திபியமாவது - தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகிய பொருளாகவுள்ளது

ககஉ உடம்பு மெல்லியதாகளுக்கு உயிரைக்கொடுக்கும் மருந்து என - என்று மணிமேகலை சொல்ல. கருஉ முயன் உற கக

கருஉ - அ சிறைச்சாலையை விடுத்தது தாயுமையெனது அவலித்தன அருளபொருதிய மனதைப்புடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய்யும் ஏவேச் செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல

ககO பெருமபொருள் - அறம், ஞானமுமாம்

ககக கறையோர - கடம கொடுப்போர லுல்லாக கோட்ட மெனக் என்றதனால் அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன முறைபடை, உடையனென்ற வாரியற்ற, இதன், “சிறைப்படு கோட்டஞ் சீபின யா, தும், கறைப்படு மாககன் கறைவீடு செய்வி, னிப்பொரு ளாயினும் படி பொரு ளாயினும், உறறவாக குறுவி பெறறவாக காமென, யானை யெருத்தச் சனிமுர சீபி, கோனமுறையறந்த கொற்ற வேந்தன்”, “சிறையோர கோட்டஞ் சீபின யானகணுவ கறைகெழு காடு கறைவீடு செய்மென” (சிலப் உஉ கஉச - கக, உஅ உபக - ச), “தமபியை முகத்தது ணேககி னாபினி கோட்டஞ் சீபித் துற்தவனாண்டாட்டப், பாரபினி கறைய னீவகப் படாமுர சுவறி யெனரன்” (சீவக. உஉஎஉ) எனப்பனவற்ற லுறிக

க - ககஉ தாரோன வணங்கிக் கூறத் தெய்வது கூறலும், உள்ளவ லுக்கி வருகதி அறிவாமென்ப பெயாவோனதனை நீயானை தொடர்

(12-ம்.) கருஉ ‘தெய்வந்தந்து திபியமாயது’ ககசு ‘மானிட மாகக் ஞாயிரமருத்திது’ கருஉ. ‘வேந்தன் கூறி’ கருஉ ‘கோட்டஞ் சிறைத்தது’ கருஅ ‘அறவோர காகருமகவாழிய’ கருக ‘அருஞ்சிறை விட்டதாயிழை தானென’ ககஉ ‘அறவோர காககின்னாசான்’

உரு.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகள

எஃகு உளங்கிழிபப அவன பொததி உயிர்த்துப் போயபின், மணிமேகலை
 ஸ்ரீதனரென்று கருதி வாங்கிக் கோட்டரபுகுந்து மாகக்களை ஊட்டலும்,
 காவலா வியந்து கோமகனுக்கு இசைத்தமெனதேகி, திருவள சென்று
 ஏறலும், வாயிலுக்கிசைத்து வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதா ஊண் சுரத்த
 னாள்' என்றலும், 'வருகவருக' என்று அரசன் கூறலின், மடக்கொடி
 வாயிலாளரிற் சென்று, 'நின் அருளவாழிய' என, 'யுகாகியது' என்று
 அரசன் கூறலும், ஆயிழைபுரைக்கும் அருகன முரைப்பவன், 'உயிராமருது
 இது' என, 'யான செயதறபாலது என' என்று வேந்தன்கூற, மெல்லி
 யல் உரைக்கும், அருகனம் உரைப்பவன், 'நீ செயதறபாலது அறவோரக்கு
 ஆகும்து' என, வேந்து பெருமபொருளெயதுதறருக கோட்டத்தை
 அறவோரக்கு ஆக்கினனென வினைமுடிவு செய்க

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன்
 வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவேய்தக் காயசண்
 டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து
 காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா
 உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில்
 வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரச னுணையி னுயிழை யருளால்
 நிரயக கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டம்
 தீபபிறப புழந்தோர் செவ்வினைப பயததான்
 யாப்புடை நற்பிறப பெய்தினா போலப்
 னு பொருளபுரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலும்

உ நிரயக கொடுஞ்சிறை - நாகவேதனையைச் செய்யும் கொடிய
 சிறை கோட்டம் - அறை

கூ தீபபிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருந்தினோ

ச யாப்பு - பொருத்தம்

இ. பொருள் புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்
 பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன், பொருள் - சத்தியம்

(பு-ம்.) கூ 'செய்தவம் பயததால்', 'செய்த தவப்பயததால்'
 ச 'எதின்னபோல'

அருன்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியும்
 அட்டிற் சாலைப் பருகதுநா சாலையும்
 கட்டுடைச செலவக் காப்புடைத தாக
 ஆயிழை சென்றதூஉ மாங்கல டனகரு
 ௧௦ வீயா விழுசசீர வேந்தன் பணித்ததூஉம
 சிறையோர் கோட்டஞ சீததரு ணெஞ்சத்
 தறவோர் கோட்ட மாககிய வண்ணமும்
 கேட்டன னுகியத தோட்டா குழலியை
 மதியோ ரௌளினு மன்னவன் காயினும்
 ௧௧ பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
 பற்றினன் கொண்டென பொற்றே நேற்றிக்
 கற்றறி விசசையுங் கேட்டவ ஞ்ரைக்கும்
 முதுகருறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

௬ தறவோர் - பெளத்தமுனியார் “அறவோர் பள்ளியு மறனோம்
 பட்டையும்” (திட்ப. இ. ௧௪௬), “அருணெஞ்சத், தறவோர் கோட்டம்”
 (௧௧ - ௨) எனது இக்காலையிற் பின்பு கூறுதல்காண்க

௭ அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி அருகதுநாசாலை - போசனசாலை

௮ கட்டு - உறுதி காப்பு உடைத்ததாக - காவலை யுடையதாக.

௨ - ௮ கோட்டம் காப்புடைத்தாகவென இயைக்க

௯ ஆயிழை - மணிமேகலை

௧௦ வீயாவிழுசசீர - மாறாத சிறந்த கோத்தி பணித்தது - சொல்லி
 யது அது, “யானசெயற் பாலதெ னினங்கொழுகு” (மணி. ௧௬ கருந்)
 என்றது

௧௧ - ௨ அருணெஞ்சத் தறவோர் மணி ௨௦ ௬

௧௩ கேட்டனனுகி - (உதயகுமரன்)கேட்டு தோட்டாகுழலி தோட்
 டா குழலியென விகாரம், திலப் ௧௫ 198

௧௪ மதியோர் ளளளினும் - அறிவுடையோர் இகழுவாராயினும்
 காயினும் - கோபித்தாலும்

௧௫. பொதியில = பொது இல - அம்பலம்

௧௬ பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு

௧௭ விசை - வித்தை, உமமை இறந்தது தழீஇயது.

௧௮ முதுகருறை முதுமொழி மணி ௧௮ ௧௬௭, ௨௦ ௭௪

(பி - ம்.) ௭ ‘அருகதினா’ ௬ ‘சென்றதுமாவ’ ௧௧ - ௨ ‘சிறை
 யோரீங்கிச் சிறையோர்கோட்ட, மறவோர் கோட்ட’ ௧௩ ‘தோட்டலா
 குழலியை’ ௧௫ ‘கேடுப பொழுதிற்’ ௧௭. ‘சுற்றறி விஞ்சையும்’ ௧௮
 ‘முதுகருறை மொழியுங் கேட்குவன்’

உ0.—உதயகுமாரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகக

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுநது

உ0 பலாபசி களையப் பாவைதா னெதுங்கிய

உலக வறவியி னுடுசென் றேறலும்

மழைகுழ ருடுமிப் பொதியிற் குணறததுக்

கழைவளா கானயாற்றுப் பழவினைப் பயததால்

மாதவன மாதாக கிட்ட சாபம்

உரு ஈராருண்டு வந்தது வாரான்

காயசண் டிகையெனக கையற வெயதிக்

காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவன

ஒங்கிய முஞ் ருளவந திழிநது

பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்

நு0 மாதவ ரிடங்களு மனறமும் பொதியிலும்

கக தாரோன் - உதயகுமான் உ0 ஒதுங்கிய - சென்ற

உக ஊடு - உள்ளே

க - உக சென்றதும பணிதததுடம் வண்ணமும் கேட்டு எள்ளி னும் காயினும் சென்று குழலியைப் பற்றிக்கொண்டு எறிக கேட்டுக் கேட்டுவென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்து சென்று ஏறலுமெனக

மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போகத்தும், உதய குமாரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்

உஉ பொதியிறகுணறம் - பொதியின் மலை

உஊ கழை - மூங்கில் யாற்று - ஆற்றில்

உச மாதவன் - விருச்சிகன், மாதாகரு - காயசண்டிகைக்கு

உரு ஈராருண்டு - பன்னிரண்டாவது வருடம்

உக கையறவு - செயலறுதல் உடு - க காயசண்டிகை வாரான்

உஅ முஞ் - காவிரிப்பூம்பட்டினம் இழிநது - இறங்கி, என்றத னால், காஞ்சனன் ஆகாய கமனமுடையனென்பது பெறப்பட்டது, “விஞ சையன் போயினன் விவங்குவின் படாந்தென்” (கஉக) என்று இக்காதை யிற பின்வருதல் காண்க

உக பூதசதுக்கம் - தவவேடத்தில் மறைந்துரின்று அததவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கண் ஒழுகும் பொயவேடத்தார முதலிய அறுவகை யோரையும் பாசத்தாற கட்டி அடித்துண்ணும் பூதம் நிறற்றகிடமாகிய சதுக்கம், சட்டக்கம் - நாறநதி, “தவமறை கொழுகும் பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்” (இ, கஉஅ - நுச) என்று சிலப்பாதி காரத்து வருதல் காண்க பூ - பொலிவு

நு0 மனறம் - ஊருக்கு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி, “மனற மும் பொதியிலும்” (முருது உஉக)

(பி - ம்.) உ0 ‘களையப்பாவை தானொடுங்கிய’ உச ‘மாதவனமாற கிட்ட’ உஅ, ‘வந்தபுகுநது’ உக ‘பூதசதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்’

தோந்தனன் றிரிவோ நேந்தின வனமுலை
 மாந்தா பசினோய் மாற்றக கண்டாக
 கின்றூரின் கையி நேந்திய பாததிரம
 ஒன்றே யாயினு முண்போரா பலரால்
 ௩௫ ஆனைத தீனோ யருமபசி கனைய
 வான வாழ்ககைய ரருளினர் கொல்லென்ப
 பழைமைக கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
 விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
 உதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
 ௪௦ நரைமு தாட்டி யொருததியைக் காட்டித்
 தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே முகி
 வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணும்
 பிறைநுதல் வண்ணங் காணு யோநீ
 நரைமையிற் றிரைதோற றகையின் ருயது
 ௪௫ விறலயிற் புருவ மிவைபுங் காணுய
 இறவி னுணங்கல் போனறுவே ருயின
 கழுநீரக கண்காண் வழுநீர சுமந்தன
 குமிழ்முக் கிவைகா னுமிழ்ச் சொழுகருவ
 நிரைமுத் தனைய நகைபுங் காணுய

௩௧ திரியோன - காஞ்சனன்

௩௨ கண்டு - காஞ்சனன் கண்டு

மேலவருவன காஞ்சனன் கூற்று

௩௫ கோய - பஸமகவியாதி ௩௬ வானவாழ்ககையா - தேவா

௩௫ - சு கனைய அருளினாகோல

௩௭ பலபாராட்ட - பலவற்றைக் கூறிப் பாராட்ட.

௩௮ அவன் - காஞ்சனன்

௪௦ கரைமுதாட்டி - நரையையும் முதலமையையும் முடையவன்

௪௧ 'தண்ணறல் வண்ணம்' எனபது முதலியன மணிமேகலை கூற்று

அறல் - கருமணல்

௪௪ நரைமை - வெண்மை

௪௬ இறவின் உணங்கல் - இரால்மீனின் வற்றல்

௪௬. நகை - பல்

(பி-ம்.) ௪௧ 'தண்ணல வண்ணத்திரிந்து வேருகிய' ௪௨. 'கூந்த
 லுங் காணுய' ௪௪ 'நறைமயிற்றினா தேசறறோகையின்' ௪௮ 'ஒழுருவ',
 'ஒழுருவன்' ௪௬. 'பல்லுங்காணுய'

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உ௨௧

- ௫௦ கரைவித தேய்ப்பப் பிறழ்நதுவே றுயின
இலவிதழ்ச செவ்வாய் காணு யோரீ
புலவுப புண்போற புலால்புறத திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல வடி கா திவைகாண்
உளஞன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
- ௫௧ இறுமபூது சான்ற முலைபுக காணாய்
வெறுமைப போல வீழ்நதுவே றுயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின மடல்போற றிரங்கி
வீழ்நதன விளவேய்த் தோளுங் காணுய
நரம்பொடு விடுதோ லுகிரத்தொடா கழன்று
- ௬௦ திரங்கிய விரலக ளிவைபுக காணாய்
வாழைத தண்டே போன்ற குறங்கினை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல காணாய்
ஆவக கணைக்கால காணு யோரீ
மேனிய நரம்போ டென்புபுறங் காட்டுவ
- ௬௧ தளிரடி வண்ணங் காணு யோரீ
முளிமுதிர தெங்கி னுதிரகா யுணங்கல
பூவினுஞ் சாந்தினும புலான்மறைத தியாத்துத
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வருத்த
வஞ்சந தெரியாய் மன்னவன் மகனென

இ௦ கரைப்பமுததின் விதை பலலகரு உவமையாதலை, “கரைவித
துப் போலுநதம பல” (நாலடி. ௩௧௫) எனபதனாலுமுணாக

இ௨ புலவு - புலால்நாற்றம

இ௩ வள்ளைத்தான - வள்ளைத்தண்டி வடிக்காது - வடிந்தக்காது

இ௫ இறுமபூது - அதிசயம், “இறுமபூது போலுமஃ தறிந்தருனீ
யென” (சிலப். பதி ௬)

இ௭ திரங்கி - திரைந்து.

இ௯ உகிரத்தொடா - நகத்தின் தொடாச்சி

௬௧ குறவகு - துடை, இணை - இரண்டி ௬௩ ஆவம - அமபுகூடு

௬௬ முளிமுதிரத்தெறுகு - உலாந்த முதிரந்த தெண்ணை

௬௭. “புணைவன நீங்கிற் புலால்புறத திடுவது” (௪ ௧௧௪) என்றா
முன்னும

௬௯ தெரியாய் - தெரிந்ததுகொள்வாய

(பி-ம்.) இ௩. ‘வடிந்தக்காது’ இ௫ ‘சான்றனமுலையிவை காணுய’

இ௮ ‘தோளிலைகாணுய’ இ௯. ‘உகிரொடு கழன்று’ ௬௩. ‘காலிவைபுக
காணுய’ ௬௭ ‘புலான் மறுத்தியாராது’

எ0 விஞ்சை மகளாய் மெல்லிய லுரைததலும்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன் கொள்ளாள்
பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ னோகும்
மதுக்கம் மூலங்கன மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெந்ததுக் காட்டிப்
எ1 பவளக் கழிகைபிற் றவளவா னகையும்
சுவளைச் சொகணுங் குறிப்பொடு வழாஅள
நங்கிவன் காதல் னாசலி னேந்திழை
நங்கொழிந் தனவென விகலெரி பொத்தி
மற்றவ னிருந்த மன்றப் பொதியினுட
அ0 புறநடங் கரவிற டுகொளித் தடங்கினன்

எ0 விஞ்சைமகளாய் - காயசண்டிகையாய் மெல்லியல் - மணி மேகலை

மேலவருவது காஞ்சனை செய்தி.

எ௨ பிறனென்றது உதயகுமரனை இங்கே பிறன்பின் செல்லு மென்றதுபோல, “எண்ணிப்பத் தங்கை யிடடா லிரதிரன் மகளுமாவகே, வெண்ணையக்குள் நெரியுற ஞற்போன மெலிந்தபின் னிறகுமனதே” (+௧௬) என்று சீவகசிந்தாமனியிலும் வந்திருந்ததல் காண்க.

௪௪ மு. மணி. ௧௮ ௧௯௭

எ1 பவளக்கழிகை - பவளநுண்டம் என்றது உத்தட்டினை

௭௬ குறிப்பு - இங்கிதம்

எ1 - ௬ இவ்வடிகளின் பொருளோடு, “ஒத்தொளிர பவளத்துள் னொளி சிறந்த . . . உளங்கொண டெளித்தா னுயிரககாப்பிட்டு” (௧௮ எ0 - ௭௬) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற் பாலது

௭௭ இன்னென்றது உதயகுமரனை காதலன் - ஆசையாக

௭௮ நாகு நுழிந்தன - இவ்விடத்திலேயே தங்கிலிட்டாளா, என னைந லவிரத்தாளெ றுமாமம், நாகு, தன்மையை யுணர்த்துதலை, “நடக னிப்பன்” (மணி. ௧௪ ௪௮) என்பதிற காண்க. பூகல் - மாறுபாடு

௭௯ மன்றப்பொதியில் - மன்றமாகிய பொதியில், இருபெய ரொடு இப்படியே, “மன்றப் பொதியிற, கதனுடை கெடுகிலை கடவுட் பாவை” (௨௧ ௬ - ௭) என்று பின்னுமவரும்

௮0 இங்கே காஞ்சனனுக்குப் பாம்பை உவமை கூறியதற்கேற்ப, ‘வேக வெநீர் நாகங் கிடந்த, போருயா புறநீர் புருவான போல’, ‘வெஞ்சின் வாவ ஈஞ்செயி நருமபத், தன்பெரு வெஞ்சியி னெழுந்தபை (பி - ம்.) எ0. ‘மெல்லியலுரைக்கத்’ எ௨. ‘பிறாபின் செல்லினும் பிறாபோல’ எ௪ ‘எடுத்தககாட்டப்’ எ1 ‘பவளக் கழிகையும்’ எ௮. ‘ஆங்கொழிந்தனென வகையெரி’ எ௬. ‘பொதியிற்’

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உஉ௩

காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள விஞ்சையன்
 ஆங்கவ னுரைத்த வரசினங் குமரனும்
 கனையா வேடகை கையுதிாக கொள்ளான்
 வளைசோ டெங்கை மணிமே கலையே
 அந் காயசண டியையாய்க் கடினெ டேயுதி
 மாய விஞ்சையின் மனமயக குறுத்தனள
 அம்பல மருங்கி லபாநதறி வுரைத்தனில
 வம்பலன் றனனெழுவ வைகிரு னொழியாள
 இங்கிவள் செயதி யிடையிருள யாமதது
 ௯௦ வநதறி சுவனென மனங்கொண் டெழுநது
 வான்றோப பாகனை மீனறிகழ் கொடியனைக
 கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கனை மைந்தனை
 உயாவுத துணையாக வயாவொடும போகி
 ஊரதுஞ் சிவாமுக தொருசனி யெழுநது
 ௯௫ வேழம வேடடெழும் வெமடலி போலக
 கோரில கழிநது வாயி னீங்கி
 ஆயிழை யிருந்த வம்பல மனைநது

லிரிததென, விருந்தோ னெழுநது” (௯௮ - ௯, ௧௦௪ - ௯) என இக்காதை யிலேயே கூறுதல் காண்க

௮௨ அவன - மணிமேகலை ௮௩ கையுதிாககொள்ளான் - நீக்கான மேலுருவன உதயகுமரன் உட்கோள்

௮௬. மாயவிஞ்சையின் - மாயவிசுத்தையினால்

௮௭ அயாநது - வருந்தி, மறந்தெனறுமாம் அறிவுரைகத - பழமைக்கட்டுரை பல பாராட்டிய

௮௮ வம்பலன் - அயலான வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது

௯௧ வானதோ - ஆகாயத்தில் உலவும் தென்றறகாறருகிய தோ

௯௨ மணி. ௧௮ ௧௦௫, ௨௫ ௧௦, “மைதுழா நெடுங்கணா மனத தட்டாமனா, ரைதுலங்க கவாகனை யருமபு வைத்தவே” (துளா. குமார ௫)

௯௩. உயாவுத துணையாக - வினாவுததுணையாக, கொண்டென்று ஒருசொல் வருவிக்க, தனியே சென்றென்றபடி வயா - வேடகை மிகுதி, “வயாவென கிளவி வேடகைப் பெருக்கம்” (தேவல். உரி ௫ எஉ)

௯௪ போயவன நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்த வநதான

(பி - ௩௦) ௮௨ - ௩ ‘உரைத்த வலாதா வேதனும், கனையாவேட கையிற கைவிதிற் கொள்ளா’ ௮௮ ‘வம்பலனறனனெழுட்டவை கிரு னொளியான்’ ௮௯ ‘சறுகிவைசெயதி’ ௯௧ ‘பாகனமீன்’ ௯௩ ‘உயிா துணையாக வயாப்பொடும்’, ‘உறதுணையாக வயாவொடும்’

வேக வெந்நீ நாகவ கிடந்த
 போருயர் புறநீ புருவான் போல
 ௧௦௦ ஆகந தோய்ந்த சாந்தல நுறுத்த
 ஊழடி யிட்டத னுள்ளகம புருதலும்
 ஆங்குமுன் னிருந்த வலாதா விஞ்சையன்
 ஈங்கிவன் வந்தன னிவன்பா லென்றே
 வெஞ்சின் வரவ நஞ்செயி றருமபத
 ௧௦௫ தனபெரு வெஞ்சியி னெழுநதுபை விரித்தென
 இருந்தோ னெழுநது பெருமபின் சென்றவன
 சுருமபறை மணித்தோ டுணிய வீசிக
 காயரண டிகையைக கைக்கொண் டந்தரம்
 போருவ லென்றே யவன்பாற புருதலும்
 ௧௧௦ நெடுநிலை கந்தி னிடவயின் விளங்கக
 கடவு னொழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்

௬௮ தீ - விடம

௬௯ போருயர் புறநீ - மிகவுயரந்த புற்றின் துவாரம்

௬௮ - ௬ மணி. ௨௦ ௮௦, ௧௦௪ - ௫

௧௦௦ சாந்த - சாந்தனம் அலருறுத்த - பலரறியச்செய்ய

௧௦௧ ஊழ அடியீட்டு - முறையே அடிவைத்து, 'ஊழடிமுட்டம்'
 (தற்கீ. ௨௫௮) அதன உள்ளகம் - அம்பலத்தின் உள்ளிடம்

௧௦௩ எனறு - எனறு கருதி

௧௦௪ நஞ்சு எய்து அரும்ப - விடத்தைப் பல வெளிப்படுத்த,
 விடத்தையுடைய பலதோன்ற வென்றுமாம்

௧௦௫ பை - படம் ௧௦௪ - ௫ மணி. ௨௦ ௮௦, ௬௮ - ௬

௧௦௬ இருந்தோன் - காஞ்சன

௧௦௭ சுருமபு அறை மணித தோள - மலையை யொத்த அழகிய
 தோள். சுருமபு - மலை, அறை உவமவுருபு.

௧௦௯ போருவல - போவேன

௧௦௮ - ௬ விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவன்பால் வந்தன
 னென்று எழுந்த சென்று வீசிப் போருவலென்று புருதலுமெனக

௧௧௦ கந்த - தூண்.

௧௧௧ கடவுள் எழுதிய - மயனாற பண்ணப்பட்ட, "மயனெனக்
 கொப்பா வகுத்த பாவையி, வீங்கேன" (மணி. ௨௧ ௧௩௨ - ௩) என்று
 பின்வருதல காண்க

(பி - ம்.) ௬௯ 'போய்புற' ௧௦௩ 'ஈங்குவந்தன' ௧௦௭ 'தோள்
 வீச' ௧௧௦ 'கந்தனிடவயின்' ௧௧௧, 'பாவயாகுரை'

உரு.—உதயகுமரனைவாளாலெறிந்தகாதை உரு

அணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவன் மறைந்தரு வெய்தினன்
காயசன் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
ககரு வானம் போவுழி வந்தது கேளாய்
அந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
ளிந்த மால்வரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினதகள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடுஉம்
கஉ௦ லிந்தங் காக்கும் விரதா கடிதை
அமமலை மிசைப்போ யவன்வயிற் றடங்கினன்
தைமமை கொள்ளோல் காஞ்சன விதுகோ
ஊழ்சினை வந்திங் குதய குமரனை
ஆருயி ருண்ட தாமினு மறியாய

மேலவருவன கந்திற்பாவை காஞ்சனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று

ககஉ அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே

ககச - இ தனபசி நீங்கிக் காயசனடிகை வானம்போவுழி அவருகரு
லாத துன்பத்தைக்கேள்

ககசு. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவா அந்தரி - தூக்கை

கக௭ லிந்தமால்வரை - விரதியமலை

கக௭ - எ லிந்திய மலையிலிருத்தல் பற்றித் தூக்கைகரு விரதாஸனி
யென்றும் ஒரு பெயருண்டு, “விரதா சனிகொண்கன்” (வங்குக் கோவை)

ககஅ - உரு லிந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விரதாடிதை யென்பவன்,
யாரேனும் அமமலைமேற்போனால் மிகக் கோபத்தை யுடையளாய்ச சாயை
யினால் அவர்களை இழுத்தது தனவயிற்றிலிடுவன பிரமதேவரிடம் வரம்
பெற்ற ஸிஷ்மிகை யென்னுமாகி இலங்கைகருசு சென்ற அதுமானை
நிழலாலிழுத்தது தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத வாள்மீகராமாயணம், கந்தர
காண்டத்தால் தெரிகின்றது

ககச - உக காயசனடிகை விரதாடிதையின் வயிற்றிலடங்கினன்

கஉஉ கைமமை கொள்ளேல் - சிறுமையைக் கொள்ளாதே, சிறுமை
யெனந்து ஆராயாது செய்தலை இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையுடைய
பழம்பிறப்பின் காயகனென்பதனை ஞானத்தால் உறிந்த கந்திற்பாவை
அவன் இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமமலையால் ஈண்டித்து அவனைக்
கொள்ளாதேயென்று கூற்றென்னலுமாம், கைமமை - அமமலை

கஉ௩ - ச. மனடதொழில் செயலோனை நூற்பிறப்பில் வெட்

(பி - ம்.) ககஉ, ‘விஞ்சையா காஞ்ச’ கக௩, ‘மற்றருவெய்தினன்’

கக௭ ‘மீமிசைச்செல்லா’ ககஅ, ‘சினத்தான்’ கக௭ - உரு, ‘சாகை
யின் .. தகைவையிற்றழை, மந்தய’

கடநு வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக காஞ்சன
அவவினை தின்னையு மகலா தாங்குறும்
என்றவை தெய்வங் கூறலு மெழுநது
கனறிய நெஞ்சிற் கடுவினை புருததெழ
விஞ்சையன போயினன விலங்குவின் படாநதென்

உ0 — உதயகுமரனைக்காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

டியபாவம் உதயகுமரன் வெட்டுண்ணை செய்தது, அல்லலும் ஆராயாது செய்தவின் கீ அறியாய இவ்வாலாற்றை, மணி. உக - ஆம் காசை, சஎ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், உஉ - ஆம் காசை, அஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் உணாக

கஉஅ கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்

கஉக விலங்கு - குறுக்காக

க - கஉக கோட்டம் காப்புடைததாக, தாரோன் கேட்டு மனங் கொண்டு எழுந்து சென்று ஏறலும், கணவன், கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தோந்து திரிவோராய்க் கண்டு பலபாராட்டவும் நீங்கிச்சென்று காட்டி மெல்லியல் உரைதல்லும், விஞ்சையன் புகரு ஒயித்தது அடங்கினன ஆர் சினங்குமரனும் கொள்ளான மனங்கொண்டு எழுந்து போகி எழுந்து கழிந்த நீங்கி அணைந்து புருதலும், விஞ்சையன், எழுந்து சென்று பட்டிப் புருதலும், பாவை உரைக்கும் அருடனும் உரைப்பது கூறலும், விஞ்சையன் எழுந்து படாநது போயினனென வினைமுடிவு செய்த

(பி - ம்) கஉக 'விலங்குவின்'

இருபத்தொன்றுவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை

[இருபத்தொன்றுவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்ததுகண்டு உறுதுயரெய்த, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்ற பாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

க கடவுள் எழுதிய - தீவதிகளையொத்த பாவையை மயன்பண்ணின, "கடவுட் பாவை" (எ) என்பா பின்னும்

உ குடவயின் - மேற்றிசையிடத்தே

(பி - ம்) உ. 'அமைந்த நெடுநிலை'

உக.—கந்திற்பாழுவ வருவதுரைத்தகாதை ௨௨௭

- முதியான கோட்டத தகவயிற் கிடநத
மதுமலாக குழலி மயங்கின னெழுநது
நி விஞ்சையன் செய்தியும் வென்வேல வேநதன்
மைநதற குறறது மன்றப பொதியிற்
கந துடை கெடுநிலைக கடவுட் பாவை
அங்கவற குரைதத வறபுதக கிளவியும்
கேட்டன னெழுநது கெடுகவிவ வருவெனத
க(1) தோட்டலாக குழலி புளவரி நீங்கித
திட்டி விடமுண நின்னுயிர போநாள் -
கட்டழ லீமத தென்னுயிர கடடேன
உவவன மருங்கி னின்பா லுனனம
தவிரலிலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி
க(2) மணிப்பல லவத்திடை யெனணையாங் குய்த நுப்

௩. முதியான கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்

௧ - ௩ இவ்வடிகளால் சம்பாபதி கோயில், கந்திறபாவைக்கு மேற்
றியையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது

௪ குழலி - மணிமேகலை

௫ விஞ்சையன் - காஞ்சனன் வென் - வென்றி “வென்வே லாட
லன்” (பு - ௭௭, ௭௯)

௬ மைநதறகு - உதயகுமானுக்கு மனறப்பொதியில் மணி ௨0 என
எ கந்திறபாவை

௭ அங்கவறகு - காஞ்சனனுக்கு அறபுதம் - ஆசசரியம்

௮ இவவுருக கெடுகவெனறு.

௯ குழலி சுட்டு உள்வரிநீங்கி - மறைநத வேடமொழிந்தது, என
றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிகதென்றபடி

இனி, உதயகுமானுக்குறித்தது மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும

௧௧. தட்டிலிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, மணி.

௧௨ சுக, இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறலா

௧௩ தட்டமுல் - மிகக்கொருபு ஈமம் - மயானம்

௧௪ - ௨ இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின் செய்தி கூறினா

௧௫ தலைமகள் - மணிமேகலாதெய்வம்

௧௬ - ௪ உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமானால் மணி
மேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, “புதுவோன பிணைப் போன
தென னெஞ்சம், இதுவே வனஞாய காமத தியற்கை” (௫ அக - ௧0),
“அவன்பாலுள்ள, நீங்காத தன்மை நினக்குமுண்டாகலின்” (௧0 சச -
௫) என முனவந்திருத்தலாலுணாக

(பு - ௩.) ௫ ‘வென்வேல’ ௧0, ‘தோட்டசுழலி’, ‘தோட்டலா
குழலி’ ௧௧, ‘விடமுண்டு’

பிணிப்பறு மாதவன் பிழைகை காட்டி
என்பிறப புணர்ந்த வென்முற றேன்றி
உன்பிறப பெல்லா மொழியின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர பிறத்தலும்

௨௦ அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக குரைத்துநின் னிடாவினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவான் கிஞ்சையன் மயக்குறு வெஞ்சுரியின்
வெவவினை யுருப்ப னினிந்தனை யோவென

௨௧ விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
அழுதன ளேங்கி யயாவுயிரத் தெழுதலும்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்கண்
அல்லியந் தாரோன் நன்பாற் செல்லல்
நினக்கிவன் மகனாத தோன்றிய துடும்

௩௦ மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய துடும்

௧௧ பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன பிணிப்பு - பறறு, "பிணிப் பறுத தோர்தம பெற்றி யெய்தடும்" (சிலப். ௧௫ ௧௦௦)

௧௪ - ௮ தலைமகள் தோன்றி உயததுக காட்டித் தோன்றி உரைத் தலினெனக

௨௦ சால்பு - அமைதி, இன்பமாம மறம் - பாவம்.

௧௧ - ௨௦. மணி. ௨௧ ௧௧௩ சிலப். ௩௦ ௧௨௮ - ௧.

௨௪ உருப்பு - கோபிகக விளிகதனையோ - இறந்தாயோ.

௨௩ - ௪ உருப்ப வெஞ்சுரியின் விளிகதனையோ.

௨௫ விழுமக்கினிவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

௨௬. அயாவுயிரத்து - நெட்டுயிரப்புகொண்டு எழுதலும் - மணி மேகலை எழுதலும்

மேல, மணிமேகலையை கோக்கிக் கதிற்பாவை கூறுதலைச் சொல்லு வார

௨௭. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங் கண விளி.

௨௮ அல்லி - அகலிதழ் தாரோன் - உதயகுமான்.

௨௯ மகனா - கணவனாக, "கோதக வுண்டோ றுமமக னார்கு" (சிலப். ௧௬ ௧௭) எனக கணவனை மகனாநென்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௩௦ மனக்கினியார்கு - உதயகுமானாகு மகளாவதுடும் - மனைவி யானதும

(பி - ம்.) ௧௬. 'பிணிப்புமாதவன்' ௨௨. 'காதலன்' ௨௪ 'தலை மகனாயத் தோன்றியதுடும்'

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை ௨௨௯

பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவால்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
தடுமாறு பிறவித் தாழ்ச்சுரு தோற்றம்
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளேல
௧௫ என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைததலும்
பொனறிகழ் மேனிப் பூங்கொடி பொருந்திப்
பொய்யா நாவொடிப் பொதியிலிற் பொருந்திய
தெய்வ நீயோ திருவடி தோழுதேன்
விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிராத தீங்கிவன்.
௪௦ திடடி விடமுணர்ச செலலுயிர போயது
நெஞ்சு நடுங்கி நெடுநதுயா கூரயான்
விஞ்சையன் வாரி னிவன்விளிந ததுஉம்
அறிதலு மறிதியோ வறிநதனை யாபிற
பெறுவே னல்லநின் பேரரு ளீங்குகென

௩௨ நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பில் மடமெல்ல, காணுதல் - அறிதல்

௨௧ - ௩௨ தோன்றியதுஉம் ஆயதுஉம் கண்ட பிறவியேயல்ல
பண்டும் பண்டும் பல்பிறப்புளவாலென இயைக்க

௩௩ தாழ்ச்சுரு - தங்குகின்ற, அழுநுகின்ற வென்றுமாம்

௩௪ விழுமம் - துன்பம்

௩௫ சொல்லியுரைத்தல் - கூறிவினக்குதல், “அறைதனா சாற
தம்” (சிலப். ௧௦ ௧௩) எனபுழிப்போல

௩௬ பூங்கொடி - மணிமேகலை

மேல், மணிமேகலையின் வினாவும், கத்திற்பாவை கூறும் விடையும்
கூறப்படும்

௩௭ விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்

௩௮ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௧ யான நெடுநதுயா கூர், கூர் - மிக

௪௨ விளிந்ததுஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௩ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ, இஃது, “உண
ணலு முண்ணென வாழலும் வாழேன்” (கலி. ௨௩) எனபனபோல
நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்துப் பெறு
வேன், என்றது, நீ கூறும் விடையைக்கேட்கும் விருப்பமுடையே னென்ற
வாறு என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி-ம்.) ௩௨ ‘பிறவை யெல்லாவ காரிகை’ ௩௭ ‘பொதியிற
ரேன்றிய’ ௪௪. ‘பெறுவேனில்லநின்’, ‘பெறுவனேன்’

- சடு ஐயரி நெடுங்க ணுயிழை கேனெனத்
தெய்வக கிளவியிற நெயவங கூறும்
காயங் கரையெனும் பேரியாற றடைகரை
மாயமின மாதவன வருடொரு னுரைதது
மருளுடை மாககண மனமாசு கழுடும்
- ௫௦ பிரம தருமனைப் பேணிவி ராகி
அடிசிற சிறப்பியா மடிகளுக காக்குதல
விடியல் வேலை வேண்டின மெனதலும்
மாலை நீங்க மனமகிழ வெய்திக
காலை தோன்ற வேலையின வுடும்

சடு ஆயிழை விளி சக தெய்வம் - கதிற்பாலை

சஎ அடைகரை - அடைகரையில்

சஅ மாதவன வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை உலகத்திற் பாவங்கன அந்கரிக்கும் காலத்தோறும் அப்பாவங்களைப் போக்கி அரு ளறத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை சிறுவாண் மடைவித்தற் பொருட்டுப் புத் தாடதார முண்டெனபது பெளத்ததுறதுணிபு, 'ராரென ணாறளே மரெட டாணடிற், பேரறி வானன றேனதும்' (௧௨ எ - அ), "மற வீரு ளிரிய மன்னுயி ரோமுற், அறவெயில விரித்தாவு களப்பி லிருத்தி யொடு, புத்த ஞாயிறு தோனதறு காறுபு" (௨௧ ௧௧௫ - எ) 'புலவன முழுதும் பொயமின மணாகதோன, உலகுயக கோடற் கொருவனளேன் தும் அநகா னவனறு கேட்டோ ரல்ல த்னஞப் பிறவி யிழுகஞ்சுரிலலை" (௨௫ ௪௫ - அ), "கரவரும் பெருமைக கபிலையம் பதியின் அளப்பரும் பாரமிதை யளவினது நிறைததுத், துளக்கயிலபுத்த ஞாயிறு தோனறி" (௨௬ ௪௪ - சு) என இருதுள்ளனே பல்விட்டதும் வருதல் காண்க

சக மருளுடை மாககன - மயக்கத்தைபுடைய மனிதர் மனமாசு - காம் வெகுளி மயக்கங்கன, 'வெல்கல வெருளல் பொல்லாத காட்சி யென, துள்ளக் தனனி லுருப்பன மூன்றும்" (௩௦ ௪௦ - எ) எனபதனு லுணாக கழுடும் - கழுடும்

௫௧ அடிகளுக்கு அடிசிறசிறப்பு ஆக்குதலெனக்

௫௨ விடியல் வேலை - நாளவெயிற்காலம், வைகறைப் பொழுதென ிறும் பொருத்தும்

௫௩ - ௨ அடிகளுக்கு அடிசிற சிறப்பு விடியல் வேலையாகுதல் வேண்டினமெனது மடையனை நோக்கிக கூறுதலும்

சஎ - ௫௨ அடைகரையில் உரைத்தது கழுடும் பிரமதருமனைப் பேணி விடியல்வேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமெனதலுமெனக்.

௫௩ மாலை - இரவு

௫௪ காலை - நாளவெயிற காலம் வருட - வருத

(பி-ம்.) சஅ 'ஆயமனமாதவன' ௫௧ 'அடிசிற சிறப்பியாதெலுக் காக்குதல்' ௫௩ 'மாலைநீங்கி'

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உகக

௫௫ நடைத்திறத திழுககி நல்லடி தளநது
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத் தோராகு
வேலை பிழைகத் வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலைபுந் துணிநதுவே றுக
௬௦ வாளிற் றப்பிய வலவினை யன்றே
விராமலாக ஈநதன் மெல்லிப் பின்னே
புராகுலன் றனை யிட்டக லாதது
தலைவன் காககுந் தம்பொருட் டாகிய

௫௫ நடைத்திற்து இழுககி - நடைவகையால் வழுகி

௫௬ மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாததிரம் மடையன் - சமையற்
காரன்

௫௭ சீலம் - பஞ்சசீலம், தச்சீலமுமாம் கொல்லாமை (அவிரிமனை),
பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), களவினமை (அஸதேயம்), காமமினமை
(பிரமசரியம்), இரவாமை (அஸங்கிரஹம்) என்னும் இவை பஞ்சசீலம்,
இவ்வைந்தனோடு உயராத ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலினமை, சூதனம்
மாலை முதலியன தரியாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாட
லாடல் விரும்பாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும்
சேரத் தச்சீலமாம் பஞ்சசீலத்தன, இரவாமை நிறை நிலைகளத்தின
கண களஞ்ஞானமையைச் சேர்த்துக் கூறுவாருமுளா. நீல - ௩௫௦.
கொல்லாமை, திரட்டாமை, வியபசரியாமை, பொய்கூறுமை, களஞ்ஞ
னமை யென்னுமிவை பஞ்சசீல மென்றும், இவை இவ்வறத்தாரா எல்
லோராகும் உரியனவென்றும், இவ்வைந்தனோடு இரவில் ஈயமையிலல்லா,
உணவைப்புசியாமை சூதனம் முதலிய மனமுள்ள பொருள்களை உப
யோகியாமை, தரையிற் பாயமேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சே
அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இவ்வறத்தாரில் விஷ்டாபராகளுக்கே
உரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட்டியம் காணம் முதலியவற்றை
விரும்பாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமை யென்னும் ஆய்விரண்டும்
சேரத் தச்சீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே உரியனவென்றும்,
இப்பத்தில வியபசரியாமை நிறைவிடத்திற பிரமசரியம் கூறப்படுமென
றும் தார்மிக் சூத்திரமென்னும் பௌத்தனுல் கூறும்

௫௮ பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால் வந்த கோபம்

௬௦ தப்பிய - வெட்டிய கூக மெல்லியல் விரி

௫௯ - ௬௨ இப்படியே, “மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
உடற்றுணி செய்தாகு குருத்தெழும் வலவினை, நஞ்சுவிழி யாவி னவலுயிர
வாகுகி, விஞ்சையன வாளால் வீட்டிய தன்றே” (உக ௮௨ - ௫) என்று
இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்பு வருத்தல்
காண்க

௬௧ டலைவன் - கடவுள். காககும் - காப்பான், தடுப்பானென்றபடி,

(பி-ம்.) ௫௭ ‘நீங்காததேசத்தோர்க்கு’ கூக ‘விராககூதல்’

அவல வெவ்வினை யென்போ ரறியார
 கூடு அறஞ்செய் காத லன்பினி னாயினும்
 மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
 தாங்கவ லினைவந தணுகுங் காலைத்
 தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின
 மீண்டுவரு பிறப்பின மீனினு மீனும்
 எடு ஆங்கவ் வினைகா னாயிழை கணவனை
 ஈங்கு வந்திவ னிடாசெய் தொழிந்த
 தின்னுங் கேளா பிளங்கொடி நல்லாய
 மன்னவன மகற்கு வருந்தாதாய ரெய்தி
 மாதவ ருணாததிய வாயமொழி கேட்டுக்
 எடு காவல னின்னையுங் காவலசெய் தாங்கிடும்
 ஈடுகிறை நீக்கி யிராசமா தேளி
 கூட வைக்குங் கொட்பின ளாகி
 மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

கூ. - ச. வினையைத் தலைவன காகருமென்போர் அறியாரென இயைக்க. செய்தவன் துகாநாலன்றி வினை தொலையாதெனறவாறு

கக. மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின வல்வினை கூட்டு கூடி தீங்கு - துன்பம்.

எடு அவலினை - மடையினை வெட்டியபாவம், கணவனை - உதய குமரனை

எடு - எக அவலினை ஈங்குவந்து உன் கணவனை இவலிடா செய தொழிந்ததென்க

இனி, மணிமேகலைக்குப் பின் வருவனவற்றைக் கந்திறபாவைத் தெய வம் கூறுதல் கூறப்படும்

எக. மகற்கு வருந்து - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக வருந்தும்

எச. உணாததியவன் ஒருவனாயினும் உரைக்க வந்தோர் பலராத வின, 'மாதவருணாததிய' என்றார். வாய - உண்மை

எடு காவல செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான

எக இராசமாதேவி - பட்டத்துத்தேவி

எஎ கொட்பு - கொள்கை. எஅ. மாதவன் - அறவணவடிகள்

(பே - ம்.) கடு 'அறஞ்செய்த காதலன்னபின்' கஎ 'ஆங்கவெவ லினை வந்தென துகாத' எக. 'வருதுயரெய்தி' எச 'மாதவருரைத்த', 'மாதவருணாத' எடு. 'காதலினைனையுங் காவல்செய் தீங்கிடும்'

உக.—கத்திப்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருந

திது ஈறவவ டன்னெடுஞ் சோநது
 அ0 மாதவ னுரைதத வாய்மொழி கேட்டுக்
 காதலி நினையுங் காவ னீக்குவன
 அரசாள் செலவத தாபுத திரன்பாற
 புரையோரப் பேணிப் போகலும் போருவை
 போன லவனெடும பொருளுரை பொருநதி
 அநி மாரீர வங்கத தவனெடு மெழுநது
 மாயமில் செயதி மணிபல லவமெனும்
 சீவகத தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்-
 தீவ திலகையிற றன்றிறங் கேட்டுச்
 சாவந மன்னன் றனனா டடைநதபின

எக தீது - மணிமேகலை சிதையில வைக்கப்பட்டிருத்தல்

அ0 வாய்மொழி - உண்மைமொழி, சிலப். ௧0 ககஉ

எக - அக இராசமாதேவி நீகி வைக்குவனெனினனாகிகேட்டு
 னன்னக காவல நீக்குவனெனக

அஉ. ஆபுத்திரனெனறது புண்ணியராசனை, இது, “நாக புரத்து
 நன்னக ராளவோன. பூமிசந திரனமகன புண்ணியராசன” (உச
 கசக - ௭0) எனது தருமசாவகன மணிமேகலைக்குக் கூறியவாறந் லுணரப்
 படும, புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனெனறே இநதுவிற பெருமபாறும்
 வறுவருவா

அஃ. புரையோர - சங்கத்தார, புரை - உயாசரி. போகலும்
 போருவை - போதலையுஞ் செயவை

அச பொருளுரை - தருமபதம், “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை”
 (மணி. ௨௨ சுக) என்றது, நாகபுரத்தின பககத்ததாகிய சோலயிலுள்ள
 தருமசாவகன ஆபுத்திரனுக்குக் கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து
 ன்னறது பொருநதி - ிகட்டு அமமொழிகளாவன, “அறலு மறலு
 மணித்தமு, நித்தத, திறனுந் துககமுஞ் செலவியாப் புககினும், சார்பிற
 சேறறமுஞ் சார்பறத துயதிரும், ஆரிய னமைதிரும்” (௨௫ ௩ - ௭) என
 பவைகள்

அதி - ஏ மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியே போந்து
 மணிபலவததை யடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன கப்பலவழியே வந்து
 அததீவத்தை அடைந்தாளென்றும், இரதால், ௨௫ ௨௭ - ஆம் அடி முதலிய
 பரறலும், ௨௬ ௭ - ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் விளங்குதலால், ‘வங்கத்தவ
 றெடுமெழுநது’ என்பதற்குப் பின்பு கப்பலறி மணிபலவததை யடை
 வோனாகிய ஆபுத்திரனிடத்தினின்று நங்கி ஆகாயவழியே யெழுந்தெனப்
 பொருளுகொண்டு எழுந்து சேறலுமுண்டென வியைக்க வங்கத்தவனெடு
 மெனபது ஐந்தாவதன மயக்கம்.

அக சாவகமன்னன் - சாவக நாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன

(பி - ம்.) அஃ. ‘போககலும் போகரும்’ ‘போகினும் போருவை’
 அநி ‘அவனெடுமேறி’

௬௦ ஆங்குத தீவமவிட டருந்தவன் வடிவாப்ப

புகுகொடி வஞ்சி மாநகர புருவை

ஆங்குந நகரத தறிபொருள் வினாவும்

ஒங்கிய கேள்வி யுயராதோர பலரால

இறைவ நெங்கோ நெவடியி ரனைததும்

௬௧ முறைமையிற் படைத்த முதலவெனென் போர்களும

தன்னுரு விலலோன பிறவுருப படைப்போன்

அனனோ னிறைவ னாகுமென போரகளும்

துன்ப நோனபித தொடர்பாபா டறுத்தாங்

கின்ப அலகுசசி யிருத்தமென போரகளும்

௬௨ புத விகாரப புணாப்பென் போரகளும்

பலவேறு சமயப படிற்றுரை யெல்லாம்

மல்லியங் கோதை கேட்குறு மநநாள்

இறைவனு மிலலை யிறந்தோர பிறவார

அறனோ டென்னையென நறைந்தோன நன்னிப

௬௩ பிறவிபு மறவியும் பெறறியி னுணராத

நறுமலாக் கோதை யெள்ளினை நகுதி

௬௦ தீவம் - மணிபல்லவம்

௬௧ வஞ்சிமாநகர - சேரர்களுடைய இராசதானி, மலைநாட்டி லுள்ளது

௬௨ - ௩ படைத்த முதலவனே இறைவன் என்கோன எனபோர களுமெனக், இவர்கள் பிரஹ்மவாதிகள், “போலு கெல்லாம் பிடமவாதி யோ, தேவ னிட்ட மூட்டை யென்றனை” (௨௭ ௬௬ - ௭) என்று வரு தல் காண்க இவர்களை ஓரணிய கருப்பவாதிகளென்றும் கூறுவா

௬௩ - ௭ எனபோர்கள் - அத்துவைத் வாதிகள்

௬௪ கோணபு - கணமயகன் இததொடர்பாபாடி - இரதப் பந்தகன்

௬௫ - ௬ கோணபு அறுதது இருத்துமெனபோர்கள் - காமபஹ்ம வாதிகள்

௬௬ புணாப்பெனபோர்கள் - பூதவாதிகள்

௬௭ - ௬௦ இவ்வுடிகளிற்கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன னும் பலவும் இதனால் ௨௭ - ஆம் காதையால் விளங்க யுணரப்படும்

௬௦௧ படிற்றுரை - பொய்மொழி

௬௦௨, அறனொடு எனனை - தருமத்தால் வரும் பயனயாது? அறைந் தோன - பூதவாதி

௬௦௩ அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி

௬௦௪ எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்து சிரிப்பாய்.

(பி-மீ.) ௬௬ ‘தானுருவில்லோன்’ ௬௭, ‘கோணபிறனொடாப்பாடி’ ௬௦௬ ‘இலலைபிறவிற்குந்தோர பிறவார’

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உகரு

எள்ளினை போலு மில்வுரை கேட்டிங்
 கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப புணர்ததுவை
 ஆவகுநிற னொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக
 கக0 காமபன தோளி கனாமயக குறநனை
 எனறவ னுரைகரு மிளங்கொடி நல்லாய்
 அன்றென் றவன்முன் னயாததொழி வாயலை
 தீவினை புறுதலுஞ் செததோர் பிறத்தலும்
 வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
 கக10 வருவறு மரனு மண்ணுங் கல்லும்
 எழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
 தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
 அறியா யாரி னாக 11 கேவாய்
 முடிதலுரு சிறபரின் முதல யாங்கனும்
 கக20 கொடிததோ விதியுந் தேவா கோட்டமும்
 முதமர விடகரனு முதாரீத துறைகனும்
 பொதியிலு மனறமும் பொருந்தபு நாடிக்
 காப்புடை மாநகாக காவலுங் கணணி
 யாப்புடைத தாக வறிந்தோர் வளிதது
 கக30 மண்ணினுங் கல்லினு மரததினுஞ் கவரினும்
 கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநா வருகக
 ஆங்கத தெய்வத மவவிட நீவகா

க0ச - எ அனறந்தோனறனை இவவுரைகேட்டு எள்ளினை ரகுதி போலும்

ககஉ அயாததொழி வாயலை - மறந்தொழியாய்

ககங் மணி. உக கக - உ0

ககச வாயே - உணமையே ககடு - க மணி. உக கஉடு - க

கக௭ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செயதியோ

கக0 தேவா கோட்டம் - தேவா கோயில்.

ககக முதுமரம் - பழையமரம்

ககங். காவலுங்கணணி - காவலையுங் கருதி

ககச யாப்புடைததாக - உறுதியுடைததாக வலித்து - எண்ணி

ககக தெய்வதங்காட்டுநா - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்

(பி-ம்.) க0௭ 'போலுமெண்ணுரை கேட்டிங்கு' க0௮ 'பிறப புரைகருவை' கக0 'காமபிணைத்தோளி' ககஉ 'அனறவனறனருன்' ககங் 'சென்றோர்' ககச 'மடக்கொடி மடவாய்' ககக 'வருமிபிறபின்' ககச 'அறிந்தோரியறி' ககக 'கண்ணையுருவங் காட்டுநா வருத்த'

ஊன்கணி னாகட் குற்றதை யுரைக்கும்
என்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
கநூ மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளோன
துவதிக் கெனபேன் றென்றுமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையின்
நீய்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாந்த ரந்விது வானவ ரறியார்

கநூ ஒவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழன்
ஆவதை யிரந்தரக் காருரைத் தனரோ
அவனுடன் யான்சென ருடிட மெல்லாம
உடனுறைந் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும புகையும் பொருநதுபு புணரது
கசு0 நானளி வருந்தவென னலம்பா ராட்டின
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாம
துணிவுட னுரைத்தே கெனசொற் றேறெனத்
தேறே னலலேன ரெய்வக் கிளவிகள்
ஈறுகடை போக வெனக்கரு ளென்றலும்

கஉஅ ஊன்கணிநாகடரு - மானிடர்களுக்கு, சீவக. இச
மேல்வருவன, மணிமேகலைக்குத் தனது வரலாற்றைக் கந்திற்பாவை
கூறுங் கூற்று

கநக தவதிகனெனபேன் - துமதிகனென்று பெயர் கூறப்படுவேன்
தொனறு முதிர்கரு - 1. முமை முதிர்ந்த ஊன்

கநஉ. மயன் - தெய்வத்தச்சன், அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவா
கந்திற்பாவை இருத்தற்கிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டமும் மயனாற் செய
யப்பட்டதென்று இரதுல், சு கநஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் தெரிகினை
றது கநக ஒவியச்சேனன் - சித்திரசேனன்

கநஎ அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆடிடம் - விளையாடுமிடம்
கசஉ தேறென் - தெளிவாயென்று கந்திற்பாவை சொல்ல.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று

கசந தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன், தெளிவேனென்ற
படி.

கசச. ஈறு கடைபோக - மாணம் இறுதியாக “கடைபோகச் செல்ல
முயற் தார” (நாலடி. ௧௧௧) என்றலும் - என்று மணிமேகலை சொல்ல
லும்

மேல் வருவன கந்திற்பாவை கூற்று.

(பி-ம்.) கநஉ ‘பாவையை’ கநக ‘ஒவிய சேனன்’ கநக
‘பொருநதுவகொணரது’ கச0. ‘நாளம் வருந்தவென்னலம்’ கசக
‘மணிமேகலைக்கு வரு’ கசச. ‘ஈறுயிர் கடைகொனெனக் குறையென்ற
லும்’

உக.—கந்திற் பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருள

கசநு துவதிகனுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன

வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய

மணனுபிர் நீங்க மழைவளங் கரந்து

பொன்னெயிற் காஞ்சி நகாகவி னழிய

ஆங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தாய

கரு0 ஈங்கிம முதியா ளிடவயின வைதத

தெய்வப் பாததிரஞ் செவவிதின் வாங்கித

தையனிற பயந்தோர தமமொடு போகி

அறவணன் ருனு மாங்குள னாதலிற

செறிதொடி காஞ்சி மாங்கா சோருவை

கருநு அறவண னருளா லாயதொடி யவலூரப்

பிறவண மொழிந்துவின பெற்றியை யாகி

வறனோ டெனின மழைவளந் தருடம்

அறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை

ஆய்தொடிக் கவலு ரறனோடு தோன்றும்

கக0 ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள

பிறவற முரைத்தோர பெற்றிமை யெல்லாம்

அறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வநாள

தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற றேற்றமும

கசநு உரைக்கும் முற்ற சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன - யான சொல்லுதலையுஞ் செயவேன

கசள மணி. ௧௧ அங், ௨௮ ௧0௨ நீங்கக் கரந்து - வீங்குமபடி மறைந்து

கசள - அ மணி. ௨௮ கடுக - எ கடு0 முதியான - சம்பாபதி

கடு௨ நிறபயந்தோர - மாதவியும் சுதமதியும்

கடு௩ ஆங்கு - காஞ்சிநகரில் கடு௪ செறிதொடி வினி.

கடு௩ - ச ஆங்கு உள்ளாதலிற சோருவை.

கச௧ - ஞ௪ அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாங்கா சோருவை யெனக்

கடு௧ பிறவணமொழிந்து - வேறறுமதப் பற்றொழிந்து.

கடு௪ வறன் ஓநி உலகில் - வரட்காலம் பாரத உலகத்தில்

கடு௮ அறனோடு - அமுதசுரபி கடு௪ - அ மணி. கடு ௮௩ - ச

கச௧ பிறவற முரைத்தோர - வஞ்சி நகரத்தில் மற்றைச் சமயதரு மங்களைச் சொன்னோருடைய

கச௩ சார்பு - துவாத்சரிதானம். அவை, “பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு, வாயி லுந்றே னுகாவே வேட்கை, பறநே பவமே

(பி - ம்.) கடு௮. ‘அருளவாய் கொடி’ கடு௪. ‘மறனோடுலகின்’ ௧௧0, ‘ஏதுக்கு நிகழ்ச்சி’

பவமறு மாரககமும் பானமைபி னுரைத்து
 கரு மறவிரு விரிய மனனுரி ரேழற
 அறவொயில விரிததாங் களபடி விருத்தியொடு
 புத்தக ஞாபிற்று தோன்றுங் காறும்
 செத்துப் பிறந்தாஞ் செம்பொருள காவா
 இததல நீங்கே னிரவகொடி யானும்
 களடு தாபரு நீயு தவறின் றுத
 வாயவ தாசரின் மனப்பாட டறமென
 ஆகசவ னுரைதரு மவனமொழி பிழையாய்
 பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்கடின்
 சுசரி முற்றத்தா னினனுரி சடைகொள
 களடு உததர மருத்த குறுபிற்ப பெலலாம
 மாண்பிற்ப பாசி யருளற மொழியாய்

தோற்றம் வீண்பய, னிறறென வருத்த வியலப் தாறும்” (மணி. ௨௪
 கரு - அ, ௩௦) சடு - அ, னபற

கசுச பவம் - கருமங்கடின் கூட்டம், “பவமெனப் படுவது கரும
 ட்டம்” (௩௦ கூட) என வந்தல் காண்க

கசுடு மறவிருள - பாஹாகிய இருட்டி ஏழுற - விருவாணமாகிய
 இப்பததை அண்டியுமடி ஏழம் - இனபம்

கசுச ிருத்தி - அனீமாசி யா நித்திதனெட்டிம் “எத்திறத்
 தாக்கு மிருத்தயுஞ் செயரு” (௨௪ கூக) என்று பின்னும் வருத்தல்
 காண்க, சித்தி எண்பட்டொன்பதென்று கூறதலுமுண்டு, “எண்பத
 தொன பதுசிசரி வியலபிஞ் ஒளவென்று, பனப்பொத் துண்பொருளைப்
 பாரிப்பகாங்கையே” என்பது வீர யாப்பு. கக, உதாரணம்

கசுஎ தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்

௩௪அ செம்பொருள - தருமம், மெய்யுணாநதார கெஞ்சிறகெலலாம
 செம்மை யுடைதாய்ச தோணறலின, இப்பெயாபெற்றது, “செம்பொருள
 சண்டாவாய்ச சொல்” (குறள், கக) காவா - காத்து

கசுக இதலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை களக அறம் வாயவதாக

களஉ அவன - அறவண்ண பிழையாய - தப்பாயாய

கசுச - எஉ அவன உரைத்து னின மனப்பாட்டறம் வாயவதாகவென
 உரைத்ததலும் களஉ நலவறம் - காருணியம்

களச கசரிமுற்றம் - காஞ்சி நகரிடம், “வஞ்சிமுற்றம்” (சிலப்.
 ௨௮ கூ, ௩௪) கடை - முடிவு

களஇ உததரமருதம் - வடமகதநாடு

களக ஒழியாய - நீங்காயாய

(பு - ம்.) கசுச ‘வேமறு மாரககமும்’ கசுஅ ‘செம்பொருளிக
 வாய’ கசுக ‘இத்திற நீங்கேன’ களஉ ‘வாகவிய நலலறம் பலவுஞ்
 களஇ ‘புத்தமல்லகததுண்பிற்ப’

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருக

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
பிறாககற மருளும் பெரியோன நனக்குத்
சலைசகா வரையா சார்பறுத கூய்தி

கஅ௦ இன்னுங் கேட்டியோ நன்னுகன மடந்தை
ஊங்க னோங்கிய வரவோன நன்னை
வாங்குதிறை யெடுத்த மணிமே கலாதெய்வம்
சாது சககற காரமு தீததேரய்
சது நின்றிறப பென்பது தெனிரதே

கஅ௧ உவவன மருங்கி னின்பாற னேறறி
மணிபல லவததிடைக கொணாதது கேளெனத்
துவதிக னுரைத்தலுந் துயாககட னீங்கி
அவதி யறிந்த வணியிழை நல்லாள
வலையொழி மருளையின மனமயக கொழிதலும்
கஅ௨ உலகுதுமி லெழுப்பினன மலாகதி ரோனென.

ககத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிறறு

கஎ௬ தலைசகாடகைய - முதலமாணுக்களைய, சாவகன = பூராவ
கன - கேட்பவன், “தரும் சாவகன நன்னடி வணங்கி” (உரு. உ) எனபா
பினும் சாப்பு - பன்னிருநீதானம், மணி. உப ச(௧) - அ உயி -
பிழைப்பாய

கஅ௩ உன குலத்தில் முரப்பு அறத்தால் மயாசெயற்றிருந்த அறி
வுடையோனாகிய ஒருவனை ஊங்கண-முழுப்பு “அங்குகயி வெற்றிசு சி
ஊங்கனோ நினைப்பின்” (புறநா. ௨௧) “போரந்தக கண + ன ஊங்
களோ மருங்கிற, கடற்கடம் பெற்றிர காவலன்” (சிலா. உஅ கஉச-௫)

கஅ௨ திறை எடுத்த - அமுத்தி இறவாண்ணனம் நடவிரினறம்
எடுக்க எடுத்த கமரையை, சிலப்பதிகாரம், க௧ உஅ-ஆ அடி முரலிய
வற்றிற காண்க

கஅ௩ சாதுசககறகு - சாதுசககரென்னனும் முனிவனுக்கு

கஅ௪ 1 து - இத்தன்மையை யுடையது

கஅ௫ அவதி - எலலை ககப மலாகதிரோன வினைதொன்க

க - ககப குமுலி எழுத்து கேட்டு எழுத்து நீங்கி பெயறுதயிர்த்துப்
புலம்பி அமுதேவகி அராயுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும்,
புகுகொடி பொருத்தி, ‘நன்பபாருன பெறவேன’ என, தெய்வக உறும்,
அவயனவகடற்கு தெய்வம், ‘எனசொற்றேற’ என, மணிமேகலை, ‘எனக்கு
அருள்’ என்றலும் துவதிகனுரைக்கும், அங்குனமுரைக்கும் துவதிகள்
உரைத்தலும், நல்லாள நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன துயிலெழுப்பின
னென வினைமுடிவு செய்ய

(பி - ௩.) கஎ௫ - ‘அறமொழியும் பெரியோன’ கஎ௬ ‘சாவறுத
துயதி’

இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்காதை

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான்
உதயகுமரனென்பது மாதவாவாயக்கேட்ட மன்னவன்
மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனுதியாற்
காவல்கொண்ட பாட்டு]

க - லுண மணடி லங் காரிருள சீபப்
நெடுநிலை கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள கோட்டம் வழிபடல புரிந்தோ
உதய குமரற் குற்றதை யுரைப்பச
ரு சாதுயா கேட்டுச் சககர வாளத்து
மாதவ ரெல்லா மணிமே கலைதனை
இளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
துளங்கர தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலும்
ஆங்கவ டன்னை யாருயிர நீங்கிய
க(1) வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத் தொனித்து
மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக்
கோயின மன்னனைக் குறுகினா சென்றிங்
குயரந்தோங் குச்சி யுவாமதி போல

-
- க கடவுணமணடி லம் - ருரியள ந முதியோள - சுமபாபதி
உ - ச பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல புரிந்தோ உற்றதை
முனிவாக்கு உரைப்ப
ரு சாதுயா - உதயகுமரனிறந்த துன்பம், மணி. ௯ சுங்
சு. மணிமேகலையை கோக்கி
எ இளங்கொடி - மணிமேகலை, விளி இது - உதயகுமரனிறந்தது
என - எனது முனிவா கேட்ப
சு - எ மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையை கோக்கி இதனை நீ அறிவது
முண்டோவென
அ. துளங்காது - கடுக்காது
இனி, சககரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவா அரசனையடைந்து
உதயகுமரன் காஞ்சனனால் இறந்தது மொழிதல கூறப்படும
கக வாயில் - வாயில் காப்போர் கஉ சிலப். ௨0 சஎ
கஉ உவாமதி - பூணசந்திரன், புறநா ௩ 1.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
கடு வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிகக
தீதின் றுருள்கரீ யேந்திய திகிரி
நினக்கென வரைந்த வாண்டுக் கொல்லாம்
மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
இன்றே யல்ல விபபதி மருங்கிற்
உ௦ கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணங்கும
நற்றவப் பெண்டிர் பின்னா ம போககிழ
தீவினை யுருப்ப வுயிரிற் செய்தோ
பாராள் வேந்தே பண்டும் பலரால்
உ௧ மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
தன்முன் றேன்ற றகாதொளி நீயெனக
சன்னி யேவளிற் காந்த மன்னவன்
இந்நகா காப்போர யாரென நினைஇ

கச செய வியங்கோள்

கக திகிரி தீதினறு உருள்க, தீது - இடையூறு

கஎ மதுரைக் எழுஉ வரைந்த - எல்லையிட்ட

கஅ இனிது பன்மையெ ருமை மயக்கம்

காமவிருதியாற கொலையுண்ட உதயருமான் பொருட்டு வருந்தா
வண்ணம், முட்காலத்து அரக்காததிற் காம விருதியால் தீங்கிழைத்துக்
கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அமமுனிவர்களுள் ஒருவர்
அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்

உ௦ கன்றிய - அடிப்பட்ட, “காமமே கன்றி நின்ற” (கீவக ௨௧௦)
அயாந்து - செய்து காமக்கள்ளாட்டு மணி கடி அடி, உரு கக

உஉ நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யும்களிர், நற்றவம் -
வீடு பெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம், “நற்றவஞ்செய வாரங்கிடா தவஞ்
செயவாரக்கு மஃதிடம்” (கீவக ௭௭)

உச. பண்டும் உமமை எதிரது தழீஇய எச்சப்பொருளது

உ௧ மன்மருங்குறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின, ‘சூாமருங்
கறுத்த மொயம்பின் மதவலி’ (முருகு உஎ௧) மழுவாணெடியோன் -
பரசுராமன், மதுரைக் சிடுதி, மு அகநா ௨௨௦ ௧

உஎ கன்னி - தூக்கை, சம்பாபதியுமாம் காததமன்னவன் - காத
னென்னும் பெயரையுடைய அரசன்,

உஅ இந்நகரென்றது, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை நினைஇ-நினைந்து
(பி - டி) உச. ‘தகாதொழி’

நாவலந தன்பொழி னண்ணூர் நடுகுறந்
 ௩௦ காவற கணிகை தனக்காவ காதலன்
 இகழநதோர் சாயினு மெஞ்சுத லிலலோன்
 கசநத் துமெனக காதலிற் ளுடய்
 அரசா னுரிமை நின்பா லின்மையிற்
 பரசு ராமனின் பாலவந தணுகான்
 ௩௧ அமர முனிவ னகத்தியன் றனது
 துயாநீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவும
 கசநதன காததல காகநதி யென்றே
 இயைநத நாம மீப்பதிக கிட்மங்
 குளவரிக் கொண்டவ வரவோன் பெயாநாட்
 ௪௦ டௌஞரீக காவிரி யாடினள வருடம
 பார்ப்பனி மருதியைப் பாகுகோ ரின்மையின்

உக சிலப் உடு கௌ நாவலநதணபொழில் - சம்புத்தீவில்
 நணூர் - படைவா

௩௦ காவறகணிகை - கனததாடுங் கூத்தி, இராகநடை வேசை
 யென்பா அரும்பதவுரையாசிரியர் (சிலப் ௩ ௩௦), இவள அரசன காமக
 கிழத்திபோலும் காதலன் - மகன்

௩௧ எஞ்சுதல - குறைதல

உக - ௩௧ நணூர் இடங்கதோராய நடுகுறக்காயினும் எஞ்சு
 தலிலலோன்

௩௨ கசநதனுமென-கசநதன காத்தற்குரியனாவெனது சினைநது.
 கூடய - அழைத்தது

௩௦ - ௩௨ காதலனும் எஞ்சுதலிலலோனுமாகிய கசநதனென்க

மேலவருவது, கசநதனை நோக்கி அரசன் கூறும் கூற்று

௩௩ கசநதன கணிகைமகளுதலின், அவனபால அரசவுரிமை
 இலதாயிற்று.

௩௩ அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்

௩௩ - ௪௧ இம்மன்னவன் அகத்திய முனிவாபாற பத்திமைபுடைய
 ஞாதலை, "கஞ்ச வேடகையிற காந்தமன வேண்ட, அமர முனிவ னகத்
 தியன் றனது, கரகங் கலிழத்த காலிரிப பாவை" (மணி பதி. ௧௦ - ௧௨).
 எனபதனூணாக

௩௪ கசநதன அண்மைவிளி காததல வியங்கோன் 'என்று
 கூறி' என வஞ்சிக்க

௩௬ உள்வரிகொண்கி - வேற்றுருவங்கொண்டு நான் - நாளில
 இனிக கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிபாற சென்றனாகித் தீவ
 குற்றோன கதை

(பி - ம்) ௩௬ 'இகநதோ - காயினும்' ௩௪ 'கசநதன காததலின்'

- யாப்பறை யென்றே யெண்ணின் னாகிக்
காவிரி வாயிளிற் ககந்தன் சிறுவன்
நீலா வென்ன நேரிழை கலங்கி
சடு மண்டிணி ஞாலத்து பழைவனந் தநூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிராடுஞ்சு புகாஅர்
புககேன் பிறனுளம் புரிதான் மாபபன்
முதறிப் பேணு முறையெனக் கிலலென
மாதய ரெவ்வமொடு மனையசம் புகாஅள்
௫௦ பூத சதுசகம் புக்கனன் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த சூற்றந் தானிலேன
சண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெனி தாமினேன
வானறநு கறபின் மனையறம் பட்டேன
யான்மொய குறறம் யானறி கிலலேன்
௫௫ பொய்யினை சொல்லோ பூத சதுசகத்தத
செயவ நீயெனர சேயிதை யரற்றலும்
மாபெரும் பூதந் தோனறி மடக்கொடி

சஉ யாப்பறை - உறுதியற்றவன்

சஉ காவிரி வாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைக்குழிகினை வாயிலில், "காவிரி வாயிறு கடைமுதல் கழிந்தது" (சிலப் ௧0 ௩௨)

சச என்ன - என்றகூற நேரிழை - மருந் சடு புறநா ௨

சஎ பிறனுளம்புககேனெனக் இக்கருத்தைத்தழுவி, "தீதிலா வடமீன" (சிலப். ௧ ௨௪) எனப்படில், 'தீது' எனப்பதற்கு, 'பிராடுஞ்சு பருதல்' எனத் துடியார்சூ நல்லார் பொருள் செய்திருத்தல் காண்க புரிதான் மாபபென்னறது, தன் கணவனுடைய அநாதனை

சக மாதயரெவ்வம் - மிக்க துன்பம், மணி ௧0 ௬௨ புகாதுள் - புகாளாய

௫0 பூதசதுசகம் - தவமறைதொழுகும் தன்மைவிவானா முதலிய அறவகையினைப்பாசாததாறக்கடிப புடைத்ததுண்கூடும் பூதம் சிறநிலை யுடைய சதுசகம், சதுசகம் - நாரைசுதி, பூதசதுசகத்தின வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரம், ௫ ௧௨௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றினுணாக

௫௧. கொண்டோன் - கணவன் ௫௨. கரப்பு - ஒளித்தல்

௫௩. வானறநுகர்பு - மழையைத்தரும் கர்பு, மனையறம் பட்டேன - இவ்வறத்திற்குத் துணையாக சிறநிலை ஒழிந்தேன.

௫௪ யானறிகிலலேன் - யானறியேன்.

௫௫ பொய்யினைகொல்லோ - பொய்மையை யுடையாயோ

௫௬ - ௬ நீ இவ்வையாயினையோ ௫௭. பூதம் - சதுசகப்பூதம்

(பி - ம்.) சஉ 'என்னினனாகி' ௫௭. 'மாபெருந்தெய்வம்'

- நீகே னென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந தொழாஅள் கொழுந் றெழுதொழுவாள்
கூ0 பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழுவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
கூ1 மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தமமே போலப்
பிறாநெஞ்சு கூடேம பெற்றிபு மிலலை
ஆங்கவை யொழிசுவை யாபி னுயிழை
ஓங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது
எ0 பெட்டாக கொழுமும் பெண்டிரைப் போலக்
கடா துன்னையென் கடுநதொழிற் பாசம்
மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழுஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யிலலை

இக - கூ0 துறள், இடு.

கூக பொய்யிலுலவன் - திருவள்ளுவர் பொருளுரை - பொருளை
புடைய சொல், தருமவார்த்தையுமாம் தேறாய் - தெளியாயாய், சிலப்.
உஅ ககஅ.

கஉ, பிசி - பிதா (புதி), பொய்யுமாம் நொடி - விடுகதை

கூக விசிபிணிமுழுவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினைபுடைய முழ
வினைபுடைய விழா.

கூச கடவியையாகலின் - கட்டப்பட்டாக வுடையையாகலின்.

கூடு மடவரல் முன்னிலைபெயர்

கூக நிறை - நிறுத்தல் பெண்டிர் தமமேபோல - பெண்டிரைப்
போல

கூஎ பெற்றிபுமிலலை - தன்மைபுமிலலை.

கூடு - எ மணி உஉ சடு - கூ

கூஅ அவை - பிசியையும் நொடியையும் கேட்டலும், விழாக்கோள்
விரும்பலும், கடவுட்பேணலும்.

எ0 பெட்டாகு - விரும்பியவண்ணம் பெண்டிரைப்போல - பெண்
டிரை கட்டிவதுபோல.

எஉ ஏழுநாள் - ஏழுநாளாம். வைத்து. சொன்னடை, அரசன்
முறையாக ஏழுநாள் பொறுத்தவைத்திருந்து என்றலுமாம். வழு உம் -
தவறும்

(பி - ம்.) இக. 'தொழுவன்' கூஉ 'கேட்டும்' கூக. 'விரும்பியும்'

ஈங்கெழு நாளி ளிளங்கொடி நிற்பால்
எடு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
ககந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
இகந்த பூத மெடுத்தாரை செய்ததப
பூத முரைதத நாளா லாங்கவன்
தாதை வாளாற் றடியவும பட்டனன்
அ0 இன்னுங கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணுள் செலவதது மன்னவ ரேறே
தரும தத்தனா தன்மா மன்மகள்,
பெருமதா மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
செய்வங் காட்டுந் திபரிய வோரியக
அடு கைவினை கடந்த சண்கவா வனப்பினா
மைததுனன முறைமையால யாமோர மணவினைக்
கொத்தன னென்றே யூமுழு தலரெழப
புனையா வோரியம புறம்போந் தெனன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
கூ0 உலக வறவியி னுடுசென் றேறி
இலகொளிக கந்தி நெழுதிய பாவாய்
உலகா பெருமபழி யொழிப்பாய நீயென
மாநக ருள்ளீர மழைதரு மிவனென.

எடு மயரி - மயக்கமுடையான்

எச - கூ ஏழுநாளிற் கடிததலுமுண்டு

எஎ இகந்தபூதம் - தீமையைக் கடந்தபூதம்

எஅ நாளால் - நாளில் அ0 - அக. புறநா டகூக

இனிககூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டா பின்னுளம்போகித் தீவகுற்
றேன் கதை

அஉ - இ தருமதத்தனா விசாகையும் வனப்பினா

அக. யாமோர மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

அஎ ஒத்தனா - இயைந்தனா

அஅ புனையாவோரியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாமல் வடி
வையுத்திரம் கோட்டினித்திரம், மணி கக ககக செயற்கையழகு
யாதொன்றும் இனமையின, இவ்வனங்கூறினா

க0 ஊடு - உன்னே கூஉ. என - என்ற விசாகைவேண்ட.

கக. இவன மழையைத் தருவானெனறு.

(பு - ம்) அஎ. 'ஒத்தனரெனறே' க0. 'ஊடுவாதேறி'

நாவுடைப் பாவை கங்கையை பெடுத்தலும்
 கூடு செய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னுமின்
 மைய லுரோ மனமா சொழியாது
 மைததுனன் மனையான் மறுபிறப் பாருவேன்
 இப்பிறப் பிலனெடுங் கூடே னென்றே
 நற்றய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
 ௧௦௦ மற்றவன் சன்னி மாடந் தடைந்தபின்
 தரும தத்தனுந் தநகையுந் தாயரும
 பெருநகா தன்னைப் பிறகிட் டேகித
 தாழ்சரு துன்பந் தலையெடுத தாயென
 நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேததி
 ௧௦௫ மிககோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செலவததுத்
 தககண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
 தரும தத்தனுந் தன்மா மனமகன
 விரிதரு பூங்குழல் விசாயையை யல்லது
 பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக
 ௧௧௦ கொண்ட விரதந் தன்னுட கூறி
 வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
 நீணிதிச செவ்வளய நீணில வேந்தனின
 எட்டிப் புப்பெற றிருமுப் பதிற்றியான்

௧௪ நாவுடைப்பாவை - கத்திரபாவை, மணி ௨௧ ௩௭ - ௮ எதித
 தல் - உயாததல்.

௧௭ மறுபிறப்பில் மைததுனன் மனைவியாவேன மைததுன்னென
 றது தருமதத்தனை

௧௬ நற்றிறம் - விரதம் ௧௦௦ அவன் - விசாகை

௧௦௨ பெருநகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம் பிறகிடடு - பினைவதது

௧௦௩ தலையெடுத்தாய - நீககியுய

௧௦௪ தககணமதுரை - கூடல், மணி ௨௨ ௧௨௧, தககணம்
 பாகதச்சிதைவு

௧௦௭ தருமதத்தனும் உமமை இறந்ததுதழீஇயது.

௧௧௦ கொண்ட - மேற்கொண்ட -

௧௧௧ வாணிகமரபு - கொளவது மிகையும் கொடுப்பது குறையு
 மாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல்

௧௧௩ எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப் பட்டந்
 திறஞரிய பூவைப்பெற்று, இதன் வரலாற்றை இரண்டில், ௪ ௫௮ - ஆம்
 அடியினகுறிப்பிற் பாகக. இருமுப்பதிறறியாண்டு - அறுபதுவருடம்,
 எனறது அவன் பிராடத்தை, ஆறாறு திரட்டி யாண்டினகாயது”
 (௧௨௬) என்று பின்பு விசாகை கூறுதல் காண்க.

டொட்டிய செவ்வத துயாநதோ னுயின்ன
 ககநி அநத ணை னெருஷன் சென்றீங்
 கென்செய் தநீனயோ விருநித்ச செலவ
 பத்தினி யிலேலார் பலவறஞ் செய்பினும்
 புததே ஞுலசம புகாஅ ரென்பது
 சேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயின்
 கஉ௦ நீட்டித திராது நின்னக ரடைகெனத
 தககண மதுரை தான்வறி தாக
 இப்பதிப் புருநதன விருநில வேநதே
 மநறவ விவலூ வநதமை கேட்டுப்
 பொறறொடி விசாகைபு மனைப்புறம் போநது
 கஉ௦ ஈல்லா ணுணை பல்லோரா நாபபண
 அல்லவை கடிநத வவன்பாற சென்று
 நமபுண மறிநதில் நமமை முனணுள்
 மமமா செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
 ஆறைந் திரட்டி யாண்டுனக காயதென
 கஉ௦ நாரைங் கூநதலு நரைவிரா வுறறன
 இளமையுங் காமமும் யாங்கொளித தனவோ
 உளனில் லாள் வெனக்கீங் குரையாய்
 இப்பிறப் பாயினியா நின்னடி படையேன
 அப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேடகுவன்

ககச ஒட்டிய - திராத

க௦௭ - கச தருமத்ததனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயாநதோளு
 யினனெனக

கஉ௦ அலடக என - துடைவாயென்று அந்தணுனன கூற

கஉ௨ புருநதனை - தருமத்ததன புருநதனை

கஉ௩ அல்லவை - பொயமுதலியன

மேலவருவது விசாகைகூறறு

கஉ௪ மமமா - மயககம் உனப்பெனறது இருவருடைய அழகையும்

கஉ௦ நாரைங்கூநதல் சிலப் க௦ சஉ.

கஉ௧ - ௩௦ என கூநதலும் - எனது கூநதலும் கூநதல் - மயிர
 மாதநிரையாய ஐவகையுமுணர்த்தலின, 'நரைவிரா வுறறன' என்று
 பனயம் கூறினா, "வண்ணப்போ தருசசித்து மகிழ்வாளுத தகையவே"
 (கீவக. ௧௧௪)

கஉ௪. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(பு - மீ) கஉ௧ 'யாங்குருத்தனவோ.'

கநடு இளமையு நில்லா யாக்கையு நிலையா
வளையி வரன்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புததே னுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுததுணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தததனும
கச0 மாமன் மகன்பால் வரன்பொருள் காட்டி
ஆங்கவ னவனுடன் செய்த நல்லறம்
ஒங்கிரு வானத்து மீனிணும் பலவாற்
குமரி மூததவக் கொடுங்குழை நல்லாள்
அமர னருளா லகனக ரிடுஉம்
கசடு படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடிமிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேல்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச
சுரியிரும் பிததை சூழ்ந்துபுறந் தாழ்ந்த
கடு0 விரிபூ மாலை விரும்பினன் வாங்கித

- கநடு - சு “இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா” (சிலப்
௩0 ககக) கந௭ புததேனுலகம் - தேவருலகம்
கநடு - அ மணி உஅ கூஅ - ௧00
கநக தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாகைசொல்ல
கச0 மாமனமகள் - விசாகை, மணி உஉ கூக
கச௩ குமரிமூதத - கணனிபபெண்ணுகவிருது வறிதே மூப்புறந்,
“குமரி மூததவென பாததிரம்” (கச ௭௭) என ஆபுததிரன கூறியதாக
முன்னுட கூறியிருத்தல் காண்க நல்லாள் - விசாகை
கசச அமரன் அருளால் - கருதிப்பாவையிலுள்ள துவதிகனென
னும தேவனுடைய கருணையால்
கசடு படுபழி - மைததுனன் முறையால் யாமோரா மணவினைகரு
ஒத்தனவென்று ஊகூறிய பொயப்பழி
கசடு - சு நாப்பணவருவோள் - விசாகை
கச௭ மருதி - முறகூறிய பாப்பணி மருதி தமமுன் - தமையன்
கசஅ கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு, தாழ்கொள - வயிரங்
கொள்ள, மணி ௮ ௨0 காழ்கொளக கருகிய நெஞ்சினனென்க
கசக சுரியிரும்பித்தை - சுரிந்த சுரிய தன் குடியியல், “சுரியிரும்
பிததை பொலியசூட்டி” (பொருந் ௧௬0)
கடு0 மாலையை விரும்பி வாங்கி
(பி - ம்) கநடு ‘நில்லாது’

தொல்லோர கூறிய மணம் தாமென
எல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டி
மாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக குஞ்சி நீங்கா தர்க்கின்
கருநு ஏறிய செங்கை யிழிந்திற் தந்தக
காரிகை பொருடெனக் கஞ்சன் கேட்டிக
கடுஞ்சினந் திருகி மகன் மயர், நோக்கான
நோக்கன றன்னை வாள் லெறிந், நன்ன
ஊழிதொ ணுழி யுலாங் காத்து
ககரு வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவா தமமுனோர மாதவன் கூற்றும
வியா விழுச்சுர வேந்தன் கேட்டனன்
இன்றே யல்ல வென்றெடுத துரைத் து
நன்றறி மாதவி நலம்பல் காட்டினி
ககரு இன்று முனதோ விவனினை ஸ்ரீரொன
வென்றி நெடுவேல் வேந்தன் கேட்ப, ந
திதின முத ரெங்கோல் வேந்தென
மாதவா தமமுனோர மாதவ் னுரைக்கும்
முடிபொரு ணுணாகதோ முதுநீ ருலகிற
கஎரு கடியப் பட்டன வைந்தன வவற்றிற்

கடுஉ எஸ் - விளக்கம் இடுவான வேண்டி - இடலிருமயி

கடுந வாங்க - கொள்ளுதற்பொருட்டு

கடுச நீலககுஞ்சி - கருமையையுடைய குடில் நீலம் - கருமை
“நில யானை மன்னவன்” (சீவக. கசஅ)

கடுந - ச - இ.க நீலகாதாகலின்

கடுஇ - சு - விசைக்கஞ்ச குட்டுதற்பொருட்டு மாலைவாங்குதற்கு ஏறிய
கை குஞ்சியினின்றும் இழிந்திலென்னு ககந்தன் கேட்டு

கடுஎ சினந் திருகி - கோபமமுதுகி, “காய்சினந் திருகிய கடுக்திறல்
வேனில” (பெரும்பாண். ந) நோக்கான் - நோக்காராய் இது நோக்க
கல் நோக்கம்.

கடுக - கரு மு. மணி நக கந எ - அ கசஉ வியா - மாறாத

கசந - “இன்றேயல்ல” எனபதனை இக்காதையில் கக - ஆம் அடி
யிற்காண்க

ககடு உரைமென = உரையுமென - சொல்லுமென்று

ககஎ வேந்தே, செய்கோல் தின்றுகவென்று

கசஅ உரைக்கும் - உரைப்பான்.

கசக முடிபொருள் உணாகதோ - பரமாத, தத்துவஞானிகள்

கஎரு கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன ஐந்தாவன், கள், பொய்,

களும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காமந தம்பால
ஆங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்

௧௭௫ நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொருஅள
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனள்

௧௮௦ மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்ற முலையினன் முதிராக கிளவியள்
செய்குவன் நவமெனச சிற்றிலும பேரிலும்
ஐயங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தனள்
ஆங்கவ ளவ்விதல் பினனே யாயினும்

௧௮௫ நீங்கா னவளை நிழலபோல் யாங்கனும்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை, காமமென்பன, “களளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு
முள்ளக களவமென றாவோ துறந்தவை” (௨௪ எ - ௮) என்பா
யினனும் அவற்றின் - அவைவாதனனே

௧௭௧ - ௨ காமம், கன்முதலிய நாண்கிணையும் நீகாது என்றது,
காமமுடையோ மதற கானரு ருற்றவகளைபும் உடையாராவரெனறபடி

௧௭௩ ஆங்கது - அததன்மையதாயி காமத்தை அல்லவை கடிந
தோ - அல்லாத கன்முதலியவற்றையு கடிந்தோராவா

௧௭௪. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினேரே,

௧௭௬ உழப்போர் - வருகதுவோர்

௧௭௮ - ௧ நீங்காரே நரகத்தில துன்பமனுபவிப்போராவா,

மேல உதயருமான செயதி கூறப்படும.

௧௭௮. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது

௧௭௯ மாதவாபள்ளியுள் - பெனதத சங்கததாரான அறவணவழிக
ளுடைய உறைவிடத்தில்,

௧௭௮ - ௧ மணி ௨ இ - ௧௧, ௧௮ எ - ௮

௧௭௯ - ௧. மகளாகிய மாதவி பள்ளியுள் அடைந்தனள்

௧௮௦. அவன் - மாதவி. ௧௮௨. தவம் செயருவனெனற

௧௮௩. ஐயம் - பிசை. அமபலம் - உலகவறவி

௧௮௮. அவளை நிழலபோல யாங்கனும் நீங்காளுய

௧௮௯ காரிகைபொருட்டி - மணிமேகலைபொருட்டி காழ்கொள -
முற்ற. மணி ௨௨ ௧௪௮.

(பி - ம்.) ௧௭௩. ‘அவைகடிந்தோரென’ ௧௭௬. ‘அடைதலும்’

ஆரிரு ளஞ்சா னமபல மடைந்தனன்
காயசன் டிகைவடி வாயினன் காரிகை
காயசன் டிகையு மாங்குள ளாதலீற

கக0 காயசன் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வான் விஞ்சைய நெருவன் றேன்றி
நங்கிவன் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
ஆங்கவன் தீவினை புருதத தாகலீன
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்ம்கன்

கக1ரு உதய குமர னெழியா னாக
ஆங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
ஒங்கிருள யாமத திவனையாங் குய்ததுக்
காயசன் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வான் விஞ்சையன் றன்னைபுங் கூஉய்
உ00 விஞ்சை மகளபா லிவன்வந தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனதையுங் கலக்கி
ஆங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத
தீங்கிவன் றன்னை பெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவா தம்முளோரா மாதவ னுரைத்ததும

உ01ரு சோழிக வேனாதி தன்முத நோக்கி

கஅ௭. அஞ்சானாதி அம்பலமடைந்தனன்

•கஅஅ காரிகை - மணிமேகலை கஅ௭ உள்ள - உள்ளான்.

கக௧ வாய்வான் - தப்பாத வான்

ககஉ இவன்பொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு

கக௩ அவன் - உதயகுமரன், காஞ்சனனுமாம்

கக௪. மருள் உவமவுருபு, மணி. ச உ௭

கக௫ அவன் தன்னை - மணிமேகலையை

கக௬ இவனை - உதயகுமரனை

உ00 விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை

உ0௩. ஏறித்தது - அத்திலினை வெட்டியது

உ0௮ ஏனாதிமேனபது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்
களுளொன்று, இதனை, “மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்” (தொல்
புறந் கு அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் எழுதியவுரையாலும்,
அதில், “போககட லாற்றம் புரலித்தோப் பலபடைகருக, காககடல்
பெற்ற கரையனரே - போகக்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தாாவேந்தன
மோகிரஞ்சே, ரோனாதிப் பட்டத் திவன்” என்று அவர் எடுத்தக்கூட்டிய
பழம்பாட்டாலுமுணாக, பெரியபுராணத்தாக் கூறப்பட்டுள்ள திருந்
தொண்டார்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயுரொன்ற திருநாமம் இது
(பி - ம்.) கக௪ ‘மதிமருணெடுகுடை’

யானெயற் பால திளங்கோன் றன்னைத
தானெய தசுறை நகலின் கிருரையன்
மாதவா நோன்பு டடவா சற்பும
காவலன் காவ லின்றெளி னினறல்
௨௩௦ பசனை முறையெத மன்னவன் வழியோர்
துயாலின் யானை றேன்றின னென்பது
வேந்தர தனொலி யுயவதன் முன்னம்
சங்குவன் றனையு மீமத நேறற்க
சனிகை மகளைபுக நாவலசெய கென்றன்
௨௩௫ அணிகளா நெடுமுடி யராள வேந்தன்
௨௨ — சிறைசெயகாதை முற்றிறறு

பறியே வுச குடிப்பெயாபோலும் “அழிதொட்டான்” எனப்பறகு
‘எனமோதிரகு செறிதத சேனாதி’ (கீவக. ௨௧௧௭) என்று ஆசிரீடா
நிச்சுரீக்கரியரெழுதியிருக்கின்றனா மேற் கூறியவாற்றலும் இங்
காதையின் தலைப்பில் ‘மந்திரீடாகிய சோழிகவேனாதி’ என்றிருத்தலா
லும், ‘சோழிகவேனாதி’ எனப்பறகுச சோழனுடைய என்னோடொரு
செறிதத சேனாதிபும மாதிரியுமாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளு
தல் பொருத்தமுடைத்து

௨௦௭ காஞ்சனன தகுதியிலலாதவனாயினான்.

௨௦௭ - ௭ யான் செயற்பாலதை தான் செயததனாலெனக்

௨௦௮ - ௭ காவலின்றெனின், கோனபுமின்று, கற்பு” என்று “அரு
நிற வரசா முறைசெயி னல்லது, பெருமபெயாப பெண்டாருக்கு கதபுச
சிறுநாது” (சிலப். ௨௮ ௨௦௭ - ௮.)

௨௧௦ மகளை முறைசெய்த மன்னவன் - கனறையிருத்த பசுவின்
துடனாத திராததற்குத் தன் மகளைக் கிடத்தி அவன் மார்பில் உருளைசெல
லுமபடி தேரையூராத மதுவேசன இரனை, “மேலை, கறவைககன
நாரதானைத் தலையு மூரதான” (பழ. ௭௩), “வாய்ற கடைமணி
கடுகாடுருக, யாலின் கடைமணி யுருகா நெஞ்சுசுடத் தானநன், அரும்பெற
புதலவனை யாழியின் மடித்தான, பெருமபெயாப புகாரென புதியே”
(சிலப். ௨௦ இட - ௭), “கறவை முறைசெய்த காவலன்கா ணமமான”
(சிலப். ௨௧ ‘புறவுற்றை’), “மருஞம் பசுவொன்றின் மமமானோய தீர்,
உருஞ திருத்தே ருவோன” (குலோத்துங்கசோழனுடைய) எனபன்
உறநலும், பெரிய புராணத்திலுள்ள திருவாரூர் நெப்பாலுமுணாக.

௨௧௧ துயாலின் - தீவின் ௨௧௨ - ௩ முன்னம் ஏறதி

௨௧௩ கணிகைமகள் - மணிமேகலை

௧ - ௨௧௫ மணமலம் சிப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டு மாதவ
ரெல்லாம் மணிமேகலையை நோக்கி, ‘இதனை நீயறிவதுமுண்டோ’ என,
(பி - ம்.) ௨௦௬ ‘காவலனறித தககாவலான்’

மகன உரைத்தலும், அவனைச் சிறவனெடு வேறிடத்தொரித்து இசைத் தச சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைத்தலும், டேட்டு வேந்தன், 'உரையும்' என, ஒரு மாதவனுரைக்கும், அவனமுரைக்கும் மாதவன் ஏத்தி உரைத்தலும், வேந்த காவல் செய்கென்றன்னென விளைமுடிவு செய்க

இருபத்து மூன்றுவது சிறைவிடுகாதை

— [இருபத்து மூன்றுவது மணிமேகலை சிறைவிடுசெய்த இராசமா தேவி குறைகொண்டிரப்பச சீலங்கோதேத பாட்டு]

பன்னவ னுருளால் வாரந தவையெனும்^௨
நன்னெடுங் கூந்த னரைமு தாட்டி
அரசாக காயினுங் குமரற் காயினும்
திருநிலக் கிழமைத் தேவியாக காயினும்
நி சட்டுரை விரித்ததுங் கற்றவை பகாநதும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியின
இலங்கரி நெடுங்க ணிராசமா தேவி
கலங்களு ரொழியக கடிதுநென நெயதி
அழுதடி ஸீமா தமயிழை தன்னைத்
க௦ தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காந்தன

- உ - நரைக்கூந்தல் - வெண்மையைபுடைய கூந்தல்
௩ - ச ஆயினுமென்பது விகற்பப்பொருளைத் தருவதோரிடைச் சொல்
எண்ணிடைச் சொல்லுமாம்
இ - கட்டுரை - பொருள் பொதிந்த சொல்
ஈ - பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள் பயம் - பிரயோசனம்
இ - கூ - விரித்தும் பகாநதும் துடைக்கும் மொழியின
அ - கலங்களு - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம் கடிது நென்று - விரைவாகச் சென்று
க - அ - வாசநவை யெனுமுதாட்டி, மொழியின, தேவியது அஞ் மொழிய மன்னவனுளாற் கடிதுசென்றெய்தி யெனக்
கப. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து
கக - கொற்றங்கொண்டு - அரசவரிமையைக்கொண்டு, "கொற்றங் கொண்டு கோலினி தோசசென" (பெருங். உ இ எக) குடிபுறங் (பி - ம்) கூ. 'பட்டதுதுடைக்கும்' க 'அழுதனடிவிறகு'

செற்ற தெவ்வா தேளந்தம தாக்கியும்
தருப்பையிற் கிடத்தி வானிற் போழ்நது
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச செல்கென
கரு மூதது விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராத நானுததக வுடைததே
தன்மண் காததன்று பிராமண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிநதது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் நனமுன்

காத்து - குடிகளைப் பிறா நலியாமற் பாதுகாத்து, "குடிபுறந் காத்தோமபி" (குறள், ஓசு.)

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுவகாலம் நீகழுவது தெவ்வா - பகைவா

கங தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பிய தருப்பையுபுல்லிற் கிடத்தி போழ்நது - பிளந்து

கச செருப்புகல் மன்னா - போரின்கண்ணே புகருப் போசெயது வீழ்தலையுடைய அரசா செல்வுழிச செல்க என - செலுமுலகத்திலே செல்தவென்று அதனா கடறும் வண்ணம்

கரு மூததுவிளிதல் - மூப்புறது இறத்தல் இகருடி - சோழபரம்பரை

கங - க. போரிலிறவாமல் முதுமைபுற்று நோயால் இறந்த அரசருடம்பை அதனா தருப்பையுபுல்லிற் கிடத்தி, தமது ஆண்மையே பறறுக கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசாசெலுதல் உலகத்திலே இவா செல்கவென்று அவவுடம்பை வாளாற பிளந்து அடக்குதல் மரமாதலின் இவனுங் கூறினா இப்படியே, "ஞான மரீஇய பீடின மனனா, . . திறம்புரி பசும புந் பரப்பினா கிடப்பி, மறறுக தாக நல்லமா வீழாத, நீள்கழன் மறவா செல்வுழிச செல்கென, வானபோழ்த் தடக்கலு முயாதனா" (புறநா. கங), "மூப்பினும் பினியினும் இறவாது அமாகளத்தது வீழாதோரே துறக்கம் பெறவா" (நோல். அகத் கு. சச, ந) என வந்திருத்தல் காண்க, அகநா. கக க - க, பாகக

கச நாப்புடை பெயராத - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது புடைபெயர மாட்டாது நானுத்தகவுடைத்தது - நானுதற்குதியையுடைத்தது, "மலைத்தனை யெனபது நானுததக வுடைததே" (புறநா. கச)

கஉ - க தமதாக கியும் மூததுவிளிதல் இகருடிப்பிறந்தோர்க்கு நானுத்தகவுடைத்தது

கஎ - அ நின்மகன் மடிநதது, தன் மண் காததமையாலன்று, பிராமண் கொண்டமையாலுமன்று, காமத்தால், அவுலிறப்பு யாதென்று கூறப் படும.

கக மன்பதை - உயிர்ப்பனமை

(பி - ம.) கஉ. 'செற்றதெவ்வாதேயாத்மது' கங 'நானுத்தக வுடைத்தென'

உ0 தன்பங் கொள்ளே லென்றவன் போயபின்
கையாற றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுககங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையையென
றஞ்சி லோதி யாசனாக கொருநாட்

உரு பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னாசிய றுனிலன்
கருமபுடைத் தடக்கைக காமன் கையற
அருமபெற ளிளமை பெருமபிறி தாக்கும
அறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச

ரு0 சிறைதக கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

உ0 கொள்ளேல் - கொள்ளாதே அவன் - வாசந்தவை

இராசமாதேவி, அரசனை யடைந்து மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு
உடன்கொண்டு சென்று தன் காவலிலவைத்து வஞ்சித்தல இனிகூறப்
படும

உக கையாறறுள்ளங்கரந்து - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தை
மறைத்து, என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி

உஉ பொய்யாற்றொழுககங் கொண்டு - பொய்வழிகட்குண் ஒழுகு தலைக
கொண்டு புறமறைத்து - புறத்தே தோன்றாமல் மறைத்து; என்றது மணி
மேகலையை வஞ்சித்தறகெண்ணிய தனது தீயவெண்ணத்தை, ஒருவாறரு
ளும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி

உரு மணிமேகலையை வஞ்சஞ் செய்குவெனென்று கருதி.

உச அஞ்சிலோதி - இராசமா தேவி

உரு. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்ணி

உக அறிவுதிரிந்தோன - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமான்

உஎ கையற - செயலற

உஅ இளமை - இளமையை பெருமபிறிதாக்கும - பயன்படாது
கெடச்செய்யும.

உஎ - அ. கையறப் பெருமபிறிதாக்குமெனக.

உக. தலைப்பட்ட - கோபட்ட, முக்தனமைப்பட்ட வென்றமாம்.

ரு0 தககன்று - தகத்தன்று, விகாரம். வேந்த அனமை விரி
என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல

உச - ரு0. அஞ்சிலோதி ஒருநாள அரசனாகஞ்ச சிறை தககனறென
வெனக.

(பி-ம்.) உக. 'அறவியறிரிந்தோன'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லா
 மறப்பின பாலா மன்னாக கெனப்
 தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தனனைச்
 செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென றிறைநொய்
 ௩௫ என்னோ டிருபாடுனு மிருக்கவிவ விளங்கொடி
 தன்னோ டெடுபாடுனு தகைக்குந ரில்லென
 றங்கவ டனைகடஉ யவடன னோடு
 கொங்கிற குழலாள் கோயிலுட புககாங்
 கறிவு திரித்திவ வகனக ரெல்லா
 ௪௦ எறிதரு கோலமயான ரெய்குவ லென்றே
 மயறபகை யூட்ட மறுபிறப் புணராதாள்
 அயாப்பது ரெயாட் வறிவின ளாகக்

௩௧ - ௨ நெப்பீனபாலா மக்கள் உலவிமுதலிய லிசேட்டமுடைய
 வா புதலவா அல்லார் மறப்பினபாலா - அல்லா வா மறத்தற குரியவர்
 எனபது - எனது பெரியோர் கூறுதலை இவ்வழிகளின் கரு: "உறறுழி
 யுதலியு முறுபொருள கொடுத்தும் ஒரு குழப்பிறாப் பவனோ
 ருளனும், புத்தோன வந்த வெனனா தவருள, அறிவுட்டையோளு றாசுக செல
 லும், வேறறமை தெரிந்தாறபா ளுளனும், கீட்பா லொருவன் சுறபின்,
 மேறபா லொருவனு மவனகட் பரிமே" (புறநா. ௧௮௩) எனபதன்
 பொருளையும், "அரமபோலும்" (குறள், ௧௧௭) எனபதன் பொருளையும்
 ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல் காண்க

௩௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

௩௪ சிறைநோய் - சிறைத் துன்பம் தீர்க்கெனது - தீர்க்கவென்று

இறை - அரசன்

௩௬ தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டைப் பெரிப் பிச்சைக்
 குப் புருவாளாயினும் தகைக்குநா இல் - தடுப்பவா ளாயினால், 'அண்ட
 தகை யுடம்பு' (சீவக. ௧௧௭௨) என்று - என்று கூறி

௩௭ அவடனைக்கடஉ ய - மணிமேகலையை யடைந்து

௩௮ குழலாள் - இராசமாதேவி

௩௯ - ௮ குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புகரு

௪௦ அறிவுதிரித்து - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செயது, 1⁰த
 தாகவி யென்றபடி

௪௦ எறிதருகோலம் - அடிகளுக்கோலத்தை, கலவெறியுங் கோ
 லத்தை யென்றுமாம் செய்குவவென்று - இவளுக்குச் செயவேனென்று
 கருதி

௪௧ மயறபகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காணமாகிய மருந்தை
 யூட்ட, "வருச முணடு மயறபகை யுறறோ" (சீவக. ௮௧௨) உணராதாள்
 தாள் - மணிமேகலை

௪௨ அயாப்பது - மறப்பது

௪௩ - ௨. "மயறபகை யூட்டின மறுபிறப் புணராதே, அயாப்பது

- கல்லா விளைஞ றொருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
சுரு இணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணாகுறி செய்து பொருந்தின னென்னும
பாணமைக் கட்டுரை பலாக்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
ஆங்கவன் ரென்றவ் வாயிறை யிருந்த
ரு0 பாகுதி லொருசிறைப பாடுகென் றனைதலும
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்தா
நாவியன மந்திர நடுங்கா நோதி
ஆண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பக்
காணம் பெற்றோன் கடுநதுயரெய்தி
ரு௫ அரசு ருரிமையி லாடவ ரணுகார

செய்யா வறிவினே னுயினேன் ” (கஉ - கூ) என்று பின்பு வருதல் காணக்
உணராதான் அறிவினனாக

சச வல்லாவஞ்சுசெய்து - வல்லபடி செய்து, “வடியா நாவின் வல்
லாவஞ்சுப் பாடி” (புறநா. ச௭)

சஅ காணம் - பழங்காசு, சீவக. கக்கள, ந கைந்நிறை கொடுப்ப -
கைந்நிறையக் கொடுப்ப, நிறை விகாரம், “நிலநெளிபரந்த வனதே”
(சீவக. சகூஉ) எனப்பதில, ‘நெளி’ என்பதுபோல

சகூ - அ ஒருவனைக்கூஉய், ‘வல்லாவஞ்சுசெய்து புணாகுறிசெய்து
பொருந்தினனென்னுங் கட்டுரையைப் பலாகும் உரை’ என்று கூறிக்
காணம்பலவும் கொடுப்பவனாக

சக ஆயிழை - மணிமேகலை

ரு0 பாகுதி இல ஒரு சிறைப்பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்தி
னிடத்தே, பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்

சக - ரு0 அவனசென்று பாடுசென்றனைதலுமெனக்

ருக தேவி - இராசமாதேவி இது - இவளின், ஏன வந்தது

இஉ நாவியல் மந்திரம் - நாப புடைபெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படும்
மந்திரம், என்றது வேறறறவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை; “ஆறெழுத
தடவியிய வருமறை கேனவி, நாவியன மருங்கி னவிலப் பாடி” (முருகு.
கஅக - ௭)

ருக - கூ ஆயிழை, இது தேவிவஞ்சுமெனத்தெளிந்த மந்திரத்தை
ஒதிக் கோலத்துடனிருப்பவெனக்

ரு௫ அரசுருரிமையில் ஆடவாணுகார - அரசருடைய தேவிமாரிருந்
தும் அநதப்புரத்தில ஆணைக்கள குறுகார, “ஆடவா குடிகாவருங்கடி
வரைப்பின” (நெடுநல். க௦௭), அநதப்புரத்தை, “குழைமுடிகப் புரிசை”
(சீவக. உ௭௫) என்பா நிருத்தக்கதேவர்

(பு-ந்.) ரு௩, ‘ஆண்மைக்’

நீர்பக கொடுமக, ணினைப்பறி யேனென்
நகரா சைவிட் டாங்கவன் போயபின்
மரணநோய செயநாளை வைப்ப தென்னென்
றுயயா நோயி னானொழிந் தன்னென்ப

௧௦ பொயநநோய காட்டிப், புழுக்கறை யடைப்ப
ஊனொழி மந்திர முடைமையி னந்த
வாணுதன மேனி வருந்தா திருப்ப
ஐயென விமயி யாயிறை நடுங்கிச்
செய்தவத தாட்டியைச் சிறுமை செயதேன்
௧௧ எனையத குற்ற விடுககன பொழுது
பொன்னே ரீனையய பொறுக்கென நவொடமு

இக் கூடத்தை யடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவ்வது சீய
வெண்ணைதே காணநிந்திலேனெனக் கருதி இராசமாதேவி வியபிச்சிக
சுறு கருததுடையானென்று அவலிசைஞன் கருதினென்போலும்

இள அக்கா - அந்தப்புரம்

இச - ஏ காணப்பெற்றேன, தயசெய்தி அறியேனென்று கைவிட்
புப்போயினெனக் கூ - இள மணி. உங் கூச - இ

இஅ உயயகுமாணுக்குக் காமநோயை உண்டாகுகிக் கொலலுவித்த
இவளை இனி உயிருடன் வைத்தல் நமதன்பிறகு யாதுபயனென்று இராசமா
தேவி கருதி

இக உயயாரோயின - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய
நோயினால், மருத்தாற போக்ககொண்ணாத நோயினாலென்றுமாம்

௧௦ புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும் அறை, "புழுக்கறைப் படலோ
போனது" (௩. ௧௫), என்றா முனதும்

இஅ - ௧௦ (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி அடைப்ப
வெனக்

௧௨ வாணுதல் - மணிமேகலை இஅ - ௧௨. மணி. உங். கூச - ஏ.

௧௩ ஐயெனவிமயி - விரையப்பொருமி "ஐயென விடையு" (சீவந.
௪௪௮), 'மோதிராதொட் டையெனன நோக்கினா" (சீவக. ௧௦௪௦)
ஆயிறை - இராசமாதேவி

௧௪ செய்தவததாட்டியை - மணிமேகலைக்கு, ஐ உருபு மயக்கம்
சிறுமை - குற்றம் என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய முன்றனையும்

௧௪ - இ பொறுது செய்தேனெனக்

௧௬ பொன்னேரீனையய - திருமகனின் மறுதலைப்பாலவாய், திரு
மகளுக்கு நோகிய அத்தன்மையை யுடையாயெனினுமமைபும் (மணி.
௨ ௧௬), "கோளரிகருந் நிகரனனா" (திருச்சிற். ௨, ௨௫) அவன் - இரா
சமாதேவி

மேலவருவன் மணிமேகலை கூறது.

(பி - ம்.) இக 'சினைப்பறியேனெனது' ௧௬. 'பொறுக்கெனந்
டொழ'

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றேன்றிய

எலங் கமழதா ரிராகுலன் றன்னை

அழற்க னாக மாருயி ருண்ண

எ0 விழித்த லாற்றே னென்னுயிர சுடுகாள்

யாங்கிருந் தழுதனை யிராங்கோன் றனக்குப

பூங்கொடி கல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை

உடற்கழு தனையோ வுயிரகசழு தனையோ

உடற்கழு தனையே லுன்றான் றன்னை

எ1 எடுததும் புறங்காட்டி ட்டுனர் யாரே

உயிரகசழு தனையே லுயிர்ப்புகும புகில

செய்ப்பாட்டு வினையாற் றெரிந் துணர் வரிய

தவையிராக் கன்றனை யாயி னுயதொடி

எவ்வயிராக் காயினு மிரங்கல் வேண்டும்

அ0 மறமுன மகனை மாபெருந் தேளி

செறற சளவன் செய்தது கேளாய்

மடைக்கலன் சிதைய வீழுகத் மடையனை

உடறமுனி ரெய்தாந் குருத்தெழும வலனனை

கௌ - அ தோன்றிய இராகுலனறனை

கக அத்தகண நாகம் - திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு, அட்டல் - லிட்டம், “ஐந்தலை யரலின் ஸ்ற்றத தாரழல் குளிக்க லுற்றா” (கீவத். எச்ச), “அழலவாய நாகத் தாரெயி நழுநதினா” (சிலப். இ கஉச)

எ0 விழித்தல் - உயிர வாழ்தல், நாகத்தின் தொழிலாகதினுமனையும்

எக இளவடிகாணறனக்கு யாகுகிருந்தழுதனை, அழுதிலாயெனறபடி

எ1 புறங்காடு - மயானம்

எ௨. புகில - புகுமிடமாகிய உடம்பு, “கோக்காரொடா லெய்யா தோர புகிலை” (நாலடி சக)

எ௩ வினையெனறது, நலவினை தீவினையெனலும் இரண்டையும்,

எ௪ - எ வினையால் உயிர்புகுமபுகில் தெரிந் துணர்வியதெனத்

எ௫ அனபினையாயின - அன்பையுடையாயின ஆயதொடி விரி

எ௬ எவ்வயிரககாயினும் - எல்லாவயிரககும்

அ0 மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி, விரி

அ௧ கோபித்த காஞ்சனை கொல் செயதற்குக் காரணமான தீவினை யைக்கேள் அஉ மு. மணி உக் இக

அ௨ உடம்பைத் துண்டமாக வெட்டினமையால் தோன்றி யெழுந்த வலிய தீவினை

(19 - ம.) எ0 ‘இழித்தலாற்றேன்’ எ1 ‘ராமபுறங்காடு’ எ௩ ‘செயற் பாட்டுவினை’ அ௬ ‘உருத்தெழுமவலினை’, ‘உருத்தெழுப்பாவம்’

௩௭. கவிழி யாவி னல்லுயிர் வாங்கி
 அரு விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
 யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
 பூங்கொடி நல்லாய் புருந்த திதுவென
 மொய்மமலர்ப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
 தெய்வக கட்டுரை தெளிந்ததை யீடு
 ௭0 உற்றதை யெல்லா மொழியின் றுரைதது
 மற்று முரைசெயு மணிமே கலையான
 மயற்பகை பூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தேன்
 அயாபபது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
 சல்லாக கயவன் காரிருட் டான்வா
 ௭௫ நல்லா யானுரு நான்கொண டிருந்தேன்
 ஊனொழி மந்திர முடைமையி னன்றோ
 மாணியை செய்த வஞ்சம பிழைத்த
 சந்தரஞ் சேறனு மயனுருக கோடலும்

அச. அரவின - அரவினா நல்லுயிர் வாகியெனந்து, முற்பிறப்
 பின செய்தியை

அடு வீட்டியது - கொன்றது, வீழ்த்தியதென்பதன மருஉவுமாம்.

அஉ - இ வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின வாகி இப்பிறப்
 பில் விஞ்சையன் வாளால் வீட்டியது

அசு இது - இச்செய்தியை அள புருந்தது - சமப்பித்தது

அஅ பொழிவு - உவவனம்

அக தெய்வககட்டுரை - சந்திரபாவைத்தெய்வக் கூறிய பொருள்
 பொதிந்த சொல்

௭0 குழியினறு - விடாமல் அள - ௭0 இதுவென வுரைத்தெனக

௭௧. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவான்

௭௨ அயாபபது - மறப்பது

௭௩ கயவன் - மீழ்மகன், கொடியவனுமாம் இருள் - இருளில்

௭௫ நான ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்

௭௬ - இ. மணி. உரு சரு - இள

௭௭ வஞ்சம - ஊனொழிந்தன்னென்று பொயரோய காட்டிப் புழுக
 கரை யடைத்தது பிழைத்தது - தப்பியது

௭௮ - எ. மந்திரமுடைமையினன்றோ வஞ்சம பிழைத்தது

௭௯ அயனுருக்கோடல் - வேறறுருவக கொள்ளல்.

(பி - ம்.) ௭௭. 'உடைமையினன்றே'

சிறைதயிற் கொண்டேனென சென்ற பிறையிற்
 ௧00 காதலற் பயந்தோய் கடுகதுயா களைந்து
 திதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டால்
 தையா லுன்றன் தடுமாற் றவலத
 தெய்யா மையநீந தின்னுரை கேளாய்
 ஆளபவர் கலகருற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
 ௧0௫ காருக மடநதை கணவனுங் கைவிட
 ஈனற குழையொடு தான்வே ருதி
 மானறோ திசைபோய் வரையான் வாழ்வுழிப்
 புதலவன் றன்னையோ புரிநான் மார்பன்
 பதியோ ரறியாப பானமையின் வளாகக

௧௮ - ௧0௧ போனபிறப்பில எனக்குக கணவனுயிருந்தோனை இப்
 பிறப்பில மகனாகப் பெற்ற உனது துயராககளைந்து வினையைத் தீர்த்து
 பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிறைதயிற் கொண்டேனென

௧0௨ தையால் விளி.

௧0௨ - ௩ தடுமாற்று அலவதது எய்யா மையல் - தடுமாறுதற்கு
 காணமாகிய வருத்தத்தைச் செய்யும் அறியாமையாகிய மயக்கம், மையல் -
 செல்வச் செருக்குமாம், “மையமைத யானைநிரை மன்னன்” (வேக.
 ௫௮௧)

மேல, காமம், கொலை, கள, பொய், களவு ஆகிய இவ்வவைதும் நீக்கற்
 பாலனவென்று இராசமாதேவிக்கு மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலியன
 கூறப்படும்

௧0௪ அரசா கொடுங்கோல செலுத்ததலால், யாவரும் தத்தம் நிலை
 தடுமாறிய நல்ல நாட்டில், கலி. இ

௧0௫ காருகமடநதை - இல்லறவொழுக்கினளாகிய ஒருத்தி, செய்
 வோ குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம் கைவிட - தற்கக.

௧0௬ குழியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

௧0௭ மான்று - மயங்கி வரையான் - தன்னலம் விலைகொடுப்பார
 யாவாகரும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார ஆகாதாரெனும் வரையறை
 யில்லாளாய்

௧0௪ - ௭ நாட்டிற் காருகமடநதை கணவன் கைவிடுதலால், வேருதி
 மான்று போய் வரையாளாய வாழ்வுழியெனக் இல்லறவொழுக்கின
 ளாகிய இவள் கற்பொழிந்து வரைவினறி வாழ்தற்கு அரசனது கொடுவ
 கோனமை காரணமாதலின், ‘ஆளபவர் கலகருற’ எனப்பது கூறப்பட்டது,
 ‘மாதவா நோன்பு மடவா கற்பும், காவலன் காவ வினதெனினி னினரூல’
 (உஉ உ0௮ - ௬) என்று இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௧0௮ - ௬. புரிநான் மாபன புதலவனறனை வளாக்க.

கக0 ஆங்கப் புதல்வ னவடிந மறியான
தானபுணர்ந தறிநதுரீன றனலுயிர நீத்தது
நீரநை வேட்கையி னெடுங்கட முழலும்
குனமுதிர மடமான் வயிறுகிழித தோடக
கான வேட்டுவன் கடுங்களை தூர்ப்ப

கக௫ மானமறி விழுந்தது கண்டுமன மயங்கிப்
பயிரகரூல கேடதன் பான்மைய னாகி
உயிரப்பொடு சொங்க ணுகுதக நீர்கண்
டோடடி யெய்தோ னோருயிர துறந்ததும்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டங் கண்ணி

க௨0 கடாஅ யானைமுன கட்டா முற்றோ
விடாஅது சொன்றதன வெண்கோட்டு வீழுவ
துண்ட களளி னுறுரெருக காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

கக0 ஆங்கப்புதல்வன் - அங்கனம் வளர்க்கப்பட்ட புதல்வன் அவன்
திம - அவன் தன்னுடைய தாயென்னுந் தன்மையை

கக௧ பின்னறிந்தெனக

கக௨ நீரநை வேட்கையின் - நீராசைய விருப்பத்தால், நை
வேட்கை விளைந்தொக, “நின்னசை வேட்கையி னிரவலா வரு
வதை” (புறநா. ௩), “நீரநைஇ வேட்கையின் மானின்று விசிகும”
(சிலப். ௧௧ எ) கடம - காடு

கக௩ ரூல - கருப்பம் கக௪ தூர்ப்ப - செலுத்த

கக௫ மானமறி - பெண்மான, மானகுட்டியுமாம்

கக௬ பயிரகரூல - பயிராகிய ரூல, பயிர - மிருகங்களுள் ஒன்றை
மறநென்று அழைக்கும் ஒசைக்குறிப்பு, “மடமா னுரு பிணையி ரழைப்
பின்” (புறநா. ௧௫௭)

கக௭ ஒட்டியெய்தோன - வேட்டுவன், சுட்டு

கக௮ - ௩ நீத்ததும் துறந்ததும் கேட்டும அறிதியோ, இதனால்
காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது

க௨0 கடாஅயானை - மதயானை, “கடாஅக களிற்றின்மேல்”
(குறள், ௧0௮௭) கட்டாமுற்றோ - களளை விரும்பியுண்டு களித்தோர

க௨௧ கோடு - கொம்பு

க௨0 - ௨௩ கட்டாமுற்றோ இங்ஙனமாதலை, “புதுக்கோள யானை
முன் போற்றுது சென்று, மதுக்களி மயக்கத்து விரை மாயாத ஊஉம்”
(மணி. ௧௨ ச௫ - ௩) என்றதனானுணர்ச்சு

(பி - ம்.) கக௮ - “ஒட்டியெய்தோன”

பொயயாற்றெழுச்சும பொருளுனை கொண்டோ
 ௧௨௩ கையாற்றவலங் கடந்தது முண்டோ
 களவோ வாழ்க்கைய நுறவுங் கடுந்துயா
 இளவேயத தோளாயக கிதுவென வேண்டா
 னானபே ருலகத்து வாழ்வோரக கிங்கிவை
 துனபந் தருவன துறத்தல வேண்டும
 ௧௨௪ கழற கலவி யனறா காரிகை
 ரெறறஞ் செறுத்தோ முறற அனாரதோ
 மலலனமா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
 அலலன மாக்கட கிலத்து நிரப்புநா
 திருந்தே ரெலவளை ரெலலுல் கறிந்தோ
 ௧௨௫ வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தோ
 துனப மறுக்குந் துணிபொரு ஞுணர்ந்தோ
 மனபதைக கெல்லா மன்பொழி யாரென
 ஞான நன்னீர் நனகனந் தெளித்துத

௧௨௪ பொயயாற்றெழுச்சும - பொயவழிக்கவெழுத்துல பொரு
 ளெனக் கொண்டோ - காரியமாகக் கொண்டோ

௧௨௫ கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம்

௧௨௬ களவோ வாழ்க்கையா - களவே உழவுபோலும் இலவாழ்க
 கைப் பொருளாக வுடையோ, “கைப்பொருள் வெளவுங் களவோ வாழ்க
 கை, கொடியோ” (பெருவாங். ௪௦ - ௪௧) கடுந்துயா - மிக்க துன்பம்

௧௨௭ இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்

௧௨௮ கலவி காரிகை அனறு - கலவி அழகுடைத்தன்று, என்றது
 பின்பு கூறப்படும் நற்குணவல்லாதவழிக் கலவி அழகுடையதன் நென்ற
 வாறு இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பம் தருவனவற
 வறத் துறவாவழிக் கலவி அழகுடைத்தனென்று பொருள் கூறினும்
 பொருந்தும்

௧௨௯ “மலலனமா ஞாலத்து வாழ்வோ” (சிலப். ௩௦ - ௨௦௨)

௧௩௦ அலலனமாகக் கட்டு - வறுமைத் துன்பமுடையதாகு

௧௩௧ - ௩ நிரப்புநீர் வாழ்வோரென்போ

௧௩௨ எலவளை வினி

௧௩௩ - ௫ அருமபசி களைந்தோரே செல்லுலகறிகதோ

௧௩௪ துணிபொருள் - பரமாதத் தத்துவஞானம்

௧௩௫ - ௭ அனபொழியாரே துணிபொரு ஞுணர்ந்தோ.

௧௩௬ ஞானனனீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை கனகனம் - கனருக.

(பி - ம) ௧௩௭ ‘நிரப்பினா’

தேன ரோதி செவிமுதல் வாரத்து
 கச0 மகன்றுயா நெருப்பா மனமவிற காச
 அகஞ்சுடு வெநீர் யாயிழை யனிப்பத்
 தேற்படு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
 மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
 ஆங்கவ டொழுதது மாயிழை பொறுஅள
 கசடு தான்றொழு தேத்தித தருதி செய்திலை
 காதலா பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
 மாபெருந் தேவியென் றெதிவணங் கினளென்

உரு — சிறைவிகோதை முற்றிற்று.

கருக தேனரோதி - இராசமாதேவி செவிமுதல் - செவியிடம்
 கச0 மகன்றுயா - புதல்வனிறந்த துயரம், புத்திரசோகம்
 கசக அகம் - உளளிடம் ஆயிழை - மணிமேகலை
 கருஅ - சக. ஞானநீரைத் தெளித்து வாரத்து வெநீரைய அவிப்ப
 வெனக

கசஉ தேறு - தேற்றுகொட்டை
 கசரு மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு
 கசச ஆங்கவன் - இராசமாதேவி ஆயிழை - மணிமேகலை
 கசக காதலற பயந்தோயன்றியும் - எனது முற்பிறப்பின் நாயகனை
 இப்பிறப்பிற் பெற்றதல்லாமலும்

கசக - எ காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசன் பட்டத்துத்
 தேவியாகவு முன்னாயென்று

க - கசஎ வாசுந்தவையென்னும் மூதாட்டி, மொழியினன், அவன்
 மன்னவனருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று வாழத்தி, 'மன்ன
 வனநன்முன துன்பகொளளேவ' என்ற போயபின், அஞ்சிலோதி கரந்த
 அடக்கிக் கொண்டு மறைத்தது, 'மணிமேகலையை வஞ்சஞ் செயருவல்'
 என்று ஒருநான் அரசனுக்கு, 'சிறை தக்கன்று' என, 'நீரக' என்று
 இறைசொல, குழலான அவனோக்க உய்ப் புக்கு, 'செயருவல்' என்று ஊட்ட,
 அறிவினனாக, கொடுப்ப அணைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப,
 இருப்ப, அவன் தொழ மணிமேகலை ஒழிவினதுரைத்தது மறம உரைசெய
 பும, அவனமுரைசெயபவன் அவிப்ப, அவன் தொழுதலும், ஆயிழை
 பொறுஅளாய, 'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர் வணங்கினனென வினை
 முடிவு செயக

இருபத்துநான்காவது
ஆபத்திராட்டைந்த காதை

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரொழிகது
ஆபத்திராட்டைந்த பாட்டு]

மன்ன குமரனை வஞ்சம புணராதத
தொன்முது கணிகைதன் குழைசெயிற போயவன்
விஞ்சையன் வானின் விளிந்தோர் எனப்பது
செஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய வருந்தி
௫ மாதவி மகடனை வான்சிறை நீகசக
காவலன் நேனி காறநீழ விழந்தாள்
கரவே ரல்கு வருந்தவ மடவா
உரவொரு களித்த பொருபுத தெருவாய்
ஆயிரங் கண்ணு னவிரயம் வழககொரு
௭ மாயிரு ஞாலத தத் தோன்றிய னவிரயம்
ஆங்கவன் புகல்குனே டருந்தான் முனிந்த
ஓங்கிய சிறப்பி னொருதூற்று நல்லாரு
திருக்கிவா மணிமுடித தேவாகோன் றனமுன்
உருபாதி முனிந்த வென்குலத தெருந்திபு
௮ ஒன்று கடைநின்ற வாறிரு பதின்மரித

-
- க. மன்னகுமரனை - உதயகுமரனை புணராதத - சேடதரிய
உ. முதுகணிகை - சித்திராபதி, எழுவாய் பொன்முதி, ஒரு
பொருட்பன்மொழி போயவன் - உதயகுமரன்
௩. விளிந்தோன் - இறந்தான்.
௪. மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை நீக - நீகத்தெப்பாருட்டு
௫. காவலனேறி - இராசமாதேவி ௬ - ௭ நீகக வீழ்து
௮ - ௯ கணிகை, விளிந்தோனென்பதை கேட்டு வருந்தி வீழ்து
௯ 'ஆரவோ' எனப்பது முதலியன சித்திராபதிபுதறு
௧௦ புதலவன் - சயந்தன் ௧௧ துறறிருபதொருவா
(பி - ம.) ௧௨ - ௧௩ 'சிறைதவித்தத, காதலனேறி' ௧௪ ஒன்று டருக
யிட்ட

தொன்றுபடு மாதகாத் தோன்றிய நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலா
மாபெருந் தேவி மாதா யாரினும்
பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று

உ0 மாதவி மாதவா பன்னியு ளடைந்ததும்
பரந்துபடு மனைதொறும் பாததிர றோந்தி
அரங்கக கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையா
தகுதி யெனனா தன்மை யன்மையின்

உரு பன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரால்
இநக ருறு உ மிகுகணு முண்டால்
உமபளந் தழீஇப் வுயர்மண னெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும புண்ணியங் கான்ற
கிராமணி நெடுமுடிக கிளவி முன்னு

உ0 இளவேனி லிறுப்ப விறுமபூது சான்ற

கக தொன்று - பழமை

கஅ மாபெருந்தேவி விளி மாதா - நாடகக்கணிகைகள்

கஎ - அ மாதரெல்லாருளும் யானுறுதுன்பம் யாவரும் பட்டில
ரென இளயகக

கக பூவிலை - அறறைப்பரிசும், "பூவிலை மடங்கையேவற சிலதியா"
(சிலப் ௫ ௫௧) ராததவன் - கோவலன்

உ0 மாதவாபன்னி - அறவணவழிகள் உறையும்டம்

உஉ அரங்கககூத்தி - மணிமேகலை

உக - உ அரங்கககூத்தி, பாததிரமேந்திச சென்று மனைதொறும்
ஐயங்கொண்டதும்

உ0 - உச அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவே
யன்றி நாடகக் கணிகையாளுடைய ஐயல்பன்மையால் அவற்றை அவாக
குத தகுதியெனது கூறா, இனி, 'நாடகக்கணிகையா' எனப்பதை எழுவா
யாகக்கொண்டு அவா தகுதியெனனா ரெனினுமமையும்

உ௫ மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதடகுமரனுக்கு உண்டான
இடுககணல்லாமலும் மாதரால் - மணிமேகலையால்

உக இடுககண - துன்பம்

உஎ உம்பளம் - உபபளம், வீகாரம் கோடு - கரை

உஅ கானல் - கடற்கரைச்சோலை

உக. நெடுமுடிககின்னி - ஞா அரசன் முன்னு - முன்னக

உ0 இறுப்ப - தங்குதலால், இறுமபூது - அதிகமம் இறுப்பச
சான்ற

(பி - ங்.) கஅ. 'மாதாயாவரும்', 'மாதவாயாவனாயினும்'

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமிழ ளொருத்தி தோன்ற
இன்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
௩௫ கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினும்
உண்ட வாயினு முயிரத்த மூக்கினும்
உறறுண ருடமபினும் வெற்றிச்சிலைக காமின்
மயிலையுஞ் செயலை மாவன குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலாநத
௪௦ மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப
பலர்புறங் கண்டோன் ாணிநதுதொழில் கேட்பு
ஒருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையான்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வநநாள்
யாங்கொளிந தனவங் விளங்கொடி யொன்றே
௪௫ வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற தோஷுதி

௩௧ சோலை - சோலையில் ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்

௩௨ தானேதமிழன் - தான்தனித்தவளாய

௩௩ - ௩௨ முனனாத தோன்றவெனக

௩௪ நாகுள்ளாகிய இததனமையையுடையாள் யாவாளாவென்று

௩௫ அறியான் - அறியானாய் மன்னவன் மயக்கமெய்தி

௩௬ வாயெனறது நாலினை உயிரத்த - மோந்த

௩௭ உறறுணருடம்பு - திண்டியுணருடம்பு

௩௮ மயிலை - மல்லிகைவிசேடம் செயலை - அசோகு

௩௯ பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ் ௪௦ கமழ - கமரத்தலால்

௩௮ - ௪௦ மயிலை முதலியனவாகிய அம்பெனக

௩௯ - ௪௦ கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பி

னும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசகமழத்தலால் பாணிககூறிய, 'கண்ட
கண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள், என்றது, வேறுவேறு காலங்
களில் வேறு வேறு பொருள்களால் அனுபவிககப்படுவன ஒருகாலத்து
அவள்கண்ணே அனுபவிககப்பட்டன வென்பதாம்

௪௧ பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்

௪௨ மதி - மாதம் கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும் உரையாள் -
சொல்லாளாய் ௪௩, அநகான் - அநாளில்

௪௪ தோஷுதி - தேமும்பொழுது

(௮ - ௩.) ௩௬ 'இன்னையாக்கொல்' ௪௨ 'கழிப்ப வுண்மான்'

நிலத்திற் குளித்தது நெடுநீசும பேறிச
 சலத்திற் நிமிடமோர சாரணன் றோன்ற
 பன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
 நென்னுபி ரணையா வீங்கொளித தாளுள்ள
 ௫௦ அன்னு மொருத்தியைக் கண்டிரோ வடிகள்
 மொல்லுமி னென்று தொழுவவ னுரைப்பான்
 சலத்திலே லுயினுங் காரிகை தன்னைப்
 பண்டறி யுடையேன் பாரத்திப் பேளாய
 நாக நாடு நடுகின் முள்பவன்
 ௫௧ வாகை வேலோன் வளைவணை நேனி
 வாச மயிலை வயிறுதுட் டோன்றிய
 டீரெவனை யென்போள பிறந்த வநநான்
 இரவிஞுவத தொருவ னினைமுலை தோயக
 கருவொடு வருமெனக கணியெடுத்த துரைத்தனன்

சக நிலத்திற்குளித்தது - நீரிற்புகுவதுபோல நிலத்திற்குருகது நெடு
 விசுமபேறி - சந்திரசூரியர்களை எட்டிப்பிடித்ததற்குச் செலவதுபோல நீண்ட
 ஆகாயத்திற்கென்று

சௌ சலத்தில திரியும் - பூமிமேல நடப்பது போல நீாமேலே நடந்து
 திரியும்

சக - எ குளித்தது ஏறித் திரியும் ஒருசாரணன் தோன்றவெனக
 நிலத்திற் குளித்ததல் முதலியன அறபுத் சத்தியாகிய இருத்தியெனப்படமும்.
 தன் சாணையாகிய சுததோதனனுக்கு ஞானமுண்டாகக்குதற்பொருட்டு
 சலத்திற் குளித்ததல் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன காட்டினுனென்று
 வுகவ(காஷ்டபோதி சத்தவமொன்பவரற் செய்யப்பட்டினன் புத்தச்சரித்த
 தன் ௧௧-ஆம் வாகக்கதரால் தெரிகின்றது, “நீரினிற பூல்ல வானி னினைத்
 வழி யொதுவகு கின்ற, சாரண மெனம் ராவா சமணரி லிருத்தி பெற்
 றோ” (௨ ச) எனறா துடாமணி நீதன்மையாரும், “வாறு டிழி
 மோன்” (௧௦ ௩௩) என்று இருநூலில் முன் வந்திருத்தல் காண்க,
 பெரும். ௩. ச அக - ௬, பாகக

சஅ அவனை - அச்சாரணனை ௫௦ அன்னுள் - அத்தன்மையான

சஅ - ௫௧. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லுபெனென்று மனைவன்
 தொழுவனக.

௫௩. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன் ௫௫ வாகை - வெற்றி

௫௫ - ௬ தேவியாகிய வாசமயிலை. ௫௭ அநநான் - அநநாரிஸ

௫௬ கரு - கருப்பம் வரும் - வருவான் கணி - தூவலல்ல நிமித்
 திகன. ௫௭ - ௬ அநநாளிற கணியெடுத்ததுரைத்தனன்.

(பி-ம்.) சௌ ‘திரிபுஞ் சாரணன்சென்ற’ சஅ - ௬. ‘முனசெவதே’
 யென்னுயிர் ௫௦ ‘காணிரோ வடிகள்’

- ௬௦ ஆங்குப் புதல்வன் வருஉ மல்லது
பூங்கொடி வாராள புலம்ப லிதுகேன
தீவகச சாந்தி செயயா நாளுன
காவன மாநகா கடல்வயிறு புகூஉம
மணிமே கலைதன் வாயமொழி யாலது
- ௬௧ தணியா திருதிர சாபமுண் டாகலின்
ஆங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும
வேந்தரை யட்டோய மெய்யெனக கொணடி க
காசின் மாநகா கடல்வயிறு புகாமல்-
வாசவன விழாககோண மறவே லென்று
- ௭௦ மாதவன போயின வநாட டொட்டுமிக
காவன மாநகா கலக்கொழி யாதாற்
றன்பெயா மடநதை துயருறு மாயின
மனபெருந தெய்வம் வருதலு முண்டென
அஞ்சினே னரசன நேவிபென நேத்தி
- ௭௧ நனமனம பிறந்த நாடகக கணிகையை
என்மனைத தருகென விராசமா தேவி
கள்நும பொய்யுங் காமமுங் கொலைபும

-
- ௬௦ வருஉமல்லது - வருவானேயன்றி
௬௧ பூங்கொடி - பீலிவளை புலம்பல் - வருகாநீத
௬௨ தீவகசசாந்தி - இந்நிரலிழவு
௬௩ நகா - காலிரிபூம்பட்டினம்
௬௪ மணிமேகலை - மணிமேகலா தெய்வம் அங் - ௬௭ கடல்
வயிறு புகுதல்
௬௨ - ௪ செயயாநாளில் வாயமொழியால் நகா கடல்வயிறுபுகூஉ
மெனக ௬௪ - ௬. இந்நிரசாபமுண்டாதலின், அது தணியாது
௬௬. ஆங்கு - அக்காலத்தே பதியிரண்டில், முன்னது நகரம், பின்
னது அரசன் ௬௮ காசு - குற்றம் ௬௯ மறவேல் - மறவாதே.
௭௦ மாதவன் - சாரணன். எக கலக்கு - கலங்குதல்
௭௨ மடநதை - மணிமேகலை
௭௩. தெய்வம் - மணிமேகலா தெய்வம்
௭௪. நாடகககணிகை - மணிமேகலை
௭௬. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதி கேட்பு
௭௭ 'கள்நும பொய்யும' எனப்பது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று
(பி - ம்.) ௬௬. 'அழிதலும்குப பதிபுகுதலும' ௭௦. 'மாதவனு
ரைத்த வநாட்' ௭௨. 'துயருமாயின ௭௬ 'நஞ்சினையிறந்த நாடகக
கணிகை'

உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாக கொண்டநின் றலைமையில் வாழக்கை

அ0 புலைமையென் றஞ்சிப போந்த பூங்கொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புருதாள
என்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைநிற மாதவி கேட்டுத்

துணிகயர் துகள்பட்ட் துளங்கிய வறுபொற
அடு றெளியாச சிந்தையன் சுதமதிக் குரைத்தது
வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்க நடுங்கி
அறவண ரடிவிழ்ந் தாங்கவா தமமுடன
மறவேன் மன்னவன் றேணிதன் பாலவரத்
தேனிபு மாயமுஞ் சித்திரா பதியும்

க0 மாதவி மகளு மாதவாக காண்டலும்

எழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவனைக் கையால

எயு உரவோர் - அறிவுடையோர் துறந்தவை - நீக்கியவை

எள - அ மணி. ௨௨ கள0 - எ௨.

எக தலைமையில் வாழக்கை - கடையான பாததைமைத் தொழில்,
“மேலோ ராயினு னாலோ ராயினும், பாலவரை தெரிந்த பருதியோ ராயி
றும், பினியெனக் கொண்டு பிறக்கிட டொழியும், கணிகையா வாழக்கை
கடையே” (கக கஅ0 - அ௩) என்றா சிலப்பதிகாரத்தாம்

எள - க மணி ௨ இள

அ0 புலைமை - அசுத்தமுடையது பூங்கொடி - மணிமேகலை

அ௨ இருக்கும் - இருப்பானாகியவ சொல்வுழி - இவற்றை
இராசமாதேவி சொல்லும்பொழுது

இனி மணிமேகலையின் செய்திகேட்ட மாதவி அறவணவடி களுடன்
இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்

அ௩ திறம் - காவலிலிருத்தல் திறத்தைக் கேட்டு

அ௪. துணிகயம் - தெளிந்த நீரினை துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அடு சிந்தையன் - சிந்தையனாய்.

அ௯ வளியெறிகொம்பின் - காற்றூலகைக்கப்பட்ட பூங்கொம்புபேரல்

அ௨ - அ நங்கிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாசசிந்தை
யனாய உரைத்தது வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால்
வரவென்க.

அ௧ ழு மணி. ௨௪. ௧௪௧ ஆயம் - சிலதியா கூட்டம்.

(பி - டி.) எக ‘தலைமையாசினற தன்மையில்’

சொழுந்தொகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
அறிவுண் டாகவென் றுங்கவன் கூறலும்
இணைவனை நல்லா னிராசமா தேவி

கூரு அருந்தவாக கமைந்த வாசனங காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச சிறப்புச செய்தபின்
யாண்டுபல புககதும் மிணையடி வருந்தவென்
காண்டரு நல்வினை துமமையிங் கழைத்தது
நாததொலை விலலை யாயினுந தளரந்து

க00 மூத்ததிவ யாககை வாழ்க்பல லாண்டெனத
தேவி கேளாய் செய்தவ யாககைபின்
மேவினே னுயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார மூத்தார பிணினோ புறநூர்
இறந்தா ரெனகை மியலபே யிதுகேள்

க000 பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
வாயி லுறே நுகாவே வேடகை

கச - ச நல்லாளாகிய தேவி ஆசனங் காட்டி விளக்கிச சிறப்புச
செய்தபின்னக

க௭. 'யாண்டுபலபுகக' என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூறறு

க௭ - அ எள நல்வினை இணையடி வருந்த துமமை ராங்கழைத்தது

க௭ நாததொலைவிலலையாயினும் - நூட்ட நா மெலிதலிலலையாயி
னும், சொல்வனமை குறைந்தில்தெனற்படி.

க00 இவயாககையென்றது, அறவணவழிகளுட்பை. என - என்று
இராசமாதேவி சொல்ல

க௭ - க00 "நணமுதிர யாககை நடுவகா, நாலி, னுழைமுதானன"
(க௭ - ச) என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க

க0க 'தேவிகேளாய்' எனபது முதலியன அறவணவழிகளா கூறறு
தவயாககை - தவவுடம்பு

க0உ. வீழ்கதிர் - அததமிகருந் சூரியன். மாணத்திறஞ்ச சூரியன்
அததயித்தலை உவமை கூறுதல் பௌத்தநுணமரபு "சாககாட்டெனப
தருவுருத தன்மை, யாககை வீழ்கதி ரெனமறைந் திதிதல்" (க0 - க0உ-க)
என இநதூலிற் பின்பு வருதல் காண்க

க0க - ச பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புகள் உடலுக்கு இயறகை
யெனற்படி.

க0கி - அ பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் துவாதச நிதான

(பி - மி) க0கி 'காட்டத' க௭ 'புககினுமிணையடிவருந்தக' க௭
'நாததொலைவில்லா யாயினுங்கிளாந்து' க00 'மூத்தயாககை', மூத்த
வியாககை' க0ச. 'இதுகெடப'

பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்
இற்றென வகுத்த வியலபீ ராறும
பிறந்தோ சந்யிற பெருமபே றறிகுவா

கக0 அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவா
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
ஓதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ ணெனெனக கேட்டது தெளிதல

கக0 உலக முனறினு முயிரா முலகம்
அலகில பல்லுயி ரறுவகைத தாகும்
மககளுந தேவரும் பிரமரு நரகரும்
தொகக விலகும் பேயு மென்றே
நலவினை தீவினை யெனறிரு வகையாற

கஉ0 சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோன்றி
வினைப்பயன் வினையுங் காலை யுயிரகடகு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலைபுங் காட்டும்
தீவினை யெனப் தியாதென வினவின்
ஆயதொடி நல்லா யாகுகது கேளாய

கஉ0 கொலையே களவே காமத தீவிழை
வுலையா வடமபிற ரோனறுவ புன்றறம்

மெனப்படும, இவற்றினியலபை, இருதல, ௩0 - ஆம் காதையால் உணாக
கக்க பேதைமை - அவிச்சை

ககஉ இவற்றை - துவாதச நிதானங்களை ,ககச கோடு - கொம்பு

ககக - ச பேதைமையெனப்பது மயங்கிக் கண்டது மறந்து கேட்டது
தெளிதலெனக

கககி 'உலகமுனறினும்' என்பதுமுதற் செய்கை கூறப்படும

கககி - சு உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அனவிலலா
தன் செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகை யுயிரகளும் கூறப்
பட்டன ககக - அ பேயுமென்றே அறுவகைத தாகுமெனக

கஉ0 சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மககட்கருமுதலிய ஆறும்,
"தெய்வக கருவுந் திணைமுகக கருவும்" (பதி. ௨௮) என்று முன்பு வந்
திருத்தல காண்க

ககக - உஉ. செய்கை, இருவகையால் தோற்றிக் காட்டுமெனக

கஉகி காமத்திவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

கஉகி - சு. கொலையும் களவும் காமமுமென உடமபிறரோனறுவன
முனறும்

(பி - ம்.) ௧0௮ 'இவவீராறும்' ௧௧0 'நரகடைகுவா' ௧௨0 'பட்ட
பிறப்பினுட்டோன்றி' ௧௨கி 'திவழகரு'

பொய்யே குறளை சடுஞ்சொல் பயனில
 சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கு
 வெஃகல வெஞளல் பொல்லாக காட்சியென
 கரு மூன்று தனனி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
 பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவா
 இத்திறம் படரா படாகுவ ராயின
 விலங்கும பேபு நாகரு மாகிக
 கலங்கிய ளுளாக சவ்விற றேன்றுவா
 கரு நவ்வின் யெனப் தியாதென வினவிற
 சொல்லிய பத்தின் றெகுதியி னீங்கிச
 சீவந தாங்கித் தானந தலைநின்று
 மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
 தேவரு மககனும் பிரமரு மாகி
 சசு மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குலா
 அரைசன நேவியோ டாயிழை நல்லோ

கஉ௭ குறளை - கோள

கஉ௭ - அ பயனில சொல் - அறம் பொருளினபங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்

கஉ௭ வெஃகல - விருமபல, வெஞளல் - கோபித்தல, வெஃகல முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெஞளி மயக்கமெனப்படும

கஉ௭ உருப்பன - தோன்றுவன

கஉ௭ - உக தீவினையெனப்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்து வகைப்படும

கஉ௭ இத்திறம் - கொலை முதலிய தீயவழிகளில் படரா - செல்லலா

கஉ௭ - ச நீல மொக்கல் செய கசு, கமய மேற இக்கருத்து, “விலங்கு நாகரும் பேயகளு மாகரும், கலங்களுத் தீவினை கடிமின” (உரு சக - உ) எனப் பின்னும் வருதல் காண்க

கஉ௭ சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, சடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெஞளல், பொல்லாக காட்சி யெனப்பன

கஉ௭ சிலம் - பஞ்சசில்முதலியன கஉ௭ மணி உச க௭

கஉ௭ - க நீல மொக்கல் செய கசு, கமய மேற

கஉ௭ - உக நீல புத்த செய உச, கரு, கமய மேற

கசு மகிழ்ச்சிவினை - நவ்வின்

கரு - சசு மணி உச சரு - அக

கசு ஆயிழை நவ்விரெனத்து, மாதவிலையும சுதமதியையும் ஆயுத தையும்

(பி - ம்.) கஉ௭ ‘பயனில்’ கஉ௭ ‘வெஞடல்’ கஉ௭-உக ‘மூன்றும, பத்துவகையெனப்’ கஉ௭ ‘நீங்கி’ கசு ‘அரசன்’

புரைசீர நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
முறுபிறப் புணர்ந்த மணிமேகலை
பிறவறங் கேட்ட பின்னுள் வந்துணக்
சசநி கித்திறம் பலவு மிவற்றின பகுதியும்
முத்தேர் நரசையப் முன்னுறக் கூறுவல்
என்றவ னெழுதனு நினங்கொடி யெழுந்து
நன்றறி மாதவ னல்லெடி வணங்கித்
தேனியு மாயமுளு கித்திரா பதியும்
சசு0 மாதவா நன்மொழி மறவா தயமடின்
இராசர் மருங்கினயா னுறைவே னுமின்
மன்னவன் மசறகிவன் வரங்குற் றென் குவர்
அந திரன டடைந்ததற பின்னா
மாதின் மணிபல வையதொழு தெத்தி
சசு0 வாகிபுட் புகரு மாத நிளிதனக்
செஞ்ர நல்லறம் யாங்குணங், செய்குவல்
எனக்கிட ருண்டென நிர்சல வேண்டா
மனங்கினி ளிரென் றவவரபும வணங்கி
வேறுறு பொன்போல விழ்ச்சிற் றுறாத
கசு0 அநதி மாலை யாயிழை போகி
மகை வறவிடி முதியாள் குழுகையும்
இவகொளிக் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

கசஉ புரை - குதறம் நல்லறம் - அருனறம்

கசச பிறவறம் - மறறைச சமயதரும்ம

சசசு - சு இத்திறம் பவஹறையும் இவற்றின பகுதியும் கூறு

கசஎ இனங்கொடி - மணிமேகலை கசக மணி உச கசு

கசஅ நனற்றிமாதவன் "நனற்றி செட்டி" (மணி கசு கசு)

கசு0 கண்ணகியைத் தரிசுத்தறபொருட்டு வஞ்சகத்திற புகுது

கசுஅ ஓவையும் உம் இராசத்ததய்யுத

கசு0 அநதிமாலையில்

கசக முதியாள் குழுகை - சமபாபதி னேவில்

கசுக் - சு0 "வெறுறு பொன்னி னகதி பூப" (அகநா ளக)

கசஉ காதம் - துணை, எனறது கந்திப்பாண்டைய, ஆகுபெயர்,
"கல்கெழு கடவுள் காத்தனகலிட" (அகநா 0உ)

(பி - ன) கசஉ 'நல்லினை போற்றிக்' கசச-சு 'பின்னுள்ளனைக்கு'
கசச 'முத்தொனகயாக முன்னாக கூறுவன்' கசு0 'மறகாதயின்'
கசுஉ, 'இவன் கூறறெனவரைகுவர்' கசுக், 'அனடாபினைஞன்' கசுக்
'வெதாறு பொன்' கசுக் 'முதியான் கோட்டமும்'

புதர மாரூப் பறந்து சென் றுமிழை
இத்திரன் மருமா னிருமபதிப புறத்தோ
கூடு பூம்பொழி கைவி னிழிந்து பொறைபுமித்
தாங்குவாழ் மாதவ னடியினை வணங்கி
இங்காப் போயா திங்க ராநம
மன்னவன் னாரென மாதவன் கூறும்
நாக புரமிது நன்னக ரானவோன
கௌ புரிந திரனமகன் புண்ணிய ரான
புகிவன பிறந்த வநாட டொட்டும்
ஒருபா வானததுப பெபலிசுர பறியாது
மண்ணு மரணம் வாய்பல தருஉம்
உணர்வ னுருக்கு கோயுமிந கிலவெனந
௭௭ துநகரவந தாரேன நன்றிறங் கூறினன்
அவைமகாப பூம்பொழி வருதவன றுனை
உச—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை முற்றிறு.

கக௩ அத்தம அரு - அராமேவழியாக, மணி கூ உகக
கக௪. இத்திரன் மருமான - புண்ணியராசன், மருமான - வழிந
தோனநல பதி - நாகபுரம்
கக௫ அகவயின் - உள்கிடத்தே
கக௬ மாதவன் - தருமசாவகன் [நான்
கக௭ யாரென - யாரென்று மணிமேகலைகட்ப கூறும் - சொல்லு
கக௮ தொட்டும் - தொடங்கியும், மணி கூட இட
க௭௨ பெயல் - மகூழ் பிழைப்பு அறியாது - தவறுதலையறியாது
க௭௩ தருஉம் - கொடுக்கும் க௭௪ உயிரகளுக்கு கோயிலில்
க௭௫ தகை - கடடிய தாரேன நன் - புண்ணியராசனது
க௭௬ அவைமலர் - மலாத்மலர், “அவைமததம்” (தக௮ கூவு)
அருத்தவன் - தருமசாவகன்

க - க௭௮ தொனமுறுகணிகை கேட்டு வருகதி வீரர், எததி,
‘தருக’ என, இராசமாதேவி ஈங்கியை சொல்லுதி, மாதவி அறவணவடி
எனாட வர, காண்டலும், எதிரென்று துணையடி வணங்க, அவன்,
‘அறிவுண்டாக’ என்று கூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செயத்
பன், ‘வாழக’ என, ‘தேவிகேளாய், கலவீர கேணமின், மணிமேகலை,
முன்னுநக கூறுவல்’ என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுத்து
வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி எததி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து
பொறைபுமிதது வணங்கி, “யாது யார்” என மாதவன் கூறும்,
அருணம் கூறும்ருத்தவன் கூறினனென வினமுடிவு செயக

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்
திடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிரப்புணாத்தி
வஞ்சிமாநகாபுக்கபாட்டு]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புருநது
தரும சாவகன் றனனடி வணங்கி
அரனு மறனு மரித்தமு நிதத்த
நிறனு துக்கமுஞ் செல்லுமிப புக்கிதும்
டு சாபிற நேறறமுஞ் சாபறுத் துயதியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணினை யில்லாப பெருவனப் புறநுன
கண்ணினை யிவக்கமும் காமனோ டியங்கா
அவகையிற பாத்நிரங் கொண்டறங் கேட்கும்

க அரசன் - புண்ணியராசன். உரிமை - மனைவி, “உரிமைமுன
போககி யல்லா லொனியுடை மனனா போகா” (கீவக ௨௭௨)

உ தருமசாவகனென்பது, அப்பொழிலில் நோற்றுவதியும் ஒரு
முனிவன் பெயர் இப்பெயர்களுத தருமங் கேட்பவனென்பது பொருள்

௩ மறன் - பாவம் அரித்தம் - அரித்தியப்பொருளின் வகை

௩ - ௪ நிதத்தநிறன் - நித்தியப் பொருளின் வகை துக்கம் - பிறப்பு,
பிணி, முப்பு, சாக் காடு, விரும்பியன் பெருமை, வேண்டாதன பெறுதல்
எனனும் ஆதும் புகழில் - புகழிடம்.

டு சாபிறநேற்றம் - பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டு திதானத
நினது தோற்றம் உயதி - பிழைத்தல், “செய்தி கொன்னோக குயதி
யில” (புறநா ௩௪), “உயதிக கால முலையீ ரோவென” (சிலப்
௧0 ௨௪0)

ஈ ஆரியன் - ஆசிரியன், என்றது புத்தனை.

எ பெருவனப்பு - பேரழகு

அ இயக்கம் - இயக்குதல் இவ்வடியோடு, “உருவி லாளனெடுருவம்
பெயாப” (டு ஈ) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(டி - ங்) ஈ ‘அறிவுதக்கேட்டு’ ௧ ‘அவகைப் பாதநிரங்’

உரு. ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை உள

- க0 இக்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக
காவலற் றொழுது கஞ்சக னுரைப்போன்
நாவலந் தீவிலிந் நங்கையை பொப்பரா
யாவரு மில்லை யிவடிந் மெல்லாம்
கிள்ளி வளவனோடு கெழுதகை வேண்டிக
கரு கள்ளமிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக
காவிரிப் படப்பை நன்னகா புககேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணாகதாங்
கோதின னென்றியா னன்றே புரைத்தேன்
ஆங்கவ ளிவளவ் வகனகா நீங்கி
உ0 ஈவரு வந்தன னென்றலு மினககொடி
நின்னைப் பாத்திர மென்னைப் புருகதது
மன்பெருளு ரெல்வத்து மயங்கினை யறியாய்
அப்பிறப் பறிகதிலை யாயினு மாவயிற்

க0 யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப [வெனக

க - க0 அரசன புருந்து வணங்கிக் கேட்டி, 'இவன் யா' என்ன

கக கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சகன் மணிமேகலையின் வரலாற்றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக
கூறப்-டும

கஉ இவன் திறமெல்லாம் - இவனுடைய வரலாறு முழுதும்

கச கிளவிலளவனெனறது, உதயருமான் தந்தையை. கெழுதகை -
உரிமை, என்றது ஈட்பை

கக காவிரிபடப்பை நன்னகர் - காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு
எல்லையாகவுடைய காவிரிப்பூம் பட்டினம், படப்பை - பக்கமுமாம்,
காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம்" (சிலப் கரு - கருக)

கஅ அனறே - யான போயவந்த அக்காலத்தே

கக - அ இவன திறமெல்லாம் அன்றே புரைத்தேன.

உ0 இவனகொடி - மணிமேகலை.

கக - உ0. உரைப்போனாகிய கஞ்சகன், 'ஈவருவந்தனன்' என்றலும்

உக. 'நின்னைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை
கோககி மணிமேகலை கூறுவகூறறு பாத்திரம் - அமுதகரபி

உஉ. செல்வதது - செல்வத்தால.

உக அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு, என்றது, சாலிவயிற்றிற் பிறந்த
பிறப்பை

(பி - ம்) கஅ 'ஒதினனெறியானன்றே' கக 'ஆடுகவடானவக
கக'

நிபிரிப பநிரதிலை யென்செய் தனையோ
 ௨௫ துமணிபபல் லவமவலங் கொண்டா லல்ல
 பிணிபபுறு பிறையின் பெற்றியை யறியாய்
 ஆங்கு வருவா யரசநீ யென்றப
 பூங்கமழ் தாரோன் முன்னாப புகன்று
 மையறு விசுமபின் மடக்கொடி பெழுது

௩௦ வெயயவன் குடபால வீழா முன்னா
 வானின் நிழிநது மறிதிறை யுலாவும
 பூநா றடைகரை யெங்கணும போகி
 மணிபபல் லவமவலங் கொண்டு மடக்கொடி
 பிணிபபுறு மாதவன் பீடிகை காண்டலும்

௩௫ தொழுதுவலங் கொள்ளவத் துமணிப பீடிகைப
 பழுதில் காட்சி தன்பிறப புணாததக
 காயங் கரையெனும பேரியாற றடைகரை
 மாயமின மாதவன் றன்னடி பணிநது
 தருமங் கேட்டுத் தாடொழு தேததிப
 ௪௦ பெருமகன் 'நன்னெடும பெயாவோரக' கெல்லாம
 விலங்கு நரசரும பேயகளு மாகரும

௨௬ பிணிபபு - பறறு பெற்றி - தன்மை

௨௭ ஆங்கு - மணிபலவததிறகு நீ ஆங்கு வருவாயென்று

௨௮ தாரோன் - புண்ணியராசன்

௨௯ - ௨௮ இளங்கொடி புகன்று

௩௦ மடக்கொடி - மணிமேகலை

௩௧ இழிநது - இறங்கி நட மாதவன் - புத்தன்

௩௨ - ௩௧ மடக்கொடி எழுது இழிநது போகி வலங்கொண்டி
 காண்டலுமென்க

௩௩ பழுது - குற்றம் ௩௪ - ௬ பீடிகைக்காட்சி உணாதத

௩௫ அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.

௩௬ மாதவன் - பிரமதருமன்

௩௭ 'தருமங்கேட்டு' என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலை
 யாககி மணிமேகலை கூறுங்கூறறு

௪௦ பெருமகன் - அரசன், என்றது அதிபதியை பெயாவோரக
 கெல்லாம - அவநதி நகரத்திறகுச் செல்லவாரெல்லோருக்கும்

(பி - டி) ௨௬ 'பெற்றிமைபுணராய்' ௨௮ 'முன்னாப்பொருநறி'
 ௩௪ 'கொள்ளததுமணிப' ௩௬ - ௭ 'பிறப்புணாநது, காயங்கரை'

உதி. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதைஉளக

கலங்களுத் திவினை சடிமின் கடிந்தால
சேவரு மகசனும் பிரமரு மாகுதிர
ஆகலி னல்லினை யயரா தோமபுமின்
சதி புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணாததோன்
உலகுயக கோடற் கொருவன் றேன்றும்
அநரா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல
நின்னப் பிறனி யிழுகருந் தில்லை
மாறறருங் கூறறம் வருவதன் முன்னம்
இஃ போற்றுமி னறமெனச சாற்றிக் காட்டி
நாககடிப பாக வாய்ப்பறை யறைநதீர
அவவுரை கேட்டுந்ம மடிதொழு தேதத
வெவவுரை வெவகடரு விளமபினி ராதலிற்

சஉ கலங்களுத்திவினை - கலங்குதற்குச் காரணமாகிய துன்பத் துண்புண்டாகும் கொலை முதலிய பத்துவகையினதாகிய பாவத்தை

சச நலவினை - கொல்லாமை முதலிய பத்து வகையினதாகிய புண்ணியத்தை ஆயராது ஒம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்திட்டின்

சதி புலவன் - ஞானி, புத்தனென்பது இப்பொருட்டு முழுதும் பொய்யினறுணாததோன் - ஸாவஜ்ஞன்

சக உலகுயக கோடறகு - உலகைப் பிழைப்பதற்குப் பொருட்டு எதேவனென்பது புத்தன பெயர்களுள் ஒன்றாவின் இங்கு, 'ஒருவன்' எனரா

சதி - க புலவனும் உணாததோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக கோடறகுத் தோன்றுமென்க

சஎ அவனறம் - அஃனற கூறப்படும் அறம்

சஅ இனன - துன்பம் இழுகருநிலை - தப்புவாரிலலை

சஎ - அ மணி ௧௨ ௧௧ - ௧௦௦

சக மாறறருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன், "மாறறருங் கூற்றம்" (தோல் புறத்தினை ௧௨ ௨௪), "மருகின் கூற்றம்" (புறநா ௩)

இஃ அறம் போற்றுமினென்று சொல்லிப் பொருளை விளக்கச் செய்து, சாற்றி - நிறைத்தெனதுமாம், "நிவந்துசெ னீத்ததங் குளங் கொளச சாற்றி" (மதுரைக் ௨௪௧)

இக நாவை கடிப்பாக வாயாகிய பறையை அறைநதீர, கடிப்பு - பறையடிக்குக் குறுத்தி, "நாககடிப பாக வாய்ப்பறை யறையினும்" (சிலப் ௧௪ ௨௧)

சப - இக பெயாவோக்கெல்லாம் சாற்றிக் காட்டி அறைநதீரென இயைக்க

இக. வெவவுரை - பதினாறுநாளில் இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பானென்றும், நீ அவனோடு தயில முழுகுவையென்றும் (பி - ம்) சக 'உலகுயக கேட்டதரு'

பெரியவன் றேன்ற முன்னரிப் பிழை
 கு சரியவ லிட்ட காரணந தானும்
 மன்பெரும் பிழை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
 சன்பிறப் புணர்ச்சு மென்னென் றியன்றொழ
 முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
 மற்றப் பிழை தன்மிகைப் பொருஅது
 கூ0 பிழை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
 வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
 பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார பிறவியைத்
 தரும் பிழை சாற்றுக வென்றே
 அருளின னாதலி னாயிழை பிறவியும்
 கூடு இருளறக் காட்டு மென்றெடுத் துரைத்த
 தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
 இன்றெனக் கென்றே யேததி வலங்கொண
 உங்கிய லின்னண மாக விறைவனும்

சொன்ன சொற்கள், இஃனை இஃதால் கூ-ஆம் காதை, சஅ - ஆம் அடி
 முதலியவற்றினாலாக

கூ. பெரியவன் - புத்தன் பிழை - பிழையை

கூடு சரியவன் - இந்திரன், "தேவாகோ லிட்ட மாமணிப் பிழை"
 (அ 62) என்று முன்பு வந்திருந்ததல்க ண்க

கூடு - எ காரணநதானும் உணர்த்தற்குக் காரணமும் என்னவென்று
 யான்றொழ.

கூஅ. முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன், ஸாவஜ
 னன், மணி 0 50க கூ பொருஅது - சுமவாது, முற்ற

கூ. வானவன் - இந்திரன்.

கூஉ. பெருமகர்க்கமைத்து - புத்தனை அறிந்துகொடற் பொருடடு
 இயற்றி பிறந்தார் பிறவியை - பிறந்தாராண்டய பழம்பிறப்பின் செய்தி

கூ. சாற்றுக - உணர்த்துக [யை]

கூ. அருளினன் - ஆணைதர்தான். ஆயிழை பிறவியும் - உன் பிற
 வியையும்.

கூ - ச. அவ்வானவன் அமைத்துச் சாற்றுகவென்று அருளின

கூடு இருளற - மயக்கமற. [னென்க.]

கூ. அருந்தவா. முன்னிலை கணவந்தது.

கூடு - கூ அன்று உரைத்ததாயிய வாய்மொழி

கூ - எ. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்ற
 தென்று.

கூஅ. இவன் - மணிமேகலை. இன்னணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க.
 இறைவன் - புண்ணியராசன்

(பே - 6) கூ. 'பிழை தன்மிகைப் பொருஅது' கூடு - கூ. 'மரு
 ளறக் காட்டுமென் றெடுத்ததுரைத்த, வன்றே'

உரு. ஆபுத்திரனோதிமணிபில்லவமடைந்த காதை டிபுஷ்

- ஆங்கப பொழிலவிட் டகநகர் புக்குத்
எ0 தநதை முனியாத தாய்பசு வாக
வந்த பிறையு மாமுனி யருளாற
குடாததொடர் மரலை சூழா தாங்கோர்
அடாப்பொன முடடையு ளடங்கிய வண்ணமும்
மாமுனி யருளான மககளை யிலலோன்
எரு பூமிசந திரனகொடு போந்த வண்ணமும்
ஆயதொடி யரிவை யமரசந தரியெனும்
தாயவாயக கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி -
இறந்த பிறையின் யாயசெய ததூஉம்
பிறந்த பிறையின் பெறறியு நீனைநது
அ0 செருவேன மனனா செவவிபராத துணங்க
அரைகவீற றிருநது புரையோரப் பேணி
நாடகங் கண்டு பாடற பானமையிற
கேளவி யினனிசை கேட்டுத் தேவியா
ஊடற செவ்வி பாரததுநீ டாது

- எ0 முனி - மணமுகமுனிவன், மணி கடு - ச.
எக அடா - தகடு எஉ - ந. மணி. கடு கந - ச
எக - கூ அருளால் அடங்கியவண்ணமும்,
எரு. பூமிசநதிரன் - நாகபுரத்தரசன்
எச - ரு இலலோனாகிய பூமிசநதிரன்
எசு அமரசநதரி - பூமிசநதிரன் மனைவி.
சஅ - எஎ இறைவனும் வீட்டுப் புகழுப் பிறவியும் அடங்கியவண்ண
மும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியெனக
எஅ இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு யாய - தாய, என்றது சாலியை
இறந்தபிறப்பின் செயதியை மணிமேகலையாலுணர்நதான போலும்
எக. பெறறி-பேறு, என்றது பசுவயிற்றிற்பிறந்தது முதலியவற்றை.
அ0 செவவி - தம் குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழிமெய்கள் இனி
யனாகாலம் உணங்க - வாட
அக. வீற்றிருந்து - வருத்தமின்றியிருந்து; செம்மாள்திருந்தென்றமாம்;
முருது எ0, ந புரையோரப்பேணி - பெரியோரை வழிபட்டு, அமைச்சர்
களையும் புரோகிதர்களையும் விருமபித துணைக்கொண்டெனறமாம்
அஉ - கூ. பட்டினப் தகக
அச ஊடல - பிணங்கல, 'வழக்காட்டு' என்பா வெண்பா மாலை
உடையாசிரியா, நீடாது - தாமதியாமல

(பி.ம்) எஉ 'மரலை சூடியாற கோர்' எக. 'அரிவையாசுந்தரி
யெனும்'.

அரு பாடகத் தாமரைச சிறடி பணிந்து
தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
அங்கையிற் துறுமலா சரிசுழற் சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறாஉந் திருநகை யருந்தி
மதிமுகக கருங்கட செங்கடை கலக்கக

கூ0 கருப்பு விலலி யருப்புககளை தூவத
தருக்கிய காமக் கள்ளாட டிகழந்து
தூவறத் துறத்த னன்றெனச் சாற்றித்
தெளிந்த நாதனை செவிமுத லீட்டவித்
தேத மினற யின்று விளைந்தது

கூரு மணிமே கலைநான காரண மாகவென்
றணிமணி நீணமுடி யரசன் கூற
மனமவே றுயினன மனென்ன மந்திரி

அரு பாடகம் - ஒருவகை காலணி

அக குங்குமம் - குங்குமச் சாந்து

அள அங்கையின் - அங்கையினாலே துறுமலா - நெருங்கியமலர்
அங்கையிற் சூட்டி

அஅ முகை - அருமடி, நறுமுகைபோலுந் திருநகை

கூ0. கருப்புவிலலி - மனம்தன் அருப்புககளை - மொட்டரும வராகிய
அமுடி விலலி கணையத்தூவ

கக காமகள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடும் விளை
யாட்டு மணி உஉ உ0 ; “காமக கள்ளாட்டங்கினா மயங்க” (சிலர்
உஉ கஉஎ)

அஉ - கூக ‘நாடகங்கண்டு’ என்பது முதலியன காமகள்ளாட்டிற்கு
அடை.

கஉ தூவறத்திறத்தல் - பற்றுக்கோடறத்திறத்தல், கலி ககஅ

கக நாதன் - தருமசாவகன், முதல் - இடம் வித்து - அவன் கூறிய
உபதேசமொழி கூச ஏதமின்றாய் - குற்றமில்லாமல்.

கக, நீணமுடி - தொன்றுதொட்டுவந்தமுடி, குலத்தின் பெருமை
கூறியவாறு, “நெடுமுடிக் குருசில” (சீவக உகச.) அரசன் - புண்ணிய
ராசன்

கக - கூ. வித்து, மணிமேகலை காரணமாக இன்று விளைந்ததென்று
அரசன் கூற

எள - கூக அரசன், துயரெயறி நீண்டது இசுழந்து சாற்றிச் கூற

கௌ. மன - அரசன்

மேலவருவன், சனமித்திரனென்னும் மந்திரி கூறறு.

(பி - ம்) அரு. ‘சிறடிபிடித்து’ அஅ ‘அமிழ்துறு திருநகை’ கூ0
‘கருப்புவிலங்கன்’ கஉ ‘தூவறத்திறத்தல்’

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை உஅங்

சனம்த் திரனவன் றுடொழு தேததி
 எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
 ௧௦௦ துங்கோ னுனனைப் பெறுவதன் முன்னாட்
 பன்னீ ராணடிப் பதிகெழு நன்னாடு
 மன்னுயிர மடிய மழைவளங் கரந்தீந
 கென்றாள் குழங்கி கிரங்கா ளாகித்
 தானறனி தினனுந் தகைமைய தாயது
 ௧௦௫ காயவெங் கோடையிற காரதோன் றியதென
 நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரணனால்
 தோன் றிய பின்னாத தோன்றிய வுயிராக்டு
 வானம் பெய்யாது மணவளம் பிழையா
 தூனுடை யுயிராக னூறுபசி யறியா
 ௧௧௦ நீயொழி காலை நினனா டெல்லாம
 தாயொழி குழங்கி போலக் கூடம்
 துயாகிலை யுலகங் காதத லின்றி
 உயாகிலை யுலகம் வேட்டனை யாபின
 இறுதி யுயிராக னெய்தவு மிறைவ
 ௧௧௫ பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே

௧௧ கேண்மதி - கேள், மதி முன்னிலையரை
 ௧௦௦. துங்கோன் - பூமிச்சுதிரன்
 ௧௦௧. இப்பதிகெழுநன்னாடு - இந்நகரத்தினையுடைய நல்லசாவகநாடு.
 ௧௦௨. கரந்த - மறைந்து ௧௦௧ - உ மணி. ௧௪ ௫௫ - ௧.
 ௧௦௩. என்றாள் - தாய். ௧௦௧ - ௪. நாடு தகைமையதாயது.
 ௧௦௩ - ௪ “ தந்தையை மக்கள் முகம்பா ராமல், வெந்த சாகம் வெவ்
 வேற்றுகதி ” (தமிழ்நா ௧௮)
 ௧௦௮ பிழையாது - தப்பாமல். ௧௦௩ உயிர்கள் அறியா
 ௧௧௦ ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது
 ௧௧௧ கூடம் - கூப்பிடும், முற்ற
 ௧௧௦ - ௧௧ “ தாய் ஹவாக் குழவி போல, வோவாது கூடம் ” (புறநா
 ௪), மணி ௨௫ ௨௬௪ - ௭
 ௧௧௩. உயாகிலையுலகம் - முததியுலகம், “ உயாகிலையுலகமுஞ் சிறிது ”
 (குறுந் ௧௬௧ ௨) வேட்டனை யாயின - விரும்பினாயின.
 ௧௧௪ இறுதி - மரணம் உயிர்கள் இறுதியெய்தவு
 ௧௧௫ பெறுதி - இலாபம்
 ௧௧௬ - ௫ வேட்டனையாயின விரும்பினையாகுவை
 (பி - ம்.) ௧௦௦. ‘ துங்கோனினனை ’ ௧௦௨ - ௩ ‘ வளங்கரந்த, தின்றாள் ’
 ௧௧௨ ‘ காககலொன்றுநீ ’ ௧௧௪ ‘ இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவன ’

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பும

மன்னுயிர முதலவ னறமுமீ தன்னுல

மதிமா ரோந்தனை மன்னவ வென்றே

முதுமொழி கூற முதலவன் கேட்டு

கஉ௦ மணிபல் லவமவலங் கொளவதற கெழுந்த

தணியா வேடகை தணிததற கரிதால

அரசு முரிமையு மகநகாச சுற்றமும

ஒருமதி யெலலை காத்தனின கடனெனக்

கலஞ்செய கமமியா வருகெனக் கூஉய

கஉ௧ இலங்குநீரப் புணரி யெறிகரை யெயதி

வங்க மேறினன் மணிபல லவத்திடைத்

தங்கா தககலஞ் சென்றுசாரந திறத்தலும்

புரைநீர காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி

அரைசன கலமென றகமகிழ் வெய்திக

கஉ௨ காவலன றனனொடுங் கடற்றிறை யுலாவும்

தேமலாச சோலைத தீவகம வலஞ்செயறு

ககக தன்னுயிராகு - தன் உயிர் வருந்ததற்கு ஒம்பும்பாதுகாக்கும்.

கக௭ மன்னுயிர் முதலவன் - புத்தன் அறம் - காரணியம் ஈது - நீ துறந்து முததியடைதற்கெண்ணியது ஈது முதலவனது அறமுமன்று

கக௭ - ஈ புத்தனை, 'பாதுககதுகி' (நீலகேசி) என்று கூறியிருந்தல காரணம்

ககஅ. மதி மாரோந்தனையென்றான், பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக் கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்

கக௭ முதமொழி-அறிவுவாயந்த மொழி. முதலவன்-புண்ணியராசன்
க௭ - கக௭. சனமித்திரன், மன மனமவேருயினென்று தொழுது
எத்தி முதமொழி கூற கஉ௭ மதி - மாதம்

கஉ௭ கலஞ்செய்கமமியிர் - கப்பலில் தொழிலசெய்வோர், "கலம் புணர் கமமியர்" (மணி எ. ௭௦) கஉ௧ புணரி - கடல

கக௭ - உ௭. முதலவன் அம்மொழியைக் கேட்டுத் தத்தல நின்கடனெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனெனக்

கஉ௭ தங்காது - இடையே தங்காமல் இறுத்தலும் - தஞ்சலும்

கஉ௭. புரை - குற்றம், காட்சி - அறிவு பூங்கொடி - மணிமேகலை.

கக௦ - க௭ காவலன றனனொடும வலஞ்செயறு

(பி - ம்) கஉ௭, 'கம்மியர் கடனெனக்கஉய'

உரு.-ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை உரு

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணா கிகும
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற

கரு குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப பீடிகை
கையகத தெடுத்தக காண்போரா முகத்தை
மையறு மணடிமம போலக காட்ட
எனபிறப பறிந்தே னென்னிடா தீராதேன்
தென்றமிழ் மதுரைச செழுங்கலைப பாவாய்
கசு மாரி நடுநாள வயிறுகாய பசியால

ஆரிரு ளஞ்சா தமபல மணைநதாங்
கிரந்தூண் வாழககை யெனபால வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணு தழுங்குவேன கையில்
நாடுவறங் கூரினுமவ வேடுவறங் கூரா

கசு தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
அமுத ஈரரி யங்கையிற றந்தென
பவமறு வித்த வாணோ பாவாய
உணர்விற றேனறி யுரைப்பொரு ளுணராததும

கரு பெருமகன் - அரசன், அணமைவிளி

கரு - கூ பூங்கொடி பொருந்தி மிழ்வெயறி வலஞ்செய்து காட்ட

கரு உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில நிகழ்ந்த செயலியை

கரு மையறுமணடிம - குறற்றற கண்ணடி, "வயக்குறமண்
டிம" (கலி உரு.)

கரு - எ. மணடிமமபோலப பீடிகை உலந்த பிறவியைக் காட்ட.

மேலவருவன, பழம்பிறப்புணாத புண்ணியராசன் கூற்று

கரு தமிழ்மதுரை சிறுபாண் கூ - எ கலை - வித்தை

கசு மாரிநடுநாள - மழையையுடைய களிரிவில

கசு, இரந்தூண்னுமுணவையே வாழ்க்கைப் பொருளாகவுடைய
என்பாலவந்தோர பொருட்டு.

கசு அமுங்குவேன் - வருந்தவேன், பெயா

கசு - டி மணி கசு கரு - கூ.

கசு அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

கசு, பவம - கருமக கூட்டம்

கரு - சஎ இவவழிகளிற கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில்
கசு - ஆம் காதை, கூ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர

கசு உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்,

(பி - ம்) கசு - கூ 'என்னிடா தீராத, தென்' கசு 'காணுதழு
வேன்' கசு 'ஏடாபரியல்'

மணிதிக முயிரொளி மடநதை நின்னடி

கடு0 தேவ ராயினும் பிரம ராயினும்

நாமாசு கழுஉ நலங்கிளா திருந்தடி

பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது

மறந்து வாழேன மடநதையென நேத்தி

மன்னவன மணிமே கலையுட னெழுந்தது

கடு0 தென்மேற் காசு சென்று திரைபுலாம்

கோமுகி யெனனும் பொய்கையின கரையோர்

தூமலாப புனைத துறைநிழ லிருப்ப

ஆபுத திரளே டாயிழை யிருந்தது

காவற றெய்வதங் கண்டுவந் தெயதி

கசு0 அருந்தியா மருந்துமுன் னன்கையிற் கொண்டு

பெருந்தயா தீர்த்தவப் பெரியோய வந்தனை

அநநா ணின்னை யயாதகுப் போயினா

பின்னா வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி

கசு0 மணி - பளிங்கு, “மணிமரு டெண்ணீர்” (மலைபடு ௨00);
முதலாமா

கடு0 நா மாசு - நாகருற்றம் கழுஉம் - போகும்

கடு0 பிறவிகள் - பிறவிகளதோறும் பேணுதல் - உட்கொண்டு வழி
படுதல் கடு0 மடநதை விளி

கசு0 - 000 நின்னடிகளைப் பிறவிகளதோறும் பேணுதலல்லது மற
வேன.

கடு0 உலாம் - உலாவும், கடு0, கரை - கரையில்

கடு0 - எ மன்னவன எத்தி எழுந்த சென்று கரையில் நழுவில்
இருப்பவென

கடு0 தெய்வதம் - தீவதிலகை

கசு0 ‘அருந்தியா மருந்து’ என்பது முகவியன், தீவதிலகை புண
ணியரசனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று உயிரமருத்து - சோம

கசு0 பெருந்தயா - பசித்தயா வந்தனை - வந்தாய

கசு0 அநநா - போனபிறப்பில் மதுரையிலிருந்து கப்பலவழியே
வந்து இதழ்வதை அடைந்த அநநாளில் அயாந்தம் - மறந்து போயினா :
பெயர்.

கசு0 பெற்றிமை - தன்மை, என்றது, “உண்ணு கோனபோயிர
பதிப் பெயர்த்தமை” (மணி கசு ௧00)

(பி - ம்) கடு0 ‘நாமுறைபுகழ்ந்த நலங்கிழத்திருந்தடி’ கடு0,
‘ஆயிழைத்தனை’ கசு0 ‘மருந்துன்னகையிற்’ கசு0, ‘வருந்தியா நீ
கிய மறவோன’

உரு.-ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை-உஅஎ

நின்குறி யிருநது தமமுயிர நீததோர
ககடு ஒன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகாண்
ஆங்கவ ரிடவுண் டவருடன் வந்தோர
ஏங்கிமெய் வைத்தோ ரென்பு மிவைகாண்
ஊர்திரை தொகுத்த வ்யாமணல புதைப்ப
வாயமலாப புனனை யணிநிழற சீழால

கஎ௦ அன்புடை யாருயி ரரசற கருளிய
என்புடை யாககை யிருநது காணாய்
நின்னுயிர கொன்றாய நின்னுயிரக கிரங்கிப
பினனாள் வந்த பிறருயிர கொன்றாய
கொலை வலையோ கொற்றவ னுயினை
கஎடு பலாதொழு பாததிரங் கையி னேந்திய
மடவர னல்லாய நின்றன மாரகா
கடல்வயிறு புககது காரணங் கேளாய

ககச நின்குறியிருநது - நீ இறந்தவிடத்து உண்ணானோன்புடனி
ருநது, குறி - இடம்

ககக ஆங்கவரிடவுண்டு - அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்க
உண்டு.

ககஎ மெய்வைத்தோர - உயிரீங்கினோ, மணி க ககக.

ககஅ ஊர்திரை தொகுத்த - பரந்த அலைகள் திரட்டிய

ககக ஆயமலா - அழகியமலா சீழால் - சீழிடத்தே, உருபு மயக்கம்.

கஎ௦ அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயி
ரென்றது, ஈண்டு விஞ்ஞானஸகந்தத்தை கஎக காணாய - பாராய.

ககஅ - எக. புதைப்பக சீழால் யாககையிருநது காணயெனக

கஎ௦ - எக இவ்வடிகளோடு, “அன்போ டியையநத வழககெனப வாரு
யிரக, கென்போ டியையநத தொடாபு” (குறள், எக) எனபது ஒப்புநோக்கற
பாலது

கஎச கொலைவன - கொல்லுதலைச செயபவன, “கொலைவன் யா
கொலோ கொலைவன மற்றிவன” (புறநா கடுஉ)

கஎஉ - ச ‘நின்னுயிர கொன்றாய’ என்பது முதலியன வஞ்சப
புகழ்ச்சி

கஎடு ‘பலாதொழுபாததிரம்’ எனபது முதலியன தீவதிலகை
மணிமேதலையை நோக்கிக் கூறுவகூற்றது

கஎக நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கஎக - எ நகா கடலில் அழுநதிறற

(பி - ம்) ககக ‘ஆங்கவா மடவாரவருடன்வந்தோ’ ககஅ ‘ஊதை
யீட்டிய வ்யாமணல’ கஎக ‘மடவரலாய’

நாக நன்னு டாள்வோன நன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள பெண்டிரின மிக்கோள்

கஅ௦ பனிப்பகை வானவன் வழியிற றேன்றிய
புனிற்றிளங் குழலியொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம வலஞ்செயது தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும பீடிகை வலங்கொண டேததுழிக்
கம்பளச செட்டி கலமவந திறுப்ப

கஅ௫ அங்கவன பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொற்றவன மகனிவன் கொள்கெனக கொடுததலும்
பெற்ற வுவுகையன் பெருமகிழ வெயதிப
பழுதில காட்சிப பைந்தொடி புதல்வனைத
தொழுதன்ன வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக

கக௦ கலங்கொண்டு பெயாநத வனறே காரிருள
இலங்குநீ ரடைசுரை யககலங் கெட்டது
கெடுகல மாகுகள் புதல்வனைக கெடுத்தி ௮
வழி வேற கிளளி மன்னனாக குரைப்ப

கஎஅ நாகநன்னுடானவோன - வளைவண்ண

கஅ௦ பனிப்பகைவானவன் - ஞரியன், வழி - பரம்பரை

கஅக பூங்கொடி - பீலிவளை

கஅ௦ - அக பூங்கொடி பொருந்தியதனை இநதால், உச - ஆம காதை,

உக - ஆம அடி முதலியவற்றாலுணாக

கஅக - உ இததீவ மெனறது மணிபலவததை

கஅக பீடிகை - புத்தபீடிகை ஏததுழி - துதிகருமபொழுது

கஎஅ - அக மகள் எனபான மிக்கோன பூங்கொடி குழலியொடு
பொருநி வலஞ்செயது வலங்கொண்டு ஏததுழியெனக.

கஅச இறுப்ப - தவக

[தலை

கஅ௫ அவனதிறம் - அவன காவிரிப்பூம்பட்டினத்திறஞச செல்லு

கஅக கொடுத்தலும் - பீலிவளை கொடுத்தலும்.

கஅக. தொழுதன்னவாங்கி - தொழுதுவாங்கி, மணி. கக. ௨௦
பிறக்கு ஒழிய - பின்னொழிய.

கக௦ இருள் - இருளில ககஉ கெடுத்தது - இழந்தசெயதியை.

(பி. மீ) கஅஎ 'உகையன்' கஅக 'தொழுதன்ன வணங்கி' கக௦,
'கொண்டுபோயவனன்றே' ககஉ 'கெடுத்தமாககன புதல்வனைக கெடுத்த'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவம்சுடந்த காதை உஅங்

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொருஅன்
ககரு நன்மணி யிழநத நாகம போனறு
கானலுங் கடலுங் கரைபுந தோவுழி
வானவன விழாககோண மாநக ரொழிநதது
மணிமே கலாதெயவ மற்றது பொருஅன்
அணிநகா தன்னை யலைகடல கொளகென

உ00 விட்டனள் சாபம் பட்ட திதுவாற
கடவுண் மாநகா கடலகொளப பெயாநத
வடிவேற றடககை வானவன போல
விரிதிரை வநது வியனகா விழுங்க
ஒருதனி போயின னுலக மன்னவன
உ00 அருநதவன றன்னுட னுயிழை தாயரும்
வருநதா தேகி வஞ்சியுட புககனா
பரப்புரீரப பௌவம் பஸ்தொழக காப்போள்
உரைததன் கேடக வுறுகுவை யாயினின
மன்னுயிர முதலவனை மணிமே கலாதெயவம்

ககச உறறது பொருஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொருளாகி.

ககரு. மணி எ. ககக ககச தோவுழி - தேருமிடதது

ககௌ வானவன் விழாககோள் - இநதிரவிழாவெததலை.

ககசு - எ. தோவுழி ஒழிந்தது

உ00 பட்டது - உண்டான செயதி

உ0ச ஒருதனி - துணையினறி மன்னவன் - நெடுமுடிகிள்ளி

உ00 அருநதவன் - அறவணவடிகள், ஆயிழைதாயா - உன் தாயா >
என்றது மாதவியையும் சுதமதியையும்.

உ0௭ பௌவம் - கடல காப்போள் - மணிமேகலாதெயவம் பலா
தொழப் பௌவத்தைக் காப்போனெனக்

உ0௮ உரைததன் - சொல்லப்பட்டன, முற்ற

உ0௭ - ௮ மேற்கூறிய செயதிகள் காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப்
பட்டனவெனக் இனி, 'உரைததன்' எனப்பதைப் பெயராகி, 'கேடக
வுறுகுவையாயின்' எனப்பதோடு கூட்டிப்பொருளுரைப்பினும் பொருநதம்

உ0௮ - ௯ நின்மன்னுயிர முதலவனென்றது கோவலன் மரபில் முற
பட்டானொரு வணிகனை

(பி-ம்) ககச - ௯ 'மன்னது தெயவம்மற்றது பொருஅளகனகா
தனை' ககச 'கானலும் பொழிலும்' உ00 'விட்டது சாபம்' உ0ச - 0
'போயினருநதவன் றன்னுடன்' உ0௯ 'புககனன்' உ0௭. 'பலா
கொளக் காப்பான்'

உக0 முன்னு னெடுத்தது மநரா ளாங்கவன்
அறவர சாண்டது மறவணன் றன்பால்
மறுபிறப பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத தீவகத தருந்தெய்வம போயபின
மன்னவ விரங்கி மணிமே கலையுடன்

உகடு துன்னிய தூமண லகழத தோன்றி
ஊன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத தகைமைய தாகி
வெணசுதை வேயநதவ ணிருககையி னிருநத
பணபுகொள யாககையின் படிவ நோக்கி

உஉ0 மன்னவன மயங்க மணிமே கலையெழுந
தென்னுற றினையோ விலங்கித்தத் தாரோய்
நின்னா டடைந்தியா னின்னையீங கழைத்தது
மன்னா நின்றன மறுபிறப புணாததி
அந்தரத தீவினு மகனபெருந தீவினும

உஉடு நினபெயா நிறுத்த நீணில மாளநம

உக0. முன்னு னெடுத்தது மநரா ளாங்கவன்

உகக. அறவரசாண்டது-புண்ணியதானஞ்செய்தது, மணி உக* உள

உகக தெய்வம் - தீவதிலகை

இனி, மணலைத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணிய
ராசன வருந்ததலும் மணிமேகலை அவளைத்தேற்றத்தலும் கூறப்படும்

உகடு தூ - தூயமை அகழ - தோண்ட

உகக ஊன்பிணியவிழவும் - தசையின்பிணிப்பு நீங்கவும்

உக௭ தானென்றது யாககையை பிணியவிழா - கட்டவிழாத

உகஅ வெள்ளிய சுண்ணசகாதால் வேயப்படடு அவலிடத்தது இருத்
தல போல இருந்த.

உகக படிவம் - வடிவம் உஉஉ ஈங்கு - இத்தீவத்திறகு

உஉக மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு

உஉச அந்தரத்தீவினும - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளிலும் அகன
பெருந்தீவினும - நான்கு பெருந்தீவுகளிலும், மணி க* ககடு - க

உஉடு பெயா - புகழ

உஉஉ - டு நின்னையீங்கழைத்தது உணரத்தி நிறுத்தற்பொருட்டே
யெனக

(பி - ி) உகக 'ஆங்கவனறனை' உகஉ 'கேட்டுவை' உகச
'மன்னவன வணங்கி' உகச - டு 'உடனுறனுன்னியது வரமணலகழத்
தோன்றின' உக௭ 'தகைமைத்தாகி' உகஅ 'வேந்தவரிருககை' உகக
'கொளநகை' உஉச 'அந்தரத்தீவின'

உரு.—ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை உகக

அரசர் தாமே யருளறம் பூண்டால்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தம்
கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண் மன்னுயிரக கெலலாம

உக௦ உணடியு முடையு முறையுந் மலலது
கண்ட திலலெனக் காவல னுரைக்கும்
என்னுட் டாயினும் பிறநாட டாயினும்
நன்னுத னுரைத்த நலலறஞ் செய்கேன
எனபிறப் புணாததி யென்னை நீ படைத்தனை
உகரு நினறிற நீங்க லாறறேன யானெனப்
புன்கண் கொள்ளனி போந்ததற் கிரங்கின
மனபெரு நன்னாடு வாயெடுத தழைக்கும்

உஉஎ உலகத்திற் குற்றநதீர்த்தற்குப் பொருளேயிராது, எல்லா வுயிர்
களும் குற்றமற்றனவாமென்றபடி பிற இடைச்சொல் புரை - குற்றம்

உஉச - எ இவ்வடிகளினபொருள், ‘மன்னவென்பபடி மன்னுயிரப்
படி’ என்னும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிறது.

உக௦ உணடி முதலியவற்றையல்லாமல் உறையுள் - இருப்பிடம்,
“பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோ, தொகுத்தவற்று னெல்லாக தலை”
(குறள், கூஉஉ), “உணடி யுறையு ளுடுக்கை யிலையீந்தரா” (ஏலாதி கூ)

உகக கண்டதிலலென - கண்டதிலலையென்று சொல்ல

உஉஅ - கக அறமெனப்படுவது எல்லாவுயிரகட்கும் உணடி முதலிய
வற்றைய்தலையன்றி வேறு கண்டதிலலையென்று மணிமேகலை சொல்ல,
உணடி முதலியவற்றை ஈதலே அறமென்றபடி.

உகஉ ஆயினும் எண்ணிடைச்சொல்

உகக நன்னுதல் உரைத்த - நீ சொல்லிய செய்கேன - செய்யவேன

உகச எனபிறப்பு உணாததி - எனபழம்பிறப்பை அறிவித்து பழம்
பிறப்புணாதது, நலலறம் பூணுதற்குரிய விசேடவுணர்வினனாதற்குக் காரண
மாயிருந்ததுபற்றி, “என்னை நீ படைத்தனை” என்றான இது, “நான்வன
றன் மகன்” (சிலப் உசு ‘தென்னவன்’) என்றற போன்றது

உகடு நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வனமை யிலலேனென்று அரசு
சன சொல்ல

உகசு புன்கண் கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே, போந்ததற்கு
இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருகதி

உகஎ காரி உன்னையழைக்கும்

உகசு - எ மனீ உரு கக௦ - கக

(பி - ம்.) உஉஎ ‘உண்டோபுரைதீர்த்தற்கென’ உஉஅ, ‘கேட்ப’
உக௦ ‘உணடியுமுறுதியு முறையுந்மலலது’

வங்கத தேகுதி வஞ்சியுட செலவனென்
றநதரத தெழுநதன ளணியிழை தானென்.

உரு — ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உகூஅ ஏகுதி - போவாய

உகூக. அநதரதது - ஆகாயத்தில் அணியிழை - மணிமேகலை

க - உகூக அரசன், புருந்த வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள யா' என்னக் கருககன, 'சங்குவந்தன' என்றலும், 'இனங்கொடி, வருவாய' என்று புகன்று எழுந்த இருந்த போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக் காண்டலும், அதனைத் தொழுது அவள வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணர்த்த, பணிந்து, 'போனதது' என்று ஏததி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும் விட்டுப் புகருக கேட்டு எய்தி நினைந்து கன்னாடிகழந்த சாற்றி, 'வினாந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன், தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமாறோந்தனை' என்று முதுமொழிகூற, முதலவன கேட்டு, 'காததல நின கடன்' என்று கூறிக் கூடியக் கரையெய்தி ஏறினன், அக்கலம் சென்று சாராநிறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனக் காட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டு ஏததினன், அவனுக்குப் பீடிகை பிறவியைக் காட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்று ஏததி மணிமேகலையுடன் எழுந்த சென்று இருப்ப, தெய்வதம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய, வந்தனை, உடலென்பு இவைகாண், எனபுமிவைகாண், காண்ப, கொன்றாய, கொன்றாயாயின மடவரன்லலாய, நகா கடல வயிறு புகுத்து, காரணங்கேளாய, மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டனன், இதுபட்டது, உலகமன்னவன் போயினன், தாயரும் புகந்ளா, கேடக உறகுவைவாயின, வஞ்சியுட கேடபை' என்று தெய்வம் போயின, மன்னவன் இரங்கிப் படிவம் நோக்கி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்தது, 'கண்டது இல்' என, காவலன் உரைக்கும், அவனும் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன் யான்' என, அணியிழை, 'ஏகுதி, செலவன்' என்று எழுந்தனனென வினை முடிவு செய்க

இருபத்தாறுவது வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

[இருபத்தாறுவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து
வஞ்சிமாநகர புக்கபாட்டு]

அணியிழை யந்தர மாற வெழுநது
தணியாக காதற் றுய்கண் ணகியையும்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையும்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய

டு வேடகை துரப்பக கோட்டம புருநது
வணங்கி நின்ற குணமபல வேத்தி
அறபுககட னிலலாது நற்றவம் படராது
கறபுககடன பூண்டு நுநுநடன முடிதத

க அணியிழை - மணிமேகலை

உ தணியா - குறையாத தாயகண்ணி - தாயாகிய கண்ணி

ஈ கொடைகெழுதாதை கோவலன் - ஈதல் பொருநதிய தாதையாகிய கோவலன், கோவலன் கொடையிற் சிறந்தவனென்பது, கீரிப்பினையை அறியாது கொன்று கணவனால் நீபுண்ட பாபபனியின் கொலைப்பாவம் நீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த தூல வழியே தானஞ்செய்து அப பாபபனியைக் கணவனோடு கூட்டிப் பாதுகாததானென்றற்றொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும், இதனை, சீலப்பதிகாரத்திற் காண்க, கடு ௫௪ - எடு

ச (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப் பண்ணிய வடிவத்தைத் தரி சித்தற்பொருட்டு, “கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து” (உஅ உஉஅ) எனச் சீலப்பதிகாரத்து வந்திருத்தல் காண்க

டு வேடகை துரப்ப - ஆசைசெலுத்துதலால் கோட்டம - கோயில், இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக் கப்பட்டது

எ. ‘அறபுககடன’ எனபது முதலியன மணிமேகலை கூற்று அற புககடன - காதலன்றிப் ப உடனிறத்தலும் தீப்பாயத்தலும் நற்றவம் படர தல் - நல்ல தவவழியிற் சேறல், அஃதாவது கைமமை நேரண்பை நோற்று உடம்பை வருத்துதல்

அ கறபுககடன பூண்டு - கறபைக்கடனாக மேற்கொண்டு, “கற்புக் கடம் பூண்ட விததெய்வ மல்லது, பொறபுடைத தெய்வம் யாங்கண்டில் மால்”.

(பி - ம்) ச ‘படிவங்காணிய’ டு ‘கோட்டமபுகரு’ எ - அ ‘நிலலா வற்றவஞ்சிறக்க கறபுககடம்பூண்டு’

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
 ௧௦ ஒருபெரும பத்தினிக் கடவுளாக குரைப்போள்
 எமயிறைக் குறற விடுக்கண் பொருது
 வெமமையின் மதுரை வெவவழற் படுநாள்
 மதுரா பதியெனு மாபெருந தெய்வம்
 இதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
 ௧௧ காசில பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டுத

(சீலப் ௧௧ ௧௪௩-௪) எனவும், “கற்புக்கடம் பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நகைக்கருத தோழிநான கண்டா” (சீலப் ௨௬ ‘தற்பயநாள்’) எனவும் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழியும் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க கண்ணகி கற்பை மறக்கற்பென்றும் சிறியகற்பென்றும் கூறுவா துமகடன் முடித்தது - உம முடைய கடனை நிறைவேற்றியது, என்றது இங்கே மதுரையை அழற் படுத்திச் சிதைத்துப் பதினான்காம் நாளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதை உணர்த்திறது.

எ - அ இவ்வுடிகளின் கருத்து இன்னதாதலை, “காதல ரிறப்பிற்னை யெரி பொத்தி, ஊதுலை குருகி னூயித்தகத தடங்கா, தினனுயிரீவ ரீயா ராயின, நன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புருவா, நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டெனுறை வாழ்கைக்கரு நோற்றுடம படுவா, பத்தினிப் பெண்டா . மாபெரும பத்தினி” (௨ ௪௨-௫௫) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணர்க

௧ - ௧ அணியிழை எழுந்த புருந்து வணங்கி நின்ற தெதி அருளல் வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவெனக்.

௧௦ பத்தினிகடவுள் - கண்ணகி

௧௧ ‘எமயிறைக்கு’ எனபது முதலியன, பத்தினிகடவுளாகிய கண்ணகி வாரத்தை இறை - கோவலன் இடுக்கண் - துன்பம், இங்கே கொலை

௧௨ வெமமையின் - கோபத்தால் மதுரை - மதுரையை படுநாள் - படுத்தமநாளில், விகாரம்

௧௩, மதுராபதியெனபது மதுரையமபதியின் அநிதேவதையினது பெயர், “மதுரா பதியென்னு மாது” (சீலப் ௨௨ ‘மாமாகளும்’) “மாபெருங்குடன் மதுரா பதியென்பேன” (சீலப் ௨௬ ௨௨)

௧௪ ‘இதுநீர்’ எனபது முதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டு கூறும் பத்தினிகடவுள் வாரத்தை வினை - தீவினை, பயன் - பிரயோசனம் இது பயன் ஆவ அசை

௧௫, ௧௬ - குறறம்

(பி - ம்) ௧, ‘என்றொழுநதனணிற்ப’, ‘என்றழுதனணிற்ப’ ௧௬.௪ ‘தெய்வத, மதுநீர்செய்தவினை’

தாய மன்னவா வசவுங் குமரனும்
சிங்க புரமுஞ் செழுநீரக கபிலையும்
அங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாள்
மூவிரு காவத முன்னுந ரினறி

உ௦ யாவரும் வழங்கா விடத்திற பொருளவேட்டுப
பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாமல்
எல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப
பண்டக கலம்பகா சங்கமன றனைக
கண்டனா கூறத தையனின் கணவன்

உ௧ பாரத்திபன் றொழிலசெயும பரத நென்னும
நீததொழி லாளன நெறநெனப பற்றி
ஒற்ற னிவனென வுரைத்து மன்னற்கு
குற்றமி லோனைக கொலைபுரிந திட்டன
ஆங்கவன மனைவி யழுதன ளரற்றி

கக ஞாதியராகிய வசவும் குமரனும் கஎ கபிலை - கபிலபுரம்

கக-எ சிங்கபுரம் வசவுக்கும், கபிலை குமரனாகும் உரிய நகரங்கள்.

கஅ ஆள்கின்றோ. பெயா நாள் - நாளில்.

கக மூவிருகாவதம் - ஆறகாதம் முன்னுநா - முதப்படுவோர், அணுகு பவருமாம்

உ௦ வழங்கா - செல்லாத வேட்டு - விருமயி

உக கலன் - ஆபரணம்

உஉ. எல்வளை - ஒளிபொருந்தியவளையையுடையாள, என்றது நீலியை, அரிபுரம் - சிங்கபுரம்

உக பண்டககலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம், பண்டம் - பொன்; பண்டமும் கலமுமாம், பண்டம் - சரக்கு பகா சங்கமனறனை - விறகும் சங்கமனென்னும் வணிகனை

உச தையல - விளி

உடு. பாரத்திபனென்றது வசவை பரதனென்றது கோவலனது பழம்பிறப்பிலுள்ள பெயர்

உக தெறநென - விரைவாக,

உஎ ஒற்றன் - வேயத்து அறிபவன் மன்னாக்கு உரைத்து

உக. மனைவி - நீலியெனபவன் அழுது அரற்றி

(பி - டி.) கஎ 'செழிநீரககபிலையும்' உ௦, 'இடத்துப்பொருள்' உஉ 'எரிபுரமெய்தி' உக, 'படைக்கலம்பகா' உச, 'கண்டவாகூறத்தைய லென' உஎ, 'உரைத்துமன்னவனொற'

- ௩௦ ஏங்கிமெய பெயாப்போ னிறுவரை யேறி
இட்ட சாபங் கடடிய தாகும்
உமமை வினைவந துருத்தலொழி யாதெனும்
மெயமமைக கிளவி விளம்பிய பின்னும்
சேறநங் கொண்டு செழுநகா சிதைத்தேன்
- ௩௧ மேறசெயநல வினையின விண்ணவாச சென்றேம
அவவினை யிறுதியி னடுகின்ப பாவம்
எவவகை யானு மெய்துத லொழியா
தும்ப நிலவழி யிம்பரிற் பலபிறப்
பியாககணு றிருவினை யுய்ததுமைப் போல
- ௪௦ நீங்கரும் பிறவிக்க கடலிடை நீந்திப்
பிறந்து மிறந்து முழுவலவோம் பின்னா
மறந்து மழைமற மகதநன னுடிக

௩௦ மெய்பெயாப்போன - உயிரவிடுவோன இறுவரை - பெரியமலை ,
“இறுவரை யிலாவதோ ரிலங்கெயிற றரியென” (சீவக ௧௫௩௩.)

௩௧ கடடியதாகும் - பந்தித்ததாகும்

௩௨ உமமைவினை - பழவினை உருத்தல - தோன்றாதல, “உழ
வினை யுருத்தலவந தாட்டு மென்பதாம” (சீலப், பதி ௫௭), “ஒளிப்பினு
முழவினை யூட்டாது கழியாது” (இறை கு. ௨, உரை)

௩௩ கிளவி - சொல்

௩௪ - ௩௬ மாபெருந் தெய்வம் விளம்பியபின்னுமென

௩௫ - ௩௬ இச்சாபவரலாறு, “கடிபொழி லுடித்த கவிங்கநனனாட்டு,
வடிவேற நடக்கை, வசவுங் குமரனும், வழுவில் சாபம், பட்டனா”
(சீலப் ௨௬ ௧௬௫ - ௭௦) என்று கண்ணகிக்கு மதுரைமா நகரத்தெய்வங்
கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்,

௩௭ நகா - மதுரை

௩௮ விண்ணவாசசென்றேம - கணவனும் யானும் தேவராயச சென்
றேம

௩௯ அவவினை - மேறசெய நலவினை அடுகின்பபாவம் - மதுரையை
யழித்த கோபத்தாலுண்டான பாவம்

௪௦ - ௪௧ பாவம் எய்துதலொழியாது

௪௧. உம்பா இலவழி - தேவருலகத்தில நலவினை துகாச்சியிலலாத
விடத்து

௪௨ - ௪௩ பல்பிறப்பியாககணும் - எல்லாப்பிறவியின கணனும் இரு
வினையுய்தது - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு

௪௨. மகதநனனுடிகக்கு - மகதநாட்டுக்கு

(பி - மீ) ௩௦ ‘மெயவைப்போன’ ௩௧ ‘சாபங்கிட்டிய’ ௩௪,
‘கொண்டுதிருநகா’ ௩௬ - ௪௧ ‘பாவை வெம்பகை’ ௪௧, ‘உறழ்வோம் பின்’
௪௨ ‘மழைவருமகதநன’

- கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்கும்
கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியின்
சடு அளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்
போதி மூலம் பொருநதிவந தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மைபுந தெரிநது
பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமும்
ஊ அநநிலை யெல்லா மழிவுறு வகையும்
இறநென வியம்பிக குற்றவீ டெய்தி

சக திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இவ்வனம் கூறப்பட்டது

சச கரவு - மறைததல். கபிலையம்பதி - கபிலகர்; இது, கபில ரென்று பெயருள்ள ஒரு முனிவர தவஞ்செய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பா, கபிலவஸ்துவெனவும் வழங்கும்

சடு பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தானமுதல் ஞானமீருகவுள்ள பததும் பூரித்தல் (மணி. உக: உக), (க) தானபாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) ஆமபாரமிதை, (ச) வீரிய பாரமிதை, (இ) தியானபாரமிதை, (ஈ) பாஜஞாபாரமிதை, (எ) உபாயபார மிதை, (அ) தயாபாரமிதை, (ஐ) பலபாரமிதை, (ஔ) ஞானபாரமிதையென பன. இவை தசபாரமிதையெனவும் தசபாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை “தானஞ்சி லம்பொறை தகக தாய வீரியம், ஊன மிஹி யானமே யுணர்ச றியோ போயமு, மானமில் லருளினை வைத்தலே வலிம்மையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா லிவைகளும்” (நீல. மொககல. அஅ), “இன்பஞ்சூல் பெரும்பா மீரைநது முடனிறைதது, நன்கன நிலபெற்ற நாதன” (நீல மொககல அஅ, சமய), “தானமே முதலாகத் தசபார நிறைத்தருளி, ஊன மொன நிலலாமை யொழிவினறி யியற்றினையே” (வீர யாப்பு. கக, உதா ரணம்) என வருவனவற்றாலுணர்க அளவின்று - அளவிலலாமல்.

சக. புத்தஞாயிறு - புத்தனாகிய ஞாயிறு

சஎ போதி - அரசமரம், என்றது மகாபோதியை.

சஅ நால்வகைவாய்மை - துகக முதலியன

சக. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

ஊ. பன்னிருசார்பின் அழிவு

சக - ஊ “சார்பிற் றேற்றமுஞ் சார்புத தயதிரும்” (உஊ. ஊ) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

ஊ. இற்று - இததன்மைதது, இதனைத் தோற்றத்தோடும் வகை யோடும் தனித்தனியே கூட்டுக குற்றவீடெய்தி - காமம்முதலிய குற்றங் களினின்றும் விடுதல்பெற்று, “குற்றவீ டாக மாதிக குணங்களைக் குறைத்த லாகும்” (சிவ - சிந்தி. பாபகம, செனத்திராகதிகனமதம், க.)

(பி - ம்) சச. ‘கபிலையம்’ சடு. ‘அளவின்று நிறைந்து’ சஎ. ‘பொதிந்ததுவந்தருளி’

எண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணும்
அண்ண லறக்கதிர் விரிகருங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவன்

௫௫ இநதிர விகார மேழுமேத துதலின்
துன்பக கதியிற் றேறறா னினறி
அன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும்
பிறவி நீதத பெற்றிய மாகுவம்

௬௦ அததிற மாயினு மனேக காலம்

௫௩ அண்ணல - தலைமை முன்பு புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்த
தற்கேற்ப னனது அவனாலுபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ்
செய்தா

௬௨ - ௫௩ மகதநாட்டிற் கயிலையம்பதியில நிறைத்தத்தோன்றி வந்
தருளித் தெரிந்த இயம்பி எய்தி விரிகருங்காலையெனக்

௫௪. பைந்தொடி - முன்னிலைப்பெயர்

௫௫ இநதிரவிகாரம் ஏழும் - இநதிராலை நிருமிக்கப்பட்ட அறங்கு
கள் ஏழினையும்; இவை காலிரிப்பூம்பட்டினத்தன்னவை, ஆகாயசாரிக
ளாகிய சாரணா இருந்து பெனத்தாகமத்தின் பொருளை யாவாகரும் வினங்க
உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை, இதனை, “பணையைத் தோங்கிய
பாசிலைப் போதி, அணிதிகழ நீழ லறவோன நிருமொழி, அந்தர சாரிக
என்றைநனா சாற்றும், இநதிர விகார மேழுடன் போதி” (சிலப், ௧௦. ௧௧-
௪) என்பதனாலுணரக் ஏததுதலின் - ஏதனிய புண்ணியத்தால், இதனால்,
கோவலனும் கண்ணகியும் காலிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை
ஏதநி வழிபட்டார்களென்பது பெறப்பட்டது.

௫௬ துன்பகதி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிகதயிறப்பு தோற
றாவு - தோன்றதல் ‘இனறி’ என்றதனால், நறக்கியிறபிறத்தல் கூறப்
பட்டது

௫௭. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேச மொழிகளை.

௫௮ - ஏ. காலையிற கேட்டெனக்

௫௮ துறவி - துறத்தல் உள்ளத்தே துறவி தோன்றியெனக்,
“மாதவி துறவிகு” (௨ ௧௦) என்று இநதூலில் முன்பு வந்திருத்தல்
காணக், நீருச்சிற்றம்பலக்கோவையாடில், “அளவியை” என்னும் ௧௦ -
ஆம் செய்யுளின் விசேட வுரையில், ‘துறவு துறவியென நினகுறபோல
அளவு அளவியென நின்றது’ என்ற பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனா

௫௯ பெற்றி - நிருவாணம்

௫௯ - ௬ ஏததுதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீதத பெற்றிய
மாகுவமென்க.

(பி - ம்.) ௫௬ ‘விரிகரும்போது’ ௫௪ ‘பைந்தொடித்தந்தை’.

௫௫ ‘விகாரமேழுக் துதித்தலிற’ ௫௭ ‘அன்புறுமனத்தோபற்றறம்’.

எதறித தாாககு நிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயும்
முறைமையி னிரத மூதா ரகததே
அவ்வவா சமயத தறிபொருள கேட்டு
கூடு மெய்வகை யினமை நினககே விளங்கிய
பினனாப பெரியோன பிடகநெறி கடவாய்
இன்னநிவ வியலபெனத் தாயெடுத் துரைத்தலு

கக. இநததி - விததி

கஉ. 'நறைகமழ்கூந்தல்' எனபது முதலியவற்றால் மணிமேகலைக் குப்பின் நிரழவன் கூறுவான்

கக இரத மூதாரெனந்து வஞ்சி நகரத்தை

ககி. மெய்வகையினமை - உண்மையிலவரமை

கக பெரியோன பிடகநெறி - புத்தன் அருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புத்த தனம் சங்கமென்னும் மூன்று மணிஞ்ஞம் யாதோ ரிடை யூறுமினறி இருத்தற்கு இடமாய்க் கூடையோலுதலின், பெனத்தாகமங்களை பிடகமெனப் பட்டனவெனபா, பிடகம் - கூடையிடகம் வியப்பிடகம், ஸூத்திரபிடகம், அபிதாமபிடகமென மூன்று வகைப்படும, இவற்றைத்திரி பிடகமென்றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவா, இவற்றுள் முதலாவது வினாயபிடகம், விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்று வகைப்படும இவற்றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதம்பாகமென்றும் (இது சங்கத்தி லிருந்து விவகுத்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயச்சித்தாதி துவீதீய பாகமென்றும் (இது பிராயச்சித்தத்ததால் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது) இரண்டு பகுதியுடைத்தது, கண்டகம் மஹாவாககம், கூலவாகக மென இரண்டுபகுதியுடைத்தது இரண்டாவது ஸூத்திரபிடகம் தீரக நிகாயம், மத்தியமநிகாயம், ஸபயுகத் நிகாயம், அங்கோதரநிகாயம், கூடத்தி ரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்தது, [நிகாயம் - கூட்டம்] இவற் றுள் கூடத்திரக நிகாயம் கூடத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இததி யுரதம், ஸூத்திரநிபாதம், விமானவஸது, பிரேதவஸது, ஸதேரகாலை, ஸதேரகாலை (ஸதேரரென்றும், ஸதவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப் பெயர்), ஜாதகம், நிரததேசம், பிரதிஸம்பிதா மாககம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினெந்து பகுதியுடைத்தது மூன்றாவது அபி தார்பிடகம் தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸதுப்பிரகாரணம், புத்தகல்ப பிரஜ்ஞபதி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸதானப் பிரகாரணமென ஏழு வகை யினையுடைத்தது, "ஆதத னேயெனத் தெளிந்தவ ணமாநிநுந தவாகருசு, குத்தி ரமமிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாம், சாததி ரமமிவை மூன்றென வன்றவத் தோன்றல், பாத்தது ரைக்குநதன் பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" (நீல புத்த கதி)

கக தாய - கண்ணகியாகிய பதினிககடவுள்

(பி.ய்.) கக 'இதறிததாாககு' ககி - க 'விளங்கிப்பின்னாப பெரியான்'

மினாயன் வனையோ னென்றுனக் கியாவரும்
 வினையோ னுரையா வேற்றுருக் கொள்கென
 எ0 மையறு சிறப்பிற் றெயவதந தநத
 மந்திர மோதியோரா மாதவன் வடிவாய்த்
 தேவ குலமுந தெறழியும பள்ளியும
 பூமலாப பொழிலும பொயகையு மிடைநது
 நறறவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
 எ1 நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும்
 எங்ஙனும் விளங்கிய வெயிற்புற விருகக்கையிற்
 செங்குட டென்னெனுஞ் செங்கோல வேந்தன
 பூதத வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
 போரத்தொழிற் றான குஞ்சிபிற டினைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சிக்கரத்தானனே செல்லு
 தல கூறப்படும்

௬௮ - ௬ மணி ௧௦ - ௬௯ - ௮௦

எ0 தெய்வதம் - மணிமேகலாந்தபவம்.

௬௧ மந்திரம் - வேற்றுருவெய்தவிக்ரும மந்திரம்

௬௨ குலம் - கோயிலு, "தேவகுலநிலை" (புறநா ௬௨) தெற்றி-
 வேதிகை, திண்ணையுமாம் பள்ளி - சாலை, "ஒதுக்கின நினைமணற் புதுப
 பூம பள்ளி" (புறநா. ௬௬)

௬௩ மிடைநது - நெருங்கி எடு காணிய - கண்ட

௬௪ - ௬ தேவகுலம் முதலியன மிடைநது முனிவா முதலியோர் எங்
 கணும் விளங்கிய இருக்கையெனக்

௬௫. செங்குடெவன - சேரன், இவன் இளங்கோவடிக்களின் தமையன்,
 கண்ணகியின் படிவததைப் பிரதிபலித்தோன்

௬௬. பூததவஞ்சி - வஞ்சிமலர், பனகலா நாட்டைக் கொள்ள நினைந்து
 போசெய்தற்கு அவாமேற் செலவோர் அதற்கு அறிஞரியாக அணிகது
 கொள்வது, இது முதலுக்கேற்ற அடையத்தது நின்றது பூவாவஞ்சி-
 வஞ்சிக்கா, வெளிப்படல், இக்கரை வாடாவஞ்சி யென்றது கூறுவா,
 "பூவா வஞ்சியிற் பூதத வஞ்சி, வாயவா நெடுநகரை மணிமுடி கணிநது"
 (௨௬ 10 - 12) எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க

௬௭ - ௮ இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியெனக்

௬௮. தானை - சேனை குஞ்சி - குடில்

௬௯ - ௬ பூவாவஞ்சியிற் பூததவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற் புனைய
 வெனக்

(13 - 15) ௬௮ 'என்றுநீயுணர்' ௬௯ 'வேண்டுநக கொள்கென'
 ௭௦ 'தெய்வகுலனுந்' ௭௧ 'பூவாவஞ்சியிற் பூததவஞ்சி' ௭௨ - ௮௦
 'புனைந்து நிலைநாடெலலை'

அ௦ நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைமமலை களிறறினந் தமமுண் மயங்கத்
தேரு மாவுந் செறிகமுன் மறவரும்
காரமயங்கு கடலிற கலிகொள்க கடைஇக
கங்கையம் போயாற றடைகரைத் தங்கி

அரு வங்க நாளியி னதனவடக் கிழிநது
கனக விசயா முத்தற்பல வேந்தா
அனைவரை வென்றவ ரம்பொன முடிமிசைச
சிமைய மோங்கிய விமைய மால்வரைத்
தெய்வக கலலுந் தன்றிரு முடிமிசைச
௧௦ ரெய்பொன வாகையுந் சோததிய சேரன்

அக கையையுடைய மலைபோலுங் களிறறினம் மயங்க - கலக்க.

அ௦ - அக மலைநாடென்று சொல்லுவண்ணம் களிறறினங்கள் மயங்க
வென்று, செல்லும் நெறிககணுள்ள நாகெள யான்களின் மிகுதியால் மலை
நாடென்று சொல்லப்பட்டன

அக கலிகொள - முழங்க கடைஇ - செலுத்தி

அரு நாலி - மரக்கலவிசேடம், இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குந்
தது வங்கநாலி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை இழிநது - இறங்கி

அசு கனகவிசயா - கனகனும் விசயனும், இவா ஆரியவரசா பல
வேந்தா - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்
கன், தனுத்தரன், சிவேதன் முதலியோர், இதனை, சிலப்பதிகாரம், உசு -
ஆம் காதை, ௧௮௨ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

அஎ அனைவரைவென்று - எல்லோரையுமவென்று, உம்மை விகார
வகையால் தொக்கது அவ்வென்றது கனகவிசயரை

அஅ சிமையம் - உச்சி

அக தெய்வகல - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்
தற்குரிய கல

௧௦ வாகை - வாகைமலர், பகைவரை வென்றோ வென்றதற்கு
அறிஞறியாக அணிந்தகொள்ளுவது, அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற்
செய்து அணிந்தகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என
றூ, "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (௨௨) எனவும், "பொலந்தும்பை"
(௧௭) எனவும் புறநானூற்றுந் கூறியிருத்தல் காண்க

அஎ-௧௦ அவர் முடிமிசைச கலலும் தன் முடிமிசை வாகையுந்
சோததிய சேரனென இயைக்க

எசு - ௧௦ புனைய மயங்கக் கலிகொள்க கடைஇத் தங்கி இழிநது
வென்று சோததிய சேரனென

(பி - ம்) அச 'கனகைப் பேரியாற்றடை' அரு 'வங்கநாவாய்தன்
வடமுககிழிநது' அசு 'முத்தரின வேந்தா' ௧௦ 'செம்பொன்'

ஹிறந்ரல வெயயோன் றன்புகழ ஹிளங்கப
பொற்கொடிப பெயாபபடேம பொன்னகாப பொலிந்தன
திருந்தநல லேது முதிர்ந்துள் தாதலிற் [ள
பொருந்தநால வாயமைபும புலப்படுத்த தற்கென

௨௬.—வஞ்சிமாநகா புகக்காதை முற்றிற்று.

சோன செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற
கொண்டுமீண்ட வரலாற்றை, சீலப்பதிக்காரம், காலகோட காலை முதலிய
வற்றால் உணர்க

௧௧ ஹிறந்ரலவெயயோன் - விலவலியை விரும்பினோன், “வெம்
முனை வெற்றி ஹிறவெயயோன்” (பு - வெ ௧௮)

எள - ௧௧. வேந்தன் சோன வெயயோன், அவன்தன் புகழென்க

௧௨ பொற்கொடி - அழகியகொடி, என்றது வஞ்சிக்கொடியை
நகா - வஞ்சி, “பூங்கொடிப பெயாபபடேம, திருநெய நன்னா” (௨௮
௧௦௧ - ௨) என்று பின்வருதல் காண்க

௧௧ - ௨ விலங்கப பொலிந்தன்ன

௧௧ நலலேது - நலவினையாகிய காரணம்

௧௨ - ௧ ஆதலிற் பொலிந்தன்ன

௧௩ நாலவாயமை - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியம், அவை துகடம்
முதலியன, அவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பா

௧௨ - ௨ புலப்படுத்ததற்குப் பொலிந்தன்னென்க

௧ - ௧௨ அணியிழை எழுந்தது புகுந்த நின்று ஏதறி, ‘அருளால்
வேண்டும்’ என்று அழுதுநிற்ப, பத்தினிகடவுள் உரைப்பாள, அங்கன
முரைப்பவனாகிய தாய, ‘இன்னறிவலியலபு’ என எடுத்ததரைத்தலும்,
மணிமேகலை ஒதி வடிவாயப் பொன்னகாப பொலிந்தன்னென வினை முடிவு
செய்க

(பீ - ம்) ௧௨, ‘கொடிபெயாப’ ௧௧ ‘திருந்தநலலேது’ ௧௨ ‘நல
வாயமை’

இருபத்தேழாவது சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர்
தந்திறங்கேட்ட பாட்டு]

ந்வையறு நன்பொரு ளுரைமி னேவெனச
சமயக கணக்கா தந்திறஞ் சாராது
வைதிக மாரககத தளவை வாதியை
எய்தின ளெய்திரின் கடைப்பிடி யியம்பென
நு வேத வியாதனும் கிருத கோடியும் -
ஏதமில் சைமினி யெனுமிவ வாகிரியா
பதது மெட்டு மாறும் பண்புறத
தத்தம் வகையாற றுமபகாந திட்டனர்
காண்டல கருத லுவம் மாகம
க0 மாண்டைய வருததா பததி யோடியல்

-
- க - நவை - குற்றம். பொருள் - தத்துவம்
உ - சமயக்கணக்கா - சமயநூலுணர்நதவா; வாதிகள். திறம் -
தொகுதி, இடமுமாம்
க - உ - மணி பதி அஎ - அ. உரைமினேவெனசசாராது
க - அளவைவாதி - பிரமாணவாதி
ச - கடைப்பிடி - சித்தாந்தம் இயம்பென - சொல்லென்று மணி
மேகலை வினாவு
க - ச - அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென
நு 'வேதவியாதனும்' என்பது முதலியன அளவை வாதியின்
சு - ஏதம் - குற்றம் [வாரததை.
நு - அ - வேதவியாதன பதனளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும்
சைமினி ஆறளவையும் பகாநதிட்டனரெனக
க - 'காண்டல' என்பது முதலியவற்றால் பதனளவைகளின் பெய
ரும், அவற்றினிலக்கணமுங் கூறப்படும. காண்டல - பிரத்தியக்கம் கருதல-
அனுமானம், இது கருத்தெனவும் வழங்கும்.
க0 இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம்.
(பி - மீ.) க - 'அளவைவாதியை' அ - 'பகாநதிட்டனா' க. 'காண்
டலகருத்தே' க0. 'ஆண்டவருததாபததியோடியைபு'

பைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தமமாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டும் -
மருளில் காட்சி யைவகை யாகும்

௧௫ கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையும்
நண்ணிய மூக்கா னுற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா லூறுமெனச் சொன்ன
இவையிவை கண்டுக்கட் டியிரததுண றெறுத
துக்கமுஞ் சுகமு மெனத்தயக கறவறிந்

௨௦ துறியும் வாயிலு மனமுமு நின்றிப
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச
சுட்ட றிரிதல் கவாகோட றேனறாது
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி பையி னறிவ தாகும்

௨௫ கருத்தள வாவது

௧௧. ஐதிகம - ஐதில்றயம் அபாவம் - இணை. மீட்சியொழிவறிவு -
மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை அறியுமளவை, என்றது பரிசேடத்தை.

௧௨. உண்டாநெறி - சமபவம் இவை தமமால் - காண்டல் முதலிய
இந்தப் பத்துப் பிரமாணங்களாலே

௧௩. புலங்கொளல் - அறிதல்

௧௪. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையின் இலக்கணம்
கூறப்படும் மருள் - மயக்கம் காட்சி - பிரததியக்கப் பிரமாணம்

௧௫ துயகரு - தடை

௨௦. வாயில் - இந்நிரியம் ஊறு - இடைபூறு

௨௧. ஒளி - சேர்மருரியாகினிகள்

௨௨ சுட்டல் - பொருளுண்மை மாதிரை காண்டல் திரிதல் -
ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதல், இது விபரிதமெனப்படும் கவாகோடல் -
சந்தேகம்; "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே,
கொண்ட றிரிவாம்" (சீவ - சீதீநீ. சுபக்கம், அளவை ௩)

௨௫ 'கருத்தளவு' என்பது முதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்
படும், கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

(பி - மீ.) ௧௧ 'மீட்சியொழி' ௧௨ - ௩ 'உண்டானெறியெனறிவை
தம்மாற்போ பொருளினுண்மையுளம்' ௧௫ - ௬ 'ஒசையு, மூக்கானுற்றமு
நாககாறசுவையும்' ௧௮ - ௬. 'உண்டியிரததுற்றத், துக்க சுகமெனத் துயத்
தறவறிநது' ௨௦ - ௨௧ 'மனமுமுனறிப, பயிலொழியொடும் பொருள்'

உஎ.—சமயக்கணக்கர்த்தத்திற்கேட்ட காதை ௩௦

குறிகொ ளனு மானததனு மேயத
தகைமை யுணருந தனமைய தாகும்
மூவகை யுறறு பொதுவெகச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாததியம்
௩௦ இவையந துவய மினறு யிருநதம்
கடநதிகழ் யானைக கானவொலி கேட்டோன
உடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்்தல்
எசச மெனபது வெள்ளவே துவினூல்
ரிசசயித தததலை மழைநிகழ் வுரைத்தல்
௩௦ முதலென மொழிவது கருககொண முகிலகண
டி-துமழை பெய்யு மெனையம் பிடுதல்

உ௬ அனுமானத்த - அனுமானத்தால், “ அனுமானமாவது. சாத தியததையொழியச சம்பவியாததாதிய சாதனத்தாற சாத்தியததைப் பற்றிப் பிறகரும் ஞானமாகும் ” (நீல தரும் செய ௩௨, சமய) அனுமேயம் - அனுமித்தது உணரப்படுவது.

உ௮ அது - அவ்வனுமானவனவை, அது பொதுவெனவும், எசச மெனவும், முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்

உ௯ சாதனம் - ஏது சாத்தியம் - துணிபொருள்

௩௦ இவை - இவற்றிற்கு அநநுவயம் - சோககை, அஃதாவது நியத மான உடனிகழ்ச்சி

௩௧ கடம் - மதம். கானம் - காடு ௩௨, உடங்கு - உடனே

உ௬ - ௩௨ பொதுவெனப்படுவது உணராதலெனத பொதுவைச சாமா னியானுமானமென்பா.

௩௩ - ச வெள்ள ஏதுவினூல் - வெள்ளமாகிய சாதனத்தால் அத தலை - அவ்விடம் எசசமெனபது வெள்ளவேதுவினூல் அததலை மழை நிகழ்வு ரிசசயிததுரைத்தல் இதனைச சேஷானுமானமெனவும் காரியானு மானமெனவும் கூறுவா

௩௪ கரு - குல முகில - மேகம் ௩௬ இது - இம்மேகம்

௩௫ - சு முதலென மொழிவது சூற்கொண்ட மேகத்தகைகண்டு இது மழை பெய்யுமென்று ரிசசயித்தல். இதனைக காரணானுமானமெனவும், பூர் வானுமானமெனவும் கூறுவா இது வரற்பாலதை முன்னமே அனுமிப்பது

௩௬ - சு, இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானகளை, “ இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென, நடுத்த துமமகில் சந்த முநி யலைத்து வார்புன லாறுகொண, டெடுத்த வநதிட மால் வரைக கணிநுது கொண்டல் சொரிந்ததென்று, முடித்த துமமிவை காட்சியனறனு மானமென்று மொழிகுறிடே ” (சில சித்தி பாபகம், உலோகாயதனமதமுதலை, உ) எனபதனனுமுணாக

(பி - ம்) உ௬ ‘குறிகொள’ ௩௦ ‘இவைதமொடநுவய’

என்னு மேதுனி னென்றுமுக் காலம்

தன்னி லொன்றிற் சாராநதுள தாகி

மாண்ட வுயிரமுதன மாசின் ருகிக

ச௦ காண்டற் பொருளாற கண்டில துணாதல்

உவம் மாவ தொப்புமை யளவை

கவய மாவாப போலுமெனக கருதல

ஆகம வளவை யறிவ னூலாற

போக புவன முண்டெனப புலங்கொளல்

சௌ அருததா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை

இருக்கு மெனறாற கரையிலென நெண்ணல

இயலபி யானேமே லிருந்தோன் றேட்டிக

கயலொன் றியா ததுவே கொடுததல

௧௧. தன் பனமையொருமை மயக்கம்

௧௧. உயிர்முதல - உயிரும் இந்திரியமும் மனமும், “ உயிரும் வாயிலு மனமுமு நின்றி ” (௨௭ ௨௦) எனரா முன்னும்

உவமவளவை —

ச௨ கவயமா - ஒருவகை மிருகம் ஆபபோலும் - பசுவையொக்கும்.

ச௩ - ௨ “ கண்ணன கருமுகில்போல வண்ணனெனக கேட்டவ னைக, கண்ணுமுணா பொப்பெனவே காண ” என்றும் வரும்

ஆகமவளவை —

ச௧ அறிவனூல் - ஆபதன் வாககியமாகிய நூல்

ச௨ போகபுவனம் - சுவாகக நாகுகள புலங்கொளல் - அறிதல்.

ச௩ - ச ஆகமவளவையாவது புலங்கொளலெனக இதனைச் சாததமென்றும், உரையளவையென்றும் கூறுவா

அருந்தாபத்தியளவை —

ச௪ ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி

ச௪ - ௧ இது பொருளளவையென்றும் கூறப்படும், “ அடுததல கோதும் பொருளருத தாபத்தி யாமதுதா, னெடுதத மொழியினகு செப புவ தாருமிய வுரினனா, படைததவ ரென்னிற படையா தவருமுண்டென்றுமியன, கொடுப்பவ னென்னிற கொடாதாரு முண்டென்றுக கொள்வதுவே ” என்றும் வரும்

இயல்பளவை .—

ச௫. இருந்தோன ஒன்றுதாவெனிலென வருவித்தக கொள்க தோட்டி - அங்குசம்

ச௫ - ௧ “ மாமே லிருந்தொரு கோரு வெனிற்சன்னிக் கோறா லும், சோமே லிருந்தொரு கோரு வெனிற்றா வேதுணிரது, பூமேவு (பி - ம்) ச௫ ‘ இயைபிலியானே ’

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை' ௩௦௭

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மாத்

௧௦ தெய்திய தோரே யுண்டெனத் தெளிதல்

அபாவ மென்ப தின்மையோர பொருளைத்

தவாதவ விடத்துத் தானிலை யெனறல்

மீட்சி யென்ப திராமன்வென் றுனென

மாட்சியி லிராவணன் றோற்றமை மதிததல்

௧௧ உள்ளநெறி யென்பது நாராசத் திரிவிற

கொள்ளத் தருவது காந்தமெனக் கூறல்

கண்ணமுத தககோல கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே வியலபெனது
கூறுவா நலவசொன னுவலரே , சோ - மதில

ஐதிகவளவை —

சக உலகுரை - உலோகவாதம் , அஃதாவது காண்பரம்பரை
யால வரும் வாககியம்

சக - ௧௦ “கொன்பயில வேலைக் கடலுடை ருமுறு குவல
யத்தோ, ரனபுட னூவி லலகையுண் டென்பாக ளென்பதுவு, மின்பயில்
புறநில விடநாக முண்டெனப் ரென்பதுவும், என்பர்க னுவல ரென்பது
மைதிக மென்பாகனே ” என்றும் வரும்.

அபாவவளவை —

௧௧ - உ. அபாவமாவது இன்மையாகும் , அஃது ஒரு பொருளை
இல்லையென்பது

மீட்சியளவை —

௧௨ மாட்சிஇல - பெருமையில்லாத

௧௩ - ச இஃது ஒழிபெனவும் பாரிசேடமெனவும் கூறப்படும் ;
“சீரா ரொழிபெனது செப்பப் படுவது திண்புவிமேற, போராடி நின்ற
பொருதா ரிருவாதம் போககனத்தப, பாரா ரிராகவன வெனரு
னெனிறறன் பரிசுழிநது, நேரா மிராவணன் றோற்றசொல லாகி நிகழ்
வதுவே ” என்றும் வரும் மூன்று பெயரிலே இருவரைக் கனவரலல
ரெனருல நின்றவொருவனைக் கனவெனென்றறிகையும் அது

சம்பவவளவை —

௧௪ நாராசத்திரிவின - இருபுச்சலாகையின் சலனத்தால

௧௫ - ச உள்ளநெறியெனினும், உண்டாநெறியெனினும், சம
பவமெனினுமொகரும் , “துயக்கற வுணமை யெனகா வலாக னெனிக
துரைப்ப, தியற்கைப் பொருளினே யிறறென லாமிது தானுரைக்கின,
வியக்குறற காலசூகி குநதீச சுமேவிய வீராகுளிரும், வயக்குறற மண
வவி தெனறுபட டாகுரு வழங்குவதே ” என்றும் வரும் , ஆயிரத்தில
நூறுண்டென்பதும், நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்பதும் அது.

மேல உவனம் முதலிய அளவைகளுக்குக் காட்டிப்போராத, “கண
ணை கருமுகிலபோல ” எனறறொடக்கத்துச் செய்யுட்கள், சீவஞான
சித்தியார், சுபகம, அளவை இலக்கணத்திறகு மறைஞானநேசிகர் எழு
திய உரையிற் காணப்பட்டன

எட்டுள பிரமா னுபா சங்கள்
சட்டுணர் வொடுநீரி யக்கோட லையம் —
தேராது தெளிதல் கண்டுண ராமை

௬௦ எய்து மிலவழக குணர்ந்ததை யுணாதல்
நினைப்பென நிகழ்வுசட் டுணர்வெனப் படுவ
தெனைப்பொரு ளுணமை மாததிரை காண்டல்
திரியக கோட லொன்றையொன றென்றல்
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணாதல்

௬௧ ஐய மென்ப தொன்றைநிச சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்றல்
தேராது தெளிதல் செண்டு வெளியில
ஓராது தறியை மகனென வுணாதல்
கண்டுண ராமை கடுமாப் புலியொன்

௭௦ றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
இவ்வழக கென்பது முயறகோ டொப்பன
சொல்லின்மாத திரததாற் கருததிற ழேனநல்
உணாததை யுணாத லுறுபனிக குததீப
புணாதிடன மருந்தெனப் புலங்கொள நினை ததல்

௭௧ நினைப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
நினககிவா தாயுந தநதையு மெனறு
பிறாசொலக கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள் -

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவைகள் பததும் அவற்றினிலகணங்
களும் முறையே கூறப்பட்டன

இனி, சுட்டுணரவு முதலிய பிரமாணுபாசங்களுட்மே அவற்றினிலக்
கணங்களும முறையே கூறப்படும்
பிரமாணுபாசங்களை எட்டு. —

௬௭ பிரமாணுபாசங்கள் - பிரமாணப் போலிகள்.

௬௮. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள் ௬௯ இப்பி - சிப்பி

௬௯ மையல் - மயக்கம் தறி கட்டை

௭௦ செண்டு வெளி - ஒருவகை முற்றம்

௭௧ ஓராது - உணராது

௭௨ கடுமாவாகிய புலி, கடுமை - சினம் கண்டுணராமையை

உபேட்சாத்தக ளூனமென்பா

௭௦ அண்டலை, ஐ : சாரியை எக. கோடு - கொம்பு

௭௧ மருந்து - பரிசாரம்

௭௨ இப்பெற்றிய - இத்தன்மையையுடையன, முற்று.

(பி. ம்) ௬௧ 'நிச்சயியாது' ௬௨ 'கடுமருப்புலியிலோந்து'

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை ௩௦௯

- ௨ பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தம்
சாங்கிய நையா யிகமவை சேடிகம
- ௮௦ மீமாஞ் சகமாஞ் சமயவா சிரியா
தாமபிடு கறபதி சினனே கபிலன்
அக்க பாதன் கணநன் சைமினி
மெயப்பிரத தியமனு மானஞ் சாததம்
உவமான மருததா பத்தி யபாவம்
- ௮௫ இவையே யிப்போ தியனறுள வளவைகள்
என்றவன் நன்னையிட் டிறைவ னீசனென்
நின்ற சைவ வாதினோ படுதலும்
பரசுநின் றெயவ மெப்படித தென்ன
இருசுட ரோடிய மானனைம பூதமென் .
- ௯௦ றெட்டு வகையு முயிருமயாக கையுமாய்க்

௭௮. பாவஞ் - பகுதி அக சின்ன - புத்தன்

௮௨ அகப்பாதன் - அகப்பாத முனிவா, இவருக்குக் கௌதம முனிவரென்றும் பெயருண்டு கணநனென்பதற்கு நெய்யைப் புசிப் பவனென்றும் பொருள், கணம் - நெய், இவா இக்காரணத்தாற் கண சனரென்றும் பெயர் பெறுவா

௮௩. பிரததியம் - பிரததியக்கம் சாததம் - ஆகமம்

௭௮ - ௮௫. உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்க்கும் முறையே பிருகஸ்பதி முதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தனைவகளுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரததியக்கமுதல் அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவும் கொள்க உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்களுள், உலோகாய தத்திறகுப் பிரததியக்கமொன்றும், பெளத்தத்திறகுப் பிரததியக்கத்தோடு அனுமானமும், சாங்கியத்திறகு அவ்விரண்டினோடு ஆகமமும், கையாயிகத் திறகு அமமுனரனோடு உவமானமும், வைசேடிகத்திறகு அநகான்கனோடு அருத்தாபத்தியும், மீமாஞ்சகத்திறகு அவ்வைவாதனோடு அபாவமும் பிர மாணமாமெனக் கொள்க.

௮௬ என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் :-

௮௭ இறைவன் - எப்பொருளினுந் தங்குகின்ற கடவுள் ; இறை - தங்குதல்

௮௮ துதிககப்படும் நினது தெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமேகலை வினாவ.

௮௯ இருசுடா - சாதிராசிரியா இயமானன் - யாசத்தலைவன்.

கட்டிநிற் போலுங் கலையுருவி னோனும்
படைத்துவினை யாடும பண்பி னோனும்
துடைத்துத் துயாதீர் தோற்றத தோனும்
தன்னில் வேறு தானென் றிலோனும்
கூடு அன்னோ ளிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம பிரம வாதியோ
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றன
காதல் கொண்டு கடலவணன் புராணம்
ஒதின னுரணன் காப்பென றுரைத்தனன்
க00 கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண
டெற்றெ ளிருத்தஞ் செவிசிக் கைமுகம்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச

கக கலையுருவினோன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன், “ஐயா
றதன்மிசை யெட்டுத தலையிட்ட, மையில வானகலை மெய்யுடன்
பொருந்தி” எனறா; திருச்சிற் க, பேர்

கக துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீர்தோற்றத்தோன் - உயிர
கனது இளைப்பொழிகும் பெருமையையுடையவன்,
பிரமவாதம் :-

கக - ஏ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரம
வாதி கூறின

வைணவவாதம் -

கஅ. கடலவணன் - திருமால் புராணம் - பழமை

கக ஒதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் -

க00 ‘கற்பம்’ எனபது முதல வேதவாதி கூற்று சந்தம் -
சந்தோ விசிதி எண் - சோதிடம்

க0க. நிருத்தம் - நிருத்தம் சிகை - சிகை

க00 - க0உ கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிகை
வியாகரணம் எனனுமவவாறும் முறையே வேதத்திற்குக் கை கால கண்
காது மூக்கு முகம் என்னும் உறுப்புக்களாகவுள்ளன, இதனை, “முகம்
வியாகரணக் தலைய ஐயோதிஷ்ட நேர முசயதே, நிருத்தம் சரோதர
முத்திஷ்டஞ் சந்தலாம் விசிதி பதே, சிகைகாரணத்து வேதலைய ஹஸ
தென கல்பாநபாசகூதே” எனனும் கலோகத்தாலும்றிந்து கொள்க,
இது பாணியியவாகரணத்தைச் சாரத்தும், பட்டோஜி நீகூட்கார
செய்யப்பட்டதுமாகிய சரீர்தகேளஸ்துபமென்னும் வடநூலின் முதலி
லுள்ளதாகிய பஸபசமென்னு மாநகிகத்தில் உதகரிக்கப்பட்ட தெனபா.
இதுபற்றியே கற்பம் முதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்படும, “ஆறங்க
மாவன் : உலகியற் சொல்லை யொழித்து வைதிகச் சொல்லையாராயும்
நிருத்தமும், அவவிரண்டையும் உடனாயந்த ஐந்திரத் தொடக்கத்து
வியாகரணமும், போதாயனியம் பாரத்துவாசம் ஆபத்தமபம் ஆதநிரோயம்
முதலிய கற்பங்களும், நாராயனியம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும்,
எழுத்தாராயசரியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமு

௨௭.—சமயக்கணக்கர்த்திறங்கேட்ட காதை கூக

சார்பிற ரேன்றா வாரண வேதக்
காதி யநத மிலையது நெறியெனும்
க0௫ வேதிய னுரையின விதியுங் கேட்டு
மெயத்திறம் வழககென விளம்பு கின்ற
எத்திறத் தினுமிசை யாதிவ ருரையென
ஆசீ வகநூ லறிநத புராணனைப்
பேசுநின் னிறையார நூற்பொருள் யாதென
கக0 எலலையில பொருள்களி லெங்குமெப் பொழுதும்
புலலிக கிடநது புலப்படு கின்ற

மாம ” (தோல் புறத. கு ௨0 ; கலி கடவுள்) என்பர் ஆசிரியா நச்சி னுரீக்கினியர்

க0௬ சார்பிறரேன்றா - ஒரிடத்திற்கேன்றாத ; ஸவயம்புவென்ற படி. திருவள்ளுவமாலையில் வெள்ளிவிதியார் (௪௨) பாட்டில் வேதம், “செய்யாமொழி” என்று கூறப்பட்டிருந்ததல காரண ; இக்கருத்தை, “நாததிக மலவது சொல்லலை யாயினமு னான்பயநத, சாததிரமாவது வேதமன்றேவது தானசயம்பு, சூததிரி நீயது வலலை யலாமையிற சொல லுதிரைய, போததநதி யோவதன நீமையென ருனபொங்கிப் பூதிகனே”, “பூதிகன ருனது சொல்லலும் யானது வலவெனவலாம், சாதிகண்டா யெனத தானநன ராதது சாறறுகென்றூட், காதியென ருனுமொரநத மென ருனுமுண் டேலதறகு, நீதியி னாலுரை நீயினி யானது நோவ னென்றான் ” (நீல. வேத செய ௬-௪) என வருவனவற்றாலுணராக வேதக்கு - வேதத்திற்கு க0௫ வேதியென - வேதவாதி

க0௭ மெயத்திறம் - தூலவகைகள் , மெயயுணராததுவனவற்றை மெய்யென்றா , “மெயத்திறம் வழக்கு நனபொருள் வீடு ” (க : கக) என முன்பு வந்திருந்ததல காரண “யாமெய்யாக கண்டவற்றுள் ” (௬00) எனனும் திருக்குறளில், ‘மெய’ எனபது இப்பொருள் தாதலறிக. வழக்கு-உலகியல்

க0௮ - ஏ இவவடிநளாற கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள

ஆசீவகவாதம் —

க0௮ ஆசீவகநூல - சமணசமயத்தின் பாருபாடு இரண்டனுள் ஒருவகைகருகிய நூல , “அன்னதோர வாயமை யாசீ வகனம் ணாகளிற கூறும் ” (சிவ சிந்தி பரபகம, ஆசீவகமதம், க.) புராணன் - முதி யோன். ஆசீவகமதம் முறகாலததுச கமநண்டமென்று பெயருள்ள ஒருகிற பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால் தெரிகின்றது

க0௯. இறை யார - கடவுள் யாவன நூற்பொருள் யாதென - உனது தூலிற சொல்லப்படும் பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப

க0௮ - ௬. “ஆததனு தூலும் பொருளு நிகழ்ச்சியும், பாததன சொல் வீற் பயம்பெரி தாதலி, னோததுரை யேயிவ ருரையென துரைத்தனன், சாததிரம் யாவையுந தன்னிக ரில்லான் ” (நீல ஆசீவக. செய. ௧௨)

(பி - ம்) ௪0௬ - ௪ ‘வேதத, தாநியாதமில்ல யதுவே நெறியொனும்’

வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
 துரந்தரு முயிரோ டொருநால் வகையனு
 அவவனு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
 ககடு பெயலகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யும்
 நீனீரே தீக்காற் றெனநால் வகையின
 மலைமர முடம்பெனத் திரன்வதுஞ் செய்யும்
 வெவ்வே றுகி விரிவதுஞ் செய்யும்
 அவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே -
 கஉ௦ வற்ப மாகி யுறுநிலை தாழ்நது
 சொற்படு சீதத் தொடுகவை யுடைத்தாய்
 இழினென நிலஞ்சேந் தாமுவது நீரீதத்
 தெறுதலு மேற்சே ரியலபு முடைத்தாங்

ககஉ. வரம்பிலறிவன் இறை - அநந ஞானியாகிய மற்கலி
 தேவனே எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள ஐந்த - நவகநீரென்னும் நூலிற்
 கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள ஐந்தாகும்.

ககக. அப்பொருள்கள் உயிரும் நாலவகை அணுககளுமாம்.

ககஉ - க. ஆசீவக மதத்தினாகருத் தெய்வம் மறகலியென்பதும்,
 நூல நவகநீரென்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும்
 ஆகிய இவற்றை, “என்றது மறகலி தானே யிறையினி, யொன்பது வான
 கதிர தூலயா முடையன, மனபெறு துண்பொரு ளைநதியல பாயவை,
 யினப் நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல” (நீல. ஆசீவக செய. கக)
 என்பதஞ்ஞலறிந்தகொள்க, “மறகலி நூலின் வகையிது” (ககஇ) என்ற
 இக்கார்த்தயிலேயே பின்வருதல காரணக.

ககச. அவவனு வெனறது உயிரை

ககடு கூடி - நிலவனு முதலிய நாலவகையனுக்களோடுங் கூடி.

ககச - இ இவவழிகள உயிரனுவின இலக்கணங் கூறின.

ககசு. மேற்கூறிய நாலவகையனுக்களும் இவையென்றபடி.

ககஎ - அ. அநநாலவகையனுக்களும் திரளவதுஞ்செய்யும், விரி
 வதுஞ்செய்யும்

ககக - அ இவவழிகளால மேற்கூறிய நாலவகையனுக்களின்
 பொதுவிலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஉ௦. வற்பம் - வனமை. நிலம் வற்பமாகியுறும்.

கஉ௦ - உஉ தாழ்நது உடைத்தாய்ச்சேரநது ஆழ்வது நீரெனக

க௦க தெறுதல - சுடுதல

கஉஉ - க தீ, பெறுதலும் மேற்சேரியலபும் உடைத்தது.

(பி - ம்) ககக - ச ‘நாலவகையினு, முவனு’

௨௭.—சமயக்கணக்கீதத்திறங்கேட்ட காதை ௩௩௩

காற்று விலங்கி யசைததல கடனிலை
 ௧௨௫ வேற்றியல பெய்தும கிபரீ தத்தால்
 ஆதி யிலலாப பரமா ணுககள்
 தீதுற நியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா —
 புதிதாய்ப் பிறந்தொன் றென்றிற் புருதா
 முதாரீ ரணுநில வணுவாய்த திரியா
 ௧௩௦ ஒன்றிரண டாகிப பிளபபதுஞ் செய்யா
 அன்றியு மவலபோற் பரபபதுஞ் செய்யா —
 உலாவுந தாழு முயாவதுஞ் செய்யும் .
 குலாமலை பிறவாக கூடும பலவும்
 பினனையும் பிரிந்துதந தன்மைய வாகும்
 ௧௩௫ மன்னிய வயிரமாயச செறிந்துவற பழுமாம
 வேயாயத துளைபடும பொருளா முனைகரும்
 தேயா மதிபோற செழுநில வரைப்பா
 நிறைநதவிவ வணுககள் பூதமாய நிகழிற்
 குறைந்து மொததுங் கூடா வரிசையின்

௧௨௪. விலங்கி - குறுகிட்டி. இவை - இவ்வணுககள்

௧௩௧ - ௨௪ இவ்வடிகளாற கூறப்பட்டிள்ள ஐந்து பொருள்களின் இயல்பைப் பின்வருஞ் செய்யுட்களாலுமறிக. “நிலரீ ரெறிகாற் றயிரின் னியலபும், பலரீ ரவற்றின் படுபா லவைதாம், புலமா கொலியொனொழுதிய முதநகாம், சலமா யதுதண் மையையே முதலாம்”, “எறிததன முதலா யினதி யினவாம், செறிததல லொலியோ டிவைகாற் றினவா, மறிததல் லறிதல லவைதா முயிராம், குறிதத பொருளின் குணமாலிவையே” (நீல. ஆசீவக, ௧௭ - ௮)

௧௨௫ வேற்றியலபு - வேறுதன்மை

௧௨௭. யாவதும - சிறிதும் சிதைவது - அழிதல்

௧௩௧ அவலபோல - அவலைப்போல ௧௩௫ வறபம் - வன்மை

௧௩௩ வேய - மூங்கில ௧௩௭ தேயாமதி - முழுமதி.

௧௩௩. குறைந்தும் ஒத்தும் கூடா - பின் சொல்லப்படுமளவிற குறைக்தும் அனவொத்தும் கூடுவனவல்ல

௧௩௬ - ௪௧ “ஒன்றினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா விரண்டவிட்டு, நின்றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நான்கு நீரமுன, நின்றிரண்டழல்கா லொன்றா விசைகதிடும் பூமி யிவவா, நெனறுரீர தீராவகி யீண்டிவ தெனநி யம்பும்” (சிவ. சிந்தி பாபககம், ஆசீவகனமதம், ஏ) எனவருதல் காண்க.

(பி - ப்) ௧௨௪ ‘ஆறறுவிவகே யசைததல கடிவை’ ௧௨௫ ‘வேற றியலெயதம்’ ௧௨௭. ‘யாதுஞ்சிதைவது’ ௧௨௮ ‘புததாப்பிறந்தொன்று’ ௧௩௧ ‘பிறவாயக கூடுமலையும்’ ௧௩௪ - ௫, ‘தன்மையதாக, வன்னிய’ ௧௩௬ வேயிரத்தினைப்படும’ ௧௩௭ ‘வரைப்பால்’ ௧௩௯ ‘கூடாவரியின்’

கச௦ ஒன்று முக்காலரைகா லாயுதம்
தன்றுமிக கதனாற பெயாசொலப படுமே
இகருணத தடைநதா லலலது நிலையச
சிககென் பதுவு நீரா யிழிவதும்
நியாயச சுடுவதுங் காற்றாய வீசலும்

கச௦ ஆய தொழிலை யடைந்திட மாட்டா
ஓரணுத தெய்வக கண்ணோ ருணாகுவா
தேராா பூதத திரட்சியு னோனோ
மாலைப் போதி லொருமயி ரறியாா
சாலத திரணமயிர தோற்றுதல சாலும்

க௦௦ கருமம் பிறப்பும் கருநீலப் பிறப்பும்
பசுமம் பிறப்பும் செமம் பிறப்பும்
பொன்ன பிறப்பும் வெண்ண பிறப்பும்
என்றிவ வாறு பிறப்பினு மேனிப்
பண்புறு வரிசையிற் பாறப்படடு பிறந்தோ
க௦௦ கழிவெண் பிறப்பிற் கலந்தவீ டணைகுலா

கச௬ சிககென்பதுவும் - வனமை யுற்றிருத்தலும், “வறபமாகி யுறு
நிலம்” (க௨௦) என்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல காரண

கச௬ தெய்வகண்ணோ - கேவல ஞானிகள்.

கச௭ தேராா - அறியாா னோ - மறறையோ, என்றது, கேவல
ஞானிகளல்லாதாரை

கச௭ - ஏ ஓரணுவை னோ தேராரென

கச௮ போது - காலம்

கச௯ சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாக அமையும்.

க௦௦ கருமபிறப்பென்றது நரக சனமத்தை

க௦௦ கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெள்ளிய பிறப்பு.

க௦௦ - ௦௦ இவ்வடிகளிற் கூறிய கருமபிறப்பு முதலியவைகள்
முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை, “வெண்மைநன பொன்னை
செமமை நீலகழி வெண்மை பசுசை, உண்மையிவ வாரி னுள்ளருங் கழி
வெண்மை யோங்கு வீட்டின, வண்மைய தாகச சேரு மறறிவை யுருவம்
பறறி, உண்மையவ வொட்டித் தீட்டுக கலப்பினி லுணரு மெனாரு”
(சீவ சித்தி பரபகம், ஆசீவகனமம், அ) ஈண்டுப்பிறப்புக்களை வகுத்தது

(பி - ம்) கச௦ ‘அரைக்காலாயுந்’ கச௧ ‘மிகவகன்றிற்’ கச௬
‘சிககென்பதாஉ நீராயிழைவதுந்’ கச௭ ‘நியாசசுடுவதுங் காற்றாய வீசு
வதும்’ கச௮ - ௯ ‘மாட்டா, தோரணு’ கச௭ ‘நோலாபூதத திரடியுனா
னோ’ கச௮ ‘மயிருமறிபா’ க௦௦ - ௦ ‘பாறப்படக் கழிந்த, கழிவெய
பிறப்பிற் கலந்தவீ டணைவா’

உஎ.—சமயக்கணக்கர்த்திறங்கேட்ட காலை நகடு

அழியல வேண்டா ரதுவற்ற பாலா
இதுசெம போகவி னியலபிது தப்பும்
அதுமண டலமென் றறியல வேண்டும்
— பெறுதலு மிழத்தலு மிடைபூ றுறுதலும்
கக0 உறுமிடத தெயதலுந துககசு கமுறுதலும்
பெரிதவை நீங்கலும் பிறத்தலுஞ் சாத்தலும்
கருவிற் பட்ட பொழுதே கலகரும
இன்பமுந் துன்பமு மிவையுமணு வெனத்தரும்
முன்னுள வுழே பின்னுமுறு கிப்பது
ககடு மறகலி நூலின் வகையிது வென்னச
சொற்றடு மாற்றத தொடர்ச்சியை விட்டு

கூறியதுபோல, “மணியுயிர பொன்னுயிர மாண்ட வெள்ளியின, அணியுயிர செம்புயிர ரிருமபு போலவாம், பணியுயிர ரிறுதியாப பேசினேனினித, துணியின மெனத்தொழு நிறைஞ்சி வாழத்தொழு” (சீவக. ௩௧௧௧) என்று உயிரகளை வகுத்தது கூறியிருத்தல் காண்க

கக௧ ‘அது’ என்றது கழிவெண்பிறப்பினே.

கக௨ ‘இது’ என்றது கருமபிறப்புமுதல கழிவெண்பிறப்பு இறுதியாகவுள்ள பிறப்புக்களில் முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை

கக௩ - கூஉ. பெறுதலமுதற் சாதலீடுகவுள்ளவைகள் கருவிற சோகத பொழுதே கலப்பனவாம்

கக௪. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்

கக௫ - கூச. இவ்வழிகளின் பொருளோடு, “பேறிழ விடைபூ நின் பம் பிரிவினா திருக்கை மற்றும், வேறொரு காட்டிற் சேறல விளைகதிடு மூப்புச சாதல, கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட கொண்ட தாகும், தேறிய ஆழிற் பட்டுச செலவறிவ வுலக மென்றான”, “புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்டனுப பொருநத வைத்தே, எண்ணிய விவரறினோடு மேயெழுவ வெங்கனோடு, கண்ணிய வொருவன கூறு ஞானமிய வாற தென்று, கண்ணிய கருத்தி னோகா கதியினைக காண்ப ரென்றான” (பி.வ. சி.நீதி பா பக்கம், ஆசீவகன் ௧-௧0) என்னும் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக

ககடு மறகலிதேவனது ஒன்பது கதிரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமதத்தோன சொல்ல

கக௯ சொற்றடுமாற்றத்தொடாச்சி - தமிழாற்றச சொற்றடுதாச்சி, என்றது பூரவோத்தர விரோதமுள்ள ஆசீவகமதத்தோன கூற்றை.

(பி - ி) கக௧ ‘அழியலவேண்டா வதுவற்றப.லா’ கக௨ ‘வேண்டிதலும்’ கக௩ ‘இறத்தலும்’ கக௪ ‘உடயிறுத்தபதலுந துககமுஞ் சகயிறுதலும்’ கக௫ ‘பொழுதேபிறகரு’, ‘பொழுதேயிறகரு’ கக௬ ‘இவையியையெனத்தரு’ ககடு ‘மறகலின்னூலின் வகையிதுவென்று’ கக௯ ‘சொற்றடுமாற்றத’

நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னாள்
புகழந் தலைவனயாரா நூற்பொருள் யாவை
அப்பொரு ணிகழவுங் கட்டும் வீடும்

க௭௦ மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோன
இந்திரா தொழப்படு மிறைவனெம மிறைவன
தந்த நூற்பொரு டன்மாததி காயமு
மதன்மாததி காயமுங் காலா காயமும
தீதில சுவனும் பரமா ணுகசரம
க௭௧ நலவினை புந்தி வினையும்ல வினையாற
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித திறத்த
ஆனற பொருடன் நன்மைய தாயும் —
தோன றசார வொன ின நன்மைய தாயும்

க௭௦ மெய்ப்பட - உண்மைப்பட

க௭௧ - ௭௦ நிகண்ட வாதியை நோக்கி உறகன் தலைவன யாரா? நூற்
பொருள்கள யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும்,
வீட்டினையும் சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்பு நிகண்டவாதி - சம
ணா இருதிருத்தாரில ஒருவகையான, இவன் நிரக்கந்தவாதியென்றும் திகம
பரவாதி யென்றும் கூறப்படுவன் இறைவன், நூல், பொருள், பொரு
ணிகழ்வு என்னும் இந்நான்கினையும் முறையே ஆபதன், ஆகமம், பதாராதம்,
பிரவாததியென்பா

நிதண்டவாதம் —

க௭௧ சதேந்திராகனாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது ஸ்வாமி,
சதேந்திராவாரா பவணேந்திரா நாரபத்திருவரும, வியந்திரேந்திரா முப
பத்திருவரும, கற்பேந்திரா இருபத்திருவரும, சந்திரனும் சூரியனும் நரேந
ந்திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பா

க௭௨ தந்த நூற்பொருள் - அருகன் உண்பெண்ணிய அவகாகம
பூவாகமம் பருகருதியாகமமென்னு மூன்று ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள
பொருள்கள்

க௭௩ காலமும் ஆகாசமும்

க௭௨ - ௭ தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாதிகாயம் முதல் வீடு இறுதி
யாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின்

க௭௩ - ௭ இவ்வழிகளாற கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன்
கூறிய நூற்பொருள்கள் பந்தையும், “எனக்கேட்டாவ கெடுத்தாரைப்பா
ளந்திராக தொழப்படுவான், தனக்காய தருமமும் தருமமும் காலமும் மனப்
பாட்டி லாகாய முயிராலும் புண்ணியமே, நினைக்குங்காற பாவமே கட்டுவீ
டென்றிறத்தி” (நீல் மொக்கல ௨௨) என்னும் செய்யுளாலும் அறிந்து
கொள்க

(பி - ம்) க௭௩ ‘புகழ்ந்த தலைவன்’

௨௭.—ரமயக்கணக்கீர்த்திரங்கேட்ட காதை நுகள்

அரிததமு ரிததமு மாகி சின்று
 ௧.௮0 அனிதத குணததோரா கணததின் கண்ணே
 தோற்றமு நிலயுங் கேடு மென்னும
 மாற்றரு மூன்று மாககலு முரிந்தா
 நிம்ப முளைத்து நிகழ்த நித்திய
 நிம்பத தப்பொரு ளனமை யநித்தியம்
 ௧.௮௫ பயற்றுத தன்மை கெடாதுகும மாயம்
 இயற்றி யப்பய றழிதது மேதுத
 தருமாநதி காயந தானெங்கு முளதாயப
 பொருள்களை நடத்தும் பொருநத நித்தியமா

௧௭௬ - ௮0 ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில அரித்தியத்தன்மை நித்தியத் தன்மையெனலும் இரண்டையும் அடையுமென்பதை, “கல்வியானல லனே காமாதி யாற்றியன, செல்வத் துயாநதான குலத்தினிற் றாழ்ந்தன னும், வல்லவா னெனனென்று வல்லா னிதுவனரே, நிலலாமை நித்த நீல” (நீல மொககல ௧௧௬, சமய) எனபதனாலு முணாக. கணம் = கூணம்

௧௮0 - ௮௨ ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில உறபத்தி ஸதிதி நாச மென்று மூன்றையுமடையுமென்பதை, “உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாறயாமோ, பருவத்தி னுமபரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித் துரைத்த தயிருரு வாயமுமமைத் தன்மையதாம், திரு வத்தென்பொரு ளாதிலத் தோ தெளியிதென்றான்” (நீல மொககல ௧௨௨) எனலுஞ் செய்யுளாலும், ‘உருவப்பிழம்பாகிய புறகலத்தைப் பொரு ளெனப்பேன், பாலதயிர முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன், பார் பரி யாயத்தது நின்ற புறகல திரவியம் தயிரப்பரியாய மடைநது பரிணமித்தலின் உறபத்தி ஸதிதி விநாசாதமகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என பொருளென்று தெளியென்று சொன்னா’ எனலும் அத்தனையாலும் மறிநது கொள்க

௧௭௭ - ௮௨ பொருள் உரித்தாமெனக் ௧௮௬ நிம்பம் - வேம்பு

௧௮௫ - ௯ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தின் இயல்பை, “பெற்றது தானுங்கும மாயத் திரிபு பயற்றியவடே, இற்றநிது வென திட்டமென யாயிவ விருமையினும், தெற்றெனத் தோதோரா பொரு ளெனனை தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வானம் மயிரெனச் சொல்லு வன் மன்னுமென்றான்” (நீல மொககல ௧௨௬) எனபதனாலுமுணாக குமமாயம் - புருக்கிய பசைப்பயற்றேடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி, இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்கனில இக்காலத்தும் வழங்கி வருகின்றது, “குமமாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கி” (நீல பேரீமாழ்வார் ௬ ௬) என்பதில், ‘குமமாயம்’ என பதற்கு ஸ்ரீய நவாஸமாழனிகள், ‘குழையசச்சமைத்த பருப்பு’ என்று பொருள் செய்திருக்கின்றனா, “பயற்றது குமமாயம்” (நீல ௯ ௨௬௬, மரீலை மேற்)

௧௮௭ - ௮. தருமாநதிகாயம் எவ்ருமுனதாகி எக்காலத்தும் பொருள் களை நடத்துமெனக்

அப்படித் தாசியுண்மாத திகாயமும்
கக௦ எப்பொருள் களையு நிறுத்த வியற்றும்
காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியும்
மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியும்
ஆககுமா காய மெல்லாப பொருட்கும்
பூசுருமிடங் கொடுக்கும் புரிவிற றாகும்
கக௧ சிவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
தாளிவ்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரும்
ஒரணு புறகலம் புறவுரு வாகும்

கக௨ - ௧௦ அதனமாததிகாயம் எப்பொருள்களையும் நிறக்கசெய்யும்.

கக௩ - ௧௦. இவ்வடிக்களாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாததிகாயம் அதரு மாத் திகாயங்களின் இலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் என்குபுலப்படுத்தும்: “அத்தியாயமுதாதியாய் யளவி நேசியாய், ஒத்தள வுலகினோடு லக லோக மாம், தத்துவந் தனைச்செய்து தமமத் தமமமா, மத்திகள் செல்வொடு நிலையிற் கேதுவாம்”, “அச்சநீர் தேரொடு மீனை யீரத்திடா, அச்சநீர் னன்றியத் தேரு மீனச்செலா, அச்சநீர் போலத்தம் மத்திசேறலை, இச்சையு முயற்சியு மினநி யாககுமே”, “அந்நாத் தறுபத்த மூன்ற தாய், இந்நிர படலமு நிராய மேழகரு, மந்தர மலையெண்ணு மற்று நின்றிடா, அந்நமி னிலையதம் மத்தி யிலையேபல”, “பறவையின் சிறகொடு பாத் தின்றழி, நெறியின்ற செல்வொடு நிலையை யாக்குமால், உறவிபுற கலமிவை யோட நிறறலைக், செறிவுறத் தமமத்தம் மத்தி செய்யுமே” (மேருமநீர வையசுந்தனமுத்தி ௮௮, ௧௦, ௧௧, ௧௨, “தருமாததிகாயம், குயவன திகிரிக்கும் கீழிடடசிலை போலவும், தேருக்கு அச்சப்போலவும், கலத்திறுக் கடலபோலவுமாம்”, “தருமாத்ரியும் அதரு மாததியும் பக்திக்குச் சிறகுங் காலம்போற் சிவபுற கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸத்திக்கும் அப்பிரோகசாதனமாம்” (நீல மொக்கல. ௨௭ - ௮, ௧௧௮) கக௪ கணிகம = கூணிகம

கக௫ - ௧ காலம் குறுங்கழ்ச்சியையும் நெடுங்கழ்ச்சியையுமாககுமெனக், “கூணிகமென்பது எழுசெங்கழுநீரிதழை ஒரு குறட்டிலடுக்கிப் பலவாளு யினொருவன் மிகவுங் கூரியதோருளினவைத்துக் கூட்டமிட்டுப் புடைத்தால ஆரும்புரையற்ற ஏராம்புரையிற செல்லுமளவாம், இனிககற்பமாவது, ஒசையைக் கன்றுயாந்தோ வாசிரமலை கருப்பினி யுதித் பட்டாடைத் தோகை பட்டுக் கையறத்தேயந்ததாம்” (நீல. மொக்கல. ௧௧, ௧௧௮)

கக௬ - ௧. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலை யுடையது, “பாத்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுளம்” (மலைபடு. ௧௧௮)

கக௭ - ௧ சிவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்

கக௮ - ௧ பரமான்னு, அவ்வன்னு புறகலமும் புறவுருவுமாகும் புற்கலமென்றது உடம்பை, புறவுருவென்றது மற்றை வடிவங்களை

(பி - டி) கக௯ ‘ஒத்துத் தோன்றி’

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை நகக

சோசா னலவினை தீவினை யவைசெயும்
வருவழி யிரண்டைபு மாற்றி முன்செய்

உ00 அருவினைப் பயனனு பவிததறுத திடுதல
அதுவீ டாகு மென்றன னவனபின
இதுசாங் கியமத மென்றெடுத துரைப்போன
தனையறி வரிதாய்த தானமுக் குணமாய
மனநிகழ வின்றி மாணபமை பொதுவாய
உ01 எல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசெத ததது —
மான்னென றுரைத்த புத்தி வெளிப்பட்
டதன்கணு காயம் வெளிப்பட டதன்கண
வாயு வெளிப்பட டதன்க ணங்கி

உ02 ஆனது வெளிப்பட டதன்க ணப்பின
நனமை வெளிப்பட டதினமன் வெளிப்பட
டவற்றின் கூட்டத் தினமணம் வெளிப்பட
டாரப்பயு மனத்தாங் கார விகாரமும்
ஆகாரத்திற் செயியொலி விகாரமும்

உ03 நலவினை நலவினையையும், தீவினை தீவினையையும் உண்டாக்
கும், இன்பதுன்பங்களை யுண்டாக்குமெனினும் பொருந்தும்

பந்தத்தினிலக்கணங் கூற்றிறிலா “அவவினையாற், செயவுறு பந்த
மும்” (என்கி - சு) என்று முன்னாக் கூறினமையின

உ04 வருவழியிரண்டு - நலவினை வருமவழியும் தீவினைவருமவழியும்
முனைய - முற்பிறப்பிற் செய்த

உ05 என்றனை - என்று நிகண்டவாறு கூறினன

உ06 - உ07 வீட்டிலக்கணம் இவ்வழிகளாற் கூறப்பட்டது போல,
“பெரும்பாவ மதஃதுயத்தப் பெறுதும்யாம் வீடுனடென, மரும்பாவ காரிகீ
யாவாவா யதுகேட்டாய், வரும்பாவ மெனிகாதது மன்னுநதம் பழவினையும்,
ஒருங்காக் வுநித்தத்கா லுயிர்த்தாயமை வீடுனருன” (நீல மொக்கல
சுஎ) என்னும் செய்யுளில வந்திருத்தல காரண

சாங்கியவாரும் —

உ08 சொல்லுதல மூலப்பகுதி - சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி செ
தம் - மூலப்பகுதி

உ09 மாண - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும்
ஒரு பெயருண்டு

உ10 அங்ங - அங்ஙனி உ00 அபு - நீர்

உ11 கூட்டம் - ஸமவழி

உகடு வாயுயிற் றொககு மூறெனும விகாரமும்
 அங்கியிற் கண்ணு மொளிபுமாம விகாரமும்
 தங்கிய வபபில்வாய் சுவையெனும விகாரமும்
 நிலக்கண மூககு நாற்ற விகாரமும்
 சொலபபட் டிவற்றிற் றொககு விகாரமாய

உஉ௦ வாககுப பாணிபாத் பாபு ருபததமென
 ஆக்கிய விவைவெளிப பட்டிங் கறைநத
 பூத விகாரத தானமலை மரமுதல
 ஒதிய வெளிபபட் டிலகாய் நிகழ்நது
 , வந்தவழியே யிவைசென் றடங்கி

உஉடு அநதமில் பிரளய மாயி று மளவும்
 ஒன்று யெங்கும் பரநதுநித தியமாம
 அறிதற் கெளிதாய் முசுருண மன்றிப
 பொறியுணர் விக்கும பொதுவு மன்றி
 எப்பொரு ளுநதோன றுதற்கிட மன்றி

உஉ௦ அப்பொரு ளெல்லா மறிநதிடற் குணாவாய
 ஒன்று யெவரும் பரநதுநித தியமாய்
 நின றுள வுணாவாய நிகழ்தரும் புருடன்
 , புலமா பொருளாக ளிருபத தைநதுள
 நிலரீ தீவளி யாகா யமமே

உஉடு மெய்வாய கண்மூக குசசெவி தாமே
 உறுசுவை யொளியூ ரேசைநாற றமமே
 வாககுப பாணிபாத் பாபு ருபதத

உகடு தொககு - துவக்கிநதிரியம் ஊறு - பரிசம்

உகடி நிலக்கண - நிலத்தின்கண

உஉக இவையெனறது கருமேநதிரிய பஞ்சகத்தை

உஉ௩ ஒதிய வினையாலணையும் பெயா

உஉ௪ - ௩௨ இவவழிகளாற் புருஷ தத்துவத்தின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது, இதனை, “எதறிநத தினுஞ்செய யானகுண மொன்றிலன, நத்துவ னினபி னபேதன லேபக, னித்திய நென்கு முன்னெடுங் காட்சியன, றய்த்த லுடையனென ரேன்றலு மென்றான்” (நீல சாயகிய எ) எனபதனாலு மறிந்துகொள்க

(பி - டி) உஉ௪ ‘முககுணமினறி’ உஉடி ‘பொருளுமினறி’

உ௭.—சமபக்கணக்கர்த்தத்திற்கேட்டகாதை நடக

- ஆககு மனேபுத்தி யாங்கார சித்தம்
உயிரெனு மானமா வொன்றொடு மாமெனச
உச௦ செயிரறச செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகநின வழக்குரை யெனன்ப
பொயநீர பொருளுங் குணமுங் கருமமும
சாமா னியமும விசேடமுங் கூட்டமும
ஆமாறு கூற மதிற்பொரு ளெனபது
உச௬ குணமுந் தொழிநு முடைததா யெததொகைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞாலநீர தீவளி யாகா யந்திசை
கால மானமா மனமிவற றுண்ணிலம்
ஒளிபுறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைநதம்
உ௬௦ பயிலகுண முடைதது நின்ற நான்கும
சுவைமுத் லொரோகுண மவைகுறை வுடைய

உ௬௮ புத்தி - மகத்தத்துவம் சித்தம் - பிரகிருதி

உ௬௯ - கூ இவ்வுடிகளால் இருபததைநது தத்துவங்களும் கூறப்
பட்டன, இதனை, “மன்னுயிர தெற்றென விலலது மானசெருக, கென
னவு மிந்திய மைசைந தெறாமனம், அன்னதன் மாதந்திரை யைநதைநது
புத்தமும், பன்னிய வையைம பதப்பொரு ளெனருன்” (நீல. சாங்கிய கூ)
எனபதனொழுணாக தெற்றெனவிலலது - பிரகிருதி செருககு - அகவ
காரம்

உச௦ கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உச௧ உரையெனன - சொலவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப

வைநேடிக்காதம் —

உச௧ சாமானியம் - பொதுமை விசேடம் - சிறப்பு கூட்டம் -
சமவாயம், இதனை உடனடிணாப்பென்றும் கூறுவா.

உச௨ ஆறுகூறும் - ஆறு பகுதியாகும்

உச௩ அப்பொருள் ஒன்பான் அநதப்பொருள் ஒன்பது வகைப்
படும

உச௪ - கூ பொருளெனபது உடைததாய ஏதுவாகும்

உ௬௦ ன்னறானகு - நீர தீ காற்று ஆகாயமெனப்பன

உ௬௧ சத்தம் முதல நாற்றம் இறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர சத்தம்
முதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சத்தம் முதலிய மூன்றினையும் காற்றுச்
சத்தம் முதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையே முடையன

திசை முதலிய நான்கின இலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப்
படவில்லை, பின் வருவனவற்றைகளும் சில இப்படியே உள்ளன

உஎ.—சமயக்கணக்கர்த்தந்திறங்கேட்டகாதை நடந

குறறிம பூதத துணாவு தோனறிம
அவவுணா வவவ பூதத தழிவுகளின
வெவவேறு பிரியும் பறையோ சையிறகெடும
உயிரொடுங் கூடிய வுணாவுடைப் பூதமும்

உஎ௦ உயிரில் லாத வுணாவில் பூதமும்
அவவ பூத வழியவை பிறகரும்
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விற்பமும்
உணமைப் பொருளுமுலோ காயத னுணாவே
கண்ட டலலது கருத்தள வழியும்
உஎ௧ இமமைப் மிமமைப் பயனுமிப் பிறப்பே
பொயமை மறுமையுண டாயவினை துயததல

உ௬௬ பிருத்வி முடிவிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயதில்
அறிவு உதிகரும், பூதங்கள் ஐந்து உண்டெனப்பது பூதவாழ்வின் கொள்கை
சிலம், நீ, தீ, எளியென்ப பூதம் நான்கேயென்பது உலோகாயதன்
கொள்கை

உ௬௭ பறை - பேரிசை ஒசையின் - ஒசையைப்போல

உ௬௮ - அ ' மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மத
சுத்தி பிறந்தாற்போலப் பிருத்வியாதி பஞ்சபூதசமவாயதது ஞானசகாதி
தோனறி அவை வளர வளரந்து அந்நப் பூதங்கள் பிரிந்தால் அவை தம்
மினமாகிய பூதங்களாகி சென்று சேரும்' (நீல. பூத இ, சுமய.)

உ௬௯ வேறு உரைவிகற்பமும் - யானகூறும் வேறுள்ள சொல் விகற்ப
பங்களும்

உ௭௦ உணமைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயத
னுணாவே - உலோகாயத னுணாததைவகளை, உலோகாயதன் கொள்கை
யினை, சிலநூல்களில் தியாகீ பாபகத்தனள உலோகாயதன் மதநூலும்,
“காட்டுவிய அளவை உவவென்றும், நிலம் நீ தீ வளியென்ப பூதம்
நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடததாற்றோன்றிப் பிரிவால்
மாயவாய உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவினகட் களிப்புப்போல வெளிப்
பட்டழியல்மன்றும், இறந்தவுயிரின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொரு
ளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவென்று சொல்லும் உலோகாயதம்”
(அறந, உஅக) என்று பரிமேலழக ரெழுதியவாற்றாறு முணர

உ௭௧ - உ உலோகாயதன் கொள்கைகளுள் பூதம் நான்கேயென்ப
தொழிந்ததைவகை தன் கொள்கையோ டொகருமாறின், ‘வேறுரை
விகற்பமும் உணமைப்பொருளு முலோகாயதனுணாவே’ என்றான்

உ௭௨ கணகூடு - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம் கருத்தளவு - அனு
மானப் பிரமாணம்

உ௭௩ இம்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலே தானே கழிவன ாண்டு
‘கழிவன்’ என்று ஒருசொல் வருவிகக.

உ௭௪ துயததல - அனுபவித்தல துயததல பொயமை.

என்றது மெல்லா மராககமுங் கேட்டு
 நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன
 பிறநதமுற பிறப்பை பெய்தப பெறுதலின்
 உஅ0 அறிந்தோ ருண்டோ வென்றுநக கிடுதலும்
 தெய்வ மயக்கினுங் களுவுறு திறத்தினும்
 மைய லுறுவார மனமவே ருமவகை
 ஐய மனறி யில்லையென் றலுநின் -
 தந்தை தாயரை யனுமானத தாலல்
 உஅ1 திருத ஞாலத தெவவகை யறிவாய
 மெய்யுணர் வினறிமெய்ப் பொருளுணர் வரிய

உ௭௭ என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும் கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உ௭௪ - ௭௭ இவ்வழிகுறி கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருளு செய
 யுட்கள நனகு புலப்படுத்தும் 'அணிகொ ளாரத தாசனை கேட்கென்ப,
 பினிகொண ஸுஞ்சிப் பிசாசனை சொல்லுவான, குணிகு ணமமெலுங்
 கூறலி லுலதென, துணிவைம பூதயக் கேதொழில் சொல்லுவேன',
 "தினனென் றீரில் நீர்வரி காயத்தாந், கண்ணு மூக்கொடு நாமெய சொர்
 களாய், வண்ண நாறந் ஈவையினெ டுறெலி, என்னுங் காலை ரிமைய
 துழி மெயதுமே", 'ஐததுகூட்ட யறிவினபாதினா, வந்து றோனறி மது
 மயக காறநலி, னந்தி நானுங் குடஞ்சுடா நாட்டம்போற நிகழ் லுலனை
 சென்றினஞ் சேருமே", 'உலகெலாமவை யேயுயி ருண்டெனச, சொல்
 லாருரை சொற்றெளிந் தேறினது, பலக லாய்களுஞ் செயப பயனில',
 புலப் பாவதன றேவடகுப் போகத்தே", 'சென்ற காலத்துஞ் செலவிறந்
 காலத்து, நின்ற காலத்தி லுமயிந் நிகழ்ச்சியே, யென்று யிச்சுல கபுரன
 மைத் தேயிது, வன்ற தென்றரைப் பாரயாப் பாகனே' (நீல. பூத.
 ௩ - ௭)

உ௭௬. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப் புணர்ச்சியைப்
 பூததீடிகையால் நான் அடையப்பெற்றதை சாரியைநிக றுரண்டனுரூப
 தொகது 'நன்றலவாயினும்' (உ௭௮) என்பதுமூல உண்டோ
 (உஅ0) என்பது இறுதியாகவுள்ளவ மணிமேகலையின் உட்கோள

உஅ0. என்று கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறு
 பிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை சிந்தித்து நகைத்து, நகைத்தவரையே
 யென்று வினாவி அடனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணர்ந்ததைத் தெரிவித்
 தலும்.

உஅ௧ - ௩ பழம்பிறப் புணர்ந்தேனென்றது, மையலுறுவார மனம்,
 தெய்வமயக்கினும் களுவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும விதமேயாகும், அது,
 பிரத்தியக்க மனமையாற சாதேகமேயன்றி வேறில்லையென்று அவன
 கூறலும்

உஅ௩ - ௫ இவ்வழிகள், பிரத்தியக்கமின்றி அனுமான அளவை
 கொள்ளாத பூதவாதிகு அவ்வளவை யுண்டென்று கூறுமுகத்தால்
 மறுமை யுண்டென்ன மணிமேகலை சாதித்ததைக் கூறின

உஅ௪ மெய்யுணர்வு - சத்தியஞானம் மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த
 தத்துவங்கள்.

உஎ.—சமயக்கணக்கார்த்தத்திற்கேட்டகாதை நடநு

ஐய மல்லதிது சொல்லெ பெருயென
உளவரிக கோல்மோ னுனிய பொருளுரைத
தைவகைச சமயமு மறிநதன வாங்கென்

உஎ.—சமயக்கணக்கார்த்தத்திற்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

உஅஎ ஐயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று சொல்லப்பெரிய - சொல்லாபே

உஅச - அள இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள புதவாதி கூறறுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, “இறைவனு மில்லையிறகோ பிறவா, ரதனோ டென்னையென நறைதோன நனைப், பிற வியு மறியும் பெற்றியி ளுணராத, நறுமலாக கோதை யெள்ளினே ரகுதி, யெள்ளினே போலு மிவ்வரை கேட்டிகு, கொளரிய துறையென வுண்பிறப புணரததுவை, யாகுதிற கொணராத வருதெயவ மயக்கக, காமபன தோல் களமயக குறறின, என்றவனுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா, யன நென நவனமு னயாகதொழி வாயலை” (உக க(1) - ௧௨) எனக் கந்திற் பாவை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முனவந்தனோடு ஒப்புநோக் கற்பாலன

உஅஅ உளவரிககோலம் - மறைந்த வேடம்

உஅக இக்க தையிற் கூறியவை பத்தமதங்கனாக விருப்ப, இங்கே, ‘ஐயக்கச்சமயம் என்றது இழுககன்றேவெனின, அளவை வாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும், அச்சுவகவாதம் நிகண்டவாத மெனனும் இரண்டும் ஒருவகையிலும் அடங்குமென்பராதலின், அன்றெனக், ‘அவயரு வென்ன வைவகைச் சமயமும், செவலி தன்மையிற் நிகதையின் வைத்திலை” (உக ௪௨ - ௪) என்று அறவணவழிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின் னும் வருதல் காண்க. “ஐம்பெருகு சமயமு மறந்தோற நனவென” (பெருங். க ௧௬ ௨௪௩) ஆங்கு - வஞ்சி கரத்தில

க - உஅக (மணிமேகலை) சாரத்து அளவைவாதியை எய்தி இயம் பென, அவன அளவைகளென்றன, என்றவன் தன்னிலிடுச சைவ வாழியை நின்றொயவம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனோடு மென துரைத்தன, பிரமவாதி முட்டை யென்றன கடலுண்ண புரண மோதினன காப்பெனதுரைத்தன அவற்றோடு வேதியனுரையின் விதி யுட்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நினைந்து, ஆச்சுவகளை நோக்கி, ‘இறை யார் துறப்பொருள் யாது’ என, அவன், ‘வகையிது’ என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, ‘மெய்ப்படலிளம்பு’ என அவன் அது யீடாகு மென்றன, அவன்பின் சாகியியா செப்பியதிறமுங் கேட்டு, ‘வைசேடிக’ நின்றுழக்கையுரை’ என்ன, அவனும் உரைத்தன, உடனே பூதவாதியை நோக்கி, ‘நீபுகல்’ என்ன அவன், ‘வினைதுயத்தல் பொயமமம்’ என்ற லும், நகலிதலும், அவன் இல்லபென்றலும், ‘எவ்வகையறிவாய், இது சொல்லப் பெரிய’ என உரைத்து ஐயக்கச் சமயமுமறிந்தனென வினை முடிவுசெய்க.

இருபத்தேட்டாவது கச்சிமாநகர்புக்ககாலை

[இருபத்தேட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந் தோந்து
கச்சிமாநகர்புக்கடசேன்றபாட்டு]

ஆங்குத தாயரோடு அறவணரத தோந்து
வாங்குகிற றுனை வானவன வஞ்சியின
வேறு மன்னரு முழிஞைவெம் பட்டையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடநது
நு கருங்கைத தாமபின மனைவனா தோகையா
கருங்குழல் கழிஇய கல்வை நீரும்
எந்திர வானியி லினைஞரு மகளிரும்
தந்திரி லாடிய சாநதுகழி நீரும்

க ஆங்கு - வஞ்சி நகரத்தில் தாயா - மாதலி சுதமதி

உ வாங்குதில் - லோந்தலில் வானவன - சேரன

உ வேற்றமன்னா - பகையரசா உழிஞைவெம்பட்டை - உழிஞை
மாலையைசுருடி அரணைக்காக்கும் வெவலியபட்டை உழிஞை புறம்தலை
வளைப்போரும் அரணை காப்போருமாகிய இருதிந்தலினரும் அணிதற்கு
உரியது

சு போல உவம் உருபு புறக்குடி - புறத்தே யிருத்தற்குரிய பல
கை மாந்தரம் குடியிருக்குமிடம், என்றது புறக்காதல், இது புறஞ்
சிறையென்றும் புறப்படைவீட்டு என்றும், புறஞ்சேரியென்றும் கூறப்படும்

உ - ச புறக்கா நாவலகைப் படைவீரரும் பிறருஞ் செறித்திருத்த
தற்கு இடமாதலின், இவனுனது கூறப்பட்டது

ஞ சருங்கை - நீர்செலுத்தற்குக் கற்களாற் காரதுபடுத்தது அம்பு -
செல்தாரா சருங்கையாகிய அம்பெனக், "நீணிலம் வகுத்து நீர் நீரத்து
வந் திழிந்தாச், செல்லாத தியற்றிய தித்திரச் சருங்கைசோ கோணிலத்து
வெய்யவாந் கொடுத்த சுறத் தடக்கிடங்கு" (சீவக. ௧௪௮), "சருங்கை
வீதி மருங்கிற்போகி" (சீவக. ௧௪௯), சருங்கையின் இயல்பு இருப
பாடம் பரிபாடலாறு முணரப்படும்

'சருங்கைதாமபன்' (ஞ) என்பது, 'பாய்தலின்' (௧௪) என மேல
வருவதனோடு சென்றியையும்

சு கழிஇய - கழுலிய

எ எந்திரவாலி - வேண்டிப் பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்ட
டாதபொழுது போக்குத்தற்கும் உரிய யந்திரங்களைபுடைய நீரலை, இஃது
இலவங்கிகையெனவும் கூறப்படும் இளைஞா - ஆடவா

அ ஆடிய - பூசிய, சாநது - சந்தனம்

புனிகா வலன்றன் புண்ணிய நனனாட்
 ௧௭ சிலிறியுங் கொம்புந், சிதறுவிரை நீரும்
 மேலை மாதவா பாதம விளகரும்
 சீல அபாசகா செங்கைநறு நீரும்
 அறஞ்செய் மாகக ளகினமுதல புகைத்து
 நிறைந்த பந்தற நகம்புவரா நீரும்
 ௧௮ உறுபுழை னுருமற கந்தவுத் திறிறை
 செறித்தரைப் போதநு ரொழுமனை நீரும்
 என்றிக நீரே யெங்கும் பாயதலிற
 கவறிய கராழு மிடங்கரு மீன்களும்
 ஒன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித

௧ காவுலன் - அரசன் புண்ணியனனாள் - புண்ணியதனாயுடைய
 கல்ல நட்சத்திரத்தில், எனறது, அரசனுடைய சனம் நட்சத்திரத்தி
 லென்றவாறு

௧௮ சிலிறி கொம்பு எனனுபிராணமும் நீரை வீசுங் கருவிவிசேடங்
 கள், சிலிறியைப் பெருநறுத்தியென்று கூறுவா

௧ - ௧௮ ஒருவன் சிலித்திருக்குங்காறும் அவன் பிறந்த நட்சத்திரத்தி
 லும் இறந்த பின்பு அவன் இறந்த நட்சத்திரமும் சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென
 பது தரும் ஊறறுணிபு பிறந்தநாள் விழவை வெள்ளனி நாளென்பா

௧௧ பாலமாராவா - மேனலமையையுடைய முனிவா ஐ சாரிய்ய
 ௧௨ வல் பாசகா - பஞ்சசீலத்தையுடைய உபாசகா, பொருத்தரில்
 ஓலலறம் நட்சத்திரம் ஆடவனையும் மகாரிளையும் முறைய உபாஸகரென்றும்
 உபாஸகைக்கொன்றும் கூறுதல் மரபு

௧௪ பந்தல தகம்பு - தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள நீர்க்குடம் வாகாரீ -
 ஒழுக்குகின்றீர்

௧௮ உறுபு முரணுருமல் - உறுபுக்கள் மாறுபடாமல் 'நோ
 கடடி செதே னிரியாசம் பச்சிலை, ஆர மகிலுறுப்போ டாறு' (சிலப்.
 ௮ ௧௪, அடியாள். மேல்.) கந்தவுத்தியினால் - சோதந்தருரிய வாசனைப்
 பண்டங்களால், உத்தி - சோதனல், இது யுகத்தியென்னும் நடவொழிச்
 சிதைவு

௮ - ௧௭ கருங்கைத் தாமபிற பாயதலினென்க

௧௮ கன்றிய - பகைமையிறழமுடிய கராம இட - கா என்னும்
 இரண்டும் முதுலைச்சாதி விசேடங்கள், "கொடுநதாண முடியு மிடங்
 கருங் கராமும்" (குறிஞ்சிப். ௨௭௮)

௧௭ - ௧ பாயதலிற புலவொழிந்தன

(பு-ம்.) ௧௪ 'தகம்பமா நீரும்' ௧௮ 'காதபுநதியினால்' ௧௯ 'செறித்
 தமைப் போதநு செழுமணிநீரும்' ௧௭ 'எங்கும் பரததலின'

௨௦ தாமரை குவளை கழுநீர் ராமபுற
புமிசை பரந்து பொறிவண் டாபப
இந்திர தனுவென விலங்கக முடுத்த
வெந்நீர் பொறிகள் வதைமாண் புடைய
கடிமதி லோங்கிய விடைநிலை வரைபபிற்

௨௦) தாமரை முதலிய மூன்றாம் பதற்புவென்றும், ஆம்பல இராபழ
பென்றது கூறவா அடியார்க்கு நல்லார், இதனை, சீலப்பதிகாரம், ௨-ஆம்
காதை, ௧௪ - ௫ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற் காண்க

௨௧ மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று, இவ்வெச்சம் காரணப்
பொருட்டு ஆபப்பப் பாதசெனக்

௨௨ கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களை யுடை
மையின், அகழிககு வானவில் உவமையாயிற்று, “சுந்தரமம் லாகளெண்
னெய் சுண்ணந் தாது குவருமம், சந்தனக்குழம்பு மேற்பரந்து பாடி குழந்
தகழ், அந்தரத்தருசகனைய னிரந்து குழகிடந்ததோர், இந்திரததனுவின்
வண்ண மெனன தன்ன தாருமே” (மேருமந்தர. வைசயநதன முத்தி)

௫ ௨௨ கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வார
நீரும் மனைநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்குகைத் தாம்பிலை என்கும் பாயதலின்
உடம்பினைவாகிப் பரததலான இலங்கு அகழெனக்

௨௩ பொறிகள் - யந்திரங்கள், அவற்றின் வகையைப் பின்வருவன
வற்றூணாக மாற்றவா மறப்படை மலைதும்பில் பற்றி, ஐாற்றுவரைக்
கொல்லியொடு தூக்கியெறி பொறியும் தோற்றமுறு பேயகூறு துறறு
பெரும் பாம்பும் கூற்றமன. கழுஞ்சொடா குந்தமொடு கோணமா”, “விற
பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரைதொட ரயிலவான், சுறபொறிகள் பானவ
யன் மாடபடு செந்தீக், கொற்புனைசெய கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில்
செய கூடை, “நற்றலைக் கிருகருமவலி கெருகருமா நிலையே”. “செம்புருகு
வெங்குள்ளி ஞாயிறு உதிர்ந்தெங்கும், வெம்புருகு வட்டுமீழுவ வெந்நெய்முக்க
துழிவ வமடமீழுவ வேலுமீழுவ கலலுமீழுவ வாகித், தம்புலனக் ளாலய
ஊர் தாடபடுதத பொறியே”, “சுரும்பொனியல் பன்றிக்ந நாசுமவிடு
சுட்டம், குரங்குபொரு தகரினெடு கூந்தலிவ துண்ணுல, பரந்தபசும்
பொற்கொடி பதாகையொடு கொழிகும், திருந்துமதி நெவ்வாநிலை பளிப
பத்திருத் தினனே (சீவக. ௧௦௧ - ௪), “வளைவிற பொறியும், கருவிர
ஊர்குருக கலலுமீர் கலஹம் பரிவுறு வெந்நெயும் பாக்கி குழிசியும், காய
பொன் னுலையுக் கல்லிடு கூடையும், துண்டிலுக் தொட்குரு மாண்டிலை
யடுபபும், கலைபுகு கழுவுப் புதைபுகு மையலித் துலாருங் கைபெய
ருசியும், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும், எழுவரு சீப்பு முழுவிரற்
கணையமும், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்” (சீலப். ௧௫ ௨௦௭-௧௧)

௨௪ கடிமதில் - காவலாகியமதில், என்றது, என்னியெய்தாத உயாச்சி
யும் புறத்தோராக அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோராக நின்ற விரை
செய்யலாதலை யகலமும் கல இட்டிகைகளாற் செய்யப்பட்டிருத்தலிற்
குத்தப்படாமையு முடையதென்றவாறு

௨௩ - ௪ “உயாவகலந் துணமை யருமையிற் நானகி, னமைவா

௨௫ பசுமினீ பரந்து பஃறெழி னிறைந்த
வெள்ளிக குன்ற முன்கிழிந தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாச்சகதை மலரும்
கொடிமிடை வாயில் குறுகினன் புகருக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளா

௩௦ மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞா வெள்ளுப்பபு பகருநா
கண்ணோடை யாட்டியா காழியா கூவியா
மைநரிண விலைஞா பாசவா வாசவா
என்னுநா மறுகு மிருகனோ வேட்களும்

௩௫ செமா| செயளுருங் கஞ்ச காரரும்
பைம்பொன் செயளுரும பொன்செய் கொல்லரும்
மரக்கொஃ நச்சரு மண்ணிட டாளரும்

ண்ணறுரைக்கு தூல” (குறள், எசு.௩)

௨௫ மினீ - காவறகாடி ச - ௨௮ நடந்து குறுகினன் புகருக்க

௨௬ - ௮ உள கிழிந்தனன் வாயில் புகரு - புகருது

௨௭ கடைகாப்பமைந்த - வாயில் காததற்கலமைந்த

௩௦ மிடைகொண்டு - நெருங்குதல் கொண்டு

௩௧ மீன்விலைஞா - மின்விலைப்பரதவா உப்புப்பகருநா - உப்பு விற
பா ஆவா, உமணரும் உமடமயரும், அளவருமாம், பகாதல் - விறதல்.

௩௨ கள் நொடையாட்டியா - கள்ளைவிறதும் விலைச்சியா, நொடை -
விலை, “நறவுநொடை” (பெரும்பாண். ௧௪௧) காழியா - பிடிகொணிகா
கூவியா - அப்பவாணிகா, ‘காரகற கூவியன பாகொடு பிடித்த” (பெரும்
பாண். ௩௭௭)

௩௩ மைநரிண விலைஞா - ஆடிகொணிகா பாசவா - இலையமு
திவொ, அன்றி, கயிறுகிரிதது விறபாரும், பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி
விறபாரும் வாசவா - பஞ்சவாசம் விறபா, அவை, “தக்கோலந தீம்
பூத தகைசா விலவங்கம், கப்பூரஞ் சாநியோ டைந்து” (சிலப். ௫ ௨௬,
அடியார். மேற்) என்பன

௩௪ கோவேட்கள் - குயவா, இப்பெயர் வேட்கோவரெனவும்
வழங்கும்

௩௫ செம்பு செயளுஞா - செம்பு கொட்டிகள் கஞ்சகாரா - வெண்
கலக்கனஞா

௩௬ பைம்பொன் செயளுஞா - பொற்பணி செயவோ பொன்
செய கொல்லா - உருகருத்தட்டா

௩௭ மரக்கொஃறச்சா - மரத்தை வெட்டுதச்சா, கொல்லல் - வெட்
(பு - ம்.) ௨௭ ‘நெடுநிலைமனை தோறும்’ ௩௩ ‘பைநரிணவிலைஞா’

௩௫ ‘செயாரும்’ ௩௭ ‘மறவகொறச்சா’

வராதர வெழுதிய வோவிய மாககனும்
தோலின் றன்னருந் துன்ன வினைஞரும்
ச௦ மாலைக காரருங் கால்க கணிதரும்
நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழ்க காட்டும்
பாண றன்றிவர் பலவகை மறுகும்
விலங்கரம் பொருடும் வெளவளை போழ்தோ

சதி டிலங்குமணி வினைஞ் ரிரீதிய மறுகும்
வேததியல் பொதுவிய லென்றிவ் விரணடின
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியா மறுகும்
பாலவே றுந் வெணவகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல் மறுகும்

இ௦ மாகதா சூதாவே தாளிகா மறுகும்

டல் மண்ணீட்டாளர் - சிறபாசாரிகள், அன்றிச் சதையாற பாவையுள்
விட்டன பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றுமாம், மணி. சு சௌ

௩௩ ஒவியமாககள் - சித்திரகாரிகள்

௩௬ தோலின் துணை - செம்மரர், உறைகாரரும், பறம்பா முட
லாயினுமாம் துணைவினைஞர் - தையற்காரர்

ச௦ மாலைக்காரர் - மாலை தொடுப்போர் காலக்கணிதர் - சோதிட
நூலோர் இவர்கள் கணிக்கெனவுங் கூறப்படுவர்

ச௧ பண - இசை, பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்னும்
பெரும் பண்ணுமாம் திறம் - அவற்றின் கிளைகள் அவை இருபத்தொரு
வகைப்படும்

ச௨. நிலம் - மூலகைக்கதானம், அவை எழுத்தும் அசையும் சீரும்
கலம் - யாழ் கண்டம் - குரல்

ச௩ பாணர் - இசைக்காரர், இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும்,
மண்டைப் பாணருமென்ப பாணர் பலவகையினராவார்

ச௪ விலங்கரம் - வானரம் வளைபோழ்நா - சங்குதப்பார்

ச௫ மணிவினைஞர் - முதல்கதோப்பார்

ச௬ கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம் கூத்தியர் - பதியிலார்

ச௭ - எ மணி. உ ௧௩ - கூ. ச௩ பால - பகுதி

ச௮ குவைஇய - குவித்த கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு

ச௯ - கூ எணவகைக் கூலங்களாவன “நெல்லுப் புலனு வரகு
நினை சாமை, இறுகரு தோரையொடு கழைவினை நெல்லு” (சிலப். ௫
௨௩, அடியார். மேல்.) என்பன, கூலம் பதினெணவகைத்தென்பா கூந்த
நூலார், சிலப். பதி 88-9, ௫ 22-3, சு 3௦-6, உரை

இ௦ மாகதா - இருந்தேத்தவார, சூதா - நின்றேத்தவார,
வேதாளிகா - பலவகைத் தாளத்திலாடுவார், “சூதா வாழத்த மாகதா
(பி-ம்.) ௩௩. ‘வராதரவெழுதும்’ ௩௬ ‘தோலின்றொழினும்’

போகம புரககும் பொதுவாபொலி மறுகும்
 கண்ணுழை கல்லா துண்ணுற கைவினை
 வண்ண வறுவையா வளந்திகழ் மறுகும்
 பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
 ௧௫ பனமணி பகாவோர் மன்னிய மறுகும்
 மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகும்
 அரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகும்
 எனைப்பெருந் தொழிலசெ யேனோ மறுகும்
 மனறமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
 ௨௦ புதுக்கோள யானையும் பொற்றாப் புரவியும்
 கதிக்குற வடிப்போர் கவினபெறு வீதியும்
 சேனோவ கருவி தாழ்ந்தசெய குன்றமும்

பாவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப” (மதுரைக். ௧௭௦ - ௭௧),
 ‘குதா மாகதா வேதா ளிகரொடு”, “மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகரும்,
 குதரும்” (சிலப். ௫ சஅ, ௨௪ ௭௪ - ௫)

௧௩ பொதுவா - பொதுமகளிரா ௧௨ துழைகல்லா - துழையாத
 ௧௩ வண்ணவறுவையா - பல நிறங்களைபுடைய உடை நெய்வோர்,
 புடைவை விற்பாருமாம் “நோககுதுழை கல்லா துணமைய . அறு
 வை” (பொருந். ௮௨ - ௩)

௧௪ பொன்னுரை காண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை
 அறுதியிடும் பொன்மாணிகா

௧௫ பனமணி பகாவோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விறகும்
 மாணிகா

௧௬ அருதணா வீதி

௧௭ இராசப் பெருந்தெருவும் மாதிரிகள் வீதியும்

௧௮ எனை - எனை, விகாரம் ஏனோ - சேனாதிபதிகள் முதலி
 யோர்

௧௯. “மனறமும் பொதியிலும்” (மணி. ௨௦ ௩௦) சாதி - முச்சாதி
 யும் ஐஞ்சாதிபும் சதுக்கம் - நாற்சாதி, “சதுக்கமுஞ் சாதியும் புதுப்பூங்
 கடம்பு, மனறமும் பொதியிலும்” (முருகு. ௨௨௫ - ௬)

௨௦ புதுக்கோள யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த மாளை,
 மணி. ௧௨ சடு, ௧௮ ௧௯௮ பொற்றாப்புரவி - பொன்னுலாகிய கிண
 கிணி மாலையையணிந்த குதிரை

௨௧ கதிக்குற - நடையில் மேம்பாடுற வடிப்போர் - பயிற்றும் யானைப்
 பாகரும், வாசிவாரியரும், வடித்தல் - பயிற்றல், “வடிகயிருயாத”
 (சீவக. ௭௧௪)

௨௨. சேன - நெடுந்தூரம் செய்குன்றம் - கடடுமலை

(பி - ம்.) ௧௩ ‘போகம புரககுமுழவா’ ௧௨ ‘ஒண்ணுறகைவினை’

௧௬. ‘மனறமும் வலையும்’ ௧௭ ‘சவினகொள வீதியும்’

வேணவா மிருக்கும் விரைமரக காவும்
விண்ணவா தங்களை விசம்பிட மறந்து
சுடு நண்ணுதற் கொதத் தன்னீ ரிடங்களும
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலும்
கோலங் குயினற் கொள்கை யிடங்களும
கண்புமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ
டந்தர சாரிக ளுமாநதினி துறையும்
எஃ இந்நீர விகார மெனவெழில் பெற்று

௬௩ வேணவா - வேடகையாலுண்டாகிய அவர் வேடகையாவது, பொருள்கண்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம், அவாவாடது. அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேனமேல் நிகழும் ஆசை 'செய்யுணம்ருப' கிள வேடகை யெனனு, மையெ னிறுதி யவாமுன வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத லெனமனா புலவா, டகார ஊகார மாதலவேண்டும" (தொல். உயிர. கு. உஅஅ) எனப்பதனால் முடிததுக்கொள்க

௬௪ நீரிடங்குள - பொய்கை முருவிய நவகன்

௬௬ சாலை - அந்சாலைகளை தமனியப்பொதியில் - பொன்னுலாகிய அம்பலம் "பொன்னம்பலமு முண்டு" (சிலப். பதி. ௪௦ - ௪௧) என்பா அடியார்க்கு நல்லார், "கண்ணெலாங்கு கவாவன கனக் கூடமும" (குளா. ௩௧௪ எ) என்று வருதல் காண்க

௬௭ கோலங்குயினற் - சிந்திர மெழுதப்பெற்ற கொள்கையிடங்குள - வீரதங்களை அனுடமித் திருத்தறஞ்சிய தவச்சாலைகள், கொள்கை - வீரதம், "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின முடிமார" (முருகு. அ௬), "கோவலனை சென்றக் கொள்கையி னிருந்த, காவுநதி யையையைக் கைதொழு தேத்தி" (சிலப். ௧௪௪ கடு - ௬)

௬௮ - ௬௮ வியனமலி மறுகுமுதற் கொற்கை யிடங்குள இறுதியாக உள்ள இடவீச்சேடங்களை மணம்மேல் கண்டெனக் இவ்வடி கூற்ற போலப் பறப்ப சாதியாருடைய குடியிருப்புகளையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க "வேயா மாடமும் வியன்கல் விருககையும் பாடலசால் நிறப்பிற படடினப் பாககமும்" (சிலப். இ. ௭ - இஅ)

௬௯ அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமரத்து - விருமபி

௭௦. இந்நீரவிகாரம் - புத்ததனால்தலில் இந்நீரனால் நிருயிககப்பட்ட அரங்கு 'விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணாது மனத்தால் நிருயித்தல்' என்பா அடியார்க்கு நல்லார், சிலப். ௧௦ ௧௪

௭௧ - ௭௦ இந்நீர விகாரமென்றது காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்த சைத்தியத்துள்ள ஏழாவகினையும், இஃது, 'அந்தர சாரிக ளுமாநதினி துறையும்' எனப்பதனாற் பெறப்பட்டது, "அந்தர சாரிக ளுறைந்தனா சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (௧௦ ௧௩ - ௪), "இந்நீர விகார மேழுடன் புககாவ, தந்தர சாரிக ளுறைம் பதினமா" (௨௭ ௧௨ - ௩) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(பி-ம்.) ௧௪ 'விசமயிடை'

நவையறு நாத னல்லறம் பகாவோ
உறையும் பள்ளிபுக கிறைவனை நல்லாள்
கோவலன் றுதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன் பாததிர தானமும்
எடு தானப் பயததாற சாவக மன்னவன்
ஊனமொன் றினறி யுலகாள் செல்வமும்
செலவற கொணாதத தீவகப் பீடிகை
ஒலகாது காட்பப் பிறப்பினை யுணாததும்
உணாததோன் முன்ன ருபாதெய்வந் தோன்றி

எக நவை - குறறம் நாதன் - புத்தன் நல்லறம் - அருளறம் பகாவோ - சங்கத்தார

எஉ பள்ளி - தவததோர் உறைவிடம். “ஐயருறை பள்ளியிடம்” (சீவக. கஎஅஉ)

எ௦ - எஉ இதிரவிகாரம் பள்ளிகு உவமம்

எ௩ கோவலனருதை - மாசாத்துவான், இவன், மதுரையிற கோவலன் கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலன்னெனும் மறையவன் கூறக கேட்டுத் தன்பொருளை யெல்லாம் தானஞ்செய்துவிட்டுக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற புத்தகச்சத்தியத்துள்ள எழு விகாரங்களிலுயிருந்து நோற்கும் பெனத்த முனிவர்களுக்கு முன்னேசென்று துறப்புண்டாளுதலின், ‘மாதவம் புரிந்தோன்’ என்றார், இதனை, “மைந்தற குற்றது மடந்தைக்குற்றதும், செங்கோல வேந்தற குற்றது கேட்கிக், கோவலன் றுதை கொடுத்த யெய்தி, மாபெருந் தானமா வானபொரு ளீததாகு, கிந்திர விகார மேழுடன் புககாகு, கந்தா சாரிக ளாறறம் பறினமா, பிறந்த யாகைப் பிறப்பற முயன்று, துறந்தோர் தம்முன் றறவியெய்தவும்” (உஎ அஅ - கூடு), “மாசாத்துவான் றுன்றுறப்பவும்” (உக உரைப்பாட்டு மடை) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும், இக்காலையிற பின்னே வரும், “தையல்கேள்” (கூஉ) என்பது முதலியவற்றாலும் அறிந்து கொள்க

எச தன் பாததிரதானம் - தன் கையிலுள்ள அமுதசரபியென்னும் பாத்திரத்தாற செய்யப்படும அன்னதானம்

எடு தானப்பயம் - முற்பிறப்பிற செய்த அன்னதானத்தாலுண்டாகிய புண்ணியம், பயம் - பிரயோசனம் சாவகமன்னவன் - சாவக நாட்டரசனாகிய புண்ணியராசன்

எடு + க உலகாளுதற்குக் காரணம் தானப்பயன்

எஎ செலவற கொணாது - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து பீடிகை - புத்தபீடிகை

எஅ. ஒலகாது - தளராது. எஎ - அ பீடிகையைக் காட்ட.

எக. உணாந்தோன் - புண்ணியராசன் தெய்வம் - தீவதில்கை

(பி - ம்.), எச ‘பாததிரதாலன்முந்’ எஅ. ‘ஒலகாது காட்ட’

அ0 மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகா கடல்கொள

அறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குனித்

டிறவா திப்பதிப் புருந்தது கேட்டதும்

சாவக மன்னன றன்னு டெய்தத

தீவகம் விட்டித் திருநகா புருந்ததும்

அரு 1-புககபி னந்தப் பொய்யுரு வுடனே

தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டதும்

அவ்வவா சமயத் தறிபொரு ளெல்லாம்

செவவி தனமையிற் சிந்தைவை யாதது

நாத னல்லறங் கேட்டலை விருமபி

சு0 மாதவற நோநது வந்த வண்ணமும

சொல்லின ளாதலிற் றுயோய் நினனையென

நலவினைப் பயனகொ ணுன்கண டதுவெனத்

தையல் கேணின றுதையுந் தாயும

செயதநீ வினைபிற செழுநகா கேடுறத்

அ0 மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக் கெடுத்ததும் கவல் - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர் நகா - காலிரிபூம்பட்டினம்

அ2 இப்பதியென்றது வஞ்சியை கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்) தான கேட்டதும்

அ3 தீவகம் - மணிபல்லவம்

அ4 புககபின் - புருந்த கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின் பொய்யுரு - மாதவன் வடிவு

அ5 சமயிகள் - அளவைவாதி முதலியோர்

அ6 செவவிது அனமையின் - திருத்தமுடையன அல்லாமையின், செவவிது பணமை யொருமை மயக்கம்.

அ7 நாதன நல்லறம் - புத்தன கூறிய தருமங்களை மணி. ௨௮ எக

சு0 மாதவறநோநது - அறவண வடிகளைத்தேடி

கக 'துயோய்' எனறது முதலியன கோவலனருதை வாராதத்

கங் தையல் விளி தாதையும் தாயும் - கோவலனுறு கணணகியும்

கச. தீவினை - முற்பிறப்பிற் சங்கமனைக் கொல்லித்ததனாலாகிய பாவம் நகா - மதுரை

(13-15.) அ2 'புருந்தது கேட்டதும்' அங் 'தன்னோடெயத்' அச. 'தீவகம் விடஇத்திரு' அரு. 'புக்கவளித்த' அஅ. 'செவவித்தனமை' கச 'திருநகா'

௬௫ துன்புற வினிரதமை கேட்டுச சுகதன்
 அனபுகொ வறததிற கருகனே னாதலின்
 மனைத்திற வாழுகையை மாயமென றுணராதது
 தினைத்தனை யாயினுஞ் செலவழும் யாககையும்
 நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணராதே
 ௧௦௦ மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
 புரிந்த யானிப பூங்கொடிப் பெயாப்படும
 திருந்திய நன்னகா சோரதது கேளாய்
 குடககோச சேரலன் குடுவா பெருந்தகை
 விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னு

௬௫ வினிரதமை - இறந்தமை சுகதன் - புத்தன், நல்ல வருகையை
 புண்டயவென்று பொருள், நல்ல நடையையுடையவ னென்றுமாம்

௬௬ - ௫ தீவினையிற கொலையுண்டிறந்தமையைக கேட்டு

௬௬ அனபுகொள அறம் - நல்லறம் அருகன் - பகருவி

௬௭ மனைத்திற வாழுகை - இவ்வாழுகை மாயம் - பொய்

௬௮ தினைத்தனையாயினும் - தினையனவாவது

௬௮ - ௬ மணி. ௨௨ ௬௫ - ௬

௧௦௦ பௌத்ததருமம் பூரவோத்தர விரோதயில்லாததென்பராத
 லின், 'மலையாவறத்தின்' என்றா, 'மலைதல - மாறுபடல், "முரணை திரு
 வற மூத்தகியை" (௬), "முனபின் மலையா மங்கலமொழியின்" (௨௬௧)
 என இந்நூல், ௩௦ - ஆம் காதையில் வருதலுக்காண்க புரிந்தேன் - செய
 தேன்

௧௦௧ கொடி - வஞ்சி ௧௦௨ நகா - வஞ்சிநகா

௧௦௧ - ௨ இந்நகா, 'பொற்கொடிப் பெயாப்படும பொன்னகா"
 (௨௬ ௧௨) என்று முன்னும் கூறப்பட்டது

௧௦௩ குடககோசசேரலன் - மேனாடிதரு அரசனாகிய சேரன்,
 குடககு - மேற்கு, கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குட
 நாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடககோவென்று ரெனினுமமைபும்,
 "குடககோ முனிச்சேன" (சீலப். சிறுப்.) குடுவா பெருந்தகை - குட
 நாட்டார்க்கு அரசன், குட்டமும் கொடுந்தமிழ்நாடுகளுள் ஒன்று, "குடக
 கோக குடுவன்" (சீலப். ௨௬ ௬௧), "இயறோக குடுவன்" (சிறு
 பாண். ௧௧)

௧௦௪ விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன் - நெடுஞ்செலாதன்,
 இவ்வடநாட்டரசர்களை வென்று சென்று இமயமலையில் தனது இலச
 சினையாகிய வீறபொறியைப் பொறித்தமையால், இமயவரம்பன்னையும்,
 விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தனெனவும் பெயாபெற்றான், இவனை இமய

(பி-ம்.) ௬௫ - ௬ 'வினிரதமை கேட்டுச சுகதன், என்கொன்றறத
 திற்கு' ௬௮ 'தினைத்தனைத்தானும்' ௬௬ 'நிலையாதென்றே. நிலைபெற
 வுணராத' ௧௦௧ - ௨. 'பெயாப்படு, திருந்திய'

க00 துபபடு செவவாய்த துடியிடை யாரொடும்
இப்பொழில் புருந்தாக கிருந்த வெலலைபுள்
இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னும்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளும்
தரும் சாரணா தங்கிய குணத்தோர்

கக0 கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோர்
அரைசற் கேது வவவழி நிகழ்சலிற்
புரையோர் தாமுமிப் புறப்பொழி லிழிந்து
சற்றலத் திருந்தழிக காவலன் கிருமபி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேத்திப்

வரம்பன நெடுஞ்சேரலாதனெனவும் கூறுவா இது, பதிற்றுப்பத்தில்
இரண்டாம் பத்தாண்டார்ப்படும், “இமடஞ் சூடிய வோம் விற்பொறி,
மாணவின் நெடுந்தோ வானவன்” (௩௬) எனப் புறநானூற்றிலும்,
‘விடாச்சிலை பொறித்த விறலோன்” (௨௮ ௧௩௬) எனச் சிலப்பத்
கார்த்தியும் இவன் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க

க00 துபபு - பவளம் துடி - உடுகை

க0௧ - சு சேரலனும் பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன் முன்னொரு
காலத்துத் துடியிடையாரொடும் இப்பொழிலிற் புருந்து இருந்தவிடத்
தென்க

க0௭ - க இலங்கைத் தீவத்துள்ள சமனொளியென்னும் மலையை
யடைந்து வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணா இமமலை சமந்தமென்றும்,
சமந்தக் கடமென்றும் பெயர் பெறும் இதன் வரலாறு இந்நூல் ௧௧-ஆம்
காணத் ௨௨-ஆம் அடியின் குறிப்பிற் கூறப்பட்டது தங்கிய குணத்தோர் -
குணங்கள் தங்கப்பெற்றோர்

கக0 முகிற்படலம் - மேகக்கூட்டம் ககனம் - ஆகாயம் ககனத்
தியங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று

கக௧ அரசற்கு - இமயவரம்பனுக்கு ஏது அவ்வழி நிகழ்சலின் - நல
வினையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே

கக௨ புரையோர் - மேற்கூறிய தரும்சாரணா

க0௧ - க௨ சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரா
யோர்

கக௩ கற்றலத்து - சிலாதலத்தில் காவலன் - சேரன்

க0௪ - க௩ வேந்தன் இருந்தவெலலைபுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்
தலிற் புரையோரும் இழிந்து அப்பொழிலிற் கற்றலத் திருந்தபொழுது

கக௪ முனிகளை - தரும்சாரணரை

(பி - ம்.) க00 ‘துவாபடு செவவாய்’ க0௧ - க0 ‘தரும்சாதனா,
தன்னின் பூததாாகரு முகிற்படலத்திற்ககன்’ கக௪, ‘முனிகளையேவிப்’

ககடு பங்கயச சேவடி விளக்கிப் பான்மையின்
அங்கவாக கறுகவை நாலவகை யமிழ்தம
பாததிரத தனிததுப் பலபல சிறப்பொடு
வேததவை யாரொடு மேததின் னிறைஞ்சலிற்
பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமும்

கஉ௦ அறததகை முதலவ னருளிய வாய்வா
இன்ப வாரமு திறைவன் செனிமுதல
துன்ப நீங்கச் சொரியு மநநாள்
நின்பெருந தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் சோவலன் மன்னவன் நனக்கு

கஉடு நீங்காக காதற் பாங்க னுதலிற்
முங்கா நல்லறந தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னு னியன்ற தனமபல கோடி
எழுநா னெல்லையு ளிரவலாக கிததுத

கஉ௦ தொழுதவம புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

ககக அறுகவையாவன, கைப்பு, காப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பு எனபன துறள், சுஉஅ, பரிமேல். நாலவகையமிழ்த மாவன உண்பன, தின்பன, நகருவன, பருகுவன, மணி. உஅ உசக - உ அமிழ்தம - உணவு

கக௩ - அ காவலன், வீருமபி ஏத்தி விளக்கி அளித்தது ஏத்தி இறைஞ சலினைனக

கஉ௦ அறததகை முதல்வன் - புத்தன், தருமராசனென்றவாறு வாயமை - நாலவகைச் சத்தியம்

கக௩ - உ௦ மணி. உ சுச - ஏ, ௩௦ கஅக - அ

கஉக இறைவன் செவிமுதல - அரசனுடைய செவியிடத்தே

கஉ௦ - உக வாயமையாகிய அமுதை.

கஉ௩ நினபெருநதாதைக்கு - உன் தாதையாகிய கோவலனுக்கு

கஉ௭ முறைமையின் - கலவழியாலே முன்னோர் தேடிவைத்த பொருளையல்லாமல்

கஉ௬ எழுகானென்றல் ஒருமரபு

கஉ௦ புரிந்தோன் - முறையிய முன்னோனாகிய கோவலன் சுக தற்கு - புத்தனுக்கு

(பி-ம்.) ககடு 'விளக்கிய பானமையின்' ககக 'அய்யாதம்' ககஅ 'வேதனிறைஞ்சலின்' கஉஉ 'சொரியு முன்னாளில்' கஉக 'எல்லையி ரவலாககளித்து'

வரனோடு சிமையதது வாலொளிச சயிதத
 மீனோக கெல்லா மிடாகெட வியனறது
 கண்டுதொழு தேதததுவ காதலின் வந்தித
 தண்டாக காட்சித தவததோ ரருளிக
 கட்டு காவிரிப பட்டினங் கடல்கொளு மென்றவத
 துவுரை சேட்டுத துணிநதிவ ணிருந்த
 தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
 தீவினை புருப்பச சென்றநின் றுதைபும
 தேவரிற் றேறறிமுற செய்தவப் பயத்தால்
 கச0 ஆங்கத தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
 புங்கொடி முன்னவன போதியி னல்லறம்
 தாங்கிய தவததாற றுன்றவந் தாங்கி
 காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியில்

கடக சிமையதது - மலையில் வாலொளிச்சயிததம் - வெளிய
 ஞாயிறுமைய ஆலயம் சயிதத - சைத்தியமென்னும் வடமொழிச
 சிதைவு, இது சேதியமெனவும் வழங்கப்பெறும் மணி உடி களது

கடஉ ரனோகரு - இவ்வலந்தேராகரு, “ரனோவடிவில
 (சிலப். பதி ௩௩, ௨௩ களது), “ரனோக குரைப்பாம் பதிக, ௧௪,
 ியனறவாதே” (சீவந. ௨௧)

கடச. தண்டாககாட்சி - தீவகாத அறிவு

கட௩ - ச ிசுதவத்தோமெனறது ஆண்ணென் முனிவர்களை

கட௪ யான இவவிடமிருந்தது அவுரை கேட்டமைபாலேயே
 யெனக

இதுகாறும், தான துறந்ததற்கும் வஞ்சிக் கட்டந்ததற்கும் ஆண்டே
 வந்தவதற்கும் காரணவகூறிய மாசாத்துவான, மேலே பெரியோர் தனக்குக்
 கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான

கட௫ சென்ற - கொலையுண்டிருந்த.

கட௬ முறசெய் தவப்பயத்தால் தேவரிற் றேறறியென்க

கச0 ஆங்கததீவினை - முறகூறிய தீவினையின் பயனை துய்த்து -
 அனுபவித்தது

கச௧ பூங்கொடி விளி முன்னவன - புத்தன்

கச௩ காதலி - கண்ணகி கபிலையம்பதி - கபிலக்கா, இது புத்தன்
 பிறந்த இடம், கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்

(19-௩.) கடக - ௨ ‘வாலவளைச்சயிததம், மேனோக கெல்லா மடா
 கெட’ கட௩ ‘காதலனவதது’ கட௩ - ௧ ‘மென்ற, துமுறைகேட்டுத்
 துணிந்தியா ளிருந்தேன்’ கட௫. ‘தீவினையிறப்ப’ கட௬. ‘தோற்றமுன்’
 கச௧ ‘போதியா நல்லறம்’

நாத னல்லறங் கேட்டுவி டெய்துமென்
 கசநி றற||தக கிளவி யறிந்தோர கூறச
 சொற்பய னுணராதேன் றேகை யானும்
 அநநா ளாகவ வறநெறி கேட்குவன்
 நினனது தன்மையந நெடுநிலைக்கநதிற் றுன்னிய
 துவதிக னுரையிற் றுணிரதனை யன்றே
 கடு0 தவநெறி யறவணன் சாற்றக கேட்டனன
 ஆகவன் றுணுநின் னறததிற் கேட்புப
 பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின் .
 மறறம மாநகா மாதவன பெயாநாட்
 பொறநெடி சாயரு மப்பதிப படாநதனர்
 கடு1 அனனதை யன்றியு மணியிவை கேளாய்
 பொன்னெயிற காஞ்சி நாடுகவி னழிநது
 மனனுயிர மடிய மழைவளங் கரததலின்
 அநநகா மாதவாக கைய மிடுவோர

- கச்சி, நாதன் - புத்தன் எய்தும் - அடைவான்.
 கசடு கிளவி - சொல
 கச்சி பயன் - பிரயோசனம், தோகை விளி
 கசௌ அவனறநெறி - புத்தன் உபதேசிகரும் அறவழிகளை
 கச்சி - எ யானும் அறநெறி கேட்குவன்
 கசஅ நினனது தன்மை - உனது பிறகாலச் செய்தியை
 கசஅ - க. நினது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தா
 யன்றே
 கடு0 (கருதிநபாவையால் நீ அறிந்தாயெளபதை) அறவணவடிகள்
 சொல்லக்கேட்டேன
 கடுக அவனருளும் - அறவணவடிகளும் ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிகளுரிய
 இடம்
 கடுஉ பூங்கொடி விளி
 கடுச பொறநெடி தாயரும் - உன்னுடைய தாயராகிய மாதவியும்
 சுத மதியும்
 கடு௩ - ச பெயாநாளில் தாயரும் உடனசென்றா
 கடு௪ காஞ்சிநாடு - காஞ்சி நகரத்தையுடைய நாடு
 கடு௪ மு. மணி. கக அந் மடிய - இறக்க கடுஅ ஐயம் - பிச்சை,
 கடு௪ - எ மணி. உக கசௌ - அ.
 (பி - மீ.) கசடு - க 'கழற்சொற்பய' கசௌ 'அறநெறிகடவேன்'
 கச௪ 'துணிரதனை தவநெறி' கடுச, பொறநெடிததாயரும்" கடு
 'அனனதன்றியும்'

இன்மையி னிரந்த ரெய்தினர் காணாய்

௧௩௦ அருமிர மருந்தே யந்தாட் டகவயிற்
காரொனத தோன்றிக் காத்தனின் கடனென
அருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
திருந்திய பாததிரளு, செங்கையி னேந்திக்
கொடிமதின் முதாரக சூடககணின் றோங்கி

௧௩௧ வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
தேவா கோமான் காவன் மாந்தா
மண்மிசைக கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
பொன்னகர் வறிதாப புலவென் றுயறு
கண்டுளங் கசுந்த வொண்டொடி நங்கை

௧௩௨ பொற்கொடி முதாரப் புரிசை வலங்கொண்டு
நடுநக ரெலலை நண்ணின ளிழிந்து
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
செம்பொன மாசகினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம போதிப பசுவற கியறறிய

௧௩௩ ஏயதினா - (அமராதவா) வந்தார ௧௩௦ மருந்தே வீட்டி

௧௩௦ - ௧௧ மணி. ௨௧ கடுள - அ

௧௩௧ காரை உவமைகூறினா, இவள் கைமமாறு கருதாமல் அளி
கின்றமையின் “கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டெனனா
றுங் கொல்லோ - வகு” (தூள், ௨௧௧), “வந்து தோன்றினன மாமழை
போலென” (௨௮ ௧௮௩) என்பாபின்

௧௩௨ மாசாதுவானை ‘அருந்தவன்’ என்றா, துறவு பூண்டமை
யின்

௧௩௪ மூதாரக்குடகண - பழையையாகிய - ஞ்சி நகரத்தின் மேற்
திசைக கண்ணே ௧௩௧ மாந்தா - அமராவதி.

௧௩௮ பொன்னகா - காஞ்சிநகர் வறிதாப புலவென்றயது - செல்
மின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை

௧௩௯ நங்கை - மணிமேகலை ௧௩௦ புரிசை - மதில்

௧௩௨ தொடுகழற் கிள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி, கிண்டி -
சோழன்

௧௩௩ சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி பாசடை -
பசிய இலை

௧௩௩ - ௪. இவ்வழிகளின் கூறியது போலவே, “பவளச் செழுஞ்
(பி - ன்.) ௧௩௩ - ௧௦ ‘காணவாருயிர்’ ௧௩௨ ‘அருந்தவருள்’
௧௩௪ ‘மிசைகிடந்தன வளந்தலை மயக்கிப்’ ௧௩௮ ‘வறிதாய்ப்புல்’
௧௩௦ - ௧௧ ‘புரிசை புலங்கொண்டு, நடுகரெலலை நண்ணநள்ளிழிந்து’

கஎஞ் சேதியந தொழுது தென்மேற காகத்
தாதணி பூம்பொழி றுன்சென் றெய்தலும
வையங் காவலன் றன்பாற ரென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சுக னுரைப்போன்
கோவலன் மடநதை குணவதம் புரிநதோள

கஅ௦ நாவலந தீனிற் றுன்னி மிக்கோள்
அங்கையி னேந்திய வழுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினண் மாமழை போலென
மந்திரச சுற்றமொடு மன்னனும விராமிக

கஅஞ் கந்திற் பாவை சுட்டுரை யெல்லாம
வாயா கின்றென வந்தித தேத்தி
ஆய்வனா நல்லா டன்னுழைச சென்று
செங்கோல கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

கடா மகதப பாசடைப, பகம்பொன மாசளினை விசுமபகம புதைக்கும்,
போதி” (வி. யாபபு ௧௧, உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இவ்வனம்
பெறப்பித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்த
தென்பதுபற்றிப் பெந்ததா இக்காலத்தும் அரசமாததைப் பொற்றகட
டால் அலங்கரித்து வழிபடுவா

கஎஞ் சேதியம் - கோயில

கஎஉ - ஐ துணையின்கிள்ளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தை
தொழுது

கஎஎ நவயங்காவலன் - துணையின்கிள்ளி

கஎஅ கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதாளி

கஎக ‘கோவலன் மடநதை’ என்பது முதலியன கஞ்சுகன்குற்ற
மடநதை - மகன்

கஅஉ தருமதவனம் - தருமத்தைக் கொடுக்கும் வனம்

கஅக மழைபோல் வந்து தோன்றினனென்று கஞ்சுகன் கூற

கஅச மந்திரச்சுற்றம் - மந்திரிகள்

கஅஞ் கந்திற்பாவையெனந்து காஞ்சியில் ஒரு தூணில் உடையும
தெய்வத்தை

கஅச வாயாகின்றென - உண்மையாகின்றதென்று வந்தித்தேத்
தியது மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை

கஅஎ. நல்லாள் தன்னுழை - மணிமேகலையிடத்து

கஅஅ. ‘செங்கோல’ என்பதுமுதல் துணையின்கிள்ளி கூற்று

கஅஅ. மணி. எ அ - ௧௦.

(பி - ம்.) கஎஞ் ‘சேதியந்தொழுது’ கஅஉ. ‘தருமதாவனத்தே’
‘தருமசாவனத்தே’ கஅஅ ‘தெய்வம் பிழைத்தோ’

கொங்கலிழ் குழலா கற்புக்குறை பட்டோ

௧௯௦ நலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லாம

அலத்தற் காலை யாகிய தறியேன்

மயங்குவேனெ முன்னரோ மாதெய்வந் தோன்றி

உயங்கா தொழிரின் னுயாதவத தாலோ

காரிகை தோன்று மவளபெருங் கடினஞயின்

௧௯௫ ஆருயிர் மருந்தா லகனில முய்யும்

ஆங்கவ ளருளா லமராகோ னேவலில

தாங்கா மாரியுந் தானனி பொழியும்

அன்ன லிர்த வகனகா புகுந்த

பின்ன னிகழும் பேரறம் பலவாற

௨௦௦ காவறங் கூரினு நீாவறங் கூராது

பாரசு வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த

கோழுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு

மாமணி பலலவம் வந்த தீங்கெனப்

பொயகையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைந்தத்

௨௦௫ தெய்வதம் போயபிற செய்தியா மமைத்த

திவவிட மென்றே யவவிடங் காட்டவத

௧௯௧ அலத்தறகாலை - வறுமைக்காலம் அறியேன் - அறியேனாக

௧௮௮ - ௬ மணி. ௧௯ ௪௬ - ௫௦

௧௯௩ உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா

௧௯௪ ஞானமும் - தோன்றுவான கடினஞ் - பிச்சைப்பாததிசம்

௧௯௫ ஆருயிரமருது - சோறு ௧௯௭, மாரி - மேகம்

௧௯௬ - ௭ அவனருளால கோன ஏவலிற் பொழியும்

௧௯௮ அன்னான் - அம்மங்கை ௧௯௯ பின்னான் - பிறகாலத்து

௨௦௦ காவறங்கூரினும் - மழைபெய்யாதொழியினும் கூராது

௨௦௧ பண்டையோரிழைத்த - முன்னோ செய்த. (முற்ற)

௨௦௨ இவஞ்சி - பொய்கை

௨௦௪ புனைமின - அவங்கரித்துச் செய்யின், பிறையும் உளப்படுத்திக் கூறியது இது

௨௦௬ (துணையினங்கின்ளி) காட்ட

(பி-ம்.) ௧௯௨ 'முன்னரோமா தெய்வந்' ௨௦௪-௫ 'பொழியிலும் புனைமினென்றதைத், தெய்வதம்'

திவகம் போனற காவகம் பொருந்திக
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லான்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பானமையிற் காட்டிய

உ௧௧) அங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பானமையின் வகுத்துத
திவ திலை டபுந திருமணி மேகலா
மாபெருந் செய்வமும் வந்தித் தேத்துதற
கொகை கோயி லுளத்தகப் புனைந்து

உ௧௨) விழவுஞ் சிறப்பும வேந்த வியற்றத -
தொழுதகை மாதர் தொழுதன னேந்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிபிணி மருந்தெனும்
அங்கையி னேந்திய வழத சரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுரும வருகெனப்

உ௧௩) பைத்தர வலகுற பாவைதன கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாககளிற்
காணா கேளா கான்முட மாணா
பேணு மாககன பேசார பிணிததோர
படிவ நோனபியா பசிரோ யுற்றோர்

உ௧௪) திவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலையினுள்ளே

உ௧௫) அங்கப்பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்த புத்த பீடிகை. அற
வோன் - புத்தன்

உ௧௬) வகுத்து - செயது.

உ௧௭) உளத்தக - நினைத்தறகுத்தக உகக மாதா - மணிமேகலை

உ௧௮) பங்கயப்பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

உ௧௯) வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை கொல்ல

உ௨௦) - க பீடிகையில் அமுதசரபியை வைத்தெனக

உ௨௧) காணா - குருடா கேளா - செவிடா அவயவநீனாகரு
இவகுதலைப் பத்து நிஷ்டைகளுள் ஒன்றெனப்

உ௨௨) பேணுமாககன - பாதுகாக்கப் படாதமாககன என்றது
அகதிகளை

உ௨௩) - ௩ மணி. ௧௩ ககக - ௨.

உ௨௪) படிவநோன்பியா - தவவேடததையும் நோனபையுமுடைய
வா.

(பி-ம்.) உ௧௩. 'மாநெயவந்தனையும்' உ௧௬. 'துதித்தனனேந்தி'
உ௧௭ 'எல்லாவகையும' உ௨௦. 'தன்மையின்'

- உஉடு மடிநல் கூர்ந்த மாககள் யாவரும்
பன்னு றுயிரம் விலங்கின் றெகுதியும்
மன்னுபி ரடங்கனும் வரதொருங் கீண்டி
அருந்தியோக கெல்லா மாருயிர மருந்தாய்ப
பெருந்தவா கைப்பெய் பிசையின பயனும்
- உஉ௦ நீரு நில்முங் காலமுங் கருவியும்
சோபெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப் பெருவளஞ் சரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளந்தந் ததுவெனப்
பசிபிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச
- உஉ௫ செல்லுங் காலீத தாயா தம்முடன
அலல்வை கடிந்த வறவண வடிகளும்
மல்லன மூதூர் மன்னுயிர முதலவி
நல்லரசு சாலை நண்ணினா சேறலும்

உஉடு மடிநல்கூர்ந்த மாக்கள் - உடுத்ததற்கு ஆடையுமின்றி வறுமை யுற்றமாக்கள சோம்புதலால் வறுமையுற்ற மாக்களென்னுமமையும்

உஉ௬ பெருந்தவா கைப்பெய் பிசையின பயன் பெருகுதலை, 'அறப்பயனும், தானசிறி தாயினுந் தக்காரகைப் பட்டக்கால், வானசிறி தாப் போர்த்து விடும்' (நாலடி. ௩௮) எனபதனாலுணராக மணி. ௧௭ - ௪

உஉ௭ வித்திய வித்து - விதைத்தவிதை

உஉ௮ (அப்பாத்திரம்) சரப்ப

உஉ௯ - ௩௨ பிசையின பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகிய தென்னச் சரப்ப

உ௩௦ வசி - மறை; மணி. ௧௭௭

உ௩௧ பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணா முதலியோர் துதித்து

உ௩௨ காலீ - காலத்தில தாயா தம்முடன - மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன்

உ௩௩ அலல்வைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய

உ௩௪ உயிரமுதல்வி - மணிமேகலை.

உ௩௫ அறச்சாலை - தரும் சாலையை.

உ௩௬ - ௮ தாயா தம்முடன அறவணவடிகளும் உயிரமுதலவியின் அறச்சாலையை நண்ணுதலும்

(பி - ம்.) உ௩௭. 'நல்கூர்தலமக:சளயாவரும்' உ௩௮ - ௭ 'மருந்த, பெருங்' உ௩௯. 'தொழிலுதவி வந்ததுவென'

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி

உ.ச௦ நனறென விரும்பி நல்லடி கழுவி

ஆசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்

போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற

பாசினைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து

வாயவ தாகவென் மனப்பாட் டறமென

உ.ச௫ மாயைவிட டிறைஞ்சினன் மணிமே கலையென்.

உ.அ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிறறு.

உ.௩௬ சென்று வணங்கி உ.ச௦ கழுவி - விளக்கி.

உ.ச௨ பொழுதினில் - காலமபெற.

உ.௩௬ - ச.உ மணி. உ.அ ககச - ஏ

உ.ச௩ திரையல - வெற்றிலை பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம்

உ.ச௪ வாயவதாக - தப்பாது பலித்திடுக

உ.ச௫ மாயை - மாய உருவம், என்றது அவன் கொண்ட ஆடவர்

உருவத்தை

க - உ.ச௫ மணிமேகலை, 'தீதாநது கடநது வாயில குறுகினன புதருக் கண்டு மகிழ்ந்தறறு பள்ளிபுகருப பணிந்து சொல்லினனாதவின, அருந்த வன, 'சின்னை கேண்டது என நல்லினைப் பயனகொல்' என்றாகறி, 'காத் தல நினகடன' என அருன, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஓங்கி இயங்கி வலங்க கொண்டு இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கருசுகனுரைப்போன, 'வருது தோனறினன்' என, மன்னனும் விரும்பி ஏத்திச்சென்று காட்ட டல்லான் பொருநதி வகுத்தப புனைநது ஏத்தி வைத்த, 'வருக' என, காணா முதலியோரும் விலங்கின தொகுதியும் மன்னுயிரடங்கலும் வருது னாண்டி ஏத்திச் செல்லுங்காணையில் தாயா தம்முடன் அறவணவழிகளும் னணனிநா சேறலும் மணிமேகலை வணங்கி விரும்பிக் கழுவி ஏற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சினனென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்.) உ.௩௬, 'திருவடிதொழுது' உ.ச௦, 'நல்லடி விளக்கி', 'நல்லடிதழுவி' உ.ச௨ 'ஏந்தம்'

இருபத்தொன்பதாவது
தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட
காதை

[இருபத்தொன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்ற
 பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு
 இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தனனை வாழ்த்தி
 அறநதிகழ நாளி னறவண னுரைப்போன்
 வெனவேற் கிள்ளிகுரு நாகநா டாள்வேன்
 தன்மகள் பீலி வளை தான் பயந்த

இ புனிற்றிளங் குழலியைத் தீவகம பொருந்தித்
 தனிகதலக் கம்பளச் செட்டியைத் தாலும்
 வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேற்றிக்
 கொணர்திடு மநநாட் கூரிரு ளியாமத்
 தடைகரைக் கணித்தா வம்பி கெடுத்தலும்

க0 மரக்கலங் கெடுத்ததோன் மைந்தனைக் காணு

-
- க இளங்கொடி தனனை - மணிமேகலையை
 ட வென் - வென்றி கிள்ளி - கெடுமுடிக்கள்ளன் நாகநாடான்
 டோன் - வளைவணன்
 ச மகளாய் பீலிவளை பயந்த - பெற்ற
 ட குழலியை - குழந்தையை தீவகம் - மணிபல்லவம்
 க தனிகதலம் - ஒற்றைக்கப்பல்
 ட - க பீலிவளை, தான் கிள்ளிகுருப் பயந்த குழலியைத் தீவகத்
 தைப் பொருந்திக் கம்பளச் செட்டியின் கையில் தாலும்
 ள அவன் - கம்பளச்செட்டி,
 அ கூரிருளியாமத்து - மிக்க இருளையுடைய இடையிரலில்
 ட அணித்தா - சமீபமாக அம்பி - கப்பல்,
 க0 கெடுத்தோன் - கம்பளச்செட்டி மைந்தனை - குழந்தையை
 (பி - டி.) க. 'இறைஞ்சிய வினாவினங்' இ. 'தீபம்பொருத்தி'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை ௩௪௭

சுரைசற் குணாத்தலு மவனயர் வுற்று
 விரைவனன் நேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
 தளவிழாத தவிர்தலின் வானவா தலைவன்
 நின்னுயிராத தந்தை நெடுநாருலத் துதித்த
 கடு மன்னுயிரா முதலவன் மகர வேலைபுள
 முன்னிய வகை முங்கிக் கேடுறப
 பொன்னி னுசி பசுவகம் பளத்துத
 தன்னிய தென்னத தொடுகட லுழந்துழி
 எழுநா னெலலை யிடுக்கண்வந தெய்தா
 ௨௦ வழுவாச சீலம் வாய்மையிற கொண்ட
 பாணையிற நனாது பாண்டு கம்பளம்
 தானிக் குறற தன்மை நோககி
 ஆதி முதலவன் போதி மூலதது
 நாத னாவோ னளிரீர்ப் பரப்பின்

-
- ௧௧ அரைசறகு - நெடுமுடிக்கிள்ளிககு அயாவுற்று - வருநதி
 ௧௨ விரைவனன் - விரைபவனாகி தேடி - குழந்தையைத்தேடி
 வால விழாக்கோள் - இந்நிரவிழாக் கொள்ளுதலை
 ௧௩ வானவாதலைவன் - இந்நிரன்
 ௧௪ நின்னுயிராததந்தை - கோவலன்
 ௧௫ மன்னுயிரா முதலவனென்றா, அருளறம் பூண்டோனாதலின்.
 ௧௬ முங்கி - முழுங்கி
 ௧௭ ஊசி வணிகனாகும், பசுவகம்பளம் கடலாகும் உவமம்
 ௧௮ உழுகுழி - வருநதி நீர்தயப்பொழுது
 ௧௯ - ௬ எழுநாளெலலை உயிரமுதலவன் தொடுகடலுழந்துழி
 யெனக (மணி. ௨௮ ௧௨௩ - ௩௦), “நன்னுவுழி யின்றி நாளசில நீர்த”
 (௧௯ ௩௧) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்.
 ‘எழுநாள்’ (௧௬) என்பதைப் பின்வரும் ‘கொண்ட’ (௨௦) என்பத
 னோடு கூட்டினும் பொருந்தும்
 ௨௦ சிலத்தை நால்வகை வாய்மையுடன் கொண்ட,
 ௨௧ பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக் கம்பளமாகிய ஆசனம்
 ௨௧ - ௨ மணி. ௧௪ ௨௮ - ௬
 ௨௩ - ௪ ஆதி முதலவனாகிய நாதனா கற்பாலோன், என்றது, முற்
 கூறிய வணிகனை, இவனும் புத்தனாகற பாலோரைப் போதிசத்தவரென
 பா னளி - பெருமை
 (பி-ம்.) ௧௧ ‘அரசாசுருரைத்தலும்’ ௧௬. ‘முருங்கிக் கேடுற’ ௧௮.
 ‘கடனீர்துழி’ ௧௯. ‘எலையுருவாதெய்த’ ௨௧ - ௨ ‘கம்பளத் தானிக்
 குறற’ ௨௩ ‘அதிரமுதலவன்’ ௨௪ - ௫. ‘நாதநாவான் ... நீர் பரப்பி,
 யெவவம்’

உரு எவ்வமுற்றான்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பவவத தெதேத்துப் பாரமிதை முற்றவும்
அறவர சாளவு மறவாழி புருட்டவும்
பிறவிதோறுதவும் பெறறிய னென்றே
சாரண ரறிந்தோர காரணங் கூற

௩௦ அந்த வுதவிக் காங்கவன் பெயரைத்
தந்தையிட்டனனினத தையனின் றுறவியும்
அன்றே கனனி னனவென ஏற்றந்த
மென்பு மேனிமணி மேசலா செய்வம்
என்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து

உச - ௩ ராகனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான், அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலா தெய்வத்திற்கு இதிரன் சொல்ல

உச பாரமிதை, மணி. உச சடு. பாரமிதைபத்தும் உயிருத்ப்பு பொருணோசலிகையான முப்பதாமென்பா, "அருணெறியாற பாரமிதை யாறாறு முட்டைக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியினகீழ முழுதுணாத முனிவரனறன் அருண்மொழியா னல்வாயமையறித்தவரே பிறப்பறுப்பார, மருணெறியாற பிறநுலு மயக்கறுக்கு மாறுள போ" (திந்தாதத்தந்தோகை சிவ சித்தி. பப்பகம, சௌத்தராகர களமகம உ, ரூபம்) பாரமிதை பெண்பதற்குக் கரைய அடைவதென்று பொருள் காணிக கூறிய நானமு வியபத்தும் சீமப்பெற்றவனமையின் புத்தன் தசபலனென்று வழங்கப்படுவான் பப்பத்திலுன், காண்பாற எதைய விளங்கக் கூறுவதாகிய தாராமிதை மென்றும் அலொன்ற டெமொழியிலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இது ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கரீ செய்க எமஸ்கிருத கைதாய், இ - ஆம எ 'உத்ததுளன் கக - ஆவது கலோகதகாறம் அதற்கு 1௦1 மடலிதா தல்பு' செய்; வியாகடியானததாலும உணரப்படுமென்பா முற்றும் - பூரிக்கவும்

௧௪ - ௨௩ மணி. உச கஅக - ௨ ௨௭ அறவாழி - தருமசக்கரம்

உச - ௮ எழுத்துப் பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியன

௨௮ - ௩ பெறறியனென்றகூற

௩௦ அந்தவதவிகு - மேற்கூறிய வணிகனைக் கரையேற்றிய அ. 1 வுபகாரமுதல் தான மறவாற்றுத், லைபு லப்படுத்த பொருட்டு.

௩௧ ததை - கோவலன னனை - நினக்கு துறவியும் - துற, தலையும்.

௧௪ - ௩௧ சிலப். ௧௮ ௨௮ - ௩௭

௩௦ - ௩௩ மணி. ௭ ௩௩ - ௮.

௩௪, என்பவட்கொப்ப அவனிசொபதது என்றதனால், மணிமேகலா தெய்வம் சாபிட்டமை பெறப்பட்டது, அது ௨௮ ககஅ - ௨௦௦ - ஆம் அடிகளால் உணரப்படும்

(பி - ம்.) ௨௧ 'அறிகதோராரணங்கூற' ௩௧. 'தாதையிட்டனன்' ௩௪ 'என்பவட்குரைப்பவ வனிசொபதது'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை ஈசகை

நா.சி ராசுதல் கொள்ளின் றாயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் பட்டாதனம்
என்றது மறவனன் றுனினை பிறைகுதிப
பொன்றிகழ் புத்த பிழைகை போற்றும்
சிவ தினைவடி மித்திறந் செய்பினள்

சு(1) ஆத-லி னன்ன வணிகத் மருங்கே
 நெற்றுருக கொண்டு வெவ்வேறு நுரைக்கும்
 தூற நுரைச் சமய நுண்பொருள் கெட்டே
 அலகுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும்
 ரெவனி தன்னாபிற் சிந்தையின் வைத்திலேன்
 சு(2) அபுகன மெய்ப்பொருளருளுக வென்ன
 கொடி சூவெ னங்கரய் துண்ணிதிற் கேணி
 ஆதி ரெனெதிர னளவை யிரண்டே
 ஏதலில் ரிரத்தியங் காத்தா வென்னச

௩.௫ நகரா - சாவீரிப்பூரப்பட்டினம்

கன - டுதி கன்னிழா, தலிதனை, மணிகே மகலா தெய்வநிதி
கொப்ப வானவா தலைவனாய் அவன் இட்ட சாபத்தால் நகரைக் கடல்
கொள்ளிவிடுவன

4. 5. 6) உயர் 10 நிமி. உயர் உரு - அகல வகை பதி - காஞ்சிநகரம்
7) 8) - 9) 10 நிமி. உயர் கடுக - 4

உள் கொள்ளுதல் = எடுத்து ஆரவணவழிகள் கூறலும்

கூ - கூ புதல் புனை போற்றும் தீவிரவாக, மணி. கக உள - க
கூ - கூ மணி. உரு களவு - உககூ சூ ககா - வளநகரம்

சுஉ சமயம் - ஆள நவீனரதமுதல் பூதவரத மீறுதியாகிய சமயங்களு
 சுஉ மணி. ௨௭ ௨௮

சுத செவ்விது பனாமையொருமை மயக்கம்

சுரு அழகர் லீயர் என்ன - எனறு மணிமேகலை தேடப

சக நொழுகுவெண - சொலதுமேன.

‘தொழிலென’ என்பது முதலியன அறவணவழிகளுடைய கூற்று
செய்கின்றன - புதுதன

சுஅ ஏதம் - குறறம் பிபுதியம் - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம், மணி.

உள் அந் கருதலையு - அனுமானப் பிரமாணம்

சுள - ஆ என்ன இரண்டேயென

(டி - மீ) கூன, 'அறவண்ணடியினை' நடவு 'திகழபடித்த பீடினை' கூன, 'திவலதிலனையும்' ச0. 'ஆடலினதவணி' சஉ, 'நூற்றியசமைய' கூன;

* சுட்டுணர்வைப்பிரததியக்கமெனச்சொலி

௫௦ விட நாநாமசாதிருணக்கிரியைகள்

மற்றவை யனுமாநததுமடையும்மெனக

காரணகாரியசாமானியகருத

தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழையாதது

கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருததே

௫௧ ஏனை யளவைக ளெல்லாக கருத்தினில

ஆன முறைமையி னனுமான மரம்பிற

பகக மேதுத் திட்டாநத முபநய

நிகரன மெனன வைநதுள வவற்றிற்

பகக மிமமலை நெருப்புடைத தெனறல

* இவ்வுட முதலியவற்றால் இக்காலதயிற் கூறப்பட்டுள்ள பிரததியக் கம அனுமானமெனலும் இரண்டளவையிலக்கணங்களும, அவற்றின பாருபாடுகளும் இன்ன தூலின கருதத்தைத் தழுவி வந்தனவென்று விளங்காமை யாலும், தமிழிலுள்ள நடுக்கச்சங்கீதம், அன்னம்பட்டியம் முதலிய வற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபககததுள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலபெழுதிய உரைகளிலும் வருதுள்ள குறியீடு முதலியவைகள் வேறு முறைநாக இருத்தலாலும், இயன்றவனையு விசாரித்தும் இந்த முறைபுள்ள பழைய தூல்கள் இக்காலத்தது வழங்குவில்லையென்று வடமொழித் தருக்க தூல்கள் பலவற்றிலும் மிகக் பாணமத்திய முனவரும், முன்பு குமப கோணத்தில வசித்தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்தியாய ஸ்ரீரங்கா காரியாவர்திகள் முதலிய மஹா வித்துவான்கள் பலரும் சொல்லி விட்டமை யாலும், இவற்றைப்பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவரும் பெளத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்குணரை விசாரிக்கும்படி செய்ததற்கு அவர் பிரததியக்கம அனுமேயம் ஸ்ராததீதயமெனப் பிரமாணம் மூன்று வகைப்பட்டுமென்றும், அவற்றுட் பிரததியக்கத்தினிலக்கணம் அங்கோத்திர நிகாயமென்னும் தூலிலுள்ள காலம் துத்திரத்திலும் மத்திய மத்தகாயமென்னும் தூலிலுள்ள மஹாஸித்தி பதோபம் துத்திரத்திலும் அனுமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய தூல்களிலுள்ள அனுமான துத்திரங்களிலும் ஸ்ராததீதயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய தூலிலுள்ள மஹாஸித்தி மநாத துத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன வென்றும்ட்டுத் தெரிவித்தமை யாலும், அத்தூல்களும் அவற்றைப் புலப்படுத்தவோரும் கிடைக்காமை யாலும், இந்தப் பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை, ஆயினும் முதலிற் கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்து எட்டில் இருந்தவாறே மூலம் மாதிரிப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம) சக 'வைகப் பிரததியக்கம்' இச. 'மாதத்தையுமெனக்' இஉ 'காரியஞ்சாமானிய' இச. 'கனலியிற் புகைபோல்' இடு 'ஏனை யளவைகள்' இஎ - அ 'திருட்டாநதமுபநயளிக மெனவைநது'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடுக

- ௯௦ புகையுடைத தாதலா லெனலபொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாநதம
உபநய மலையும் புகையுடைத தென்றல
நிகமனம புகையுடைத தேநெருப புடைததெனல்
நெருப்புடைத தலலா தியாதொன் றதுபுகைப
- ௯௧ பொருத்த மின்று புனலபோ லென்றல
மேவிய பக்கதது மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாநத மாசும்
தூய காரிய வேது சுபாவ
மாயிற் சத்த மரித்த மென்றல
- ௯௨ பககம பண்ணப் படுத லாலெனல
பகக தன்ம வசன மாசும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தரித்தங் கடம்போ லென்றல சபககத
தொடாசரி யாதொன றரித்தமல லாத்து
- ௯௩ பண்ணப் படாத தாகாசம போலெனல
சிபககத தொடாசரி மீட்சிமொழி யெனக
அநன்னு வயத்திற பிரமாண மாவ
திவவெள் ளிடைக்கட குடநிலை யென்றல
ரெவவிய பககந தோன்றாமை யிலெனல
- ௯௪ பகக தன்ம வசன மாசும்
இனமையிற் சுணடில முயற்கோ டென்றல
அநநெரிச சபககம யாதொன் றுண்டது
தோற்றர வடுக்குங் கைநெல்லி போலெனல
ஏற்ற சிபககத துரையென லாகும்
- ௯௫ இவ்வகை யேதுப பொருள்சா திபபன
என்னைகா ரியமபுகை சாதித்த தெனனில

(பி - ம்) ௯௨ - ௩. 'முபநயமு மலையும் புகையுடைத தெனனி
சுமனம்' ௯௩ - ௪ 'நெருப்புடைததன நெருப்புடைததலலாதியாது'
௯௪ 'புலன்போலெனறல்' ௯௬. 'மேயவிப்பக்கத்து' ௯௭ - ௨. 'பகக
தன்ம வசனமாகும், யாதொன மியாதொனறு' ௯௮ - ௩. 'அரித்தியங்
கடம்போலெனறல் சபககத, தொடாசரியாதொனறணித்த மலலாது,
பண்ணையிலாகாதா காசம்போலெனறல்' ௯௯. 'அனனுபவயத்திற' ௧௦
'பககதன்ம' ௧௧ 'எயதுபபொருள்' ௧௨ - ௪. 'புகைசாதித்தல் புகை
புன லிடத்திது நெருப்பு'

- புனைபுன ழிடத்து நெருப்புண் டென்னும்
அன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா ழிடத்துப்
புனைபிலை யென்னும் வெதிரேகத தாலும்
- ௬௦ புனைபு நெருப்பைச் சாதித்த தென்னில
நெரிய புகையி னிகழ்ந் தண டான
ஊந் தாச சாமங் கெளடிலச் சாமம்
வாயத, நெருப்பின்வரு காரிய பாதலின்
மேனோக கிககறுத திருப்பபாத திருப்ப
- ௬௧ தாடே நெருப்பைச் சாதிகக வேண்டும
அன்று வயஞ்சா திககின் முன்னும்
பழுத, நயையு கணிகை யையும
தமநி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
அன்று வயங்கண் டானபிற காலத்துக
௬௦௦ கழுதை யைக்கண்ட ழிடத்தே கணிகையை
அனுமிக்க வேண்டு மதுங் டாநெருப்
பிலாவி த் துப கையிலையென னேரத
திருந் து வெதிரேகரு சாதிகரு மென்னில
நாயவா லிலலாக சழுதையின் பிடரின
- ௬௦௧ கரிவாலு மிலையாக காணப் பட்ட
அதனைப் கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவா லி னாயை வாலையனு மிததல
அரிசா ாத்து லதுவு மாகா
தொடிய வுபநய நிகமன மிரண்டும
- ௬௦௨ திட்டாக தத்தி லேசென் றடங்கும
பகக மேதுத திட்டாக தங்கள்
ஒக்க நல்லவுந் தியவு முனவதில
வெளிப்பட்டுள தனமி யினையும்

(15 - ii) ௬௦௦ 'அன்னியத்தாலு' ௬௨ - ௩. 'ஊந் தித்திசசாம வண் ணாகௌடச் சாமம், வாயதத் நெருப்பின்வரு காரியங்களுநிரதறின மேனோகறுத திருப்பகான நெருப்பை' ௬௧ 'அன்னுவயசாதிககின்' ௬௧ - ௬௦௧ 'என்னுவயகலிறக் காலத்துவ, கணிகையைக் கண்டவிடத்தே கழுதை, யனுபலிக்க வேணுமேதுவேண்டா' ௬௦௧ - ௬ 'நெருப், பிலலாத ழிடத்துப் புகையிலை யென்று நெருதிருத்தரு' ௬௦௩ - ௬ 'பட்டத தனையே' ௬௦௪ - ௮ 'வாலையனு மிக்கவரிதாமனனுதுவு' ௬௦௬ 'ஒட் டிய வுபாயமிசமன' ௬௧௧ 'பககமேதுத திருட்டான நதங்கள்'

உக. — தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடுந

வெளிப்பட்ட ளெசாத் தியதன் மததிறம
ககடு பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டிணியும
தன்கட் சாத்திய நயநதருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மரிதத நித்தமென் றென்றைப
பறறி நாட்டப் படுவது தன்மி

கஉ௦ சததரு சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நிதத நிகழுநல் லேது
மூன்றாய்த தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நின்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கம்

கஉரு சாதிக கிறபொரு டண்ணற் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வரித்தஞ் சாத்திய மாயின்
ஒத்த வரித்தந் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளமபில யாதொன் றியாதொன்

க஁௦ நரித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலும்
நண்ணிய பககஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத தினறி யரித்தத தினுக்கு

க஁ரு பிகததரு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
ஏதமி றிட்டார் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தனமி யமமெனச
சாதன் மியமெனப படுவது தானே
அரித்தந் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை

கச௦ வைதன மியதிட் டாததஞ் சாத்தியம்
எய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
இததிற நல்ல சாதனத் தொத்தன

(பு - ம்.) ககடு 'இணைவு' ககக 'சாத்தியநதருதலு' ககஅ
'மனிததமென் றென்றை' ககக 'பற்றநாட்ட' ககக - ௨௦ 'தனமிரததரு
சாத்திய' கஉஉ 'தோன்றிமொழிந்த' கஉஇ, 'சாதிக்க பொருடண்ணற்'
க஁௦ 'அளித்தமொன்றுபண்ண' க஁௦ - ஁க, 'பண்ணப்படா தாகாசம்'
க஁உ, 'செயதலுடைத தோன்றலும்' க஁ச 'அணித்தினுக்கு மிகததரு'
க஁க - ௭, 'இருவகைசாதன'

- தீய பக்கமுந் தீய வேதாவும்
தீய வெடுதலாக காட்டு மாவன
கசநு பக்கப் போலியு மேதுப் போலியும்
திட்டாந்தப் போலியு மாஅ மிவற்றுட்
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரததி யகக விருதத மனுமான
விருததஞ் சுவசன விருதத முலோக
கசு௦ விருதத மாகம விருதத மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபயம்
அப்பிர சித்த சம்பந தம்மென
எண்ணிய விவற்றுட் பிரததியக்க விருததம்
கசு௫ கண்விய காட்சி மாறுகொள லாகும்
சததஞ் செவிகுப புனைன் றென்றல்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தன வையையமா றுக்க கூறல்
அறித்தியக கடத்தை நித்திய மென்றல்
கசு௧௦ சுவசன விருததநதன சொன்மாறி யியமபல்
என்றும் மலடி யென்றே யியமபல்
உலக விருதத முலகின்மா முமுரை
இலகுபதி சந்திர னல்ல வென்றல்
ஆகம விருத்தந்தன் னுன்மா றறைதல்
கசு௧௫ அறித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிகள்
அறித்தி யத்தைநித் தியமென நுவறல்
அப்பிர சித்த விசேடண மாவது
நத்த மெதிரிகருச சாத்தியந் தெரியாமை
பெளத்தன் மாறும் சிந்தாராங் கியனைக்
கசு௨௦ குறித்துச சததம் விராசி யென்றல்
அவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விராசமப் பிரசித்த மாகும்

(பி - ம்) கச௩-௪. 'ஏதுவு நடுதீய வேதககாட்' கச௬ 'போலியு
மென விவற்' கச௮.௬. 'பிரத்தியகமனுமான, விருததஞ்சுவன விருத்த
முதலோத' கச௧-௨. 'சித்தசேடணமாகப் பிரசித்திய விசேடிய' கச௧௧.
'அளவை மாறகூறல்' கச௧௨ 'அறித்தக' கச௧௨ - ௩. 'உலகவுரையிலகு
மதித்திர' கச௧௪. 'தன்னுதைமாறறைத'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நூறு

- அபபிர சித்த விசேடிய மாவ
தெதிரிகருத தன்மி பிரசித்த மின்றி
கஎடு இருததல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
பௌததனைக் குறித்தான் மாசசை தனியவான்
என்ற லவன நான்ம வரதி
ஆசலிற றன்மி யப்பிர சித்தம்
அபபிர சித்த வுபய மாவது
கஅடி மாற னோக்குத் தன்மி சாத்தியம்
ஏறு தப்பிர சித்தமா யிருததல்
பகாவை சேடிகள் பௌத்தனைக் குறித்துச்
சுருத லியதொகைப் பொருட்குக் காரணம்
ஆன்மா வென்றும் சுகமுமான் மாவும்
கஅடு தாயிரை யாமையி லபபிரசித் தோபயம்
அப்பிர சித்த சமபந்த மாவ
தெதிரிக கிசைந்த பொருள்சா தித்தல்
மாறும் பெவததற்குச் சத்த வநித்தம்
நூறி லவன்ன கொள்கையல் தாகலில்
கசுடு வேறுசா திகக வேண்டா தாகும்
ஏதுப போலி யோதின முன் றாகும்
அசித்த மனைகாந திகமவிருத தமமென
உபயா சித்த மனனியதா சித்தம்
சித்தா சித்த மாசிரயா சித்தம்
கசுடு எனநான் கசித்த முபயா சித்தம்
சாதன வேது றிருவாக்கு மினறிச
சத்த மநித்தந கட்டிலத் தெனறல்
அனனியதா சித்த மாறாய் நின்றற
குன்னிய வேது வன்று யொழிதல்
உஊ சத்தஞ் செயலுற லநித்த மென்னிற
சித்த வெப்பா டல்லது செயலுறல்

(19 - டி.) கஎஉ - ச. 'யாவது தன்மி யெதிரிகருத தன்மமாசித்த மின்றி' கஎஎ 'எனருலவனாறமவாதி' கஅடு - க. 'அப்பிரசித்த, மப்பிர சித்த சமபந்த' கஅஎ 'எதிரிகருதியிருத பொருளசாதிகை' கஅஅ-க 'அனித்தவ கூடுலவன்' ககக - உ. 'எனருகுஞ்சித்தம்' ககச - டி. 'சித்த மாசரியாசித்தமுன' ககடு - க 'சித்தமாவது சாதன' உஊ, 'செய லுறுதலினித்த' உஊ 'சத்த வெளிப்பாடு'

- உய்த்த சாங்கியனாக கசிதத மாசும்
சிததா சிதத மாவ
தேதுச சங்கய மாய்ச்சா திததல
௨௦௫ ஆவி பனியென வையுரு நின்றே
தூய புகைநெருப புண்டெனத துணிதல்
ஆசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுதல்
ஆகாசம், சதத குணததாற பொருளா மென்னின்
௨௧௦ ஆகா சம்பொரு ளலவென் பார்த்துத
தன்மி யசித்த மனைகாந திகழும்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபகைக
தேச விருத்தி விபகக வியாபி
விபககைக தேச விருத்தி சபகக
௨௧௫ வியாபி புபயைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றுறு
சாதா ரணஞ்சபகக விபககத துக்கும
ஏதுப் பொதுவா யிருத்தல சததம
அநிதத மறியப் படுதலி னென்றால்
௨௨௦ அறியப் படுதனித தாநிதத மிரண்டுதரும்
செறியுங் கடம்போ லநித்தத் தறிவோ
ஆகாசம போல நிததத தறிவோ
என்ன லசாதா ரணமா வதுதான்
உன்னிய பக்கத துண்டா மேதுச
௨௨௫ சபக்க விபககந தம்மிலின் றுதல
சத்த நித்தங் கேடகப் படுதலின்
என்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப
பககத் துள்ள தாபி னல்லது
சபக்க விபககத்து மீட்சித் தாதலிற்
௨௩௦ சங்கய மெய்தி யநேகாந திகமாம்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(13 - ம்) ௨௦௪ 'ஏதுசங்கயமாயசிச்சயி' ௨௦௬ 'உண்டெனததெளி
தல்' ௨௧௨ - இ. 'சாதாரணவபசகனகததெருவித்திவிபககவிபாபிவிபகக
தெசவிருத்தி' ௨௧௬ 'விருத்தாவியாபிசாரி' ௨௨௬ - ௩௧, 'பககதது
மிடததாதலிற், சபகக தேசவிருத்தி'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை ஈடுஎ

- வியாபி யாவ தேதுச சபக்கத்
தோரிடத தெய்தி விபக்கத் தெநகும்
உண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத்
உரு தோன்று தாகு மரிதத மாகலின்
என்று லரிதத மென்ற வேதுச
செயலிடைத் தோன்று மைக்குச சபக்கம்
மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னின்
நிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலின்
உச௦ அரிததந கடாதியி னொத்தலிற கடம்போல
அழிந்து செயலிற் றேனறுமோ மின்போல்
அழிந்து செயலிற் றேனறு தோவெனல
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யாவ தேது விபக்கத்
உசரு தோரிடத துறறுச சபக்கத்தொத் தியறல
சத்தஞ், செயலிடைத் தோன்று மரித்தமா தலினெனின்
அரித்த வேதுச செயலிடைத் தோன்றற்கு
விபக்க வாகா யத்தினு மின்னினும
மின்னி நிகழ்ந்தா காசத்துக காணுது
உரு௦ சபக்கக கடாதிக டமயில
எங்குமா யேசார்த மல்ல மின்போல
அரித்தமாயச செயலிடைத் தோன்றுகோ கடம்போல
அரித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்று மோவெனல
உபயைக தேச விருத்தி யேதுச
உருரு சபக்கத் தினுமவிபக் கத்தினுமாயி
ஓாதே சத்து வாதத்திததல சத்தம்
நித்த மமூத்தத மாதலி னென்னின்
அமூத்தத வேது நித்தத் தினுகருச
சபக்கவா காச பரமா ணுககளின்
உச௦ ஆகா சத்து நிகழ்த்து மூந்த்தமாம்

(பி - ம்) உருச உண்டாதலாம்' உருரு 'ஆருரித்த மாதலின்'
உருச 'எனருரித்த' உருஅ - ச௦ 'மினனி' நிகழாகாசத்தாதலினத்தத
கடாதியின்' உருஉ 'விபக்கவறதேசவிருத்தி' உருஇ - எ 'இயதல,
செயலிடைத் தோன்றலிற் சொல்லனித்த மெனனித்த வேறுச' உரு௦.
'கடதிகடனினனோருமா' உருஉ - ச. 'தோன்றுமோ வென்று, முடியச
தேசவிருத்தி'

பரமா ணுவீனிக முாமையாணும
விபக்கமான கடசகா திகளிற்
சுகதது நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமையினும்
ஏகதே சத்து நிகழ்வதே காரதமன்

- ௨௬௫ றமுாததி மாகாசம் போல நித்தமோ
அமுாதத் சுகமபோ லரிதத மோவெனல்
இருதத வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருதத வேதுவிற் குமமிடங் கொடுதல
சத்த மரிததஞ் செயலிடைத தோன்றலின்
- ௨௭௦ ஒத்த செனினச செயலிடைத தோன்றற்குச்
சபககமா புள்ள கடாதி நிற்கச
சத்த நிதநங் கேடகப் படுதலிற்
சத்த துவமபோ லெனசசார றிடுதல்
இரண்டினுஞ் சங்கயமா யேகாந்த மல்ல
- ௨௭௫ விருத்தந் தன்னைத் திருத்தக விளம்பின்
தனமச சொருப விபரீத சாதனம
தனம் விரேட விபரீத சாதனம
தன்மிச சொருப விபரீதசாதனம
தன்மி விரேட விபரீத சாதனம
- ௨௮௦ என்ன நான்கு வகைய தாகுமத
தன்மச சொருப விபரீத சாதனம
சொன்ன வேதுவிற சாததிய தன்மத்
தருவங் கொடுதல சத்த நித்தம
பணைப படுதலி னொன்றற் பண்ணப்
- ௨௮௫ படுவ சநிததமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச சாததிய தன்மநித் தத்தையிட்
டநித்தந், சாதித்த லான்விப ரீதம
தன்ம விரேட விபரீத சாதனம்

(13 - ம்) ௨௬௩ 'சுகத்திங்கமுதது' ௨௬௫ 'ஆகாசம்போனரித்தமோ'
௨௬௬ 'அமுாதமோச சுகமம் போலரித்தமோ' ௨௬௭ 'வியாபிசாரி
யாவது விருத்தவேதுவலிற்' ௨௬௮ - ௭௦ 'கொடுதத, மணித்தஞ் செய
லிடைத தோன்ற, கொத்தெறினசெயலிடை' ௨௭௦ - ௭௧ 'தோன்றற்கு,
சனைகபககமா' ௨௭௨ - ௭ 'சாடுத, விரண்டுவகைய' ௨௭௩ - ௮௩ 'தன்
மசொருமவிபரீத சாதனம், சொன்னவிசற சாதியதனமத, தருவங்கெடல்'
௨௮௮ - ௯ 'விபரீதஞ் சொன்ன'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை ஈடுக

- சொன்ன வேதுச சாததிய தன்மம்
 உக0 தன்னிடை விசேடங் கெடசசா தித்தல்
 கண்முத லோராகு மிரதிரி யங்கள்
 எண்ணிற பராததந தொக்குநிற் றலினால்
 சயனா சனங்கள் போல வென்றால்
 தொக்கு நிறநலி னென்கின்ற வேதுச
 உக0 சயனா சனத்தின பராததம்போற் கண்முதல்
 இரதியங் களையும் பராததத்திற சாதிததுச
 சயனா சனவா ணைப்போ லாகிக்
 கண்முத லிரதியத துகும பரனாய்ச்
 சாதிக் கிறநிர வயவமா யுள்ள
 உக0 ஆன்மா வைசசா வயவ மாக்ச
 சாதித ஹசசாத தியநன் மத்தின்
 விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதம்
 தன்மிச சொருப விபரீத சாதனம்
 தன்மி யுடைய சொருபமாத திரத்தினை
 க00 ஏதுத தானே விபரீதப படுத்தல்
 பாவந திரவியங் கன்ம மன்று
 குணமு மனநெஞ் திரவிய மாமெக
 குணங் கன மத குண மையினவே ருதலாற
 ராமா னியவிரோ டம்போ லென்றற்
 க00 பொருளுங் குணமுங் கருமமு மொன்றாய்
 மின்றவற றனனாடை புண்மைவே ருதலா லென்று
 காட்டப பட்ட வேது முனறினுடை
 உண்மை யேதுப படுக் கும் பொதுவாம
 உண்மை சாததியத தில்லா மையினும்
 க00 திட்டந தத்திற சாமானிய விசேடம்

(பி - ம்) உக - க0. 'ஏதுசசாதிய, தமைநனனாடை' உக
 'கண்ணறிவோராகு மிரதிரி' உகஉ 'தொகுதது நிறநலினற்' உகஉ -
 ச. 'போலவென்றற், நெருததுநிறநலி னெனனிறை' உகஉ - அ
 'சாதிசயனப்பாண, போறகண' உகஅ - க 'பாயனாக, சாககினிராவயவ'
 உக0 'சாமயமாக்ச' உக0உ 'விசேடங்கொடுத்தலின்' உக0உ - ச
 'விபாதந, தன்மிசசுருபரித்ததான' உக0எ 'குணமனநெதிரவியாமாமெக'
 உகக 'கின்றவயிறிறாடை' உகஉ - ச 'ஏதுமனறினுடை, புண்மைபேதுப
 படுததுமபொருளா, முண்மை சாதிய சாதியததிலிலவ'

போக்கிப் பிற்தொன் றில்லாமை யானும்
பாவ மென்று பகார்ததன் மியினை
அபாவ மாகருத லானிப ரீதம்
தனமி விசேட விபரீத சாதனம்

௩௨௦ தன்மி விசேட வபாவஞ் சாதித்தல்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே

பாவமா கினறது கருததா லுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீதம்
ஆகிய தாதலாற றன்மி விசேடம்

௩௨௫ கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டார்த வாபா சங்கன்
திட்டாந் தம்மிரு வகைப்படு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன லிங்க ணவற்றுட்
சாதன மியதிட டாநதவா பாசம்

௩௩௦ ஒதி லைது வகையுள தாகும்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தனம் விகலமு மூபய தன்ம
விகலமு மன்னு வயமவிப ரீதான்
னுவய மென்ன வைதன் மியதிட்

௩௩௫ டார்த வாபா சமுமை வகைய
சாததி யாவி யாவி ருத்தி
சாத னாவி யாவி ருத்தி
உபயாவி யாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்

௩௪௦ சாதன தனம் விகல மாவது
திட்டாந் தத்திற் சாதனங் குறைவது
சதத ரீதத மூராதத மாதலான்
யாதொன றியாதொன் றமூர்ததமது நிதத
மாதலாற் காணபுற்றது பரமானு விலெனின்

(பி - டி) ௩௨௧ - எ 'யானு, மயவாபமென்று பகார்ததன்' ௩௨௩ -
ச 'கிரியையாகுமதனைவிபரீத, மாதலாலதன்விசேட' ௩௩௧ - ௩ 'தன்
மியமிகலஞ் சாததி, மகனம் விகலவுபைய விகவ மன்னனுவையம் விபரீ
தானு' ௩௩௪ - ௫ 'எனமதனினமிய திருட், டார்தமுமையவகைய'
௩௩௬ - ௬ 'சாத்தியாலியா ..விருத்தி, யவவிதிரேகவிபரீதவிதிரேக
மிவற்றுட்' ௩௪௪ 'காணவுற்றது'

௩௪௫ றிட்டாந தபபர மாணு

நிததத தோடு மூாதத மாதலாற
சாததிய தனம நிததததுவ நிரம்பிச
சாதன தனமவமூாத தததுவங் குறையும்
சாததிய தனம விகல மாவது

௩௫௦ காட்டப பட்ட திட்டாந தத்திற்

சாததிய தனமங் குறைவு படுதல
சதத நிதத மமூாதத மாதலால
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
புத்திபோ லென்றற்

௩௫௫ றிட்டாநத மாகக காட்டப பட்ட

புத்தி யமூாதத மாகி கின்றே
அநிதத மாதலாற சாதன வமூாததததுவம்
நிரம்பிச சாததிய நிததததுவங் குறையும்
உபய தனம விகல மாவது

௩௬௦ காட்டப பட்ட திட்டாந தத்திலே

சாததிய சாதன மிரண்டுங் குறைதல்
அன்றியு மதுதான சன்னு மசன்னும்
என்றிரு வகையா மிவற்றுட்சன னுவுள
உபய தனம விகல மாவ

௩௬௫ துள்ள பொருடகட சாததிய சாதனம்

கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல
சதத நிதத மமூாதத மாதலான
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
கட்டிபோ லென்றிற் றிட்டாநத மாகக

௩௭௦ காட்டப பட்டகடந தாலுண டாகிச

சாததிய மாயுள நிததத துவமும
சாதன மாயுள வமூாதத துவமுங் குறையும்
அசன்னு ளுள்ள வுபயதனம விகலம்
இல்லாப பொருடகட சாததிய சாதனம்

௩௭௫ என்னு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல

(பி-ம்) ௩௪௮ - ௫௦ 'அமூாததங் குறையும், சோததியனம் விகலங் காட்டப்பட்ட' ௩௬௧ - ௬ 'குறைத, லினறியுமதுதான சன்ன சன்னு, மென்றிருவகையாவற்றுட' ௩௬௬ 'கடம்போலெனத திருட்டாநதங்' ௩௭௪ - ௫ 'சாதன, வெலையிரண்டுங் காட்டுதல'

சத்த மரித்த மூரத்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூரத்தம் தறித்தம்
ஆகாசம் போலெனுந் திட்டாந் தத்துச
சாததிய தனமமா யுள்ள வரித்தமும

௩௮௦ சாதன தனமமா யுள்ள மூரத்தமும
இரண்டு மாகாச மசத்தென் பாணுக
கதனக ஸீனமை யானே குறையும்
உண்டென பாணுக காகாச சீர்த
அமூரத்த மாதலா லவனுந்ருங் குறையும்

௩௮௫ அனனுவய மாவது சாதன சாததியம்
நம்மிற கூட மாதிரஞ்சொல் லாதே
இரண்ட னுடைய வுண்மையைக் காட்டுதல்
சத்த மரித்ததங் கிருத்த மாதலின
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம் தறித்தமெனும்

௩௯௦ அன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வரித்தங் காணப் பட்ட
என்ற லன்னுவயந் தெரியா தாகும்
விபரீதான னுவயம் வியாபகத் துடைய
அன்னுவயத் தாலே வியாபியம் விதித்தல்

௩௯௫ சத்த மரித்ததங் கிருத்தத் தாலெனின
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மரித்தமென
வியாபகத் தாலவியா பகத்தைக் கருநா
திராரொன் றியாதொன் றரித்தமது கிருத்தமென
வியாபகத் தாலவியாப பியத்தைக் கருதுதல்

௪௦௦ அபபக கருதின் வியாபகம் வியாபியத்தை
இன்று கிகழத் தினவிப ரீதமாக
வைதன்மிய திட்டாந் தாதுச
சாததி யாவியா விருத்தி யாவது
சாதன தன்ம மீனா

௪௦௫ சாததிய தனம் மீனா கொழிதல்

(பி-ம்) ௩௮௨ - ச 'இன்னமையான குறையு, நித்தாவமூரத்த முண்டென்பாணுக, காகாசநித்தாவத்தமாதலா, லவனுக்குங்குறையும்' ௩௮௫ 'சாதியசாதன' ௩௮௬ - ௯௦. 'கிருத்தமரித்த, மன்னுவயஞ்' ௩௯௨ - ௨, 'பட்ட, தொனறலன்று' ௩௯௪. 'வியாபியம்விதித்தல்' ௩௯௬ 'மணித்தமே' ௩௯௭ - ௪௦௩ 'வியாபகத்தை, வினாபி' ௪௦௪

சதத நிதத் மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்தமு மன்றது
அமூரத்தமு மன்று பரமாணுப போலெனின
அப்படித, திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட

சக௦ பரமாணு நிததமாய் மூர்த்த மாதலிற்

சாதன வமூரத்த மீண்டு
சாததிய நிதத மீளா தொழிதல்
சாத னுனியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு

சக௧ சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்

சதத நிதத மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்றஃ
தமூரத்தமு மன்று கன்மம்போ லென்றல்
வைதன் மியதிட டாந்த மாகக்

ச௨௦ காட்டப் பட்ட கன்மம்

அமூரத்தமாய நினைற யநிதத மாதலிற்
சாததிய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூரத்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப் பட்ட

ச௨௧ வைதன் மியதிட டாந்தத்தி னின்ற

சாதன சாததியங்கண் மீளாமை யன்றியும்
உண்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
இன்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
எனவிரு வகையுண்மையின்

ச௨௨ உபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்

சாததிய சாதன மீளா தபடி
வைதன் மியதிட டாந்தங் காட்டல்
சதத நிதத மமூரத்த மாதலின்
என்றாற கியாதொன் றியாதொன்று நித்தமன்

(பி - டி) ௪௦௮ - ௬ 'மனறபரமணுபபோலெனின, படிவைதன் மிய திருட்டாந்தம்' சக௬ - ௨௧. 'மாகாட்டப்படதனமமூரத்த மாதலினறையனிற தமாதலின்' ௪௨௪ - ௧௦. 'காட்டப்பட்ட, தனமிய திருட்டாந்த' ௪௨௬ 'மீளா துமையினறியு'.

- ௪௩௫ றமூர்த்தமு மன்றா காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
ஆகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நிததமு மமூர்த்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா ளுள்ள
௪௪௦ அமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில வின்மையின்
உபயாவி யாவிருததி யாவது
சத்த மரிதத மூர்த்த மாதலான்
என்றகிடத தியாதொன் றியாதொன் றரிதத
மூர்த்தமு மன்ன ருகாசம போலென
௪௪௫ வைதன் மியதிட் டாநதந் காட்டில
ஆகா சமபொரு ளல்லவென பாணுக்
காகாசந தானே யுண்மையின மையினாற்
சாததிய வரிததமுஞ் சாதன மூர்த்தமும்
மீட்சியு மீளா மையுமில் யாகும
௪௫௦ அவ்வெதி ரேக மாவது சாத்தியம்
இல்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ் சத்த
நித்தம பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன றியாதொன்று நிதத மன்று
௪௫௫ பண்ணப படுவ தல்லா ததுவும்
அன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந் தெரியச
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப
படுதலு மரிததமுந் கண்டே மாதலான்
என்னின் வெதிரே கந்தெரி யாது
௪௬௦ விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத தலைதடு மாறாச சொல்லுதல்
சத்த நிதத மூர்த்த மாதலின்
எனற லென்று நின்ற விடத்து
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மிலையவ

(பி - ம்) ௪௩௬ 'திருட்டாநதரமாகக் காட்டப்பட்ட' ௪௩௭ 'ஆகா சத்தின்கண்ணே நிததமும்' ௪௪௧ 'இன்மைபாயவிருததி' ௪௪௧ 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' ௪௫௭ 'படுதலுமரிததமனிதகுகண்டே' ௪௬௦ 'விதிரா விதிரை' ௪௬௩ - ௪ 'இடதகன, யாதொரிடத்து நித்தியமில்லை'

கூ0.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை கூகூ

சகூ ஊடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனாதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
ஊடது நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொள்ளுமெனக கொள்க
நாடடிய ஊபபடித தீயசா தனததாற்

சஎ0 காட்டு மனுமான வரபா சததின்
மெய்யும் பொய்யு மிததிற கிதியால்
ஐய மின்றி யறிநதுகொ ளாயநதென.

உக—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

(பி - ம்) சஎ0 - எக 'ஆபாச, மெய்யும் பொய்யும்'

மு ப ப தா வ து

பவத்திறமறுகெனப்

பா வை நோ ற் ற காதை

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு]

தானந் தாங்கிச சிலந தலைநின்று

போன பிறப்பிற புருதத்தை யுணர்ந்தோள

க மணீ கூ0 எஅ. சிலம்-பஞ்சசிலம், அஷ்டாங்கசிலம், தசசிலமென
மூன்று வகைப்படும, இவற்றினியலபை, இந்நூல் உக-ஆமகாதை, இஎ-
ஆம் அடியின் குறிப்பாலும் அறிக, மணிமேகலை பிக்குணி யாதலின், இவற்
றுள், தசசிலமே ஈண்டுக்கொள்ளற்பாலன, “எண்ணிகநத காலங்க ளெம
பொருட்டான மிகவுழன், நெண்ணிகநத வுலகங்கலிருமா வொருங்குணாக,
தெண்ணிகநத தானமுஞ் சிலமு மிவையாககி, யெண்ணிகநத குணத்தினு
னெமபெருமா னல்லனோ” (நீல சுமய) என்றும், “தோடா ரிலங்கு
மலாகோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணர்சோ, வாடாத போதி நெறிரீழன
மேய வரதன பயநத வறதூல், கோடாத சில விதமேவி வரயமை குணஞக
நாளு முயலவார, வீடாத வினப நெறி சோவா துணப விணர்சோத னுஞ்
மில்லோ” (வீர. யாப்பு கூ, மேற்) என்றும் தானசிலங்கள் கூறப்பட்டு வரு
தல காண்க.

உ. உணர்ந்தோன் - மணிமேகலை, பழம் பிறப்பில நிகழ்ந்தவற்றை
அறிதற்குரிய அறிவும் யோகவித்ததியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவி
களுக்கு எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பெனத்ததூறறுணிபு இப
பழம் பிறப்புணர்ச்சியையும் இருத்தியையும் முறையே மணிபல்லவதான

புத்த தன்ம சங்க மென்னும்

முத்திர மணியை முமமையின வணங்கிச்

ரு சரணு கதியாப்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்

முரணுத திருவற மூத்தியை மொழிவோன்

புத்தபீடிகைக காட்சியாலும், மணிமேகலை தெய்வத்தாலும் மணிமேகலை அடைநதானென்று இரதூலிலுள்ள ௬, ௧0-ஆம் காண்களில் கூறுதல் காண்க. மஹாபேர்திவிருக்ததின்மயிலிருநத பொழுது வந்ததார்த்தனுக்கு முறபிறப்புக்களில் நிகழ்ந்த செய்திகள் மனத்திற்குற்றிய பின்னரே ஸதய சதுஷ்டயஞானம் தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரம் கூறும்

௬. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்ற புத்தன் - ஸாவஜ்ஞன, பாளீபாஷையிலுள்ள தாடிய மகாவரீகீக மென்னும் தூலிலுள்ள மகாசண்டகமென்னும் பாகத்திலும், மந்தியமநிகாயத்துள்ள ஆரியபரியேஷண ஸுத்திரத்திலும், கீரீகநிகாயத்துள்ள மகாபரிசீலாவாணஸுத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸுத்திரத்திலும் புத்தசரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா த்ருமம் - அவன்கூறிய அருளறங்கன, அவை அபிதருமம், ஸுத்திர தருமம், வியயதருமமென மூன்றுவகைப்படுமென்றும்;...அவற்றான அபிதருமவகைகள் அபிநீர்மாரீக்த ஸங்கிரகமென்னும் தூலிலும், ஸுத்திர தாமவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னும் தூலிலும், வியயதாமவகைகள் பிராகீழகீதகவியவயிஷீக்யமென்னும் தூலிலும் அருகதமாநக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத் தருமங்களும் பீடகத்தியத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் கூறுவர். ஸங்கம் - பெளத்தரில் துறந்தோர்களின் கூட்டம், இதில்துறந்த இருபாலாரும் கலப்பினறி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தலவேண்டுமெனபதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தலவேண்டுமெனபதும், பதினமருகருக குறையாமலிருத்தல் வேண்டுமெனபதும் விதி

௭ முத்திரமணி - தருமணி, மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் தருமணியென்பா; முமமையின வணங்கலாவது - “புத்தம் சரணங்கசசாமி, தாமம் சரணங்கசசாமி, ஸங்கம் சரணங்கசசாமி” என்பனவற்றை மூன்று முறை ஜபித்து மூன்றுமுறை பணிதல், இனி, ‘முமமையின வணங்கி’ என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்கனென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கியெனினும் பொருந்தும்

௮. சரணுகதி - அடைக்கலம் அடைதல்

௨ - ௮. உணர்ந்தோள வணங்கிச்சென்று அடைந்தபின் என்க, என்றது, மூன்று ரதங்ககளையும் மணிமேகலை வணங்கியபின் என்றவாறு

௯ முரணுத் திருவறமூத்தியை - பூரவோததார விரோதயிலலாத தர்மஸ்வரூபத்தை, “மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்” (௨௮ : ௧00), “முனபின் மலையா மங்கல் மொழி” (௧0. ௨௬௧) என இரதூலுள்ளே வறத்திருத்தல் காண்க, தங்கன தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவா பெளத்தர்

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்றும்.

(பி - ம்) ௭ ‘முறைமையின வாகங்கிச்’

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரா முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத தோன்றிப்

௧௦ போதி மூலம் பொருநதி யிருந்து

எ அறிவு வறிதாய - நிருவாண இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுவதற்குரிய ஞானமினறி, காரணகாரியஞானமின்றியென்றுமாம்; மணி ௧௦. எ.

அ அமரா - மஹாராஜிகலோகம் முதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவர்கள், மணி பதி ௨௮ - ௩

௧ துடிதலோகம் - துஷிதலோகம்; கௌதம புத்தராக அவதரித்த பிரபீபாலரொன்னும் போதிஸத்தவா இங்ஙனம் அவதரிப்பதற்கு முன்பு இருந்தவிடமென்பா, “தொழும்புய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலுருதுகிலபுனைசெய்தருளிறைவ னிடமாம், குருவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமருர கவனு மெவரும, தொழுதகைய வினமயவரு மறமருவு துதிசெய்தெழு துடித புரமே” (வீர யாப்பு ௩௩, மேற்) என்னுஞ் செய்யுள் துடித்புரமென்று ஒரு புத்தஸ்தலம் பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது, துடிதவிமானமென்ற ஒரு விமான மிருப்பதாக நீலகேசியுரை (புத்த ௧௪௨) கூறுகின்றது தோன்றி - கோசல தேசத்திற் கபிலவாஸதுவற் சாக்ஷியசக்கரவாதியாகியகத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷியான மாயாதேவியின் வயிறறிலிருந்து அவன் வலமருங்குல வழியே உலுமபிளிவனத்தில அவதரித்தது, இங்ஙனம் அவதரித்ததை, “உலுமபிளி வனத்து னொண்குழைத தேவி, வலம்படு மருங்குல, வடுநோ யுறும், லானரோ னவவழித தோன்றின னாதலி, னீனரோ னேழநா ளரினனு யிர வைத்தாள்” (விம்பகாரகதை, சில சித்தி பரபக்கம், செனத்தி ராநதிகன மதமறுதலை, ௫, நீல குண்டல ௪௧) என்னும் செய்யுளாலுண்க

அ - ௧ ராணடுக கூறியதுபோலவே, “சக்கர வாளத்தத தேவரொல லாம், தொக்கருவ னீணடித துடித லோகத்தது, மிககோன பாதம் விழுகதன் ரிரப்ப” (௧௨ எ௨ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௧௦ போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புத்தகையென்று வழங்கப்படுவ தும் நைரஞ்சரா அல்லது பஸ்துனியென்று கூறப்படும் நதிக்கரையிலுள்ளது மாகிய இடத்தில் ஐந்து கிளையையுடைத்தாய விளங்கிய அரசமரத்தின் அடியில், போதி - அரசமரம், இஃது ஐந்துகிளையையுடைத்தாதல, “பணையந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிநிகழ நீழ லறவோன” (சிலப். ௧௦ ௧௧ - ௨) என்பதனாற் பெறப்படுகின்றது. வித்தராதனை உண்மையறிவை யடைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்தும் சென்று பலவாறுமுயன்று முடிவில் இம்மரத்தடியிலவந்து சிலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புக்களை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று (மணி. ௨௧ - ௨௨) ஆராயாதபொழுது ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத் தோற்றினமையால், இம்மரம் மஹாபோதிவிருஷமென்று பெனத்தாக்கனால மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தூரத் திருந்தும் திகளுகோகி வணங்கப்படுவது பண்டைக்காலத்தில் இத்தென

(பி - ம்) எ ‘அறிவுதோயவுயிரினை’ ௧ ‘துடிசலோகம்’

மாரண வென்று வீரனாகி

குற்ற மூன்று முற்ற வறுகரும்

வாமன வாயமையேமக கடடுரை

ஊட்டிலிருந்த பெண்தாசன வடிகைசேனாகி இதனைத் தொழுது வந்தா
கனென்றும் தெரிவித்தது, “போதிவிருட்சம் வடிகையிருப்பதென்று
பெண்தன் தொழுதலால் திகருள்தெனக்” (சிவ. சிந்தி செளதாராதிகன
மதமறுதலை, கக, உரை) இம்மாதநினைபிடுகது ஞானமபெற்றமையால்,
புத்தன் போதிவேந்தெனன்று கூறப்படுவன

கக மாரண-நற்குணநசெயகைகளைக் கித்திகருணாதீசசெயகைகளை
வினைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன், இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகங்களி
லும் அதிகாரமுண்டு இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாவண்ணம் தன்
மகளிர மூவரும் தானும்கவந்து பலவகையான இடையூறுகளிற்செய்து
முடிவில் தோல்வியுற்றான், “தாமதநய குழன் மடைக்கட டளிர்யலார தம
முன்னர்க், காமனையே முன்தொலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாவகொல்”
(வீர யாப்பு, கக, மேற்) மாரணவென்றமையால், புத்தனை மாரணத்தென்று
கூறுவா, வீரியம் தசபாரமிதைபுனொன்றாதவின். அதனையுடையா
னென்பா “வீரன்” என்றா, வீரியமென்றது, இங்கே அறிவு பெறுதலின
யும் பலவகையான இடையூறுகளுக்கும்ஞ்சாது மடிவின்றி முயன்ற முயற்
சியை, அது, “வினைவாய போதியை யுறுமளவும் வினைமடியான, நளாவின்றி
யோடியதாளினுனவலனே” (நீல மொககல். அடி, ௧௮) என்பதன்ற
பெறப்படும், “காமந் கடந்த வாமன” (இ. என், “மாரண வெல்லும் வீர”
(கக கக) என்றா முன்னும், இராமனை யுத்த வீரனென்றும், கன்னனைத்
தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றும் கூறுவா வடநூலார,

கஉ. குற்றம் மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள், “காமம் வெகுளி
மயக்கங் காரணம்” (உடுக) என்று இக்காணதயிற பின்னுங் கூறுவா, இம்
மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கழிந்தோனென்று
கூறப்படுவன; மணி. இ: ௧௦௦, அடிகுறுப்பைப் பராகக், ‘அறுக்கும்’
என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று, “போய்க் குற்ற
மூன்று மறுத்தான் புகழ் கூறுவேற்கென, வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவு
வழுவுவல்லவன்றே” (தூண்டலகேசி, அவையடக்கம்) இனி, பொய், கொலை,
கள், காமம், களவு என்பனவற்றை இவ்வுற்றமொன்று வழங்குவது முண்டு,
“கன்னம் பொய்யும் துறந்தவை” (மணி உச என் - ௮), “வீடு
கொண்ட கல்லறம் பகாந்து மறைபதைக் கெலாம் விளங்கு திங்க ணீர்மையால்
விரிதிலங்கு மனபிடுனென், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற்
செயுஞ்சுடா முனைத்தெழுந்த தென்னலாய முகிழ்நிலங்கு போதியி, னுடு
கின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமானவைகொடவகொ முன்றறுத்த
நாதன்” (வீர யாப்பு க, மேற்) என வந்தல காரண

கக புத்தனது நாலவகைச் சத்தியங்களாகிய இன்பத்தை விளைவிக்க
கும பொருள் பொதிந்த சொல்

எ-கக. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனாகி
அறுக்கும் வாமனது வாயமையாகிய கடடுரையெனக், மணி கஉ இடி - எச
(14-ம்.) கக ‘எனக் கடடுரை’

இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தூர்க்குநம்.
கடு நிறநருள் கூர்நது திருவாய். மொழிந்த
நீரது பொருளி னீர்தொழி புடைததாய்த்
சார்பிற் றேன்றித் தத்துயின் மீட்டிடு.
இலககணத தொடர்தவின்

கச. கௌதம புத்தருடைய காஷத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொருகாலததும் ஒவ்வொருவாரசுப புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தாகவுண்டிது பெளத்த னுற றுணியாதவின், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத்தர்களும்' என்றார்; கௌதம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதைவிலும் இக் கருதது ஆங்காங்குப் பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்னையுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெழுவர் பெயர்கள் மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவை வருமாறு:—(க) தண்ணகாரர், (உ) மேதங்கார், (க) சாணவகார, (ச) தீபங் கார, (இ) கௌண்டின்னியா, (ஈ) மங்கலா, (எ) ஸாமவகலர், (அ) இரேவதா, (ஈ) சோபிதா, (ஔ) அகோமதாமி, (கக) பதுமா, (கஉ) காரதா, (கக) பது மோத்தரா, (கச) ஸாமேதா, (கஈ) ஸாஜாதர், (கக) பிரியதாமி, (கஎ) அர்த்த தர்மி, (கஅ) தர்மதாமி, (கக) விததாததர், (உ௦) திஷ்யா, (உக) புஷ்பர், (உஉ) விபச்சித, (உக) சிவி, (உச) விருஷபா, (உஈ) கருகதா, (உச) கோவ காமா, (உஎ) கலியபா. இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்தரும் ஸாவங்கு புத்தரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலககணியுள்ள வித்தியோதய பாட சாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸாமங்கலாரால் தெரியவந்தது தண்ணகாரன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாரும் உளா.

கக - இ யான்கூறுவது, ஏமககட்டுரையும் திருவாய் மொழிகத்ததழக வுள்ளதென்று அறவணவடிகள் கூறினாரென்க

கக ஈரது பொருளின் - பன்னிரண்டி பொருள்களால்; 'என்றது பேதைமை முதலியவற்றை அவையாவன - பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, தகாலு, வேட்கை, பற்று, பவம், தோற்றம், வினைப்பயன் (மணி. உச: ௪௦இ - அ); இவற்றை முறையே அவிர்ணய, கர்மம் அல்லது ஸம்ஸ்காரம், விஞ்ஞானம், ஈமரூபம் அல்லது ரூபாரூபம், வுடாயதனம், ஸ்பரிசம், வேதனை, தருஷண, உபாதானம், பவம், ஜகஜ்ஜம், ஸம்பலம் என்பா வுடையவா. இவை தவிரச் சித்தாநமென்பபடும்; சிவ. சித்தி கௌதமாராதிகம்மதம், கக - உரை

"சாறுபொருளின்" (கக) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும் 'பேதைமை' (சஇ) என்பது முதலியவற்றால் விவரணம் கூறப்படும்.

கஎ - அ சார்பிற்றேனறி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி; சம்பந்தமென் ததுகாரணாரியத்தொடாச்சியை: 'சார்பிற்றேற்றம்" (உஇ. இ) என்று பூரணு வறவிருத்தல் காரணம். மேற்கூறிய பன்னிரண்டினுள் பேதைமை யிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும், அதிலிருந்து தகாலும், அதி (யி - ம்.) - உகி - க. 'மொழிந்த, நீரது பொருளினீர்மை - யுடைத 'தாய்'

- மண்டில வகையா பறியக் காட்டி
 ௨௦ எதிர்முறை யோபப மீட்சியு மாகி
 ஈங்கி தில்லா வழியில் லாகி
 ஈங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
 றக்க தகக சார்பிற் றேற்றமெனச்
 சொற்றகப பட்டு மிலக்கணத தொடர்பாற்
 ௨௧ கருதப பட்டுங் கண்டநான் குடைத்தாய்
 மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்

லிருந்து வேட்கையும், அதிலிருந்து பற்றும், அதிலிருந்து பவமும், அதிலிருந்து தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனும் தோன்றமெனக் கொள்க (மணி ௩௦: ௧௦௪ - ௮); இதனால் முதன்முறைத் தோற்றம் கூறியவாறாயிற்று தததமில் மீட்டும் இலக்கு அணைத் தொடர்தலின் - அப்பன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தததமக்கு முன்னுள்ளவற்றில் நின்றும் தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப் பயனினினதும் என்னு முறையில் முதற்கண்ணின்றதாகிய பேதைமை தோன்ற அதனினின்ற திரும்பவும் செய்கை முதலியன முன்தோன்றியவாறே தோன்றுதலால்; மீட்டும்: உமமை இறந்ததுதழீஇயது பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் தககட்டோனதுவன வறறைகோ க்கப்பகுதியாதலும், தமக்கு முதலானவற்றை நோக்க விருதியாதலுமுடையனவென்பது பெளத்தா கொள்கை. இலக்கு - குறி

௧௧ மண்டிலம் - வட்டம்; “ஊழின் மண்டிலமாச சூழமிநதுகாசரி” (௧௧௮) என்பா பின்னும்.

௨௦. எதிர்முறை ஒப்ப - தோன்றும் முறைமையைக்க, எதிர்தல் - தோன்றுதல், என்றது காரணத்தை இல்லையாக்கவென்றபடி. பேதைமை மீள்செய்கையும், அதுமீள உணர்வும் அதுமீள அருவுருவும், அதுமீள வாயிலும், அதுமீள ஊறும், அதுமீள தகாவும், அதுமீள வேட்கையும், அதுமீளப் பற்றும், அதுமீளப் பவமும், அதுமீளத் தோற்றமும், அதுமீளவினைப் பயனு மீளுமென்றவாறாயிற்று மீளுதல்: ஈண்டு இனமைப்பொருட்டு; மணி. ௩௦: ௧௧௩ - ௩௩

௨௧ இதுவென்றது காரணத்தை இல்லாதி - காரியங்களை இல்லையாகி

௨௨ மேற்கூறிய பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை செய்கை என்னும் இரத இரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, தகாவு என்னும் இவ்வைகதும் இரண்டாவது கண்டமென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னும் இம்முன்றும் மூன்றாவது கண்டமென்றும், தோற்றமும் வினைப்பயனும் நான்காவது கண்டமென்றும் கூறப்படும், மணி ௩௦: ௧௧௩ - ௧௧௪.

௨௩ செய்கையும் உணர்வுஞ்சோதலை முதற்சகதியென்றும், தகர் - (13 - 14) கள் - ௧௩ - “மீட்டித் தொடர்தலின்மனமவகையறிய” ௨௦. ‘முறைபிறப்பமீட்சி’ ௨௨ - ௩. ‘ஈங்கில்லவழியுண்டாதலாற்றகக கசாசிற்’ ௨௪ ‘சொற்றகபபடுமிலக்கணத்’

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றற் கேறற காலமூன் துடைத்தாய்த்
குற்றமும் வினையும் பயனும் வினைந்து

௩௦ நிலையில வறிய துன்பமென் கோக்க
உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிடனாகி
ஐந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி

௩௧ நயங்க ணன்காற் பயன்க னெய்தி
இயன்றநால் வகையால் வினாவிடை புடைததாய்
நினமதி யினறி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கல்லது பொன்றக தெடாதாய்ப

வும வேட்கையுஞ்சோதலை இரண்டாளுசாதியென்றும், பவமும் தோற்ற
முஞ் சோதலை மூன்றாளுசாதியென்றும் கூறுவா, மணி. ௩௦ : ௧௪௮ - ௫௨.

௨௪. தோற்றம் - பிறப்பு, மணி ௩௦ ௧௫௧ - ௮

௨௮. மணி ௩௦ : ௧௫௧ - ௧௮

௨௯. மணி ௩௦ ௧௬௧ - ௪௪.

௩௦ - ௩௧ மணி ௩௦ : ௧௪௫ - ௮.

௩௨ நால்வகை வாய்மைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு ;
மணி. ௨ : ௧௪ - ௪, ௩௦ ௧௮௧ - ௮.

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸகந்தம் ; ஸ்கந்தம் - கூட்டம் ; மணி.
௩௦ : ௧௮௧ - ௩௦.

௩௪. ஆறுவழக்காவன. உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது
சாராத உண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்த இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசாராத
இன்மைவழக்கு, இல்லதுசாராத உண்மைவழக்கு ; மணி. ௩௦ : ௧௯௧ - ௨௧௧.

௩௫. நயங்கன்காங்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், பிரிவின்மை
நயம், இயல்புநயம், மணி. ௩௦ : ௨௧௪ - ௨௮ பயன்கள் - பிரயோசனங்கள் ;
அவை நான்குவகைப்படும மணி. ௩௦ : ௨௨௧ - ௩௪

௩௬. நால்வகையால் வினாவிடையுண்டமை - துணிந்துசொல்லல்,
கூறிட்டு மொழிதல், வினாவினவிதேதல், வாய்வானமை ; மணி. ௩௦ : ௨௧௫ -
௪௬

௩௭. நின்மதி - நிர்மாணம், உண்டாக்குதல். ஐயுப்பாடு - முடிவு
படுதல். தொடக்கமும் நறுமினறியென்பதாய்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி ; இதனை ஸந்தானமென்பா ; அது
வாய்மையானம், தீபணதானம், தாராஸந்தானம், பிபீலிகாஸந்தானம் என

(பி - ம்) ௨௪ - ௬ 'மூன்றுவகையாத், தோன்றமூன்றுடைத்தாய்
வினையும் பயனுக்குற்றமும்வினைந்து' ௩௪ - ௮ : 'நின்மதனினறியூழ்பாடின
பேபின்போக்கல்லது'

- பண்ணுந் தின்றிப் பண்ணப் படாதாய்
 ௪௦ யானு மின்றி பென்னது மின்றிப்
 போனது மின்றி வாதது மின்றி
 முடிததலு மின்றி முடிவு மின்றி
 கிணையும் பயனும் பிறப்பும் கீழும்
 இனையன வெல்லாந் தானே யாகிய
 ௪௧ பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
 வாயி லூறே துகாவே வேட்கை
 பற்றே பவமே தோற்றம் கிண்பபயன்
 இற்றென வகுத்த வியலி ராறும
 பிறந்தோ ரறிந் பெருமபே றறிகுவா
 ௪௨ அறியா ராயி னாழ்ந் கறிகுவர்
 பேதைமை யென்ப திபாதென கினகின்
 ஓதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
 இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
 முயற்கோடு ண்டெனக கேட்டது தெளிதல

காண்துவகைப்படும பொன்றக்கெடாதாய - முற்றக்கெடாததாகி.

௪௫ - ௪௪. மணி ௬௦ ௨௬௦ - ௬௧.

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டுசொடும் அவற்றின இலக் கணங்களும முறையே கூறப்படும.

௪௬ செய்கை - காமம் உணர்வு - விஞ்ஞானம், அருவுரு - காம ரூபம், “அருவுருத் தன்மை, யாககை” (௧௦௨ ௬) என்பாரின்

௪௭. வாயில் - வட்டாய்தன்மை, ஆவது, ஞானேந்திரியங்களை ஐந்தும் மன மும், உறு - ஸ்பரிசும், அஃதாவது இந்திரியவிஷயசம்பந்தம். துகாவு - வேதனை, அஃதாவது சுததுக்க அனுபவம். வேட்கை - தருஷணம், அஃதா வது இன்பத்தை அடையவேண்டுமென்றும் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டு மென்றும் உண்டாகுமாணச.

௪௮ பற்று - உபாதானம், அஃதாவது இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக் கொள்ளுதல் விண்பபயன் - காமபலம்

௪௯ இயலவு - ஸவபாவம். ௪௯. பெருமபேறு - நிரவாணம்.

௬௦. இவற்றையென்றது நானகு சத்தியங்கனையும் அவற்றை கங்கு விளக்குத துவாதச நிதானங்களையும்.

௬௧ - ௪. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமற்றது கேட்டது தெளிதலென்க, “பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கன்வனோடுடனாயக,

(பி - ம்.) ௪௧ ‘போனது மின்றி முடிதலுமின்றி’ ௪௫. ‘வகுத்த கீராரும், ௬௦ - ௬௧. ‘நாகமிருவாபேதையென்ப’ ௬௨ - ௬. ‘மயங்கவியற் படும’

கூ. உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
 அலகில பலலுயி ாறுவகைத் தாகும்
 மக்களுந தேவரும் பிரமரு நரகரும்
 தொக்க கிலங்கும் பேயு மென்றே
 நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
 கூ. சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலும்
 கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
 வினைபயன் வினையுங் காலை யுயிர்கட்டு
 மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும்
 தீவினை யென்ப தியாதென வினவின்
 கூ. ஆய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
 கொலையே களவே காமத தீவிழை

காமமுற ருமதன பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து, நாம ரூஉம் புகழ்கொடுப்ப
 தோர் நன்னெறி நண்ணும், வாமன் வாயமொழி மறந்திட்டு மறந்தொழி
 கினரூம்” (வீர. யாப்பு. இ, மேற்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.
 இவ்வடிகளாற் பேதைமையது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூ. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுளளும்; உலகம் முப்பத்
 தொன்றென்பராவெனின மஹாராஜிகலோக முதலிய உலகம் இருபத்தாறி
 னையும் மேலுலகென்றும், நரகலோக முதலிய உலகமகாண்கினையும் கீழுல
 கென்றாகொண்டு அவற்றை நடுரினற மனுஷ்யலோகத்ததுடன் கூட்டி,
 இகதூலாசிரியா உலகம் மூன்றெனக் கொண்டா போலுமெனக், “திரு
 மேவு பதமஞ்சோ திசைமுகனே முதலாக, உருமேவியவதரித்த வுயிரினைத்து
 முயக்கொளவான், இவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க, எவவுலகுந்
 தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன, பெரியோயநீ” (வீர.
 யாப்பு. கச, மேற்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப்பட்டிருத்தல்
 காண்க உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

கூ. அலகில - அளவிலலாதன.

கூ - அ. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விவகும் பேயு
 மென்று பல்லுயி அறுவகைத்தாகும், இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் வுட்கதி
 யெனப்படும்.

கஉ. “வினைவினகண, வியா விழுமந் தரும்” (குறள் உஅச)

கஃ - கூ. (செய்கை) சாநலையும் இன்பத்தையும் கவலையையும்
 காட்டும்.

கக. காமத்திவிழைவு இருபெயரொட்டு

(பி - ம்) கூ. ‘உயிராகுலமு’ கக - ஏ. ‘வகைத்தாளுந் தேவரும்

கக - அ. ‘நரகரும், விவகும்பேயுமன்றே’ கக - கச ‘என்றிருபயத்தாற்
 சொல்லப்பட்டபிறப்பினுட் டோனறி’

- உலையா அடம்பிற் றேன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறகை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கும்
- எ0 வெஃகல வெருளல் பொல்லாக காட்சியென
அள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவா
இத்திறம் படரா படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நகரு மாகிக
- எ1 கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றேன்றுவர்
நலவினை யென்ப தியாதென வினவிற
சொல்லிய பததின் றொருதியி னீங்கிச்
சிலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வருத்த வொருமூன்று திறத்தா
- அ0 தேவரும் மககளும பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி விளைப்பய னுன்குவா

௧௮. கடுஞ்சொல் - வனசொல்.

எ0. பொலவாககாட்சி - மயக்கம்; அஃதாவது உண்மையைப் பறித்து.

௧௪ - எ.உ. இவ்வடிகளிற கூறிய பத்துக் குறறங்களையும் தசதோஷங்க ளென்பது பொளத்ததால் வழக்கு

எஎ. சொல்லியபதது, “மருடரு மனம்வாய மெய்யிற் கொலை முதல விளைபத் தாமே” (சித்தாந்தத்தொகை, நீல புத்த, சுரு, சுமய.) நீங்க லாவது, இப்பதவினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலிய பதவினையும் பெறு தல்; ‘பள்ளிவலம்புரிதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல்’ என்னும் காயத் தின்ருணம் மூன்றும், மெய்யுரை, கலவார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படு சொற்கூறல் என்னும் வாககின்ருணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத் தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின்ருணம் மூன்றும் ஆகிய நறருணம் பதது’ என்று கூறுவாருமுளா, சில. சித்தி. செளத்திராந்திகனம்தம், ௧0, உரை.

எ௮. சிலத்தின் வகைகளை இரதால் உக - ஆம் காதை, ௮௭ - ஆம் அடிகருபிப்பிற காண்க

அ௧. மகிழ்ச்சி விளைப்பயன் - இன்பம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

௧௪ - அக இவ்வடிகளிற கூறியதுபோலவே, “விலங்கு நாகரும் பேய்களும் மாகரும், கலகஞாத திவினை கடியின் கடிந்தாற், நேவருமககளும

(பி - ம்.) ௧௮ - ௧. ‘பயமில், சொல்லே சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கும்’ எக - ௨. ‘மூன்றம்புத்தவகை’ எக. ‘இத்திறப் படாஅர்’ எஎ. ‘தொகுதிநீங்கி’

உணர்வெனப் படுவ ஹறகுவோ ருணாகிற்
புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே
அருவுரு வென்பதல் வுணாவு சாராத
அநு உயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலை
உள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னாகும்
ஊறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
வேறு புலனகளை மேவுத லென்ப
௩௦ துகாவே யுணர்வு புலன்களை துகர்த்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகவி னலவினை யயரா தோம்புமின” (உரு சக - ௪)
என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௪௫ - அக மு. மணி உச. ௧௦௫ - ௪௦.

அஉ உணாவு - இது பஞ்சஸகத்ததன் ஒன்றாகவும் கூறப்படும்
உறங்குவோருணாவின் - தூங்குவோருடைய உள்ளம் காதருதவமும் போகத்
ருதவமுமினறி ஸாக்ஷிமாதிரிமாக நிறைவபோல.

அ௩. புரிவு இனருகி - செயயுகதொழில் யாதொன்றுமின்றி, புலன
கொளாதது - விஷயங்களை அனுபவியாது ஸாக்ஷிமாதிரியாயிருத்தலை
யடையது

அஉ - ௩ உணாவு, உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒரு பொருட்
சொற்கள், இதுவே கருமத்தொகுதியோடுகூடிய வியவகாரதசையில் உயி
ரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லை
யென்பதும் பெளத்தரகொள்கை, நீல புத்த ௩௩ - ௪, ௩௮௮ ஆன்மா இல்லை
யென்பதனால் இவர்கள் அகாணமவாகிகளென்று கூறப்படுவா, இந்த
இரண்டடிகளாலும் உணாவின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

அ௪ - ௫. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவின் இலக்கணம் கூறப்
பட்டது

அ௬ வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒரு
பொருட்சொற்கள்

அ௭. உள்ளமுறுவிக்கும் - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித்ததற்கு,
உறும் இடனாகும் - உறற இடங்களாகும், இடங்கள் மெய வாய கண்
முகஞ்செவியெனனும இந்திரியமைந்தம் மனமொன்றும்.

அ௯ - ௭ இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிவினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

அ௮. ஊறு - ஸ்பரிசம் அக புலன்களை - விஷயங்களை.

அ௯ - ௯. வுடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படு
மென்பா; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௧௦ இதனால் துகாவினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - மீ) அ௪ - ௫ ‘மருவுணாவென்பதவருவுகார்த்தயிரு’ அ௬
‘வாயிலுறுமாயுங்’ அ௮ ‘ஊறென்றுரைப்பது’ அ௯ - ௧௦, ‘வேவுதலென்
பது துகாவெனப்படுவதனாவு புலனுக்காதல்’

வேட்கை விரும்பி தஞ்சாவூர் ராணம்
பற்றெனப் படுவது பச்சையு விற்பை
பவமெனப் படுவது கரும் கீட்டம்
தருமுறை யிதுவெனத் தார்தான் சார்தல்
கரு பிறப்பெனப் படுவதக் கரும்பு பெற்றியின்
உறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற
காரண காரிய வுருக்களிற றேன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற பிறிதாய்
இயற்கையிற் தீரிந்துடம் பிடுமலைப் புரிதல்
கரு மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவும்
தாக்குநிலை யாமைபிற் றுததளர்ந் திடுதல்

கக. வேட்கை - தருவது ; ஆராமம் - நிரம்பாமை, “ஆராவியற்
யவா” (குறள். ௩௭௦.) நிரம்பாமையாவது - தாமையன்றித் தமபயனும் நி
யாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேனமேல வா
தல் ; இத்தலில் வேட்கையிலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஉ. பச்சையு - ஒட்டிக்கொண்ட, இதனாற் பற்றின இலக்கண
கூறப்பட்டது

கக. கீட்டம் - கட்டம், ஈண்டுக்கறியுதுபோலப் பவததைக் கரு
தொகுதியெனறு பின்னும் கூறுவா, ககக, கசஉ.

கக. ச. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவததின் இலக்கணம் கூற
ப்பட்டது

கரு கரும்பெற்றியின் - கரும்புகளின் இயல்பொடு.

கக. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விருளுணம், சார்பொடு
களில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில்.

க௭. இங்கே, ‘காரண காரிய வுருக்களிற றேன்றல்’ எனப்,
கேற்ப, “அன்புடை யாருய் ராசற் கருளிய, வென்புடை யாகதை” (உ
௧௭௦ - ௭௧) என்று முன்னும் கூறியிருத்தல் காண்க.

கக. எ. உள்ளம் தோன்றலெனக்.

கரு - எ. இவ்வடிகளால் தோற்றத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

க௭ பிணி - வியாதி பிறிதாய் - வேறுகி.

கக. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடுமலை - தன்.

க௭ - க. இவ்வடிகளாற் பிணியின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கரு - க௭. அந்தம் - மாணம் இவ்வடிகளால் மூப்பின் இலக்கண
கூறப்பட்டது.

(பி. மீ.) கச. ‘தருவதுமுறையென’ கக - எ. ‘உறப்புணர்
பொடுகதிகளிற றேன்றல்’ க௭. ‘சார்பிறிதாய்’ கக ‘திரிந்
லிடுமலையுறுதன்’. கரு - க௭. ‘மூப்பெனப் படுவ தன்வுதர்த்து
தெளிவுறுதல் சர்க்காடெனப்’

சாககா டென்ப தருவுருத் தனமை
யாககை வீழகதி ரெனமறை திடுதல
பேதைமை சாரவாச செயகை யாகும்

க00 செயகை சாரவா வுணர்ச்சி யாகும்
உணர்ச்சி சாரவா வருவுரு வாகும்
அருவுருச சாரவா வாயி லாகும்
வாயில சாரவா வுரு குமமே
உறு சாரவா நுகாச்சி யாகும்

கக0 நுகாச்சி சாரவா வேட்கை யாகும்
வேட்கை சாரவா பற்று குமமே
பற்றிற் றேனறுங் கருமத தொகுதி
கருமத தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத தோற்றம்

கக0 தோற்றஞ் சாரபின மூப்புப்பிணி சாககா
டவல மரற்றுத கவலைகை யாறெனத
தவலி றுன்பந தலைவரு மென்ப
உழிபினமண் டிலமாச் சூழமின் நுகாச்சி
பேதைமை மீளச் செயகை மீளும்

கஉ0 செயகை மீள வுணர்ச்சி மீளும்
உணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளும்

க0உ - கூ சாககாடு - மாணம் அருவுருத்தனமையினையுடைய
உடம்பு அத்நிக்குஞ் சூரியனைப்போல மறைந்தபோதல், இந்தவுவமையே
இந்நூலில் முன்பும் (உச க0க - உ) கூறப்பட்டிருந்ததல் காண்க, இவ்
வடிக்களாற சாககாட்டின இலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஅ - க0க இவ்வடிக்களாற பிணி மூப்புச் சாககாடென்னும் வினைப்
பயன்களுக்கு இலக்கணங் கூறினா

ககச. அவல முதலியவற்றின் இலக்கணங்களை இப்புத்தத்தின்
கூ - ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க

கக0 - எ மூப்பு முதலியன துகதமெனவும் கூறப்படுமாதலின்,
அவ்வகன், 'தவலிறுன்பம்' எனப்பட்டன

ககஅ ஊழ் இல மண்டிலமா - முடிவிலலாத வட்டமாக, ஊழ் -
முடிவு, "ஊழபாடினறி" (க0 கூ) என்றா முன்னும், இந்நுகாச்சி
சூழ்மெனக், ஊழின் - முறைமையினையுடைய எனினுமாம்.

க0ச - கஅ இவ்வடிக்களால் துகதமும் துகதோற்பதறியுமாகிய வாய்
மைக்களிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பா

ககக மீள - நீங்க, இல்லையாக வென்றமாம்

(பி - ம்) க0க 'மறைந்ததிறுதல்' க0எ 'அருவுருசாரவா' ககக - ச
காணமாகி, வரும்பாயாணவழி:

அருவுரு மீள வாயின மீளும்

வாயின் மீள வுறு மீளும்

ஊறு மீள நுகர்ச்சி மீளும்

௧௨௫ நுகாச்சி மீள வேடகை மீளும்

வேடகை மீளப் பற்று மீளும்

பற்று மீளக் கருமத தொகுதி

மீளும் கருமத தொகுதி மீளத்

தோற்ற மீளந் தோற்ற மீளப்

௧௨௬ பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்

சாந்நா டவல மரற்றுக் கவலை

கையா நென்றிக் கடையி றுன்பம்

எல்லா மீளும்வ வகையான மீட்சி

ஆதிக் கண்ட மாகு மென்ப

௧௨௭ பேதைமை செய்கை யென்றிவை யிரண்டும்

காரண வகைய வாத லானே

இரண்டாக் கண்ட மாகு மென்ப

உணர்ச்சி யருவுரு வாயி லுறே

நுகாச்சி யென்று நோக்கப் படுவன

௧௨௮ முன்னவற் றிப்பொற் றுனனிய வாதலின

மூன்றாக் கண்டம் வேடகை பற்றுக்

கரும வீட்ட மென்கட டொரப்பை

மறற்ப பெற்றி நுகாச்சி யொழுகிவூட்

குறறமும் வினையு மாக லானே

௧௨௬. பிறப்பு - ஈண்டு புனாஜனனம், இப்படியே பின்னும் வரும்.

௧௨௭. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து

௧௨௮ - ௧௨௯ இவ்வழிகளால துகக் நிவாரணமாகிய மூன்றாவதுவாயமை கூறப்பட்டதென்பா.

இனி, நான்த் கண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்

௧௨௯ - ௧ பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங் களாகவுள்ளனவாதலின, இவை முதற்கண்டமென்று கூறப்படும்

௧௩௦ - ௪௦. உணர்ச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென னும் இரண்டாலும் வாதனவாதலின, இவை இரண்டாக் கண்டமென்று கூறப்படும்

௧௩௧ - ௪ வேடகை முதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகாச்சியொழுக

(பி - டி) ௧௩௧ - ௨ 'பற்று, கருமவீடகம்' ௧௩௨. 'பற்று, நுகாச்சி'

கசடு நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடுந் துன்பம்
எனவிவை பிறப்பி லுழைக்குபய னாதலின்
பிறப்பின முதலுணர் வாதிச் சநதி
நுகரசி யொழுகுகொடு விழைவின கூட்டம்

கடுடு புகாசியின் றறிவ திரண்டாளு சநதி
கனமக கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முனவிச செலவது மூன்றாளு சநதி
மூன்றாவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
ஆனற்றிற மாகுகத் தாய வுணாவே
கடுடு தோனறல விடெனத் துணிந்து தோன்றியும்
உணர்வுள ளடங்க வருவாய்த தோன்றியும்
உணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணாதரு மகக டெயவமவில்ங் காகையும்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை

கசடு இறந்த கால மென்னல வேண்டு
மறந்த பேதைமை செயலாய் னவற்றை
நிகழ்கத் காலமென நேரப் படுமே
உணர்வே யருவுந் வாயி றுற்றே

கசடு - என உண்டாகிய குற்றமும் ஆதலுள்ளதாகும் வினையும் த இருத
தலின், இவை முன்றிவிட்டமென்றும் கூறப்படும், வேட்கை முதலிய
புறநனுவல் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவும்
கொள்க

கசடு - எ பிறப்பும் பிணிமுதலிய கனம்பலனும் முறையிய வினைப்
பயனாக இருத்தலின், இவை நாரிநாரிவிட்டமென்றும் கூறப்படும்

கசடு - பிறப்பின் முதல் - செய்கை செய்கையும் உணர்வும் சோதல்
முதல்கூற்றியாகும்

கசடு - கூட்டம் - சேருதல்

கசடு - இடு துக்காசியும் வேட்கையும் கூடுதல் இரண்டாக் கூற்றி
யாகும்

கடுக - உ பவமும் தோற்றமும் சோதல் முன்றிகூற்றியாகும்

கடுக - கசடு பேதைமையும் செய்கையுமாகிப் பிறவ இறந்தகாலத்

(பி - ம்.) கசடு - எ 'துன்ப, மினைவ யிறப்பிலுழைக்குபயனாதலின்'

கசடு - இடு உணர்வாதிடு வினையினிடை முதற்கநதி நுகாசியினறிவ
இரண்டாக் கடுக 'கனமககூடுதலாகி' கடுக 'ஆயுணர்வே' கடுக
'உட்குகிய முணர்வாய' கடுக 'உட்குகித் தோன்றி' கசடு - அ
'காலமென விசைக்கொடுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவலமொற்றுக'

துகாவே வேடகை பறறே பவமே
 ககூடு தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
 எதிரகா லமமென விசைக்கப் படுமே
 நிறப்பே நிணியே மூப்பே சாவே
 அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
 குவளிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
 கஎ0 அவாவே பறறே பேதைமை யென்றிவை
 புணையும்டை பவமும் வினைசெய லாகும்
 உணாச்சி யருவுரு வாயி லூறே
 துகாச்சி நிறப்பு மூப்புப்பிணி சாவிலை
 நிகழ்ச்சிப்பய னாங்கே நேருங் காலை
 கஎடு குற்றமும் வினையும் பயனுந் துன்பம்
 பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
 எப்பொரு ளாகு மானமா விலையென
 இப்படி புணரு மிவைவிட டியலபாம்
 உணாவே யருவுரு வாயி லூறே
 கஅ0 துகாவே நிறப்பே நிணிமூப்புச் சாவே
 அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
 துவலப் படுவன நோயா குபமே
 அந்நோய தன நகுப

தனவென்றும், உணாவுமுதல் தோற்றமீருனவை நிகழ்காலத்தனவென்றும்,
 தோற்றமுதற் கையாறிதுதியாகவுள்ளவை எதிரகாலத்தனவென்றும் கூறப்
 படும

ககக - எ0 அவாவும் பற்றும் பேதைமையும்வாயி இம்முனறும் துற்ற
 மென்று கூறப்படும

ககஉ - ச பவமும் செய்கையும் வினையாகும்

கஎஉ - ச உணாச்சி முதலிய ஆறும் மூப்புப்பிணி சாககாடென்னும்
 வினைப்பயனெனும் ஆகிய ஏழும் பயனாகக் கூறப்படும

கஎக. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா

கஎதி - அ இவ்வடிகள் முன்பு, “நிலையில் வறிய துன்பமென நோக்க,
 உலையா வீட்டிற குறுதி யாகி” (க0 ௩0 - ௩௧) என்றதனை விளக்கி
 கின்றன.

கஎக - அஅ உணாவுமுதல் வினைப்பயனீருகவுள்ளவேழும் துக்க
 மென்று கூறப்படும; அதற்குப் பேதைமை முதலிய ஐந்தும் காரணமாகும்,
 ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம், அதற்குக் காரணம் பற்று; வீடு இன்பம்,
 (13 - 15) கஎடு ‘துன்பமும்’ கஎஅ ‘உணருமென்பிவை’ கஅ0 -
 அக ‘நிறப்பே மூப்பேசாவேயவலவாற்றுகவலைகையாறென’

பேதைமை செய்கை யவாவே பறற்று

கஅரு கரும் வீட்டமிவை காரண மாருப

துன்பந் தோற்றம் பறறே காரணம்

இனபம் வீடே பறறிலி காரணம்

ஒன்றிய வுரையே வாயமைநான காவ

துருவு துகாச்சி குறிப்பே பாவனை

கசு௦ உள்ள வறியிவை யைங்கநத் மாவன

அதற்குக்காரணம் பற்றினமையே, என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாயமைகளாகும், “பிறந்தோ ருறவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறவது பெரும்பே ரினபம், பற்றின வருவது முன்னது பின்னதறே ருறவது” (௨ - ௧௪ - ஏ) என்று முனையும் வநிருத்தல்காணக இவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பா நீலகேசியுரையாசிரியா, இந்நான்கினுள் துகக்காரண மாகக்கம் எட்டுவகைப்படும, அஃது அஷ்டாவதமாகக்கமென்றம் விசுத்தி மாகக்கமென்றம் பழுதிலாவாழ்க்கை யென்றம் கூறப்படும. இவ்வெட்டாவன — நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நலவாயமை, நற்செய்கை, நலவாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடி என்பன, “பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து” (சிவ. சிந்தி பரபககம், செளத்திராதிகன மதம், ௩௧), “நற்சாட்சி நல்லொழுக்க நலவாயமை நலவாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடெனது நாடு”, “நன்முயற்சி நன்வகடைப்பிடி நல்லோராதம்பாற, செலகையுடனெட்டனைத்துத்தேது” (11ரமத் தீமீராபாபு) என வருவனவற்றாலிச இவ்வெட்டும் ஸமமிடக திருஷ்டி, ஸமமியக ஸங்கதபம், ஸமமியக வாக்கு, ஸமமியக்கருமம், ஸமமியகாநீவம், ஸமமியக வியாயாமம், ஸமமியகஸமிருதி, ஸமமியக ஸமாதினென்று பெயா பெறுமென்றம், இவைகளே ஜனனமரண துகக்கதை மாற்றத்தருரிய வழியென்றம் அகுவகோஷப்போதிஸத்துவரால் வடமொழியிற செய்யப் பட்டுள்ள புத்தாதித்திரத்தின கடு - ஆம் வாக்கத்தால் தெரிகின்றன

கஅ௩ துகாச்சி - வேதனை கசு௦ உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்

கஅ௩ - சு௦ உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னும் இவ்வைந்தும் பஞ்சஸகதமென்பபடும (சிவ. சிந்தி பரபககம், செளத்திராதிகனமதம், ௪) அவற்றுள் உருவக்கதம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென இருவகைப்படும. பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்கு மாம, உபாதாயவுரு - வலி, இரதம், வன்னம், காதமென்னு நான்குமாம், வேதனை - ருசலவேதனை (சுகவறிவு), அருசல வேதனை (துக்கவறிவு), ருசலா ருசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னு மூன்றாமாம். குறிப்பு - மெய வாயகண் மூகருச செவியென்னுமைந்தம் மனமொன்றம் ஆகிய ஆறுமாம் பாவனையாவது - மனோவாக்குக காயங்கள்ளினல் உண்டாகும் நலவினைபததம் தீவினைபததம் ஆகிய இருபதமாம் “எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனையாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக, கட்டிய (பி - ம்.) கஅரு ‘நாணமாகும்’ கஅ௩ ‘குறிப்பினை, யுன்னமறிவிலை.’

அறுவகை வழக்கு மயலினு கிளபற்ற
 றெகையே தொடரச்சி தன்மை மிகுத்துரை
 இயைநதுரை யென்ற நானகினு மியைநத
 உண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கும்
 கசுநி உள்ளது சாரநத வுண்மை வழக்கும்
 இல்லது சாரநத விண்மை வழக்கும்
 உள்ளது சாரநத விண்மை வழக்கும்
 இல்லது சாரநத வுண்மை வழக்குமெனச
 சொல்லிய தொகைத்திற முடபட்டிநா நடு

பஞ்ச கதந கணத்தினிற பங்கமாகும், தொடடநாந பதது மூன்றுஞ் சுகத
 அறறணிவுதானே ” (சிவ சிந்தி பரபகம், செளதிராரதிகனமதம்,
 ௩௦, மேற) என்று வருதல காண்க இன்னும் இவற்றினிலகணங்களை,
 “ ஒவருருவம் வேதனை யுளக்குறிப்பு பாவனைமெய, தாவருணாவென்றைந
 தாவகதம் ” எ-ம, “ உருவமுடல பூத மூபாதாய மென்னு, மிருவிதத்தி
 னுலுமெழு மென ” எ-ம, “ வேதனை துனின் பிவற்றின விரவலுமென்,
 ரேதவொரு மூன்றுமெனரோ ” எ-ம, “ பொறிவிதமோ ணாநதம்
 பொறியைப பொருத்தி, அந்மன முககுறிப்பென ருய ” எ-ம, “ வாட்கு
 மன மாககையிவை பாவனையென தேமதியா, யாககுமிவை தாமதம்பா வம் ”
 எ-ம, “ இநகால வகையினுமேயந தையமற வெண்ணுமெனம், விஞ்ஞான
 மெனறே வினம்பு ” எ-ம, “ இநதவித மைநதுஞ்சு தானத தெழுநதழிகை,
 பகதமென வேதீதான பா ” எ-ம, “ அநககெதே லேபரம் முததியிவை
 யைநது, மறககெமொ தக்குறு வாம் ” எ-ம வரும திருவாககாலம் (118) மக
 கீயாராது) அநிநதுகொள்க இநதப பஞ்சலகதக்கூட்டமே உயிரொன
 பா, அது, “ கவையொப பனை விரலி துநா, மிகைப்ப பழிகை
 பிடியென ததுபொலவையப பழிகந தங்களைத் துஞ், நவையயப பிடுவ
 லுயிரா மெனவு ” (நீல புத்த, ௩௦) என்றும் பாடலால் நன்குணராதப
 படுவனதது. இவவைவகதினுள்ளே குறிப்பினைக் குறிப்பெனதம், அது வட
 மொழியில் மைஞ்ஞாலகதமெனது பெயா பெறமெனதம் கூறுவாரும்,
 இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலகணம் கூறுவாருமுன

ககக - அ அறுவகை வழக்காவன தொகை, தொடரச்சி, தன்மை
 மிகுத்துரை, இடைத்துரை யென்ற நான்கொடுஞ்சோநத உண்மை வழக்கு
 முதலிய ஆறுமாம். இயைநதுரையைத் தொகையிலக்கி மூன்றென்பாரு
 முன

ககக. தொகைத்திறமாவது உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க, என்றது
 பலதாதுகளின்கூட்டம் உடம்பெனதம் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென
 தம் பலதாதுகளின்கூட்டம் நாடுமெனதம் வழக்கப்படுமாறு போலப் பஞ்சல
 கந்தபாளின்கூட்டமே ஆணமாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையெனற
 (19 - 20) ககக - அ ‘சாரநதவுண்மைவழக்கு, மில்லது சாரநத
 விண்மை சாரநதவிண்மை வழக்கும்’

- உ00 தொடாசசி வித்து முனைரா னென்றிந
 நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெல்லென வழங்குதல்
 இயலபு மிகுத்துரை யீறுடைத தெனறும்
 தோன்றிற் றென்று மூத்த தென்று
 மூன்றி னென்றி னியலபுமிகுத துரைத்தல
 உ01 இயைநதுரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூடா
 மொல்லென, த தோற்றும் பலநாட கூடிய
 எல்லைய, த திவக னென்று வழங்குதல்

வாறு, இனி இதற்கொகையினை உணமைவழகரு இனமைவழகரு எனப்
 வறறோடுகோத்து 'சுவருமரமும் ஆகையும கற்றையுங்கூடின சமுதா
 யத்தை விடென்ற ன்ழங்குமாறுபோலவும் பவங்குங்கூடின சமுதாயத்தை
 காட்டென்றும் பற்றென்றும் வழங்குமாறுபோலவும் பஞ்சஸகந்தக கூட்டத்
 தை ஆனமாவென்று வழங்குவது கற்பனாகாமமெனக்கொள்க' என்றும்,
 'மரமகூற்றை முகலியவற்றைப் பரித்தால் வீழலையாற்ற போலவும்
 ஊர்களைப் பிரித்தாற் பற்றும் காடுமில்லையாற்ற போலவும் ஐந்து ஸகந்தக
 களைமும் பிரித்துண நுகரால் ஆனமும் இல்லையாமெனக் கொள்க' (சிவ
 சித்திப் பரபகசம், உரை) என்றும் விளங்க அவற்றிற்கு உதாரணங்காட்டி
 னுமுள்ளா; "ருவ்வென்ன றோதப்பட்டா னுருவாதி யையதும் கூடி,
 வதபவ பெய் ற ரைத்த றெகையுணமை வழக்க தாகு, முதுவற காங்
 யாய வைந்தது மொருவ னினற, தருவது தொகையினினைமை வழக்க
 தாரு சாற்றங் காலே" (சிவ சித்திப் பரபகசம், சௌந்திராநதிகனமதம், எ)

உ00 - உ05 தொடாசசியாவது - வித்திலிருந்து முனையும் முனையி
 லிருந்து காணக்கோன்றி நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்
 லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது, "காரண காரியத்தின்
 தொடாசசியாய்க் கால மூன்றின், சோரவறத் தோன்றங் கெட்டு ஒழி
 யென்கை தொடாசசி யுணமை, யோகரி னெருவ னேயெக காலகது
 மூன்றா னென்று, தோவது தொடாசசி யினமை வழக்கதாரு செப்புங்
 காலே" (சிவ சித்திப் பரபகசம், சௌந்திராநதிகனமதம், அ) என்று
 இத்தொடாசசியை உணமை வழகரு இனமைவழக்கெனப்பவறறோடு
 சாத்தி அவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறியிருத்தல காண்க.

உ02 - ச. இயலபு மிகுத்துரை - தனமையிருத்ததுரை தனமை
 மிகுத்துரையாவது - ஒரு பொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு என
 பவற்றுள் ஒன்றையிலபவ மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உணமை
 வழகரு இனமை வழக்கெனப்பவறறோடு சாத்தி, "தோற்றிய பொரு
 ளக் கெல்லா நாசமாமென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன மறறை
 மிகுத்துரை வழக்கினுணமை, போற்றிய பொருள்கண்கடகுப் போனது
 போனமு திராகது, வேற்றுமைப்பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யிலவழக
 கே" (சிவ சித்திப் பரபகசம், சௌந்திராநதிகனமதம், க) என்று
 முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறியிருத்தல காண்க

உ03 - எ தொன்ககரும் இயைநதுரைகரும் வேற்றுமையாதோ
 (17 - 18) உ04 'நித்யகுழிலுறாறு'

உள்வழக குணங்கள் வழக்கு முயற்கோ
 னெனது சாராத அள்வழக காகும்
 உக0 சித்தத்த துடனே யொத்த நுகாச்சி
 உளளது சாராத வில்வழக காகும்
 சித்தமுற பவித்தது மின்போ லென்னை
 இல்லது சாராத வுண்மைவழக காகும்
 காரண மினறிக காரிய கோதல
 உகரு இல்லது சாராத வில்வழக காகும்
 முயற்கோ டின்மையிற் றேற்றமு மிலலெனல
 நான்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
 ஒற்றுமை வேற்றுமை புரிவினமை யியலபென்க

னின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாததொருதி தொகையாமென்றும்
 பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொருதி இயந்தனையாமென்றும்
 கூறுவர்

ககக - உருள இவ்வழகால் தொகை முதலிய நான்களில்கணங்
 களும் கூறப்பட்டன

உருஅ - கக இவ்வழகால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள
 னது சாராதவுண்மை வழக்கு, உளளதுசாராதவிண்மை வழக்கு, இல்லது
 சாராதவுண்மை வழக்கு, இல்லது சாராதவிண்மை வழக்கெனனும் ஆறினிலக்
 கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன, “அறுவகை வழக்கு தெறிபட
 யுணர்ந்து” என்பது பேராசிரியர், இவ்வறுவகை வழக்கின் பெயரும்
 அவற்றினிலக்கணங்களும் சேர்த்துக்கூறப்பட்ட முதல பாலப் பின்வரும்
 இருவிருத்தவகையிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க, “உளவழக்கில் வழக்கு
 னதுசாராத வுள்வழக்கோ, இன்னது சாராத விண்மை வழக்குட னின்மை
 சாராத, வுள்வழக கின்மை சாராத வில்வழக்கென்றோ ஈற்று, முள்வழக்
 குளதுண்டென்கை முயற்கோடின ற்வழக்கே”, “உணர்வு சாராத
 அணர்வுநிகை யுளளது சாராத வுண்மை, யுணர்வுபின்னரு மென்கை யுள
 னது சாராத விண்மை, யுணர்வு முன்பின்றித தோன்ற வில்லது சாராத
 வுண்மை, யுணர்வில வதுரா றின்மை யுள்ளவகை யுரோம நாணே”
 (பொ சித்தி பர 10-ஓ, செளதிராபரிகளாக, ௧௦, ௧௧)

உக௭ - அ ஒற்றுமையம் வேற்றுமையம் புரிவினமையம் இயலபு
 நயமென நயங்கள் நான்கு வகையாகும்

பி - யி) உருக - ௧0 ‘வழக்கேற்றமுகத்தித்ததுடனேயொத்த
 நுகாச்சி’ உகஉ - அ ‘உற்பலிததுமின்ன நான்குநயமென ததோன்றப்
 படுவதொற்றுமை’ உகஅ - க, ‘இயலபென்க’

காரண காரிய மாகிய பொருளகளை

உஉ௦ ஒன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்
வீற்றுவிற் றுக வேதனை கொள்வது
வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும்
பொன்றக கெடாஅப் பொருளவழிப் பொருள்களுக்
கொன்றிய காரண் முதல்கா ரியத்தைத்

உஉ௫ தருதற் குள்ளாந் தானிலை யென்றல்
புரிவினமை நயமெனப் புகழல வேண்டும்
நெலவித தகத்து னெனமுனை தோற்றுமெனல
நடவியியலபுநய மிவற்றினுக் கொளபயன்
தொனக பொருளல தொன்றிலை யென்றும்

உ௩௦ அப்பொரு ளுடைபபந் துகா தென்றும்

உ௧௧ - ௨௦. இவ்வடிகளால் ஒற்றுமையதனை இலக்கணம் கூறப்
பட்டது. உ௧௧. வேறுவேறாக அறிதல்.

உ௨௧ - ௨. இவ்வடிகளால் வேற்றுமை நயத்தின் இலக்கணம் கூறப்
பட்டது

உ௨௩ பொன்றக்கெடாப்பொருள் - முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப
பொருள் - காரியப்பொருள்

உ௨௫. உள்ளம் - விஞ்ஞானம்.

உ௨௬ புரிவினமை - செயதல்லலாமை

உ௨௫ - ௬ “உணாவெனப் படுவ துறங்குவோ ருணாவிற், புரிவின்
ருகிப் புலன்கொணா ததுவே” (௩௦ அஉ - ௬) என்றா முன்னும்; விஞ்
ஞானதலிடவகியிருக்கும் கண்மயீழழி மறுபிறப்பிற்குக் காரணமென்பா.

உ௦௬ - ௬. இந்த நான்கடிகளாலும் புரிவினமை நயத்தின் இலக்
கணம் கூறப்பட்டது.

உ௨௭ - ௮ இவ்வடிகளால் இயலபுநயத்தின் இலக்கணம் கூறப்
பட்டது

உ௨௮ இவற்றின் நாம் கொளபயன் - இஃத ஒற்றுமை நய முகவிய
நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாவையெனின்

உ௨௯ தொக்கபொருளது - சொந்தபொருள்களையவல்லாம். ஒன்று
வேருகிய ஒன்று

இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமையததார்போந்த பயனைனக.

உ௩௦ இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமையததார்போந்த பய
னைனக

(பி - ி.) உஉ௦ ‘ஞாவுலனையொன்றா’ உஉ௦-௨௧ ‘நயம் வீற்று
வீற்றுதலெதனை கொளவது’ உ௨௩, ‘பொனக்கொட..’ உ௨௬-௮.
‘புகலவேண்டுமென முனையீனறு மெவ்வல்லவியலபு’ உ௨௮ - ௬. ‘பயனாற்
கொளபயன், நொழுகப்பொருளலொன்றிலை

செய்வா னெடுகோட் பாடிலை யென்றும்
எய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்றும்
அதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும்
விதிமுறை தொகையினால் விரிந்த நான்கும்

உகடு வினாவிடை நான்குள்

துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினாவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றார்
கேடுண் டென்ற துணிந்துசொல் லாகும்

உசு செத்தான் பிறப்பா னேபிற வானே

என்று செப்பிற்

பற்றிற் தானே வன்மக னேவெனல்

மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளம்புவர்

உகக. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது புரிவின்மை
நயத்தாற் போகத பயனென்க.

உகஉ - க. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயல்புநயத்தாற்
போந்த பயன்களெனக்கொள்க, இவ்வனங்களெனாமல் இநத இரண்டு
பயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனோடு கூட்டினும் பொருந்தும்.

உகச. விரிதத: முற்று நான்கும் விரிததனவென்க, நான்கும் -
நான்கு பயன்களும்.

உகடு வினாக்களுக்குரிய விடைகளென்க

உகக. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்துச் சொல்லல்

உகஎ வாய்வா ளாமை - பேசாதிருத்தல்; ஆசிரியர் நீச்சிறுக்கீவி
யீ, “அறவகைப்பட்ட பாபபண்ப பக்கமும்” (கோல் புறத் ௨௦)
என்னுஞ் சூத்திரத்தில், ‘காலிரு வழக்கிற் ரூபத பககமும்’ என்பத
னுரையில், தவஞ்செய்வோர்க்கு உரியனவாக எடுத்துக் காட்டிய, ‘ஊணைச
யினமை, நீாணையினமை, வெப்பம்பொறுத்தல், தட்பம் பொறுத்தல், இடம்
வரையறுத்தல், ஆசனமவரையறுத்தல், இடையிட்டு மொழிதல், வாய்வா
ளாமை’ என்னும் எட்டினுள் இது வந்திருத்தல் காண்க.

உகடு - ஏ துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின் விடுத்
தல், வாய்வா ளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன.

உகஅ - க. தோன்றியது - உண்டான பொருள், தோன்றிய பொருள்.
கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈண்டுக்கேடுண்டென்றல் துணிந்து
சொல்லலாயிற்று, துணிந்து சொல்லலெனலும் விடையின் இயல்பு கூறப்
பட்டது.

உசு - சக. கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்
பட்டது

(பி. ம்) உகக. ‘தெடாபாடிலை யென்றும்’ உகஉ - க. ‘காணத
தாங்காரியமென்றமதுவு மன்ற தாதுவு மனறே’ உகச - டி. ‘முறை
தொகை வினாவிடை நான்குள்’ உகக ‘உண்டென்னிற்றுணிந்து’

வினாவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திற்றோ
 உசடு பனைமுந் திற்றோ வெனக்கட்டுரைசெய்
 என்று வெம்முட்டைக கெப்பனை யென்றல்
 வாய்வா ளாமை யாகா யப்பூப்
 பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வான்
 உரைக்கு மாற்ற முரையா திருத்தல்
 உசடு கட்டும வீடு மதன்கா ரணத்த
 தொட்டித தருதற் குரியோ ரில்லை
 யாமே லுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாம்
 காமம வெகுளி மயக்கங் காரணம்

உசச - சு. இந்நவழிகளால் வினாவின் விடுத்தவென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்பட்டது. உசஅ. பழைது-பழையது

உசஎ - சு. இந்நவழிகளால் வாயவாளாமையென்னும் விடையின் தியல்பு கூறப்பட்டது.

உசஇ - சக இவ்வழிகளிற் கூறிய விடைவகை நான்கும் தொல்காப் பிய உரையிற் கூறப்பட்டுள்ளன; கிளவி கு கக

உசடு கட்டு-பந்தம் 'அதன் காரணத்தது' என்பதனைக்கட்டி. னேடும வீட்டினேடும தனித்தனியே கூட்டுக.

உசக. காமமுதலிய மூன்றும் முககுற்றமெனப்படும.

உசஉ - சு மேற்கூறிய பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காமம வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூன்றும் காரணமாகும்; "காமம வெகுளி மயக்க மிலைமூன்ற, ஞாந கெடக்கெடு கோய" (குறள், ௩௬௦) என்று வந்திருத் தல காரணம்

இனி, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை முறையே நீக்குதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவா.

மைத்திரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுப்பாவனை உபே கூப்பாவனையெனப் பாவனை ஐந்துவகைப்படும, அவற்றுள்,

க மைத்திரீபாவனை. ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்த தக்க ஆஸனத்திலிருந்த பின்பு பின்வருமாறு நியானித்தலாம் 'உத்தம மான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்று வாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் தாக்கம் வியாதி தூரையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக, எல்லா மனிதர்களும் எல்லாத் தேவர்களும் நரகவாதையிற்றே பிடிக்கப்படுகிற யாவரும் ஸந்தோஷமுடையவாகனாக ஆகுக, அவர் கள் தாக்கம் வியாதி தூரையென்னும் இவற்றினின்றும் விடுபட்டவா

(பி. ம்.) உசச. 'வினாவின்விடுத்தல் விரிகுருகாலை முட்டை'

உசஇ - சு. 'கட்டுரையென்றால்' உசஅ - சு. 'புகல்வானுக்கு' உசஉ, 'பொருள்களெல்லாம்'

அகித்தர் துகக மநான்மா வசகியெனத்

களாக ஆகுக' மைதாம் ஸநேகம் அன்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்; மைதநிரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறானது; அவலிர்ணமே-ஒரிடத்து நிகழா, மைதநிரமென்பது தருஷ்ணையெனனு மாயசயனது, அவிததை அல்லது மோகம் காரணமாக தருஷ்ணை பிறக்கும்; அதனால் தூராசை பிறக்கும். மைதநிரமென்னும் ஸநேகத்திலிருந்து தூராசை யுண்டாகித் ஒரு வனுக்குத் தன் துணைவன் விஷயமாக உண்டாகும் அன்புதான் மைதநிர மென்பது

உ. கருணபாவனை : 'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடைய வாகளாக ஆகுக' என்று பாலித்தல் கருணையாவது இரகசமுள்ள எண்ணம். அஃதி, ஒருபிராணி தன்முறையதைத் தானின், மனக்கலக்கத்தையும் அத துன்பத்தை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக் கும

க. ழுத்திபாவனை : 'ஆகக்முடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்ட மானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும், ஒவ்வொருவருப் தத் தமக்கு அமைந்தள்ள நலவினைப்பயனை அடைக' என்று பாலித்தல் முதிதை யென்பதற்குச் சந்தேஷமென்பது பொருள், ஆனால் அஃதி உலகப்பொருள் களைபுண்டமையால் உண்டாகுங்கனிப்பனது, அது மைத்திரி, கருணையென னும் இரண்பொவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது முற்கூறிய மூன்றுவகைப் பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிகருத் தறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலமக்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவா களிடத்தும் அப்பால் ஓரூராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல் நலம்

ச. அகரபாவனை : அகப்பென்பதற்குப்பொருள் அமைதலம்; நல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மிகுத்சிவியமை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குதலாகவுமுள்ளது. இதைப் பயிலும் ஒரு திறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாகக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின் குவியலில் தோன்றி வளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டா கின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல் அகத்தத்தின் தொள்கலனா யிருப்பதென்றும் அருவருப்பான கசிவு அடிலுள்ள நலத்தவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுக்கின்றதொருட ழுலதாரையையபோல் வெறுத்தற் குரிய நாரற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாலித்தல் 'சரீர தின் கால் அளவை ஒரு நிமிஷமே, மன்னலையும் தூய்மையும் நீரிற் போகட்ட உபபையும் காயத்த புலலிற் பற்றிய கொட்டாயும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற சஞ்சரிகிற ஜுவாலையையும் புண்ணுவியிற்பட்ட பனித்தளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அது நாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாலித்தலும் அகப்பாவனையின்பாற்படும

இ. உபேக்ஷாபாவனை எல்லாவுயிரகளையும் சமமாகப் பாலித்தலும் விரும்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மறநான்கு பாவனைகளைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது, அருகத்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவது, இது சமசித்தத்துவமென்றும் கூறப்படும

(13-ம்.) உருக - ச 'நாரண மனிதத்தத கத்யாற்பாகியென'

உருகு தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத திடுதல்
மைத்திரி கருணை முதிதையென நறிகது
திருநதுநல லுணர்வாற் செற்றமற நிகெ
கருதி சிந்தனா பாவனா தரிசனை
கருதி யுயதது மயக்கக கடித

மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேக்ஷையென்னும் நான்கு பாவனைகளும் உயரவுப்பற்றிப் பிரஹ்மவிக்காரபாவனையென்று கூறப்படும்; இவை மஹாப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன

உருகு பார்த்து - அசுப்பாவனை பண்ணி பற்று - காமம்

உருசு - கு. அசுப்பாவனையாற காமத்தையொழிக்கவென்றவாறு. உடம்பினை அறித்தியம் துககம் அநாணமா அசுசியென்று பாலித்தல் அசுப்பாவனையென்பபடுவதென்றி ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையென்று கூறப்படும். இதனைச் சீவஞானசித்தியார், பரபுகம் செனத்திராநதிகணமதம், உ - ஆம் திருவிருத்தத்துரையிறகாணக இவவசுப்பாவனை, “கனகென நாமுமி தெனநில வுடம்பு கயக்கின்ற தாயி, நெனப்பது வாயிலகடோறு முணனின் நமுகருசு சொரியத, தின்பதொ நாயு மிழுப்பத திசைதொறுகு சீப்பிலகு போழிதி, னின்பான் னொற மிதனக ணெவவகைபாற்கொள வாமே” எனவும், “உறுபுக்க டாமுடன கூடி யொனரூபியைநத பெருமபை, மறைப்பில விழைவிறகுச சாரவாய மக்குவதேலிவ வுறுபுந, குறைததன போல வழுசிக சூற்றநது குறைநது சொரிய, வெறுப்பிற் கிடநத பொழுதின வேண்டப் படுவது முண்டோ” எனவும், “எனதெனச கிகித்த லானமற நிவவுடம் பின்பத குக்கீமற, நினைப்பத புனகத்தைப் போலச சிறியவு மூததவு மாசி, வனைப் புகும்குந தமாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப் பாலியானென தென்னலு மாமோ” எனவும் வருகு துண்டலகேசிக் செய்யுட்களாலுமுணாததப்பட்டது, “வினையின் வந்தது வினைக்கு வினாவாயது, மிககோ யிதினைப் புறமறிப் பாராய” (சி. ௧௧௬ - ௨௧), “என்புந தடியு முநிரமும் யாகமையென . காயநதபசி யெருவை கவாநது ணைதையும்” (ச. ௧௦௭ - ௧௭) என இநதாலுள்ளே வந்தன அசுப்பாவனையின்பாற்படும்

உருசு - எ மைத்திரிபாவனை முதலிய மூன்றாலும் கோபத்தைப் போக்கு

உருசு கருதி - ஞானதூற்பொருளைக் கேட்டல் சிந்தனா - சிந்தனை, சிந்தித்தல் பாவனா - பாவனை, பாலித்தல், இது தெளிதலென்றது கூறப்படும் தரிசனை - அறிதல், மேற்கூறிப் பாவனையைநனனுள் ஈண்டுக்கூறிய கருதி முதலியன உபேக்ஷாபாவனையின்பாற்படும்.

உருசு உயதது - ஆராயநது

உருசு - க உபேக்ஷாபாவனையால் மயக்கத்தைப் போக்குகவென்றவாறு

(பி - டி) உருகு ‘தமயிறபார்த்து’ உருசு - அ ‘மயிரிறநிரி திதையு பிகையென நிருதநுற செற்றமறநிகெ கருபகிந்தனைபாவனை’ உருசு - க ‘பாவனாதெச்சனை கருதியுயதலுமயக்கு’

உசு௦ இந்நால வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவத்திறம பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற் றனளென்

௩௦ -பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை முற்றிற்று.

உசு௦ இந்நாலவகையெனறது, மேற்கூறிய சுருதிமுதலிய நான்கினையும், மனத்திருள் - மயக்கம், 'இந்நாலவகையான் மனத்திரு ணீங்கு' எனறது அனுவர்த்தம்.

உசு௧. முன்பின்மலையா - பூரவோததர விரோதமில்லாத, மணி உஅ : ௧௦௦, ௩௦ : ௧.

உசு௧ - உ மொழியினுற காட்டவென்க.

உசு௨ பவத்திறம் - பிறப்பின் வகைகள் பாவை - மணிமேகலை

௧ - உசு௨. உணர்ந்தோள வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழி
வோள் காட்டப் பாவைகேட்டுப் பூண்டு நோற்றனளென்க

(பி - ம்.) உசு௦ - உ௨. 'இருணீங்கனனமொழியினதீபநன்கனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி

காதை.	பாட்டு.	பக்கம்.
௨௭	அணியிழையாதாம்	... ௨௧௬
௭	அநதிமாலேங்கிய	... ௭௭
௨௦	அரசனாணையினியை	... ௨௧௭
௨௫	அரசனாரிமையோடு	... ௨௧௯
௧௦	அறவோனானத்து	... ௧௦௭
௧	ஆங்கதகண்டவாயிழை	... ௧௦௧
௧௮	ஆங்கதகேட்டாங்கு	... ௧௮௯
௧௨	ஆங்கவாதம்முடன்	... ௧௬௪
௧௪	ஆங்கவற்கொருநான்	... ௧௫௨
௨௮	ஆங்குத்தாயரோடு	... ௧௨௯
பதி.	இளங்கதிரா ஞாயிறென்றும்	.. ௪
௫	இளங்கோள்கண்ட	.. ௫௪
௨௧	இறைஞ்சியவிளங்கொடி.	... ௧௪௭
௧௫	இன்னுங்கேளாயினங்கொடி.	... ௧௧௬
௧௯	நங்கிவன் செய்தி	... ௧௧௧
௮	நங்கிவளின்னணம்	.. ௧௧
௧	உலகநதிரியா	... ௧௧
௨௨	கடவுண்மண்டிலம்	... ௨௪௦
௨௧	கடவுளெய்தியகொடுநிலை	... ௨௨௯
௧௦	தானநதாவகிச்	... ௧௧௫
௨௭	நவையறுநன்பொருள்	... ௧௦௬
௨	நாவலோங்கிய	... ௧௧
௧௭	பத்தினிபடுபண்டிதா	.. ௧௭௮
௪	பரிதியஞ்செல்லவன்	... ௪௨
௧௧	மணிமேகலாதெய்வம்	... ௧௧௭
௭	மணிமேகலைதனை	.. ௮௫
௨௪	மன்னருமரணை	... ௨௪௫
௨௬	மன்னவனருளால்	... ௨௫௬
௧௬	மாடுபெரும்பாத்திரம்	.. ௧௪௨
௧௧	முதியாடிருந்தடி	... ௨௦௨
௧	வயநதமாலேக்கு	... ௨௭

மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளிலு உரையாசிரியர்களால மணி
மேகலையிலிருந் திதழ்வுகளுக்கேற்றிப் பட்டபபட்ட மூலங்
களுள் இதுவரையிற் கிடைத்தவை வருமாறு —

இலக்கணக்கொத்து உரை

சூத்திர

மணிமேகலை

எண்

௯௬ “மன்னகுமாரன”

.. ச : ௯௬, உ.ச. ௧.

இலக்கண விளக்கவுரை.

எக “எட்டி குமா னிருந்தோன றனை”

.. ச . ௩௮

” “எட்டிபூ”

. ௨௨ . ௧௯௯

உசச. “மாமறை மாதகள வருகுலங் கேணரோ”

௧௯ ச.௩.

” “முதுமறை யந்தனா முன்னிபுறரைமே”

௧௯ . ௩௮

பின்புதிதார்,

அடியாகக் கல்லாருரை

பக்கம்

உரைப்பாயிரம்.

அ “நாடகக் காப்பிய நன்னு னுனிப்போ”

.. ௧௯ : ௮௦.

க “நாடகக் காப்பியம்”

.. ”

பதிக்கம்.

௧௯ “இறுமபூது சான்ற”

௨௦ . ௧௩.

ச — அந்நிமலைச சிறப்புச்செய்ககாலை.

௧௨௯ “எறிகெடுத திரங்கி”

௩ . ௯௯

’௧ — இந்நிரலிழ்வுகெடுததகாலை

௧௯௦. “வெதெதொழி லுதவ மாதிரங்கி காழுப்ப”

.. ௧௪ ௧௩

௧ — கடலாடுகாலை.

௧௯௪. “சுரியற் குடி பெடுகாண குரும்”

௯ . ௧௧௯-௨௩.

௧ — கனத்திறமுரைத்தகாலை.

௨௩௦ “தரந்திற் வெய்திய கடவு ளானரும்”

௧ . ௧௩

” “தேவருமக்களும் நாளினும்”

... ௧ . ௯௬ - ௭

௧௦ — நாடுகாண காலை.

௨௯௯. “நாலேழ நாளினும்”

௧ . ௮

௨௭௧. “இலவந தினை யாங்குளா”

௯ . ௪௩ - ௪.

௧௯ — கொலைக்கனக்காலை

௪௨௯. “நினக்கிவன மகனா... காரிதை”

.. ௨௧ : ௨௯-௧௨.

௧௭ — ஆயச்சியாருவை

௪௩௯ “முததை முதலி யடிபிழைத் தாயென”

... ௧௯ : ௧௯

௧௯ — ஊரகூழவரி.

௪௭௭. “ஊழவினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது”

௯ : ௧௩௨.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்

தீருவொழியூர் ஞானபிரசாசருரை

செய்யுள்

எண்

செனதராந்திகனமதம்

மணிமேகலை

௩ “பேதைமை செய்கை நாகிருப்பா” { உச ௧௦௫ - ௧௦,
௩௦ ச.௫ - ௬
௩௦. “தீவினையெனபது ..பிரமரு மாகி” { உச ௧௨௩ - ௩௩,
௩௦ ௧௪ - ௮௦

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினாகுகினியருரை

உ௧௦௭ “வேததியல . நவகை” உ ௧௮ - ௩௧

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை

௩௪௩ “மாதவா நோனபு தவகா” உஉ ௨௦௮ - ௩, பி - ம்.

௧௦௪௩ “குடிப்பிறப் பழிகும விழுப்பங் கொல
லும” ௧௧ ௭௧

தோல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை

குத்திர

எண்

(எழுதத்தொரம்)

௩௪௪. “எட்டிப்பூ” . உ ௧௧௩

(பொருள்தொரம்.)

உவா ௩ “பாசனாட்டி காளுய” .. ச ௮ - ௩௩.

செய ௭ “பேதைமை . தென்தல” ௩௦ ௩௧ - ௪

தோல்காப்பியம், நச்சினாகுகினியருரை

(எழுதத்தொரம்)

௧௪௭ “எட்டிப்பூ” உஉ ௧௧௩

,, “எட்டி குமர னிருநோன நன்னை” .. ச ௩௮

(சொல்லதிகாரம்)

௩௭ “மெய்யொருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்” ..௧ ௧௭, உ௧ - ௩௮

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை)

௪௩ “கலைபுற வலகுல கழுது குடைநதுண்டி” .. ௩ ௧௧௨

௪௪௩. “குக்கு மணிதகாஞ்சி” ௧௮ ௩௩ - ௩

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை

௧௩௩ “எட்டிப்பூ” ௨௦ - ௧௧௩

௧௮௪ “கருப்புநாண” . ௩௮ ௧௦௩

,, “கருப்புவிவ” . ௩௮ ௧௦௩

௩௪௩. “மாமறை மாகுண் வரகுலங் கேண்மோ” . ௩௩ ௩௩

,, “முதுமறை யாதணி முன்னிய துரைமோ” ௩௩ ௩௩

நன்னூல், மயிலநாதருரை

உ௧௮ “வேணவா” ப.௩ ௧௮

சீலகேசி, சம்பந்திவாதாவாமனமுனிவருரை

செய்யுள்

எண்

மொ ௧௩௩ ௧௩௩ “இதயிறம் தோனறுவா” உச ௧௩௨ - ௪

,, “சீலகேசிவா பிரமருமாகி” ௨.௪ ௧௩௭ - ௩.

புத்தவாத. ௨௮, ௧௮. “தீவினை ..பிரமருமாடி” { ௨௪ : ௧௨௩ ௩௧,
 { ௩௦ : ௧௧ - ௮௦

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூலவாகியவர்களையே தமது உரைகடையாகவும் தழுவினெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர் —

பரிமேலழகர்

தூள், ௨௦ - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - ‘பொய், குற்றை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாகினென நிகழும்பாவம் நானக னுள்’ மணிமேகலை, ௨௪ ௧௨௭ - ௮, ௩௦. ௧௮ - ௧ - ‘பொய்யே குற்றை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றேற்றுவ நானகும்”

௨௦௮ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘தன் காலம் வருகதுணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றிந் தை அது வகதுழி உருப்பதாய் தீவினை’ மணிமேகலை ௨௧ ௩௨ - “உமைய வ்னவக துருத்தலொழியாது”

௩௧௨ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்கன்ற துன்பமுற்று’, ௩௭௦ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்கள்’ மணி ௩௦ ௧௮ - ௧௦௩ “பிறப் பெனப் படுவதக் கரும்பு பெற்றியி, னுறப்புண ருளளஞ் சார்பொடு கதி களிற், காரண தாரிய வருக்களிற் றேனறல், பிணியெனப் படுவது சார்பற் பிற்றா, யிறறக்கயிற் றிரிந்துடம் பிடுமொப் புரிதல், மூப்பென மொழிவ துதக் தனவும், தாக்குநில யாழையிற் றுநதனாக் திந்தல், சாககா டெனப் தருவுருத் தனமை, யாககை வீழ்கதி றெனமறைத் திந்தல்”, மணி. ௩௦ ௧௧௮ - ௮ - “தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாககா, டவல் மரதற்கு கவலைகை யாறெனத், தவலிதுன்பக் தலைவருமெனப்”, மணி ௩௦. ௧௧௦ - ௩௨ - “பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாககாடல் மரதற்கு கவலை, கையா றென்றிக் கடையி றுண்பம்”, மணி. ௩௦ ௧௪௮ - ௧ - “நானகாக கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துண்பம்”, மணி ௩௦, ௧௧௭ - ௮ - “பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, அவல் மரதற்கு கவலைகை யாறுகள்”

அடியார்க்கு நல்லார்

தீலப் ௧ ௨௭, தீது - பிறாடுஞ்சு புருதல்’ மணி ௨௨. ௪௧ - “பெண்டி ராயிற் பிறா டெஞ்சுபுகா”

தீலப், ௧௮ ௧ - ௧௦ “பசியும் பிணியும் பணையும்” மணி. ௧ ௭௦

தேயவச்சிலையார்

தோல் சொல் ௧௧ ‘செப்பு நானருவகைப்படும, துணிந்து கூற லாவது தோன்றியது கெடுமோ எனநவழிக் கெடுமெனறல் .. வா ய வானாமையாவது ஆகாயப்பூ நன்றோ தீதோ என்றாக் குரையாடாமை” மணி ௩௦ ௨௧௮ - ௪௧

வேறு உரையாசிரியர்

தொல், சொல் ௧௧, ‘குமமாயத்திற்குப்பயறு’ மணி ௨௭ ௧௮௮, நச்சினாக்கினியா

தீலக் ௧௧௨௮, ‘மணிமேகலையிற்கூறிய கலைகள்’ மணி. ௨ ௧௮-௩௧ மயிலைநாதர்

தீ. கு. ௨௧௧ ‘பயற்றதற்குமடாயம்’ மணி ௨௭ ௧௮௮

மணிமேகலையில் வந்துள்ள வேறுகதைகள்.

அடி எண்.

பதிகம்

க - அ சம்பந்திவந்ததெய்வமாகிய சம்புவென்பவன், பூமிதேவிகு
அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மரத்
தின்கீழேமின்று தவஞ்செய்தது.

க0 - க2 காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டுகோளால்
அகத்தியமுனிவா, தமது கமண்டலத்திற்குத் தாவிரியைப்
பெருக்கச்செய்தது

உச - கூக சம்பாபதி புகாரகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று
பெயர்ளித்தது.

க - ஆவது காதை

க - கூ அகத்தியமுனிவா கட்டளையின்படி, தாங்கெயிலெறிந்த
தொடித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவன்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இரத்திரான்கு விழாசெய்தது

உ - ஆவது காதை

சுச - 'ரு' கண்ணகி மதுரைமயப்பதியை அழித்தது.

ரு - ஆவது காதை

ருக - ச. சூரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாபி காவிரிப்
பூம்பட்டினத்தைச்சாராத ஒருவனத்தில் இருந்தமையால்
அவ்வனம், சம்பாதிவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

ருரு - சு காவிரியின் தகையாகிய கலேரமுனிவா இருந்தமையால்,
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சாராத ஒருவனம் கலேரவன்
மென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

உஉக - ஈ பிரத்தியுமன்ன பேடிக்கோலம்பூண்டிவாணசுரனுடையகர
வீதியிறச்சென்று ஆடியது

கசுச - எ அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு வீராடநகரஞ்சென்றது

ச - ஆவது காதை

ரு௦௭ - அ சிறிநாற்பெருவனத்தான் முதுமையேடம்புண்டு வழக்குத்
தீர்த்தது.

கக - ஆவது காதை

அக - கூ வறடகாலமொன்றில் உணவுகிடையாமையால் கொள்கி
முனிவா நாயுனைக்கவாரது தின்னத்தொடங்கியபொழுது
இரத்திரன்கட்டளையால் மழைபெய்ததென்பது

கரு - ஆவது காதை

க௦ அசலமுனிவா பசுவின் புதல்வரென்பது

க௧ சிருசிமுனிவா சமீகமுனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவ
ரென்பது

க௨ விரிசுமுனிவா புலியின் புதல்வரென்பது

க௩ சேகமபளரென்பவா நரியின் புதல்வரென்பது.

கச - ச. முனிவரிருவா பிரமதேவருடைய முன்னிலையில் தெய்வ கணிகை யொருத்திபால் தோன்றினரென்பது.

கரு - வது காதை

கக - க பிரசுரோதனனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிறை மீட்டற்கு யூகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது

கௌ - ஆவது காதை

க - கௌ அணைகட்டுதற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணர்ந்து கடலிற் போகட்டது

கஅ - ஆவது காதை

கௌ - கஅ அகலிகையை விருமபிய இருதிரன் கௌதமமுனிவருடைய சாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது

கஉ - க அகிலினிதேவன் முனிவரொழுவர்களுடைய மனைவியரை விருமபியதை அவனமனைவி அறிந்து, அமமங்கையா வேடத்தைத் தனிதனியே ஒவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவன்வேடகையைத்தணித்தது

கக - ஆவது காதை

கக - 2 திருமால் வரமணவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிந்து பின்பு பேருருவெடுத்த அடியிற் படியை அடக்கியது

உஉ - ஆவது காதை

உஉ. பரசுராமா அரசர்களுடைய பரமபரையை வேற்றுத்தது.

உகௌ மனுவென்னுஞ் சோழராசன், தன்மகன்மேலே தோக்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்தது

உௌ - ஆவது காதை

கௌ - கக கருகமடங்கையொருத்தியின் வரைவிலொழுகத்தால், அவளுடைய மகன் மாணமுற்றது

ககஉ - அ. வேட்டுவொருவன், அறிவில்லாமல், குலமுதிர்க்கமாடுவொன்றை எய்து, அதனவயிறறினின்றும் நழுவிய குட்டியைக்கண்டு உயிரித்தது

உச - ஆவது காதை

௭ - கௌ தேவகணிகையா நூற்றிருபத்தொருவா காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மாளிடக்கணிகையா மரபில முன்பு பிறந்தார்களைன்பது

உ௪ - ஆவது காதை

கௌ - உ௪. கற்பினமிகக் கீலியென்பவளுடைய சாபத்தால், கோவலன் கொலையுண்டிறந்தானென்பது

௭௭ - கௌ சேரன்செவருட்டுவன், கண்ணகியின் படிமம் சமைத்தற்கு வடநாட்டரசர்களை வென்று இமயமலையிலிருந்து கலகொணர்ந்தது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.

சூ - சூடாமணிநிகண்டு
தி - திவாகரம்
நா - நாமலிங்கா நுசாஸனம்

பி - பிங்கலம்
ம - மணிமேகலை
வே - வேறுநூல்கள்

[இப்பெயர்களுள் ஒருபொருட் பலபெயராய் வருவனவுமுள.]

அகனவகமூர்த்தி, சூ
அகனவகன, தி.
அண்ணல, சூ
அதவயவாரதி, நா
அநந்தலோசனன, தி.
அரகநபநது, நா
அரசநிழலிருந்தோன, சூ
அருவகலைநாயகன, தி
அருணெறிசாகருஞ்செவ்வன, தி
அருளறம்பூண்டோன, ம
அறத்தலைமுதலவன, ம
அறம்பகநாதகோன, வே
அறவாழியாளவோன, ம
அறவியவகிழவோன, ம
அறவோன, ம
அறிவன, பி
ஆதி, சூ.
ஆதிதேவன, சூ
ஆதிபுகழவன, பி
ஆதிமுதலவன, ம.
ஆதிமுனிவன, ம
ஆரியன, ம
இயலருணன, ம
உரகாதுயரமொழிப்போன, ம
உலோகஜித, நா
எண்ணிலகனணுடையோன, சூ
எண்பிறக்கொழியவிருந்தோன, ம
வகதேவன, தி. ம
ஒருவன, ம
குணபிறாககளிகுறுகண்ணோன, ம.
கந்தன, வே
கலைசுட்கெலலாம்நாதன், சூ
காமறகடந்தோன, ம
கௌதமன, நா.
சாககியமுனி, நா

சாககியன, சூ
சாககியவரிஹமன, நா.
சாகந்தன, சூ தி பி
சாஸநா, நா.
சினந தவிரந்தோன், சூ
சினன, சூ தி பி
சினேந்திரன, ம.
செவ்வன, சூ.
சைனன, சூ தி
சௌந்தேந்திரன, நா.
தசபவன, நா.
ததாதன, சூ நா
தயாவீரன, ம
தாமராஜன், சூ நா
தருமதலைவன, ம
தருமன, பி.
தன்னுயிராககிரங்கான, ம.
திருநெறிககடம்பகைகடந்தோன், ம.
திமொழிககடைத்தசெவியோன, ம
துறககம்பேண்டாததொலவோன,
நரகாதுயரகெடகடப்போன, ம [ம.
நல்லறம்பகநந்தோன, வே
நற்றவமூர்த்தி, தி
நாதன, ம
பகவன, சூ தி பி ம
பகவான, நா
பஞ்சதாரைவிட்டவனாககட்டிய
பெருமான, சூ தி
பரதகதககன, வே.
பாரமிசைகடந்தோன, பி
பாரினமிசையோன, தி.
பிடகன, பி
பிணிபபுறமாதவன, ம
பிறாககறமருளம்பெரியோன், ம

பறாகுகறமுயலுயபெரியான, ம.
 பறாகுகுரியான, ம
 பறவிப்பினிமருதகுவன, ம
 புலவன, தி
 புண்ணியமுதலவன, கு தி.
 புண்ணியமுாததி, கு தி.
 புததளாயிறு, ம
 புததன, தி நா.
 புலவன், ம
 புலவன், தி பி
 பூமிநைநடந்தோன், கு நா
 பெரியவன, ம
 பெருதலமுனிவன, ம
 பெருமகன், ம
 பெருநிவானன், ம [வன, ம
 பொதுவறிவிக்கிறது புலமுறுமாத
 பொதிதலைவன, ம
 பொதிநாதன், ம
 பொதிபகவன, ம
 பொதிமாதவன, ம
 பொதிமூலதனநாதன், ம
 பொதியுரவோன், ம.
 பொதிவேந்தன், தி பி வே
 பெனதன், வே.
 மன்னுயிரமுதலவன, ம
 மகபாதிதலிதன, கு நா.

மாரணவெனறவீரன், ம.
 மாரஜித, நா
 மிககோன், ம
 முக்குறறுகமுநதோன், தி
 முக்குற்றமில்லோன், தி
 முததன், தி
 முழுதுமுணாந்தோன், ம
 முற்றவுணாந்தமுதலவன, ம
 முநானவன், ம
 முரி, நா
 முனிந்திரன், கு நா
 முனைவன, பி
 வரதன், வே
 வரய, கு தி பி
 வாமன், கு தி பி ம
 வாயமொழிசிறந்தநாவோன், ம.
 விராயகன், கு நா
 ஜினன், நா
 ஸீனன், நா
 வகடபிஜனன், நா
 ஸநமாரகநாதன், வே
 ஸமந்தபதரன், நா
 ஸாலமுனன், நா.
 ஸாவாராததலிததன், நா.
 ஸிதநாததன், வே.
 ஸுததன், நா ம

இன்னும் பலவும்

மறுப்புக்கள்

புத்தா, பரதகக துககியாகிப ிறாககே உறுதிகமுநதாராயி
னும, ஈரணுண்டெனரூவ த ஆனமாககளுண்டெனரூவது யாதொ
ன றும விளககககருமைபாற பெரியோரகன, அவருடைய கொள
கைககளை எடுததெடுததுககறிப பலவகையாக மறுதது உரைப்பா
ராயினா, அமமறுப்புக்கருட சில வருமாறு,—

திருஞானம்பந்தமுர்ந்தி நாயனார்

அருளிச்செய்த

தேவாரங்கள்

திருச்சிறுதம்பலம்

கோயில்

பட்டை துவராடை படிமங் கொண்டாடு

முட்டை கட்டுரை மொழிவ கேளாதே

சிட்டா வாழ்திலைச சிற்றம் பலமேய

நடடப் பெருமானை நானாக தொழுவோமே.

வெற்றையுமலவாரதுவராடையவேடத தாரவாகளுரைகொள்ளனமின
மற்றவருலகினவலமமவைமற்றதிலலரா
கற்றவாதொழுதேத்திசிறுதம்பலவகாதலாறகமுற்சேவடிக்கைதொழ
உற்றவருலகினஹுநிகொனவலவவே.

திருநெல்வாயில்

குண்ட மணடுவாக கூறை மூடாசொற்

பண்ட மாகவை யாத பண்பினா

விண்ட யங்குநெல வாயிலா நஞ்சை

உண்ட கண்டெரம முசரி யாரே

திருக்கழிப்பாலை

செய்ய துண்டுவ ராடையி னுரொடு

மெயயின மாசு பிறக்கிய லீறிலாக

கைபா கேணமைய னோகழிப பாலைமெய

ஐபன சேவடி யேயடைந துயமநினே

திருமகேந்திரியர்

உடைதறக் தவாகளு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவா பகாவன விடுமினீர்
முடைவளா வயலணி மகேந்திரப பனளியுள்
இடமுடை யீசனை யீனையடி பணிமினே

திருவெண்காடு

போதியாகன பிண்டியாகண மிண்டுமொழி பெருகுளென்னும
பேதைமாக னவாபயிற்றி னறிவுடையீ ந்துகேணமின
வேதியாகன விருமபிபசர் விபனறி செவனை காட்டானென
சூதியவா யாதிரொரு திவ்வொன னுணருமீனே.

திருவைப்பாறு

குண்டாடு குறறுடுகைகச் சமணரொடு சாகியருங் குணமொன் றில்லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே யானாயின மேவித் தொணமா
எண்டோளா முககண்ண மெம்மீச ரிநாந ரிணி தமருங் டிகரயிய
செண்டாடு புனற்பொன்னி செழுமணிக னவந்தலுஞ் சிதருவையாதே.

திருவாசகம்

[திருக்கோடேணு 488]

புதகன முகலாய புலலறிவிற் பவசமயந்
ததத மதவகன்றிற் தடநிஞபபுப் பட்டிநிகா
சித்தஞ் சிவமாகிச செபதனவே தவமருகும்
அத்தன் கருணையினுற் றேனேனா மாடாமோ

திருச்சிறுமபலம்

திவ்யபரநதம்

முதலாபிரம—திருமாலை, 38

புலையற் மாதி ன்ன்ற புததொடு சமண மெல்லாவ
கலையறக் கற்ற மாநதா காணப்போ கேட்ப ரோரான்
தலையறுப் புனடுஞ் சாவேன சத்தியவ காணமி னையா
சிவையினு லிலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னுவான

பெரியதிருமெ டி—145-ஆம் பதிகம், 10

பொருகுபோ தியுமபிண்டியுமுமுடைபபுததானோனப் யாபா னியுள்ளுறை
தவகடேவருநதாங்க னுமேயாகவெனென ஓசமென்பாய
எவருமவா னவாதானவாந்நெறகதேததமலேவகடமமேவிந்நெரு
அவருவையகற்றினறடிமைதல்தாழிலுண்டாயே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

அ - அழகு, 37

அஃது, 69

அக்கபர்தன் - நாயாயிகம, தாசாரியன், 309

அக்ககூதகை, 21 330

அத்ததாரோவா 130

அதபா - ஒரு தெய்வமுரிவா
தமது கமண்டலத்திலிருந்து கா
லிரிமையாக காத்தனென்று அர
சமுதாய வேண்டுகோரால்
பூயியற்ற பெருகச செயலோ
அவ்வரசன் பரசராமருக்கு அஞ்
சித சம்பால் அடைக்கலம் புகுந
தபொழுது அவனைப் பாதுகாசு
தவா, தங்கெயிலெறிந்த சொ
டித்தோட செம்பியனைக் கொ
ண்டு காலிரிப்பும்பட்டினத்தில்
அதிர்விழா எடுப்பித்தோரா, 2,
119, 212

அகதிகள் - ஆதாரமற்றவர்கள், 151,
313

அகநகர் - உள்கா 19, 256, 258

அகநகாசு - நறம், 234

அகநாடகம், 21

அகநாணுறு - விட்டுத்தொகையுள்
ஏழாவது தொகையால் இத
தொகை தொகுத்தான் உப்புரி
குழிகிழா மகனுவான் உருத்திர
சனமன், தொகுப்பித்தான் பா
ணடியன் உகிரப்பெருவழுதி.
இன்னால் அகமெனவும் அகப்
பாட்டு எனவும் வழங்கப்படும,
14, 28, 31, 41, 60, 65, 254,
274

அகநிஷ்டலோகம், 8

அகம், 195, 255, 264

அகமலியுவகை, 168

அகல, 75

அகல்யை, 191

அகல்வாய், 198, 203

அகலம், 99, 201

அகலிருவானம், 210

அகவயின், 5, 20, 109, 111, 113,
165, 205, 209, 227, 275

அகவரை, 81

அகநிதம், 228

அகநாய, 74, 122, 137, 163-4

அகழி, 64

அகநல், 29, 11

அகந கரை, 131, 177

அகந பெருநகர், 290

அகந மனையாசு, 87

அகிஞ்சையாய்சனலோகம், 3

அகில, 96, 177, 305, 327

அகுசலவேதனை - துக்கவறி

இது பஞ்சஸகந்தகங்களுள் ஒன்
ருகிய வேதனையின் பகுதிமூன்
றனுள் ஒன்று, 381

அகைமலா - மலாந்த மலா, 275

அகநகாடு - துசையென்னும் அரசு
னுடையது, இதன் இராச
தானி கசையநகரம், 29, 99, 113

அகநம் ஆறு - வேதத்தின் அவய
வகனான வியாகரணம், சோதி
டம், நிருத்தம், சாதல, சிந்தை,
கலபம் என்னும் ஆறு தூல்கள்,
810

அகநகரீனா, 343

அகநகரம் - சைனகம் மூன்ற
னுள் ஒன்று, இது பன்னிரண்டு
வகைப்படுமென்பா, 316

அகநாடிவீதி, 94

அகநி - அகநினி, 194, 319-20

அகநுசம், 45, 204, 306

அகநோத்தர நிகாயம் - ஸூத்த
பிடகத்தின் பேருதப்பின

ஒன்று இவற்றிற் பிரதயிப்பிர
மாணதின் இலக்கணம் கூறப்
பட்டுள்ளதென்பா, 299.
அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு, 111
அச்சவவாயியா - குதிரைவீரா, 381
அச்சவீனி, 122
அசத்து, 362
அசீரி, 172
அசலன் - பசுவிறற்றிறபிறந்த ஒரு
முனிவன், 147
அசனையுள்ளவுபயதனம் விகலம்,
361
அசனனு, 361
அசனிலேயும்-கட்டியவகாரனுடைய
பட்டத்து யானை, 45
அசாநாரணம், 356
அசித்தம் நான்குவகை, 355-6
அசித்தகேசகம்பனா - ஒருமுனிவா,
147
அசுசிபாவனை, 383
அசுப்பாவனை, 337 - 9
அசுமபு - சிறுதிலலை சேறு, 96
அசுமததச்சன, 84, 236
அசுமர பலவகையா, 82
அசுமகோஷ போதிஸத்துவா -
புத்த சரித்தத்தை வடமொழியிற்
காப்பியமாகச் செய்தவா, 111,
268, 381
அசைலை (ஐ, ஓ), 34
அசோகமரம், 41, 267
அசோதரம் - ஐரவீனமென்னும்
காசனுடைய நகரம், 103, 104
அஞ்சல், 144, 154
அஞ்சனம், 200
அஞ்சிலோதி, 97, 255
அஞ்செவகமுந்ரா, 210
அஞ்செவசாயல, 69
அஞ்செவி, 59
அஞ்சொல், 62
அஞ்ஞானம், 106
அஞா - துன்பம், 189.
அட்டமிதிதி - பட்டினி இருத்தந்
ருரிய தினங்களுள்ளொன்றென
பாணை, அட்டமியில் பகலி
வண்ணலாகாதென்பா தரும்
துண்டையா, 35
அட்டமரலை - மடைப்பள்ளி, 218
அடா - தகடு, 163, 281

அடாசுருதமாகனா, 145, 166
அடப்பாணமுட்டை, 163
அடலருமுந்ரா, 179
அடிக்குவகோலம், 256
அடிகள், 34, 141, 230
அடிகில, 230.
அடித்தொழில், 217
அடித்தோழி - முசுறநேழி, 294
அடிதொடலாகிய குளுறு, 201
அடிபிசுழத்தல, 206
அடிமனை, 204
அடியாககு நல்லா - சிலப்பதிகா -
உரையாசிரியா, 22, 30, 64, 109,
117, 183, 150, 200, 205, 208,
213, 328, 330, 332
அடியினையாகிய நாவாய, 120
அடிவினக்கல, 271.
அடிதொழில், 176.
அடை 197,
அடைக்கலம் - சரண, 366
அடைக்கரை, 96, 103, 168 17.,
230, 278, 301
அடையாளமாலை - சோழபரம்பரா -
யாசுருரிய சூகதமாலை போல்
வது, 16
அடைலை, 303
அடைந்தொடாதல், 370
அடைவை, 248
அடைந்தல், 130
அடைமைவினி, 242, 255
அடைந்த - மெய்மை, 31, 179
அடைவகா பேயோ, 78
அணி - அழகு அபரணம், 40, 49
அணிகலம், 94, 195
அணிமாதியோக சித்திகள் எட்ட
238
அணிபலம் அணிதனறு, 100
அணுகுகள் ஐத்து, 313
அணுகுகள் செறிந்த உலகம், 129
அணுகுகள் நான்கு, 312
அணுகலணுதல், 225.
அத்தம் - அரியவழி, 145
அத்தயிருக்குரியன, 271
அத்தி - அஸ்திகாயம், இஃது ஐத
வகைப்படும, நிகண்டவாத நூல்
வழக்கு, 118.

அததிபதி - காந்தார நாட்டுள்ள
பூருவ தேசத்தரசன், நிலபதி
கணவன் இராகுலனுடைய தந
தை இவனது இராசதானி இட
வயமென்பது, தன் ஏமா
துன்னும் துறவு பூண்டோனு
மான பிரமதரும் னென்பவனது
கட்டளையால் அநகரை கீழிப்
பின் அதன் வடக்கேயுள்ள
அவந்திகரை இராசதானியா
கக கொண்டான், 102-4, 278
அததில்லன் - கங்க வம்சத்தைச்
சொந்த இராசன், 207
அத்துவைதவாசிகள், 234
அசுபலோகம், 3
அநா - வழி, 145.
அதன் மாததிகாயம், 318
அத்சயம், 221
அதமிதவதை, 294
அதமதுரம், 155
அநாசமுல வேகதன், 206
அநதகேணி - உள்ளே மறைத்
தையுடைய கிணறு, கரப்புநா
கேனியென்றும் கூறப்படும்
இதனை, 'பிரச்சன்னகபம்' என
பா வடதுலா, 211 - 2
அநதகாரம், 179
அநதணா, 58, 65, 142, 145, 147,
213
அதணா வீதி, 331
அநதணரிருவர், 149.
அநதணருவாதல், 146
அநதணுன்ன, 35, 247
அநதணா, 34
அநதப்புரம், 257 - 8
அநதம் - மரணம், 376
அநதரசாரிகள் - சாபணா, பௌத
தரில் வந்திபெற்றோர், 332
அநதாருசெல்லும் மந்திரம், 182
அநதாருசெல்லுவோர், 225, 260,
298
அநதாததீவகம், 290
அநதாததீவு, 5, 83
அநதாததிரியச செய்யும் மந்திரம்,
115
அநதாம, 87, 116, 172, 224, 275,
292.

அநதரி - தூக்கை, இவருக்கு
விந்தமலையில் தூராலயம் உண்டு,
225
அநதிகாலம், 203
அநதீமாலை, 66, 274
அநதிபென்னு மபசலைமெய்யாட்டி,
66
அநதில - அசை, அவலிடம், 92, 142,
150, 165
அநதிவருணனை, 65
அநதிகதணகதி, 67
அநதீகதணணர், 111
அநதுவயம் - சோககை, 305, 352
அநயதாசித்தம், 355
அநவயஞ்சாதித்தல், 352
அநதஞானி - மறகலி தேவன்
பெயர், 312
அநதவயம், 351, 362
அநாகாரி, 81
அநானமவாதிகள் - ஆனமாவென்று
ஒரு பொருளில்லையென்ப
சொல்லுவோர், 355, 375
அநானமா, 388
அநித்தம், 233, 276, 317, 351, 353,
358
அநித்தவாதி, 354
அநித்தியம், 354
அநிந்தன - பிரதங்குமானமகன்,
57
அநுமான, 225
அநுமானம், 305, 309
அநுமானவளவையில் மற்ற அள
வைகள் அடங்குமென்தல், 350
அநுமானவிருத்தம், 354
அநுமானாபாசம், 365.
அநுமேயம், 305
அநைகாரதிகம், 355 - 6
அநோமதாசி - பழைய புத்தாக்கு
ளொருவர், 360
அபபவாணிகா, 329
அபபிரகலோகம், 3
அபபிரசித்த சம்பந்தம், 354
அபபிரசித்த விசேடணம், 354
அபபிரசித்த விசேடியம், 354-5
அபபிரசித்தவுபயம், 354
அபபிரமாண சுபலோகம், 3
அபபிரமாணபலோகம், 3

அப்பிரோக ஸாதனம் - தன்னை
 எவ்வோனிலலாக கருவி இது
 பசுநிருசு சிறையும் காலும்
 போலவது சைனதுற் கொள
 கை, 318
 அபபு - ிர, 319
 அபபுச்சி, 182
 அபஞ்சிகா - காசியிலுள்ள ஓங்கத
 ணை வேதமோதுவிகருக தொ
 ழிலையுடையோன சாலியென
 பவனுடைய கணவன், 142
 அபதானம் - ஸூத்திர பிட்டுத்தனை
 சிறுதுறுபிலுள ஒன்று, 299
 அபாஹம், 360
 அபாவவன்மை, 301, 307, 309.
 அபிதாமபிடகம் - பெனததாகமம்
 ஸ்னநனுள்ளொன்று, 299
 அபிதாமவகை, 366
 அபிதாமாதத ஸங்கிரகம் - ஒரு
 பெனதததுவ இதில் அபிதாம
 வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன, 366
 அம்பரீதன் - ஓராசன், 179
 அம்பலபயீழகை, 150, 152, 158
 அம்பலம், 7, 152, 159, 178, 185,
 191, 196, 215, 218, 223-4, 250-
 51, 235.
 அம்பி-கப்பல, 316
 அம்பு, 95, 195
 அம்புக் கூடு, 221
 அம்மாளை, 252
 அம்மங்கலம், 388
 அம்மகலை, 225
 அம்மங்கணகதா, 12
 அம்மம், 111
 அமா, 111, 198
 அமாகாதவன், 197
 அமாகை, 149
 அபாகம், 65
 அமரகதரி, - பூமிசூதிர னென்னு
 மரசனுடைய மனைரி, புண்ணிய
 சாக்னைவளாதம் தாய், 9, 281
 அமாமுனிவன்கத்தியன், 2, 242
 அமரா, 367
 அமரர்கணம், 164
 அமராகோன, 194, 342
 அமரா கோணனை, 150
 அமரன், 248.

அமராபதி, 340
 அமலை - திரை, 178-9
 அமளி, 39, 89, 198
 அமிாதம் - உணவு, 123, 126.
 அமிாதுறழ் தேம் 48
 அமிழ்தம் நானருவகை, 337, 345
 அமுதசூயி - தெனமதுரையிற கலா
 சியமத்தள்ள சிந்தாதேவியால
 ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப
 பட்ட தெய்வத்தனமபுள்ள
 ஒரு பாதநிரம், இது தன்னுட
 பெயத அன்னத்தை எடுக்க எடுக்க
 கருதையாது மேன்மேலும்
 வளரச்செய்யுந் தன்மையை உ
 டையது, சிலகாலம் ஆபுத்திரை
 கையிலிருந்து பலவுயிரகருகருப
 பசித்தயரைப் போககி மணி
 பல்லவத்துள்ள கோமுகியெய
 னும் பொய்கையில் அவளுவிடப
 பட்டு அதிற சிலநாட்கிடந்த
 அப்பால் மணிமேகலை கையிற
 சென்று தங்கிப் ப் உயிரகரு
 டைய பசித்தயர்களைப் போக
 கியதன்றிக் காயசனடி கை
 யென்னும் ஒரு வித்தியாதர மூ
 கையினது தீராப்பசியாகிய பஸ
 மக வியாதியையும் போககிற
 டுத்து அற்துதி, ஐருயிரமரு
 து, உயிரமருத்த, ஐயக்கடிஞன்,
 குடு, கடவுட்கடிஞன், கடிஞன்,
 தெய்வப்பாதநிரம், பசிபிணி
 மருந்து, பலாதொழு பாதநிரம்,
 பாதநிரம், மாபெருமபாதநிரம்,
 உணவுருதுபாதநிரம், விருசைப்
 பாதநிரம் எனவும் இருதலுள்
 வழங்கப்படும், 6, 121, 123, 132,
 141, 152, 166, 177, 185, 205,
 237, 277, 285, 333, 341, 348
 அமுதபதி - இரலிவனம் னென்னும்
 அரசன் மனைவி, தாரை, வீரை,
 இலக்குமி யென்னும் மூவரையும்
 பெற்றவன், 104, 132
 அமுது, 111, 166, 180
 அமுதுறு திருகொல, 50
 அமுாததம், 357, 361, 368
 அமுாததி - உருவமில்லாதது, 318
 அமை - இல்லாத, 40.

அமைச்சர் - மந்திரிகள் அமாத
தெய்வனனும் வடமொழிச்
சொத்து இவர்கள் அரசாங்குரிய
ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவரை
யினர், 13

அமைச்சியல் மறுகு, 331

அமைத்தோன், 37

அமைதி, 52

அமைவுறு, 276

அயாததல் - மறத்தல், 193, 203,
256, 260, 279, 280

அயாதல், 223

அயாநது - மறந்து, மனந்தளர்து,
நிரம்பி, 20, 62, 65, 92, 130,
210, 214

அயாந்தொழிதல், 235

அயலுருக்கோடல், 260

அயாவுநாதது, 222, 234

அயிராணி - இந்நிராணி, 37

அயினி, 39

அரசசீனி, 94

அரசுதாசி - பழைய புத்தாக்குள
புருவா, 364

அரசுதது, 81

அரசுகககதல், 189, 266

அரசுகம் - ஆட்டம், 42, 87, 165

அரசுகியன் மகளிர், 88

அரசுகினிலக்கணம், 145

அரசுகு, 159, 189, 213

அரசுகு ஏழு - காவிரிப்பூம்பட்டி
ளத்திலுள்ள புத்தாலபத்திலிரு
ந்தவை, இந்நிரலிகாரவகளை
றுவ கூறப்படும், 336

அரசுநீதி, 52

அரசமரம், 122, 247

அரசா கொடுங்கால் செலுத்தத்
தலால் யாவரும் தத்தமநிலைமொ
றல், 261

அரசா முறைசெயினலலது பெண்
டாகருக கற்புசெறிவாது, 252.

அரசா புத்தத்திலிறவாது முப்புற
நிறப்பின் அவாகளை மே லு
கடைவித்தற்கு அவாகளுடம்
வபத தரு பபையிற் கிடத்தி
வாளாற் போழ்தல், 254

அரசருரிமையிலாடவ னுகார், 257

அரசவன்னம், 43

அரசரான செலவம், 165

அரசியல் வழக்கு, 51 - 2

அரசியன்மறுகு, 331.

அரசினங்குமரன், 68

அரசுக்கெடுத்தலமவருதல், 57

அரசுதலைவேகியவருமறையந்தனை,
128

அரசுதை, 82

அரசு, 256, 330

அரசியம் - நீலமுற்றம், 136

அரசம் - பாம்பு, முழக்கம், 89, 90
104, 222, 224, 260

அரசாயக்கடிப்பதை - வேம்பு, 88,
90

அரசு, 222, 265

அரசுறு - வாயலிட்டமுதல், 36, 33,
136, 377

அரசு, 37

அரசுகம், 298

அரசுதாணம், 30, 34, 56

அரசுவரசு, 105

அரசுகுரல், 65

அரிணம், 60

அரிது பெறுகிறப்பு, 190

அரிபுரம், 215

அரிஷ்டவாக்கம் - ஆறு பகையின்
கூட்டம், எவ்நது, காமமுதல்ப
ஆற்றையும், 121.

அருகத்தானம், 34

அருகத்துக்கள் - தியானங்கள் 85
தனுள் நான்காவதில் தேறிப
வர்கள், இவர்கள் உடம்பு நீய
கியவழிப புத்தபதம் பெறுவோர்,
333.

அருகன் - பக்குலி, 316, 335

அருகிலேன, 243

அருவகடி, 257

அருசுன்னுகிய பேடி, 34

அருடகண் கழிக்கு, 241

அருண்மொழி, 59

அருண்ணிவு - நறகுண்ம பத்தினு
னொன்று, 374

அருத்தாபத்தியனை, 301, 306,
309

அருத்தி, 194.

அருத்தவர், 71, 182, 271, 310

அருகதிறல், 115, 252
 அருகதுநாசாலை, 218
 அருகதுயா, 141
 அருகதுயிரமருகது, 286
 அருகதெய்வம், 68
 அருகதேமாத, 159, 192
 அருப்புககனை, 195, 223, 282
 அருமபெ, 128, 157, 216, 263
 அருமபல, 51, 192, 222, 224
 அருமபெறலிளமை, 255.
 அருமபெறனமனையான, 118
 அருமபொருள், 177
 அருவி, 180, 182
 அருஅரு, 237, 271, 369-70, 372, 373, 377
 அருள் - அன்பு, காரணத்தாற்றேன
 றும விளி, கட்டளை, 32, 131,
 185, 146, 213, 215
 அருளபுரிசெஞ்சு, 215, 218
 அருளறம், 104, 140, 161, 230,
 238, 274, 291, 383
 அருளறம் பூண்டவொருபெரும் பூட்
 கை, 61
 அருளிககேட்ப, 9
 அருளின இலக்கணம், 32.
 அருப்பபிரமா - உலகம் முப்பத
 தொன்றனுள் 28-ஆவதாக
 ஆகாசாகநதியாயதன் லோகம்
 முதலிய 4 உலகங்களிலும் மு
 றையே தங்கும் நான்குவகைப்
 பிரமகணங்கள் இவைகளைத்
 தியானம் ஐந்தனுள் ஐந்தாவதில்
 தேறினவாகனென்பா, 81
 அருப்பபிரஹ்மலோகம் நான்கு, 3
 அனாமதயிருமபு, 200
 அல, 145
 அலலல - துன்பம், 263
 அலலவை-பொயமுதலியவை, 247
 அலவறம் - பாவம், 175
 அலவி - அகவிதழ், 228
 அலவியங்கோதை, 115, 234.
 அலவியம் - புறநாடகம் பதினெண்
 றனுள்ளொன்று, இது திருமாலா
 டல் இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 37.
 அலத்தம் - அரகரு, 104
 அலக்கல் பலனுயிர், 272.

அலகை, 307.
 அலகுகல், 48, 222
 அலச - வருந்த, 102
 அலத்தகம், 76, 104
 அலத்தம், 104
 அலத்ததற்காலே, 166, 342
 அலமவருதல், 57
 அலா - பலரறிய நிகழ்த்துஞ் சொல்,
 மலர், 4, 20, 46, 245, 234
 அலா கெய்தல், 80
 அலரிமாலே, 58
 அலருறுத்தல் 224
 அலவலைமை - மனத்திறநேற்றிய
 தை ஆராயாது செய்யுத்தன்மை,
 182
 அலவுறறு - சுழன்று, 45 - 6
 அலவைப் பெண்டிர் - வியபிசார்
 கள், 14
 அலைக்கொல், 146
 அலைத்தல், 130
 அலைவலைமை - அலவலைமை, 142
 அவயயிப்பாவப்பிரகரணம், 144
 அவியம், 56
 அவையையா - தாயமார், 132
 அவத்திறம், 80
 அவதி - எலலை, 239
 அவந்திக்கொல்லா, 212
 அவந்திக்கரம், 103, 278
 அவந்திநாடு, 167
 அவம் - வீண், 85.
 அவா, 177, 237, 157
 அவல் - உணவின விசேடம், 304
 அவல்பபடிற்றறை, 80
 அவலம் - வருத்தந் தோன்றி நிற
 தல், 53, 261, 263, 377
 அவலவெவலினை, 232
 அவர், 380
 அவி - தேவருணவு, 165
 அவிதைய - துவாத்ச நிதானத்தான்
 னன்று, பேதைமை, 369
 அவிகயம், 89, 209, 265
 அவிராசவாதி, 354.
 அவிதகாசு, 165
 அவிப்பலி - வீராகன் தங்களுய்
 னைப் பலியாகக் கொடுத்தல்
 இது புறப்பொருளின பகுதியா
 கிய வாகைத் திணையின் துறை
 களுள்ளொன்று, 70.

அவையம், 144
 அமரு, 195
 அமுல - விடம், 259, 291
 அமுலவாயசகடலை, 75
 அமுலீமம், 171
 அமுலோம்பானன், 57
 அமுற்கணைகம், 150, 259
 அமுற் பிய குமிசி, 75
 அழிகுலம், 147
 அழிதகவு, 136
 அழிபுளமலைதகாயதுறககம், 125
 அழியல் - வருதாதே, 153
 அபிவினன் - வருத்த முடையாள, 20
 அமுக்குடை யாககை, 36
 அமுதரதகை, 73
 அமுதுகல்-வாயவிட்டமுதல், 53.
 அமுலம் - பரப்பு, 95
 அமுலிசிப் பூசல், 73
 அமுதி - அமுதது, 65
 அளக்கா - கடல், அளத்தைபுறட
 மயின் இப்பெயா பெற்றதென
 பா, 179
 அளவா - அளத்தற்றெழில் செய
 பவா, 324
 அளவு அளவியென நிறல், 298
 அளவை - அளத்தல், 127
 அளவைகளுள் இக்காலத்து வழ
 டுதுபன், 309
 அளவை பதது, 303, 308
 அளவையிரண்டு, 349
 அளவையிலக்கணம், 350.
 அளவைவாதம், 349
 அளவைவாது, 303, 309, 325 334
 அளவன் - அளிக்கத்தக்காண், 174
 அள, 224
 அறபுக்கடன், 298
 அறபுக்கெளிவி, 227
 அறபுச்சகதி - இருத்தி, 268
 அறபுதப்பாவை, 92
 அறபுதம் - ஆசனியம், 182
 அறவகாவாசுநறுடைப் பூதுகில்,
 39
 அறநைப்பரிசாரம் - விலைமாதாகள
 ஆடவரிடத்து அன்றன்று வாட
 கும விலை, 266

அறக்கதிராழி, 61, 110, 298
 அறக்கோட்டம், 7, 202
 அறக்கோல்வேந்தன், 165
 அறங்கடை - பாவம், 130
 அறங்கரியாகவருளசுரது, 131
 அறங்கேட்டல், 276
 அறச்சாலை-தருமசாலை, 332, 344
 அறச்செவி, 106, 108.
 அறஞ்சாநறல், 141
 அறஞ்செய மாககன், 156
 அறத்தகை முலவன், 337
 அறத்தகையாசனம், 100-101.
 அறத்தெறிகை, 339
 அறத்தின் விதது, 113, 180
 அறத்தினிலக்கணம், 291
 அறத்தினீட்டிய பொருள், 178
 அறத்தோ மனம், 68
 அறத்தஞ்சால்பு, 224
 அறத்தருளுஞ்சு, 140
 அறத்தெரிசாரம், 106
 அறம் - புண்ணியம், இஃது அருள
 றம், அன்புகொளறம், தாகுத
 கல்லறம், கல்லறம், பெரும
 சால் கல்லறம், மலையாவற
 மிக்கவறம், முன்னவன் போது
 யின் கல்லறமென்று இ
 டுது வற வழங்கப்படும, 105
 114-5, 177, 179, 216, 232, 247
 384
 அறபாடு, 108, 115, 161
 அறம் மூவகை, 366
 அறம் துணையாவது, 218
 அறமொழி, 121
 அறம் - கருமணல், 219
 அறல் லீனமுகம் நிலாமணல், 97
 அறவணவடிகள் - காலிரிப்பூ
 படமனத்திலிருத்த புத்த சக
 ததுள்ள ஒரு முனிவா, கோட
 லா கொலை புண்டது கேட்டு
 வருத்தியடைந்த மாதவிகரு
 தருமோபதேசஞ் செய்து துள
 பத்தறித்தறவுபூண்ச செய்தோ
 பா தபவகயம் லைவையததா
 ம தரிசித்ததன்றித் துச்சயனென
 னும் அரசனையும் மனைவியரோடு
 சென்று தரிசிக்கும்படி செய்த

வா, மணிமேகலைக்கு ஆபுததி
தீரன வரலாற்றையும் அமுத
காபியன பெருமையையும் உண
வளித்தலின் விசேடத்தையும்
எடுசதுக்கறிப பருண்டய
பசித துன்பங்களையும் போக்கு
மாறு செய்ததனறி அவனை வறிப
படுத்திய ஆசிரியரும் இவரே
தீவதிலகையாலும் கந்திற் பா
வைத் தெய்வத்தாலும் நிரம்பப்
புகழப் பெற்றவா காலிரிப்பும்
பட்டினத்தைக் கடல்கொண்ட
பிண்பு வளசி நகரத்தை யடைந
து அவலிடத்தே துறவு பூண்டி
ருந்த கோவலன் தந்தையோடு
உன்வளாலி அப்பாற் காஞ்சி நக
ரஞ் சென்று அங்கே தவமிழிக
திருந்தாரா, தரமை உணங்கு
வோராகு, 'அறிவுண்டாக' என
தும், 'வாயவதாக மினமனப்
பாட்டறம்' என்றும் இவா ஆசி
கூறியவாற்றால் எல்லோரும்
எப்பொழுதும் ஞானமுடையரா
கவும் தரும்முடையராகவும் இ
ருத்தல வேண்டுமென்றெண்ணி
யிருந்தாரென்றும், "கரைமுகி
யாககை நடுங்கா நாலி னுரைமு
தாளன்" என்றும், "நாததொலை
விலலை யாயினுந் தனாகது, முத
தலிவ யாககை வாழ்கபலலா
ண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத்
தலால் இவா மிக்க முப்புறறும்
சிறிதும் சொல்வனமை குன்றா
திருந்தாரென்றும் தெரிகிறது
இன்னும் 'பழுதறுமாதவன்'
எ-ம, 'துணி பொருள் மாத
வன்' எ-ம, 'கணற்றி மாத
வன்' எ-ம, 'மறவன் தீதத் மா
சுறு கேளவி, யறவணவழகன்'
எ-ம, 'அல்லவை கடிந்த வற
வணவழகன்' எ-ம, 'அறநதி
கழ நாலி னறவணன்' எ-ம,
இருதாலில ஆங்காங்குச் சிறப்
பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால்

இவ்வுது தூயமை முதலியன
இனிது விளங்கும், 6, 25-6 51,
113 - 4, 124, 182 - 5, 141,
152, 161, 165 - 6, 186, 232,
287-8, 250, 266, 270-71, 277,
289-90, 325-6, 334, 339, 344,
346, 349

அறவாசு, 240

அறவாசி, 100

அறவாசி, 61, 348

அறவாசியாளனவோன, 67, 113

அறவி - அறத்தைபுடையது, 110,
187, 234

அறவி நாவாய 110, 120

அறவியான - அறத்தோடுகூடியவன்,
20

அறவிலைபகாவோ, 128

அறவிலைவாசிகளை - பொருளைவிட
யாகக் கொடுத்து அதற்குத்தரு
மங்கொள்ளும் வியாபாரி, 123

அறவுரை, 106

அறமெயில், 230

அறவோர் - முனிவர், 216, 218

அறவோன் - புத்தன், 99, 107, 114,
178, 343

அறன், 166, 233-4, 276

அறஞ்ஞெம்படை, 218

அறிதலுமறிதியோ, 224, 235

அறிந்த பிறவியன், 107

அறிப்பிறப்பு, 108, 115

அறிபொருள், 234.

அறியாப்பாலகன், 79.

அறிவனூல, 306.

அறிவிலலாத சிறியா, 166

அறிவு, 52, 83, 141, 193

அறிவுண்டாகவேன்று கூறல், 271

அறிவுதலைப்பட்ட ஆயிழை, 255

அறிவு திரிதல, 255-6

அறிவு பாழாதல, 103

அறிவு பிரிதாயிது, 193

அறிவுரைத்தல, 223

அறுகு } - அறுகம்புல், 137

அறுகை }

அறுகவை, 337, 345

அறுவை, 75.

துறவையா - உடைசெய்வாரா, 331
 அறை - உவமவுருபு, சூசை, 82, 50-51, 217, 224
 அறைகூழல் 7
 அறைநதனா சாற்றல், 221
 அறைபோகமைச்சா - கீழறுக்கும் மந்திரிகள், 14
 அறைபோதல், 32, 97
 அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின் தன்மை நிகழும் போய், 82
 அன்புகொள் அறம், 335
 அன்புடனேயுயர் அருண்மொழி, 59
 அனமகன், 386
 அனநிற சேவல், 65
 அனநிறபேடை, 65
 அனநறப்பகல், 106
 அனநச சேவல், 64, 98, 208
 அனநதானம், 156, 333
 அனநப்புள், 40, 65, 208
 அனநமபட்டமயம் - ஒருதமிழ்துலகத்தியருபமாக உள்ளது, இது தருக்கசுங்கிரக தீபிகையெனவும் பெயர்பெறும், தாமியநறிய வடமொழித் தருக்கசுங்கிரகத்திற்கு உரையாகத் செலுங்குகளிய அனநமபட்டரென்பகரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுப் பின்பு திருவாகுடுதையாதிசை சிவஞான யோகிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, 350
 அனநமுட்டல், 350
 அநைதா - கன்னோயுண்டமையால் உண்டான செருக்கு, 90
 அனுமானம், 350
 அனுமானவளவை, 303-5, 309, 323 - 4, 349
 அனுமானவாபாசம், 365
 அனுமானவிலிருத்தம், 354
 அனுமானஸூத்திரம்-ஒரு பெனத்தால், அனுமேயத்தினில்க்கணங்களைக் கூறுவது, 350
 அனுமேயம் - பெனத்தாக்களுடைய பிராமாணமுதலான ஒன்று, 305
 அனுவாதம் - முன்னரே பெறப்பட்டதொன்றை வேறொன்று

விலித்தறப்பொருட்டுப் பின்னருடைய எடுத்தோதுதல், 2
 அநையது, 52, 180
 அஷ்டாங்கசீலம், 211, 365
 அஷ்டாங்கமாகக் கம்-ஸபியங்கத்திருத்தம் முதலியவற்றையுடைய வழி, இது நடுமொக்கமென்றும்கூறப்படும் 381
 அஸதேயம் - திருடாமை, 231
 அஸங்கிரகம் - இரவாமை, இஃது அப்பிரதிககிரகமெனவும் வழங்கும். இவ்வாறன்றிப் பொருள்களைப் பின்பு வேண்டிமென்று சேகரித்தது வைத்துக் கொள்ளாமையென்றும் பொருள்கூறுவா, 211
 அஸம்ஜஞாஸ்துவலோகம், 3
 அஸ்ரிமஸாபரமோதாம் - கொல்லாமை யே தருமங்களுள் மேலானது, 61
 அஸ்ரிமஸை - கொல்லாமை, 231
 அஸ்பாதமுனிவா - கௌதமா, இவா கையாயிக மதாசாரியா காலிற் கண்ணுடைமையின் இவருக்கு இப்பெயர் வந்ததென்பா, 309
 ஆ - பசு, 103, 143, 145, 150, 163 - 4, 306
 ஆகதினையபுராணம் - ஒருவடமூலம், பதினெண்புராணத்துமொன்றென னன்னுயிரக கிரந்தங்களை யுடையது, 105
 ஆகம், 224, 257
 ஆகமம், 309, 316
 ஆகமவளவை, 303, 306
 ஆகமவிரூபம், 354
 ஆகாசம், 318-9
 ஆகாசானந்தியாயுதனலோகம், 3, 81
 ஆகாயகங்கை, 2
 ஆகாயகமனம், 219
 ஆகாயசாரிகள் - சாரணா, 298
 ஆகாயபூ, 387
 ஆகுபெயர், 36, 45, 96, 143-4, 182
 ஆங்கண, 5, 17, 181
 ஆங்கத்து, 69, 76, 80, 101, 116, 130, 136, 186, 235, 237, 373

ஆங்கவா 113 131-5, 152 154
 ஆங்கவவா 68 87, 184, 218, 251,
 264
 ஆங்கவன், 62 68, 102, 112 - 3,
 138 157 182 - 3, 199, 218, 251,
 258 265
 ஆங்கவை, 140, 168
 ஆங்கனம், 25, 29, 121, 131, 170-
 7
 ஆங்காரவிகா, 319
 ஆங்கு 186, 232, 278
 ஆச்சரியம், 167
 ஆசனம், 99-100 100-7 109, 135,
 271
 ஆசனமரையமுதலி - உவஞ்செய
 லோகநாய சீபமம் எட்டிணு
 னொன்று, 386
 ஆசாநாயகன் 222
 ஆசாநகோஸ் - ஒரு தமிழ்நூல்,
 சுவகமருவிய பதினெண்ணீர்க
 கண்ககிழ்வு ஒன்று. இதனாச
 செயதவா பெருவாயினமுள்ளி
 யாபென்பா, 132, 300.
 ஆசிரியா நச்சினாக்கிரியா, 16-7,
 251, 2, 311
 ஆசிரியன், 125
 ஆசிரயாசித்தம், 355
 ஆசைநூல், 311
 ஆசைவகமதம், 312 313
 ஆசைவகவாதம், 325
 ஆசைவகவாதி, 325
 ஆசைவகன் 325
 ஆதையமுதலி - கருணை பதினாறு
 ஒன்று, 374
 ஆட்டியலைத்தல், 116
 ஆட்டிவாணிகா, 329,
 ஆட, 181
 ஆடகம், 47
 ஆடமஸிக - இவ் வகை, நீர்நிலுள்ள
 மலைகளுள் ஒன்று இது சமந்த
 கூட்டுமலர்மம் சமட்டென்மம்
 சமனெளியென்மம் வழங்கப்
 படும இதன் உச்சமில் புத்தனு
 டைய பாத்தீடம் உண்டென்பா,
 119
 ஆடகரு, 42
 ஆடலபாடலகு, 195
 ஆடலபுணர்த்தல், 83

ஆடலககணிகை, 118
 ஆடலாசிரியன் - கிருத்தகன், பரத
 நூலுடகூறிய பஞ்சாசிரியாக
 னுள் ஸ்வன் 87
 ஆடா, 29, 41, 90, 188, 159,
 199
 ஆடவா குறுகா அருங்கடிவரைப்பு,
 257
 ஆடி, 99, 210.
 ஆட்டம், 236.
 ஆடியசாகதம், 172
 ஆடியசாயல், 20
 ஆடுவகத்தியாணிசியபோல வேர
 ரோணி, 136
 ஆடை, 181, 195
 ஆண்கடன, 124.
 ஆண்டிலைபுள் - ஆணமகனதுரலை
 போன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகை
 பபட்சி, 73-4
 ஆண்டிலைபுள் தலைமுனைகின்னல்,
 78,
 ஆண்டு, 156, 181, 2
 ஆணமகன், 73
 ஆணு - கையம், 2
 ஆணை - கட்டளை, 32, 85, 217.
 ஆத்தன், 299, 311
 ஆத்திபு, 322
 ஆத்திமாலை - சோழர்களுக்கருக
 அடையாளமால், 16
 ஆத்திரேயம் - ஒரு வட்டநூல், வே
 தாயகமாகிய கற்பவகைகளுள்
 ஒன்று அததிரிமுனிவராத செ
 யப்பட்டது, 310
 ஆசானமுனிவன், 86, 100
 ஆசிரமதல்வன், 67, 113, 136, 141
 347
 ஆதிரை - சாதுவன் மனைவி; ஒப்ப
 யாவிலலாக கற்பினை இவன்
 தன் கணவன் இறந்தானென்ப
 து கேட்டு உயிரை விடுத்ததற்குத்
 தீயிற் பாயகது அது கூடாமை
 யால் வருத்தமுற்றிருந்து, 'உன்
 கணவன் விரைவில் வருவான்
 என்ககூறிய அசீரிசைக கேட்டுப்
 பின்பு அவ்வண்ணமே கணவன்
 வரப்பெற்றது அவ்வேடு கூடி
 வாழுகதிருந்தான் மணிமேகலை
 இறந்தபொழுது, 'பார்க்க மட்டு

சுலம் பசிப் பிணியறுக
எனது சொல்லி அமுதசுரபியில
முதலிற் பிசையிட்டவன் இவ
ளே, பதநிசிப பெண்டிரோன
றும் வானதரு கற்பினனென
றும் இந்நூலிற் சிறப்பிக்கப்பட்
டவன், 7, 168-73, 177-8
ஆதலமாகக் - மிக்கவறுமையை
யுடையோர், 45
அந்நிரதேசம் - தெலுங்குநாடு, 207
அந்நிகம், 810
ஆபதன் - உண்மையையே சொல்லு
பவன், 306, 316,
அபி - சாணம், இது வடமொழி
யில் 'கோபுரிஷம்' என்று கூறப
படும, 212
அபததமம் = ஆபதமம் - ஒரு
வடநூல், இது வேதாங்கமாகிய
கற்பவரகங்களை ஒன்று ஆபத
தமம் முனிவராத செய்யப்படு
டது, 310
ஆரபணவகனிலலாத தோற்றம் -
இயற்கை அழகு, 10
அபஸ்தமபருஹம் - ஒரு வடநூல்,
ஆபஸ்தமம் முனிவராத செய்யப்
பட்டது, இவ்வற தெரியைக்
கூறுவது, 90
ஆபஸவரலோகம், 3
ஆபுததிரன் - சாலியின் புதலவன்
பிறந்தநாள் தொடங்கி எழுநா
ளளவும் ஒரு பசு பா லு ட டி
வளாகக் வளராததன்மையால் இவன்
இப்பெயர் பெற்றான், அன
பும் அருளுமுடையோன் தென
மதுரையிற் கலாசியமத துள்ள
சிறுதாதேவியால் அமுதசுரபி
யென்னும் பாததிரம் பெற்றபு
பலவுயிரகளுக்கும் உணவளித்
துப் பாதுகாதது மணிபல்லவத்
தில் இறந்து பின்பு சாவகநாட்
ளின் நாகபுரத்திற் (Nagpur)
பசுவயிற்றிற் பொன்முட்டை
யில் தங்கிப் பிறந்து புண்ணிய
ராசனென்று பெயர்பெற்றவன்,
6, 8, 121, 123, 132, 135, 142-3,
146, 151-6, 159, 162-5, 185,
233, 248, 274, 276, 281, 286
மபல, 90, 328

ஆமகன், 114, 117
ஆபாதிநிகை - எருங்கைத் தோறக்கு
லி, 88
ஆயக்குடி, 306
ஆயகமல், 215
ஆயதொடி, 237, 259
ஆயததாரா, 26
ஆயதனம் - இடம், 375
ஆயபிறவி, 118
ஆயம் - மகனா கூட்டம், 88 - 9,
270, 273-4
ஆயமெடு - எண்பேராயம், இவை
அரசாங்கஞ்ஞ்ச சகாயஞ் செய
வேராராகிய எண்ணகையினரு
டைய கூட்டம் இவற்றை ஆடி
டமகாவாகக்மென்பா வடநூலா,
13
ஆயிதம், 210
ஆயிரகண்ணோலை, 158, 194, 265
ஆயிரவாரததாழியசிருகதடி, 63,
126
ஆயிழை, 101, 185
ஆயிழை - விகற்பப்பொருளைத் தரு
வதோர் இடைச்சொல். எண்ணி
டைச்சொல், 52, 71, 253, 291
ஆபுதகன் ஐந்து - சங்கம் முதலி
யன், திருமாலுக்குரியவை, 38
ஆகை - நிறத்தல், 91
ஆததவாயன், 35
ஆத்தி, 139
ஆபுனைதெரியல், 211
ஆரங்கண்ணி, 16
ஆரூர், 153
ஆரணங்காங்கிய பெருமபெயர்ப்
பெண்டிர், 194
ஆரணங்காங்கிய வருடவன், 182
ஆரணவ்வாதத், 112, 148
ஆரண வேதம், 311
ஆரம், 210
ஆரவாரிததழைத்தல், 43
ஆராமம் - உண்டாகக் பட்டசோலை,
உபவனமென்றும் வழங்கப்படும,
5, 21
ஆராமம் - தெலிட்டாமம், நிரம்
பாமை, 376
ஆரிடை - அரியவழி, 70, 145, 252
ஆரியப்பேடி - ஆரியசக்திநிற
பேடி, 37

ஆரியபரியேஷண ஸூத்ரம் - மத
த்யமரிகாயமென்னும் துலி
பகுப்பினுள்ளொன்று இதில் புத்த
சரிதர கூறப்படும், 366
ஆரியவாசா - கனகன விசபன முத
லியோரா, 301-2.
ஆரியனமைதி, 288, 276
ஆசிருன, 105, 203
ஆருயில தமியேன, 78
ஆருக்லாடடி, 79
ஆருமினமையினரும்பினியுற்றோ,
184
ஆருயிர, 237, 259
ஆருயிர மருததுவி, 180
ஆருயிர மருது-சோறு, 111, 123,
180-81, 178, 237, 342, 344
ஆருயிர முதலவன, 155, 159
ஆருயிருண்டது, 78-9, 225
ஆருயிரோம்புன, 155, 158, 161
ஆருயிரோம்பும் ஒரு பெருமூட
கை, 82
ஆல, 307.
ஆலமா செலவன - சிவபெருமான,
39
ஆலம் - ஆமம், 94
ஆலமயில, 43
ஆலோ, 73
ஆவணி, 121
ஆவதை, 236
ஆவதொன்று, 80
ஆவம் - அம்பருததுணி, 221
அவி - புதை, 356
ஆவினகடைமணியுஞ் சா ஸ்ருகசுட,
252
ஆழகடற் பவவம், 44
ஆழி, 252
ஆழித்தாழி யகவரை, 81
ஆழிதொட்டான், 252
ஆழியகருணை - சக்கரவானகிரி, 88
ஆற்றுப்பாலகா, 75, 91
ஆற்று மாககன, 183, 205
ஆற்றுமாககன அரும் பச்சைவேரா,
128
ஆற்றிடைப் பெருமபோப்புரிதல,
214
ஆற்றுதல - உசலுதல, 158
ஆற்றுதுணை, 183, 295
ஆற்றுகாககளிப்போரா, 128

இதறுப்படுத்தல, 38
இதறுவது, 123, 153
இதறிமாரிபினறிகதோரா, 17
இது - யாறு, 219
இனமா, 359
இன்றவா - அமைந்தவா, 22
இனகதம், 23
இளைத்திடுநாய, 7, 220
இஸதானம் - பலரும் வந்திருத்த
சூரிய சிறுத்த இடம் 34.
இசைத்தல், 140
இசைத்த வட்டிடை, 87
இசை, 222
இசைநகரத்ததல, 218.
இசைவெரிபொத்தி, 222
இசைமம் - அறையும், 15
இசைகதம் - குறிப்பு, 222
இசைகவன் - இவன், 223
இசைக்காரா - பாணா, 330
இசைச்சொலனவை, 127
இசைத்ததல, 206
இசைப்பாடல், 210
இசைப்பாணா - பாணசாத்தியருள
ஒருவகையாரா, 330
இசைப்படுத்தினுசொல், 53
இசையாசிரியன் - தோசாரியன்
பாத்தது லுடகூறிய பஞ்சாசாரிய
ருள ஒருவன், 87
இசையினிலிவக்குத தோற்றமு,
201
இசையுந - ஒப்பன், 40
இஞ்சி - கோட்டை, 64.
இட்டகாலத்தது, 231
இட்டசாபம் கட்டல், 296
இட்டுவாயக்கண்ணடை, 34.
இட்டகா, 267
இட்டகை ஒருவகை வாதத்தியம்
வினைககிரியைகள் இட்டகையாற்
செய்யப்படுத்தலின் இஃது இப்
பெயர் பெற்றதெனபா அடி
யார்க்கு நல்லாரா, 88
இட்டகா - முதலேசாதி விசேடம்,
327
இட்டகழிகாமம், 109, 196
இட்டகழிநெஞ்சத் தின்மை யானை,
200.
இட்டகழி மானமலை, 109
இடபம், 121, 164

இடமவரையறுத்தல் - தவஞ்செய்
வாக்கூரிய நியமங்கள் எட்டி
ஹன் ஒன்று, 386
இடமுறை முழுமுறை வலமுறை
வாரா, 102
இடா, 154, 228, 232
இடவயம் - அதர்பதி எனலும் அரச
னுடைய நகரம், காந்தாரா -
டிப்பூருவதேசத்திலுள்ளது இட
வயமெனவும் வழங்கும், 103
இடவயின், 163, 287
இடிகருரன் முழக்கம், 91
இடபுறுமுழக்கு, 14
இடிண், 32-3
இடுக்கண், 48 258, 266, 294
இடுகதற்குன்றம், 211
இடுபிணக்கோட்டம், 84
இடுபொருள்-பிறாவலிடம் பொரு
ள், 216
இடுமபை - துன்பம், 14, 49, 198,
376
இடுமணல், 180
இடுவானவேண்டி - இடவிரும்பி,
249
இடும, 218
இடை - காலம், சமயம், 51
இடைச்சேரி, 306
இடைச்சொல், 189, 253, 291
இடைநிலை - நடுவிலிற்றல், 122
இடைநிலைவரைப்பு, 328
இடையாமம், 152
இடையிடமொழிதல் - தவஞ்செய்
வாக்கூரிய நியமங்கள் எட்டினுள்
ஒன்று, 386
இடையிருளயாமம், 84, 93, 171,
198, 223
இடையினறு, 154
இடையூறு, 304
இணா - புகுகொத்து, 98.
இணை - இரண்டு, 270-71, 275.
இததியுத்தம் - இதநிர பிடகத்தின்
செற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299
இதழ - பூட்டல், 210.
இதன்முன், 41.
இதூஉம், 203
இதை - கப்பற்பாய, 44, 46, 160
இதயம் - பொறிகள், 859
இதிரசூலம், 275

இதிரகோடணை, 62, 86, 188.
இதிரபாசம், 269, 349
இதிரசெப்பு, 128
இதிரசனம், 828
இதிரநிர்வன், 213
இதிரவிகாரம் ஏழு - காலிரிப்பும்
பட்டினத்தான புத்தாலயத்தில்
இதிரனூல நிருபிக்கப்பட்டுள்ள
ஏழரங்குகள் புத்தசங்கத்தார
இருத்தற்கு இடமாக இருந்த
வை, சாரணர்கள் இவற்றிலிருந்
து பொளத்தாக்கங்களை உபதே
சிதராகுகளென்று தெரிகிறது,
298, 332
இதிரவல்லின தோற்றம் தேவா
களுடைய தோற்றத்திற்கு உவ
மை, 67
இதிரவிழா - அகத்திய முனிவா
கட்டளைவின்படி துங்கெயிலெ
நிந்த தொழித்தோட செம்பி
யனெனலும் அரசனூல தொட
வகப்பட்டு வருடாதோறும் காலி
ரிப்பும் பட்டினத்திற சோழ
பரம்பரையோரால இதிரனுக்கு
நடத்துப்படுவதை உற்சவம்,
இதனை நெடுமுடிசு கிள்ளியென
லுமரசன் செய்யாதொழிந்தமை
யாலேதான காலிரிப்பும் பட்டி
னம் கடலாற் கொள்ளப்பட்டது,
இஃது ஆயிரங் கண்ணோன
விழாவெனவும், விந்நர கோடணை
யெனவும், இவகச்சாரதியெனவும்
இதநூலில் வழங்கும், 14-5, 29,
31, 86-7, 269, 289, 347
இதிரவிழா நடக்கும் நாட்கள் இரு
பத்தெட்டு, 12
இதிரவிழாவிற்குக் காரணம், 1
இதிரன் - தேவராசன் அவன்
துங்கெயிலெநிந்த தொழித்
தோட் செம்பியனூல விழாக்
கொள்ளும்படி வேண்டப்பட்
டான், மணிபல்லவத்தில் புத்த
பீடிகையை நிருமித்துத் தரி
சித்தோருடைய பழம்பிறப்பைப்
புலப்படுத்தும் பெருமையை

அதற்குண்டாகி அதனைப் பாதுகாக்கும்படி தீவதிலகையென இம் செயல்பு பெண்ணையும் உயிரிதகான உயிரகளைப் பாதுகாக்கும் ஆபத்திரணுகு உரமளித்தற்கு வந்து தனபாரத்தையை அவன் மதிபாத்து தெரிந்து இரப்போரைக்காணாது அவன் வருத்தம் உண்ணமழை பெயவித்து எவலிடத்தும் வளமுண்டாகச் செய்தான், தனது ஆசனமாகிய பாண்டு கம்பாந்தந்து நடுக்கத்தால் உலகிலுள்ள அறிவியல்புடையார்களுச் செய்ய வேண்டியவற்றையறிந்து விரைந்து செய்பவன் சாவநாட்டுள்ள நாகபுரத்தரசர் இவன் பரம்பரை யியா, 4, 12, 14, 16, 29, 118, 125, 128, 155-7, 165, 194, 222, 280, 342, 347-8

திரை ஆயிரவகை பெற்றது, 194

திரை மருமான, 275

திரியம், 301, 306, 372, 375

தப்பி - சிப்பி, 308

இம்பா, 296

இம்மை, 35, 323

இம்மம் - ஒருமலை, செந்துடவெனென்னுஞ் சேனை பதநீரிக கடவுளாகிய கண்ணகி உருவத்தைச் சமைப்பித்தற்கு வருவித்த கல இம்மலையினே. அதுமேருவென்று கூறப்படும், 194, 293

இம்மவரம்பனெடுகு சேரலா, 4, 5 - ஒரு சேனை அவன் உட்காடடாசாக்கள் வென்ற இம்மமலையின் தனது குடில்களினையாகிய விற்பொறியைப் பொறித்தமையால் இப் பெயர் பெற்றான் விடாச்சிலை பொறித்தவேதன் எ-ம், இம்மவரம்பன் எ-ம், நெடுஞ்சேலாத் தன்னும் கூறப்படுபவன், இவனுக்கும் சிலப்பதிகாரக்கதைத் தலைவனாகிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோனாக கோவலனென்ப

வனுக்கும் சிறேகம் உண்டென்று தெரிவினறது, 335-6

இரிதல, 31

இமிகுடலவரைப்பு, 183

இமையமாலவரை, 301

இமையலி, 194

இமையோர், 200

இயக்கம், 276

இயக்கு, 49

இயங்குமயியங்கும், 36.

இயமாளை - யாகதலைவன், 309

இயலகுன்ன, 60

இயலபன்வை - பிரமாணங்களுள் ஒன்று. இசைவை வைப்பவர்க்கு மென்பா வடதுலார், 306

இயலபு - வைப்பாவம், 372

இயலபுநயம் - நுற்றமை முதலிய நான்கு நயங்களுள் ஒன்று, 371, 385

இயலபு பன்னிரண்டு, 272

இயலபு மிகுத்தலை, 383

இயலாசிரியன் - கள்ளுன் பரதது லுட கூறப்பட்ட பஞ்சாசிரியர்களுள் ஒருவன், 87

இயவு - வழி, 143

இயற்கைப் பொருளை இறநெனக்கின்றது, 307

இயற்புபொருள், 272

இயற்றல், 297

இயன்ற - இயற்றிய, 47

இயைநதுரை, 383

இரணியகருப்பவாதிகள் - பிரதமவாதிகள், 234

இரத்திமனறம் - இலகைதமரம் ஐந்தாம் மனது, 74 [331]

இரத்தினங்களை விற்கும்வாணிகர்.

இரத்தினர்வம் - மணி பல்லவமென்னுங் தீவிற்கு அயலிடத்தே புள்ளதாகிய ஒரு சிறுதீவு. இலங்காதிவமென்றும் கூறப்படும் இதிலுபுத்தருடைய பாதப்படிமை அமைக்கப்பெற்ற உச்சியையுடைய மலை (சூடமஸ்க) ஒன்றுண்டு, 110, 114 - 20.

இரத்தினபுரி, 119

இரத்தினவேலக்காரர், 212

இரத்தினவாழ்க்கை, 158, 197, 285

இரப்போரா, 130, 157, 205
 இரவிநுலம் 268
 இரவில் துயமையில்லாத ணவைப
 புரியாமை 231.
 இரவிவனமன் - அசோகா நகரத்
 தரசன், அமுதபதியின் கணவன்,
 இலகருமியின் தந்தை, 93, 104,
 132,
 இராககடைவேசை, 242
 இராகவன், 307
 இராகவேகம், 109, 196
 இராகி - சேழ்வரகு, இஃது எண்
 வகைக் கூலத்தின் ஒன்று, 9
 இராநுலன் - உதகிபதியெனலும்
 அரசனாகு லபதி வயிறறிந்
 பிறந்தான், இலகருமியின் கண
 வன் திட்டிவிடமென்னும் பாம
 பால இறந்து பின்பு உசயகுமர
 னாகப் பிறந்தோன், 104 - 6,
 109-10, 112, 118, 129, 147,
 231, 259, 279
 இராசசிருக நகரம், 114
 இராசதானி, 167, 297
 இராசப்பெருந்தொரு, 11
 இராசமாதேவி - செடுமுடிகளின் லி
 யின் மனைவி, உதயகுமரனுடைய
 தாய், மணிமேகலை கூறிய
 அறமொழிக்கட்கிப் புத்தர்சோ
 கம் நவகின்வன உவந்து இயற்
 பெயர் சீர்த் - இவன் மாவா
 பரம்பரையிற பிறத்தவன், 211,
 231-3, 253, 255-6, 258-9 261,
 264-5, 269-71
 இராசகுலி, 105
 இராததிரி, 203 - 4
 இராபபு - இராதிரியில் மலரும்
 மலர், 323
 இராமா, 307
 இராமன் கடலை கடந்தது, 174
 இராவணன், 307.
 இரியல - செருவல், 148.
 இரீஇ - இருத்தி, 50.
 இரீஇய - இருத்திய, 330
 இருவகடலுத்த மண, 245
 இருசார், 141.
 இருட்கலப்பு, 132
 இருட்பாறலின், 60

இருடி, 147
 இருணமயசகம், 152
 இருதநி-விகதி, 110, 230, 238
 263, 269
 இருதன் - சில, 121, 164
 இருநதெயகம், 229
 இருந்தேர துவார-மாகதா, 330
 இருநிதிகிழவன்-கோவலன் தந
 தை, 95
 இருநித்செவ்வம், 247
 இருபபுசசலாகை, 307
 இருபாற்பெயரிய உருகெழுமூதா,
 4, 45
 இருபிறப்பாளன், 29
 இருபெயரொட்டு, 32, 75, 222,
 301, 371
 இருபபுயிர-இவகையுயிரகளுள் ஒரு
 வகையென்பா, சைனனூல் உழ
 கரு, 315
 இருமப்பெருவாக, 77
 இருமருகது-சோதம் தண்ணீரும்,
 123
 இருமை - பெருமை, 181,
 இருள் - மயக்கம், 230
 இருளகூரதமனம், 139
 இருள்பரந்து கிடந்த மலரதலையுல
 கம் 133
 இரேகதா - பழைய புத்தாக்களுள்
 ஒருவர், 369
 இரோ 41
 இரோனகம் - எட்டுநகரங்களின்
 மனம், 82.
 இரோபொருளுவமை, 45, 67
 இரோபுகள், 90
 இரோதுசாராத இன்மை யழகரு -
 அதுவகை வழக்கினுன்னொன்று,
 371, 382, 384
 இல்லதுசாராதஉண்ணம் வழகரு -
 உழக்கியக வழக்கினுன்னொன்று.
 371 382, 384
 இல்லறத்தார்க்குரியசீலம் - கொல
 லாயம் முதலிய ஐந்து, 231.
 இல்லறத்தாரில் கிஷ்டாபராக்ருரிய
 சீலம் - கொல்லாமை முதலிய
 எட்டு, 231
 இல்லறத்தெயகம் - வீட்டுத்தெய
 கம், 94.
 இல்லோரித்தல, 156

இலவழகரு, 308

இவ்வாழகை, 885.

இவ்வாழகைகளம், 178

இலக்கணம், 369

இலகரு, 870

இலகருமி - இராவிவன்மனுக்கு அமுதபதி வயிற்றிற் பிறந்தவன், தாரை விரை யென்பவர்களின் தங்கை. இராசுலனுடைய மனைவி, திட்டிவிடத்தாற் கணவன் இறந்தவுடன் சீப்பாய்ந்து உயிரை நீத்தவள், சாது சக்கரனென்னும் முனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியத்தால் இவளே மணிமேகலையாக வந்து பிறந்து பௌத்த தருமம் கேட்டனளென்று தெரிகின்றது, 54, 93, 104, 109, 118, 118

இலகொளிலிஞ்சையன், 182

இலங்காதீபம் - இரத்தின தீவம் எனப்பைதப் பாகக, 119-20

இலங்காதீவு - இதிறபுத்த தலமாகிய மலையொன்று உண்டு, 225, 336

இலங்காநகரம், 179

இலங்கைப்பூமிசாஸ்திர சுகிரகம், 119

இலச்சினை - அடையாளம், 100

இலஞ்சி - பொய்கை, 42, 96-7, 121, 161

இலகைதமரம் நிற்கும் மனதம், 74

இலவந்திகை - யந்திரவாவி, 30, 326

இலவம் - இலவமரம், 41

இலவிதழ், 221

இலங்க புராணம் - பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய சைவபுராணம். பூவகாண்டம் உத்தரகாண்டமென்னும் பெரும் பகுப்புகள் இரண்டினையும், நிறுபகுப்புகளாகிய கடுசி - அத்தியாயங்களையும், உடுபுக - செயபுட்களைப் முடையது. இந்நூலாசிரியா குலசேகர பாண்டியரென்பவர், 179

இலையமுதிடுவோர் - வெற்றிலை விற்போர், 329

இழிதல், 108

இழினென, 812

இழுகி - வழுகி, 231

இழுகருதல் - தப்புதல், 279

இழுகிய, 69

இழமென்சுமமை, 154

இழைத்தல் - செய்தல், 84, 210

இளங்காற்செலவன், 211

இளங்கின்னி, 340

இளங்கோவழிகள் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியர், இவா மலையாட்டில் வஞ்சிக்கரத்திருநாடு அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் தாசனாட்டைய புத்திரர் சேனை செங்குடவெனுடைய தம்பி இதனால இவா முதலில் இளங்கோவென்றும், தறவுபுண்டலையாற் பின்னா இளங்கோவழிக் கென்றும் பெயர் பெற்று மதுரைக்கூல வாணிகன்சாத்தனார் மணிமேகலையை இயற்றி இவரைக் கேட்பித்தாரென்று இந்நூற்பதிகத்தால் தெரிகின்றது இவரைச் சேரமுனியென்றது கூறுகா, 9, 189, 296, 300, 332.

இளங்கோன், 48, 58-4, 252, 259

இளம்புதி, 143

இளமரக்கா - இளஞ்சோலை, 12

இளமை, 51, 196, 198, 247-8

இளமைபருவம், 52.

இளவனஞாயிறு, 108

இளவேய்ததோள், 263

இளவேனில - இளவேனிற் பருவம், 121, 211, 216

இளி - இசை, 204.

இளிவு - அருவருப்பு, 72

இளைப்பு, 310

இளையான் - தங்கை, 93

இறறு - இததன்மைத்து, 297

இறத்தல் - கடத்தல், 64, 125.

இறத்தகாலம், 369

இறத்துதழீ இயவெச்ச வுமமை, 106, 218, 274, 370

இறத்திருளகூரத்தலிடை யிருளயாமம், 84

இறப்பு, 89

இறவி னுண்புகல், 220
இறவு - இழுவாநீன், 220
இறங்கு - சோனம், எண்வகைக்
கூலத்தன், 9
இறத்தல் - தங்குதல், 6b, 266, 284
இறதி - மாணம், 283
இறதியிலின்பம், 35
இறதியினதகதி, 137
இறநகப்பலக, 102
இறம்பு - குறுங்காடு, 211
இறம்பூதி - மிசயம், 221, 266
இறவரை - பெரியமலை, 296
இறை - அரசன், மறபம், இறப்பு,
கை, தங்கல், 45, 192, 201, 256,
309
இறைகூரும் - தங்குதல்கை, 74
இறைகொண்ட, 48.
இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்ச
மொனும் மெய்ப்பாடு, 111
இறையனாகப்பொருள் - ஓர் இலக
கண்தால், கனலியல்லென்றும்
பெயர் பெறும் இசை ஆசிரி
யர் மதுரைச் சோமசுந்தரன்
வுள்ள கூறுகிய இறைப
ரை, இது 60 குத்திரங்களை
உடையது, இதன் அருமை பெ
ருமையையும் இதுசெய்யப்பட்ட
தற்குக் காரணத்தையும், "உல
கியெரிந்தது (5) எனனும்
கல்லாட்சு செய்யுளால் உணரக்,
53, 296
இறையுறை புறவு, 89
இறைவனே, 147
இறைவன், 156, 234, 316.
இறைவி கோட்டம், 74
இன்பச்செவரி, 60
இன்பதுன்பங்கள் அனுபவம்,
315
இன்பம், 372, 381.
இன்பவுலகு, 234
இன்மை - பததுப் பிரமாணங்க
ளுள் ஒன்று இஃது அபாவமெ
னப்படும், 304
இன்மைப்பொருட்கு, 370
இன்மையினுபயாவி யா விருத்தி,
364
இன்மைவழக்கு - அறுவகை வழக
கிணுள் ஒன்று, 371, 382, 381

இன்று - இல்லாமல், 297
இன்னம், 96, 101, 280
இன்னரம்புனம், 165
இன்னன், 267
இன்னப்பிறல், 140, 230, 274
இன்னாலிசையொலி, 73-4
இன்னிளவேனில், 211
இன்னுயிரிழந்தயாககை, 95
இறியன்கூறல் - நற்குணம் பதது
னுனொன்று, 374
இளைத்து, 40, 11
நகுகிது, 69, 84, 118, 260, 370
நகுகிவன், 57, 96, 141, 147, 152.
169, 177, 197, 251
நகுகிவன், 222, 224, 252, 275
நகுகென்பது தன்மையை உணரத்
தல், 158
நகுகெனவரவு, 118
நட்டம், 376
நடுகிதை, 232
நாடுசெய்ச்சலினை, 156.
நாடுபொருளால், 155
நகுகிவகருமின்பம், 157
நகுகிடல், 78, 82
நகுகிதாழி, 72
நகுகிதாழி, 73
நகுகிதாழி, 72
நகுகிதாழி, 69, 79
நகுகி - பிணைசுகிதற்கு அடுக்கும்
விறகடுக்கு, 171, 227, 252
நகுகி - இழுத்து, 89
நகுகிதாழி, 156
நகுகிதாழி, 75, 91
நகுகிதாழி, 236
நகுகிதாழிக்கு இரங்கா திருத்தல்,
113, 149, 283
நகுகிதாழிக்கு இரங்கா திருத்தல்,
130
நகுகி - இவ்வலகு 374, 378
நகுகி - நகம், 221
நகுகிதல் - சொரியல், 102, 111
நகுகி - அவந்தாட
முன் தலைநகம் பிரச்சிதா, நன்
னென்னும் அரசனுடைய இரங்க

தாளி இப்பெயர் தமிழில் உரு
 னசயெனவும் பழங்கும, 122,
 167.
 உச்சிப்பொழுது 111
 உச்சிமீயிசை, 119
 உச்சவாசம் - தூலுறுப்பின் பெயர்
 விசேடங்களுனொன்று இது
 வடனாலாயித் தசுருமாசரித்தி
 ரம் முதலியவற்றில் உழங்குகரு
 கிறது, 112.
 உசாஅம், 201
 உட்கோள, 223
 உடகவி, 305
 உடகருயிரவாழக, 114
 உடம்பிட்டு, 162
 உடம்பிற நேருன்றம் பாடிமுன்று,
 272
 உடம்பு, 133, 176, 197
 உடகமுதல, 259
 உடற்பின்வு, 45
 உடற்றல், 143
 உடன்புணாப்பு - சமவாயம், 321
 உடனிகழ்ச்சி, 170
 உடனுறைவாழ்க்கை 291
 உடனாட்டி, 151.
 உடிகை, 336
 உடுத்த கூறை, 172
 உடுப்பன், 157
 உடுப்பு, 39
 உடை, 34, 181, 291
 உடைதலப்பட்டோன், 191
 உடைதலமாககன், 176
 உடைதலை, 74
 உடைதருமபம், 75
 உடைநெய்வோர், 331
 உடையுயிர் - மெய்ச்சுதல், 139
 உடையோரீதல், 156
 உணகன், 88
 உண்டல், 181.
 உண்டாகெறி - சம்பவங்ளைய, 307
 உண்டி, 112, 157, 291.
 உண்டிகொடுத்தோருயிர்கொடுத்த
 தோர், 129.
 உண்டையுருட்டல், 159
 உண்டொழிமிசில, 151, 166.
 உண்ணுமுண்ணேன், 229

உணுகோன்பு, 84-5, 161, 164
 182
 உண்ணுகயக்கம் 89
 உண்மென-உண்ணுமென்று, 95
 உண்மை-சம்பவங்ளைய, 807
 உண்மைப்பொருள், 323
 உண்மையறிவு - சத்தியஞானம்
 367
 உண்மைவழக்கு - அறுவகைவழக்க
 ளுள் ஒன்று, 371, 382, 384
 உணங்கல்-வந்தல், 174, 220-21.
 உண்-சு, 377
 உணாந்தையுணாந்தல் - பிழமாண்டு
 பாசங்கனெட்டிணுனொன்று, 309
 உணாவிலபூதம், 323
 உணாவு - விஞ்ஞானம், 237, 271
 320, 370, 372, 375
 உணாயுடைப்பூதம், 323
 உணாகபாழாடி, 108
 உணாவ்வாழிகாலம், 129
 உணவின்விண்டம், 110
 உணர்வு 191
 உத்தமத்தோரகருவி - மத்தனமுத
 லியன், 210
 உத்தமபிழங்குகள் - ஸ்தேரர் அங்
 லது ஸ்தவீரர், 299
 உத்தமசுதாரம், 238
 உத்தமன் - ஆரியவாசருனொருவன்
 301
 உத்தராரத்தம், 112.
 உத்தி - மீசாததல், 327
 உத்தியானம் - உய்யானம், அரண்
 வியோடும் காவற்றோலை, 31
 உதி, 222
 உதயகாலவருணனை, 91
 உதயகுமரன் - காலிரிப்பூமபட்டின
 ததரசனாகிய கெடுமுடிக்கின்.
 யின் புதலவன், மண்டமகலைபா
 ல் விருப்புறம்புப் பலருறை அங்
 ளிடஞ்சென்று இரந்து பின்னி
 னேருன், முடிவில் அவன் காய
 சண்டிலை யென்னும் வித்தியா
 தரமங்கையின் வடிவங்கொண்டு
 திற்ப அவவிடத்துச்சென்று அவ்
 வித்தியாந்தரமங்கையின் கண்ட
 னாகிய காஞ்சனனென்றும் வித்
 தியாதரனுடைய வாளால் வெட்ட

ணெடான், இவன் பெயர் இளங
கோனெனவும் வழங்கப் படும,
5, 7, 30, 44, 49, 53-4, 85,
105, 109, 112, 134, 167, 188-
91, 194, 196, 199, 201-5, 217,
219, 220, 222-3, 225-6, 232,
240-41, 250-51, 258, 265-6,
277

தயணகுமாரகாலியம்-ஒரு தமிழ்
நூல் வதஸதேசத்தரசனான
உதயணகுமாரனுடைய சரித்திர
தளையகூறுவது, இதுமுதல்வில
ஐந்து கவிஞருடைய பாபிரத
தையும் பின்பு ஆறு காண்டங்க
ளையுமுடையது உவறறன் ஒரு
சைக காண்டம் 116-கவிகளையும்,
இலாவணகாண்டம் 30 கவி
களையும், மகதகாண்டம் 35 கவி
களையும், உததவகாண்டம் 35-
கவிகளையும், நரவாணகாண்டம்
61-கவிகளையும், துறவுக காண்ட
ம் 65-கவிகளையும் உடையன,
இதனாலாகியா பெயரும், அவா
காலம் முதலியனவும் விளங்க
வில்லை, 167

தயணன் - வதஸதேசத்தரசன்
இவன் 'வததவன்' என்றும் வழ
ங்கப்படுவன, 167.

தயணன்கதை - ஒரு தமிழ் நூல்
இது பெருங்கதையென்றும் வழ
ங்கப்படும, 10.

தயணன் மாதிரிகள் - இடபன்,
உருமணனுவா, யுகி, வயத, க
னென்னும் காலவா, 167

தயததிரகுருநபு புரியாமை சில
வகைகளுள் ஒன்றெனபா, 231

தாசினம் - உபேசை, 388

தானம் - குத்திரபிடகத்தின் சிற்
றுறுப்பினொன்று, 299

உதைததல் - தெறிததல், 88

உப்பமைகாமம், 40

உப்புநிலம், 112

உப்புவிற்போ - உமணா, 329

உபகாரவாமா - தசகுமாரசரித்திர
களையும் உடனாவது உறுப்பட்
ளென பததுககுமாரர்களு னொரு
வன், 70

உபகாரிகள், 95

உபதேசம், 261

உபசயம், 350, 352

உபயதன்மலிகலம், 360 - 61

உபயாசுத்தம், 355

உபயாலியாலி - ச, 360

உபயைகதேசலிருத்தி, 356-7

உபவனம், 29.

உபாசகா = உபாஸகா - பெளத்தர்
ல இவ்வறம் டுத்தம் ஆடவா,
327

உபாசகை = உபாஸகை - பெளத்தர்
ரில இவ்வறம் டுத்துபவன், 327
உபாததியாயன - வேதங்களை யோ
னும் வேதத்திற சிலபாகங்களை
யேனும் வேதாங்கங்களை யேனும்
சீவனத்தின்பொருட்டு ஒதுவிப்ப
வன், இப்பெயர் தமிழில் உவாத
தியன், உவாததியான், உவாத
திகன், உவாததி யென்று பலவா
ருக வழங்கும், 142

உபாதாயவரு - இருவகை யுருக
களுள் ஒன்று, 381

உபாடனம் - பற்று. பன்னிருத்தா
னத்தொ டுன்று, ஒவ்வொருபொ
ருளிலும் ஓட்டிக் கொள்ளுதல்,
309, 372

உபாயபாமிதை - மேட்டிசோபாய
மாகிய மாகக்கூரனை தசபா
மிதையுள் ஒன்று, 297

உபேசுடாதமகளுளம் - பிரமதான
பாசங்களுடையு ளொன்று,
கண்டுணராமெ யெனப்படும
308

உபேசுடாபாவனை - பாவனையையா
னது ஒன்று எவ்வாறுயிரகளையு
மைமாகப் பாலித்தனும் விரும்பு
வெறுப்பினறி இருத்ததுமார,
387-8

உம்பா, 264

உம்பனம் - உப்பனம், 264

உமமைவனை - பழுவனை, 294

உமட்டியா - உப்புவிதரும் மகப்பா,
329.

உமணா - உப்புவிதரும் ஆடவா, 329

உயிழை, 220

உயத்தல், 251

உயதி - பிழைப்பு, 263, 230

பயமின, 271
 உயயானோர், 258
 உயயானம் = உதயானம் - 589
 வினையாடல் உதயானோர், 31
 உயககம் - வருத்தம் 89
 உயககோடல், 230, 279
 உயகருநோய வருத்தம் 27
 உயாளில புலகம், 283
 உயாமணிபட்டிகை, 245
 உயவல் - வருத்தத்தை, 31
 உயா - வினா, 228
 உயிர், 34, 138, 162, 177, 229, 237
 உயிரககடர்ந்துதேர, 70
 உயிரககாப்பிட்டு 191
 உயிரககு உணம்பு உறைபுருமல்
 உலாமல் உதரிலை, 291
 உயிரககோடை, 129
 உயிரககருவீனப்படை வினா புல
 காலே இனபுரும துன்பமும் காட
 டல், 272, 373
 உயிரகக அறுவகை 108, 272, 373
 உயிர் காயலன் 163
 உயிர் கோறல், 175
 உயிர் கடுகாள, 259
 உயிரத்தகதை, 347
 உயிரத்தல்-போகருதல், மோதல்,
 267
 உயிரப்பனமை, 251
 உயிரப்பிப்பெயாப்புழி, 161, 164
 உயிரமருது - சோறு, 180, 216,
 286
 உயிரமுதல் - உயிரும் இசைநி மும்
 மனமும், 306
 உயிரவழிகு பெருநெறி, 137
 உயிரவேறிடத்துப் பிறத்தல், 17
 உயிரணு, 812
 உயிராமுலகம், 272, 373
 உயிரிழந்தயாக்கை, 95
 உயிரிழசெய்தோர், 241
 உயிருடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள
 கீணப்பின பயனை மறுபிறப்பில்
 அவவுயிரடைபுமனப்பது, 130
 உயிரொடு வேவேன, 129
 உரகாதுயரபொழித்தோய, 126
 உரம், 21, 312
 உரவுசினம், 46
 உரவுசமுலம், 95

உரவோர், 175, 250, 270, 275,
 297
 உரவோன், 51-2, 129, 141, 239
 212
 உரிமை - மனைவி, 30, 257, 276
 உரிஞ் - உருவி, 36.
 உரு, 379
 உருகுதத்தட்டார், 329
 உருகெழுமீயா யோன், 44
 உருட்டி - உதிர்த்து, 28
 உருத்தல், 251, 259, 275, 296
 உருத்திராபதினெருவா, 16
 உருத்திரன்-ஆரிய அரசர்களுக்கொ
 ருவன், 301
 உருத்து - தோற்றி, 181, 226
 உருப்ப - கோபிதக, தோனத, 99
 135, 168, 180, 228, 241, 243
 உருப்பசி, 265
 உருபுமயககம், 116, 258
 உருபுவிரித்தல், 117
 உருவகம், 111, 200, 203, 298
 உருவம்பெயாப்ப, 54
 உருவஸகதம், 381.
 உருவிலானன் - மனமதன், 48, 51,
 276
 உருவுகொண்ட மின், 67
 உருளை, 252
 உருப்பபிரமா-உலகம் முப்பத்தொ
 ன்றணு பன்னிரண்டாவதாகிய
 பிரதமகாயிகலோகம் முதலிய
 பதினாறிலும் இருக்கும் உருப்ப
 பிரதமகணங்கள், இவா பதினாறு
 வாகயினா, 3, 81
 உருப்பபிரதமலோகப்பதினாறு, 3
 உருப்பருபம் - உயிருடம்புமட்டி
 கூட்டம், 389.
 உரை-புகழ், 5
 உரைக்கேன் - உரைப்பேன், 135,
 141, 176
 உரைத்ததை, 102
 உரைப்பொருள், 69, 285.
 உரைமுடிவு, 51 - 2
 உரைமூதானன், 134, 271.
 உரைமென்-சொல்லுமென்று, 249
 உரைமோ சொல்லுமென்னுமேவல்,
 34, 146.
 உரையளவை, 306.

உலகநோன்பு - துறவாது வி ர த வ
காததல, 60, 68

உலகம் - ஈனமக்களுடைய ஒழுக்கம்,
11, 108, 121, 215

உலகம் முப்பத்தொன்று - காரக
லோகம், திரியகலோகம், பிரேத
லோகம், ஆகரிகலோகம் என்
னும் பாபலோகம் கானகம், ப
னுஷ்ய லோக மொன்றும், மகா
ராஜிகலோகம் முதலிய ப்ேவ
லோகங்களாறும், ப்ரஹ்மகாயிக
லோகம் முதலிய உருப்ப ப்ரஹ
மலோகம் பதினாறும், ஆகாசா
னந்தியாயதன லோக முதலிய
அருப்ப ப்ரஹ்மலோகம் கான
கும், 3, 81, 138, 373

உலகமன்னவன், 15, 30, 80, 239

உலகமூன்று, 272, 373

உலக மெல்லாக தேவனிட ட மு ட
லுட, 310

உலகா - உலகத்துள்ளா, 245

உலகவறவி - ஊரமபலம், காவிரிப
பூம் பட்டினத்திற சுகரவாளக
கோட்டாதனை சம்பாபதிகோ
யிலின் முனபுனது பலருமவந
து தவகுதறஞரிய தருமசாலை,
இதுபோன்றதை 'உலோகோப
காரிகா' என்பா வடநூலா, "
பலாபுகத்திறந்த பருவாய வா
யி, லுலகவறவி" என்று இந்நூ
லிற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்
னது, அமபலப் பீடிகை யின
றும், பொதியிலென்றும், மனற
மென்றும், மனறப்பொதியிலெ
ன்றும் கூறப்படும, கந்திறபாவை
புள்ள இடமுமிதுவே, செலலுந
தோறும் மணிமேகலை இதனை
வலஞ்செய்து தொழுதே இதி
லேறினான்றென்று தெரிகின்றது,
7, 15, 43, 91, 184-5, 191, 196,
217, 219, 245, 250, 274

உலகவிடைகழி - ஊரவாயில், 15.

உலகவிருத்தம், 354.

உலகியற்சொல் - உலகவழக்கு.
இதனை 'லெனகிகவசனம்' என
பாவடநூலா, 310

உலகுதுயாகெடுப்ப, 104

உலகுதொழுததோன்றல, 164

உலகுயக்கோடல், 279

உலகதபிறவி - போனபிறவி, 285

உலப்பு - கேடு, 76

உலார்பாப்பெருங்கடல், 137

உலம்பினிவனம் - செளதம்புத்த -
பிறந்த இடம் இக்காலத்தில்,
'லம்பினி' என்று வழங்கப்படு
கின்றது, 367

உலககுருகு, 23.

உலையாவிடு, 371

உலோகசுகரம், 111.

உலோகவாதம் - ஐதிகப்பிரமாணம்
307

உலோகவிருத்தம், 354.

உலோகாயத முதலிய சமயங்களா
று, 304

உலோகாபதன கொள்கை பூதம்
கானகென்பது, 323

உலோகோபகாரிகா, 91

உவகை, 138, 168.

உவகைக்கண்ணீர், 143.

உவமவளவை - உபமானப் பிரமாண
ம், பததுப் பிரமாணங்களுண்டு
ன்ற, 303, 306

உவமயுருபு 44, 224, 251, 326

உவமானம், 309

உவமை, 95

உவவனம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்
தைச்சாராத ஒரு பூஞ்சோலை,
புத்தபாடி பீடிகைபுள்ள ஒரு
பளிக்கறையை புடையது, மணி
மேகலை பூப்பறித்ததற்குச் சென
ருளென்பது கேட்டு, உதயகும்
ரன் அவனைக்கண்டு கைக்கொ
ண்டுசெல்லுதற்கு முதலிலவகுது
முயன்றவிடம் இதுவே, மணி
மேகலா தெய்வம் அவளுக்குக்
காட்சிகொடுத்தது அவளை மணி
பல்லவத்திறகுக் கொண்டுபோ
னவிடமும் இதுவே, 5, 32, 41, 67,
85-6, 97, 112-3, 134, 198, 227,
239, 260.

உவன - பின்புறத்திலுள்ளவன், 39

உவா இரண்டு - பெளரணீமையும்
அமாவாஸ்யையும், 35.

உவாத்தி } - உபாததியாயன,
உவாததிகள் } 142, 146, 148
உவாததியான் }
உவாமதி, 248
உழத்தல் - வருத்தல் 27, 140,
152, 182, 217, 250, 262, 294
உழிஞ்சில, 74
உழிஞ்சுப்படை, 325.
உழை - உழை, பாணசுடம்மசன்,
37
உழையோ - பக 42, 30, 11
உளவரி - வேற்றுமையுடைய கொள்கை
பாண்டவா விராடநகரத்துப் பி
ரிது வடிவம்கொண்டாறபோல
வது, 203, 227, 242, 325
உள்ளககளை, 250
உள்ளகம், 197, 221
உள்ளது - உள்ளிடது, 5, 42
உள்ளது சாராத உண்மைவழக்கு -
அறிவுகை வழக்கிலுள்ளனது,
371, 382, 384
உள்ளது சாராத வினாமை வழக்கு,
371, 382, 384
உள்ளது தன்னிலுள்ள ரூபம் மூன்று,
273
உள்ளதெறி - சம்பவவளவை, 307
உள்ளம் - விஞ்ஞானம், 146, 147
உள்ளிட்டறவை, 75
உள்ளீடு, 131
உள்ளு - உள்ளானென்னும் பற
வை, 98
உள்ளுறை, 176
உண்பபடுதல் 68
உணவியுய்வகை, 138
உணாதல், 65
உள்ளிலலானன், 247
உள்ளி—உள்ளி—கிணைது, 113
உண்கரும், 76
உற்றது } 20, 136, 227, 240,
உற்றதை } 260
உற்றதழியுதலியுமுறபொருள் கொ
டுதலும், 256
உறகம், 151.
உறகுவோருணாக, 375
உரு - உருமல், 139
உருதவன், 216
உறியிலே வைத்த குண்டுகை, 31
உறந். 206.

உறதியற்றவன், 243.
உறதுணை 236
உறதுயா—மிகுதனபம், 85, 139
226.
உறயன், 35, 156, 175
உறபொருள், 177
உறதாரா - ஆயுதமுதலியவற்றிற்
குத தோலால உறைசெய்யவா,
880
உறைபதி 139
உறைபன், 72, 78, 89, 205, 291
உறைவிடம், 51, 131
ஊங்கை - முன்பு, 239
ஊசல், 209, 212
ஊசி வணிகனுக்குவமை, 147
ஊட்டிருளமுடம், 91
ஊட்டல், 104
ஊட்டறசெவல், 281
ஊடு, 210, 215
ஊண்டிலைதற்றிய ஆண்டிலை, 73
ஊண்டைசெயினமை - உண்குதலி
விருப்பமினமை, இது கடவு
செய்வார்க்குரிய வழிகாட்டல்
ஊள் ஒன்று, 386
ஊனெலியரவம், 158, 185
ஊனெழிமகதிரம், 258, 260
ஊதுலை, 100
ஊதுலைக்குருகு, 205, 204
ஊம—ஊ—ஊம், 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

ஊழலினை 225, 296.
ஊழமுட்டம் - முலையடிப்பாடா
யப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக
குமிட கன 224.
ஊழடியுட்டு 224.
ஊழி, 64.
ஊழிதோறுழி, 215, 249
ஊழிமுதல்வன், 80.
ஊறு, 237, 271 304, 320, 370, 372,
375, 377
ஊன், 174, 176, 215, 221.
ஊன கணிஞர் - மூரிதா, 236
ஊனபிண்டம் 76
ஊனுடைமரக்கன, 216
ஊனுடையுயிர், 139, 283
ஊனுயிர், 160, 183.
ஊஞ் - கூரமை, வேல, 204-5,
216
ஊகலிமுதல், 125
ஊசம் எணவகை - குறைந்த இயல்
பையுடைய எணவகைப் பிறப்பு,
140
ஊசவனுமானம், 305
ஊசல, 40
ஊசாமண்ணைசை, 213
ஊசியோர் - ஒழிக் தோர், 72.
ஊடி - வைசியா பெறுவதொரு பட்
டம், 47
ஊடிருமரன் - கா லி ரிப பூமபட்டி
னத்துள்ள ஒரு வணிகன், அரச
றை கொடுக்கப்படும் ஊடிப
ட்டம் பெற்றோன். மணிமே
கலை உவவன்கு சென்றதை உத
யருமரனுக்கறிவித்தவன், 47 - 9
ஊடிப்பட்டம் - வணிகர்க்கு அரச
ர்களாற் கொடுக்கப்படவதொ
ருபட்டம், 219
ஊடிப் பூ - ஊடிப் பட்டத்ததாகரு
அரசரார் கொடுக்கப் படுவதான
பொருள், 47, 246
ஊடிதமொழி இன்கு செபுவது,
306
ஊததல-உயாததல், 243.
ஊததுக்காட்டு, 360
ஊப்ப - ஊப்ப, 95.
ஊன - சோட்டம், 310
ஊனகாற்புணமான, 60
ஊஞ் - கரடி, 174

ஊண்ணிடைச சொல், 71, 253, 291
ஊண்பிறக்கொழிய விறக்கோய, 125
ஊண்பேராயம், 18
ஊத்திரத்தான், 55.
ஊதிர்காலம், 380.
ஊதிதல - தோன்றதல். என்றத்
காரணத்தை இல்லையாககல, 370
ஊமறை, 29
ஊரது தழீஇயவெச்ச உமமை
203, 241
ஊருளுறுதல், 191.
ஊதிர்ககிணறு, 211-2.
ஊதிர்காலி, 326
ஊமனை - தாய, 78, 112
ஊமிதிநபிததும, 99.
ஊததல், 154
ஊதியது - நோத்தது, 48
ஊதுமறைபுஞ்சுட்டு - மதினுறுப்
புககளுள் ஒன்று, எப்புமைகளு
கரு நடுவேயுள்ளது, ஊயிலென்
துவ கூறப்படும், 64
ஊயாமையலைன், 193, 261
ஊயல், 39, 84, 91, 237
ஊயிறபுறவாயில், 79
ஊயிறபுறவிற்குக்கை, 300
ஊயிறு, 41, 51, 192
ஊயினா, 201
ஊரிபொத்தி, 204, 222.
ஊரியிலவம், 41
ஊரிழிகாக்கன, 176
ஊருக்கமலை, 36
ஊருத்தம், 216.
ஊருமனறம் - இடையருக்களிலுள்ள
அம்பலம், 208.
ஊருமையொருத்தல், 60
ஊருவை - கழுது, தலைவெருத்த
உடல் சிவந்திருக்கும் பருத்து, 77
ஊல-விளக்கம், 249.
ஊலை, 62
ஊலனை, 97, 263, 295.
ஊவம் - துண்பம், 113, 318
ஊவயுயாக காயினும் ஊவகல்மே
ணமும், 259.
ஊவயுயாகும் பொதுவான திரு
மேனி, 100
ஊவனசெய்யும், 195

எழிலாகம், 257.
எழினி - சிரைச்சிலை, 54
எழுதகோலெலையினிற்றல 50
எழுத்தாராய்ச்சி, 810
எழுதிய - பண்ணிய, 92 221 220,
235
எழுதுகன, 65.
எழுதுகோல - வட்டிகை, 47
எழுதுவரிககோலம், 87
எழுதுவீழ்சில்லை, 98
எழுநாளைல்லு, 847.
எழுநாய, 28, 80, 265-6
எழும, 154
என்னுதல் - இகழ்தல் ஒத்தல், 111,
156, 218 234-5
என்னுரை, 187
எரறி, 46
எறிதருகோலம், 256
எறிநிரைப்பெருங்கடல், 171
எறிதுடி, 89
எறும்புகடையயன்முதல், 60
எனகோ, 63.
எனபு, 221, 287, 290
என்றயமலடி யெனதல், 154
என்றிதம், 236
என்னுறையோ, 79
என்னுறறி, 68
எனைப பொருள் - எல்லாப பொரு
ளும், 308
எகதேவன் - புத்தனபெயர்களு
ளொன்று, 279
எகாந்தம், 857
எகவினன, 107
எடலிழதாரோன, 202
எடா ஆண்பால் முன்னிலைப்பெ
யா, 153
எத்துதல் - துதித்தல், 140, 190.
எத்தொலி, 89.
எதம், 60, 308, 349
எது, 27, 88, 86-7, 110, 113, 305,
350.
எதுசகையம், 356
எதுசீகழ்ச்சி, 27, 41, 86, 105, 140,
237.
எதுப்பொருள், 851
எதுப்போலி, 354-5
எதுமுதிராதது, 86
எது மூன்றுவகை, 359

எப்புழை - ஏவறை. அகத்துள்
ளோ புறத்தோமேலெய்தற்கு
மலின பீது அமைக்கப்பட்ட
துவாரம், 64
எமககட்டுரை, 302
எமம்-இனபம், பாதுகவால், 63, 228
எமாந்த, 159, 192
எமாந்தருப்ப, 157
எயப்ப, 221.
எ - உழவு, 263
எபு, 153
எலககமத்தார 256
எலாதி - பதினெண் தீபகணகந்
தூல்களுள் ஒன்று 291
எலாதுகவிழந் மண்டை, 72
எவறசிலதியா, 266
எவறபன்மை, 156
எவறபன்மை உயிர மெய்கெட்டு
சுகாரம்பெறல், 146
எவுறுமருளு, 95
எழனுருபுலிரித்தல் 199
எழிலைப்பாலை - ஒவ்வொரு காமப்
புலம் எவ்வெழிலைகளை உடைய
தொரு மரம் இதனை, 'ஸப்தபா
னம்' என்றும், 'அபுகசகம்' என
றும் கூறுவா வட்டினலா, இதன
மலாநாற்றம் யானையின் மத
நாற்றத்திற்கு உவமை கூறப்
படும, 204
ஏற்றரிமுரசு, 14
ஏற்றுண, 158, 197
ஏனுகிராயனா - பெரிய புராணத்
தக கூறப்பட்டுள்ள 63-நாயன
மார்களுள் ஒருவா, 251
ஏனாதிப்பட்டம்-அரசனாற படைத்
தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்ப
டும பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று,
251
ஏனாதிமோதிரஞ் செறித்த சேனா
பதி, 252
ஏனோ-மற்றையோரா, 154
ஐககணை, 54.
ஐககுறுதுறு - கடைச்சுவகப்புல
வாகன அருளிச்செய்த எட்டுத்
தொகையுள் மூன்றாவது. அகத்
தின பகுதியாகிய மருதம் முத
லிய ஐககுறு திணைகளுள் ஒவ்
வொன்றையும் முறையே நூறு

நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்க
குவது, 41
ஐங்குடல், 247
ஐஞ்சந்தி - ஐந்துதெருக்கள் கூடு
மிடம், 931
ஐதிகவளவை - பததப் பிரமாணங்
களுனொன்று, 304, 307
ஐத - அழகியது, 107
ஐந்தலையாலின் சிற்றதாரமல, 254
ஐந்திரம் - ஒருவடதால், இரந்திரஹ
செய்யப்பட்ட தாகிய வியாகரண
மாவவியாகரணத்துள் ஒன்று,
310
ஐம்படை (ஐம் படைத்தாலி) - காவ
லாகக் குழைதகலின் நழுததிற
புட்டுவதோர் ஆபரண விசேடம்
காததற் கட டுளாகிய திரும்பு
டைய ஐந்து ஆய்தங்கள் மால்ப
பொன்றை செய்யப்படுதலின்
இஃது இப்பெயர் பெற்றது, 18-11,
89
ஐம்புலவேழம், 201
ஐம்பூதம், 309
ஐம்பெருங்குழு - மந்திரிகள் முந்லிய
ஐந்து வகையாரின் கூட்டம் இந்
னைப் பஞ்சமகா வாககமென்பா
வடதாலா, 18,
ஐயக்கடிஞை - பிச்சைப் பாததிரம்,
151, 215
ஐயப் பாததிரம், 214,
ஐயம் - பிச்சை, பிரமாணபாசங்களு
ட்டனொன்று, ஸந்தேகம், 250,
260, 308
ஐயரி, 230
ஐயரியுண்கண, 8, 172
ஐயலி - வெண்சிறுகடுகு, 38
ஐயலிக்கடிப்பகை, 90
ஐயலித்தலாமம்-மதிலுள்ள பொறி
வகைகளுள் ஒன்று, அடுக்கு மரநி
லையென்று சிந்தாமணியற் கூறப்
பட்டுள்ளது, 328
ஐயாவோ, 99
ஐயாறு, 310.
ஐயென - விரைய, 135
ஐயெனலிமி, 258.
ஐயை, 382.
ஐயகைச்சமயம், 325, 349
ஐயர், 265

ஐயிலின் கிடகலையின்றல, 50
ஐக்கல, 215
ஐதிதல, 196, 221
ஐட்டித்தாருதல, 387
ஐட்டிய - சபதஞ்செய்த, 18, 17, 217
ஐட்டு, 314
ஐடிமரம், 170
ஐடியாவுள்ளம் - தனராத்தமனம், 74
ஐடுவகுளிமைமுடிவல், 98
ஐடுவை - ஒரு மரநிசேடம் 74
ஐண்பொருள், 178 - 9
ஐதரமுடிவ, 111
ஐதரொலிப்பவனம், 192
ஐதுங்கிய - சென்ற, 219
ஐப்புமையளவை, 306
ஐப்புரவு, 156
ஐரீதி, 51
ஐருங்கின்றய, 166
ஐருங்குடனமாயக பெண்டிர், 71
ஐருகிதை, 50-51, 100, 190, 257,
267
ஐருசொன்னீரணமய, 160
ஐருதல், 121
ஐருநரி, 29, 43, 50, 98, 168, 172,
191, 223
ஐருதான், 164
ஐருநிறம்பட்டது, 137
ஐருதுறதுகாலவா, 265
ஐருபத்தொருவா, 265.
ஐருபொருட்பணமொழி, 113, 143,
146, 150, 265.
ஐருமுகவெழினி - ஒருமுகத்தைபு
டைய திரைச்சலை, 54
ஐருவீரொருவா, 152
ஐரோருணம், 321
ஐலகுகொடி, 88
ஐலலுகெறியறம், 176
ஐழிகென, 177
ஐழிப்பு பாரிசேடவளவை, 307
ஐழிலினது - விடாமல், 260
ஐளனெரி, 172
ஐளி - அரசனிடமுள்ள தெய்வத்
தனனம், 214, 276, 304, 320
ஐளித்தல், 86.
ஐளித்திறையிடங்கள், 211
ஐளிப்பினுமுதலினை யூட்டாது கழி
யாது, 296

ஒளிபுறவாள, 18
 ஒற்கா—ஒல்கா—தளராது, 164, 290
 ஒற்றததல், 88
 ஒற்றன், 297
 ஒற்றமைசயம் - காணருமங்களுள்
 ஒன்று, 371, 385
 ஒற்றகுதண்டம், 206
 ஒன்பதுவழிமுறை முன்னேன், 337
 ஒன்றையொன்றென்றல், 308
 ஒங்கியகேள்வி, 234
 ஒங்கியசிறப்பு, 267
 ஒங்கியமூதா, 219
 ஒங்கிருத்தெரு, 65
 ஒங்கிருமபறதலை, 75
 ஒங்கிருவானம், 168, 244, 248
 ஒங்கிருளயாமம், 251
 ஒங்குயாசமந்தம், 114
 ஒங்குயாபிறங்கல், 173
 ஒங்குயாபெருஞ்சிறப்பு, 147, 158
 ஒங்குயாபோதி, 141
 ஒங்குயா மலயம், 11
 ஒங்குயாவானம், 275
 ஒங்குயா விழுச்சா, 11
 ஒச்சதல், 45, 253
 ஒச்சை - 'யோச்சா' எனலும் வட
 சொற்றிதைவு, 318
 ஒட்டி, 262
 ஒட்டை, 197
 ஒட்டிமோடும், 100
 ஒடு, 151, 153, 196, 237, 256, 285
 ஒத்த - வேதம், 144, 311
 ஒத்தந்தனா, 58, 150
 ஒதி - அவதிஞானம், கூ.தல், 63, 97,
 263
 ஒதை, 78, 91
 ஒப்ப - நீக்க, 370
 ஒம் மணிபதமேஹும் பெனத்தா
 ஐப்பபதொருமந்தம், 32, 110
 ஓர் இடைச்சொல், 63
 ஓர்கோலை, 139
 ஓரா - உணராது, 29, 264
 ஓரி, 78
 ஒல்கமண்டபம்—ஸபாமண்டபம், 18.
 ஓவாது, 143
 ஓவியசெய்தி, 55, 192.
 ஓவியச்சேனை—சித்திர சேனனென
 ஹு காதருவன், கதிற்பாவை
 யில் அதிட்டித்திருக்கும்துவதிக

னென்னுதெய்வத்தின் ரணபன்,
 236
 ஓரியநூல் - நாடகமகளிராக குரிய
 நூல்களுனொன்று, 22
 ஓவியப்படுத்தல், 69
 ஓரியம் - சித்திரம், 38, 55, 177, 202,
 212, 245
 ஓவியமாககன், 330
 ஓவியன் - சித்திர மெழுது வோன் .
 55
 ககாதன - காந்தமன்னென்று மரச்ஹ
 னைய காவற்கண்ணையின் புதல்வ
 ன், போர்செய்யவந்த பாகராமரு
 கரு முன்னே அவ்வரசன் தோன்
 ருதொளித்தபொழுது அவர்கட
 டனையாற் காவிரிப் பூம்பட்டினத்
 திலிருந்து செங்கோல் செலுத்தி
 யவன், தன் புதல்வா இருவருள்
 இளையோன் பார்பனி மருதியை
 பும, மூத்தோன் வணிக மாதாபி
 ய விசாகையையும் விருமபித் தீவ
 குசெய்யமுயன்ற ரென்பதை க
 கேள்விபுற்று அவரை வானாலத்தி
 ர்தவன் . பூவற்ற பாதுகாக்கப்
 பட்டமையின் காவிரிப் பூம்பட்டி
 னம் காக்கதி யென்றுபெயா
 பெற்றது, 242-3, 245, 249
 ககனம், 110, 336
 கருகதா - பழைய புத்தாக்களுள்
 ஒருவா, 869
 கங்கவம்சம் - இப்பரம்பரையில் அத
 திமலன் என்று ஓராசன் இருந்த
 தாகத் தெரிகின்றது, 206.
 கங்குல், 95
 கங்கை - ஒருகதி, இதன் கரையில்
 மனைவியிரோடு துச்சயராசன் தங்
 கியிருந்தபொழுது பாத பங்கய
 மலையைத் தரிசிக்கவந்த அறவண
 வடிகள் கண்டு அம்மலையைத் தரி
 சிக்கும்படி அவனுக்குக் கூறினா,
 கண்ணகி வடிவஞ் சமைத்தற்கா
 கக கற்கொணாதற்கு இம்யஞ்
 சென்ற சேனை செங்குட்டு
 வன் கால்வகைச் சேனைகளோடும்
 இதன்கரையில் தங்கியிருந்தான்,
 29, 207, 214, 301.

கச்சயம் - துச்சயராசன இராசதானி,
துங்கநாட்டுன்னது, 93, 113, 136
கச்சி-காஞ்சிநகரம், 9, 104, 191, 339
கச்சிமுற்றம், 238
கச்சை - யானையின் கீழ் வயிறற்கு
கட்டுவது, 14
கசிந்து-இரவது, 114
கசியபா-பழைய புத்தாக்களுள் ஒரு
வா, 369
கஞ்சகாரா - வெண்கலக்கனனா,
329
கஞ்சம் - நீர், 2, 212
கஞ்சகன்-சட்டையிட்ட பிரதானி,
277, 341
கட்கம், 88
கட்காமுற்றோர், 262
கட்டழலீமம், 227
கட்டழற்கடுமபசி, 179
கட்டி - கருப்புக்கட்டி, 322
கட்டியங்காரன் - சச்சந்தனென்னு
மரசனுடைய மந்திரி. அவனைக்
கொன்று அரசைக்கைப்பற்றின
வன், 45
கட்டு - பாதம், 68, 316
கட்டுடைச்செல்வம், 218
கட்டுமலை - செய்குன்று, 50
கட்டுரை, 191, 220, 253, 257, 260,
387
கட்டுரைவகை, 21
கட்புலம், 355
கட்கம் செறித்த கை, 76
கட்ககாதிகள், 358
கட்பபாடு, 155, 244
கடம்-அருஞ்சிறி, காடு, 145, 263,
305, 256, 361
கடம்பன் - முருகக்கடவுள், 46
கடம்பு, 46
கடம்புண்டு - முறைமையால் மேற்
கொண்டு, 33
கடமை, 216
கடல், 96, 187, 155, 160, 179, 288,
301.
கடல்களேழு, 83
கடல்வண்ணன் புராணம், 310
கடவது, 156
கடவார - தப்பார, 12
கடவியம், 187

கடவியை - கடப்பாடாகவுடையை,
244
கடவுட்கடினா, 166
கடவுட்கனிகை, 149
கடவுட்பாவை, 222, 227
கடவுட்பீழை, 94
கடவுண்மணடிலம், 240
கடவுளாளர் - தேவா, 13
கடவுளெழுதிய பாவை, 224
கடற்கடம்பெறிந்த காவலன் - ஒரு
சேரன், 239
கடற்கரைச்சோலை, 266
கடற்பெனவம், 14
கடாஅக்களிறு, 262
கடாஅம்-மதம், 204
கடாஅயானை, 46, 262
கடாநதிறம் 46
கடாதி, 356
கடி - பேய், 38, 70
கடிகொள், 200
கடினா - பிச்சைப்பாததிரம், 156,
166, 188, 223, 342
கடினாழியற் கல்லிடுவாரில், 150
கடிநா, 143, 150
கடிநல-ஒட்டிதல், கீகுதல், 43-4,
124
கடிது, 253
கடிநகா, 76, 180
கடிப்பனக், 38, 89, 90
கடிப்பனிகளைய, 196
கடிப்பு, 15, 279
கடிமதில், 328
கடிமலர், 191
கடியப்பட்டனைவந்து, 249
கடியிற்காவல், 195
கடிவழங்காரிடை, 70
கடிவழங்குவாயில், 79
கடுக - விரைய, 160
கடுகனை, 262
கடுங்காற்று, 45 - 6
கடுங்கோடையிற்காரர் தோன்றுதல்,
283
கடுஞ்சினந்திருகல், 248
கடுஞ்சுல் - முத்தகருப்பம், 91
கடுஞ்சொல், 126, 273, 374
கடுத்தகோக்கு, 69
கடுதுயர், 25, 187, 257, 261, 263

கடுகதொழிற்பாசம், 224
 கடுகுக, 175
 கடுகுவ, 68, 77, 87
 கடுகோய, 182
 கடுப்பதகலையேற்றி, 59
 கடுமபசி, 179, 225
 கடுப்புனல், 180
 கடுமபேய, 74
 கடுமா, 303.
 கடுமை - விவரம் 50, 308
 கடுவாவருவி, 180
 கடுவன, 209
 கடுவினை, 226
 கடை - வாயில், 95
 கடைஇடைகடல் - செலுதல், 49, 301
 கடை காப்பாளர் - வாயில் காப்போர் அரசாக்குரிய அண்டகையாய்வு ஒருவகையாரா, 13
 கடைகொள், 94, 97
 கடைத்தெரு, 45
 கடைசிலை - முடிவு, 14.
 கடைப்பிடி, 303
 கடைமணி, 23, 252
 கடைமுகம், 49, 243
 கடையம்-புறநாடகம் பதினென்ற ஆண்டுகளில் இத்திராணியால் ஆடப்பட்டது, பதினென்றில் இஃது இறுதிக் கூதநாண்டையின இப்பெயர் பெற்றதென்பா, 37
 கண-கசைசிலை ஞானம், முகம், 18, 125, 210
 கணகவாவனப்பு, 245
 கணகவரோலியம் 202
 கணகூடு - பிரதநியககப்பிரமாணம், 323
 கணடகம்-வின்யபிடகத்தின் பேருறுப்பினுள்ளொன்று, 299
 கணடபிறவி, 229
 கணடம் - கழுத்து, குரல், 210, 330.
 கணடம் நான்கு, 370, 378
 கணடனையாக, 175
 கணடுனாராம் - பிரமாணபாசம் களுள் ஒன்று, 308

கண்டுபிடித்தியோ 262
 கண்டில்கொள்ள, 89, 94
 கண்டொட்டுண்டு, 77
 கண்ணகி - கோவலன் மனைவி
 இவளது கற்பு முகவியவற்றை வெளிப்படுத்திப் பொருட்டே சிலப்பதிகாரம் செய்யப்பட்டது. இவளை மறக்கற்புடையானென்பா, நிருமாபதிகினி, பத்தினிக் கட்டின, பகல்கட்கதை, மாபெருமபதிகினி, வீரபத்தினி யென்பன இவளுடைய பரியாடநாமங்கள். வஞ்சிக்காப் புறத்துள்ள தாகிய தன் கோயிலைச்சாரந்து தரிசித்துத் தன்னை விஞ் விய மணிமேகலைக்குத் தானம் துரையை அழித்தது முதலிய வற்றையும், தன்னு பிறகாலச் செய்தியையும் அவளுடைய பிறகாலச் செய்தியையும் கூறின இவள் புத்தசமயச் சார்புடையவளன்று இருதாலாலும் சைனமதச் சார்புடையானென்றது சிலப்பதிகாரத்தாலும், தெரிவினதது, 26, 27, 274, 291-4 294, 294-301, 334, 338
 கண்ணடைத்தரங்கு, 137
 கண்ணல-கருதுதல், 235
 கண்ண முத்தவகோல் - கண ஏணி 307
 கண்ணை-கிருஷ்ணன், இது கரியோனென்னும் பொருள் தொருபாகதச்சிதைவு, 37, 208 - 9, 306
 கண்ணி - ஆடவாதலையிற்குடும் பூமாலை, 31, 191
 கண்ணிய துணாதல், 21.
 கண்ணில விடமுடையதொருபாம்பு, 105
 கண்ணீர், 145
 கண்ணீரால் மாலை தூய்மை யொழிந்ததென்றல், 28
 கண்ணுள் வீணொரு - சித்திரகாரிக், கோகடுருடைய கண்ட ளினிடத்தே தம் தொழிலை நிறுத்தலின் இவா இப்பெயர் பெற்றார், 88, 70.
 கண்ணெறி, 210.

கண்ணெடையாட்டியா, 329
 கணபடைகொன்றம், 151
 கணபரப்பினன் 50
 கணபிறா : க. கருகுகண்ணேய, 125
 கணமாதல், 30
 கணசீனிசுரும 15
 கணகரா - கணகரெனலும்வடமொ
 ழிசிறிதைவு, 12
 கணம் - கூட்டம், நொய, 74, 809
 கணம் பன்னெட்டு 16
 கண வன், 65, 106, 109, 148, 170,
 180, 195, 219, 232
 கணவனுக்குப்பிறை செயதமையால்
 உண்டாகும் சிதைவு, 142
 கணவனுடனிறந்தமகனா, 71
 கணவனையிழந்த மகளிர தீப்பாய
 தல், 105
 கணவிரமால - ஆலரிமால, 86.
 கணவிரமால குடந்த உவமை, 58
 கணசார - கணரா, இவாவைசே
 டிகமதாசாரியா நொயயைப்புரி
 பவராதலின் இப்பெயா பெற
 ரூ, 309
 கணி-ரிமித்தனால் வல்லவன், 268
 கணிகம=கூழ்நிகம, 318
 கணிகன் - சொந்தனால் வல்லோர்,
 330
 கணிகை, 47, 118, 242, 252, 265
 கணிகையொருத்தி கைதறுணலக,
 170
 கணிதம் - சோதிடம், வேதாங்கம்
 ஆறனுள்ளது 310
 கணை, 51 54.
 கணைக்கால், 221
 கதலிகைக்கொடி - துகறிகொடி வி
 சேடம், 17
 கதழுகது - கிளாநது, 140
 கதழ்பரி, 19
 கதாவஸ்துபப்பிரகரணம் - அபிதா
 மபிகதநின் உறுபுக்களுள்ளா
 னது, 299.
 கதி, 60, 331, 376.
 கதிர்மெய்யம், 58
 கதிமணமலம், 66, 84
 கதிவான, 223
 கதிராற்றுப்பிரத முகிராததுப
 ம, 66
 கதிரோன், 95, 138

கதமெனக்கரைநது, 211
 கதசாலி-சிறந்தமணமுள்ள ஒருவ
 கை நெல், 112
 கதபுகழ்பாடி, 155
 கதம் - ஊண், 51, 274
 கதம் ஐந்து - பஞ்சஸகதம், 371
 கதபுகழ்தி, 327.
 கதநன்-முருகக்கடவுள், 87
 கதநிறபாவை - சக்கரவாளக கோட
 டத்திற சம்பாபரி கோயிலின் கிழ
 க்கேயுள்ளதானில் மயனால நிரு
 மிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிமை, து
 வதிகென்னும் தேவனுடைய
 உடம்பமாகவன்னது இஃதி எல்
 லாராலும் பூரித்த வழிபாடு செ
 யப்படுதலின் இதனை அகிடம
 ததுன்ற துவதிகன், கேட்போ
 ருக்கு இதனவாயிலாக முக்காலச
 செயதியையு கூறுவன், இத்
 னால் இது காவுடைப்பாவைபெ
 னது கூறப்படும் ஊணிலிருந்
 தலபற்றி இதனைக்கருதென்ற
 கதமெனது கூறுவா, 92, 165,
 185, 202-3, 224-7, 229-30, 232
 234, 240, 245-6, 248, 260, 274,
 325, 339 341
 கதது - காரணம், ஊண், 40, 79
 226, 236, 240, 245, 254
 கததுகம் - பத்து, 21
 கததடை நெடுநிலை, 92, 185 222
 கததுடைநெடுநிலை கடவுள், 165,
 227
 கப்பல, 118, 155, 161, 170, 177
 கப்பற்பாய, 160.
 கப்பற்ருழிவசெயவோரா, 89
 கபிலா - ஒரு முனிவா, 297.
 கபிலவஸ்து-கபிலகா, கபிலமுனி
 வா வசிடத்தமையின் இப்பெயா
 பெற்ற தென்பா, இதற்குச் சிவ
 நத இடமென்றும் பொருளு
 ண்டு, கௌதமபுத்தா பிறந்து
 வளாகதது இந்நகரிலேதான்
 இது மகதநாட்டிலுள்ளது, இத்
 கபிலை யெனவும் வழங்கும்
 230, 297, 338
 கபிலன் - சாகவியமதாசாரியன், 309
 கபிலை-(1) கலிககாட்டுள்ள குமர
 னென்னும் அரசனுடைய இரா

சதானி; (2) கபிலவஸது, 280,
295, 297-8, 838

கம்பம் - கடுகம், 183.

கம்பா-தமிழ் இராமாயண நூலாசிரி
யா கலவியிற பெரியன கம்பனெ
ன்றும், கலியிறபெரியன கம்பனெ
ன்றும் ஆன்றோராதிரபிததுக
கூறப்படுவது, கண்டநூல் விருத்தி
யுரையாசிரியராகிய ஸ்ரீ சங்கர
மஹாசுவாமியா, "திணை நிலஞ்சாதி"
என்னும் சூத்திரவுரையில், 'கரிய
ன கம்பன்' என்று உதாரணங்கா
ட்டி யிருத்தலின், இவருடைய
சிறு கருமையென்று தெரிகின்ற
து, 105

கம்பராமாயணம், 18, 39, 60, 204

கம்பலை - முழுகம், 37

கம்பலைமாககன், 39

கம்பளசெட்டி-ஒருவனிகள், கப்
பல யாததிரை செய்பவன், பீலி
வனை யென்பவன் கெடுமுடி க
ளினிகுத தானபெற்ற குழந
தையை அவனிடம் சோபிக
குமபடி இவனிடத்தேதான் ஒப்
பித்தனன், இவன் இயற்பெயர்
இன்னதென்று தெரியவில்லை,
288, 346

கம்பளம், 155, 348.

கம்புட்சேவல், 43

கம்புள் - சம்பங்கோழி, 98

கம்மா, 212

கம்மியா, 89, 284

கமலம், 267.

கமலலோசனன், 179.

கமலவாத்தனை-அரங்கிலேறிய நா
டக மகளிர் முதன் முறை கை
காட்டல், இது தாமரை மலர்
போன்ற நிலையையுடைமையின்
இப்பெயர் பெற்றது, 88.

கமனம், 219

கமுரு, 16.

கயககம் - கலகருதல், 90

கயககறுகல்லறம், 129.

கயககறு மாககன், 175.

கயம் - நீர்நிலை, 270.

கயல், 44, 51, 200, 306

கயவன் - கீழமகன், 260

கயற்கொடி, 214.

கயற்குடை-கொடுகுவாய கொடு
38

கயிறு, 44, 46

கயிறுதிரிதது விற்குஞ் சாதியார்,
329

காண்பரம்பரை - காதுகளின் வரி
சையால் வந்தது, 307

காதருதவம் - தலைவனாக இருக்கை,
375

காமபரஹமவாதிகள் - கருமத்தை
யே பிரமமாகச் சொல்லுவோர்,
இவா பூவ மீமாமஸகா, 234

காமம்-வினைகள், 369, 372

கரகம் - குண்டுகை, 2, 242.

கரடி, 174

கரண்டை - கமண்டலம், 84-5

கரணத்தியல்வா - அரசாருரிய
எண்பேராயத்தான ஒருவகையார்,
18

கரணம் - செய்கை, 21

கரணம்அறுபத்தானருவகை, 21

கரத்தல் - மறைத்தல், 255.

கரதுரு, 13

கரதுவாஸெழினி - மூவகைத் தீ
ரைச்சிலைகளுள் ஒன்று, சோலம்
மறைத்து வருமிடத்தில இடப்
படுவது, 54.

கரதுறை கணக்கு, 21

கரப்பு - ஒளித்தல், 248

கரப்புநாககணை, 211.

கரவு, 297

கராடிகள் - மகராஷ்டிர தேசத்
துள்ள ஒரு சாதியார், 98.

கராம-முதலைச்சாதிவிசேடம், 327

கரானதவம்-கொடுமை, இப்பெயர்
கரானதையெனவும்வழங்கும், 93

கரானா - கராடிகள், கரானரேன
வும் வழங்கும், 29, 93

கரி - சாட்சி, 181

கரிகால்வனவன் - காலிரிப்பூம்பட்டி
னதையாண்ட ஒருசோழன்
கொடுப்பாற்கிரகத காலையுடைய
குதலின் இவன் இப்பெயர் பெ
ற்றான், இதனை, 'முச்சக்கரமு

மனப்பதற்கு நீட்டியகா, லிசசக
கரமேயளாததாற் செயசசெய
ரிகானமேற் நேன்றெடுகருமா
யபுன்னீர நாடன, கரிகாலன்
காபெனாப்புற்று” (பொருநராற்
றுப்படை இறுதி வெண்பா)

என ப த னு லும், “சுடப்
பட்டுயிருந்த சோழன் மக
னும், பிடாதலைப் பேராளைப்
பெற்ற—கடைக்காற, செயிற்று
செய்கோல செலீஇயினுளிலலை,
உயிருடையா ரெயதா லினை”
எனனும் பழமொழி வெண்பா

வாறுமுணாக, வடநாட்டாசா
களை வென்றசென்று இமயமலை
யிலதன புலிப்பொறியை வரைந
தான இவன உருவப்பட்டுநேரி
ளந் தேட் கென்னியின் புதல் வ
னென்றும், சோழநாட்டுள்ள
பொண்ணியெனனு மூரிற சேர
பாண்டியாகளை ஒரு காலத்துப்
பொருது வென்றனென்றும்
பொருநராற்றுப்படையால் தெ
ரிசினதது, சோழன் கரிகாற
பெருவந்த தானென்றும் கூறப்
படுவன இன்னும், இவன் வர
லாற்றினை நூதல ச-ம காளை,
க0௭-அ, ஆம் அடிகளின் குறிப்
பாலும், புறநானூறு முதலியவற்
றுமுணாகதுஞ்சொளக, 16, 51-2

சரியவன் - இசுதிமன், 280

கரீஇ - கருவி, 200

கரு - கருப்பம், 263, 272, 305, 373

கருகிய கெஞ்சு, 248

கருகயனெடுகண, 192

கருகணி, 181

கருடன் - சிறையா லெழுமபுவன்,
126.

கருணாவனை - ஐந்து பாவனைகளு
ள் ஒன்று, அஃதாவது, ‘வறியவா
கள் வறமை’வகிச செல்வ முடை
யவாகனாக ஆகுக்’ என்று பாலித
தல் முதலியனவாம், 387 - 8.

கருளை, 201, 389

கருத்தளவு, 303-4, 323, 349, 354

கருத்தா, 360.

கருதலளவை, 303.

கருகலை, 77

கருநிலப்பிறப்பு, 314

கருப்பப்பை, 388.

கருப்பினி, 318.

கருப்புககட்டி-வெல்லம், கருமபின்
சாற்றலுண்டான தென்றபடி,
322

கருப்புலி, 195, 223

கருப்புலிலி, 232

கருப்பூரம் - முகவாசமைதனுள்
ஒன்று, 345

கருமபிறப்பு-கரகஜனமம், 314.

கருமபு, 16, 255

கருமங்குளினகூட்டம் - பவம், பன்
னிநுநிதானத்தான ஒன்று, 238

கருமணல், 220

கருமத்தொகுதி, 376 - 7.

கருமவிதிகை - அரசாகருரிய என
பேராயத்தன் ஒருவகையா, 13

கருமவீட்டம், 378

கருமற்ககாதிதபேய, 77

கருமேகதிரியம் - வாகரு முதலிய
ஐந்தும, பொழிச செயதற்கு
கருவியாய நிறவின் இப்பெயர்
பெற்றன, 320.

கருவி-தொகுதி, வாசசியம், 21.

கருவிமாமனழ, 185

கருவிளம்பொங்கா, 211

கருவிளமரம், 211.

கருவிதப்பட்டபொழுதே கலப்பவ
கள், 315

கருவுயிரத்தல், 190.

கருவூர், 205, 213.

கரைதல், 211

கல, 46, 302

கல பொலிந்தனனகரண்டை, 34.

கலயாணம், 195

கலவதரத்தம், 145.

கலலாககயவன், 260.

கலலாசரிஞ் ஆர், 159, 200.

கலலாடம் - ஒருதமிழ்தால், கலலா
டமென்னும் புலவரால் இயற்றப்
பட்டகையின் இப்பெயர் பெற
தது, இது 102 அகவற்பாக்களை

புடையது 'கல்லாடங் கறநவ
ஞெடுதொல்லாடலாகாது' என
று நுபழமொழி வழங்குகின்ற
து, 9, 12, 96

கல்லாமல், 52

கல்லாவினைஞன், 257

கல்லாந்செய்த பாவை, 235

கல்வென பேரூர், 56

கல்வென்றனை, 50

கல்வென்றயிர் வழங்குபெருநெறி,
1, 17

கல்வென ஒலிக்ருங்காடு, 73

கல்விப்பாகன, 200

கல்விப்பெருமபுனை, 127

கலக்குறுதது - கலக்கத்தைபுண்டா
கதி, 45, 160

கலங்கஞா, 130, 253, 274

கலங்கலி; மகாரா, 118

கலங்கலிழமாககன, 177

கலஞ்செய்கமயியா, 284

கலப்பு - கலத்தல, 814

கலம்-கப்பல், 44, 89, 170, 277
284, 288, 297, 330, 341

கலம்பகாரீடிகை, 94

கலவைகோ, 826

கலாபம், 37

கலாம் - போர், 18

கலிகெழுக்கடவுள், 71

கலிகொள், 301

கலிகுத்ததுபரணி- ஒருதமிழ்துல,
"பரணிககோர் சயங்கொண்டா
ன்" என்று புகழப்பெற்ற சயங்
கொண்டாரொன்பவா இரதூலா
சிரியா, இந்த சில சோழர்களு
டைய வரலாறுகள் காணப்படும்,
சிலப்பதிகார வுரையாசிரியராகி
ய அடியார்க்கு நல்லா இரதூலி
லிருந்து சிலபாடல்களை எடுத்தது
உத்கரித்திருத்தலால் இஃது
அவாகாலத்துக்கு முந்தியதென
று தெரிகிறது, 70, 73

கலிககாடு - தாயமன்னவராகியவசு
குமாரனென்னும் இருவாக்குரி
யது, இதிர சிங்கபுரமென்றும்
கபிலையென்றும் பெயாபெற்ற
இரண்டு நகரங்களுக்கிடையே, 294.

கலித்தொகை - எட்டுத்தொகை
புன் ஒருவகுதூல் கடைச்சுவகப்
புலவரால் இயற்றப்பட்டது, கட
வுள் வாழ்வு தளப்பட 150 - கலிப
பாக்களை புடையது, பாலை
குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்
தல் என மூன்று ஐங்குணைக்கு
முரிய முடிப் பொருள், கருப
பொருள், உரிப் பொருள் என
மூன்று மூலகைப் பொருள்களையும்
இனிது விளக்கி அகப்பொருட்
பகுதிகளை விரித்துக் கூறுவது
சொல்லாநிமை பொருளினிமை
யில் மிகச் சிறந்தது இவ்விழ் முத
லாவதாகிய பாலைப் பெருங்கடுங்கு
கோளும, இரண்டாவதாகிய
குறிஞ்சி கயிலாலும், மூன்றாவ
தாகிய மருதம் மருதனினநாகரா
லும், நான்காவதாகிய முல்லை நல
லுருத்திரனாலும், ஐந்தாவதாகிய
நெய்தல் நல்லாதுவனாலும்
இயற்றப்பட்டன, இதனைத் தொ
குத்தவா மதுரையாசிரியர் நல்லா
துவனா, இதற்கு நச்சினாககினி
யா உரைசெய்திருக்கின்றனா
இது குறுங்கலித் தொகையென
றும் கல்வென்றதுகூறப்படும்,
இத்தொகை பாட்டாற்றெருக்க
ப்பட்டது, 17, 41, 45, 48, 65,
78, 123, 145, 166, 168, 188, 194,
201, 206, 229, 261, 282, 285.
311

கலிழந்து - கலங்கி, 102.

கலை, 49, 285

கலைகளின்றனவிவு, 21.

கலையியம் - தெனமதுரையிலுள்ள
சிந்தாதேவியின் கோயில், எல்
லாசமயத்தாராலும் புகழப்படு
வது, கலாநாயியாகிய சிந்தாதே
விக்ரு இடமாயிருத்தலபற்றி
இஃது இப்பெயாபெற்றது
[கலை - வித்தை, சியமம் - கோ
யில்] பலரும் வந்து தங்குத

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சாங்கு

குரிய அம்பலமொன்று இக
கோயிலின் முன்னே யிருந்தது,
இஃது அம்பலப்பீடிகையென்
றது கூறப்படும் இதிலிருக்கும்
பொழுதுதான் அபுத்திரன் அமுத
கரபியைப் பெற்றான், 150, 153

கலை முட்பதமெட்டி - இவை சிவ
பெருமானுடைய உருவத்திரு
மேனியின் உறுப்புக்களாகவுள
ளவை 310

கலையருவினோன் - சிவபெருமான,
310

கவயமா, 306

கவாகோடல் 304

கவாகுதுன், 77

கவராககேசரியோ, 12

கவல் (கவல்வு) - கவலுதல், 6, 172,
314

கவலை, 272-3, 377

கவனம், 45, 200

கவான் - துடை, 3

கவிர - முன்னுமுருவகை, 77

கவின, 237

கவினி - அமுதபெற்றது, 191

கவுடிலசகாமம், 352.

கவுந்தியடிகள், 294

கவேரகன்னி - காவேரி, 31, 105

கவேரா - யோகிகளிற் கிறந்தவரான
நூ இராசகுமரி, இவா காவேரி
யின் தந்தை, 31, 105.

கவேரவனம் - கவேரனென்பவா தவளு
செய்து கொணடிருந்த வனம்
இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின்
அருகே யுள்ளது, 81, 105

கவைத்த அடிப்பேய - பிளவுபட்ட
அடிகளையுடையபேய, 77

கவைத்த முனையுடைய பரிக
கோல - யானையை அடக்குதல்
குரிய கருவிகளுடனானது, இது
கவைமுட கருவியென்று பெயர்
பெறும், 200

கவைமுடி பெயாத்தது, 77

கமுனி - வயல், 90-7

கமுதற்கு - இதைத் தழிற்சுறப்
பட்டுள்ள ஏழுவகைகளை அடிகி
ளுனொன்று, துறக்கத்துக்கு
யது, 20

கழி - மிகுதி, 38, 314

கழிபெறுகுகோட்டம், 71

கழிபெருகு செல்வக்கன்னாட்டயா
தல், 76

கழிபெருகு செல்வா 181

கழிபெருகுதுன்பம், 136.

கழிபெருவீதி, 38.

கழிமுடை நரறம், 174

கழிவேணிப்பறப்பு, 314

கழீதீய - கழுவிய, 826

கமுத, 74, 76

கமுதீ, 220, 328

கமுதிய - கலந்த, 1, 148

கமும, 136, 230

கமும - மூங்கில், 209, 219.

கமுவினோகெல் - மூங்கிலில் வினோ
யும் கெல் எணவகைக்கலத்தது
னொன்று, 330

கன, 175-6

கன முதலியவைகளு, 250, 261,
269

கன்வா, 307, 372.

கன்வ, 197

கன்னிருழி, 174

கன்னவீழ பூம்பொழில், 67

கன்னாட்டயாதல், 76, 194, 241

கன்னி, 71

கன்னியம்பந்தலை, 73, 191

கன்னிவ செருக்கு, 262

கன்னுண்டலைத்தவாகவென்றல்,
262

கன்னாவிற்கும் வலைச்சியா, 329

கனத்தாவேகத்தி, 242.

கனம், 212.

கனா - உப்புசிலம், 112

கனவு, 250, 261, 272, 373

கனவோவாழகையா, 263.

கனி - மதம் (சூடுபெயர்) 45, 105

கனிக்கயல் - கண், 62

கனிப்புமானசெல்வக காவறபே
ரு, 86

கனிமகனசெயல் 35.

கனிமயக்கு - மதமயக்கம், 45

கனிமூர்க்கன, 35.

கனிநெருகுத்தல், 204

கனிநு - ஆணயான, 18, 45, 198,
201, 204, 301

களைதல், 263
 களையாவேட்கை, 228
 கற்பகக்கோயில், 64
 கற்பம் - காலத்தின்பேரெல்லை வே
 தாவகங்கள் அறினுள் ஒருவகை
 யாகிய வேபலவித்ததிரங்குள்
 இவை வேசமாந்திரங்குள் இ
 ன்ன மந்திரம் இன்னகருமத
 தில் வினியோகித்ததற்குரிய கெ
 ண்பதைக்கூறும், 810
 கற்பனாராமம் - உண்டாகுகிக்கொ
 ண்ட பெயர், 383
 கற்பினுள், 166
 கற்பு, 168, 243, 252
 கற்புகடன, 293
 கற்புடைமகள் தனகாதலன் சொல்
 லைமுத்தல னன்றன்று எனல்,
 197.
 கற்புடைமகளிரியல்பு, 195
 கற்போதிரரிருபத்திருவா - இவா
 கள் சதேந்திரரைச் சாராதோர்,
 [கற்பம் - சுவாகமம்] இது சைன
 தாலவழக்கு, 316
 கற்பொறிகள் - மதிவிழ்வுள்ள
 பொறிவிசேடங்கள், 327
 கற்பகல்வி, 268
 கற்பலம், 330
 கற்பறிவிசையை, 218
 கற்பு, 147.
 கற்பைக்கனறு, 252.
 கற்பை கலமநிறையப் பொழிதல்,
 139
 கற்பைமுறைசெய்தகாவலன், 252
 கற்பைப்படுமாக்கள், 216
 கற்பையோ - கடமை கொடுப்போ,
 216.
 கற்பைவி செய்த செவகோல, 216
 கன்மம், 359, 368,
 கன்மேந்திரியம், 320
 கன்றிய - அடிப்பட்ட, 241.
 கன்றியனெஞ்சு, 226
 கன்றுவினஞ்சு, 65
 கன்றையிழைத்தபு, 252
 கன்னடதேசம், 112
 கன்னடபாஷைச்சொற்கள், 34,
 199
 கன்னல் - நாழிகைவட்டில், 89.

கன்னன் - காணன். இவன் சூரிய
 னுகருக குகதியிடமாகப் பிறை
 தவன், பிறகுமபெழுதே காது
 களிற் குண்டலங்கனோடு பிறந்த
 மையின் இப்பெயர் பெற்றான்
 (கர்ணம் - காது), 868
 கன்னி - சம்பராபதி, தூக்கை,
 இவன் போர செய்வதற்கு வந்த
 பாசராமன் முன்னே நீ செல்லா
 தேயென்று காதலன்னெனும்
 அரசனுக்குக் கூற்றன், 241
 கன்னிக்காவல், 195
 கன்னிப்பருவம், 195
 கன்னிப் பெண்ணாகவே யிருந்து
 வறிதேழுத்தல், 248
 கன்னிமாடம், 246
 கன்னியாதுமாய், 179
 கன்னியாகுமரி - ஒருநதி, 57, 142
 கனகசகரம் - அரசாகுரிய எண்
 பேராயதன் ஒருவகை, 13.
 கனகசபை, 207
 கனகவிசயம் - கனகனும் விசயனும்,
 இவர்கள் சூரியநாட்டரசருள்
 ஒரு சாரார், இவ்விருவரும் பால
 குமரனென்னுமாசன் புதல்வா
 கண்ணகி வழுவம் சமைத்த
 பொருட்டிசை சிலைகொண்டற்காக
 இமயஞ்சென்றசேன செவகுடல்
 வஞல் வெல்லப்பட்டு அவன்
 கட்டளைப்படி இமயச் சிலையைத்
 தலையிற் சுமந்தோர், 301
 கனவு, 87, 180, 176, 193
 கனாமயக்கு, 129, 235
 கனை - மிகுதி, 28-4.
 கனையொரிபொத்தி, 294
 கா - சோலை, 89, 212.
 காக்கை, 74
 காக்கதி - காலிரிப்பும்பட்டினம்
 முன்னொருகாலத்திற் காக்கத்
 தன்னுந் தலைவரை பாதுகா
 கப்பட்டமையின் இரக்கா இப்
 பெயர்பெற்றது, நீலகேசியில்
 வேதவாதச சருக்கத்தில், "காதம்
 பல்வய கடாதபின் காக்கி
 கடிக்கருள்" என இப்பெயருள்ள
 ககரமானது கூறப்பட்டிருக்க
 கிறது, 242.
 காலி, 142, 148.

காச, 269, 291

காஞ்சனபுரம் - வித்தியாதரநகரம்
நன்னொன்று காஞ்சனநாம
காயசண்டிகையும் இந்நகரத்
தோரே. இது விஞ்சைமாவக
மேனவும் வழங்கப்படும், 168, 180,
184

காஞ்சனன் - ஒருவித்தியாதரன்,
காயசண்டிகையின் கணபன்,
இவனது நகரம் காஞ்சனபுரம்
உலகவற்றியில் உதயகுமரனுக்கு
அஞ்சிக காயசண்டிகையினது
வடிவமெய்திய மணிமேகலையை
அவவுதயகுமரன் தொடர்ந்து
கண்டு காயசண்டிகையின் சோர
காயகனென்று நினைந்து அவனை
வாளாஸவெட்டி வீழ்த்தினான்,
7, 217, 219 - 20, 222 - 7,
251 - 2

காஞ்சி-ஒருநகரம், இதில் முக்காலச்
செய்திகளையும் நன்கு தெரி
விக்ரம் காதிபாவைத் தெய்வ
மும், துணையினவகிள்ளி பெண
பவனாகட்டப்பட்டுள்ள புத்தா
லயமொன்றும், தென்மேற்கு
மூலையில் தருமதவனமென்று
பெயருள்ள ஒரு சோலையும் இருந
தன், மணிமேகலை பலகாள் தவ
வியிருந்து அன்னமளித்துப் பல
வுயிர்களையும் பாதுகாத்துத்
தவத்திறம்பூண்டு அறவணவடி
கன்பால் தருமவகேட்டு மரித்த
விடமும் இந்நகரமே; இது
கச்சியெனவும் வழங்கப்படும், 9,
201, 287-8, 340-41, 349

காஞ்சிகாடு, 889

காஞ்சிமரம், 191

காட்டி, 114, 187, 144, 304.

காட்டாறு, 180.

காடமாசெல்லி, 71, 196.

காடு, 805.

காண் அசை, 79.

காணகுறாடம், 68

காண்டலளவை, 303-4, 308

காண்டின், 35, 39

காணம் - பழங்காசு, 257-8.

காணமில், 170

காணா - குருடா, 151, 344

காணவயிர், 34

காணிய - காண, 39, 180

காததன்று - காததமையாலன்று,
254

காததிரம், 204

காததோம்பிடம், 79

காதணி, 64

காதணியைச் சங்குஞற் செயதல்,
86.

காதம், 176

காதம்பரி - ஒருவடநூல், இது உச
னகாவயம் கந்தருவ கணிகை
யாகிய காதம்பரியென்பவளை
உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய ச
திராபீட னென்பவன் மணம்பு
ரிந்த சரித்திரம் இதில் விரித்
துக் கூறப்படும் இது பூவகா
தம்பரியென்றும் உத்தரகாதம்
பரியென்றும் இருவகைப்படு
மெனவும், அவற்றைப் பூவகாதம்
பரி பாணகலியாலும் உத்தர
காதம்பரி அவருடைய புத்திர
ராலும் செய்யப்பட்டன வென
வும், இதனால் பன்னிராயச
கிரந்தமுடையதெனவும் கூறு
வா, "காதம்பரி ரஸஜ்ஞான
மாஹாரோபி நரோசுதே" எனது
பண்டையோர் இதனைச் சிறப்
பித்துப் பாராட்டியிருந்தல்
காணக், 'காதம்பரியின் சுவை
யை யறிந்தவர்களுக்கு ஆகாரம்
கூட்டுவியாது' எனப்பது இதன்
பொருள், 38

காதல் - ஆசை, 232, 242, 310

காதலஞ்செல்வா, 204

காதலன், 58, 106, 129, 197, 222,
242, 261, 264

காதலன்பு, 232.

காதலன்றிப் புகளிரும் உடன்றித்
தல், 293.

காதலி, 143-4, 233

காதற்சுற்றம், 97

காதற்பாங்கன், 887

காததம், 807

காந்தருவலிவாகம் - காந்தருவ குமாரும் அச்சாதிச கணியரும் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுக் கண்டு இயைவதுபோலத் தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுச் சேர்வது, 245

காந்தன், 31, 87, 101

காந்தனஞ்செவகை, 192

காந்தன் - ஒருசோழன் அகத்திய முனிவர்பால் மிகக் பததிமையுடையோன், இவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கியே அவர் தமது கமண்டலத் திருந்த காலிரியை எதிவழிவாக நிலத்திற பெருக்கச் செய்து சோழ நாட்டை நீர்வளமுள்ளதாகவிலா, பரகராமா போரெய்தற்கு வந்தபொழுது கணனி (தூக்கை) யின் கட்டளைபால அவருக்கு முன்னே செல்லாது வேறற்றுக்கொண்டு இவன் சிலரான வேறிடத்திருந்தான் இதனால் இவன் பரகராமருடைய காலத்தவனென்று தெரிகின்றது, இவ்வரசன் காந்தமென்னவும் காந்தமன்னவனென்னும் இரதாறுத் கூறப்படுவான் 2 241

காந்தாரம் - சில தேசங்களைத் தன்னுட்கொண்ட மிகவம்பெரிய தொருநாடு இதிலுள்ள தேசங்களுள் பூருவதேச மென்பது ஒன்று, 102

காட்பயம் - காடயம், 209

காப்பு, 218

காப்புக்கடைதழிதல், 57, 142, 148.

காப்புடைமார்க்கா, 235

காப்புடையினி, 70.

காப்புக்கையோட்டி, 200

காபாலிகமத்ததினா, 70, 74.

காமபு - மூங்கில், 235

காமக்கன்னாட்டு, 194, 241, 282.

காமக்கிழத்தி, 242

காமகாழ்கொளல், 56, 248, 250.

காமத்தியற்கை, 62, 227.

காமத்திலிழையு, 272, 878

காமத்துப்பு, 40.

காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது, 262

காமத்தை யொழிகுமவழி, 389.

காமதேனு, 123

காமம், 106, 114, 247, 258, 261, 278

காமமுதலியவைத்து, 250, 261, 263

காமா - விருப்பம், 23, 191, 204,

காமவல்லி - கற்பகத்தின் மீது ட்டாந்துவளருமபொற்புகொழி, 54, 109, 118

காமறக்கடந்தவாமன், 61

காமறக்கடதோய், 63

காமன், 28, 37, 41, 87, 223, 255, 267, 276, 372

காமுகா மறறைக் குற்றங்களையும் உடையராவரென்பது, 250.

காமுறல் 201

காயதல், 46, 218

காயபசிக்கமபேய, 74

காயப்பியாட்டி, 205

காயக்கரணம், 21

காயங்கரை-ஒருநதி, பிரமதருமனென்பபெயரிய ஒரு பெளத்தமுனிவன் இதன்கரையில் உத்திதல் செய்தனன், அததிபதி யென உமரசன் இடவயமென்னும் நகரத்தினின்று நீங்கி அவநதிக்குச் செல்லும்பொழுது காலகரைச் சேனையோடு இத்தன் பக்கத்திற் சோலையில் தங்கியிருந்தான், 102-3, 230 278

காயசண்டிகை - ஒரு விகதி யாதாமகை; காஞ்சென்ன மனைவி; இவள் அவளுடையபொதியில் மலையின் வளங்காணச்சென்று உண்டவாக்குக்குப் பன்னிரண்டு வருடமளவும் பசியையொழிகும ஒரு காவறகனியைக் காலாற சிறைத்து அக்கனியை உண்ணுதற்கெண்ணிவந்த பட்டினிகோனபியாகிய விரூச்சிகென்னனுப ஒருபுணியனுடைய சாபத்தாற

பன்னிரண்டு வருடமளவும் யா
னைதீயென்னும் பெருமபசி நோ
யால்வருநதி மணிமேகலைகொடு
தத உணவால் அப்பசி முற்ற
வொழியப்பெற்றத தனது நகரஞ்
செல்லுகையில் இடையேயுள்ள
விநாயகமையைப் பாதுகாக்கும்
விநாயகமுகையென்பவன் சாயை
யாலிழுக அலவ வயிறறிந செ
னது அடங்கினன், 7, 169, 174-
80, 185, 199, 201, 205, 204, 214,
217, 222-5, 228, 251

காயத்திறஞ்ஞெனறும பாவங்கள்
முன்று - கொலை களவு காமமென
பன, 25, 272, 373-4

காயத்தின குணமுன்று - பள்ளிவல
மபுரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்
செய்தலென்பன, 374

காயம், 202

கா - காகாலம், 46, 121, 340

காத்திதை, 122.

காசாரபது - பக்ஷென கீழகண
க்கு தூலகளுள் ஒன்று, 209.

காசாயகருடல், 301

காசனகருடல், 350.

காசனகாரிய சம்பந்தம், 383

காசனகாரியநூனம், 367.

காசனகாரியப்பொருள், 384.

காசனகாரியவுருக்கள், 376

காசனத்தை யிலலையாகக்க காரிய
முயிலலையாமென்பது, 370

காசனப்பெயர், 110, 121, 142.

காசனம் 182, 185, 370

காசனனுமானம் - அனுமானவகை
முதலனுள் ஒன்று, இது சூத்
ரகாண்ட மேகத்தைக்கண்டு
மழைபெய்யுமென்று அனுமானித
தல் முதலெனவும், பூவானுமா
னமெனவும் வழங்கப்படும், 305.

காசனியும்பொழில், 49.

காசலாகடம்பு, 46.

காசாளி = தாளா - சண்பைக்கரத்
துள்ளா, 29, 93.

காரிகை - அழகு, பெண், 26, 28,
169, 179, 199, 228, 249, 251,
262-3.

காரிகை நல்லாள், 7

காரியக்கருத்து, 350.

காரியகாரணத்தொடர்ச்சி, 369

காரியம், 370

காரியவேது, 358

காரியாற்றத்தஞ்சியகெடுகின்னி -
ஒருசேழன், 214

காரியாது - ஒருநதி, 214

காரியானுமானம் - அனுமான உரை
முதலனுள் ஒன்று. அஃது எச்ச
மெனவும் சேவகானுமானமென
வும் கூறப்படும், 305.

காரிருள், 162, 240, 260

காருகமடகதை, 261

காருண்யம் - கருணையோடுசெய்யும்
தருமம் இஃது அருளறம், நல்ல
றம், தயாதருமமென்றும் கூறப்
படும, 238, 284

காரைக்காலம்மையார் - திருத்
தொண்டர் அறுபத்து மூவருள்
ஒருவர் இவரியற்பெயர் புனித
வதியா ரென்பது. இவருடைய
ஊர் சோழநாட்டின் கண்ணத்
திய காரைக்கால், இவரது அன்
னியமிருதிக்கண்டு சிவபெருமான
'அம்மையே' என்றழைத்தமை
யால் இவா இப்பெயர்பெற்றார்
இவாசரித்திரம் பெரியபுராணத்
தால் நன்குவிளங்கும். இவா அரு
ளிச்செய்தவைகள் மூத்த திருப்
பதிசம் பூரண்டு, திருவிட்டை
மணிமாலை, அற்புதத் திருவாத்
திவென்பன. இவைகள் பதினே
டாந் திருமுறையிற் சேரக்கப்பட
ினளன், 73

கால் - காற்று, 44, 49, 181, 307.

காலகிளராத, 204.

காலகோள - காலகொளஞ்ஞதல் அஃ
தாவது உதவவாரம்பம், 39.

காலபரிய - அதுபட, 44.

காலபோருபெருவழி, 47

கால்விசைக்கை, 160.

காலக்கணிதம், 21.

காலகணிதா, 330
 காலத்திற்குந்நியகொணமு, 158
 காலம், 129, 164
 காலமுன்று, 163, 371, 379.
 காலவேகம் - ஒரு யானை, 45
 காலஸூத்திரம் - எட்டுக்கதாங்களுள் ஒன்று, 82
 காலாமஸூத்திரம் - அங்கோத்தர நிகாயமென்னும் தூலின்பகுப்புக் களுள் ஒன்று, இத்திர பிரதத்ய ஷுத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்ட இளளதென்பா, 350
 காலை - காலம், 108, 138, - 9
 196, 230
 காலையூயிறு, 97, 104.
 காவதம், 117, 149, 176, 295
 காவல, 195 252, 261
 காவலன், 136, 151, 232, 252, 261, 264, 284-
 காவலாளர், 94
 காவற்கணிகை, 242
 காவறசோலை, 30-31
 காவறபெண்டி - செவிலித்தாயர், 89.
 காவறறையவதம், 19, 286
 காவிரிப்பட்டம் - வேளாளரில் உழு வித்தண்போர் அரசுறை பெறுவ தொரு பட்டம், 47
 காவிரி-ஒருநதி, காவேரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு, கவேரகன னி, காவிரிப்பாவை, சோழா குலக்கொடி, தமிழப்பாவை, நீர்ப பாவை யெனவும் இது வழங்கப் படும, இந்நதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமத்துறையானது நெருத புண்ணிய தீர்த்தமென்று பல தூல்களாலும் கொண்டாடப்படும, 2-8, 31, 57, 165, 242
 காவிரிநதியின் உற்பத்தி, 2
 காவிரிப்பட்டினம், 338
 காவிரிப்பட்டப்பை, 277
 காவிரிப்பாவை, 2, 31, 242
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பிறந்த தூற்றிருபத்தொரு பாதையர், 265.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல் கொள்ளை ரபித்தமை, 289
 காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழர்களு டைய பழைய இராசதானி இதில் இந்நதிகளால் நிரூமிக்கப்பட்டுள்ள ஏழாவதுகலை யுடைய ஒரு புத்தாலயமுண்டு. இந்நகரத்தினை பழைய பெயர் சம்பாபதி யென்பது. இது காகநதியென றும் புகாவுடனறும் கூறப்படும், 7, 12, 22, 29, 31-2, 64, 81, 105, 119, 183, 219, 241, 246, 269, 277, 287 3, 298, 312 334, 349
 காவிரிவாயில் - காவிரிகுரையில் நிருமுகத்துறைநழியம் வாயில் காவிரிப்பூம் பட்டினம், 349
 காவுகதி, 382
 காவேரி-ஒரு நதி கவேரெனப்பெ ளால் பிரவலித்தமையின இப் பெயர் பெற்றது, 105
 காவேரிமகாதமயம் - ஒரு வட தூல, இஃது ஆகவேயுராணத்தினை இரண்டாம் பாகத்துள்ள தென்பா, 105
 காழ் - கம்பு, மணிககோவை, வயி ரம், 17, 46, 200
 காழம்கானல், 244, 250
 காழப்பாடு, 312
 காழியா - பிட்டுவாணிகா, 329
 காழோர் - குத்துக கோறகாரர், 45-6
 காற்றின் குணம், 321
 காற்று, 45-6, 170 314
 காறு - அளவு, 238, 308
 கானமுடிப்பட்டோர், 151, 343
 கானயாறு, 180, 219
 கானறை - மரவிசேடம், 74
 கானக்கோழி, 98.
 கானகாடி, 71
 கானா-யிருதி, 65, 305.
 கானல் - கடற்கரைச்சோலை, 226, 266, 289
 கிடக்கை - கிடத்தல், 50
 கிரவுஞ்சகிரி - ஒருமலை, இது முரு கக கடவுளால் ஒரு காலத்தித

துளைக்கப்பட்டது ; அன்றிற்
பெயாகிரியெனவும் குருகு
பெயாகுன்றமெனவும் கூறப்
படும், 55

சொரம், 150

சிரியை, 304, 350, 360

சிருத்தம்—சிருதகம் - செய்யப்பட்டது, 362.

சிருத்தவரித்தம், 362.

சிருத்திரகூடம் - ஒருமலை, மகத்தே
சத்தின் இராசதானியாக இருந்த
இராசகங்கை நகரத்தின் அருகே
யுள்ளது. ஒரு காலத்தில் இதன்
மீது நின்று கௌதம புத்தா
பலாகும் தருமோபதேசம்
செய்தபொழுது அவருடைய
பாதங்கள் அழுந்தப்பெற்றமை
யின் இது பாதபங்கயமலையெ
ன்றும் வழங்கப்படும, 114

சிருத்திரமவேடம் - செய்யப்பட்ட
வேடம். பொயவேட மென்றும்
உளவரியென்றும் கூறப்படும.
பாண்டவா விராடநகரத்திற
கொண்டவேடம் போல்வது, 205

சிருத்தகோடி - மீமாம்ஸ சாஸ்திரம்
முழுவதற்கும் போதாயனரென
பவரால் இயற்றப்பெற்ற முதல
விருத்தியுரை, இத்தாலிச செய
ததுபற்றி அவரைக சிருத்தகோடி
யென்று வழங்கியதாகச் சொல்
வா, இத்தால பிரத்தியட்சம்
முதலிய பிரமாணம் பத்தினுள்
எட்டுப் பிரமாணங்களுையே
கூறும், இதனைப்பற்றிய செய்தி
கள் ப்ரபஞ்ச ஹருதயமென்றும்
வடமொழி துலிற காணப்படு
கின்றன, 303.

சிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராஹ்ம
ணம் - யஜுர் வேதத்தின் ஒரு
பகுதி, (பராஹ்மணம் - மந்திரங்
களின் வினியோகத்தைக் கூறு
வது), 121

சிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதை-
யஜுர்வேதத்தின் ஒருபகுதி, 122

சிருஷ்ணராஜன் - ஓராசன், 207.

சிருஹயாதகம் - ஒருவடதால், இல்
லறநெறியை விவரித்தது ஆபஸ
தம்பா, போதாயனா, ஆசவலாய
னா, பரததுவாஜர், கோபிலா
முதலிய முனிவர்களாற் செய்ய
பட்டுள்ள சிருஹயகுத்திரங்களை
மேற்கோளாகக் கொண்டு
அவற்றின் கருத்துக்களை ஒன்றற
கொண்டு வேறுபடாமல் விளக்கி
வைதிகஸாவபெளமரென்று வழ
ங்குகிற தோழப்பரெனபவ
ரால் இயற்றப்பட்டது, மேற்கூறிய
பலவகையான சிருஹயதூலகளைப்
பிரகாசிக்கச் செய்தலின் இப்பெ
யா பெற்றதென்றும், இதற்குக்
கண்ட பூவுண்மெனப் பெயருள்ள
ஒரு வியாககியான முண்டென்
தும் கூறுவா, 39, 90

சிலேசசாகதி, 126

சிழங்கு, 183.

சிழமை, 253.

சிழவன், 118

சிழி, 75

சின்னி - சோழன், 288.

சின்னிவனவன் - ஒருசோழன், 277

சின்னதமாற்றம், 49

சினப்பல, 52.

சினாதல - எழுதல், 146

சினவி, 40, 189, 228, 296, 339.

சினி, 40, 208

சினி - சுற்றம், யாழிலநின்றகரம்பிற
கு ஜநதாமகரம்பு, வகை, 88, 144

சினிகரம்பு - யாழகரம்புகளுள் குரல்
இனி துத்தம் வினரி கைககினை
பென்னுமைத்துமாம், 204.

கீதகோலிநதம் - ஒருவடதால், இது
ஐயதேவரென்பவாற செய்யப்
பட்டதான ஸங்கேதப் பிரபந்தம்
24 அஷ்டபதிகளையுடையது
இதிற புத்தாவதாசம் திருமா
லின கூறென்று கூறப்பட்டிருக்
கிறது, 61.

கீதம், 35.

கீரி - கீரப்பிள்ளை, 298.

சீர்ப்பின்னையை அறியாது கொன்ற
பாப்பணியின் கதை, 2113

சீழ்ப்பால், 256

சுவகும், 282.

சுவகும்வருணம், 210

சுசரககுழை - சம்பாபதியின்
கோயில், 199

சுசரம - கூர்சரதேசம், 190

சுசலவேதனை - சுகவறிவு பஞ்சல
காதததுள் ஒன்றாகிய வேதனை
யின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று,
381

சுசலாசுசலவேதனை - சுகதுக்க
அறிவு. வேதனையின் பகுதி மூன்
றனுள் ஒன்று. புணையாததை
சுசலமெனநாமபாஷத்தை அசுசல
மென்றும் பௌத்தநூல்கள்
கூறும், 381

சுசாமபன - நூரசன இவனாற்
செய்யப்பட்டசுசரம களசாயி,
167

சுசுசி, 249, 300

சுட்டநாட்டா, 335

சுட்டிப்பிடவமென்னுகொடி, 41

சுட்டுவா, 335

சுட்டுவன - சேரன், குட்டநாட்டை
யாள்பவனென்றபடி, 335

சுடககட்சேதா, 65

சுடககண, 840

சுடககதது, 37

சுடசம் - வெட்பாலை விசேடம், 41,
98.

சுடதிகை, 162

சுடபாறிறபுழை, 63, 91

சுடம், 362

சுடமுழா - ஒருவகை வாததியம், 88

சுடா, 146

சுடாததொடர் மாலை, 163-4, 231

சுடவயின், 226

சுடிகை - கோயில், பாணசாலை, 72,
205, 274.

சுடிகோள்பற்றி வகை வெகுளி-
மெய்ப்பாடுகளுனொன்று, 111

சுடிகை, 72

சுடப்பிறக்கும் வறுமை, 127.

சுடிப்பெயா, 252

சுடிபுறங்காதது, 253

சுடிமி, 77, 219, 218-9, 300

சுடை, 44

சுடைக்கதது, 37

சுண்டககணிகை - கணவனிருக்கும்
பொழுதே வெருருவனைச்
சோந்திருப்பவனின் புத்திரிபா
கிய வேகை, 109

சுண்டலகேசி - நாதகுததனுவென
பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு
தமிழ்துல் சிவகசிந்தாமணி முத
லிய ஐம்பெருங்காப்பியங் களுள்
கானகாவது, பௌத்த சமயந
தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது
'சுண்டலகேசி' யென்னும்
ஒருவணிகமான சரித்திரப
தைக் கூறுதலின் இப்பெயா
பெற்றது, இதன் சில செய்யுட்
கள் தொல்காப்பியவுரை, யாப
பருங்கல் விருத்தி, வீரசோழிய
வுரைகளிலும் பல துலகளிலிரு
ந்து தொகுத்த புறத்திரட்டுஎன
னும் நாலியும கீலகேசியிலும்
சிவஞான சித்தியார பரபகத
திறகு ஞானப்பிரகாசா இயற்றிய
உரையிலும் காணப்படுகின்றன
வேயனறி துல முழுவதும் இது
காறும் எங்கும் கிடைத்திலது.
இது சுண்டலகேசி விருத்தமெ
ன்றும் பெயாபெறும், இதில் இக்
காலத்து வழங்காத சொல்லும்
பொருளும் உண்டென்பா, 60,
368, 389

சுண்டிகை - கமண்டலம், 34

சுண்டிகா, 96.

சுண்டகு - சிழககு, 153, 162

சுணப்பொருள், 60.

சுணம், 304, 322, 359-60

சுணவதம், 341.

சுணி, 322-324

சுத்திக்கோற்காரா, 45

சுதலை, 38-9, 89

குதிரை, 46

குதிரைப்பாதி, 94

குதிரைமலை - ஒரு மலை இஃது
எழின் அதிகமானுடைய தென்த
புறாந்து, 86, 94 - ஆம் பாட்ட
பாடலும், பிட்டங்கொற்றனுடைய
தென்து 88, 94 - ஆம் பாட்டாலும்
தெரிவினதது, இஃது ஊராக
குதிரை யென்றும் கூறப்படும்,
205

குதிரைவீரர், 13

குப்பம், 37, 75

குமராயம் - புழுகிய பச்சைப்பயற்
ருடு சருக்கை முதலியன கூ
ட்டி ஆகப்படுவதொரு சிற்று
ண்டி, 13.

குமரன் - கலிங்காட்டுள்ள கபிலை
ககரத்தரசன், 196, 295

குமரி - ஒருகதி, கன்னியாகுமரி
யெனவும்கன்னியெனவும் கூறப
படும் பலருமத்ததம்பாவங்களைப்
போகருத்தருச்சென்று ஆடிவருவ
தொரு புண்ணியதீர்த்தம், தன்
னருகே 'புஷ்பஹாவி' என்று
பெயர்பெற்ற குமரிதெய்வமெ
ழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமொன
றையுடையது, கன்னிப்பெண், 57,
142, 199

குமரிதெய்வப்படிமம் - குமரியா
ற்றினுடைய அத்தேவதையின்
வடிவம், 148

குமரிபாதவ கொள்கையின் வணங்
கி, 148

குமரிமூத்த வென்பாதிரம், 160,
248

குமரியம் பெருக னறை, 57

குமரியாடல் - கன்னியாகுமரியாற்
றில் தீராடல், 57, 148

குமிழ் - குமிழ்மழை, 77, 220

குயவா, 330

குயில, 43

குயில்தல-எழுதல், செய்தல், 99,
332

குயிலுவகருவி, 88

குயிலுவா - தோற்கருவிவாசிப்பார்,
95

குயிலுழைபொதுமபா, 12

குறுகு, 179, 209

குறுகுசெய்கடல், 57

குரம்பு - வரம்பு, 186

குரல், 204

குரவம் - குராமரம், 40

குரவா - தாயதகதையா, 28

குரவை - காமமும் வென்றியும்
பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள்
பாட்டாக எழுவரேனும் எண்ம
ரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் வட
டமாக்கின்ற கைபினைத் தாடுவ
து, 208

குரற்றிலைகூந்தல், 98

குராமரம், 40

குரல் - கோட்டான், 73

குருகு - குருக்கத்தி, பறவை, 190,
205, 294

குருகுபெயர்குருற்றம், 55

குருசில, 198, 198

குருடா, 151

குருடு, 140

குருதி, 41

குருதிப்பலி, 15

குருது, 40, 211

குருமகன், 178

குருவிசதலை - மதிவிறப்புக கஞ்
னொன்று, 64

குருஉத்தொடைமலை, 44

குரோதம்-கோபம், உட்பகையாற்
னுள் ஒன்று, 388

குலகான்பொடே - மைஞாஸம்ஸதா
னத்தின்னதோரா, 207

குலகிரிகளோழு, 83

குலம் - கோயில், 34, 300

குலமகளிர், 195

குலவிசகை, 52

குலாமலை, 313.

குலைப்பெண்ணை, 181

குலோத்தங்கசோழனுலா - ஒட்டக்
கூத்தரால் இரண்டாங் குலோத்
துங்கன் விஷயமாக இயற்றப்
பட்ட ஒரு தரிழப்பிரபந்த தூல்,
252

குலவயம், 307

குலவை, 65, 96, 121, 192, 267, 328

குலவைச்செங்கண், 222

குவிமுகிமெருக்கு, 36

குவிமுட்கருவி - யானையை அடத்
துவதோராயுதவிசேடம், 200

குவைஇய - குவித்த, 330

குழல் - கூத்தல் வேயங்குழல், 21, 42, 47, 88, 210, 248

குழலிசை, 41

குழலோன் - பரதநா லுட்குறப்படும பஞ்சாசாரியருள் வேயங்குழல் வாசிப்போன், இவனை வாமசிக னென்பா வுடனுலா, 87

குழவி-குழகதை, 130, 143

குழி - பாலை, 174.

குழியில் விறகடுக்கிபிண்தடைக்க கடுதல், 171

குழககன் ஐந்து - அரசாக்குரிய ஐம் பெருங்குழு அமைச்சா புரோகிதா சேனாபதியா துதுவா சாரண ரொணனு - வாகளின் கூட்டம், இதனைப் பஞ்சமகாவாகக் கடுமென்பா வுடனுலா, 13

குழை, 248

குழைமுடிப்புகிசை, 257

குழையச்சமைத்த பருப்பு 317

குளம்பு, 163

குளனைந்தாமரை, 168

குளத்தல், 258, 268

குறக்கொள்கலம், 52

குறங்கடுத்தோய, 63, 114

குறம், 106, 133, 137, 171, 174

குறம்முப்பத்திரண்டு, 338.

குற்றமுற்ற பாதையாக்குரிய தண்டம், 189

குற்றமூன்று, 114, 230, 368, 380

குற்றமைந்து - கள் பொய்களவு கொலை காமமென்பன், இதனை, 'சிலபெற வெல்லாரு நீத்தன களைந்தனவும், சிலவருநீழக்கெனத் தவிரத்தனவு மென்ன, சில பெறவெல்லாரு நீத்தனயாவென்னுள், கொலைசெய் கட்டுகாமம் பொய் யெனக்கூறினான்' (சில கேசி, பதி 4-சமய) என்பதனு லுணாக, 269-70, 368.

குற்றம், 247

குறங்கு, 221

குறம், 195

குறன் - குறையவடிவம், 140, 206

குறளன் - பிக்கருரிய உருவமுள்ள வன், 140

குறளை, 126 278, 374

குறிஞ்சிப்பண், 205, 330

குறிஞ்சிப்பாட்டு - சுவகப்புலவாகள் அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டினுள் எட்டாவது இது 301-அடிகளை யடைய அகவற்பாவால் அமைந்து ன்ளது தலைவியினது வேற்று ஈமகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடு சிறக்கும் பாவதி கூற்றாக ஆரியவரசன் பிரக த்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலாபாடியது இதுமலைவளாகளை யும் இல்லற முறைமையை யும் தலைவனுக்குத் தலைவியும் தம்முள் வைக்கத்தரும் அன்புடைமையை யும் கற்பின இனறியமையா கமையையும் கூறும் இதில் 94-மலர் விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பெருங்குறிஞ்சி என்றும் வழங்குவார், இதற்கு ஆசிரியர் கச்சினாககினியா உபை செய்திருக்கின்றனா, 41, 44-5, 65 97, 827

குறிப்பு 222, 381

குறி - அடைந்து, 189

குறங்காடு, 211

குறங்கால கருவம், 211

குறங்கூலி, 94

குறங்கடி, 15

குறங்கொடை - எட்டுத்தொகையுள் ஓரண்டாவது; இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 402-அகவற்பாக்களை யுடையது, இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாடம்பாடிய பெருந்தேவனாராலும், மற்ற 401-பாக்கள் திருத்தோனாரா முதல் அம்முலவூரிமதியாகவுள்ள புலவா இருந்துற்றைவராலும் இயற்றப் பட்டுள்ளன, இரதால் அகப்பொருட் பகுக்கினையே பொருளாகவுடையது, இத்தொகை முடிந்தான பூரிககோ, இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பா.

தொகையின் பாககளுள் 20
ககனொழிநகமற்றைப் பாக
ஞக்குப்பேராசிரியா பொரு
ரமுதினொன்றை அவா
முதாதொழிந்த 20 - பாககளுந
மாச்சினாககினியா பொருநெ
தினொன்றை தெரிவினதது,
, 56, 136, 289
ஹடப்புதல்வா, 39, 89
கிழ்ச்சி, 318
கககனனல, 89
காககன, 145, 166
ரியா, 189.
த - காரியம், முடிக்கப்படும்
காருள், 201
கொண்டிருத்தல், 253
வேண்டுகோ - காரியங்களை வி
மயவா, வறுமையுற்றிரந்தா, 1
மம், 83, 111
முகண்டன்ன கோட்டம், 71
கூப்பிடு, 73, 94
ம - கூப்பிடு, 183, 283
பகலி - அழைத்தது, 20, 211,
6-7, 284
நரல, 143
க - பேராசனதை, 73
கசாவோப்பயிதல, 73
விண்டு - சோந்தனுபவித்தது, 88
ம - ஹடவிசேடம், யாழநரமபு
நிற பனக நரமபு, 48, 332
ல - மதுரை, 246
வைககுலகொடபினள், 232
ட, 299
கதூல - மதிவாணனொன்றை ம
ண்டியராலியற்றப்பெற்ற ஒரு
டகத்தமிழதூல, இதனால் மதி
ரணா நாடகத் தமிழினுலென
ம வழங்கும், வெண்பாவாலும்
கதிரப்பாவாலுமாயிது, இதி
ள்ள சில செய்யுட்கள் சிலப்பதி
ரவுரையில் அடியாகக் கருவலா
லமேற்கோளாக எடுத்ததுக்காட்
ப்பெற்றுள்ளன, 9, 330.
நா, 152.
நாட்டு, 48.
கியா, 41, 136, 330,

கூத்தியல்பு, 330
கூத்தியனமடநதையா, 186, 201
கூத்தினிலக்கணம், 330
கூத்து இருவகை, 20
கூத்துப்பதினென்று, 37,
கூத்துமபாட்டும் அழகு, 195
கூதிரா, 121
கூந்தல், 51, 98, 220, 253, 299
கூந்தலினவகை ஐந்து - முடி கொ
ண்டை கருள் குழல் பளிச்சை
யெனபன, 247.
கூம்பிறந்துண்டம், 170
கூம்பு - பாயமரம், 44, 46
கூதல் - மிகுதல், 84, 167, 229,
258
கூம்புராணம், 45.
கூலம் எண்வகை, 9, 330.
கூலம் பதினெண்வகை, 9, 330
கூலம்துரு - கெலமுதலியபலபண்ட
டங்கனவிற்கப்படும கடைதெரு,
330
கூலவாணிகனசாதனா - இவாமன்
மேகலை துலாசிரியா சிலப்பத்
காரதுலாசிரியராகிய இளங்கோ
வழிகட்கும் அவாதனமயன சோன
செவகுடகிவனுக்கு மிக்க
நட்பினா இவர் மதுரை
கூலவாணிகனசாதனனொருவன்
சீத்தலைச்சாதனனொருவன் கூட
பபடுவா "தண்டமிழாசான் சாந
தன்" (சிலப் ௨௫ ௬௬) எனறு
இவா சிறப்பிக்க பட்டிருக்கின
னா, 9
கூலியா, 329
கூலிளி, 89
கூலி - பெண்பேய், 71
கூற்றம் வருமுன் அறஞ்செய்க, 279
கூறி அடிப்படுத்தல், 144
கூறிட்டுமொழிதல் - தாலவகைவினா
விடையுள் ஒன்று, 371, 386.
கூறை, 172
கூன, 140.
கூனி - மாதவியின் தோழி (வயநாத
மலை), 4
கூனிய உடம்பையுடைய வேதியன்,
155
கேடுககினரீது, 153
கெடுகலமாக்கள், 138

கெடுத்த - காண்ப பெருது, 57
 கெடும் ஏவல், 82
 கெழுதகை, 277
 கேசகம்பளன் - நரிவயிறற்ற பிறகத
 ஒரு முனிவன், 147
 கேட்டி, 52, 239
 கேடு, 317
 கேண்மோ - கேளும், 34, 143
 கேணி, 211
 கேவலஞானிகள் - திரிகால உணர்
 சசிபுடையார். (கேவலஞானம்
 ஜீவிதை ஞானத்துள்ளும் நெறந்
 து), 814
 கேழற்கூற்று, 60
 கேனவியாளர், 197
 கேளார் - செவிடார், 141, 349
 கைகங்கை, 204
 கைத்தலைகாட்டல், 88
 கைத்தூண், 170
 கைத்தூண்வாழ்க்கை, 187
 கைத்தாழ்த்தல், 144
 கைநெவலி, 351
 கைப்படி, 45, 200
 கைபெய்பாசத்துப்பூதம், 31
 கைமமலைகளிற், 301
 கைமமை - சிறுமை, விதவை, 225
 கைமமைநோன்பு - கணவனை இழந்
 தோர் அனுட்டிக்கும் வீரதம்,
 293
 கைமமைநோன்பு நோற்ற உடம்
 பைவருத்தத்து, 24
 கைமமையிற் காவல், 195
 கையலத்தல், 35
 கையறல் - செயலறல், 26, 34, 45,
 151, 219, 229
 கையறுதுன்பம், 36
 கையாற்றுவியாற் பண்ணுது மனந்
 தால் நிரும்பித்தல், 322
 கையாற்றவலம், 262
 கையாறு - மூர்ச்சித்தல், 53, 255,
 377
 கையுதிரைகொன்னல், 32, 58, 170,
 223
 கைவளை, 94
 கைவிட - தற்கை, 261
 கைவிடலீடான, 58, 205
 கைவினைகடந்தகண்களாவனப் பு,
 245.

கைவினைச்சித்திரம், 51, 202
 கோக்கி (கொகருவாய், கோகலிவா
 ய்) - ஆபரணங்களின் உறுப்பு
 விசேடம், 38
 கொகரு, 98
 கொங்கலா நற்றதார, 7
 கொங்கலிழகுமல, 256, 342
 கொங்கு - தேன, பூந்தாது, 7, 342
 கொடகம் - சுழலும், 189
 கொட்டி - கொடுகொட்டியாடல்
 இது புறநாடகம் பதினென்றனு
 ளானது, 37
 கொட்பன் - சுழலுவன், 208
 கொட்பு, 232 - 3
 கொடி, 109, 167
 கொடித்தவனம், 41
 கொடித்தோவீதி, 14, 235
 கொடிப்புருவம் - ஏழுங்காகிய புரு
 வம், 86
 கொடிபடுகிற, 75
 கொடிமுடைவீதி, 248
 கொடிமின், 102
 கொடிவாயில், 69
 கொடுங்குழை, 248
 கொடுங்கை, 17
 கொடுங்கோனமை, 85
 கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூ வடிவமா
 கப்பண்டித்தோத்தட்டின் முன்
 னே நடுவது, 46
 கொடுந் தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு-
 பொங்கு நாடு, ஒளிநாடு, தென
 பாண்ட நாடு, குட்டநாடு, குட்
 நாடு, பாண்டநாடு, கற்காநாடு, சீத்
 நாடு, சூழிநாடு, மலையமநாடு,
 அரவநாடு, அருவாவடதலை நா
 டு, அவற்றைச் செந்தமிழ்
 நாட்டி உபநிழப்பால் முதலாக
 வகிப்பது இதுதியாக எண்
 னிகபகளாகியுதினைத் தொல்
 காப்பியம் எச்சவியல், "செந்தமிழ்
 சோந்தி" என ஒருகுத்திரவுடை
 களாலுமுணாக, 335.
 கொடுஞ்சுயர், 28
 கொடுஞ்சொழிலான, 75.
 கொடுமரம், 145
 கொட்ட, 129
 கொண்டை, 305.

கொண்டன்று - கொண்டமையா
லன்று, 254
கொண்டமகாரி, 188, 196
கொண்டுகுறுதல், 102
கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம்,
57, 142, 243
கொண்டோன்லது தெய்வம்
பேண்ப் பெண்டிர், 195
கொம்பரிருகருயில், 43
கொம்பு - நீரைவிசுக்கருவி விசேடம்,
பூங்கொம்பு, 308, 327
கொய்தல் - பறித்தல், 34
கொய்யாக குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண்,
205
கொல்லா, 212
கொல்லல் - வெட்டல், 329
கொல்லனுழைக்க, 205
கொல்லாமை - அஹிமனை, இது
பஞ்சசீலத்ததுணான்று, 231
கொல்லிப்பாவை, 54
கொலை, 35, 177, 250, 261, 272, 373
கொலைகலிலவேட்டுவா, 145
கொலைப்பாவம், 293
கொலையறமாமெனது கொடுக்தொ
ழின் மாககன், 80
கொலைவன், 287
கொழித்தல், 180
கொழுநன், 195, 244
கொழுநீர்வரு, 121
கொள்கலம், 52, 193
கொள்கை - விதம், 124, 148
கொள்கைபிடவான், 332.
கொளனிமா, 7
கொளம் - கொஞ்சகிறுறபோன்ற,
41.
கொஞ்சத்தக்கட, 42.
கொளை - ஒற்றைத்தல், பாட்டு, 88
கொற்கை - பாண்டியாகளின் பழை
ய இராசதானி. இதற்கு ஒரு
காத அரத்திற்கு அப்பாலுள்ள
நீண்டசேரியிலே சாவி ஆபுத
திரைப் பெற்றான், 149.
கொற்றம், 91, 253.
கொன்றை, 40, 191.
கொங்கு, 208.
கொச்சி - கன்னாமபிகசம், 167.

கோசலதேசத்துச் சித்திரவேலை
காரா, 212
கோசலதேசம், 367
கோட்டங்காவலா, 206, 213, 215
கோட்டம் - அறை, கோயில், 71
184, 196, 200, 204, 216 - 8
226 - 7, 235, 240, 298, 334
கோட்டான, 73-4
கோட்டி - கோயில் வாயில், சடை
16, 156
கோட்பாடு - கொள்கை, 386
கோடணை - முழக்கம், 62
கோடாச்செங்கோல, 3
கோடு - கரை, கொம்பு, சங்கு
யாழத்தண்டு, 144, 146, 16, 20-3
262, 266, 308
கோடுடைதாழை, 43
கோடை, 283
கோணசகதி, 212
கோணசகதிவிதானம், 190, 212
கோணம் - கோட்டி, முக்கோணம்
200
கோணிலைதிரிதல், 3, 15, 85, 203
கோதமை - ஒருபாட்பணி. சாரங்க
னுடைய தாய், 79, 82
கோதை, 124, 199, 234
கோதைத்தாமம், 187
கோதையஞ்சாயல், 115, 135
கோபச்சொல் - வாககிற நேனறும்
பாவச் சாற்கன் கன்னக னுள்
ஒன்று, 374
கோபத்தால் உண்டான பாவம், 296
கோமகன், 202
கோமகன், 206
கோமகன் கோயில், 89
கோமகன் பீடிகை, 131
கோமினி - ஒரு செட்டிப் பெண், 112
கோமுதி - மணிபல்லவத்துள்ள
தொருப்பாய்கை, 117, 120-21,
124, 161, 286, 342
கோயில், 20, 223, 240.
கோயிறற்கு - இசைத் தமிழ்
துறக்கூறிய எழுவகைத் தாக
கிணுனொன்று, கானகு சோகளை
புடையது, 20.
கோரகை - பிச்சைப் பாதிரம், 59

கோல - செய்கோல, திரட்சி, 15, 34, 241, 258

கோலவகோடல, 20

கோலம், 166, 189, 202, 255

கோலோரா, 46

கோவகாமா - பழைய புத்தாங்கு னொருவா, 369

கோவலா - இடையா, 65, 149

கோவலன் - இப்பெயரை யுடைய வா இருவருளா (1) மணிமேகலையின் தந்தை, கண்ணகியின் கணவன். சிலப்பதிகாரக் கதாநாயகன். வஞ்சிக்காப் புத்ததேயுள்ள கோயிலிற கண்ணகி வழிவந்தோடு இவன் வழிவழி பூசிக்கப்பட்டு வந்தது, 24-6, 48, 87, 99, 186, 250, 266

(2) மேற்கூறிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்குக் காதற்பாவகன், அவனே நெடுஞ்சேரலாதனுக்குச் சாரணாகூறிய உபதேசமொழியைத் தாலும் கேட்டுத்தான் தேடியவையுருதன் முன்னோ தேடியவையுமாயிப் பொருளகளை யெல்லாம் எழுநூற்ற நூனஞ்செய்து விட்டுப் பின்னர்த் தவம்புரிந்தோன் வஞ்சிக்கரத்தே புத்ததேயுக்குச் சைத்தியாலயமொன்று கட்டுவித்தோன், 289, 293, 298, 332, 334, 337, 341, 347-8

கோவியனவீதி, 45.

கோவேட்கன் - குயவா, 329

கோவையின் கோப்பு, 38-9

கோழி, 94

கோள் - வாககிற நேனறும் பாவச் சொற்கள் நானகினுள் ஒன்று, 82, 273

கோளம், 82

கோளரி, 258

கோளியாலம், 71

கோற்றொடி, 99

கோனமுறை, 196, 201, 216.

கோனிலை திரிகதிழற கோணிலை திரியும், 85, 203

கோஸஞ்சார பூமி - பசுக்கள் இடைபூமினறி மேயதற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம், 146

கௌசாமபி நகரம் - குசாமபென்ன னுமரசனாற் செய்யப்பட்ட நகரம் கோசமபியெனவும் வழங்கும், 167

கௌசிகன் - சண்பை நகரத்துள்ள நூந்தண்ண சுதமதியின் தந்தை 29, 93

கௌடிலம் - ஊளைவு, 352

கௌண்டினனியா - பழைய புத்தாங்குள் ஒருவா, 369

கௌதமபுத்தா, 367, 369

கௌதமமுனிவா - இவா அரண்மையின் கணவா, அவருடைய கற்பையழித்ததுபற்றி இரத்தினனுக்கு ஆயிரங்கணக் ஞண்டிராகும் படிசாபங் கொடுத்தனா, 194, 309

கௌரியா, 33

கக்கரத்தின் குடு, 147

சக்கரம் - மண்டலம், 38, 110

சக்கரவாளக்கோட்டம் - புத்திரசோகத்தால் வருந்திய கோழமையின் துன்பத்தைப் போக்குதற்காகச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களுக்கும் சம்பாபதி வருவித்துக்காட்டிய விடத்து அக்காட்சியை எக்காலத்தும் யாவரும் காணாமவண்ணம் மயஞ்சு நிருயிக்கப்பட்டதுபற்றி இஃது இப்பெயா பெற்றது காலிரிபுழம் பட்டினத்தின் புத்ததேயுள்ள மயானத்தின் பக்கத்துள்ளது. இதனால் இது கடுகாட்டுக் கோட்டமெனவும் கூறப்படும், இதில் முனிவா பலநிருந்து தவஞ்செய்தாரா, சம்பாபதி கோயில், கந்திறபாவை, உலகவறவி னன்னுயிர்முனறும் இதைச்சாராதனனவையே, 68-9, 84, 91, 165, 184, 326

சக்கரவாளகிரி, 83

சக்கரவாளத்துத் தேவா, 138

சக்கரவாளம் - உலகம் முப்பத்தொன்றையும் தன்னுள்ளே அடக்கிய

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சசுள

கோனம், 81-2, 240, 298, 367
சங்கததாரா - ஸங்கததாரா. பௌத
தரில் துறந்தோரின் கூட்டம்
ஸங்கமெனப்படும, 51, 238, 250,
269, 333

சங்கததிலிருந்து விலகருதற்குரிய
குற்றங்கள், 299

சங்கதருமா - ஒரு பௌததமுனிவா,
இவா சதமதிக்கும் அவளுடைய
தந்தைக்கும் சருமோபதேசஞ்
செய்தவா, 59, 66

சங்கம, 38, 94, 139, 367

சங்கமன, - ஒரு வணிகன் நீலியின்
கணவன். முற்பிறப்பிற் காரண
மின்றி இவனைக் கொல்வித்
த பாவத்தாலேயே கோவலன்
உலையுண்டிருந்தான், 295

சங்கமுகத்துறை, 57

சங்கமம் - ஸமசபம், 354

சங்கரித்தல, 310

சங்கற்பாரா, 330

சங்கிளுறசெய்த காதணி, 36

சங்குடைந்தார்போலுந்தாழை, 43.

சங்குமுதொடுப்பு, 96

சஞ்சரித்தல, 81

சுடையிட்ட பிரதானி, 277, 341

சுடங்கம் - ஓதிரா, 60

சுடய - ஸ்ராமாரணத்திற் கூறப்
பட்ட நுழைக்கீழ், 31

சுடை, 181.

சுண்டுகை - ஸாசான வாவ்ளியாகி
ப ஒருதேவதை, 71

சுண்டம் 41

சுண்பை - அங்ககாட்டிற் கங்கை
கரைவிலுள்ள ஒரு நகரம் சம
பப்பெனவும் வழங்கும், 29, 93.

சுதத்ததுவம், 358

சுததம், 351, 353 - 4, 361

சுததியஞ்ஞம், 324.

சுததியம் காண்கு - துக்கம் முதலி
யன, இந்நான்கின் ஸுலககணமும்
ஆக ம ஸுதததிரத்திலுள்ளதாகி
ய ஹீனயானததில வின்னக
கூறப்பட்டுள்ள தெனறும் இவற்
றுள ஒவ்வொன்றும் முழுவன

கப் பண்ணிரண்டு வகைப்படு
மென்று கூறுவா, 25, 116, 122,
217, 302, 337, 371 - 2, 381

சுதமகன், 4

சுதககபூதம், 17, 248.

சுதககம் - நாந்சுதி, 17, 90, 219

சுதேந்திராகன் - பவணேந்திரா
முதலியோரா; இவர்களுக்கெல்
லாம் தலைவனாக உள்ளவனுக்கு
அகமிந்திரனென்பது பெயர்
316.

சுததம் - வேதாங்கங்கள் ஆறினு
ளொன்று. செய்யுளிலககண்டு
னதக கூறுவது, சுததோலிதி
யென்றுக் கூறப்படும், 305, 310

சுததனம், 36, 52, 96, 177, 223, 231

சுததனம் மாலை முதலியன தர்
யாமை பௌதத முனிவர்களுக்
குரியதசிலததுளொன்று, 331

சுததாபம், 194

சுததி - இடவிசேடம், 331, 379

சுததிககோணம், 212

சுததமூன்று, 370- 71

சுததிரத்ததன் - கப்பலிற் சென்று
வாணிகன் செய்யும் ஒருவணிகன்
சாதுவனை நாகா மலையிலிருந்து
காலிரிபுடம்பட்டினத் திறகுக்
கப்பலிலேற்றி அழைத்து வந்த
வன் அவன், 172, 177.

சுததமடைலம், 66.

சுததன் - சுதேந்திரனா ஒருவன்,
44.

சுததராபீடன் - உச்சயினி நகரத்தா
சுள இவன் தாராபீடென்னனும்
அரசன் புத்திரன், காதம்பரி
யென்பவனுடைய கணவன்
காதம்பரியென்னும் வடமொழிக்
கததிய காவயத்தின்கதநாயகன்
38

சுததிரோதய வருணனை, 66

சுதது, 71

சுததேகம் - பலதலையாய உணர்வு,
304

சுததோலிதி - சுததம், 310.

சுததிகதம், 155

சபதௌஸுதம் - ஒரு வடநூல்
இது பாணினி சூத்திரங்களைப்
பின்பற்றிப் பதஞ்சலி மஹா
பாஷ்யத்தை விளக்கிப்பட்டோலி
தீக்ஷிதரோனபவரால் இயற்றப்பட
டதொரு வியாகரணகிரந்தம், 319

*சபகத்தொடாசரி, 351

*சபகம், 353

*சபகைக்கேசவீருத்தி, 356

*சபதம், 189

*சமபுகோழி - சணபென்னும் கோ
ரைகளில் தங்கியிருக்கும் ஒரு
வகைக் கோழி, 43

*சமபந்தம் - காரணகாரியத் தொடா
சரி, 369

*சமபவளவை, 304, 307

*சமபவித்தது, 260, 305

*சமபாதி-சடாயுவின உடன் பிறந்
தவன், 31, 198

*சமபாதிபுரம் - சமபாதி புசித்த
இடம், 31

*சமபாதிவனம் - காவிரிப்பூம்பட்
னத்தைச்சொர்துள்ள ஒருசோலை
மேலே பறந்து சென்றபொழுது
சூரிய கிரணத்தாற் சிறையிழந்து
விழுந்த சமபாதியென்னும்
பறவை இருத்தற்கிடமானது
பற்றி இப்பெயர் பெற்றது, 31

*சமபாநகரம் - சணபை, 93

*சமபாபதி - சமபுத்தீவத்தின் ஆதி
தீவத்தை, இஃது இவளுக்கு
இயற்பெயர் சமபுமரத்தின் கீழி
ருந்து கோற்றமையின் இவள்
சமபுவெனவும் பெயர் பெறு
வாள் சிவந்தசிறமும் சடையு
முடையவள். இவ்விருந்தமை
பற்றி ஆதிகாலத்தே சமபாபதி
யென்று பெயர் பெற்றிருந்த
சகரம், காவேரி நதியின் சமபந்தத்
தாற் பிண்பு காவிரிப்பூம்பட்டின
மென்று பெயர்பெற்றது, புத்திர
சோகமுற்ற கோதமைக்கு
இந்தச் சகர வாளத்துள்ள
எல்லாத் தேவா களையும்
வருவித்துக் காட்டி அச்சோ

கத்தை மாற்றி அவளைத்தேற்ற
வித்தவள் இவளுடைய கோயில்
குச்சாக் குடினையென்று கூறப்
படும் அருந்தவமுதியோன்
கன்னி, குச்சாக் குடினையென்று,
சமபு, சமபுத்தீவக் காவற்றைய
வம், சமபுத்தீவத்தெய்வம், தொ
ன்னுதாட்டி, பொன்னிறப்பொலி
ந்த சிறத்தாள், முந்தை முதலவி,
முதியான், முதுமுதாட்டியென
இந்நூலில் இவள் வழக்கப்படு
வான், 2-3, 19, 78-9, 81-2,
92, 181, 198, 201-3, 205, 227,
237, 240-41, 274

*சமபாபதி கோயில் - இது சாயா
வனத்தின் கோயிலின் தென்பக்
கத்திலுள்ளது சமபாபதி
யமன் கோயிலென்று வழங்கப்
படுகின்றது, ஸாரிதி வடக்கு
முகம் பிடாரி கோயிலென்று
இக்காலத்தவாசொல்கின்றார்கள்,
149

*சமபிரதாயம், 155.

*சமபு - சமபாபதி யென்னும் தெய
வம், நாவனமரம், 1-2

*சமபுத்தீவக்காவற்றெய்வம், 19

*சமபுத்தீவு - தான்கு மகாதீவினுள்
ஒன்று, இது நாவலர் தீவெனவும்
வழங்கப்படும, 1, 19, 83, 103, 130,
164, 183, 242

*சமபுமரம், 181

*சமபை 29

*சமசித்தத்தவம் - உபேந்திரபா
வனை, 388

*சமணமத்தத்தினபாகுபாடு இரண்டு -
ஆசீவகம், நகண்டமென்பன, 311

*சமணரில் இருத்திபெற்றோர் - சார
ணர், 110, 268

*சமணீகாள் - சமணர்களே, 54

*சமதண்டம் - ஓரூர், இதில் ஆசிவக்
மதம் பரவியிருந்ததாக நிலகேசி
ஸமயதிவாகரத்தால் தெரிகிறது,
311

*சமநகடம் - இவ்வகைத்தீவினிள்
உள்ள ஒருமலை, சமனெளியென
றும் - சமநதமென்றும் பெயர்

பெரும, புத்ததைலகளுள்
ஒன்று, 110, 119-20, 336
மம், 100
மயக் கணக்கா, 9, 19, 303
சமயதத்துவங்கள் 115
சமயதருமம், 115, 237, 274
சமயதிவாகரம், 231, 278, 374-5
சமயதிவாகர முனிவா-லீலகேசியின்
விருத்தியுரையாசிரியா, 323
சமயப்படித்துறை, 284
சமயம், 249, 325
சமயமாறு, 309
சமயமருது, 325
சமயவாதிகள், 18.
சமயிகள், 18, 234, 334
சமவாயம் - கூட்டம், 321, 323
சமன், 122
சமனெளி - சமந்தம், 119, 336
சமீகமுனிவா, 147.
சமந்தன், 265.
சமயபு - ஸவயம்பு, 311
சயஞ்சனங்கள், 359
சயஞ்சனவான், 359
சயிததம், 338
சாவஜ்ஞன் - புத்தன், 280
சரக்கு, 295
சரண - அடைக்கலம், 58
சரணவகரா - பழைய புத்தாரு
னொருவா, 369.
சரணுகதி, 366
சரவணம்-நாணற் காட்டினையுடைய
தொரு பொய்கை, இமயமலை
யைச் சார்ந்துள்ளது, 194
சரியாபிடகம்-குத்திர பிடகத்தின்
சிற்றுறுப்புகளுனொன்று, 294
சல்லி, 190
சலத்திறநிரியுஞ்சாரணன், 110
சலனம், 307
சலாகை, 137
சன்னாவுறுபுயதனமலிகலம், 361
சன்னு, 361
சனவகன், 167.
சனமித்திரன் - புண்ணியராசன்
டைய மந்திரிகளுள் ஒருவன்,
அவ்வரசன் புத்த பீடிக்கையுடைய

தரிசித்தற்கு மணிபல்லவன்
சென்ற பொழுது நாகபுர. வரசு
ஒருமாதமவரையிற பாதுகா,
உவன் 282 - 1, 242
நாககாடு - சாதல், 105, 271, 276,
377
சாகியசக்கரவாததி 367
சாணை - கிளை, 1
சாங்கியவாதம், 310, 319, 321
சாங்கியன், 354-6
சாணி, 388
சாததம், 306, 309.
சாததன் - கூலவாணிகனசாததனா,
10
சாததியதனமசித்தத்துவம், 361
சாததியதன்மம், 353, 362.
சாததியதன்மலிகலம், 360-61.
சாததியித்தத்துவம், 361
சாதியம், 305, 361
சாததியாலியாலிருத்தி, 360, 362
சாததிரம், 299
சாதனபியதிட்டாததம், 353
சாநனமியதிட்டாத தவாபாசம்
ஐவாகபபடுமனநல, 360.
சாதனதன்மம், 362
சாதனதன்மவழாதத்துவம், 361
சாதனதன்மலிகலம், 360
சாதனம், 305, 361
சாதனவழாதத்துவம், 361
சாதனவேது, 355
சாதனவியாலிருத்தி, 360
சாதாரணம், 356
சாதி, 304
சாதிகளினவகை, 329 - 31
சாதியொருமை, 44
சாதுசக்கரன்-ஒருமுனிவன் ஆகா
யகமன் முடையவன். தன் முத
பிறப்பில் இவனை ஒருபொழுது
உண்பித்த புண்ணியமே மணி
மேகலை நலவழிப்படுத்தற்கு ஏது
வாயிற்று எனபா, 54, 110-12,
129, 239.
சாதுயா, 59, 106, 136, 240
சாதுவன்-ஆதிரையின்கணவன், நா
காக்களுக்கும் அவர்கள் குருமக
னுக்கும் சிலத்திகள் கூறி அவா

கலை நலவழிப் படுத்தினான், 170-71, 178-5, 177
 சாந்தகதிமாவோ, 210
 சாந்தம்-சந்தனம், 31, 76, 172
 சாந்தலகுறுத்த, 224.
 சாந்து-சந்தனம், 204, 221
 சாந்துகழிநீர், 326.
 சாப்பறை, 78.
 சாபசரத்தி, 56
 சாபசார - முனிவா, சபித்தலையே அம்பாகவுடையவா, 56
 சாபனோனஞாண, 183
 சாபம், 168, 182, 194, 219, 289 296
 சாபம்பட்டி, 168
 சாபாந்தகாசம், 179
 சாம்பற்குழையாகிய சாயகம், 77
 சாமரை, 190
 சாமானியக்கருத்து, 350
 சாமானியஞானம் - பொதுவுணர்வு, 116
 சாமானியம், 321
 சாமானியிதேடம், 359
 சாமானியானுமானம் - அனுமான அனுவயின் வகை முன்னாள் ஒன்று, 303
 சாமை - ஒருவகைத்தாளிமம் என வகைக கூலத்து னொன்று, 9, 830.
 சாயல - மென்மை, 20, 30, 40.
 சாயலன், 47.
 சாயினன், 48.
 சாயை, 225
 சாயகம், 38
 சாயகவன் - கோதமையின் புதல்வன், இவன் மயானத்திற் பேய மகளாடியதைக் கண்டு அஞ்சி உயிரையிழந்தவன், 76
 சாப்பறுத்து உயி, 233, 276.
 சாபிற்சூறம், 233, 237, 276
 சாப்பு, 237, 239
 சாப்பு பன்னிரண்டு, 297, 372
 சாப்பு பன்னிரண்டுள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று தோன்று மென்றல், 869-70
 சாப்பு, 816

சாரணா - ஒற்றா. பௌத்தரிலும் சைனரிலும் சித்திபெற்ற முனிவா, சஞ்சரிப்பவன் எனப்பது பொருள். பௌத்த சாரணாகலின் நிலம் துறென்று விவரானசித்தியாரா, பரபக்கம், செனத்திராந்திகனமதாதிரு ஸ்ரீநான்பிரகாச ராமுதய உரையால் தெரி இனறது, 110, 170, 298, 318
 சாரணரென மா, 268.
 சாரியை, 13, 308
 சால, 139, 228
 சால்பு - அமைதி, 52.
 சால்காயன் - பிரச்சோதனனென்னும் அரசனுடைய மந்திரி, 167
 சாவி - ஒருபாப்பனி, அபஞ்சிகனமனைவி ஆபுத்திரனுடைய தாய், 142, 148, 150, 163, 277
 சாலை 332
 சாவகம் - ஒருநாடு இதனதலைக்காநாகபுரம், இந்நில 'தவளமலை' எனது பெயாபெற்ற ஒருமலை உண்டு, இஃது ஆபுத்திரனுடென்று கூறப்படும், 8, 60, 162 - 3, 165, 283
 சாவகமன்னன், 233, 333
 சாவகன், 239.
 சாவம், 168
 சாவயம், 359
 சாவோப்பயிருங்குடை, 73
 சாளரம் - பலகணி, 47-8
 சாற்றின்ன்கழறி, 171
 சாற்றுதல் - உணர்த்துதல், 280.
 சான்று, 131.
 சான்றோரிடத்தின் குற்றம் தெறெனவினங்குதல், 66-7.
 சிககெனப்பது, 314
 சிகை - சிதைவு, 310
 சிசி - பழையபுத்தாக்களுனொருவா, 369
 சிகைபுரம் - கலிகைகாட்டுள்ள ஒருநகரம், இதனரசணவசுவென்பவன், இஃது அரிபுரமெனவுமவழங்கப்பெற்றம், 295
 சிகைன் - ஆரியவரசாக்களுனொருவன், 301

செங்காத்தனம், 190

செவ்வியப்பறவை, 41, 44

செபாலன், 182

நிததம்=விதிததம் - நிசசயம், மூலப
பகுதி, 116, 819, 821

செந்தவெளிப்பாடு, 355.

செந்தராகிதம், 355 - 6

சித்தார்த்தத்தொகை - புத்தமதத்தி
தாசதங்களைத்தொகுத்துக்கூறும்
தமிழ்ப் பெளத்தததாலகளுள்
ஒன்று. இதனைச் செய்தோரை
டாவது இதன்காலம்முதலியவற்
றையாவது ஒரு வாரறறும்
தொரித கொள்ள இடமில்லை.
ஆயினும், ரீலகேசியில் புத்தவா
தச் சருகத்ததில், "உள்ளுருசெ
வலுடம்பு" எனனுரு செய்து
றையில், "மருடம் மனம் வரய
மெய்யிற் கொலை முதல் வினை
பத தாமே" என்பது சித்தார்த்தத்
தொகை என அருதுவது -
யாசிரியரும், சிவஞான சித்தி
யாக், பரபகடம், செளததிராரதி
கன் மதத்தானா, "முழுதுணா
ரது" எனனுரு திருவிருத்தத்
துறையில், "அருணெறியார் பா
ரமிதையாறாது முட்டைகிப்,
பொருணமுழுது போதியின
கீழுமுழுதுணாரது முனிவரன்
னருணமொழியா னவையமை
யறிதவரே பிறப்பறுப்பார, மரு
ணெறியாம் பிறநுலு மயக்கறுக
குமாறுளதே" என்பது, சித்தார்த்
தத் தொகை என ஸ்ரீலாணபிர
காசரும் எழுதியவற்றால் இரதச்
செய்யுட்களிரணமெ இரதுலிலு
ள்ளனவாகப் புலப்படுகின்றன.
348, 374.

சுதந்திரம், 303

சித்தாராததன் - புத்தகம், 866

சி.தமிழரம் - சீதர ராசனுடைய நகர்,
104

சித்தியெண்பத்தொன்பது, 238

செ.த.திரகஸகலிணை, 55, 202

சித்திரகாரிகள் - சித்திரமேழுது
லோர், 329

சிததிரசசெய நக, 38, 192

சி. த. திரசேனா ஈ, 236

சித்திரத்தொடர் பிப்ரவரி, 202

சித்திரப்படாம் - சித்திரமேழுதிய
ஆடை, 38, 41.

சித்திரபூமி - ஆசசரியத்தையுண்டு
பண்ணாம பூமி, 212

சுதந்திரம், 38, 41, 192, 203, 245

செந்திரவிலாசனம், 190

சித்திரன் - ஆரிய அரசர்களுள் ஒரு
வன் 801

சித்திராபதி - மாநிலியின் நூற்று
மணிமேகலை உதயகுமரனோடு
கூட்டுதற்குப் பலவகையாக
முயன்றவன், மிக்கவிரகனானவன்,
4, 19-20, 26, 49, 62, 186, 189-90,
192-4, 265, 269, 274

செ.த.சு.இரை, 122

©, 140.

சி.த.ம.ப.ர.ம., 207

பெ.தா - சீனா, 130

சிதரினசீரை - சிதைந்ததுணி, '31

சிதவதறுணி, 36

இதனா, 130.

சிறைத்தலை, 181-2, 259
சிறைத்தலை, 25, 44

சுருத்தி, 35, 44

செனதயாவுள்ளம், 188

சிறதன் - மக்களுள்ளே குதளம் திடம்
நெடியவன், 140.

சிறத்தனை, 389

சந்தாகுலம், 167

நெதாதேவி - ஸரஸ்வதேவி இவ்
 ஞகருத தென்மதுவாயிற் கலா
 நியமமென்று பெயாபெற்ற ஓரா
 லயம இருகதது, இவள ஆபதிநா
 ளுகரு அமுதகாபியை அளித்த
 வள், இவளைச்சித்தா விலககென
 னுந் கூறுவா, 6, 150, 152-4, 200

சிகன்த - மனம், 160

சிவனாதேவராய, 167

சொந்தயினறியுஞ் செயலினை யுற
மெனல். 38

சிறைதயின் நெளிற்செயலினை யாக
தும் எய்தாது, 33.

சுப்பி, 808

நிலிவிக் கரணடையன், 34

சிமையம் - மலை, 301.

செல - சிசிலிப்பறவை, 41, 14

செருகி - மான்வயிற்றிற் பிறந்த ஒரு முனிவர். இப்பெயருடையாரொருவர ஒரு பசுவின்மீட்பிறத்தாகப் பாரதத்தால் தெரிகின்றது, 147

செல்பலியரிசி, 75

செலை - சீர்ப்பறவை விசேடம், 98

செலதீய-, 266, 270

செல்பதிகாரதுலாசிரியரும் மணிமேகலை துலாசிரியரும் ஒரு காலத்தினைபெற்றது, 9-10

செல்பதிகாரம் - பழையகாப்பியங்களைத் தன்னுள் ஒன்று, இளங்கோவடிகளென்னும்கேர முனிவராலியற்றப்பட்டது கணவனுமனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகியென்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவது தமிழ்நாட்டரசா மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார மதுரை வளசின்னம் மூன்றை பெருமகளை யும் விளக்குவது, மூன்றுணமைகளைச் சிலம்புகாரணமாக உலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தறப்பொருட்டுச் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர்பெற்றது, இன்னும்முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாகவின இயல்வகை நாடகப் பொருட்டொடாநிலைசெய்யுளெனதும், நாடகவுறுப்புக்களை யுடையதாகவின நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும இசைப்பாட்டும இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளெனதும் இரதால்பெயர்பெறும், இது பதிக்கசெய்யுளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களை யுடைய புகாரக் காண்டமும், காடுகாண்காணதமுதலிய பதின்மூன்று உறுப்புக்களை யுடைய

மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களை யுடைய வஞ்சிககாண்டமுமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளனது, இதிலியற்றமிழின் பாருபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பாவென்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாருபாடான ஆறறுவரி முதலிய பாக்களும், கூடக்கத்தமிழின் பாருபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன; இதற்கு அருமபத்யுரை யொன்றும், அடியாராகருவலாரியற்றிய உரையொன்று முண்டு, 4-5, 9, 11, 13-6, 18, 20-22, 24-5, 28-33, 36-7, 41, 45-8, 51, 54-5, 57-8, 60, 62, 64-5, 67, 70-71, 75, 77, 82-4, 86-9, 92, 94-6, 98-100, 103, 108-9, 117-8, 132-3, 136, 138-40, 144-5, 150, 155-6, 159, 161, 165, 170-71, 173, 180, 183, 186-7, 195-7, 199, 202, 204, 208, 210-11, 213-6, 218-9, 221, 224-9, 233, 238-40, 243-4, 247, 252, 256, 259, 262, 266, 270, 276-7, 279, 282, 283, 293-4, 297, 300, 302, 326, 328-33, 335-6, 338, 347-8, 367

செல்பதிகார வரும்பசுவரையாசிரியர், 16, 156, 204-5, 242

செல்பு, 64, 119

செலாதலம் - வட்டமாகச் சுடிரகாதககல்லாந்படுத்தது, 336

செலேடை 190

செலை, 267

செலைகயனெடுங்கொடி, 214

செலேத்தா, 152

செல்புருவம், 200

செவருளனித்தியாரா - தமிழிலுள்ள சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்குநூலானகாவது, இதுபுரபகம் சுபகமென இரண்டுபகுதிகளையுடையது, அவற்றுள் 10- திருவிருத்தங்களை யுடைய பரபகத்தில உலோகாயதன்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சடுக

முதலிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டிமறக் கப்படும், ௩௦௮ - திருவிருத்தங் களை யுடைய சுபக்கத்தில் பலசமயிக ளானுஞ் செய்யப்படும் ஆசுவகை களுக் கெல்லாம் பரிசாரங் கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்படும் இதனைச் சிவஞான போதத்தின் வழிது லென்பா. இந்நூலின் பெருமையைய, "பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பாராததறியச் சித்தியிலேயோ லிருத்தப் பாதிபோதும்" என னும் சிவபோகசாசசெய்யுளும், "சிவத்திறகு மேறநெய்வ மிலலை, சிவஞானசித்திக்குமேற சாதநிர முமிலலை" என னும் பழமொழி யும் நன்குபுலப்படுத்தும், இந்நூலாசிரியர் இறந்தாருஞ் சிற நேரக்குறைய ௧௦௦-வருடங் களுக்கு முன் நடுகாட்டிற்றபெண் ணையாற்றிற் அருக்கியுள்ள திரு துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த வரும் சகலாகமபண்டிதரென்னுங் காரணப்பெயர் பெற்றவரும்மெய் கண்ட தேவருடைய மாணாக்கா களுட் சிறந்தவருமாகிய அருணா கதிவாசாரியர். இவிலுள்ள பர பக்கத்திறகுத் திருவொற்றியூர ஞானப்பிரகாசர், அவர் மாணாக்க ராகிய தத்துவப்பிரகாசர், வேலப் பபண்டார முதலியோரும், சுபக் கத்திறகு மறை ஞானதேசிகா சிவாக்கிர யோகிகள் திருவண் னாமலையாதினத்து ஞானப்பிர காசமுனிவர் திருவாவூர்தியை யா தினத்துச் சிவஞானமுனிவர் நிரம் பவழகிய தேசிகாமுதலியோரும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், 297, 304 - 5, 307, 311, 313 - 5, 323, 343, 350, 367-9, 374, 381-4, 389
சிவபாததியன் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திற்குரியவன், 111
சிவபெருமான் - இவர்பெயர் ஆவ் மா செவ்வன், துதல்விழிகாட்டத்

திறையோனென இந்நூலிலவந்தும், 17, 89
சிலிறி - நீரைவீசங் கருவி விசேடம் 327
சிவேதன் - ஆரியவாசாக்குளொரு வன், 301
சிறபம் - நுண் டொழில், 199
சிறபாசாரிகள், 33, 202, 310
சிறறிடைத்தேயு, 83.
சிறறிடைமுதிககா, 89
சிறறியாறு, 168
சிறறில், 250
சிறப்பின்பாலார், 276
சிறப்பு - விழா, 111, 164, 265, 343
சிறப்புச் செயல்களென்கொண் ட, 127
சிறப்புடையவரே மக்களெனநல, 256
சிறப்புப்பெயர், 47
சிறியவாயில், 68
சிறகாறசெவ்வன், 211
சிறசெலி, 138
சிறுதிரு இரண்டாயிரம், 83
சிறுத்தா, 89
சிறுநகை, 193, 201
சிறுபயியரிசி, 75
சிறுபாணாறுபபடை - கடைச்சுவக் கப் புல்வாகன அருவிச்செய்தபததுப் பாட்டினுள் முன்றருவது, உகக- அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கூறிய பாணொருவன் பரிசில் பெற்றொருவன் ஆய் மாணாட்டு நல்லியக்கோடனிடத் தே ஆறுபபடுத்தியதாக அந்நல லியக் கோட்கு இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனா பாடியது. இது நல்லியக்கோடனது வண்ணையும் அவனுடைய நக ரகுகளாகிய எயிற்பட்டினம் வே லூர் ஆழா முதலியவற்றின் இயல் கையும் அவற்றிலுள்ள பாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அவ னது அரண்மனையின் சிறப்பையும் பல திறத்தினரும் ஏதனும்படி பல குண விசேடத்தோடு அவன் வீற றிருத்தலையும் கூறுவதனறித்

தமிழாட்டு மூவேதருடைய
இராசதானிகளாகிய மதுரை
வஞ்சி உறைபுரெனனும் மூன்று
நகரங்களின் நிலைமையையும்
பேசுபாரி ஆய அதிகனாள்
ஒரியெனனும் வன்னல்கொழுவ
ரும் இன்ன இன்ன கொடையாற
பெயா பெற்றார்களென்பதையும்
கூறும் இதற்குச்சிரியாசசினாக
கனியா உரை செய்திருக்கின்
றனா, இது சிற்பாணுறெனவும்
சிற்பாணெனவும் வழங்கும், 36,
44, 47, 77, 91, 96, 285, 385

சிறப்புடை, 68, 91

சிறப்புறம் - பிடா, 24

சிறமகன், 177

சிறமை - குற்றம், 258

சிறை, 44, 50-51, 56, 208, 216-7,
240, 255, 265, 267

சிறைக்கோட்டம், 7, 206, 214, 216

சிறைக்காக்கு காப்பு, 195

சிறைச்சாலை, 206

சிறைசெய்சிறதை 74

சிறைசோயதீரத்தல், 256

சிறைப்பாடு, 257

சிறையோக்கோட்டம், 218

சிறைவீடு, 253

சின்னீர், 38-9, 264

சினகதிருகல், 249

சினப்பாவம், 296

சினம், 46.

சினமாக, 106

சின்ன - புத்தன், 309

சினேகசிரன், 349.

சின்ன - கின்ன, 40

சின்னத்ததாவீழ்பு - கின்களிலுள்ள
செறிந்த கள்ளிகள், 36.

சின்னம் - தண்டம், வேதாங்கமாற
னுள் ஒன்று, வேத இலக்கணத்
தைக்கூறுவது, ஒவ்வொருவேதத்
திற்கும் பலசின்னங்களுள்ளன,
ஒரு வேதத்திற்குரியவை மற்ற
வேதங்களுக்கு ஆகா அவை வி

யாஸா, நாஸா, பாணினி, பாஸா
வாஜா, கௌணினா, வியாடி முத
லிய மஹரிஷிகளாலும் வேறுள்ள
பிராசினார்களாலும் செய்யப்பட்ட
னென, இதனை வேதத்திற்கும்க
காக்ககூறுவா, சின்னம் யெனவும்
வழங்கும், 142, 310.

சி, 220

சிகாழி-ஒரு சிவஸ்தலம், சிவபெரு
மானைக்காளிபூசுததமையின் இப்
பெயாபெற்றதென்பா, 29

சித்தல்-அழித்தல், 95, 162, 216
218, 240

சித்தலைச்சாததனா, 10

சிதம், 312

சிதான-சித்திபுரத்தரசன், நிலபதி
யென்பவளின் தந்தை, 104

சிபந்தது, 216

சோ-தானவறுதி, 204, 210

சோத்தி-மாவலி பரமபரையிலுதித்த
ஒரரசனபுத்திரி, கெடுமுடிக்க
கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமா
னுடையதாய, இராசமா தேவ்
யென்று கூறப்படுவன, 207.

சோமை, 322

சோர, 36, 130

சேலசமாதி, 367.

சேலபாரயிதை - சேலம் நிறைத்தல்
இது விரயபிடகத்தூச சொன்ன
வாறுசெய்தல், இது தசபாரய்
தையுள் ஒன்று, 297

சேலம், 35, 155, 231, 253, 273, 347,
365, 374

சேலமைந்த-கொல்லாமை, கள்ளுண்
ணமை, பொய்யாமை, காமமின்
மை, கள்ளாமையென்பன, 26,
231, 365

சேலவுபாசகா, 327

சேவகசிகாமணி - தமிழிலுள்ளபழை
யகாப்பியமைந்தனுள் ஒன்று,
திருத்தக தேவரென்னுபசை
முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும்
கூட - இலம்பக வுறப்பையும்
கூசகி - கவிசேஷ முடையது,
சொல்லமும் பொருளமும் சி

கைத்துள்ளது, கைனமத்தின்
ஞாயித வேகனென்னுமரசனது
சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறி
மேம்பட்டு விளங்குதலின் இப்
பெயர்பெற்றது, உச்சிமேற் புல
வாகொன் னச் சூராகினியரால்
உரைசெய்யப்பட்டது. இதற்கு
வேறொரு பழையஉரையுண்டெ
ன்று அவ்வுரையால்விளங்குகின
தது, சிந்தாமனியென்றும் துற
பயனாகிய நார்பொருள் கலையும்
நன்குவிளங்கக்கூறுதலின் முடி
பொருட் டொடாரிலைச் செய்யு
ளென்றும் இதுவழங்கப்படும், 2,
7, 15, 22, 30-31, 36, 39-41, 43,
45-49, 53-4, 57, 64, 71, 85, 99,
109, 120, 123, 139, 154, 157,
160, 167, 170, 175, 182, 195-6,
201, 212, 214, 222, 236, 241,
217, 219, 252, 256-9, 261, 276,
282, 296, 315, 326, 328, 331,
333, 338

வேன, 316

சேற்றம், 296

சேரியகற்பு - மறக்கற்பு, இதுமறரூ
பையையரித்த கண்ணகிபாலுள்ள
து இதற்கு மறதலையாகியகற்பு
சூரியகற்பு என்றும் அறக்கற்
பென்றும் கூறப்படும், 294

சேரியாழ, 17

சுகதன் - புத்தன், 335.

சுகதுக்காணுபவம், 372

சுகம், 358

சுட்டல், 262, 304

சுட்டுக்குலியெனப் பேராந்தை ஒலி
ததல், 73

சுட்டுணாவு - பிரமாணுபாசகக் கெ
ட்டனா ஒன்று, 308.

சுடா - சந்திரகுரியா, 108, 309.

சுடாததோரணம், 72

சுடலை - மயானம், 74.

சுடலைக்கான, 171

சுடலைகோன்பிகள், 74.

சுககாட்டுக்கோட்டம், 69, 84.

சுகமண - செங்கல், 37, 71, 189

சுண்ணச்சாரது, 69

சுண்ணம், 43

சுத்தோதனன் - கௌதமபுத்தரு
டையபிதா இவனைச்சாகசிய சக
கரவாததி யென்றது கூறுவா,
268, 367

சுதமதி - கௌடிகனென்னும அந்த
னனுடைய புத்திரி, மாருதகே
கனென்னும் ஒருவித்தியாத்ரஸ்ரஸ்
முன்பு கவாந்து கொண்டு போ
கப்பட்ட இவள் பின்பு அவனாற்
காலிரிபழம் பட்டினத்திலிடப
பட்டு மாதவியின் உயிராததோழி
யாயிருந்தாள், மணிமேகலைபால்
மிகச் அன்புடையவன் சங்கதரு
மணிததது தருமவகேட்டவன்,
5, 6, 28, 30, 34, 41, 44, 50-53,
55-6, 66, 68, 84, 85-7, 92-3,
95-7, 114, 132-3, 135, 141,
166, 198, 237, 270, 273, 289,
326, 339, 344

சுதை - சுண்ணச்சாரது, 38, 83,
199, 290

சுதையாற்பாணையுள்ளிட்டன பண
னுவா, 310.

சுதா பிழுகியமாமட, 69

சுதாரச்சுண்ணம், 21.

சுதாபிழுகியமாமட, 3

சுமமை - ஒலி, 72-3, 154

சுரத்தல், 130-31, 157-8, 163

சுரபி - மணம், 123

சுரபுனனை, 41

சுரிகுழல், 212

சுரியல் - சுழித்தல், வளைவு, 36

சுரியிருமபித்தை, 243

சுருக்குவலை, 195

சுருங்கை - மதகு, 138

சுருங்கைச்சிறுவழி, 138

சுருங்கைத்தனம்பு, 326

சுருதி, 389

சுருபுநாண, 195.

சுரும்பு - மலை, வண்டு, 31, 33, 224

சுருளித்தோடி, 37.

சுரை - உள்ளீடினமை, பசுவினமடி

131, 177.

சுரைவித்தது பலங்குருவமை, 221

சுவசனவிருத்தம், 354.

சுவாசகம், 125, 806.

சுவரிலெழுதியதெய்வம், 235

சுவை, 75, 820, 837, 845

சுழலுஞ்சுழலும், 36, 100.

சுழி, 46

சுள்ளிககோல, 306.

சுள்ளிகள், 36.

சுற்றமதுயாககடல் வீழ்தல், 95

சூட்டிறைசரிவிற்போ, 829

சூட்டி, 64

சூடசுவரிலனை, 37

சூடாமணிகிணை - ஒருதமிழகிணை
இது தெய்வப்பெயராத தொ

குதிமுதற பலபெயராக கூட்டித்
தொரு பெயராதொருதி யிறுதி
யாகிய பன்னிரண்டு தொருதி
களை புடையன திவாகரத்துக
கும்பிகுசல்கதைககும்வழிநூலாக
யுள்ளது இதில் 1196 - லிருந்து
களுள்ளன, 110, 140, 268

சூடு, 147

சூத்திரி, 311

சூதா - சிந்தேறத்துவார, 330

சூதாடல், 170

சூது, 159

சூா - அசைம், 241

சூாமலை, 173

சூரியகாந்தமணி, 138

சூரியகூலம், 2, 268

சூரியமண்டிலம், 137

சூரியன் - சகீதந்திரான் ஒருவன்,
108, 122, 271.

சூரியனுக்கு முற்காலத்தில் கிருத
திசாப்பிரவேச முண்டென்பது,
122

சூரியனுடையஉதயாததமயா, 104

சூரியாததமனம், 65

சூரை - கொடிவிசேடம், 74

சூல் - கருப்பம், 262.

சூலம், 69

சூழ்தல் - செயதல், 144, 265.

சூழ்போதல், 189

சூள் - சபதம், 35

சூளாமணி - ஒரு தமிழ்ச்சைனை கர்ப
பியம், 2131 - செய்யுட் களைபுடை
யது சொற்களைவெப்பாருட்சை வ
களிற்றிதாத்து, இன்னலாசிரியா
தோலாமொழித்தேவரென ஹம
சைனமுனிவா, இக்காப்பியத்தின்
கதாநாயகன் திவிட்டனென்னுப
அரசன், 48, 56, 188, 223

சூருறவு - சபதம், 35, 201-2

சூருதிபருவம், 143.

சூலகதிாமண்டிலம், 137

செங்கயல், 37, 71, 189

செங்கமுனீர்தழைப் பிணைத்தல்,
210

செங்குட்டுவன் - சேரலாதன் புத்தி
ரன், இளங்கோவழிக் கிணை சபை
யன், கண்ணகி தனஞ்சுட்டைய
டைந்து கணவனோடு சூராகம்
புகுந்தானென்பதைக் கேட்டிடு
வன் இமயமலையிலிருந்து செ
கொணாந்து அவள் வழிகமைத்
துப் பிரதிஷ்டை செயலித்துப்
பூசையும் விழாவும் நடத்தினான்,
மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்த
னாபால மிக அன்புடையவன்
சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவன்
இவனே, 300, 302

செங்குணக்கு, 2

செங்கோல, 15, 149, 166, 255,
341

செங்கோலகாட்டல், 193, 203.

செங்கோனமுறை, 196

செட்டி, 176.

செட்டிகளொன்பதினமா, 287.

செண்டுமெளி, 308

செந்திப்பேணல், 65

செந்தாக்கு - இசைத்தமிழ் நூல்த்
கூறிய எழுவகைத் தாககினுனொ
ன்றது. ஒருசிறையுடையது, 20

செப்பல், 52, 194, 198.

செப்பினுள்ளைவகியமலா புழுக்கைத்
தாலவாடுதல், 43.

செம்பஞ்சுக் குழம்பு, 76

செம்பவளம், 96, 200.

செம்பாகம் - நல்ல பகருவம், 52

செம்பிறப்பு, 314
 செம்பு செயஞ்ஞா - செம்புகொட்டி
 கள செம்புவேலை செய்யும் ஒரு
 சாதியா, 329
 செம்புயிரா-ஐவகையுயிராகளுள் ஒன்று,
 315
 செம்பொருள், 59, 238
 செம்போகரு, 315
 செம்பா, 330
 செம்முலலை, 41, 211
 செயகு-செயவேன், 50
 செயகுன்றம், 211, 331
 செயகேன்-செயவேன், 291
 செயகை, 237, 271, 370, 372, 377,
 380
 செயதவத்தாட்டி, 258
 செய்தவம், 193
 செய்தாவரு, 259
 செய்தி, 203, 204, 233
 செய்யுள்ளககண, 310
 செய்யோள்-திருமகள், 51
 செயவினை சிந்தையின்மொனினயா
 வதுமெய்தாதெனபோரா, 33
 செயவினைப்பயத்தால நற்பிறப்பெய
 துதல், 217
 செயவினைமருங்கின், 80, 150, 232
 செயவினைமாடம், 47
 செயப்பாட்டுவினை 259
 செயலறல், 45, 219
 செயலை - அசோகமரம், 267
 செயற்கையழகு, 245
 செயா - குற்றம், 137, 321
 செரு, 295
 செருகுதல், 90, 181, 195, 204,
 262
 செருகிமரம், 41, 211
 செருது, 211
 செருப்புக்கள் மணனா, 254
 செலகதி, 149
 செல்லல்-துண்பம், போகாதே, 19,
 35
 செல்லல் செல்லல், 223
 செல்லற்கு, 45
 செல்லுயிரா, 105, 129, 229
 செல்லுயிராப்புகில், 276
 செல்லுவரு 263
 செலவக களனாட்டி, 76
 செலவககாப்பு, 218

செலவம், 236, 247 - 8
 செலவுழி, 170, 254
 செலிது - சென்று, 20
 செவவழிக ழீதம், 35
 செவவழிப்பண், 339
 செவவனம்-நோகாக, 6, 33, 118-9,
 131, 175
 செவவி, 188, 190 - 91, 193, 231
 செவவிது, 188, 237
 செவவியன், 56
 செவவியன்வண்ணகல், 213
 செவி, 51, 193, 198
 செவிடா 151
 செவிடு, 110
 செவித்துறா, 103
 செவிமுதல் - காதினிடம், 49-50,
 264
 செவியொலிவிகாரம், 319
 செவிவிதகாயா, 89
 செழியன், 149
 செழுங்கமலை நியமம், 150
 செழுஞ்சோறு, 196
 செற்ற களவன், 259
 செற்றச்சேக்கை, 52
 செற்றஞ்செறுத்தோய, 63, 263
 செற்றம் - பகைமை கொடுங்காலம்
 சிகழுங்கோபம், 18, 52, 140,
 254
 செறிமுண்மறவர், 301
 செறிதொடி, 132, 247
 செறிந்தசிறை, 256
 செறியிருள், 165
 செறிவனைமகளிரா, 198
 செறுத்தோரா - அடக்கினோ, 263
 சென்றுய்முக்கிரா, 64
 சென்றுய்முப்பொழுது, 65
 சேக்கை - தங்குமிடம், 47-8, 52,
 94
 சேட்புலப் பரிசிலா, 152
 சேடி - வித்தியாதரஞ்சு, 180
 சேனாறு, 181
 சேதன்பரிப்பஞ்சம், 373
 சேதா - செவவியப்ப, 65
 சேதியம் - (புத்தன்) கோயில், 341
 சேரா, 234, 326, 335
 சேரலன், 336
 சேரன் செங்குட்டுவன், 293, 300,
 302

சேவடி, 40
சேவல, 48
சேனாபதியா - சேனாபதிகள், அர
சாருரிய ஐம்பெருங்குழுவீணு
ஒருவகையா, 13
சேனை, 100
சேனாநுமானம் - அநுமானவகை
முன்றலுள் ஒன்று, இஃது எச்ச
மெனவும் கூறப்படும், 305
சைவ விரும்பாததம் - குழந்தைப்
பருவத்தில் நடந்த வரலாறு, 70
சைதனியவான், 855
சைமினி - ஒருமுனிவர் தனது
வாத நூலாசிரியர்களுள் ஒருவர்
பிரத்தியகம முதலிய பதங்கு
இவா கொண்ட பிரமாணமகூடே
303, 309
சைவவாதம், 304
சைவவாதி, 309, 325
சைன சநியாசினிகள், 57
சைனசம்பிரதாயம், 155
சைனமுனிவர், 35
சைனா, 123
சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன, 237
சொல்லியுரைத்தல், 229
சொல்லிறனோன்றும்பாவம் நான்கு-
பொய்குறளை கடுஞ்சொல்பயனில்
சொல் எனபன, 273
சொல்லுகிலாய, 311
சொல்லருவித்தல், 115
சொல்லுழி, 270
சொற்பயம், 149
சொற்பயன், 222, 339
சொற்றமொற்றத் தொடர்ச்சி, 315
சொன்னமுடிவு, 52
சொன்னடை, 244
சோதிடநூல், 122
சோதிடநூலோர், 330
சோதிடம், 310
சோநகரம் - வானூகாணுடைய ஞா,
37, 306
சோபிதா-பழைய புத்தகங்களுள் ஒரு
வா, 369
சோமஞரியாக்கினிகள், 304
சோலை 50, 94, 117, 134, 219, 233,
267, 284
சோழபரம்பரை, 254

சோழா, 214, 340
சோழா குலக்கொடி - காலிரி, 3
சோழன், 7, 30, 44, 46, 52, 64
சோழனெருவன் தாங்கையிலெறி
த்தி, 11
சோழிக எஞ்சி - நெடுமுடிகளை
பரியின் மந்திரிகளுனொருவன்,
241, 251-2
சோற்ற அமலை, 178 - 9
சோற்றப்பாத்திரம், 259
சோறு, 123, 131, 196
சூயில - மதினறுப்புவிசேடம், 64
சூயிம-சூரியன், 42, 97, 105, 139,
162, 230, 297
சூலம்-பூமி, 129, 153, 175, 203,
263, 265
சூழல் - புலிக்கொன்றை, 96
சூனறு, 179
சூனசுகாதி, 323
சூனதீபம், 390
சூனநன்கீர், 263
சூனப்பிரகாசா - சிவசூன சித்சி
யா பரபக்கத்திற்கு உரைசெய
தவாழ்வுனொருவர், திருவொற்றி
யூர் சூனப் பிரகாசனென்றும்
கூறப்படுவர், 348
சூனபாசத்தை - சூனம்பூரித்தல் -
தசபாரிதைகளுள் ஒன்று, 297
சூனம், 216
சூனேந்திரியங்கள் ஐந்து, 371
சூனோதயம் 125.
சூழிதல், - பரத்தல் 189
சூருணி - புத்த தாம ஸங்கங்கள்,
366
தருவனை - ஆசை, 369, 372
தக்கணமதுரை, 150, 246 - 7
தக்கயாகப்பரணி - இது கலிச்சக
கரவாதியாகிய ஒட்டக்கத்த
ரால் இரண்டாவது இராசராச
சோழன் காலத்தில் செய்யப்பட
டது, 815- தாழிசைகள் அடங்கி
யது, வீரபத்திரதேவர் தக்கனது
யாகத்தைச்செய்கரித்ததைச் சிறப்
பித்துப் பாடுவது. இதன்காரி
யைப்பற்றிய பல செய்திகளும்
சோழர்கள் பெருமையும் பிற

வம் அறியப்படுகின்றன இடையே திருஞானசம்பந்தமுந் திருவாரூர் மதுரை சென்று சமணரை வாதிலவென்ற வரலாறு இதிலமிகச்சுவைபெறக் கூறப்பட்டுள்ளது இதற்குப் பல அரிய விஷயங்களை வெளிப் பதேதுவதாகிய பழைய உரை யொள்துணை, 31, 70-71, 102, 105, 114, 275

தகனம், 255

தகரா, 179

தகரு - தருகியுள்ளது 187

தகரம் - மயிர்சொந்து, 47

தகவிலன், 40, 169

தகவிலன், 252

தகவிலை-தகவினமை யுடையாய், 78

தகவு, 197

தகை, 220

தகைக்குநர், 256

தகைநல்லம் - 'தகை அழகு, 48

தகைபாராட்டல், 61

தகைமலாதாரோன, 275

தகைவேட்கை, 170, 191

தகசா, 212, 329

தகசுமாராசரிதம் - ஒருவடமொழி வசன தாலியம் பததுக்குமாராகள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது. உச்சவாசகங்கொண்டு வழங்குகிற பருப்புக்களை உடையது இதனை இயற்றியவர்தண்டியாசிரியர் இதில் முதற்பாகம் இதற்குப் போனமையின் அது பிற்காலத்திற் சோமதேவப்பட்டரால் இயற்றிச் சோகக்கப்பட்டதென்று கூறுவர், 70, 112

தகசிலம், 231, 365

தகதோஷம், 374

தகபலன் - புத்தன் தானம் முதலிய தகபாரமிகையும் நிறையப்பெற்றமையின் இவன் இப்பெயர் பெற்றான் என்பார், 348

தகபாரம் - தகபாரமிகை, 297, 368

தகபாரமிகை - தானம் முதலான நான்கு பதம் பூரித்தல், "சுகரன் உயிர் நேரவும் உறுப்பு நேரவும், பொருள்

நேரவும் பூரிகின்ற பாரமிகை பதம்" என்பார் நீலகேசியரை யாசிரியர், 297, 348

தகம்பு, 327

தருசைவாணன் கோவை - ஒரு தர்மம் தூவ இதினுள்ள செய்யுண்டை மிகச் சிறந்தது இது மாற்ற நாட்டுள்ள தருசாககூரிலிருந்தவனும் பாண்டியனுடைய மந்திரியுமாகிய வாணனென்னும் தலைவனமீது பொய்யா மொழியென்னும் புலவர் பெருமானாற்பாடப்பட்டது. காற்கலி ராய நம்பி யென்பவராலியற்றப்பட்ட அகப்பொருள் விளக்கமென்னும் இலக்கண நூலிற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது இந்நூலிற்குக் குன்றத்தூர்ச்சொகப்ப நாவலரென்பவரால் செய்யப்பட்டதான உரை யொள்துணை, 152

தடபம் பொறுத்தல் - தவத்தோர்க்குரிய நியமங்கள் எட்டினுள்ளனது, 386.

தடக்கை, 52

தடக்கையினங்கொண்டு 60.

தடமித்தன், 45

தடி - ஊன், 74

தடிநது - வெட்டி, 176.

தடுமாற்றத்தொடர்ச்சி, 315

தடுமாற்றவலம், 261

தடுமாறுபிறி, 229

தடை - தடவீப் பார்த்து, 55

தண்டம் - சிவன், 57, 142, 206

தண்டாக களிப்பு, 77

தண்டாககாட்சி, 338

தண்டாவீகை, 77

தண்டு 72

தண்டிகா லுனம், 155

தண்ணகார - பழைய புத்தா

கருள் ஒருவர், 369

தண்ணலம், 220

தண்ணீர், 111

தண்ணீர்ப்பதல், 327

தண்ணுனம் - உத்தமத்தோற்கருளியாகிய மத்தளம், 21, 77, 83, 210

தண்ணுமையோன் - பாத நூலிற்
கூறிய பஞ்சாசாரியாகளுள் ஒரு
வன், இவனை மாரத்தவனிகளென
பா வடநூலார், 87
தண்பனிவிழுங்கிய செங்குதிர மண்
மூலம், 137
தண்பெயல், 160.
தணமணற்பகதா, 17
தணிதல், 46, 194
தணியாககாதல், 293
தணியாததுன்பம், 28
தணியானோக்கம், 68
தணியா மன்னுயிர, 162
தணியாலினபம், 135
தணியாயுயிர, 165
தணியாவேடகை, 284
தன்விலவெம்பசி, 184
தத்தரிடுங்குணை, 19
தத்துநீரடைகரை, 96
தத்துவபோதினி - சித்தார்த்தனை
முதியென்னும் வடமொழிவியா
கரணத்தின் வியாக்விபானங்களு
ளொன்று, 148
தத்துவயிருபத்தைந்து, 221
தத்துவமைந்து - பிருகிவி முதலி
யன், 323
ததா - கொத்து, செறிவு, 36
ததநூற்பொருள், 316
தததித், 182
தப்பல் - வெட்டல், 8, 231
தபச்சரணம் - தவஞ்செய்தல், 155
தபனம் - எண் வகை நரகத்து
ளொன்று, 82
தமமத்தமமத்தி - தாமாஸதி காய
மும் அதாமாஸத்காயமும் இது
பிராகிருதச்சிதைவு, 318
தமமத்தி - தருமாஸதிகாயம், 318
தமமனை - தாய, 78
தமமுன் - தமையன், 248
தமககைமார, 132
தமககொழிமரபு, 176
தமா, 111, 144, 148
தமனியப்பூண், 29

தமனியப்பொதியில், 332
தமனியம் - பொன், 212
தமிய, 48
தமியன், 51, 197
தமிழ், 9
தமிழ்காட்டு வேலைக்காரர், 212
தமிழ்காடு, 183
தமிழ் காவலா சரிதை, 283
தமிழ்ப்பாவை - காவிரி, 3
தமிழ்வினோர், 212
தமிழ்கம், 183.
தமையன், 248
தயங்குணைக்கோதை, 93
தயாதன், 179
தயாதருமம் - அருளறம், 126, 140,
161, 198
தயாபாராதிதை - அருளரிதைத்தல்
தசபாராதிதைபுனோன்று, 297
தயாவீரன் - புத்தன் பிறவுயிரகளு
டைய துன்பத்திற்கு இரங்கிய
ருதுப்புப்பொருள்களைக்கொடுத்
தலில் ஊக்க முடையவனாதலின்
இவனை இவ்வாறு கூறுவர், 368
தயிரப்பரியாயம்-தயிர நிலைமை, 317
தாமதரிசி - பழையபுத்தர்களுள் ஒரு
வர், 369
தாமோதபத்தி, 108, 115.
தமணேந்திரன் - கற்பேந்திரர்களுள்
ஒருவன், 155
தரிசனை, 389
தருக்கசங்கிரம் - ஒரு தமிழ் உரை
நடைநூல், தெலுங்குராகிய அன
னம்பட்டரென்பவராத செய்யப்
பட்டதான் வடமொழித் தருக்க
சங்கிரகத்திலிருந்து நிருவாவடு
துறையாதினத்து ஸ்ரீ சிவஞான
முனிவரால் மொழி பெயர்க்கப்
பட்டது தருக்கநிலை, 'தேறு
வித்தை எனபா, 350
தருநிலை - கற்பகதருநிற்குவகையில்
இது காவிரிப்பூம் பட்டினத்தன்ன
கோயில்களுளொன்று, 64

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சசுக

தருப்பைப்புல, 194

தருப்பையிறகிடத்தி ஊளிறபோடி
தல, 254

தரும சக்கரப் பிரவாதத்தஞ்சாரி
யன - புத்தன தருமமாகிய சக
கரத்தைச் செலுத்திப்பவன், 61
தருமசக்கரப் பிரவாதத்தனாகியே
வண்ணம் - வட மொழியிலுள்ள
புத்த சரித காவயத்தினுறுப்புக்
களுள் ஒன்று, 111

தருமசக்கரம் - அறவாழி, 61, 67,
110

தருமசங்கினி - அபிதருமபிடகத்தி
னுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 249

தருமசாரணா, 110 33b

தருமசாலை, 91

தருமசாஸ்கன - நாகபுரத்தின் அய
லிடத்ததாகிய ஒரு சோலையிலி
ருந்த பெளத்த முனிவன், இவன்
புண்ணியராசனுக்குத் தருமோப
தேசஞ்செய்தவன், 233, 239,
27b, 282

தருமணன் ஸ்ரீமரிய நிருகாரெரு
கிறை, 189

தருமத்தன் - காலீரிபபூமபட்டின
த்துள்ள ஒரு வாணிகன் இவன்
மதுரை சென்று பெரும பொரு
ளிட்டி டட்டிப்பட்டம் பெற்ற
வன் மரிகும உரையிற கலி
யாணியன்றியிருந்தவன், 245-8

தரும தலைவன், 120, 137-

தருமதவனம் - காஞ்சிநகரத்துள்ள
ஒருசோலை, 341

தருமதூல, 327

தருமபதம் - குத்திர பிடகடத்தின்
கிறுற்றுப்புக்களுள் ஒன்று, 121,
233, 299

தருமபீடகை, 101, 280, 285

தருமம், 108, 118, 137, 17b, 237,
278, 366

தரும சான்றாதல, 134,

தருமராசன் - புத்தன், 120

தருமவாரத்தை, 244

தருமாசனத்தோர், 293

தருமாதிகாயம் - தருமாஸதிகா
யம், நிகண்டவாநியா கூறும் பத
துப் பொருள்களுள் ஒன்று. அஃ
து எவருமுள்ளதாகி எக்கால் த

தும் பொருள்களை நடத்துதலை
புடைய தொனறென்பா, 316-7
தருமோபதேசம், 110, 114, 123,
298

தலைக்கொள்ளல், 58

தலைச்சாவகன், 239

தலைத்தலை, 28

தலைத்தலை மேலவரல், 19, 135

தலைத்தாரச்சேனை, 213

தலைத்தான் வேந்தன், 162

தலைச்சுரு நெடுமரம், 70

தலைநிறழல், 273

தலைக்கடல், 124

தலைப்படல், 255

தலைமகன், 35

தலைமடுத்து, 151

தலைமலை - தலையிலணிந்துகொள்
ளும்மலை, 191

தலைமேற்றருவிந்த கையன், 102

தலையனை, 151

தலையண்டல், 14

தலையெடுத்தல் - நீக்குதல், 246

தலைவன், 231

தவறல் - தமக்கை, 98, 113, 132,
134

தவக்கொடி, 87

தவச்சாலை, 332

தவஞ் செயதல் - நற்குணம்பத்தினு
ளொன்று, 193

தவஞ்செய்யும்களிரா, 241

தவத்தாலதவம் செய்யாதார வஞ்ச
தியிருத்தல், 130

தவத்திறம், 85, 390

தவத்துறைமாககள், 75

தவப்படுத்தல், 24, 40

தவப்பற்று - நற்குணம்பத்தினுளொ
ன்று, 374

தவப்பெண்பா, 241

தவப்பெருநல்லறம், 141

தவம், 237, 298

தவயாக்கை, 138, 271

தவல் - கெடல், 34, 353

தவவேடம், 190

தவனம், 36, 190, 199, 212

தவனமாலவரை - சாவக நாட்டிலுள்
ளதொருமலை, 163

தவனவாணகை, 222.

தவறு, 45, 150
 தவாஅககால, 148
 தவாது, 307
 தழீஇ = தழுவி - அணைத்து, 79, 84
 தளாநடை, 39, 89, 155
 தளரிடை - (ஆடவாகாமத்தால்)
 தளாநத சமயம், 51
 தளவம் = தளவு - செமமுலலை, 41,
 211
 தளிர, 40, 221.
 தலை, 167
 தலைபிணிவிடா, 192
 தற்காத்தனித்தல, 164
 தற்பாராட்டல, 222
 தற்கவுடைமை, 57
 தறி - சுட்டை, 308
 தறுகணமை, 46
 தனம்செனாருபவிபரீத சாதனம்,
 358
 தனம், 353
 தனம்விசேட விபரீதசாதனம், 358
 தனமாததிகாயம், 316
 தனமாததிறை - சுளவ ஒளி ஊறு
 ஒளச நாரற்றமென்பன, 321
 தனமி, 353, 355
 தனமிச செனாருப விபரீத சாதனம்,
 358
 தனயினமை, 356
 தனம்விசேட விபரீத சாதனம், 358,
 360
 தனமையிருத்தனா, 383
 தனனில வேறு தானெனறில
 லோன, 310
 தன்னுயிரகிரவகான பிறவுயிரோ
 மபுமன்னுயிர முதலவன, 60, 284.
 தனக்கெனவாழாப பிறாக்குரியா
 னன, 60
 தனிக்கலம், 346
 தனித்தயா, 168, 182
 தனிவழிசெனறேன, 76
 தனுத்தான - ஆரிய வரசா களுள்
 ஒருவன், 301.
 தன்கா, 100
 தாக்கணவகு - திண்டிட்டுத்தா
 தெபவம், 31
 தாங்காலவறம், 337
 தாடி - மோவாய, 36-7
 தாநகிப்பு, 322

தாது, 188, 196
 தாதுகதை - அபிதாமபிடகத்தின்
 பகுதிகளில் ஒன்று கௌதம
 புத்தா நிருவாணமடைந்த பின்பு
 அவருடைய உடம்பிலிருந்த
 என்பு முதலியவற்றை இன்ன
 இன்னதாதுவை இன்னாரினாலு
 கொண்டு போனார்களென
 பதைக்கூறுதலின் இப்பெயர்
 பெற்றதென்பா, 299
 தாதுணவண்டு, 43
 தாதை, 150, 293
 தாபதக்கோலம், 188, 190
 தாமதாததிரம் - கண்ணுமமனமும்
 இருளச்செய்யும் ஓரம்பு, 13
 தாமம் - மாலை, 17, 187
 தாமரை, 28, 43 -4, 50, 61 172,
 191, 282, 328
 தாமரைக கொழுமலா, 168
 தாமரைப்பிழை, 32
 தாயகுமுதகதைக்கு இரங்காமை,
 283
 தாயகுமுதகதை முகங்கண்டிரங்கி
 முலைத்தீம்பால சரத்தல, 130
 தாயமா - தாயா, 132, 166, 238
 தாயமன்னா, 295
 தாயிறுவாககுமுதித்தயா, 143,
 238
 தாயொழிக்குழி, 283
 தா - பூமாலை, 199, 219, 223, 331
 தாமிக்குத்திரம், 231
 தாரன, 29, 49
 தாராசந்தானம் - நாலவகைச்சா
 தானத்துளொன்று நீர்தாரை
 போல நீங்காது வருந்தொடாச
 ன, 371
 தாரை - வீரை இலக்குமியென்பவ
 ரினதமகை. இரவிவனமன
 புத்திரி, துசையாசன மனைவி
 யானையால் வீரை 'இறந்தாளெ
 ன்பது கேட்டு மாடத்துள்ள
 நிராமுற்றத்திலிருந்து பூமியில்
 விழுந்திறந்தாள், அடுத்த பிறப
 பில மாதலியாக வந்து பிறந்த
 வன் இவனே, 93, 113, 132,
 134-6, 141
 தாரைவாத்தாக்கொடுத்தல, 206

தாலியம்படை, 39, 89
தாழ - தாழகோல, 50
தாழதருதோற்றம், 229
தாழ்திவகுழல், 21
தாழ்தயா, 99, 281
தாழ்த்து - தாமதித்து, 211
தாழ்வயிண்டைப்போர், 72
தாழை, 41, 43, 96
தாழைத்தண்டனை உணங்கல், 221
தாமொளியிண்டைப்போர், 55
தான - முயற்சி, 162
தானவறுதி, 20, 204
தானநிமரம், 74
தானசேவகன் - தானமுஞ் சேவரும், 365
தானஞ்செயல் - நற்குணம் பததி லுள்ளொன்று, 374
தானப்பபன், 333
தானபாரமிதை-ஒருவடதால் இது தானபாரமிதையை விளங்கக் கூறுவது, இப்பெயருள்ள தால் ஒன்று உண்டென்று ஸம்ஸ்கிருத நைட்டம இ-ஆம்சநாகம், ௧௧-ஆவது கலோகத்தாலும், அதற்கு ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரிசெய்த வியாக்ஷ்யானத்தாலும் தெரிவின்ற தென்பா இதுதசபாரமிதையு ளொன்று, 297, 348
தானம், 155-6, 177, 179, 244, 272, 365
தானம் மூவகை-எழுத்தும் அசையும் சீரும், இஃது இசைத்தமிழ் தாலிற் கண்டது, 330
தானபீரன்-காணன் கொடுத்தலில் ணக்கமுடையவனாதலால் இவன் இவ்வனம் கூறப்படுவான், 363
தானே தமிழன், 267.
தானேதமியன், 159, 173
தானே-சேனை, 42-3, 47, 50-51, 136, 167, 300
தீகம்பரவாதி-சமணரில் ஒருவகை வாதி, 316
திசுமொளி, 190.
திசிரி-சுகரம் என்றது ஆணையை, 241.

திங்கள் - சந்திரன், மாதம், 139
திசை, 44, 99
திசைமுகக்கரு, 3, 272.
திசைமுகன், 373
திட்டாந்தப்பரமானு, 361
திட்டாந்தப்போலி, 354
திட்டாந்தம், 350, 352-3, 359
திட்டாந்தமிருவகை, 360
திட்டாந்தவாபாசங்கள், 360
திட்டிலிடம்-கண்ணில் விடமுடைய தொரு பாம்பு. இஃது அழற்க ணைகம், நஞ்சுவிழியாவெனவும் வழங்கப்படும் நாக அரக்கன்(விரிந தவம்ச அரகா) நீநீங்கி விஷதல சலகமென்று சிறப்பிக்கப்படுவா (Epigraphia Indica, Vol III P 232 பாராக்), 105, 129, 227, 229, 259-60
திண்ணை, 300
திப்பியம் - ஆசசரியம், தெய்வலோ கத்திலிருந்து உண்டாயது, 92, 167, 181, 193, 203, 216, 245
திபெத்துத் தேசத்துப்பெளத்தா, 110
திமிரதல, 210
தியானபாரமிதை-தியானம் நிறைத் தல இதுசேவலமாதிப் பிரஜைஞ யை அழியாமற்காப்பது. இதனை, “நலங்கிள ரொழுகக்கதாணண் ணியகாலத்தாக, கலங்குத்தற்குத் தக்கன கண்டனவுளவெளிணும், துவங்காது நிறகுதனறுணிவு டைமைகாணுங்கா, னிலம்பூளை யாயெழியு நிறையின னவல னே” (நீல.) என்பதனாலுணாக. இது தசபாரமிதையு ளொன்று, 297
தியானம் ஐந்து - ஸரோதாபததித் துவம் முதலிய ஐந்து, இவைகள் நிருவாணத்திற்குரிய மாகக்கங் ளாகவும் கூறப்படும். இவற்றுள், முதலாவதாகிய ஸரோதாபததி மாகக்கத்தையுடைய வணிகதால

எழு பிறப்பை யடைந் துபின் நிர்
வாண்மடைவான், இம்மராககம்
உசு-பருப்புடையது, இரண்டாவ
தாகிய ஸ்கிருதாநா மியென்ற
மராககத்தைப் பற்றியவன் இந்ந
தால தேவனாகவேனும் மனிதனாக
வேனும் ஒருபிறப்பை யடைந்து
பின் நிருவாணமடைவான் இது
கஉ-பருப்புடையது மூன்றாவ்தா
கிய அநாகாநி மராககத்தைப்
பற்றியவன் இந்நதால் ஸகம்
லோகத்திற் பிறவாமல் சிவக்காம
லோகத்திற் பிறந்துபின்நிருவாண
மடைவான் இது சஅ-பருப்
புடையது, நான்காவதாகிய அந
ந்த அல்லது ஆரியமராககமென
பதைப் பற்றியவன் இந்நதால்
துக்கங்களை யெல்லாந் துறந்து
பின் நிருவாணமடைவான் இது
கஉ-பருப்புடையது, 81

நிராகி - சுருணடு, 221

நிரயத்திரிமசுலோகம், 3

நிரலியம், 359

நிரிகடு - சங்கமருவிய பதிக னெண்
கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று கடவுள்
வாழ்த்துளபட 101-வெண்பாக
கையுடையது விதியாகவேனும்
விலாக்காகக்கேனும் இரண்டெ
விரவியேனுமுள்ள பொருள்கள்
மும்மூன்றை இதினுள்ள வெண்
பாக்கள் புலப்படுத்தும், இதன்
நூலாசிரியா நல்லாதனா இதற்
குப் பழையவுரை யொன்றுண்டு,
43

நிர்த்து - வேறுபடச்செய்து, 256

நிரிதல, 304

நிரபிடகம் - மூன்றாய் பௌத்தா
கமாகன. அவை விநயபிடகம்,
சுத்திரபிடகம், அபிதருமபிடகம்
என்பன, 299

நிரிபுரிவாசடை, 181.

நிரியக்கோடல் - பிரமாண பாசங்க
னெட்டனு னொன்று, 308

நிரிவு-சலனம், 307

நிரு, 37, 98

நிருக்காரிக்கரை - ஒருசிவஸ்தலம்,
214

நிருக்குறள் - தமிழ்ப் பாஷையிற்பிர
சித்தமான நீதி நூல், பதினெண்
கீழ்க்கணக்கினுனொன்று தெய
வப்புலமைத் திருவாணுநாயனா
அருளிச்செய்தது. அறம்பொரு
ளின்பென்னும் மூன்றன் பருதி
களை விரித்து விளங்கக்கூறுவது
இதனால் இது முப்பாலென்று
பெயர் பெற்றது ஒவ்வொரு
பொருளையும் வற்புறுத்திக் கூறும்
பப்பத்துக்குறள் வெண்பாக்களைத்
தனித்தனியேயுடைய 133 - அநி
காரஉறுப்புக்களை யுடையது,
இதற்குப் பதினமா உரைசெய்
தனரனென்பா, அவையுரைகளுட்பரி
மேலழ கருரையே சிறந்தது, 31,
33, 59, 67, 70, 78, 86, 88, 106,
108, 114, 120, 127, 130-31, 147,
151, 156-60, 162, 168, 175-6,
178-9, 195, 198, 202, 210, 214,
238, 244, 254, 256, 262, 287,
291, 311, 337, 340, 343, 373
376, 387.

நிருகல் - முருகல், 249

நிருசிறமபலக கோவையா - இது
சைவசமயாசாரியரானஸ்ரீ மாணிக
கவாசக சுவாபிகளால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட 800 - கட்டளைக்
கலித்துறைகளை யுடையது அகப்
பொருட்பகுதிகளைப் பொருளாக
வுடையது வேறு பொருளுண்
டென்றும் பெரியோர் கூறுவா
இதற்கு நிக்ச செவவிதாகப் பே
ராசிரியரால் உரை செய்யப்பட
னென்று, திருக்கோவையா ரென
வும் வழங்கும், 152, 156, 169, 258,
298, 310

நிருத்தக தேவா - சீவக சிந்தா
மணி நூலாசிரியா, இவாசை
முனிவா திருத்தரு முனிவ
ரென்றுங் கூறப்பெறா, வஞ்சி
நகரத்திருத்த பொய்யாமொழி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுரு

யெனபவரால இவா நன்குமதிக்கப்பட்டவரென்று நச்சினாக கிளியிருகரச சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது இவ் காலமும் இருந்த இடமும் ஒருவாற்றினும் புலப்படவில்லை, நரிவிரத்த மெனற ஒரு சிறிய தூல இவரார செயப்பட்டுள்ளது, 160, 257

திருத்தொண்டா, 251

திருத்தடி, 134, 165, 190, 201, 271

திருத்தாநாயுடை, 128

திருத்தாவேது, 353

திருத்தமுக்ககாட்டல், 157

திருத்தெயிறுடபாறசிறப்புமை, 68, 91

திருத்தாவுக்கரசாயனா புராணம், 214

திருநாறெருசிறை, 189

திருப்பதிகம் - இது புத்தனுடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிக்கொண்டு பதப்பாடலால் வந்திருப்பதொரு தூலென்று மட்டும் ஊகித்தறியப்படுகின்றது மணிமேகலையின் அரும்பதவுரையிற காட்டப்பட்டுள்ள, “எண்ணிகாத” என்னும் செய்யுள் இந்த தூலின் கண்ணதே, இச்செய்யுள் இத்தூலின் கண்ண தென்பது, நீலகேசியுரையாலும் சிவஞான சித்தியார பாரககம், செனத்திராந்திகன் மத்ததுள்ள, “முழுதுணாந்து” என்னும் திருவிருத்தத்திறகு ஸ்ரீ ஞானப் பிரகாசரெழுதிய விசேடவுரையாலும் புலப்படுகின்றது, 365

திருமகன், 33, 172, 253

திருமலா, 168,

திருமால் - இவாபெயர் இத்தூலுள்ளே நெடியோன, மன்னுயிர முதல வனென்ன வழங்கப்படும், 147, 179, 206, 310

திருமால் சாபத்தால் இராமனாக அவதரித்து மயக்கமுற்றிருந்தமை, 179

திருமாலின் தசாவதாரம், 61

திருமாலின் வாமனாவதாரம், 206

திருமுகத்திறை - காவிரிகடலொடு கலக்குதிறை, 243

திருமுகவாட்டி, 64

திருமுருகாற்றுப்படை - பதப்பாட்டினுள் முதலாவது 317 - அடிகளையுடைய ஓர் அகவரபா வீடு பெறுதற்குச்சகை மரச ஓரிவல்லினை வீடு பெற்று நெருவன் முருக்க கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம் முருக்ககடவுளை மதுரைக்கணக்காயனா மகனா நக்கிரனா பாடியது, இப்பாட்டு முருக்க கடவுளுடைய திருப்பதி அளட்சிறாத திருப்பரங்குன்றம் திருச்சிவ்வராய திருவாலின குடி திருவேரகம் குன்றுதோருடல் பழமுதிர்சோலை யென்னும் ஆற்றுப்படைட்டிலும் அவரெழுந்தருள் யிருத்தலைப் பாராட்டிக கூறும், முருக்ககடவுளுடைய திருவருளைப் பெற விரும்புவோர் இத்தூலை கியமமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர் சொல்லுவா, 11, 18, 31, 38, 46, 59, 74-5, 77-8, 116, 146, 174, 204, 219, 241, 257, 281, 311 - 2

திருவல்லம் - தொண்டை நாட்டுச் சிவதலையங்களுள்ளொன்று, 207

திருவள்ளையமலை - திருக்குறளைச் சிறப்பித்து நாமக்களாலும் கடைச்சங்கத்திருந்த 51-புலவர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ள 53-வெண்பாக்களையுடைய ஒரு தமிழ் தூல இத்தற்குத் திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையாராறசெயப்பட்டுத் செவ்விறான உரை ஒன்றுண்டு, 311

திருவள்ளுவா - திருக்குறளியற்றிய ஆசிரியர் இவா பெருமை உலகமறிந்ததே கடைச்சங்கப்புலவர்களாற்சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்தலின் இவா அவர்கள் காலத்தினரென்பதும், “தெய்வந்தொழாஅன கொழுந்தொழு தெழு வான

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமறை
யெனறவப், பொய்யில் புலவன்,
எனது மணிமேகலையிற் சிறப்பிக
கப்பட்டுள்ளவதனால் நீதிக்குறள்
இந்நூலுக்கு முந்திய தென்பதும்
கிருவனனுவா இந் நூலாசிரி
யாகரு முற்காலத்தவ தென்பதும்
வெளியாகின்றன, 244, 343

திருவறம், 116

திருவறமூர்த்தி, 366

திருவாசகம் - சைவத்திருமுறை
களுள் ஒன்று. சிவபுராணம் முத
லிய இகபஞ்சபுக்களை யுடையது
வேத சிவாகமங்களின் சாரமாய
கின்றது சைவத்தி னுண்மையைப்
புலப்படுத்துவது சைவசமயாசா
ரியராகிய ஸ்ரீமாணிக்கவாசக
ஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்
பட்டது இதன் அருமைபெரு
மைகள் திருவாத ஜோடிகள் புரா
ணம், திருவிளையாடற் புராணம்,
திருப்பெருந்தறைப் புராணம்
முதலியவற்றால் நன்குபுலப்படும்,
18

திருவாதஜோசசிவபாததியன, 111

திருவாய்மொழிந்தது, 369

திருவாரூர் சிறப்பு - பெரிய புரா
ணத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று,
252

திருவில், 67

திருவிழைமூலா, 29

திருவினசெய்யோள், 54, 172

திருவின செலவம், 159

திருவினசெலவி, 188

திருவொற்றியூர் ஞானபிரகாசா,
348.

திருவடிவிஷ்ணுமென னும் பாம்பு,
105

திரை, 44

திரைச்சிலைமுகை, 54

திரைதவழ பறவை, 98

திரை தேரால், 220

திரையல்-வெற்றிலை, 345

திரையிருமபௌவம், 87

திரையுலாம்பரப்பு, 96

திலகம் - மஞ்சாடிமரம், மேனாதல்
40, 297

திலோத்தமை-ஒரு தேவகணிகை,
149

திவ-தெய்வலோகம், 181

திவயப்பிரபந்தம், 317

தீவயம் - தேலோகத்திலிருந் துண
டானது, 92

திவவு, 47

திவாகரம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள்
ஒன்று அம்பாநகர த திருநத
வஹம், ஒளவையாராற் புகழப்
பட்டவனுமாகிய சேந்தனென
பவனுடைய வேணடுகோளின்
படி திவாகர முனிவராத் செய்யப்
பட்டது தெய்வப் பெயராத்
தொகுதி முதலிய பன்னிரண்டு
தொகுதிகளை யுடையது குடா
மணி நிகண்டிற்கு முந்தியது, 18,
191

திவாகரா பன்னிருவா, 16.

திதப்படல், 113

திதப்படவுருட்டல், 61

திறம்-இயல்பு, வகை, வரலாறு, 20,
46, 50, 52, 62, 97, 181, 185,
142, 193, 203, 233, 262, 270,
274, 291, 303, 330

தினை - எண்வகைக்கூலத்துளொன
று, 9, 330

திதையா-பழைய புத்தாகளுள் ஒரு
வா, 369

தி-நெருப்பு, விடம், 224, 314.

திக்கதி, 137.

திவகணிகாவலோககுமித்தீவு, 103,
104

திஞ்சொல், 50

திட்டு-திணுதல், 314

திணுதலுருத்தா தெய்வம், 31.

தித்திறம், 177

தித்தற்று செய்கோல், 186

தித்தொழிலாட்டி, 78, 142.

தித்தொழிலாளன், 295

திதினருக, 249

திதினருவெனல், 136.

திது - இடையூறு, 241.

திதணணர், 111

திததொடை, 88

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுள

தீராய-ஒருவகைநாய இதுபெரும்
பாலும் மயானததிற் றிரிவதென
பா, 76

தீநெற்ககைகடுமபனக, 63, 124

தீபபரிமாக்கன, 196

தீப்பாயதல, 293

தீப்பிணி, 72

தீப்பிறப்பு, 217

தீபங்கரா - பழையபுத்தாக்குளொ

ருவா - இவரை கௌதமபுத்தரு
டைய (பண்டைப் பிறப்புக்களு
ள்) ஆதியாசிரியரென்று புத்த
ஜாதக கதை தெரிவிக்கின்றது,
369

தீபசந்தானம் - நாலவகைச்சந்தான

ததனென்று, 371

தீபசாந்தி - இரத்திரலிழை, 15

தீம்பால, 65, 130, 146

தீமொழிக் கடைத்த செவியோய,
126

தீயசாதனம், 365

தீயபக்கம், 374

தீயவெடுத்தாக்காட்டு, 374

தீயவேது, 354

தீயமூல, 24, 105

தீயினகுணம், 312, 321

தீயுகொல்லாத தீவினையாட்டி,
172

தீயுறுத்தல், 74

தோககரிகாயம் - ஸூத்திரபிட்டுத்தி
ன பேருறுப்புக்களு ளொன்று,
299, 359

தோககென்று, 256

தோத்தன-பரிசுத்தமுடையவன், 63

தீவகச்சாந்தி, 15, 19, 269

தீவகம், 134, 233, 284

தீவதிலகை - மணிபல்லவத்துள்ள
புத்தபீடிகையை இரத்திரன் கட்ட
லையாற பாதுகாத்திருந்தவனான
ஒரு தெய்வமங்கை மணிபல்ல
வத்துத் தட்டியேயிருந்து வருந
தீய மணிமேகலையை முதலிற
கண்டு அளவளாவியவன் புண்
ணியராசனுடைய பூவச்சனமசீ
ரம் மணலிற் புதைந்தது கிடந்த
தனை அவனுக்குக் காட்டியவன்,
6, 117-20, 124, 126-7, 129, 131,

185, 233, 286-7, 290 333-4,
343, 349

தீவம், 324

தீவிழைவு, 272 373

தீவிளிகூட, 73

தீவினை, 259, 272, 316, 318 373

தீவினை பத்துவகை, 273

தீவினை யறக்கும் செயதம், 132

தீவினையாட்டி, 172

தீவினையினிலக்கணம், 272, 373

தீவினையுருத்தல், 181, 251

தீவு, 106, 130

துக்கங்கள் ஆறு, 376

துக்காதுடைக்கும் துகளறுமாதவா,
184

துக்கநிவாரணம் - நாலவகைச்சத்தி
யங்களுள் மூன்றாவது, இது துக
லிநாசமென்றும் கூறப்படும்,
அஃதாவது காமதருஷ்ணை, பா
வதருஷ்ணை, விபாவதருஷ்ணை
பென்னும் மூன்று ஆசைகளையும்
இம்மூன்றின் காரணமான பே
லைமையையும் துவரத் துறத்
தல், 25, 378

துக்கநிவாரணமாககம், 25, 381

துக்கம் - நாலவகைச்சத்தியங்களுள்
முதலாவது, 25, 233, 276, 297,
377, 388

துக்கோற்பத்தி - நாலவகைச்சத்தி
யங்களுள் இரண்டாவது அஃது
ஆசை, காமதருஷ்ணை, பாவதரு
ஷ்ணை விபாவதருஷ்ணை யென
மூன்றுவகைப் படுமெனவும், அ
வற்றுள் முதலாவது இம்முலங்க
ளின் மீது உண்டாகும் ஆசை
யெனவும், இரண்டாவது இங்
னியங்களுக்கு விஷயமாகாமல்
மனத்திற்கு விஷயமாகும் பொ
ருளின்மீது உண்டாகும்மாயசையெ
னவும், மூன்றாவது இரத்திரியங்க
ளுக்கும் மனத்திற்கும் விஷயமா
காத பொருள்களின் மீது உண்
டாகும்மாயசையெனவும், இம் மூன்
ற்றிருவ காரணம் பேதைமையெ
னவுகூறுவா, 25, 377

துகள், 43, 184

துவெ, 39, 41, 96 177

தச்சயன் = தாஜயன் - பகைவா
களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்
படுபவன்; இவன் அங்கநாட்டின்
கண்ணதாகிய தச்சய நகரத்தா
சன். தாரை விரை யென்பவாக
ளின்கணவன், 93, 113-4, 132,
136

தஞ்சினன், 143

தஞ்சு துயில், 97, 173

தஞ்சும, 89

துடவை - தோட்டம், 143, 149

துடி - ஒருவகைவாததியம் 89 336

துடிக்கத்த - புறநாடகம்பட்டு
ளறனுள் ஒன்று, 37

துடிதபுரம் - ஒருபுத்தலதலம், 317

துடிதலோகம் = துழிதலோகம் -
உலகமழுப்பத்தொன்றனுள் ஒரு
பதாவது மகாராஜிகலோக முத
லிய தெய்வலோகம் ஆறனுள்
நான்காவது. இதிலுள்ள பிரப
பால னெனனுநதேவனே புத்த
னாக அவதரித்தானென்பா, 3,
138, 367

துடித விமானம் - துழிதலோகத்
துள்ளியவயவிமானம், 367

துடை, 221

துடைத்தல், 45, 180 253, 310

துணி - துண்டம், 231, 259

துணிகயம் - தெளிந்த நீரில், 270

துணிச சிதா, 130

துணிச்சயநாவரு, 259

துணிந்துசொல்லல் - நாவலகை வி
டையுள்ளொன்று, 371, 384

துணிபொருள், 102, 136, 263, 305.

துணியினம் - துணியின், அம் சாரி
யை, 315

துணிவு, 20, 194

துணிவுதற்கு - இசைத்தமிழுந்
விறக்கறிய ஏழு நாககிணு னொன்
று, 8-சீரையுடையது, 20

துணை - அளவு, இரண்டு, 179, 203,
270.

துணையினவகிள்ளி - காஞ்சிநகரத்
திற புத்தாலயங்கு கடலித்த ஒரு
சோழன் தொடுகமுறதினளியின்
பின்னவன், 341-2.

துததம், 204

துதிமுழக்கம், 73.

துப்பு - பவனம், 336

தும்பி, 42, 65, 196, 207

தும்பை, 301

துயத்தல் - அனுபவித்தல், 323

துயப்பிலன் - உண்ணுதலின், 165

துயப்போர், 130.

துயக்கு - தடை, 304, 307.

துயாக்கெடுக்கும்நிரம், 91

துயாசிலையுலகம், 283

துயாசியுருகினவி 212

துயாலினையான், 252

துயருறுகினவி, 177

துயரெவவம், 61, 113, 243.

துயலவரல் - அசைதல், 89.

துயில், 94, 152, 193

துயிலெடுப்ப, 95.

துாசாரபூஜை, 93

துாககை, 196, 225, 241

துாககைக்குப்பலிசொடுத்தல், 70.

துாககைகோயில், 71.

துாகத்ததானை துச்சயன், 93, 132.

துரப்ப - செவ்வத்த, 262, 293

துராசை, 338

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை, 18

துவக்கித்திரியம், 320.

துவதிகள் - சக்கரவாளக்கோட்டத்
துள்ள கந்திரபாவையை அதி
டித்ததின்மறு முக்காலச் செயதி
யையும்கூறும்ஒருதேவன், இவன்
சித்திரசேனனுக்கு நண்பன், 92,
225, 236-7, 239, 248, 339

துவாவாய, 37.

துவராபதி - துவாரகாநகரம், 208.

துவாதச சிதானவகன், 237, 271,
297, 369, 372

துவாரம் - வாயில், 224

துவாரமில்லாததேமுறை, 51, 202

துழந்திகள் - துழாவீச சமைத்த
கள், 90

துழாய, 179.

துளக்கம் - நடுக்கம், 230, 240.

துளக்குறுத்தல், 5, 50, 95, 155, 270.

துளப்படுதுடவை, 143

துளை, 108, 137, 198

துறறுதல் - உண்ணுதல், 73.

துறக்கம், 35, 165

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகாக்

துறக்கவேண்டாத தொல்லோய், 125

துறவறம், 177

துறவி - துறத்தல், 20, 298

துறவிகளுக்கரிய சீலம், 231

துறவோர், 73

துறை - நீர்த்துறை, 18, 78, 93

துறைபேரகிய - கைதோந்த, 22

துன்பக்கதி, 298

துன்பமதருவன, 263.

துன்பநோன்பு, 234

துன்பம், 198

துன்பமொழி 106

து ன ன லி னே னு ள் - தைப்பறகாரா 303

துக்கக்குகள் ஏழு - இசைத் தமிழ்
துலுடகூரிய சொன்கு முதலியன, 20

துக்குதல் - தொங்கவிடல், 31.

துக்குதுயில், 84, 89,

துங்கெயில், 239.

துங்கெயிலெறிகத் தொடித்தோட்
செம்பியன் - காலிரிமழும்பட்டின்
ததில் முதலில் அகத்தியமுனிவர்
ருடைய கட்டையினபடி இந்நி
ரலிழா எடுப்பித்த ஒரு சோழ
ன், 11.

துசிப்படை - முறப்படை, கொடிப்
படையெனவுக கூறப்படும், 213.

துசு, 211

துணம் - ஁ண, 17

துத்தகை - தூயதன்மை, 23.

துதுவா - அரகாக்குரிய ஐம்பெருங்
குழுக்களில் ஒருவகையா, 13.

துபம், 89

துமபு - சலதாபா, 326.

துமக்கொடி, 72

துமென சோகை, 94,

துததா, 158, 166

துதல், 108

துவறத்துறத்தல், 282.

துவாமை - உண்ணாமை, 143.

துவுரை, 338

துவெள்ளரிசி, 75.

துவதினமடல், 65, 221.

துவதினதேறல், 34.

துவகு, 35

துவபம், 127, 192

துவவக்கட்டுரை, 260

துவவக்கடிஞை, 157

துவவக்கண்ணோ - கேவலஞானி
யா, 214

துவவக்கரு, 3, 272

துவவக்கல் - தையவப்படிமத்திற

காக்க கொணருமகல், 301

துவவக்கினலி, 92, 230, 236

துவவகணம், 236, 245,

துவவங்காட்டுதல், 235, 245

துவவங்கொல்லோ திப்பியங்கொ
ல்லோ, 193

துவவதச்சுன, 84, 236

துவவத்தை உயா திணையாறகூறல்,
109

துவவதச்சணங்குள் ஆறுவகை, 81,
92

துவவதம், 107, 292, 300

துவவதநத்தது, 216

துவவத தொழா அ ன் ன னு
ந்ருக்குறள், 244.

துவவப்படிவம், 293

துவவப்பாததிரம், 237

துவவம், 106, 116, 135, 179, 195,
202 - 3, 226, 229, 379

துவவமகன், 79

துவவமயக்கு, 235

துவவயாகனக - தேவசீரம், 13,
37.

துவவலோகம் ஆறு, 3, 216

துவவவடிவம், 37

துவவவேடம், 117

துவரித்ருதேற்றவுவமை - ஓரலங்
காரம், 134,

துரு, 45

துருமரல், மனக்கவறசி, 110

துருமாலுள்ளம், 147

துருளாது - தெளியாமல், 88.

துவவா, 254

துளனூராககாலிரி, 242

துளந்திலேன், 246.

துளந்தல் - உபேஷாபாவணவகை
புனொன்று, 339

துறகட்குமரி, 148

துறறி - திணை 71, 300,

துறறென் - விரைவாக, 295

துறறெனிருத்தம், 310

துறுதல் - சுடுதல், 312

தென்புலத்தார முதலிய நாலவா, 78

தெனமதுரை, 4

தெனறமிழமதுரை, 285

தெனறல், 223

தென்றிசைக்குமரி, 142

தென்றிசைப்பொதியில், 168, 180

தென்னாட்டுப் பெண்ததாகள், 368

தேளம், 254

தேக்கிலை, 181

தேசம், 804

தேசி - ஒளியையுடையது, 318

தேயாமதி - முழுமதி, 313

தோ, 50-51, 196

தோக கொடுஞ்சி, 46

தோத்தானை, 167

தோயீதி, 43-4, 89, 188, 235

தோயுழி, 268, 289

தோராதெளிதல் - பிரமாணபாசவ கனெட்டனொன்று, 308

தேருகருமதிவுவமை, 49

தேவகணம் பதினெட்டு, 16

தேவகுலம், 300

தேவா, 31, 194, 200, 220, 225, 272, 279, 373 - 4

தேவா கோட்டம், 235

தேவாகோன, 157, 265

தேவாகோனிட்டு மாமணிப் பீடிகை, 99, 120

தேவாநாடு, 156, 248

தேவா நாலவகையினா, 16

தேவா முப்பத்தமூவா, 16

தேவியா, 253

தேறாறுகொட்டை, 264

தேரூர் - தெளியார், 137

தேறல் - கள்ளின, தெளிவு, 35

தேற - தேற்றமரம், 264

தேன, 189, 196

தேனாரோதி, 264

தையல், 237

தையற்காரா, 330

தையால், 261

தோகல் - கூடல், 22, 131, 154, 320, 873

தொகைக்கும் இயைந்தது ரைக்கும் உள்ள வேற்றுமை, 383

தொகைத்திறம், 383

தொகைப்பொருள், 355

தொட்டு - தொடங்கி, 275

தொடா, 46, 221

தொடாச்சி, 383

தொடாப்படுத்தல், 74

தொடாப்பாடு - பந்தம், 234

தொடி - வளை, 39, 118, 209, 247

தொடுமுற்றினி - காலஞ்சிறந்த திலிருந்த ஒரு சோழன், துணையிளங் கிளவியின முன்னோன், 340

தொடுகுழி, 72, 171

தொடுத்தபாசம், 69

தொடுத்தல் - கட்டல், 14, 39

தொடுப்பு - விளாக கொண்டிருதல், 96, 143

தொடை - நரம்பு, 88

தொயயாது வித்தல், 143

தொயயிறகுமப்பு, 210

தொலகாப்பியம் - இஃது அகத்திய முனிவரின் மாணகார பன்னிரு வருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவருமாகிய தொலகாப்பிய முனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட இயற்றமிழலக்கண நூல் தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது இயலகையுடைய எழுத்திற்காரம் சொல்லத்தகரம் பொருள்திகார மென்னும் 3-அதிகாரங்களை யுடையது. இதிலுள்ள சூத்திரங்களின் தொகை 1612 இடைச் சங்கத்தாராகும் கடைச்சங்கத்தாராகும் நூலாக இருந்து விளங்கியது இதற்கு இளம்புரணரும் பேராசிரியரும் சேனாவரையரும் செய்யச் சில யாரும் நச்சினூக்கினியரும் கலலாடா முதலியோரும் உரை செய்திருக்கின்றனா, தொலகாப்பியா என்பதற்குத் தொலகாப்பியக் குடையையுடையா ரென்று பொருள் கூறுவா, 2, 10, 27, 47, 76, 140, 143, 146, 174, 209-10, 223, 251, 254, 279, 311, 332, 386 - 7

தொலபதிகரகா, 14

தொலயாண்டு, 33

தொல்லோய, 125
தொல்லவிமரண, 78
தொலைவில்லாப்பகைவன, 179
தொலைவு, 271
தொழு தகை, 343
தொழுதகைமாதவ, 102
தொழுதகை மரபிற் பாததிரம, 124
தொழுவுன, 39
தொழு விளிப்பூசல, 73.
தொனமுது கணிகை, 265
தொனமுதாட்டி, 3
தொனறு - பழைமை, 114, 197, 236, 266
தொன்னிலை, 16
தோட்ட செலி, 198
தோட்டம், 143, 149.
தோட்டலா குழலி, 227
தோட்டாராகுழலி - தோட்டாராகுழலி
யெனப்பதன விகாரம், 218
தோட்டி - அங்குசம், 200, 306
தோட்டலா கோதை, 198
தோடு - காதணி, 36-7, 64
தோபி - நெல்லாற் சமைத்தகன, 90
தோம - குற்றம், 16
தோரணகம்பம் - முன வாயிலில்
நடப்பட்டுள்ள தூண, 64
தோரணங்கள், 72
தோரணயீதி, 16
தோரை - எணவகைக் கூலத்து
னொன்று, ஒருவகை செல்லென
பா நச்சினாக்கினியா, 9, 330
தோலினதுனனா, 330
தோழப்பா - ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா,
இவரியற்பெயா வேங்கடா சாரி
யரென்பது, வைதிக ஸாகவ
பௌமரென்றும் கூறப்படுவா,
ஹாரீத் கோத்திரத்திற பிறந்த
வா. அகோபிலமடம் ஸ்ரீ ஆதி
வண சடகோப ஸவாயி கரு
டைய செடியா, இவரது காலம்
சுற்றேறக்குறைய 500 - வருடங்
களுக்கு முந்தியதென்பா, இவ
ரது ஊர் மணற்பாக்கம், வட
மொழியில் தூலியற்றத்தலிலும்

உரை செயதலிலும் வல்லவா
இவா இயற்றிய துல்களும் உரை
களும் வருமாறு — ஆபஸ்தம்ப
கிருஹய முதலியவற்றை யனு
சரித்த கிருஹயரத்தனம், கண்ட
பூஷணமென்று பெயாபெற்ற
அதன் வியாகயானம், ஆஹரிசுத
தை விளக்குவதாகிய ஸமிருத்ரி
ரத்தஞ்சரம், பாரததுவாஜ குத்
நிரத்தைப் பெருமபாலும் அனு
சரித்த பிதாமேதஸாரம், ஸுதீ
விலோசன மெனப் பெயாபெற்ற
அதன் வியாகயானம், ஸ்ரீஜயநதி
முதலிய பதது விஷயங்களை
நாணயிப்பதாகிய தசநாணயம்
ஆசௌசத்தைத் தெரிவிப்பதா
கிய ஆசௌசசத்தம், ஆசௌச
நாணயமெனப் பெயாபெற்ற
அதன் வியாகயானம் ஆகிய
இவைகளே, இவா சரித்திரம்
ஸ்ரீ ஆதிவண சடகோபஸவாயி
வைபவம் முதலியவற்றிற கூறப்
பட்டுள்ளது, 90.
தோற்கருவி, 89
தோற்கருவிவாசிப்பா, 95
தோற்றம், 237, 272, 317, 370,
372, 376
தோற்றமுன்று, 371, 379
தோற்றரவு, 298, 351
தோன்றவாமுத்தல, 253.
தோன்றத்துடவை, 143, 149
தோன்றுவழி விளங்கல, 67
நக்கசாரணா, 170, 172-3
நக்கம் = நகரம் - நிரவாணம், 170
நகா கடலகொளப் பெயாந்த வடி
வேற்றடக்கைவானவன, 284
நகரமபியா, 204
நகரமாதா - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்தான ஒருவகையா, 13
நகுதக்கன்று, 187.
நகுதல, 156, 190
நகுலம் - சீரி, 211
நகுலனை-சிரிப்பவன, 150.
நகை - பல, 36, 51, 200, 220
நகைவகையராகிய நட்பினா, 158

சுவகை, 51, 174, 205, 246

சச்சினாககினியா-தமிழூரை யாசிரியர்களுள் ஒருவா மதுரையிற் பிராமண வகுணத்திற் பாரத வாஜ கோத்திரத்திற் பிறந்தவா தொல்காப்பியத்திற்கும் பத்துப் பாட்டிற்கும் எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதான குறுந்தொகையில் இருபது பாட்டிற்கும், ஆறுவதான கலித்தொகைக்கும், ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்றான சீவகசிந்தாமணிக்கும் இவா உரை செய்ய திருக்கின்றனா உரையாசிரியா, பேராசிரியா, சேனாவரையா, ஆனவரதபிள்ளையாசிரியா முதலியோர் இவராத் கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்கள் காலத்திற்கு இவா பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது இவருடைய பெருமையைப் புலப்படுத்தி, "பாரத தொல்காப்பியமும்" என்றும், "பாறகடல் போல" என்றும், "பச்சை மாலையை" என்றும் மூன்று சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் வழங்குகின்றன, 10, 46-7, 64, 74, 140, 204, 251-2, 386

சைகதி - விரும்பி, 213

சைவீவட்கை, 262

சுருவீழியரவு-இது திருஷ்டிவிஷ்ணுமெனப்படும, 105, 231, 260

சுடசத்திரங்குளிருத்தேழு, 122

சுடவைவரக்கள், 159

சுடவைவருத்தம், 148

சுடனசாலை, 87

சுடிகுருதுஉம், 73

சுடுகா நா, 134, 271

சுடுசத்திரம் விசாக மெனப்பது, 122

சுடுரை, 89, 152

சுணனா, 242

சுந்தாவனக்கு, 154

சுப்பினை - சுப்பினைப் பிராட்டியாரா, இவா கண்ணனுடைய தேவிமார்களுள் ஒருவா, இவ

ரை நீளாதேவியின் கூறெனபா, 208

சுமபி, 174

சுமப்பிறந்தான பொலிக் கவினை, 144

சுமபியாண்டாரா சுமபிகள் - இவா சோழநாட்டில் திருநாளை யூரில் ஆதிசைவமறையவா குலத்தில் அவதரித்து அத்தலத்திலெழுந்தருளிய பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய திருவருளபெற்றுப் பல பிரபந்தங்கள் இயற்றியவா, அக்காலத்திருந்த இராசராச அபய குலசேகர சோழ ராஜனுடைய வேண்டுகோளாற் பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய பேரருளைத் துணையாகக்கொண்டு சிதம்பரத்திற் சென்று சைவசமயாசாரியராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியாரா முதலிய மூவருடைய தேவாரத்திருமுறைகளையும் வெளிப்படுத்தியவா, இவரருளிச் செய்த பிரபந்தங்கள் அவன - திருநாளை யூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையா திருவிரட்டை மணிமாலை, கோயிறிறிருப்பண்ணியா திருவிருத்தம், திருத்தொண்டாற்ருவந்தாதி, திருஞான சம்பந்தா திருச்சுண்பை விருத்தம், திருஞானசம்பந்தா திருவந்தாதி, திருஞான சம்பந்தா திருமுமணிக்கோவை, திருஞான சம்பந்தா திருவுலாமாலை, திருக்கலம்பகம், திருஞானசம்பந்தா திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசு நாயனார திருவேகாதச மாலை யென்பன, 111

சுமி - ஓரிராசகுமாரன், 155

சுயங்குள நான்கு, 384

சுயம்பாடு, 22.

சுயனிலகாலை, 188

சுரகசனம், 314

சுரகத்தை யடைதற்குரிய தீயவெண்ணம், 258.

சுரகம், 806.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சளக

நரகா, 14, 189, 272-3, 273, 372
 நரகா எண்ணகையா, 82
 நரகாதுயாகெட நடப்போய, 126
 நரகரைப புடைததுண்ணும பூதம், 14
 நரகலோகம், 82, 110, 126
 நரகவேதனை, 80, 217
 நரகு, 175
 நரநதம் - நரநதப்புல, 40
 நரபலி, 93
 நரமபு, 221
 நரமபுவடித்தல, 204
 நரமபுவளாதல, 65
 நரி, 73, 76, 147
 நரிமகன கேசகம்பளன், 147
 நரிவால், 352
 நரேந்திரன் - சதேந்திரனொருவன், 316
 நரை, 247
 நரைமுடித்தல, 52
 நரைமுதியாககை, 134, 271
 நரைமுதுமக்கள் - கிழவா, 52
 நரைமுதாட்டி, 220, 253
 நரைமை - வெண்மை, 220
 நலகினை கேள், 137
 நலகூறுசுப்பு, 111
 நலகூாமேனி, 148
 நலலபககம், 353.
 நலலாகு, 195
 நலலறச்சாலை, 344
 நல்லறம், 76, 121, 130, 137, 141, 175, 198, 238, 248, 274
 நலலுயிர, 155, 165, 260
 நலலுளத்தோ தலைப்பாடு, 381
 நலலுறறம், 381
 நலலேது, 302, 353
 நலவாயுமை, 381
 நலவாரத்தை - நறகுணமபத்தினுள் ஒன்று, 374
 நலவாழகை, 381
 நலவினை, 259, 272, 316, 318, 373
 நலவினைபத்து, 381
 நலவினையினிலககணம், 273, 374
 நலவகவினி, 191
 நலமபலவேத்தல, 246.
 நலமபாடு, 22
 நலமபாராட்டல, 236

நவகதிர - ஆசீவகமத விஷயங் களைக் கூறும் துலென்று நிலகே சியுரையால் தெரிகின்றது, மற்ற கலி துலெனவுக கூறப்படும், 312, 315
 நவத்துவாரம் - (சீர்த்தினுள்ள) ஒன்பதுவழி, 388
 நவரத்தினங்கள் - உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய விகிரமாக்கனனுடைய அவைக்களத்திருந்திறந்த ஒன்பது பண்டிதர்கள், அவர்களாவா - தனவந்திரி, ஷபணகா, அமரவிஹமா, சங்கு, வேதாலப்பட்டா, கடகாப்பரா, காளிதாஸா, வராகமிஹிரா, வரருசியென்பவர்கள், இவ்வொன்பதின்மருள் அமரவிஹமரால் காவயகலபதா, நாமலிககானுசாஸனம், தேவகோசங்கண்டு முதலிய துலகனும், வேதாலப்பட்டரால் நீதிரதீபம், வேதாலபஞ்சலிமகதி முதலியனவும், கடகாப்பரால் கடகாப்பரகாவயமுதலியனவும், காளிதாஸரால் சாருநதலம், மாளவிகாககினிமித்திரீயம், விகிரமோவசீயம் முதலிய நாடகங்களும், இரகுமம்சம், குமார ஸம்பவம், மேகஸாதேசம் முதலிய காவயங்களும், வராகமிஹிரரால் பிருஹதஸம்ஹிதை, பிருஹத ஜாதகம், இலகு ஜாதகம் முதலிய ஜ்யோதிஷ துலகனும், வரருசியால் பிராகிருத பரகாச முதலிய இலககண துலகனும் இயற்றப்பட்டனவென்பா, 122
 நவிலுதல - கூறியடிப்பதெல, 144, 145
 நவை, 126, 140, 303, 332
 நவையறுகனப்பொருள், 9
 நள = நளி - செறிவு, 145
 நளளிருள், 87, 145
 நளவெண்பா - வெண்பாப் பாடுதலில் திறமைபெற்ற புகழோதிப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நளசரித்திரமாகிய ஒரு துல, மூன்று காண்டங்களை புடையது, 2.

நளி - பெருமை, 347
 நளிகடல், 73.
 நளியிருமபொயகை, 187
 நளியிருமுநீர், 189, 170
 நளியெரி, 23-4, 294
 நக்கடைப்பிடி, 381
 நகதி, 137
 நக்காட்சி, 381
 நற்குணம்பதது, 374
 நற்செய்கை, 381
 நற்பிறப்பு, 217
 நற்றவப்பெணமா, 245
 நற்றவம், 156, 197, 241, 293
 நற்றவவுணாவு, 62
 நற்றய, 246
 நற்றிணை - எட்டுத் தொகையுள் முத
 லாவது கடவுள் வாழ்த்துச்
 செய்யுள் முதலிய 401- அக்
 வற்பாக்களை யுடையது, இவற்
 றுள் முதலாவதாகிய கடவுள்
 வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய
 பெருந் தேவஞ்ஞானம், மற்ற
 400-பாக்களும் கபிலா முதல்
 ஆலங்குடி வங்கனூரித்தியாக
 வுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்
 ர்ப்பட்டன, அகப்பொருட் பரு
 திகளையே பொருளாக வுடைய
 து. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள்
 9- அடிச்சிறுமையும், 12-
 அடிப்பெருமையு முள்ளவைகள்.
 இதற்கொகை தொகுப்பித்தான்
 பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மா
 நன்வழுதி, 159
 நற்றிதம், 246
 நற்கதாது, 188
 நறுமலாக்கோதை, 124, 137
 நறுவிரை குடைவோர், 210
 நன்ற, 45, 299.
 நன்கனம் - நன்றாக, 6, 22, 34, 144,
 263, 390
 நனபல் தானம், 177.
 நனபொருள் 12, 303
 நனமக்கள், 11
 நனமணியிழந்த நாகம், 95, 289
 நனமுயற்சி, 381.
 நன்று - தருமம், 176, 274

நன்னூல்மயிலேநாதருரை, 317, 393
 நன்னூல்விருத்தியுரை, 149 393
 நன்னெடுங்கூந்தல், 210
 நனவு, 87, 97
 நனை, 41
 நாககடிப்பாக வாய்ப்பறையறை
 தல், 279
 நாக இலச்சினை - நாகமுத்திரை
 நாக ரெனனும் சாதியாருடைய
 அடையாளம், 100
 நாகநாட்டரசா - மணி பலலவத்
 துள்ள புத்த பீடிகையை எடுத்த
 துச்செல்ல முயன்று தம்முட
 பணமை கொண்டு போராசெய்த
 இரண்டரசா, 100, 106.
 நாகநாடு - இப்பெயருள்ள நாடுகள்
 இருதாலில் இரண்டு வந்துள்ள
 ன் (i) புத்த பீடிகையைஎடுத்த
 துச்செல்ல முயன்று பகைமை
 கொண்ட அரசாருடையது,
 இது கீழ்த்திசையிலுள்ளது,
 100, 103 (ii) வளைவண்ணென
 னும் அரசனுடையது, 268, 288,
 346
 நாகபுரம் - புண்ணிய ராசனுடைய
 இராசதானி, சாவக நாட்டுள்
 னது இது சிலாசாசனங்களில்
 போகவதி புரமென்று வழங்கும்,
 283, 275
 நாகம் - சுரபுண்ணை, பாம்பு, 40, 95,
 222
 நாகா - மணிதரில் ஒரு சாதியார்,
 வாசகி முதலிய குலநாகங்களின்
 பரம்பரையிற் பிறந்து நாகஇலச்
 சினைபுடையராயிருத்தவின் இவா
 இப்பெயர் பெற்று ரென்பார்,
 இவா நகச்சாரணரென்று இரு
 தாலிற் கூறப்படுவார், இவா
 உடையிலலாமற் சஞ்சரித்து
 இழிவான் தொழில்கள் பலவற்
 றைச் செய்து வருதலரென்று
 தெரிவித்து, 170, 172-3
 நாகா குரும்கள், 173-5
 நாகாபாவை, 173
 நாகாமலை, 170, 172-3
 நாகன், 176 - 7

நாகானந்தம் - தயையைப் புலப்
படுத்தியுலையே பயனாக விளைகது
ஸ்ரீ ஹிஷ் கவி யெனபவராற
செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய நாடக
கிரந்தம், ஜீமூதவாகனனென்ப
வனுடைய சரிதமாக வுள்ளது.
இந்த ஜீமூதவாகனன பிறப்பைக்
கௌதம புத்தருடைய பழம்
பிறப்புகளுள் ஒன்றென்று 'அவ
தானகல்பத்தை' என்னும் வட
நூல் தெரிவிக்கின்றது, 126

நாகு, 262

நாகுசினமலை - மலைநாட்டு மலை
களுள் ஒன்று, சேரனுக்குப்
படைத்துணையாய் நின்றவனும,
மிகவண்மையை புடையவனு
மாகிய நாகுசில் வன்னுவனென
பவன் ஒரு காலத்தில் இம்மலைக்
குடி தலைவனு யிருந்தாய் என்று
புறநானூற்றுல் தெரிகின்றது.
இஃது உழாநாகுசிலென்றுங்
கூறப்படும், 205

நாட்டியம், 231.

நாடகக்கணிகை, 47, 118, 186, 191,
266.

நாடகக் கணிகைகள் பலருடைய
பிறப்பு, 265

நாடகக்காப்பியம், 209

நாடகநூல், 209

நாடகம்கதைதழுவி வருகுகதது,
191, 209

நாடகம்களிர, 88

நாடகம்களிராசுரிய கலவி, 22

நாடகமடந்தையா ய்தி, 47

நாடாது - ஆராயாது, 202.

நாடுவறவகூடல், 153, 285

நாண், 111, 195, 198.

நாணமின், 139

நாண்முதிராமதியம், 64

நாண்ணிகளேதல், 127.

நாண்ம, 84, 51

நாணுததகவுடைத்து, 254

நாணுததுறந்தேன், 23

நாததொலைவிலலாய, 271.

நாததொலைவினறி, 144

நாதன்-புத்தன், 126, 297, 338.

நாதனல்லறம், 333

நாதல்கூதல், 111, 202.

நாநவிலலவயம், 144

நாநிமிாதல், 127

நாநீட்டல், 66

நாப்பண், 168, 248

நாப்புடைபெயாதல், 254

நாப்புடை பெயருமனலிலே உச

சரிக்கப்படும் மந்திரம், 257

நாமகரணப் பிரகரணம் - கிருஹ

ரதநமென்னும் வடநூலுறுப்புக்

களு ளொன்று, 90

நாமசாதிருணக்கிரியைகள், 350.

நாமஞ்செய்த் நன்னுள், 87

நாமப்பேரூர், 69.

நாமம், 304

நாமருடம்புகழ், 373.

நாமருபம்-அருவுரு, 369.

நாமாசு, 286

நாய, 389

நாயவால், 352

நாயூன், 128

நாரகலோகம் - நரக லோகம், 82,

373

நாரததை, 40

நாரதமுனிவர், 179

நாரதா-பழைய புத்தார்களுள் ஒரு

வர், 369

நாராசத்திரிவு, 307

நாராசம் - இருப்புச்சலாகை, 137

நாராயணீயம் - வேதாங்கங்களா

றுள் ஒன்றாகிய சோதிட நூல்

வகையுள்ளொன்று நாராயண

ரெனபவராற செய்யப்பட்டது,

310

நாரை, 98

நாலடியார்-பதினெண் கீழ்க்கண்க

கிணுள் ஒன்று. சைனமுனிவர்க

ளால் இயற்றப்பட்டது, கடவுள்

வாழ்த்துள்பட 401-வெண்பாக

களைபுடையது பதமஞ்ஞெனப்

வா திருக்குறளிற்போல இதன்

பொருளை அறம்பொருளின்ப

மென்னும் முப்பாற பதித்தி ஓவ

வொரு பொருளை வற்புறுத்து

வனவாகிய பத்தாறு பாடல்க

ளைத் தனித்தனியே தொகுத்து

40-அதிகாரமாகப் பகுத்திருக்

கின்றனா, இதற்கு அப்பதமஞ

நும வேறுசிலநும உரை செயதி
 நுககின்றனா, 18, 53, 67, 127-
 8, 130, 154-5, 159, 179, 186,
 221, 236, 259
 நாவலநதனப்பொழில், 242
 நாவலநதீவு, 19, 83, 103, 130, 164,
 277, 341
 நாவலாகள், 307.
 நாவற்பழம், 181
 நாவனமரம், 164
 நாவாய, 46, 120, 171
 நாவீ-மரக்கலவிசேடம், 301
 நாவியனமநதிரம், 257
 நாவுடைப்பாவை, 92, 246
 நாவுளமுநதி, 89.
 நாழம், 182
 நாழிகைக்கணக்கா, 89
 நாழிகைவட்டில்-அழியிற ிறிய
 துவாரத்தைதுடையதும் ரீரிற
 பெய்யப்பட்டுநாழிகையின் வரைய
 றையைத் தெரிவிப்பதுமான ஒரு
 வகைக் கிண்ணம், 89
 நாள, 82, 327
 நாளவெயிறகாலம் - சூரியோதய
 காலம், 230
 நாளவகாடி - காலக்கடை, 13
 நாளவகாடிப்பூதம், 13
 நாற்சந்தி, 91, 219, 243, 331
 நாற்பால், 256
 நாற்றம்-வாசனை, 27
 நாற்றவிகாரம், 320
 நாற்றதல்-தொங்கலிடுதல், 17
 நாற்றெருக்கடுமிடம், 17
 நாறுதல், 50
 நாற்றைக்கூந்தல் 247
 நானம்றைமாக்கள், 150
 நானம்றைமாக்கான விளி, 147
 நானம்றையநதனா, 80
 நீகண்டவாதம் - சமணசமுயவாதங்
 கள் இரண்டனுள் ஒன்று; இது
 நிரக்கந்தவாதமென்றும் திகம்பர
 வாதமென்றும் கூறப்படும், 316
 325
 நீகண்டவாதி-நிரக்கந்தவாதி, 316,
 319, 325
 நிகமனம், 350, 352

நிகா-ஒளி, 28
 நிகழ்காலம், 379-80.
 நிகாயம்-கூட்டம், 299
 நிகசயம், 305
 நிணநீடுபெருங்குடா, 54
 நிணம், 74
 நிணம்படுகுழி, 75
 நிணவிலைஞா, 329
 நித்தத்திறம், 233, 276
 நித்தம், 317, 353, 356, 361
 நித்தாநித்தம், 353, 356
 ந்ததியப்பொருள், 110, 320
 நித்தியம், 354
 ந்ததிலச்சித்திரவிதானம், 190
 நித்திலத்தானம், 190, 212
 நிதானம்-ஆதிகாரணம், 271, 372
 நிதானம் பன்னிரண்டு, 276
 நிதிக்குப்பை, 177
 நிம்பம்-வேம்பு, 317
 நிமித்திகன்-நிமித்தம் சொல்லுவோ
 ன், 268
 நியதம், 305
 நியமம்-கோயில், 100, 124, 153
 நிரத்தேசம் - சூத்திரப்பிடகத்தினிற்
 றுறுப்பினுள் ஒன்று, 299
 'நிரப்பந்தம், 155
 நிரப்பு-வறுமை, 157
 நிரயபுரா-நிறைப்போரா, 263
 நிரம்பாமை, 52.
 நிரயக்கொடுஞ்சிறை, 217
 நிரயக்கொடுமுகள், 258
 நிரயக்கொடுமொழி, 80
 நிரவயவம், 359
 நிரளிறை, 200
 நிரியாசம்-பிசின், 327.
 நிருத்தம் = நிருகதம் - வேதாங்கம்
 ஆதினுள் ஒன்று, வேதத்தி
 லுள்ள சொற்களின் ஆராய்ச்சி
 யைக் கூறுவது, யாஸகா முத
 லிய முனிவர்களால் வடமொழி
 யிற் செய்யப்பட்டது, 310
 நிருமாணரதிலோகம், 3
 நிருமித்தல், 31, 92
 நிருவசணம்-(பொனத்தாகள் கூறும்)
 முததி, 110, 114, 125, 137, 170,
 230, 298, 367, 372

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சளஎ

நீருவாணமாகிய இனபம், 238
 நிரைததாரண்ணல, 283
 நிலத்திறகுளித்தல, 268
 நிலம், 109, 146, 312, 314, 320
 நிலவரையிறந்தோர முடங்குகா நீட்
 ம், 63
 நிலன், 44, 183
 நிலாச்சதை, 329
 நிலாமணல, 97
 நிலாமுற்றம், 135-6
 நிலை-ஸதிதி, 317
 நிலைத்தலை, 76
 நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா, 10
 நிலையாமை, 376
 நிலைதோங்குவெண்குடை, 241
 நிலப்புத்தககு - இலக்ததமிழ் துலு
 ட்குறிய ஸ்ருவகைத துக்கினுள
 -ஒனது, ஐந்து சோகளைபுடையது,
 20
 நிழலபோல நீங்காமை, 250
 நிறபுறங்காப்ப, 143
 நிறை-நிறுத்தல, நிறைதல, 56, 195,
 204, 244, 257
 நிறைக்கற்றெற்றி, 71
 நிறைகாக்குங்காப்பு, 195
 நிறைதவம், 250
 நிறைநீர்புன, 89
 நிறையருந்தானை, 103
 நிறையழியானை, 45, 89, 204.
 நிறையாப்படுத்தேன, 4
 நிறமிதி—நிருமாணம் - உண்டா
 கருதல, 371
 நிறைறறிபலி, 91
 நிறைறேத்துவாரா-குதா, 330
 நிறைவகு, 112, 123
 நிறைஞ்-நிறைக்து, 241
 நிறைப்பு - பிரமாண பாசங்கனெட்ட
 னுள ஒனது, 258, 308
 நிஷ்காமலோகங்கள், 3
 நிஷ்டாபரா, 231
 நிஷ்டைபதது - தமயிலும இழிகத
 நிலையுள்ளா மாட்டு இரக்கமு
 டைமை, கல்லாசிடத்தும் புலவ
 றிவாளரிடத்தும் இரக்கமுடை
 மை, தியவொழுக முன்னோரி
 டத்தக கடுமையின்மை, எளி

யார்க்குத தானஞ்செய்ய இச்சித
 தல, அதிர்ஷ்டவினாகளுக்கு உத
 விசெய்தல், எவ்வகை இடைபூறு
 கள் வரினும் விடாமுயற்சி செய
 தல், பொய்யாகளைக் காணிறபொ
 துத்தல, உறுப்புக்குறையுடையா
 பால் இரக்க முடைமை, மூடா
 களிடத்துப் பொறையுடையரா
 தல, காண்காரியத தொடாச்சி
 யறிக்து தமக்கு உண்டாகும் சிங்கு
 களைப் பொறுத்தவென்பன, 343
 நீங்கலுங்காரா, 100
 நீசமகன, 145
 நீட்டித்தல, 247
 நீடலுநீடம், 100
 நீணமுகநரி, 73
 நீணிலமளக்கோனமகன - காமன்,
 37
 நீததம், 138
 நீததல - துறத்தல, 25, 34, 46, 164
 நீயான - மாலுமி, 44
 நீர்க்குவிட்ட யானையின முன்னும
 பின்னும பறையடித்தல, 45
 நீரகள்ளவகை, 328
 நீர்த்துளி, 102.
 நீர்த்துறைகள், 235
 நீரணையின்மை - நீரையுண்ணும வி
 ருப்பிலவாமை, தவஞ்செய்யுமா
 கருகிய விரதங்கனெட்டினுனொ
 னது, 336
 நீரிநககாக்கை, 98
 நீர்ப்பாப்பு, 98
 நீர்ப்பறவைகளின்வகை, 98
 நீர்ப்பூக்கள், 328
 நீரடைகரை, 96
 நீராடல, 21
 நீராலியைசகுழந்த வயாதச்சோலை,
 30
 நீரிற்போகட்ட உப்பு யாக்கைநிலை
 யாமைக்கு உவமை, 388.
 நீரினகுண்ட, 312, 321
 நீரைவீசு கருவி விசேடங்கள்,
 326-7
 நீலக்குஞ்சி, 249
 நீலகேசி - ஒரு சைனநூல், இது
 பதிகவுரைச்சருக்கம், தரும் வுரை
 சருக்கம், குண்டலகேசி வாதச

சருககம், அருகக கூதிரவாதச
சருககம், மொககலவாதச சருக
கம், புத்தவாதசசருககம், ஆசீ
வகவாதச சருககம், சாகுதிய
வாதசசருககம், வைசேடிசுவாத
சசருககம், வேதவாதசசருககம்,
பூதவாதசசருகக மென்னும் பத்
தொரு சருககங்களை முறையே
புடையது. வியந்தாமகையாகி
ய நீலகேசி யென்பவன் பெளத
தம்முதலிய மதங்களைக் கண்டித்
துச சைன சமயத்தை நிலைநிறு
த்தியதாக இயற்றப்பட்டிருத்த
லின், பூப்பெயா பெற்றது இத்
தரு நீலகேசி விருத்திசமயதிவா
கரமென்ப பெயரிய ஒருரை
புணடு, இரதூலாசிரியா இன்னொ
ரென்று விளங்கவில்லை, 9, 40,
60, 71, 73-5, 120, 125, 149, 231,
234, 287, 299, 305, 311-3,
316-21, 324, 365, 367-8, 373-4,
381-2

நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரம் -
நீலகேசி வாத்ததின் உரை இது
மிக விரிவாக மணிப்பிரவாள
நடையில் அமைந்துள்ளது, சை
ன மதத்தினராகிய சமயதிவாகர
வாமன முனிபெண்பவரா வியற்
தப்பட்டது இதன் பெருமை
டை, 'மெயநது நெறியை விள
க்கி விளங்காப் பிடகமுத்த
பொயநது விருன்களைப்போகத்
தூரத்த பூதலத்தி, வெநதுலு
ம வல்லவ ரேத்தச சமயத்திறை
வன கண்ட, கொநீலகேசி விரு
த்தி சமயதிவாகரமே" எ - ம,
"அருகன நிருவறத தனபுசெய
வாரு மழிவழக்காற, பெருகுந
துருநெறிப் பீடழிப பாருமிப
பேருவகிற, பொருவினறி நினற
தமிழ்புல வோககிப பொரு
னையெல்லாம் திரிவினறிக கா
ட்டுரு சமய திவாகரஞ் சேவிக
கவே" எனவும் வரும் பழைய
செய்யுட்களாலுணாக இரதூலு
ம இவவுரையும் சிவஞானசித்தி

யார பரபகத்ததாரைஞன் ஒன்
ருகிய நிருவொற்றியூ ஸ்ரீநா
னப் பிரகாசருரையிறபயினறு
வருகின்றன, 9, 60, 105, 273,
297, 322-4.

நீலத்தினியலபு, 188

நீலபதி - சீதரன்னென்னுமரசன புத்
திரி அததிபதியென்னுமரசன
மனைவி, இராகுலனுடைய தாய்,
104, 258

நீலம், 28, 248

நீலமணிபோலும் நீர், 42

நீலமணிபோன்றதெனிலிப பறவை,
44

நீலமாககடல், 97

நீலமாலவரை, 45

நீலயானை 204-5, 216, 249.

நீலி, 295.

நீளகழல்மறவா செவ்வழிச செலகெ
ன், 254

நுகாசரி - அனுபவித்தல், 156, 377

நுகாசரியாராமை, 369

நுகாசரியொழுக்கு, 378

நுகாலினிலகசனம், 875-6

நுகால், 237, 271, 371-2, 375

நுகப்படி, 102, 111

நுகல் - நெற்றி, 36.

நுதலவிழிநாட்டத்திறையோன -
சிவபெருமான, 17.

நுரை, 388

நுவலும், 32, 203

நுழைகோற்பிரம்பு, 34

நுழைபு, 42

நுழைவாயில், 68.

நுனனை - உனனை, 283

நுனித்த குணம், 317

நுனித்தல் - கூராத ஆராயதல், 205,
209.

நூல், 316

நூற்பொருள், 311, 316.

நூற்பொருளுணாகதோர், 205

நூற்றுவரைகொல்லி - யாதிரவி
சேடம், இது சதக்கினியென்று
கூறப்படும், 828.

நெஞ்சகங்குளிரப்பித்தல், 59 -

நெஞ்சகங்கவாத கனவி, 197..

நெஞ்சங்கெருது உநேரிழைநல்லா
ள், 94

நெஞ்சமறைபோதல, 197
 நெஞ்சினறகொண்டகோமை, 43.
 நெஞ்சநடுக்குதல, 145, 265
 நெஞ்சநடுக்குறுடக கொண்டுக
 ளி, 196
 நெஞ்சுபுகையுயிர்த்தல, 100, 189
 நெஞ்சுவழிப்படுமலினுசை, 131
 நெஞ்சைக கறபுநெறியில சிறுததல,
 195
 நெட்டிடை, 30, 97
 நெடுங்குண, 145, 195
 நெடுங்குஞ்சிச்சிரம, 73
 நெடுங்குவிளி, 89.
 நெடுங்குவிளித்தல, 94
 நெடுஞ்செழியன் - ஒருபாண்டியன்
 சிலம்பினசிரித்தம கோவலனைக
 கொலை செயவித்தவன், 24
 நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒரு சேரன்,
 335
 நெடுஞ்ஞாய, 183, 229
 நெடுஞ்சுருகு - இசைத்தமிழ்நூலுட்
 கூறிய எழுத்துக்குகளுள்ளுன்று,
 எழுச்சாகையுடையது, 20
 நெடுநலவாடை - பத்துப பாட்டினு
 ள் ஏழாவது. 188 - அழகியு
 டையது, பகைமேறசென்ற பாண்
 டியன் நெடுஞ்செழியனைப
 பிரிந்து வருந்துத தலைவிக்கு
 அவ்வருத்தந தீருமபடி அவன்
 பகையை வென்று விரைவில்
 வருவானாகவென்று கொற்றவை
 யையபரவுவாள் கூற்றுக அவனை
 நக்கோனா பாடியது. இஃது
 ஐப்பசி காரத்தனை மாதங்களா
 கிய கூதிராகாலத்தின இயல்பை
 பும, தனித்திருக்கும் தலைவியது
 வருத்தமிருகியையும், படை வீட்
 டில தலைவனிருக்கும் வண்ணத
 தையும் விளங்கக்கூறும், இதற்கு
 கச்சினாக்கினியரியற்றிய உரை
 பொன்னுண்டு, 47, 64, 88, 177,
 190, 257.
 நெடுநிகழ்ச்சி, 318
 நெடுநிலைக்கத, 92, 224, 226, 240
 நெடுநிலைக்கோட்டம், 71
 நெடுநிலைமணனீடு, 70

நெடுநிலைமனை, 37
 நெடுநிலைவாயில், 226
 நெடுமடி, 91
 நெடுமுடிக்கின்ளி - ஒரு சோழன்,
 இவன் காரியாற்றிற் போராசெய
 து கோபாண்டியர்களை வென்ற
 வன், கின்ளிவனவன், மா வ ண
 கின்ளி, வடிவேற்கிள்ளி, வென்
 வேற்கிள்ளியென்றும் இந்நூலிற்
 கூறப்படுவான், 266-8, 277,
 283-9, 346
 நெடுவிளி, 76
 நெடுவேள், 51.
 நெய்தல - சாப்பறை, 73, 121
 நெய்வோருலம், 261
 நெர்த்தல, 192-3, 200
 நெருஞ்சி, 137
 நெல் - எணவகைக்கூலத்துளொன்
 று, 9, 330
 நெல் முதலியவற்றை எழுதிய வா
 யில், 64
 நெல்லாற்சமைத்த கள், 90
 நெல்லி வட்டி, 159
 நெல்லம் பொரியும், 75
 நெல்வித்து, 385
 நெற்றி, 203
 நென்னுனை, 385.
 நேமி, 33, 147
 நோகட்டி - அகிலுறுப்புக்களுளொ
 ன்று, 327
 நோதல - உடன்படுதல, 12
 நோடி, 10.
 நையாயிகம் - பழையதாககம், 304
 நைராஞ்சாரதி - பலகுணிகதி, 367
 நைவலம்நுஞ்ஞாயதனலோகம், 3
 நைவதம், 348
 நோசிதவம் - நுண்ணியதவம், 197
 நொடி - விடுகதை, 244
 நொடித்தல - சொல்லுதல, 146,
 349
 நொடை - விலை, 329
 நொயமமை, 322
 நோக்கல நோக்கம், 249
 நோய, 151, 180, 182
 நோவன் - வருந்துதற்குக் காண
 மாகிய துன்பங்கள், 146.

நோற்றண்ணவாமுககை, 197
 நோற்றோ, 183
 நோன்பிகள் - விதிகள், 38
 நோன்பினா, 121
 நோன்பு - கனம், 234, 252.
 நோனமை - வலி, 46, 183
 நோனகா, 183
 நோனது - பொருமல, 88
 ப்ரஜஞாபாரயிதை-உணாச்சிரிற்றை
 தல ன்றது மாரக்க ஞானபு
 ரண - இது தசபாரயிதைகளு
 னொன்று, 1800-வருடத்திற்கு
 முன்பு செய்யப்பட்டதும் ப்ரஜ
 ஞாபாரயிதைபென்று பெயா
 பெற்றதுமான ஒரு பெனத்த
 தூணுண்டென்று தெரிகின்றது,
 297
 ப்ரஹ்மசணங்குளிருபதுவகை, 3
 ப்ரஹ்மகாயிகலோகம், 3, 81
 ப்ரஹ்மபுரோஹிதலோகம், 3
 ப்ரஹ்மலோகங்குளிருபது, 3, 81
 ப்ரஹ்மலோகங்குளிருவகை - உருப
 ப்ரஹ்மலோகமும் அருப்ப்ரஹ்ம
 லோகமும், 81
 ப்ருவதா-புருவககொடி, 36
 ப்ருவதன்மவசனம், 351
 ப்ருவதபோலி ஒன்பதுவகை 354
 ப்ருவம், 350
 ப்ருவி, 110
 ப்ருவதல, 253, 295, 327
 ப்ருவ - குரியன, 50-51
 ப்ருவரசு - குரியன, 203
 ப்ருவன - புத்தன, 32, 155, 298,
 340
 ப்ருவ - ப்ருவகாலத்தில மலரும் ப்ரு,
 328
 ப்ருவறைககொடி, 41
 ப்ருவருதியாகமம் - சிவகமங்கு
 மூன்றனுள் ஒன்று இது 16 -
 ப்ருவிக்ஷாயுடையது, 316
 ப்ருதி = ப்ருதி - மூலம், 370
 ப்ருதித்தனமை, 170.
 ப்ருதிப்பொருள் விருதி, 117
 ப்ருவாய, 184
 ப்ருவகாமபு, 48
 ப்ருவபுலம், 46
 ப்ருவமூன்று, 113

ப்ருவம், 142
 ப்ருவயப்பீடிகை, 343
 ப்ருவிலை - அகிலுறுபுக்களுனொன்
 று, 327
 ப்ருவிறைசரி விற்போ, 329
 ப்ருவமெயயாட்டி, 66
 ப்ரு, 141, 169, 181-2, 196, 199,
 203, 206, 219 - 20
 ப்ருதித்துண்பம், 143, 152
 ப்ருபிணி, 141, 178, 220.
 ப்ருபிணிமருந்து, 343
 ப்ருபிணியின கொடுமை, 127
 ப்ருபிணியென்னும் பாலி, 127
 ப்ருபு - ப்ருத்தல, 158
 ப்ருவகருமநிர்ம, 116
 ப்ரு, 121, 144-5, 252, 306
 ப்ரு ஞானமூனனம் பாலசுரந் தூட்
 டல, 163
 ப்ருக்கள மேயத்தரு அரசனல்
 விடப்பட்ட நிலம், 146
 ப்ருவகமபனம் கடலுக்கு உவமை,
 347
 ப்ருவகாறகமை, 209
 ப்ருமபிதபு, 314
 ப்ருசூயவறியு, 376
 ப்ருசூலம், 231, 273, 365.
 ப்ருசுவாசம் விற்போ, 329
 ப்ருசுவகநதகனின் கூட்டமே
 ஆனமாவெனநல, 382-3.
 ப்ருசுவகநதம், 371, 381
 ப்ருசாயுதம், 38
 ப்ருத்தத்தேவி, 264
 ப்ருத்ததுயாண, 45
 ப்ருடம், 253
 ப்ருவைத்துடைத்தல, 253.
 ப்ருடாகு, 307
 ப்ருடிமண்டபம் - ஓலகமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 18.
 ப்ருடினப்பாககம்-காலிரிப்பும் ப்ரு
 டினத்தின் ஒரு ப்ருதி, 13, 19,
 332
 ப்ருடினப்பால - யததுப் பாட்டி
 னுள் ஒன்பதாவது, 301-அடி
 களையுடையது; வேற்று நாட்
 டிற்குச் செல்லத் தொடங்கிய
 தலைவன தனது கொஞ்சை நோக

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சமிக

கித தலைவியைப் பிரிந்தவாரே
 னென்று செல்வமுங்கிக் கூறிய
 தாக்க காவிரிப்பூம் பட்டினத்
 தையும் சோழன் கரிகாற் பெரு
 வளத்தானது பராகிரமத்தை
 யும் அவனது செங்கோலையும்
 பேரமுரு பயப்பச் சிறப்பித்துக்
 கடியலூருருத்திரங் கண்ணனா
 பாடியது கடியலூருருத்திரங்
 கண்ணனாகுதல் பதினாறு ஊரூ
 யிரம் பொன் பரிசளித்து இப்
 பாட்டைக் கரிகாற் பெருவளத்
 தான் கொண்டானென்பா, 73,
 172, 281
 பட்டினம், 277
 பட்டினினோன்பிகள், 35
 பட்டினி விட்டிருத்தலாகிய வீரதம்,
 35, 161, 197
 பட்டு, 37
 பட்டோஜிதி கூழ்தா - பாணினி
 வியாகரணத்தை அனுசரித்து
 'வரித்தாந்த கெளமுதி', 'மனோ
 ரமா', 'சுபத்கௌஸ்துபம்' என்
 னும் கிரந்தங்களை இயற்றியவா,
 இவா நூலாசிரியரென்றும் உரை
 யாசிரியரென்றும் கூறப்படுவா,
 310
 பட்டபை - தோட்டக்கூறு, பக்கம்,
 277
 படாதல் - செல்லுதல், நினைத்தல்,
 16, 15, 133, 141, 184, 219, 273
 பட்டம், 110
 படாக்கை - துகிற கொடி, இது
 பதாகையெனலும் வடமொழிச்
 சித்தையு, 16
 படாம், 41
 படாமூரக, 216
 படிமம் - தெய்வவடிவம், 148, 293.
 படிமவுண்மியன், 57
 படிமை - தெய்வவடிவு, 29-30.
 படிவம் - தவவேடம், தெய்வவடி
 வம், வடிவம், 37, 58, 212, 290
 படிதறுரை, 80, 115, 196, 201, 234.
 படிது - பொய், 59
 படுக்கை, 94, 97
 படுததல் - அகப்படுததல், செய்தல்,
 30, 171
 படுதல் - ஒழிதல், 243.

படுதயா - மிக்கதுன்பம், 82
 படுநாள், 294
 படுபழி, 248
 படுபுல்லாராதல், 146
 படுபொருள் - மிக்க பொருள்,
 புதையல், 216
 பட்டைத் தலைவா - சேனாதிபதிகள்,
 13, 306
 பட்டைத்து விளையாடல், 310
 பட்டாரானல், 18
 பட்டையீடு, 98
 பண், 17, 95, 830
 பண்டக்கலம், 295
 பண்டம், 95
 பண்டறி கிளை, 97
 பண்டம் பண்டம், 177, 229
 பண்டோமொழி, 195
 பண்டைப்பிறவியா, 121
 பண்ணமை முழவு, 210
 பண்ணியம் - செவ்வை செய்யப்
 பட்ட வாத்தியம், பல பண்டங்
 கள், 95
 பண்ணியாழக்காரணம், 21.
 பண்ணியாழத்திசுதொடை, 88
 பண்ணினகிளைகள் இருபத்தொன
 று, 330
 பண்ணுகிளை - பண்ணினவகை, 88
 பண்ணைமுறைரிதுப்போ, 209
 பண்பு, 148
 பண்புத்தொகை, 301
 பணித்தல்-கட்டளையிடல், 218
 பணிலம், 46
 பணை - கிளை, குதிரைப்பந்தி, பரு
 மை, 37, 44, 203, 298
 பணைநிலைப்புரவி, 94
 பணைநிலைப்புள், 94
 பத்தி - வரிசை, 17
 பத்திக்கேற்று - மாப்பிலவரிவரியாக
 எழுதிய கோலம், 37.
 பத்தின்மை, 148, 242
 பத்தினி இல்லாதவா பலதருமங்க
 ளைச் செய்தாலும் தேவலோக
 மடையாரொன்பது, 247
 பத்தினிக்கடவுள், 294, 299, 301
 பத்தினிப்பெண்டியா, 7, 24, 168-9,
 173, 178, 187, 189, 241-2,
 294

பத்தினிப்பெண்டிரிடும் பிச்சையே
றறல் பெருந்தகவுடைத்தெனல்,
168

பதார்த்தம் - பொருள், 316

பதி - அரசன், நகரம், 97, 144, 205,
247, 269

பதியிலா - கணவனில்லாதவா, எ
ன்றது வேசையரை, 189

பதிற்றுப்பத்து - எட்டுத்தொகையு
ள் நான்காவது சேரஅரசர் பதி
னமரைப்பாடியது இதொகை
யால் அக்காலத்திருந்த சேரா
பலருடைய வரலாறுகளும் அவர்
களுடைய வளனனமையும் வீர
மும் புலப்படும இஃது ஒவ
வொரு புலவர் பப்பத்தாரச்ச
செய்த தூறு பாட்டுக்களையுடை
யது. பத்துப்பகுதிகளாகப்பருக
ப்பட்டுள்ளது, இவற்றுள் முதற்
பத்தும் பத்தாம்பத்தும் பல்வி
டத்துப் பிரதிகளிலும் காணப்
படவில்லை, இதனைத் தொகுத்
தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
இன்னொரினனொன்று தெரியவி
ல்லை இதற்கு அரும்பதவுரையா
க ஒரு பழைய உரையுள்ளது அவ
வுரையாசிரியர் பெயர்தெரிய
வில்லை, 139, 336

பதுமசதுரம், 99

பதுமபீடம் - புத்தனுடைய பாத
பீடம், 32

பதுமம், 373.

பதுமா - பழையபுத்தர்களுள் ஒரு
வா, 369.

பதுமோத்தரா - பழையபுத்தர்களு
ளொருவா, 369

பாதம் - கட்டு, 316

பாதா, 45, 96

பாதறறசம்பு, 327

பாதித்தல், 296

பாதுசனங்கள், 155

பாதெறிகளம், 212

பயங்கெழு மாரகா, 20

பயந்திரமருங்கு, 188

பயம்-பிரயோசனம், 20, 33, 182,
219, 253

பயறு, 317

பயன்கள் நான்கு, 371

பயன்படுசொற்குறல் - நற்குணம்

பத்தினுள் ஒன்று 374

பயனிலசொல், 126, 156, 273, 374

பயனிலுரைக்கோட்டி, 156

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்
றொன்று அழைக்கும் ஒலச்சுரு
திப்பு, 65 73, 88, 262

பயிலபூம்பகதா, 96

பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ், 267

பாணசாலை - இலைகளால் வேயப்பட
ட இடம், 72

பாமாதேசத்துப் புத்தனல், 38

பரசாமானியம், 322

பரசுதல், 141, 309

பரசுராமா - திருமாலின் அவதார
மூர்த்திகளுள் ஒருவா, இவா
போசெய்யவந்தபொழுது தான்
காந்தன்னெனுஞ் சோழனொரு
வன் ஒளித்துக்கொண்டான், இ
வா மழுவாணெடியோனென்று
இந்நூலிற் கூறப்படுவா, 241-2

பரணிச்செய்யுள், 71

பரத்தமை - பரத்தைமையறுகாவாணு
டைய தன்மை, 88

பரத்தன், 88

பரத்தைமைத்தொழில், 24, 270

பரத்தையாக்குரிய கலைகள் அறுபத்
துநான்கு, 21

பரத்தையாக்கு வண்டு உவமை, 188,
196

பரத்தையா னுற்றிருப்பதொருவா,
265

பரதகண்டம், 2, 191

பரதம், 191.

பரதன் - சிவகபுரத்தரசனாகிய வசு
வென்பவனுடைய வேலைககார
ருள் ஒருவன், இவன் காரணம்
இனிச் சுவகமன்னெனும் வணிக
னைக்கொல்லுவித்தமை பற்றி
அவனுடைய மனைவியாகிய நீலி
யென்பவளாற் சபிக்கப்பட்டோ
ன். கோவலனாகப் பிறந்தவன்
இவனே, 295

பரதகத்துக்கள் - புத்தன், 284

பரதேசிகள் - அயலநாட்டினர், 18

பரதபடுமனை, 58

பரதொருங்குண்டல், 98

பரநிருமிதவசவாததிலோகம், 3

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச அக

பரமததியிரபானு - ஒரு தமிழ் தூல், இது புறமதக கொள்கைகளைக் கூறிமறுத்துச் சைவசித் தாதத் தையே நாட வெது இந்நூலாசிரியர் மறைஞான சம்பந்தனென்று கூறுவார், தூல் முழுவதும் அகப்படாமையால் இதைப்பற்றி யா தொன்றும் எழுதக்கூடவில்லை, 381-2

பரமமுத்தி - பஞ்சஸக்தகவுகளின் கேடு, 382

பரமானுகுகள், 313, 316, 358, 360

பரமார்த்தத்ததுவஞானம் - முழுத உண்மைப்பொருளை அறிவும் அறிவு, 263.

பரமார்த்தத்ததுவஞானிகள், 249

பரமார்த்தத்ததுவம், 324.

பரமேசுவரன், 207.

பரா-அரை, 16

பராதகன், 207

பராத்தரம், 359

பராவருமரபு, 105

பரி - செல்வு, 49, 196.

பரிசுத்திரை, 46,

பரிசுகோல், 200

பரிகாரம், 117, 308

பரிசிலர், 152

பரிசுல் - அறுபடல், 44-5.

பரிதி - சூரியன், 42

பரிபுத்தமலை, 75

பரிபுரவி, 46

பரிபாடல் - எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவது ஒருவகைப்பாலின் பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடைச்சுவகையிருந்து தமிழாராயகநல்லிசைப்புலவர்கள் அருளிச் செய்த 70-பாடல்களையுடையது, அவற்றுள், 18-திருமாலுக்கும், 31-குமரவேளுக்கும், 1-காடு கிழாளுக்கும், 27-வையையாற்றிற்கும், 4-மதுரைக்குமாகப் பருக்கப்பட்டுள்ளன, இந்த 70-பாடல்களுள் இப்போது கிடைத்தவை 24-முழுப்பாடல்களும் சில உறுப்புக்களுமே, மற்றவை பிரதிகளின் காணப்படவில்லை, பரிமேலழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரையையுடையது இ

தூலைத் தொகுத்தாரும் தொகுப்பித்தாரும் இன்னாறினனென்று தெரியவில்லை, 326

பரிபுலம்பினன், 173

பரிமேழலகர் - பழைய தமிழ்நூலாரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், திருக்குறளுக்கும் பரிபாடலுக்கும் உரைசெய்தவர், 33, 130-31, 151, 153, 162, 323

பரியல் - வருத்தாதே, 136

பரிவாரபாடம் - வினயபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

பரிவுறுமாக்கள், 117

பரிசுதகப்பலோகம், 3

பரித்தாப்பலோகம், 3,

பருகுவாரிற் புல்லல், 196

பருத்தின்பதார், 45

பருத்து, 53, 74

பருவத்தொழுககம், 21

பருவதமுனிவர், 179

பருவம், 121, 267

பருஉப்பெருந்தடக்கை, 203

பலகுனிந்தி - கைரஞ்சுராகதி, 367.

பலவேறுசமயம், 115, 234

பலதேவன் - கண்ணனுகருமுன்னவன், 208-9

பலபாரமிதை-பலமகிற்றைத்தல், தசபாரமிதைபுள் ஒன்று, 297.

பலாதொழுப்பாத்திரம், 287

பலவகைத் தாளத்திலாடுவார், 330

பலி - ஓரரசன், 91, 207.

பலிக்கருமம் - பலியிடுதற்குரிய ஆண்கள், 71

பலிபீடம், 73

பலிமுனறில், 70

பவவம், 348

பவணம் - காகலோகம், 316

பவணேந்திரர் - கார்பத்திருவர் - காகலோகத் தலைவர், சதேந்திரரைச் சாாகத்தோர், 316

பவத்திறம் - பிறப்பின்வகை, 390

பவத்தினவகைமுன்று - விலகாயப் பிறத்தல் பேராயப் பிறத்தல் காராயப்பிறத்தல், 371, 376

பவத்தினிலக்கணம், 376

பவம் - கருமத்தொகுதி, 201, 237-8, 272, 285, 369-70, 372, 380

பவமறுமாககம், 238

பவமுத்தூணம், 190

பவன்ககழகை, 222.

பவன்கசெவகாற்பறவை, 65

பவளத்துண்டம், 222

பவளப்பாவை, 53, 193

பவளம், 36, 96, 192, 199-200, 212

பழங்காசு, 257

பழஞ்செறுகரு, 90

பழம்பிறப்பு, 197

பழம்பிறப்புணாச்சி, 365-6

பழமணல், 17

பழமொழி - சங்கமருவியபதினெண்
மேகண்கருக்களுள் ஒன்று, முற
காலத்துவழங்கியபழமொ
ழிகளுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக
கண் அமைந்த 400-வெண்பாக
கூடியுடையது, இந்நூலாசிரியா
சைனமத்ததினராவிய முன்றுறை
யரையனா, இந்நூற்குப்
பழையவுரையொன்றுண்டு, 11,
52, 56, 150, 252

பழவினைப்பயன், 57, 136, 179,
219, 296

பழி, 248

பழுவில் காட்சியீர், 114, 120, 144

பழுவிலாவாழககை - துககரிவாரண
மாககம் என்றது நற்காட்சி
முதலிய எட்டனோடுங் கூடியிருத்
தல், 381

பழுதினன்னெறி, 141

பழுது - உடம்பு, குற்றம், 133, 278.

பழுதிய - முதிர்ந்த, 29

பழுதியபாடல், 210

பழுமாததினைய பறவை, 154

பழைது - பழையது, 387

பழைக்ககட்டுரை, 220

பழையசோதிடநூல், 122

பள்ளி, 47-8, 172, 186, 190,
211, 218, 250, 300, 333

பள்ளிமாரிய பாடை, 75

பள்ளிவல்லம்புரிதல் - நற்குணம் பத
தினூனொன்று, 374

பளிககறை, 62, 192-3, 212

பளிககறைப்பள்ளி, 211

பளிககறைபுககப்பாவை, 5

பளிககறைமண்டபம் - காவிரிப்பூம்

பட்டினத்தைச்சாராத உவவன்த

நிலுள்ளது, இதிற புத்தபாதி

பீழிகை யொன்றுண்டு, மணிமே

கலை தன்னை உதயகுமரன் கவர்

வந்தபொழுது முதலில் இம்

மண்டபத்திலேதான் ஒளித்துக்

கொண்டான், 32, 50, 55

பளியுரு, 42, 53 - 4, 99, 192

பளியுருசெய்மண்டபம், 190

பளியுருபுறத்தெறிந்த பவளப்பா
வை, 193

பளிதம் - கருப்பூரம், 345

பற்றமாககர் - பகைவா, 18

பற்றின் பற்றிடம், 52

பற்று, 25, 100, 156, 228, 237, 251,
272, 278, 372, 376 - 7, 380,
389

பறந்தலை - பாழிடம், 73

பறந்துசெல்லல், 275

பறம்பா - தோலவேலை செய்பவா,
330

பறவை 139, 154

பறவைக்கானம், 65

பறவைகளின்வதை, 89, 98

பரு அகருருகு, 205

பறை - பறையடிப்போர் ஆகுபெ
யா, 45, 203

பறையிறசாற்றல், 103.

பறையோசை, 323

பனமலர் சிறந்த நன்னீரகழி, 64

பனமலாப்பூம்பொழில், 50

பனகை, 247

பனமையொரு மயக்கம், 241, 306,
349

பன்னிரண்டு சாபியுள்ள ஒன்று
மீள மறநென்று மீளுமென்பது,
377-8

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சஅடு

பன்னிரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு
முறை பழகும் நாவல், 181-2
பன்னிரண்டு வருடத்தி வறட்கா
லம், 158, 238
பன்னிருசிதானம், 239, 276
பன்னிற்புள்ளினம், 98
பனம்பழம், 181
பனி, 308, 356
பனித்துளி, 388
பனிப்பகை வானவன - சூரியன்,
243
பனை, 181, 387
பஸ்பசம் - பட்டோஜி தீக்ஷிதராற
செய்யப்பட்டதான 'சுபதக்ஷஸ
தபம்' என்னும் வடநூலின்
பகுப்புக்களாகிய ஆசிரிகளுகளுள்
முதலாவது, 310
பஸமகவியாதி - யானைத்தினோய,
7, 179-80, 182, 220
பாகசாததிரம-மடைநூல், நளபா
கம் மீம்பாகமென இரண்டு பாக
நூல்கள் வழங்குகின்றன வென்
பா "காவெரிபூட்டிய கவாக்ஷிணத
நூணிப், பூலிரிகசசைபபுகழோன
நன்முன, பனிவரை மார்பன
பயந்த நுண்பொருட, பனுவலின்
வழாஅப பலவே நடிசில" (சிறு
பாண் 238-41) எனபதனால்,
வீமசேனன இயற்றிய மடைநூ
லொன்று உண்டென்று தெரி
கின்றது, 21
பாகதச்சிதைவு - பராகிருதபாவை
யிலிருந்து சுவாததமொழி, 244
பாகதம், 167
பாகமபடுதல், 52
பாகா, 45-6, 200, 204
பாகின் பிளவையிற பிணைபுகம்
துடைத்தல், 45
பாகவியனலவறம், 238
பாகுகினம், 98
பாகு - உரிய இடம், பககம், பகு
ததிரன், முறைமை, 18, 48, 83,
99, 106, 257, 309
பாகுளி, 113
பாசடை, 43, 340
பாசண்டசசாததன் - தொண்ணூற

றுறுவகைச சமயசாததிரத்தருக
கக கோவையில் மிகப்பயினை
ஐயனென்னுங்கடவுள், 199
பாசம், 69, 219, 243
பாசவா-இலையமுதிடுவோ, 329
பாசறை, 98.
பாசிலைத்திரையல், 345
பாடம் - இசை, 20
பாடகம், 37, 282
பாடல்சாலதிறப்பு, 2, 191
பாடலால் விரும்பாமை-தச்சில்தது
னொன்று, 231
பாடலி-ஒருநகரம், 212
பாடி, 98 103
பாடிமிறுவி, 182
பாடி-ஒலி, படுகை, 108, 257
பாடுகிடத்தல், 199
பாடை, 75
பாடை பதினெட்டு, 343
பாடைப் பாடல், 21
பாடைமாக்கள், 13
பாண் - இசைப்பாட்டு, 187
பாண்டரங்ககூத்தது - புறநாடகம்
பதினென்றனுள் ஒன்று, 37
பாண்டவா, 205
பாண்டிகாடு, 99, 158.
பாண்டியன், 149
பாண்டியனெடுஞ்செழியன், 23
பாண்டு-வெள்ளை, 155
பாண்டுகம்பனம் - இதநிறனுடைய
ஆசனம் இதனசலனத்தால் இந்
திரன் சிலவற்றையறிந்து கொள்
வான், 155, 347
பாணம்கன், 187
பாணகுலம், 207
பாணாமண்டை, 72
பாணாவகை, 330
பாணவமசத்தரசா மகாபலியின்
பரம்பரையைச் சாராதவரென
பது, 207
பாண வித்தியாதரன், 207
பாணன், 207
பாணசுரன், 37
பாணதிராசன், 207
பாணி- நூசை, 90, 320

பாணினி-ஒருமுனிவர், இவர தவஞ் செய்து சிவபெருமான நிருவருள் பெற்று வடமொழி வயாகரணஞ் செய்தவர், 310

பாணினிய வியாகரணம் - ஒருவட தூல். இதுபாணினிமுனிவரார செயப்பட்டது பாணினியாகரணமென்றும் வழங்கும், 310

பாததன், 311

பாததியன் - பாததந்ற்கு அனபன், 111

பாததிரதானம், 206

பாததிரம், 123-4, 130, 135, 141, 153, 157, 161, 179-180, 203, 266, 276 - 7, 337

பாத்து-பகுத்து, 299

பாதணை, 7, 169, 178

பாதபங்கயமலை - மகததேசநின் இராசதானியாயிருந்த இராசகிருக நகரத்தின் சமீபத்திலுள்ளது, புத்ததேவன் எல்லா உயிர்களுக்கும் தருமசிகையை உண்டாக்க நீண்டது, அவைகளைல்லாங்கண்டு கேட்கும்படி இதன் மேலே நின்ற தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவன் பாதசகடங் தங்கப் பெற்றமையின் இப்பெயர் பெற்றது. இது பாதபங்கயமென்றும் வழங்கப்படும் இதனைக் கிருத்திரகூடமென இக்காலத்திற் கூறுகின்றனர் 114, 136, 141

பாதபீடிகை - புத்தனுடைய பாதபடிமங்களுள்ள பீடம் இஃது இங்குக்கைத்தீவு, காவிரிப்பூம்பட்டினம், மணிபல்லவத்தீவம் முதலிய இடங்களிலிருந்ததென்றும் பண்டைக்காலத்துப் பெளத்தரால் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந்ததென்றும் தெரிகின்றது இப்பீடிகை தருமபீடிகையென்றும், தாமரைப்பீடிகையென்றும், புத்தபீடிகை யென்றும், மாமணிப்பீடிகை யென்றும் இரதுலில வழங்கப்படும், 5, 82, 41, 63,

67, 99-101, 107-8, 116, 118, 120-21, 124, 131, 134, 228, 278, 280, 288, 333, 343, 349

பாதலம், 103

பாயகட்டின் கயிறு, 44

பாயமரம், 14, 170

பாயல்கொன்றடுகான், 89

பாயற்பள்ளி, 172

பாயுரு, 320

பாத்திபன், 268, 295

பாபபணி, 142, 242, 293

பாபபார வடிநறுந்தேறலைப் பழித்துக் கூறுவதொழிபது, 85.

பாபபான், 78, 142, 148

பார்கமடங்கலும், 178

பாரத்துவாசம் - இது வேடாங்கமாகிய கற்பவகையுள்ளொன்று பரதனுவாசமுனிவரார செய்யப்பட்டது, 310

பாரதம், 147

பாரம் - கரை, 297, 343

பாரமிதை, 230, 297, 348

பாராட்டுதல், 61, 66, 220

பாராவாரம் - கடல் 29

பாராஜிகாதிப்பிரதமபாகம் - விரயபிடகத்தின் சிறுதுறப்புககளுள் ஒன்று, 299

பாரிசேடம் = பாரிசேஷம் - பத்து அளவைகளுள் ஒன்று, இஃது ஒழிபெளவும் மீட்சியெனவும் வழங்கும், 304, 307

பால் - பகம், பகுதி, 16, 45, 143

பால் நிலவிறகுவமை, 67

பாலகா, 91

பாலகுரியன், 108

பாலிகை, 16

பாலூட்டல், 163

பாலேபண், 330

பாவகாரி - தவஞ் செயதலையே தொழிலாகவுடையவன், 319

பாவகனபத்து, 25, 272-3, 373-4.

பாவம், 106, 109, 228, 359-60

பாவனை நான்கு, 389

பாவனையைந்து, 387

பாவித்தல், 108

பாலை, 40, 47, 50, 154, 165, 192, 196, 208, 226, 235, 240

பாலைவகடத்து - புறநாடகம் பதி

ஏனென்றனா ஒன்று, 37, 54

பாலைவிளக்கு, 16

பாழம்பறந்தலை, 191

பாழியிடம், 75

பாளி பாஷை-வடமொழியைப் பகுதியாகவுடைய பாலைவகடத்து முந்தியது. கௌதமபுத்தா பேசுவதும், பிடகத்திரயங்கள் அமைந்துள்ளதும் இதுவேயென பா இரத்த பாஷையிற் செய்யப் பட்டுள்ள பெளத்ததலைகளே நிறத்தவைகளாகச் சொல்லப்படும், 866

பாற்பரியாயம் - பாலின நிலைமை, 317

பானமை, 30, 171, 174, 187, 196, 238, 257, 262

பானமையிற் பிணித்தல், 196

பிக்குணி - பிசுணுணி - பெளத்த மையஸந்யாவியி, 166, 184, 365-6

பிக்குணிககோலம், 166, 186, 188, 190, 255

பிக்குணிகள் மௌனமாக நின்று பிசுணை வாகவகவேண்டுமென்பது, 177

பிங்கலம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று, சிறந்த அரும்பதங்கள் பல இஹிற் காணப்படும், இது திவாகரமௌனம் நிகண்டிற்குப் பிந்தியதென்றும், சூடாமணிநிகண்டிற்கு முந்திய தென்றும், சூடாமணி நிகண்டின் சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரிகின்றது இந்நூலாசிரியர், திவாகரமௌன பவாகுச்ச சூரியனுடைய அருளாற்றேனறிய பிங்கலமுனிவா இஹிள்ள பாககௌலலாம நூற்பாக்களே, நனநூல உரிச சொல்லியவிலி“இன்னதினையுழி” எனனுக்குத்திரத்தில, “பிங்கல முதலா, நலவேலாருரிசொலின யந்தனாகொளலே” என்று வந்திருத்தலால், இந்நூலாசிரியர் காலம் பவணந்தி முனிவரு

டைய காலத்திற்கு முந்திய தென்று தெரிகின்றது, 191

பிசுணை, 168, 177, 186, 205

பிசுணைக்குச்சேறல், 177

பிசுணைப்பாதத்திரம், 151, 157, 166-7, 178, 188, 199, 215, 342

பிசுணைமாகன, 188

பிசுணையிடுதல், 178

பிசுணை - பூதவாதியாகிய சூரடவன், 324

பிசு - பிதா, 244

பிசுணை - நப்பினனைப்பிராட்டியார், 208

பிட்டு வானிகா, 324

பிடுகத்திரயம் - வின்யபிடகம் சூத நிரபிடகம் அபிதாமபிடகமென்பன, 299, 866

பிடுகம் - பெளத்ததாகம், 299

பிடமா - பிரமா, 81

பிடவம், 41

பிண்டம், 116, 140

பிண்டி, 31

பிண்டகோட்டம், 84

பிண்டங்களைக் குழிப்படுப்போர், 72.

பிண்டங்களைச் சுடுவோர், 72

பிண்டங்களைச் சுமமாபோகடுவோர் - பாரஸீகர். இவர்களுக்கு அகிலினி தெய்வமாதலின் பிண்டங்களைச் சுடுவதிலலை யென்று கூறுகின்றனர், 72

பிண்டங்களைத் தாழ்வயினடைப்போர், 42

பிண்டங்களைத் தாழியாற் கவித்தல்

இவ்வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் இந்நாட்டிற்கு சில பகுதியா ரிடத்து இருந்ததென்பது இந்நூலாலன்றிப் புறநானூற்றிலுள்ள 228, 238, 256-ஆம் பாட்டுகளாலும் வெளியாகின்றது, இத தாழிக் கு முதமக்கட்டாழி யென்று பெயர், சிலதாழிகள் கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த பட்டச்சரம் திருமேற்றளி முதலிய ளுர்களைச் சூழ்ந்த இடங்களில் தோண்டப்பட்ட சிறசில வீடத்

துக காணப்பட்டன வென்றும்
அவைகளுக்குப் பெயர் 'மதமதக
கச்சால்' என்று வழங்குகின்ற
தொன்றும் அங்கேயுள்ளார கூறு
வா, 72

பிணங்குதுன்னமாபன 79

பிணந்தின்மககன, 75

பிணவு - விலங்குகளுட் சிலவற்றின்
பெண்பால் மாப்புப்பெயர், 174,
209

பிணி, 41, 44, 46, 151

பிணிததல, 196

பிணிததோ - நோயற்றோ, 343

பிணினோய, 164, 271

பிணிபபுறமாசுவன, 100, 228, 278

பிணிபு-கட்டு, 107

பிணிபபுறபிறவி, 278

பிணியிருக்கை 52

பிணியினிலக்கணம், 376

பிததன, 36

பிதநாககல, 256

பிததேறுதற்குக் காரணமான மருந
து, 256

பித்தை-குடிமி, 248

பிதா, 244

பிலீகாசநதானம்-எறுமபின் தொ
டாசசிபோன்ற தொடாசசி இது
நாலவலைகச்சநதானத்துனொ
னது, 371

பிரகிருதி-மூலம், 321.

பிரச்சோதனன் - உச்சயினிநகரத
தாசன, 167

பிரததியக்கப்பிரமாணம், 304, 323,
349

பிரததியக்கம்=பிரததியக்ஷம், 303,
309, 324, 350

பிரததியக்கவிருத்தம், 354

பிரததியம்-பிரததியக்கம், 309

பிரததியுமன, 37

பிரதாபருத்திரியம் - வடமொழியி
லுள்ளதோ அலங்காரசாஸத்
ரம் இத்திர காவியலக்ஷணங்களும்
நாடக லக்ஷணங்களும் குறைவின
றிக சொல்லப்பட்டுள்ளன, இந்
துலாசிரியர் வித்தியாநாதகவி
அவர இலக்கணங்களை யன்றி,
தெலுங்கு தேசத்தாசனும் காக
திருலத்திற் பிறந்தவனும் வீரருத

திர னென்று பெயாபெற்றவ
னுமாகிய பிரதாபருத்திர னென
பவன் புகழையே விஷயமாகக்
கொண்ட உதாரணங்களுக்கும்
கலோகருபமாகத் தாமேவியற்றி
இத்திர சோதநிருக்கின்றமையின்
இப்பெயர் பெற்றது, இத்திரு
முநீ மல்லிகாத ஸூரியின் பின்
னையும் பெத்தபட்டருடைய தம்
பிழமாகிய குமாஸலாமில்-இரீ
யெனபவராலெழுதப் பட்டுள்ள
ரக்ஷாபணமென்னும் சிறந்தவுரை
யொன்றனுட, 158

பிரதிடிததல, 300

பிரதிமைவினசு, 16

பிரதிமை பிதாமாக்கம் - குத்திர
பிடகத்தின் சிறுறுபுக்களுள்
ஒன்று, 249

பிரபாபாலா - துஷிதலோகத்தில
வயித்த போதிசுத்தவா இவ
ரே கௌதமபுத்தராக அவதரித்
தாரொண்பா, 138, 367

பிரபுமேரு தேவன், 207.

பிரமபு, 34-5

பிரமசரியம் - விரதவழியே நடக்கும்
நிலை, 231

பிரமசுந்தரயோகி - யூதியின் தந்தை,
167

பிரமதருமன் - ஒரு பௌத்தமுனி
வன் அதிபதியின் மைத்தனன்
காயங்கரையென்னும் நதிக்கரை
யிலிருந்து நகரத்தோருள் முக்கால
வுணர்ச்சியுள்ளவன் பின் நிக
ழுந் தீவருகளை மேற்கூறிய அதிப
திகுக்கு எடுத்துக்கூறினவன்,
இலக்குமிக்கு மறுபிறப்பிலகிழுநு
செய்துகளைத் தெரிவித்தவன்,
புத்தபீடிகையால் தனது பழம்
பிரப்புணராத மணிமேகலை இம்
முனிவன் கூறியதைபுற அப பீடி
கைகடாலறிந்து இவனை மிகவும்
துதித்துப் பாராட்டினன், 102-3,
107, 230, 278

பிரமம்-வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று
எழுத்தாராயசசியைச் சொல்லு
வது சிவையென்றும் சீவையு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ச அகரம்

யெனதும் கூறப்படும் அது நாரதா, பாணினி முதலியவர்களாற் செய்யப்பட்டு நாரதசின்னம், பாணினிசின்னம் முதலிய பெயர்களால் வழங்குகின்றது. இன்னும் அருண் சின்னம், கோகன் சின்னம், பாரததுவாஜ சின்னம், வியாஸசின்னம், ஸாவ ஸமமத சின்னம், ஸ்ரீதாதாதசின்னம் முதலிய பல சின்னங்களுள்ளனவென்று கூறுவா, 310
பிரமா, 272-3, 274 373-4
பிரமவாதம், 310.
பிரமவாத், 234 310, 325
பிரமன் - பரஹ்மா, 3, 105, 125, 147, 149
பிரமாணப்பீபாவி, 308
பிரமாணம், 304
பிரமாணபூனறு, 351
பிரமாணவாதம் - அளவைவாதம், பிரமாணவாதி, 103 310
பிரமாணபாசகனெட்டு 304
பிரயோசனம், 184
பிரவகிததல், 105
பிரவிராதி, 310
பிரளயம், 820
பிரஸ்தாநப பிரகரணம் - அபிதாம் பிடகத்தன பகுதிகளுள்ளன, 29
பிரஸாதம், 155
பிரஹ்மதேவா, 225
பிரஹ்மவிகாரபாவனை - ஐகதுபாவனைகளுள், அஃப பாவனையொழிக் கதைதநீ கருணைமுனை உபேசை யென்னுந் நான்கு மாம், 84
பிராணி, 105
பிராதிமுகத்தக வினயவினிச்சயம் - வினயதாம் வகைகள் கூறப்பட யுள்ள ஒரு பௌத்தனல், 366
பிராயசசித்யாதி துவிதீயபாகம் - வினயபிடகத்தின் சிறுதுறப்பினுள்ளொன்று, இஹ் பிராயசசிதத்தால் விலக்குத்தருகிய குற்றங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன, 249
பிராயம், 246
பிரியதாசி - பழைய புத்தாகளுள் ஒருவா, 369.

பிருகதபதி - உலோகாயத மதாசாரியன், 309
பிருதததபலலோகம், 3
பிரேதவஸ்து - சூத்திர பிடகத்தின் சிறுதுறப்பினுள்ளொன்று, 299
பிலிற்றல், 15
பிழைமணம் 57
பிழையாது - தப்பாது, 114 203, 260, 275
பிழையாலிழையுள் 128
பிழை - அங்குசத்தார பிளக்கப்பட்டபுண, 45
பிறபாடு, 138
பிற பிழைச்சொல், 291
பிறகு - பின், 15 244
பிறகு - பின்வைத்தது, 246
பிறகல் - மலை, 173
பிறந்தார மூத்தார முதலியவா இதர தாடரதை வியப்பு 271
பிறந்தார வா, கலை, 84
பிறப்பிறுதனபம், 337
பிறப்பிறப்புக்கவின் தனமை, 113, 175
பிறப்பினிலக்கணம், 376
பிறப, 100 217, 372, 390
பிறப்பு அதுவாக, 314
பிறப்பென்னும் பேதைமை, 130
பிறமராகம், 379
பிறக்கறம் அருளும பெரியோன், 239
பிறக்கறமு - மம் பெரியோன், 60, 14
பிறக்கறியான, 60
பிறக்கேயுறுதிக குழந்தான், 60.
பிறகென்க கடுமையெற்றி, 244
பிறகென்க புத்தல், 243
பிரவணம், 237
பிரவாசினபம் 337
பிறவி, 107, 137, 202, 234, 298
பிறவிப்பினி மருத்துவன், 106
பிறவிப்பெருங்கடல், 110, 120, 296
பிறவியுமறவியும், 234
பிறவோ - பிறா, 73
பிறத்தல், 44, 196, 221
பிறமாதோன்பினா, 121
பிறைக்கோடு, 203
பிறைத்தல், 36, 220
பிறைவடிவமாகிய ஆபரணம், 38

லின்பணி, 121
 லின்போக்கு, 371
 லிணை - லிணை நிற்போர, 35
 லிணைலை, 217
 லிணை - லிணாதேவியின் கூறாகிய
 ஸ்பரிணைப் பிராட்டியார, 204
 லிணைகள் - பெனதத் ஸகயாவரி
 கன, 166, 360
 லீடம், 70
 லீடகை - லீடம் 82-8, 42, 68, 66,
 70, 94, 94-100, 108, 116, 120-
 21, 124, 131, 150, 228, 278
 லீடகைக்கெரு, 45
 லீலி, 2 0
 லிமிகுலை, 43
 லீலிவளை - வளைவண்ணென்னும் தர
 சனம்கள காலிரிப்பும்பட்டினத
 துள்ள கழிக்கொன்ற சேலையை
 அடைந்து கெடுமுடி க ளெள்
 யோடு ஒருமாதமிருந்து கருவுற்
 துப் பிண்பு தன்னுரை யடைந்
 தவன, 214-9, 238, 346
 லீணைலை 44
 லுகில - உயிர புரு விடமாகிய உட
 மபு, 176, 238, 259, 276
 புகாசு, 379
 புகாமுகவாரணம் } 89, 94, 201
 புகாமுக வேழம் }
 புகழ், 121
 புகழ்விப்பவா கண்டன், 207
 புகார - காலிரிப்பும்பட்டினம், 11,
 66, 152
 புகாராகியமகன், 64, 66.
 புகுந்தது, 95, 169
 புகூடம், 66, 198.
 புடை, 50
 புடைவைவிற்பார, 381
 புண, 45, 186
 புண்ணியதானம், 187, 290
 புண்ணியநல்லுரை - தருமபதம், 17
 புண்ணியநன்னன், 326
 புண்ணியநன்னர், 164
 புண்ணியம் பதது - கொல்லாமை
 முதலியன, 279
 புண்ணிய முட்டான், 172
 புண்ணியமுதலவன், 165
 புண்ணியராசன - நாகபுரத்தாசன
 பகவயிற்றிற் டொன் முட்டையிற்

தவகிப் பிறந்தோன் இவன்
 பிறந்த காலப் பிறபுத்தன் பிறந்த
 பொழுது நிக் ந்த நற்குறியினெல்
 லாம் நிகழ்கதனமயின் அவன்
 பெயராகிய தருமராசனென்பது
 இவனுக்கு இடப்பட்டதென்ற
 கெரிவினாறு தருமசாவகனென
 னும் புனிவாசிடத்து அறங்கேட்
 டவன், மணிமேகலையோடு மணி
 பல்லவ மண்டபத்து புத்தபீடிகைக
 காட்சியால் தன் பழம் பிற்ப
 புணாசுவ, ஆபுத்திரனென
 ம் சுவகமன்னனென்னவும் வழங்
 ப்படுவான், இவனுடைய பூவ
 சனம்களமேயம் ஆபுத்திரனென
 பது, 232-8, 275, 277-8, 280,
 282, 284 6, 290, 333-4
 புண்ணியன், 63
 புணாசுறி, 2 7
 புணரிளங்கடல், 73
 புணை - பெப்படி, 120, 192
 புதகலப்பிரஜாபதி - அபிராம பிட
 கத்தன்பருத் கருனொன்று, 299
 புத்தகையை - இக்காலத்தவா கைய
 யென்று வழங்குபிட்டத்தின் தெ
 ர்கே ஐந்துநாழிக வயிதனாரத
 துள்ள ஓர்டம், இதிற் கௌதம
 புத்தா ஞானம்பெற்ற அரசமரம்
 இன்னும்ருகினிற் தென்பா,
 367
 புத்தசுவகத்தார, 6
 புத்தசமயக்கொள்கை, 365-6.
 புத்தசயித்தியம் - புத்தாலயம், 832.
 புத்தசரித்திரம், 125, 263, 865,
 381
 புத்தசரிதகாவயம், 111
 புத்தசரிதமுள்ள இடங்கள், 865
 புத்தசாதக கதை - புத்தனுடைய
 பழம் பிறப்புக்களை முறையே
 கூறும்நூல், 63, 126, 369
 புத்தஞாயிறு, 139, 280, 283, 297-8.
 புத்ததருமசுவகம், 299, 866.
 புத்ததருமவொழுக்கம், 155
 புத்தபீடிகை, 5, 108, 110, 113-4,
 118 - 9, 181, 276, 280, 288,
 388, 342, 349, 366.
 புத்தபீடிகை பிறப்புணாத்தல்,
 101 - 2

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சுகுக

புத்தம் சாணமகச்சாயம் ஒரு மாதிரி
ரம், 366

புத்தா இருபத்துமூன்று, 369

புத்தா இருபத்தெழுந்து, 369

புத்தா பலா முனபு அவதரித்தா
ரெண்பது, 369

புத்தவம்சம் - சூத்தரபிடகத்
தின் சிறுறுபுக்கடில் ஒன்று,
299

புத்தன் - புத்ததேவன், இவனுடைய
பெருமை இரதனாலுட பல்லிடத்
துவ கூறப்பட்டுள்ளது, மணிமே
கலையிலும் பிறநூல்களும் வழுவு
கப்படும இவன் பெயர்களை 397,
398 - ஆம் பக்கங்களே காண்க,
32, 41, 86, 99, 100, 105 - 7,
111, 113, 116, 120, 122-6, 136-
41, 164, 217, 228, 230, 233-9,
268, 276, 278 30, 284, 289,
297, 299, 309, 337-40, 343,
347, 349, 368-9

புத்தன் இரதிரனுக்கு உண்கொடுத்த
து, 125

புத்தன் கருணையாற பல பிறப்புக்
களை யெடுத்தது, 60, 125

புத்தன் கோயில், 217, 313.

புத்தன் ஞானமபெற்றதினம், 115

புத்தன் தோன்றல்காலத்து நிகழும்
நற்குறிகள், 139

புத்தன் பிறந்ததினம், 115, 121,
164

புத்தன் புலியின் பசியைத் தீர்த்தது,
115

புத்தன் மானுரு வெடுத்தது, 6

புத்தன் மீனுருவெடுத்தது, 60.

புத்தன் முயலாகத் தகையீந்தது,
60, 125.

புத்தன் யானையாய் மருப்பீந்தது,
60.

புத்தனுடைய அருள், 60

புத்தனுடைய புத்திரன் - இராகு
லன், 104

புத்தஸ்தலம், 119.

புத்தாவதாரம், 367.

புத்தி, 319, 361

புத்திரசோகம், 255, 264

புத்திரனாகம், 156, 247-8

புத்திர 41

புதலவா புத்தேனு லகந்தாராரென
பல, 248

புதலவரைப் பயந்தபுனிற்றுதீர கயக்
கம், 90

புதா - ஒருபறவை, 48

புதா, 244

புதுக்கோள யானை - புதிதாகப்
பிடிக்கப்பட்டிருந்த யானை, 136
201, 262, 331

புதுமணல், 17

புதுமலாச்சோலை, 134

புதுமைபற்றிவந்த மருடனை யென
ஹம் மெய்ப்பாடு, 101

புதுவருவாய், 185

புதுவிராகுவிரா, 109

புதுகோள - புதுயோன, 62

புதையிருள், 152, 217

புயத்து - பிடுங்கி, 146

புரவி, 46

புராணத்தை, 194.

புராணம் - பழமை, 310

புராணன் - பழையோன், 68, 311

புரிசை - மதில், 340

புரிநுனமராபு, 181, 243, 261

புரிவினமைகயம், 371, 385.

புரிவு, 375

புருத்தத்துவத்தினிலக்கணம்
320.

புருவம், 36, 200, 220

புரை, 233, 284, 291

புரைதீர நல்லறம், 273

புரைமை, 60

புரையோ - (பெந்ததரில்) உயர்
தோர, 101, 110, 147, 233, 281
336

புரோகிதா - எந்தக் கரும்புகளைக்
கும் முன்னே வைத்துக்கொள்
னப்படுவா, அரசாக்குரிய ஹம்
பெருவ குழவினுள் ஒருவனை
யார், 18

புல - எணவகைக் கூலத்தின் ஒன்று
9, 330

புல்லலோமபன்மின, 149.

புல்லாகது, 146

புலுதல் - தழுவுதல், 35, 196

புலவாய், 209.

புலவகொளல், 304, 306, 308

புலத்தகை, 109.

புலம - ஹரி, 64, 100, 116, 304, 320

புலமபு - வகுத்தம், 109, 144

புலமபு ஞெருடம், 28

புலம்புரிச்சுவகம், 94

புலம்பெயாமாக்கள் - பரதேவிகள், 13

புலமாபொருள் இருபத்தைந்த, 320

புலவரையிற்பு புக்கா, 64

புலவன்-ஆறியுனை-யென புத்தன், 63, 217, 230, 279

புலவு - புலால் - நறம், 327

புலவுப்புண, 221

புலவுப்புனிது, 90

புலவூண்பொருளைய குமால் 73

புலவேழம் ஸூது, 201

புலனம், 375

புலால், 52, 221

புலி, 308

புலிக்கணத்தன் ஹோ, 91

புலிக்ககொ ணை-புலியினது நகவகன பிபாணம் மலக்கள யுடைய தான, புலவகைக்கொணவறு, 96

புலிமகன் லிஞ்சு, 147

புல - அத்தம், ரியாசிடம், 144,

புலகு மவேளவி, 114 [149]

புலமகன், 145, 149

புலனம் - அத்தம், முடையது 270

புலி, 307

புலிகாடலன், 327

புறம்பெயமண்டை புழல் - ஒருவகைசிறுதுண்டி, 75

புழக்கம், 18

புழக்கா, 313

புழக்கா - புழக்கா செய்யும் அறை, 35, 258

புழவூண்பிண்டம், 76

புழை - சிறியவழி, 68

பு - கைவளை, பறவை, 74, 94

புள்ளையன், 126

புள்ளிருக்குவெனா - வைத்தீசுவரன் சகியில், சம்பாதி சடாயு வென்னும் பறவைகளை ஓடணமெனே உய்களுர், முருக்ககடவுளும் சிவப்பருமானைப் பூரித்த ஸதலமாதலின் இப் பெயர் பெற்றது, 31.

புள்ளொலி நெருத கெண்டிசெயல் 4, 64

பு - கலத்திரலியம், 317

புறகலம் 318

புறநகரவு, 52, 222

புறநகை, 222, 224

புறம், 307

புறக்குடி - புறக்கா, 321

புறக்கடத்து, 330

புறங்கடை, 127, 130

புறங்கடைடொன், 267

புறங்காடு, 191, 279

புறங்காத்தேதாமபல, 143, 273

புறங்காத்தேதாமபு, 156

புறங்காத்தேதாமபு - ஒருவா சிறப்புச்

செய்துழி துவா பக்கத்தி னன்ற

புக்கது அவரைக காணத்தலிச

தூப பழிநறறவே, 14

புறங்கா (புறங்கா) - புறக்கா

புறக்காத்தேதாமபு, 68 [321]

புறக்கா, 326

புறக்காடம் பரிஞென்று, 20

புறக்காணுறறறையாரிய, 131

புறக்காணுற - கடைச்சுவகப் புலவாக

னருளை செய்து எட்டெட்டொரு

புள எட்டாவது, கடவுள் வாழ்து

துச்செய்யுள் முதிய 400-துக்

வற்பாக்காயுடையது, அப்பாக்க

களுர், கடவுள் வாழ்த்திப் பார

தம்பாய் பெருந்தேவனா லும்.

மற்றவை முறங்குபூ முடிநாகரா

ய முதல கோணுதிழாரிதுதியாக

வுள்ள புலவர் பவராலும் புற

றப்பட்டுள்ளவை, புற தூலால்,

பண்டைக்காலத்தில் இது தம்பு

நாட்டிலிருந்த சேர சோழ பாண

டியா னிடிக முடியுடைவேந்தா,

சிறந்தா, அமைச்சர், சேனைத்

தலைவர், டீரென்குற பலருடைய

சரித்திரங்களும, கடைச்சுவகப்

புலவர் பலருடைய சரித்திரங்க

ளும், அக்காலத் துள்ளாருடைய

கடை முதலியனவும், வேறு பல

வும் நன்கு புலப்படும, இஃது

செய்யுட்களார் பாடப்பட்டவா

கள் ஒரு காத்ததாலலா, ஒரு

குலத்தாலலா, ஒரு சாதியால

லா, ஒரிடத்தாரு மல்லா, பாடி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௪௬௩

யவாகளும் இதனமைமயே , இவாகுல அநதணா ிலா அரசாபலா வணிகாபலா , வேளாளா பலா , பாடியவாகளுட் பெண்பாலாருளுள் இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித் தோரும் இன்னு ரினனுவெனது விளங்கவில்லை , புறத்தே நிகழும் குழுகமாயிய அறத்தைபும் பொருளாயுமே பொருளாக வுடைமையின , இப்பெயா பெற்றது இது புறமனவும் புறப்பாட்டுடைய வழுக்கும பொருளாற நெருக்கப்பட்டது . இத்தகுப் பழைய தாள் உணர்பெயர்வணிகு , அது பூததியாகக் கிடைக்கவில்லை , உமையாசிரியா வுன்னுவெனது தெயவிலலை , 2, 5, 11, 14-5, 18, 21, 27, 29, 32, 34, 35, 41, 46, 51, 56, 60, 69, 71-4, 77, 80, 83, 91, 96-7, 100, 103, 116, 123, 128-9, 131, 134, 137, 139-40, 143-4, 146, 152-4, 156-7, 159, 161, 166-7, 178, 183, 191, 214-5, 243, 245, 251, 256-7, 262, 271, 276, 279, 283, 287, 301, 336

புறப்படைட்டு, 326

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - இது சைவமமபலா யினராகிய ஐயனா ரிதனா மென்னும் அரசாபலியற் பட்டது , ஆசிரியாக கியனா ருடைய மாணக்கா பன்னிருவா களாய் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருப் ப மென்னும் துலை முதல் துலாகவு டயது , தமிழி லக்கணமைத்தனுட் பொருளின பகுதியாகிய அகம்புரமொனா னு மியண்டு திணைகளிற் புறத்தினி லக்கணமாகிய குத்திரங்கனையும் , அவற்றினிலக்கியமாகிய வெண்பா க்களாயும் , அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் தனித்தனியே புலப் படுத்திக்கொண்க ஒவ்வொன்றை முன்னும் நிற்பனவாகிய கொளுக் களையு முடையது இதில் வெட் ிப்படலமுதற் பெருக திணைப

படலமிதுகியாகவுள்ள பன்னா ண்டுபடல வுறுப்புக்கள் அடங்க , யிருக்கின்றன , இத்தலுள்ள வெண்பாக்கள் 361 இதற்குப் பழைய வுரை ஒன்று உண்டு , 23, 37, 101, 154, 175, 213, 227, 281 302

புறமறிப்பார்த்தல், 53, 198

புறம் நறதது, 255

புறவு, 89, 252

புறவுந், 318

புறவீலா - புறத்துள்ளீனா , 59

புண்கண் - துன்பம், 130, 291

புணமரம் புண்கதல், 127

புண்புறுவல், 192

புணைமரம், 40, 96, 280-7

புணாஜனனம், 318

புரிநறப்பாயகல், 58

புரிநறிளங்குமுறி, 316

புரிநுதீரகயக்கந தீரவீணைமகவிர 90

புணையாவோலியம், 177, 245

புணைவன், 52

புடியா - பழைய புத்தாக்களுள் ஒரு யா , 369

பூ - பொலியு, 219, 221

பூக்கொடியவல்லி, 16

பூக்கொய்தல், 23

பூக்கொடி, 103, 119, 133, 284

பூக்கொடிப் பெயாப்பய - கா , 315

பூக்கொடிமாதா, 140, 161

பூக்கொத்தது, 98

பூக்கொம்பா, 34

பூசல் - ஒசை, 73

பூசனை, 114

பூசை, 114

பூஞ்சோலை, 117

பூடகை - மேற்காண், 32, 61

பூண், 89

பூணுதல், 181

பூததவஞ்சி, 213, 300

பூததொடுக்கு மண்டபம், 20

பூதசதுக்கத்துத்தெய்வம், 243

பூதசதுக்கம், 14, 91, 219

பூதத்திரட்டு, 81

பூதம் இரண்டு - அங்காடிப் பூதம் , சதுக்கப் பூதமென்பன, 13-4, 31,

313

புதமைநது, 309, 323

புதலம், 100

புதவடிவம், 70.

புதவாதம், 234, 319

புதவாதிகள், 234, 322, 324, 5

புதவாதியின் கொள்கை, 323

புதவிகாரப்பண்பு, 234

புதவிகாரம், 320

புதவுரு - ஸதநதமமதஹுள உருவத்தின் பகுதியிரண்டில் ஒன்று. அது பிருத்தி அப்பு தேபு வாயு என்னும் தானகுமாம், 341

புதி - ஓரநதனை வயனதகோடென ஹூஸூரிலுள்ளவன் ஆபுததிரனை உளாதகோன ஹூஸூரிலுள்ளவன் கூறப்படுகிறது, 143, 150

புதிகள் - வேதவாதியாகிய ஓசதனை, 311

புததுவில, 39

புதாறுகடாஅம், 204

புதாறுசோலை, 267

புப்பலி, 94

புமபாதா, 211

புமபொதினாய, 65

புமபொழில், 110, 260, 275

புமகனே முதலானவமார, 61

புமரம், 50

புமரலை, 243

புத்சுதிரன்-நாகபுத்சுதிரன் ஆம். சகந்தரியின் கணவன், புத்சுதிரன் வளாததவன், 162, 165, 275, 281, 283

புமிசுகெருதல், 103

புமியயிழவன், 118

புரணசுதிரன், 240

புரவாகமம் - சைனோகம் மூன்றனுள் ஒன்று 14-பகுப்பை யுடையது, 116

புரவானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று, குறகொண்ட மகததைக்கண்டு இது மலழையாய்மென்று கிச்சயித்தல், முதலனுமான மெனவும் காரணனுமான மெனவும் கூறப்படும், 305

புரவோததர் வீரோததியிலாத தருமலவருபூம், 316

புரணகுமபம், 16, 64

புருவதேசம் - காகதார நாட்டின் ஒரு பகுதியாகவுள்ளது. இதற்காக அத்திபதி பென்பவன், 102.

புவணப்பள்ளி, 47

புவாவளகி, 205, 211, 300

புவிலைமடாதையா, 266

புவமபுகையம், 236.

புவைசியா, 29

பெடாங்கு, 244

பெணகரடி, 174

பெணாடி, 157, 178, 194-5, 199, 252

பெண்டு - மன்னலி, 174

பெண்ணை - பனை, 181

பெட்டமாரா, 72

பெயா, 129, 156, 194, 252, 290

பெயாதல், 144

பெரியபுராணம் - திருத்தொண்டா புராணம், சிவாகமங்களிற் கூறப்படவுள்ள சரியைமுதலிய நூற்பாதுகளிலே என்னு செய்யாதரியன் செய்து வீடுபெற்ற தனியடியாரா அறுபத்துமூவரும், தொல்கயடியாரா ஒன்பதினமருமாபித் திருத்தொண்டான எழுபத்திரு வருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக்கூறுவது, சிவானுகிரகம் பெற்ற தொண்டைநாட்டுக்குள் தத்தாச சோகிழார நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது, தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்கு வேடி கூட்டித் தொன்றுதொட்டு வழங்கப்படும் பெருமை யமையதது, இதன் செய்யுள் நடைபடி, இதிலமைந்துள்ள கன்னெருகம் கரைத்துருகப் புகட்டும் பதச்சுவை முதலியனவும் யாவாராலும் வியக்கத்தக்கவை, 214, 251-2.

பெரியவன் - புததன், 165, 280

பெரியாழ்வாரா திருமொழி - திவ்யப் பிரபந்த முதலாயிரத்தில முதலிலுள்ளது, 473-பாகசங்களை யுடையது, 39, 182, 317.

பெருங்கதை - சொற்களைப் பொருட்
களைகளில் மிகச்சிறாக ஒரு தமிழ்
நூல். வதஸ தேசத்தாசனாகிய
உதயணனுடைய சரிசீர்ததை
சிரமபச செவ்வையாக விரித்துக்
கூறவது நூலாசிரியர் பெயர்
கொங்குவேனென்பது சிந்தா
மணி முரலிய காப்பியங்களிலும்
இதனை மிகமேலாக பரிந்து அடி
யாகக் கல்லா எடுத்துக்காட்டி
யிருக்கிறார், தனித் தனியே
மிகப்பெரிய ஆசிரியப்பர் ஒரு
வொன்றால் இயற்றப்பட்டுள்
பல் சிறுறுபுகுகள் அமைந்த
காண்டமெனலும் பேருறுபுக
களையுடையது, அவற்றுள் (க)
உஞ்சைக்காண்டம் இடி-பருப்பி
னையும், (உ) இலாவணகாண்டம்
௨0 - பருப்பினையும், (கூ) மகத்
காண்டம் உள்-பருப்பினையும், (சு)
வதவ காண்டம் கள்-பருப்பினையு
ம், (இ)நரவாணகாண்டம் கூ-பரு
ப்பினையுமுடையன இப்பொழுது
கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதி
யில் முதலும் கடைபும் பழுதுபட்
டுப் போயிருக்கின்றமையால் உஞ
ச்சைக் காண்டத்தில் கூக - சிறு
றுபுகுகள் காணப்படவில்லை,
நரவாண காண்டத்தின் மேலு
ள்ள காண்டங்கள் இவையென்ப
தும் அவற்றின் சிறுறுபுகுகள்
இதனுளை யென்பதும் தெரிய
வில்லை, வீரசோழியம், அலங்கா
ரப் பட்டவதில் “ஆகருதல கேட்
டவாகரு” (ச) என்னுங் கவித்
துறை யுரையில் குண்டல கேசி
யும் உதயணன்கதைப் முதலாக
வுடையவற்றில் தெரியாத சொல்
ளும் பொருளுட வாதனவெனின்,
அகலக்கவி செயவானாகு அப

பம் யல்லதாகாதென்பது, அன்றி
யும் அலை செய்த காலத்து அச
சொர்க்களும் பொருள்களும் விள
ங்கியிருக்கு மென்றாலும் அமையு
மெனக் கொள்க, என்று பெருந்
தேவனார் எழுதியிருத்தலால், இந்
நூலில் அவர் காலத்திலேயே
விளங்காத சொல்லும் பொரு
ளும் வந்திருக்கின்றனவென்று
தெரிகின்றது “வயாஸ்தாணாகத்
யாண்டிதம் சருதினணம் ஜநமீந்
உலா” கீதோ நாபெனநாபவ மச்ச
யுதபஸுமகத பாஷ்யநகசாபா
ஷிவ தெராததாம் நபருஹத்
கார சக்தம் ஸுதராமணி நாஸம்
குரு தேவதவத் குணபருந
காண நமஹமகாததம் கதம் சக
துயா” என்னும் சுலோகத்
தால், பிருஹத்கதையின் பெரு
மையும் அந்நூலாசிரியராகிய
குண்டியரின் உயாலும் நனரு
புலப்பும் [இது, வடமொழிக்
குவலயானாதத்தில் பரிசுராலங்
காரத்திற்கு உதாஹரணமாக
ஸ்ரீமத் அப்பைய தீகந்தால்
உட்கருகாட்டிப் பட்டிருக்கின்
றது இதன் பொருள் ஒன்றாக
விருந்த வேதகூட்டத்தைப்
பருத்தே-னலேன. புறநிலிரு
ந்து பிறத்திலேன, நிருமாறு
டைய உதயிலிருந்து ஜனித்தி
லேன, நல்லதாய் மதூர் பாஷ
யத்தைச் சொன்னேனலேன
விசித்திரங்களான பொருள் களை
யுடைய பிருஹத்கதையைச் செய
தேவாலேன, இந்நிறனுடைய
குருவாக இருந்தேனலேன,
ஆதலால் ஸ்வாமீ! தேவரீரு
டைய குணங்களான கூட்டத்தை
வாணிப்பதில் அடியேன எப்படி

ஆற்றலுடையேனவேனெனப்பது]
இது கதை யெனவும் உதயணன்
கதை யெனவும் வழங்கும் . சை
னாகளுடைய ஆட்சியிலுள்ள
உதயண குமார கதை கேறு
இது கேறு 13, 15, 21-2 30, 37,
44, 47, 50, 56, 142, 148, 158,
167, 188, 190, 200-201, 211-3,
258, 263, 300, 325

பெருங்குளம், 138

பெருங்கோப பெண்டி - இராசமா
தேவி, 23

பெருஞ்சைப்பகம், 41

பெருஞ்சிறப்பத்தல, 158

பெருஞ்சேற்றமலை, 178-9

பெருந்தகை, 168

பெருந்தை, 215

பெருந்தவடு ளிவன, 100 216

பெருந்தானம், 156

பெருந்திவ, 19

பெருந்திவகை நான்கு, 83

பெருந்தருத்தி - ஸை வீசுநருகி
வீசேடம், 227

பெருந்தெரு, 68, 166

பெருந்தேவி, 104

பெருநெறி, 137

பெருமபி, 152, 180

பெருமபண நான்கு, 330

பெருமபற்று, 100.

பெருமபாற்றறுப்படை - பத்துப
பாட்டினுள் நான்காவது, 500 -
அழகனைபுடைய ஆகவற்பாவால்
அனமரதுள்ளது, பரிசில் பெறு
தற்கெண்ணிய பாணனொருவனை
அது பெற்றொருவனை தோண்
டைமா னிளந்திரைய னிடத்தே
ஆற்றப்படுத்தியதாக அவ்ளன
திரையனைக் கடியலுநுநீர்ங்
கண்ணொர் பாடியது . இதற்கு
ஆசிரியா கச்சினாகனியா எழு

தியவுரை பொன்றாண்டு, 37, 42-
3, 90, 125, 180, 183, 154, 171,
201, 212, 219, 263, 329

பெருமபிறி, 255

பெருமபிண, 224

பெருமபுறக்கடல், 83

பெருமபெயாபழிமை, 121

பெருமபெயாப பெண்டி, 194,

பெருமபெயா மானன், 214 [252

பெருமபேறு, 272, 372

பெருமபொருள், 216

பெருமபொழுது, 121

பெருமகன் - அரசன், 159, 278,

285

பெருமதா மழைக்கண், 209, 245

பெருமனை கிழத்தி - கோவலன்

தாய், 95

பெருமைசால் கலந்தம், 121, 137

பெருமழி, 47, 137

பெருமனம், 63

பெருமழா, 4, 29

பெருமிறல்வேறு, 157

பெற்றி - தன்மை, பேறு, 29, 107,

115, 137, 164, 174, 217, 241,

278, 298, 303, 340.

பெற்றிமை, 237, 286

பெறுமலமுல் சாதலீருனவை கரு

விறச்சாத பொழுதேக்கலப்பன்,

315

பெறுதி - இலாபம், 283

பேடி, 39

பேடிக்காலத்தின் இயல்பு, 37

பேடியா, 29, 11

பேடி - புறநாடகம் பதினென்றனு

ளானது, 37

பேணுமக்கள், 313

பேணுநா - பாதுகாப்போர், 151,

157

பேறு - அறியாமை, 79

பேறுமை, 237, 271 - 2, 369, 372,

377, 380

பேய், 38, 78, 90, 196, 272 - 3,

278, 307, 373 - 4.

பேயமகள், 77, 91

பேயமை, 372

பேரளவியற்றல், 64

பேரறம், 342

பேரறிவான் - புத்தன், 138

பேரறிவு, 198, 200.

பேராசிரியா - பழையதமிழ் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், துணையிய அறிவினரெனது ஆன்றோரார் புழம்பப்பெயர், எட்டுத் தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380-செய்யுளுக்கும், திருச்சிறுநம்பலக் கோவையாருக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், இவர்தான், குறுந்தொகையில் 380 - செய்யுளுக்கு உரைசெய்திருத்தல், "நல்லறிவுடையதொல்காசான, சல்லியுங் காட்சியுங் காசினியறியப், பொருடெரி குறுந்தொகையிருப்பது பாடமுற, கிற்பொரு னென்றவ னெழுதா தொழிய, இதன்பொரு னென்ற தற் கேற்ப வுரைத்தும்" எனனுமரச்சினாககினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், திருச்சிறுநம்பலக்கோவையாருக்கு உரைசெய்திருத்தல் பிரயோக விவேகவுரையாலும், கல்லாடத்தில் "வெள்ளுறைநழித்து" எனனுஞ் செய்யுளுக்கு மயிலேறும் பெருமானாய்ள்ள பெழுதிய வுரையாலும், சஞ்சைவாணன் கோவையில், "புயலேசமநது" எனனுஞ் செய்யுளுக்கு குறைத்தனாச கொக்கப்ப நாவுடரெழுதிய வுரையாலும், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்திருத்தல் தொல்காப்பிய வுரையில் ரச்சினாககினியர் ஆவகாவருக் குறிப்பித் திருத்தலாலும் இனிது விளங்கும், இவரரச்சினாககினியர் காலத்திற்கு முற் றாலத்தினர், இது, "பேராசிரியரும் யானே விண்டையேனே" எனனுங் துறந்தொல்காசு செய்யுளில் மீனெறி ஸண்டில் என்பதனை எழையும மெனறார்" (தொல் அகத் கு உக) என்று ரச்சினாககினிய ரெழுதியிருத்தலால் உணரப்படும், 10, 298, 310

பேராகதை, 73-4
பேரியாறு, 229, 278, 301.

பேரிக - பெரியகீ, 250.

பேரூர், 24

பேறு, 164

பை-படம், 222, 224

பைஞ்சேறு - சாணம், 212

பைதல் - துன்பம், 185

பைந்தொழுகாரி, 65

பைமறி - ஸபையமறித்தல், அஃதாவது பெயில் உட்புறத்தைவெளிப்புறமாகருத்தல், 53

பைரவவேடதாரிகள், 70

பைரவன்-சூரிய அரசர்களுள்ளருவன், 301

பைலிரித்தல், 224

பொங்கா - கடமலை, சோலை, மரகதிலை, 50, 207, 211

பொங்கு நீர்ப்பரப்பு, 2

பொங்குமெல்லமளி, 85, 194

பொச்சாந்தார, 108

பொடித்தல், 189

பொத்தி - ரூட்டி, 23 - 4, 171, 204

பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை, 51, 202

பொதியில்-அம்பலம், பாண்டிகாட்டுள்ள ஒருமலை, தேவரெல்லாராகு கூடியிருத்தற் கிடமாதலின இத்தருவாக பொதுவிலென்னும் பெயர் இக்காலத்துப் பொதியிலென்று மருவிறநென்பா தஞ்சைநாணன் கோவைபுரையாசிரியர், இதனவனத்தைக் காணவந்த பொழுதுதான் காயசண்டிகை விருச்சிகன் காபத்தாலயானை ததியென்று நீராப்பசியையடைந்தான், 11, 17, 168, 180, 182, 218 - 9, 222, 227, 229, 235, 332

பொதியிறகுன்றம், 219

பொது - அனுமான அளவையின பிரிவுகளில் ஒன்று, 305.

பொதுமபா - இனமாககா, 42

பொதுவா - பொதுமகாரி, 331.

பொதுவறிவு, 100, 116

பொதுவனுமானம், 305

பொதுவியல் - எல்லார்க்கு மொப்ப ஆங்குகத்து, 20.

பொய், 115, 126, 196, 247, 250, 273, 374.

பொய்க்கரியாளா - பொயசு காட்சி
சொல்லுவோர், 14.
பொய் கருமை-தச்சிலத்துள் ஒன்
று, 281.
பொய்கை, 42, 44, 18, 117, 121,
123, 172, 181, 187, 194
பொயதீர் பொருள், 321
பொயகோய் 260
பொயப்பழி. 248
பொய்யா நா, 229
பொயயாறஞ்ஞகம், 255, 263
பொயயில் புலவன்-திருவள்ளுவநா
யனா, 238 244
பொயயின் றணாரதோன், 279
பொயபுரு, 9, 334
பொயயைத் தவிரகவென்றல், 263
பொயவேடசதார முதலிய அறுவ
கையோர், 219
பொரி, 75
பொருணிகழவு, 316
பொருதல், 307
பொருநாறறுப்படை - பத்து ப
பாட்டினுள் இரண்டாவது, 248-
அழகியுடைய அகவற்பாவால்
ஷ்டகதுளந்து, பரிசில் பெறக் கரு
திய ஒரு பொருநனைப் பரிசில்
பெற்றஞ்ஞருவன் ன்னஞ்சே
னெனியின் புதலவனாகிய சோ
முன்கரிகாற பெருவளத்தானிட
ததே ஆறுபடுத்தியதாக அக
கரிகாறபெருவளவனைமுடித்தாம
க ன்னியாரா பாடியது, இது மி
காற் பெருவளவன் கொடைய
பும அவன் மீதவையும் அவ
னுடை சோழநாட்டினவனதை
பும காலிரித்தி பயன் படுத்தியும
நன்றாகக்கூறும், இதற்கு ஆசிரி
யா நச்சினாகவெனிய ரெழுதிய
உரையொன்றுண்டு, 52, 90, 110,
144-5, 151, 162, 203-4, 211,
248, 331
பொருமுக்கப்படுக, 74
பொருமுக்கவெழிசரி மூவகை த
திரைச்சிலைகளுளொன்று, அரங்
கில் இடப்படுவது, 54.
பொருவதுநிற்பு, 101.

பொருவதுபுகுகொடி, 108
பொருள் - சத்தியம், தத்துவம். 9,
195, 291, 308, 316, 359
பொருள் இருபத்தைந்து, 320
பொருள் ஒன்பது, 321
பொருள்களின் குணம், 322
பொருள் நான்கு, 113
பொருள் பன்னிரண்டு, 369
பொருள்புரி கொஞ்சிற் புலவோன்,
217.
பொருள்வழங்கு செவித்துணை, 108
பொருள் விலையாட்டி, 62
பொருள் ளவை, 306
பொருளுரை - புதுமுறை, மெய்
வார்த்தை, 22, 140, 233, 244
பொருளெனக்கொண்டோர் - காரி
யமாகக்கொண்டோர், 263
பொல்லாகக்காட்சி, 230, 278 - 4,
374
பொலங்கொடி, 109
பொலந்தோட்டுப் பைந்தமையை,
பொலம் - பொன், 16. [301
பொலம்பிறை, 38.
பொலம்பூவகா, 156.
பொலம்பூவாடை, 59.
பொலிதல், 144
பொழிநடைச் சரத்தல், 157
பொழில், 44, 49-51, 111, 136,
165
பொழுது, 121
பொலித்தல், 47
பொறளுள்பு, 163
பொறகொடி, 109
பொறகவா, 190
பொறப்பணி செய்வோர், 329
பொறபூங்கொடி, 54
பொறறகடு, 163
பொறறடு, 208
பொறறா, 331.
பொறறோசு செழியன், 149
பொறறேரின் மேலுள்ளயானை, 39
பொறறெழுமாதா, 135
பொறறெடு, 64.
பொறி, 30
பொறிகள் ஐந்து, 321
பொறியியா வாரணம், 94
பொறேன, 64.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சக்க

பொறை - பாரம், 102
 பொன - குரியன, திருமகள், 20,
 79, 170
 பொருசெய்கொல்லா - உருக்குத
 தட்டா, 329
 பொன நான்குவகை, 47
 பொன்பிறப்பு, 314
 பொனமண்டபம், 212
 பொனமுட்டை, 163
 பொனவாகை, 301
 பொனவாலிசா, 331
 பொனவாயமணிசிரல, 44
 பொன வெள்ளிகளைத் திண்டாமை-
 ய்ச்செல்ததுள் ஒன்று, 231
 பொனறககெடுவ - முறறககெடு
 தல, 371-2, 385
 பொனறிதழகெடுவரை, 1
 பொன்றிகழமோர் யொருதநி
 193, 208, 229
 பொன்னணிகேமி, 147
 பொன்னம்பலம், 332
 பொன்னுண்கோத்த நனமணிக
 கோவை, 38
 பொன்னிற்பொலிந்த நிறத்தான்,
 79
 பொன்னின்கோடு, 163
 பொன்னினுழி, 210
 பொன்னுயிர - ஐவகையுயிரகளுள்
 ஒன்று, 315
 பொன்னுயிரைகாண்போர், 331
 பொன்னாசி, 347
 பொன்னெயிறகாஞ்சி, 237
 பொன்னேரணையாய, 20
 போகதருதவம் - அனுபவிக்கும்
 தன்மை, 375
 போகடல், 163
 போகபுவனம், 306
 போகம், 331.
 போகலும் போருவை, 233
 போக்யா புறநீன, 222, 224
 போசனசாலை, 218
 போத்தத்தியோ, 311
 போதகம், 39
 போதம் - ஞானம், 122
 போதல செய்யாயுயிர, 22.
 போதவிழ்செவவி, 188
 போதாயனீயம் - வேதாங்கமாகிய
 கற்பவகையுள் ஒன்று, போதாய

னமுனிவராற செய்யப்பட்டது,
 301.
 போதி - அரசமரம், என்றது, பல்
 குணி நதிக்கரையில் உள்ளது;
 இதன நிழலிலிருந்து ஆராயாத
 பொழுது நான்குவகைபட்ட
 சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞா
 னமுண்டானமைபற்றிப் புத்
 தன 'போதிமாதவன்' என்று
 சொல்லப்படுவன்; அவனிருந்
 தமைபற்றி இது மகாபோதியெ
 ன்று வழங்கப்படும, 122-6,
 140-41, 338
 போதி ஐந்து கிளைகையுடையது,
 298, 367
 போதிகை, 212
 போதிசெல்வம் - அறிவாகியென்க
 வம், 123
 போதிசததுவர்-அறிவில் உயர்ந்து
 யினபு புத்தனாக் அவதரித்தந்
 குரியவா, இவர் மூலகையினர்,
 317, 367
 போதிதலைவன், 122, 164
 போதித்தானம், 187
 போதிபகவன், 340.
 போதிமாதவன், 100, 164.
 போதி மூலத்துநாதன், 347
 போதிமூலம், 367
 போதிமூலம்பொருத்திய நிற்ப்
 பி, 140
 போதியினலறம், 338.
 போதியுமலோன், 141
 போதி வேதன் - புத்தன், 368.
 போது - மலா, 44, 164, 207
 போதது, 291.
 போத்தகக்கண்ணி, 239
 போம் ஏவற்பண்மை, 68, 150
 போயகைகுல, 95
 போயபிறவி, 118
 போககனம், 66.
 போலிமூன்று, 354.
 போவல் - போவேன், 34
 போவுழி, 129, 225.
 போழத்தது - பொழுதியு; 103,
 122, 164.
 போழதல், 254
 போழவாயககை, 78.
 போழருது, 136

போற்றிக்கேண்மின், 274
 போனம் - போலும், 112
 போனகம் காலவகை, 345
 பொனதத சங்கததாரா, 25
 பொனதத சநரியாசி, 59
 பொனததசம்பிரதாயம் 166
 பொனததசமயமரபு, 32
 பொனதத தருமம், 335
 பொனததநூல், 280, 271, 364 384
 பொனததம், 309
 பொனத்தமுனிவா, 218
 பொனததா, 123, 155, 370 375
 பொனததாகன பிரமாணப முடிபு 850
 பொனததரிசுயநதோ, 101
 பொனததன, 115, 354 - 5
 பொனததாதகம் - வினையபிடகம்
 ஸூத்திரபிடகம் அபிதாமபிட
 கமெனபன, 298 - 9.
 பொனததாவதாரம், 61
 பொனானிமை, 115, 121 [289.
 பொனவம் - கடல், 44, 87 191,
 மககட்கருமுதலிய ஆறு - மககட்
 கரு, தெய்வககரு, பிரமககரு,
 கரககரு, விலங்குககரு, பேய
 ககரு எனபன, 272.
 மககன், 1, 18, 147, 154, 165,
 181, 256, 278, 279, 373 4, 379.
 மககனதேவா, 141, 271 198
 மககன்யாககையினியலபு, 116,
 மகத் தத்துவம், 319 - 20.
 மகதம் - ஒருநாடி, இது தகபிண
 மகதம் உததரமகதமென இர
 ண்டு வகைப்படும, 114, 296,
 மகதவினோடா, 212. [298
 மகதயாழ - நாலவகையாழினுள
 ஒன்று, இத்தற்கு நாமபு பதினே
 மு, 47, 201, 204.
 மகன் - மனைவி, 7, 228.
 மகளிர், 52, 204.
 மகளிர்க்குரிய காவல் மூன்று, 195
 மகளிர் குளனாடவம், 90
 மகளிர் தாமமேதல், 90

மகளிர் பிறா கொஞ்சபுருதல் குந்
 தம், 248 [65
 மகளிராமாலையில் வினககெடுத்தல்,
 மகளிர் வினையாடமுன்வகை, 210
 மகளிரும் யானையும் வீணைகரு
 வணங்கல், 201
 மகன் - கணவன், 228
 மகனதுயா, 214
 மகனை மூறைசெய்த மன்னவன்,
 252
 மகா கண்டகம்-பாளீ பாஷையிலு
 ள்ள ஒரு பொனததநூல், இத்திற
 புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது,
 366
 மகாததுவீபம் நான்கு, 83.
 மகாபரிசுவாண ஸூத்திரம் - தீரக
 கரிகாயமெனனும் தூலின் பகுப்
 புககருள ஒன்று, இத்திற புத்த
 சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது 366
 மகாபலி - ஓரரசன், 201-7
 மகாபோதி, 61, 123, 297, 366-8
 மகாபோதியின நிறம் பொன்னெ
 பது, 340
 மகாராஜிகலோகம், 3, 11, 113,
 367, 373
 மகாராஷ்டிரதேசம், 98, 212
 மகாவாககம் - வினய பிடகத்தின
 பகுப்பினு னொன்று, பாளீ பா
 ஷையிலுள்ளது, 299, 366
 மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம், 374
 மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம்,
 273, 374
 மகிழ்சிறத்தல், 74,
 மகிழ்மரம், 40.
 மகனத்திருநாள் - வைசாக சுத்த
 பூணிமை, இத்தினத்தில புத்
 தன் ஞானம் பெற்றமையின
 இஃது இப்பெயா பெற்றது,
 பொனததநூல் சிபமபக கொண்
 டாடப்படும, 115,
 மகனமொழி, 890.
 மகனவெனனை - சகசனம், 112,
 மகலாபுரம், 112.

மங்களர் - பழைய புத்தர் ளுள் ஒரு
வா, 369

மங்குஞ்சுபமாடம், 59

மஞ்சாடிமரம், 40

மஞ்சு - அழகு, வெண்மேகம், 178.

மஞ்சடை மால்கடல், 178

மஞ்ஞை - மயில், 43, 95, 208

மட்டவிலங்கை, 48.

மடக்கொடி, 215

மடல், 85, 43

மடவரல், 244

மடவராகற்பு, 252, 261

மடவோர - மகளிர், மூடா, 76, 209

மடம்பூதநாழை, 96

மடி - ஆடை, 344

மடித்தசெவ்வாய், 69

மடிதல், 180, 158, 248, 252

மடிததல், 144

மடை - சோறு, 74

மடைக்கலம், 231, 259

மடைத்தொழில், 225,

மடைதீபுறுததல், 74

மடைதூல், 21.

மடைப்பாளி, 218

மடைமாணசெப்பு, 44

மடைவயன் - சோறுக்குவோன், 231-
2, 259,

மண்கணை முழம், 77

மண்டபம், 190

மண்டலம், 315

மண்டினிஞாலம், 129

மண்டிலம், 66-7, 285, 177

மண்டிலவகை, 370

மண்டை - பிசைப்பாததிசம், 72,
75.

மண்டைப்பாணா - பிசைப்பாததி
ரததைபுடைய பாணா, 380

மணமுனை - தவனமலையிலிருந்து
தவஞ்செய்த ஒரு முனிகுன்,
இவனிடத்திருந்த பசுவயிறறிலே
தான் புண்ணியராசன் பிறந்தான்,
162-8, 165, 241

மண்ணுமேனி, 34

மண்ணுவேந்தன், 165.

மண்ணுறசெய்தபாலவ், 235

மண்ணிட்டாளா, 70, 329

மண்ணிடு, 55, 70, 83, 199.

மணனூர்முதல்வி, 154.

மண்வனம் பிழையாமை, 288

மண்வனம் பெருகு, 215

மணங்கெழுமுரசம், 14

மணமீனமறுகு, 167

மணல், 97, 117.

மணவாளமாமுனிசன் - தென்கலை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியர், இவ
ருடைய ஆசாரியர் திருவாய
மொழிப்பிள்ளை யென்பவா இவா
வடமொழி தெனமொழிகளில்
தூல செயதலிலும் உரை செய
தலிலும் வல்லவா, இவா இயற்றி
யவை ஆர்த்திப் பிரபந்தம், உப
தேச ரத்தினமாலை, தோதாச
பாயதிபம், ஞானஸார வயாக்யா
னம், ததவந்தய வயாக்யானம்,
திருவாயமொழி நூற்றந்நாதி,
திருவாராதனக் கிரமம், ஞாந்த
தாதிபுரை, பரமேஸ்வர வயா
க்யானம், பெரியாழ்வார திரு
மொழி வியாக்யானம், முப்பத
நாறுயிர்ப் படிக்குப் பிரமாணத்
திரட்டு, முமுக்ஷுப்படி வயாக்யா
னம், யத்ராஜலிமசதி, ஸ்ரீ வசன
பூஷண வயாக்யானம், ஸப்தகா
தை வயாக்யானமெனப்பன இவ
ரார் செய்யப்பட்டுள்ள தனிப
பாடல்கள் பல, இவா ஸ்ஷயா
கள் அஷ்டதிகக்கண்கள் முதலி
யோர், இவா நியமனத்தினுலே
ஸப்தகோத்திர கிபந்தனம் நடந்த
வருகின்றனென்பார், இவருடைய
தமிழ்ச் செய்யுட்கள் சொந்தவை
பொருட்சுவை செறித்துள்ளவை,
817

மணநகுனதம், 18, 98, 117, 266.

மணி - மாணிக்கம், 26, 42, 221,
236, 289

மணிகொஞ்சி, 191

மணிகோவை, 38-9.

மணிகிரை, 44

மணிகதோ, 49

மணிகதோய்த், 34

மணிகதோன், 224

மணிகடுகா நடுகல், 252

மணிப்பீடிகை, 99, 101

மணிப்பூண்கலம், 99.

மணிபகாவோர், 331

மணிபதமம் - புத்தன்பாதம், 32

மணிபலலவம் - காலிரிபழம்பட்டி
னத்திறகுத தெருகே 30 - யோ
னையளவிலுள்ள ஒரு சிறுநீவு,
தன்னைத் தரிசித்தோராக்ருப
பழம்பிறப்பின செயதியைத்
தெரிவிக்கும் புத்தட்டிகையொன
றும் கோமுகி என்னும் பொய்கை
யொன்றும் இதில இருந்தன,
5, 8, 66, 84-7, 90, 101, 106,
110, 113, 117-9, 121, 134, 160-
62, 164-5, 227, 233-4, 239, 269,
274, 276, 278, 284, 288, 334,
342-3, 346, 366

மணிமூன்று, 299

மணிமேகலாதெய்வம் - அரக்கர் வா
தை பண்ணுதபடி இரதிரேனவ
லாலே சிலநீவைப் பாதுகாத்துக்
கொண்டிருந்ததில் உடைய ஒரு
செய்வம், கோவலன் தன் குலத்
தோளொருவனை இத்தெய்வம்
கடவிற் பர்துகாததன்நிபாரா
ட்டியே தன் புதலிக்கு மணி
மேகலையென்று பெயரிட்டான்,
மணிமேகலையை நல்லழிப் படுத
தற்கு எண்ணி அவனை உவவனத்
திருந்து மணிபலலவங்கொண்டு
சென்று புத்தட்டிகைக்
காட்சியாற் பழம்பிறப்பு உணர்
வித்துப் பூர்வஜனம் நாயகன்
இன்னுனென்பதைத் தெரிவித்த
தன்றிச் சிறந்த மூன்று மந்திரங்
களைப் பின்பு அவனாக்ரு உபதே
சித்தது, 5, 54, 63, 66, 84-7, 91,
95, 97, 106, 108-9, 117-8, 181,
184-5, 193, 199, 203, 227, 235,
239, 269, 289-90, 300, 333, 343,
366

மணிமேகலாதெய்வம் சபித்தமை,
348

மணிமேகலை - கோவலனுக்கு மா
யிபாற பிறந்தவன், இக்காபலி
யத் தலைவி, 4-6, 19-20, 27-8, 80,

94, 10-41, 44, 48, 51, 53-4, 62,
66-8, 70-71, 84-7, 93, 97-8, 101,
105, 107-9, 117-9, 124, 131-8,
135-6, 148, 152, 166, 168-9,
177, 179, 180, 184-6, 188-98,
196, 201, 203, 205-6, 215-8,
220, 222-3, 225-7, 229, 231,
233, 236, 239-41, 243-4, 246,
250, 252-3, 255-8, 260-61, 264-
6, 269-70, 274, 276-8, 280, 282,
284, 286-7, 290-93, 300, 316,
323, 324-5, 332, 340-41, 344-6,
349, 365-6, 390

மணிமேகலைதுறு - மணிமேகலை
துறு, 9

மணியறைப்பீடிகை, 63

மணியிறத்தாகம், 85

மணியுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள்
ஒன்று, 315.

மணியைக்கடலில் வீழத்தோர், 26.

மணிவினைஞர், 330.

மனைபோற பிறக்கும்மிண்டம், 140.

மதப்புகா முக்ககளிற், 201

மத்தளம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
[‘மத்து - ஒசைப்பெயர், இசையி
டனாகிய கருவிக்கெல்லாம் தன்
மாதலின், மத்தளமென்று பெய
ராயிற்று’ என்பர் அடியார்க்கு
நல்லார்] இஃது உத்தமக்கருவி
யென்றும் அகமூழ் வென்றும்
கூறப்படும், 83, 210

மத்தியமநிகாயம் - ஸூத்திர பிட
கத்தின் பேருறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 299, 350, 366

மதகு, 188

மதச்சுதி - மதுக்களி, 323

மதயானை, 261

மதாமதமக்கண், 245

மதலை - கொடுவகை, பறமக்கோடு,
17

மதலைதனக்கு-இச்சைத்தமிழ் தீர்வீர்
கூறப்படவுள்ள எழுவுகைத்துக்
கிணுள் ஒன்று, இரண்டு சீர்
புடையது, 316.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. இருங்.

மதவுருடை ஈல்லான, 65
 மதன் - செருக்கு, மனமதன், 37, 84
 மதனிரெஞ்சம், 48
 மதி - மாதர, முனரிலையுரை, 57, 267, 284
 மதி தேருக்குவமை, 49
 மதிமருள் வெண்குடை, 14, 251
 மதிமாரோருதனை, 284
 மதிமுகம், 51, 68, 201
 மதியம், 49
 மதில், 167
 மதிவிறப்புக்கள், 64
 மதிவாணர நாடகத்திழ்தால் - கூத்தநூல், 9
 மதிநெய்றிகளின் வகை, 328
 மது, 49, 51, 93, 167, 219, 227
 மதுகமழலங்கல், 222
 மதுக்களி, 323
 மதுக்களியக்கம், 134, 136, 262
 மதுமலாததார, 202
 மதுராபதி - தெனமதுவரயின் அநி தேவதை இரத்த தெய்வத்தா லேதான் கண்ணகி நோவல்லு டைய முறநிறப்பின் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொ ண்டாளா, இவள் மதுரைமா தெய்வமென்றுக் கூறப்படுவாள் 294, 296
 மதுரை - ஒருக்கம் இதில சிந்தா தேவியின் கோயிலொன்றிருந் தது, ஆபுத்திரன் முதலிற் பல நாளிருந்து அறஞ்செய்தது இந் நகரத்தேதான், இது நகரின் மதுரையெனவும் வழங்கப்படும், 24, 121, 150, 241, 246-7, 285, 294, 334
 மதுரைக்காஞ்சி - சங்கப் புலவர்கள் அருளியபத்துப்பாட்டுளொருவது 782 - அடிகளையுடையது, தலை யாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் கொடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபெறு சிபித்தம் சிலையாமை யைச் செவியறிவுறுத்தி நாங்குடி மருத்தூர்பாடியது அப்பாண்டி யனுடைய முன்னோ பெருமையையும் பாண்டிநாட்டின் ஐந் தினை வளவகளையும் மதுரையின்

அழகையும் வேறு பலவற்றையும் இது கூறும், இதற்கு ஆசிரியா ரச்சிஞ்சுகளினிய ரெழுதிய உரை யொன்றுண்டு, 27, 30 34, 38, 45-6, 48-9, 52, 90, 102, 116, 121, 128, 139, 188, 196, 200, 201, 209, 241, 279, 381
 மந்தி - பெண்குறவகு, 42
 மந்திரச்சுற்றம், 841
 மந்திரம், 110, 116, 182, 199, 260, 300
 மந்திரம் மூன்று, 6, 135
 மந்திரமாக்கள், 91.
 மந்திரவாதம், 33
 மந்திரஸாதகா - பவித்தற்காக மந் திரங்களை உருவேற்றப்பவா, 70
 மந்திரிகளவீதி, 331
 மந்திரியாகிய சோழிகவேளுதி, 240, 252
 மமமா, 247, 252.
 மயக்கத்தை ஒழித்ததற்கு வழி, 389
 மயக்கம், 106, 114, 132, 136, 239, 273, 374
 மயக்கு, 173, 194
 மயக்குறு வெருளி, 228
 மயங்கல், 43, 301
 மயங்குகால் - சுழல்காற்று, 44
 மயரி - மயக்கமுடையவன், 245
 மயற்பகை, 256, 258, 260.
 மயன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் பளிக்கறையிலுள்ள புத்தபீடிகை யையும், சக்கரவாளக் கோட்டத் தையும், கந்திற் பாவையையும் சிறுபித்த தெய்வத்தச்சன், இவனை அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவா, 33, 33-4, 92, 224, 226, 236
 மயானம், 171, 227, 259.
 மயானவருணனை, 69, 77
 மயான வாசினி, 70
 மயிச்சாந்து, 47.
 மயில, 40, 42-3, 50, 95
 மயிலை - மலவினைவிசேடம், 267
 மரக்கலம், 44, 301.

மரககாலாடல் - புறநாடகம் பதி
ஞென்றனுள் ஒன்று, இதன்
உறுப்புகள் நான்கு, 37.

மரச்சோலை, 50

மாஞ்சோபறவை, 154

மாணத்தனபம், 115

மரத்தாற் செய்தபாயை, 235

மரத்தாற் செய்தயானை, 89

மரப்பந்தா, 80

மரம் மாலையாகப்பூத்தல், 81

மரவகைகள், 40

மரவுரியுடை, 181

மராமம் = மரம் - வெண்கடம்பு,
40, 46, 209

மராட்டகம்மா, 212

மரீஇ, 152, 199

மருகன் - மருமான, வழித்தோன்
றல், 51-2, 206, 275

மருவகு - குலம், சாடம், 146, 161,
188

மருத்துவிரிஞவா - தெய்வவை, விய
ரிஞவா, 16

மருத்துவன், 106

மருத்துவி - மருத்து கொடுப்பவன்
180

மருத்தின் நாமடி, 65

மருத்தாவா, 59

மருதப்பண், 830

மருதம், 65

மருதி - காலிரிப பூம பட்டினத்தி
ருத்த ஒருபாப்பனி, 212-3, 248

மருதிலகூற்றம் - பரிகார மில்லாத
யமன், 279

மருதது, 35, 100, 123, 180, 256,
258, 308

மருவாப்பாக்கம் - காலிரிப பூமபட்
ட்டினத்தின் ஒருபகுதி, 13

மருள் - அறிவினநி மயங்கியிருப
பது, உவமவுருபு, மயக்கம், 44,
110, 251, 304.

மருளப்பிழுகுழல், 42

மருளறுபுலவ, 104

மருஉ, 200

மல்லதேவன் - பாணவமசத்தற பிற
ந்த திராசை, இவனுக்கு ஐந்தேக
மல்லன்னெறம் ஒரு பெயருண்டு,
207.

மல்லன்மா ஞாலத்துமக்கள், 188,
263.

மல்லிகைவிசேடம், 267

மலடி, 354

மலயம், 11

மலா, 51, 199

மலாககணைமைநடை, 211

மலாககூர்தல், 111

மலாகநிர மணடிலம், 66

மலாதலையுலகம், 188.

மலாதொடுத்தல், 21

மலாப்பள்ளி, 97, 190

மலாப்பாணம் ஐந்து - தாமரை, மா,
அசோகம், முல்லை நீலமென்பன,
267.

மலாப்பொய்கை, 117

மலாமண்டபம் - பூத்தொடிகரு
மண்டபம், 29.

மலாவனம், 44, 48

மலரணையாகிய சேக்கை, 47, 97

மலராற் செய்யப்படும் அரசனை, 94

மலை, 170, 179, 182, 188

மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 152, 213,
254

மலைநாட்டு வழக்கு, 149

மலைநாடு, 231, 301

மலைபடுகடாம் - சங்கப் புலவர்களரு
ளிச செய்த பத்துப்பாட்டினுட்
பத்தாவது. 588-அடிகளாயுடைய
அகவற்பாவால் அமைந்தது;
மலையை யாலையாக உருவகித்து
அதன்கட பிறநா ஓர் சமையக் கடா
மெனச் சிறப்பித்தமையின, இப்
பாட்டு இப் பெயாபெற்றது, பரி
சில் பெறுதற்குச் சமைந்த கூத்த
ஞெருவனைப் பரிசில் பெற்றா
ஞெருவன் பலருரைக் கோட்டத்
துக்குச் செல்கண் மாததுவேன்
நன்னன்செய நன்னனிடத்தே
கூற்றப்படுத்தியதாக அந்நன்
னை இரணியமுட்டத்துப் பெ
நங் தள்ளார்ப் பெருங்கெளக்க
ரூர் பாடியது, கூத்தாராற்றுப்
படை யெனவும் இது பெயா
பெறும் இந்நில அந்நன்னது
பலவகைச் சிறப்பும், நலிமென்னு
மலைநா காரியுண்டிக் கடவுளென
னுந் திருகாமத்தோடு எழுந்தருளி

யிருக்கும் சிவபெருமானுடைய
மகிளையும் கூறப்படும் இதற்கு
ஆசிரியர் நச்சின்க்கினியர் எழு
திய உரையொன்றை, 46, 91,
109, 143-4, 152, 173, 206, 818

மலையாவறம், 335

மரலை, 39, 42, 51

மழுவாணெழுயோன, 241

மழை, 49, 157, 185, 219, 241

மழைக்கண், 245

மழைமருமகம், 296.

மழை மாடங்கட்கு உவமை, 49

மழைவனங்கரத்தல், 127, 158, 237

மழைவனத்தரும் பத்தினிப் பெண்

டா, 168, 172-8, 248

மழைவனத்தருஉமழலோம்பாளன்,
57

மழைவனம், 128

மறகலிதேவன் - ஆசீவக மதகதோ
ருடைய கடவுள், 812, 311

மறலினால், 815

மறகூத்து - புறநாடகம் பற்றின
நூலுள் ஒன்று, இதன் உறுப்புக்
கள் ஐந்து, 37

மறக்கறப்பு - சீறிய கறப்பு கோபத்
தால் மதுரையை எரித்த கண்
ணிக் கறப்பு இவ்வனங்கூறப்படும்,
294

மறச்செவி, 106

மறஞ்செய வேலோன், 7

மறத்தல், 208, 291

மறத்தருதுன்பம், 228

மறப்பின் பாலா, 256

மறம், 254

மறலம் - விரோதிப்பான், 30

மறவணம் - பாவத்தன்மை, 25, 113

மறவா - வீரா, 13, 18, 304.

மறவி, 234

மறவிருள், 230, 238

மறவுரை, 106

மறன், 276

மறித்து - மீட்டு, 116

மறிகுது, 44

மறு, 67

மறுகி - சுழன்று, 151

மறுகு, 37, 167, 211

மறுதலை, 258

மறுதலையாயினா, 52.

மறுபிறப்பாட்டம், 290

மறுபிறப்பு, 256, 260, 274

மறுமை, 35, 823

மறை - வேதம், 34

மறைநூல் தேசிகா - சிவஞான

சித்தியார் சபக்கத்தின் உரை

யாசிரியர்களுள் ஒருவர், 307

மறைத்தவேடம், 227

மறைநதுரு, 225

மறைநலில் அநுரணா, 34, 144

மறைநனநூல், 147

மறைமுறை, 148

மறையோம்பாளன், 112 - 3

மறையோர், 155

மன்பதை - உயிர்ப்பன்மைகள், (4),
251

மனபெருகனாடு, 291

மனபெருமீழ்கை, 124

மனமதன், 282

மனமருங்கு - இராசகுலம், 241

மனமுறையெழுநாள், 244

மனநப்பேயமகள், 91

மனநப்பொதியில், 222, 227

மனநம-ஊருக்கு கடுவாய் எல்லாரு

யிருக்கும் மரத்தடி, 17, 74-5, 78,

152, 205, 219, 222, 235

மனறு, 65

மன்னகுமரன், 265

மன்னவனெப்படி மன்னுயிர்ப்படி

என்னும் பழமொழி, 291

மன்னுயிர், 85, 128, 140, 154,

158, 161-2, 164-5, 175-6,

280, 237-8, 291

மன்னுயிர் முதலவன், 147, 284

மன்னுயிர்முதலி, 344

மன்னுயிரோம்பும் ஆருயிர் முதல

வன், 155

மனக்கவறசி, 110

மனக்கினியான், 228

மனத்தால் நிருமித்தல், 322

மனத்திறநேனறும் பாவமுன்று -

காமம் வெகுளி மயக்க மென்பன்

251, 273, 374

மனத்தின்குணம் மூன்று, 374

மனநடுக்குதலும், 117.
மனப்பாட்டறம், 182, 238
மனம், 118, 264, 306, 314, 372
மனமாசு, 106, 139, 230, 240
மனமிலலாதிருக்கவும், அறமும்
பாவமும் உண்டாதல், 33
மன நிலையாயின அறமும் பாவ
மும் சிறிதும் உண்டாகா, 33
மனமவாசுக்காயம், 202
மனுவேந்தன் - ஒரு சேமுன், 252
மனுவழியலோகம், 373
மனுஸ்யிருதி - மனுஷ்யபவரால்
அருளிச் செய்யப்பட்ட ஒரு கூட
தூல, 12 - அப்தியாயங்களுமும்
2684 - கலோகங்களுமும் உடை
யது, மற்ற 17 - ஸ்டிருதிக்களி
னுஞ் சிறந்தது, இதில் வாஞ்சு
சிரம் தாமங்களுமே பிறவும் கூறப்
படும். இவற்றைத் துள்ளிப்படி
யும், கோவிந்தாஜியம், மே
தாதித்யம் முதலிய பல வியாக்கி
யானவர்கள் உண்டென்று கூறு
வா, இது மனுதாம் சாஸ்திரமென
துவ கூறப்படும், 128, 142
மனை-மனைவி, வீடு, 118, 177, 247
மனைத்திறவாழ்க்கை, 333
மனையரங்கம், 87.
மனையறம், 243
மனையுறைமக்கிர, 163
மறாநிரயம் - எட்டி நகரங்களுள்
ஒன்று, 82
மறாபரஹமலோகம், 3
மறாபரஹமாகுகள், 3, 40, 339.
மறாபரானகுத்திரம் - ஒரு பெளத
ததூல, இந்நறுத்தசரிதம் கூறப்
பட்டுள்ளதென்பா, 366
மறாட்சி - எண்களை நகரத்து
ளொன்று, 82
மறாவரஹமநாத ஸூத்திரம் - ஒரு
பௌத்ததூல, இதில் பூராததே
யமென்னும் பிரமாணத்தினால்
கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,
350
மறாஹஸ்திபதோபம் ஸூத்திரம் -
மத்தியமரிகாய மென்னும்
நவீன பகுப்புகளுள் ஒன்று.

இதில் பிரத்தியகதா எளிலக
கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,
350
மா - எண்களை யெசுத்தொள்ள
து இது விலங்கு வழியமாகத்
நிறப்பது, 103, 154, 177, 267,
306
மாககன், 76, 147, 174, 177, 185,
196, 206, 215, 280
மாகதா - இருக்கே, துவவா, 330
மாடலன், 208
மாசாததுவான் - கோவலன் தகை
இவன் கோவலன் இறந்த
தைக் கேள்வியுறறுத தன்கைய்
லுள்ள பொருளனைத்தையும் து
னஞ்செய்துவிட்டுப் பெளத
மதச்சார்பினனாய்த் துறையுண்டு
வஞ்சி நகரஞ் சென்று அவஞ்
செய்தான். அறவணவழிகளைக்
காணுதற்குக் காஞ்சிநகரஞ் செல
லுமபடி மணிமேகலையைச் சி
ண்டின்வன் இவனே, 333, 338
340
மாசு-குறறம், 67, 113
மாடம், 47 - 8
மாடலன் - தலையாலங்கானமென்ற
மணிலிருந்த ஓரந்தணன், 333.
மாடவீதி, 49
மாண்பு, 289
மாணிக்கசோதி, 32.
மாணழில் சிதைத்தல், 127
மாதநிரை - அளவு, 124, 308
மாதங்கள் பன்னிரண்டு, 121
மாதா, 27, 43, 218
மாதவா - பெளததசங்கததாரா, 25
35, 51, 58, 68, 165, 184, 186-
7, 194, 219, 232, 252, 261,
266, 270, 327
மாதவன் 100, 113, 116, 138 - 6
161 - 6, 168 - 9, 230, 278
மாதவி - ஒரு நாடகக் கணிகை
கோவலனுடைய காதற்பாசறை
யாயிருந்து மணிமேகலையைப்
பெற்றான் கோவலன் கொலை
யுண்டது கேட்டுத் துறந்து அற

வணங்குகள் பால் சரமலிசெட்டு
அவருடன் காஞ்சிசென்று நோற
நிருத்தான - குருக்கத்தி, 4, 19-
20, 22, 27-8, 83, 40, 48-9,
87, 98, 95, 97, 111, 118,
132-3, 135, 141, 166-7, 186-
90, 205, 232, 297, 250, 265-
6, 270, 273, 289, 326, 339
311

மாதிரம் வனம்படல, 339
மாதியரெவவம், 61, 118, 243
மாந்தா, 236
மாநதி - உண்டு, 74, 192
மாலியகொழுப்ப, 158
மாலிலம் வனம்படல, 139
மாபதகிளி, 271
மாபெருங்கொடிய, 240
மாபெருந்தவகொடி, 87
மாபெருந்தாணை, 186
மாபெருந்துன்பம், 79
மாபெருந்தெய்வம், 80, 91, 135
296
மாபெருந்தேவி, 259, 264, 266
மாபெருமபத்தினி, 24, 291
மாபெருமபத்திரம், 122, 131-2,
141-2, 161
மாமணி, 26
மாமணிவண்ணன், 208
மாமறைமாக்கள், 34, 149
மாமறையாட்டி, 148
மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின்
கூட்டத்தில மதசத்தி பிறத்தல்,
323
மாயவிஞ்சை, 228
மாயன், 179
மாயாத்தி - கெசுதம்புதாருடைய
தாய, 867
மாயித்தகருவகை, 192
மாயிருஞாலம், 155, 265
மாயை, 199
மாசசனை, 77
மாபு, 144
மாபு - கருணை நாதசெயல்களை
செய்த திருணை நிச்செயல்க
களை விவரிப்பவனுடைய ஒரு

தேவன், இவன் நாமனொறும்
கூறப்படுவான் இவனுக்கு அது
வகைத்தேவலோகத்திலும் அந்
காரமுண்டு, 61, 124-5, 368
மாரன் மகனிர மூலா - காமம் போ
கம் பொன்றயின்மை, 368
மாரஜித்து - மாரனை வென்றவன்,
புத்தன், 368
மாராயம் - வேந்தனாற் செய்யப்
படும சிறப்பு, 251.
மாரி, 152, 285
மாருதவேதன் - இதிரவிழாச சே
வித்ததற்கு க காலிரிபுழம்பட்டி
னம் வருகையிற சண்பை நகரத்
திற சுமதியைக் கவாத்துகொ
ண்ட ஒரு விதநியாதான், 29-
30, 56, 60, 93
மால - திருமால், மெகம், 37, 71
மாலவலர், 15
மாலுமி - மீகாமன், 14
மாலே, 29, 65, 190, 208, 230-31
248
மாலேக்காரா, 330
மாவன்கினளி - ஒரு சோழன், உத
யகுமரன் தந்தை, 8, 214-6,
266, 268, 277, 288, 340, 346
மாவலி - மகாபலி, 206
மாற்றம் - வாரத்தை, 19
மாற்றருங்குற்றம், 279
மாறுகொண்டோராமன், 264
மான, 145, 211, 219
மானமறி - குட்டிமான, பெண்மான,
262
மானமாலே, 109
மானறு - மயங்கி, 261
மாளுஜா - ஒரு புத்தஸ்தலம், 60,
125
மானிடயாகரை, 182
மாணாதி - கெசுதன், 190
மீகப்பெருஞ்செவ்வா, 73
மிக்ககாலிலவேன், 62
மிச்சில - மீசு, 151, 165
மிச்ச மேல், 191, 225, 373
மிடற்றப்பாடல், 210
மிடைதல், 300
மிருகேதிரன் - சதேசதிரளுள் ஒரு
வன், 316.
மிலைதல் - குடிதல், 31

மினை - காவறகாடு, 329
 மிறைக்களச்சாதி 71.
 மின், 357
 மீட்டி, 304, 307, 351
 மீமாஞ்சம், 309
 மீயினசு, 99 119, 225
 மீலிசம்பு, 110
 மீளியாகவை, 71
 மீளுதல் - இல்லாமை 370
 மீன்கள், 164, 248
 மீன்விலைஞா, 329
 மீனறிகழுகொடியன், 223
 மீனத்தகவை, 122, 164
 மீனத்திடைசிலை, 122, 164
 முக்காலவுணாச்சி, 163
 முக்காழ, 38-9
 முக்குணம், 320
 முகம், 15 51
 முகில, 102, 110, 305-6
 முகிழ = முகை - கருமபு, 41, 282
 முகுதல் - முகுதல், 317
 முசுசாதி, 331
 முசுசி - மயிரமுடி, 38 - 9
 முசுருகதன் - சூரியசுவததிற பிறந
 த ஒரு சக்கரவாதந், இவன் கா
 விரிப்பும் படமனத்திலிருந்து
 அரகாண்டவன், 13
 முட்டாவாழகை, 159
 முட்டை - குறைதல். வழுவுதல்,
 159, 172
 முட்டிப்பாடு, 35
 முட்டை, 310
 முட்டை - வளைவு, 41, 96
 முட்டை - முறுகு, 171
 முடிபொருள், 249
 முடிவெய்துகாறும் கனதே நினை
 தான், 60
 முடுக்கா - முடுக்குததெரு, 89
 முடைகாறறம், 174
 முண்டகம், 91
 முத்தவகோப்போர, 210, 391
 முகந், 105
 முத்திறமணி - புத்த தன்ம சுவக
 கள், எந்தாதகருமம் செய்யினும்
 இவற்றை முமுமுறை வணங்க
 வேண்டுமென்பா, 66.
 முததீ, 243
 முதது, 51, 102, 212, 220.

முத்துசசல்வி, 190
 முத்துதாமம், 17
 முத்துதனாகரு, 190
 முத்துவடம், 198.
 முத்துவினை கழனி, 96
 முத்தை முதலி, 198, 203
 முதல் - அடி இடம், 14 16 19,
 50, 263, 305.
 முதலனுமானம், 305
 முதலுக்கேற்ற அடை, 300
 முதலைச்சாதி விசேடங்கள், 227
 முதறகுலையுடையமக, 91
 முதறபொது, 322
 முதனமாணகன், 239
 முதிதபாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள்
 ஒன்று, 388
 முதியான், 227, 237.
 முதியோர, 52, 75
 முதியோர கோட்டம் 181, 201,
 205, 240
 முதிராக்கினவி, 250
 முதிராததுன்பம், 66.
 முதுகருடி, 15.
 முதுகருறைநகை, 51
 முதுகருறைமுதுமொழி, 200, 218,
 222
 முதுகுடி, 187
 முதுநுலகு, 249
 முதுபேய, 78
 முதுமக்கட்டாழி - பிணங்களை
 யிட்டு மேலே கலிகருஞ்சாடி
 பண்டைக காலத்திற பிராயச
 தால் முதிராதவர்கள் துன்ப
 மின்றி யிருத்தற்கும் ஆசை
 கா தவம் செய்தற்கும் உப
 யோகிக்கப்பட்டு வந்த தாழி
 களும் இப்பெயரால் வழங்கி
 வந்தனவென்று பின்வருவன
 வற்றால் செரிசினந்து, "தாழி
 யிற பிணங்களுந் தலைப்படா
 வெறுதலைப, பாழியிற பிணங்
 களுந் துன்பபெழப் படுத்தியே"
 (தக்கயாகப்பாணி), "புதுமக
 கடவுள் படைப்படையக்காதத,
 முதுமக்கடசாடி முதலோன்"
 (குலோத்துங்க சோழனுலா),
 "ஒதுமரரி யொளிப்ப முதுமக
 கட், சாடி வகுத்த தராபதியும்"

விக்கிரம கோமுனலா) 'சிதர
மகிழ்ச்சினைமறச் செங்கோ னட
தநாம, னுத்தமனென் றநா
னாயி கொடுபோ காமையினு,
மொயதத முதியோராகு முது
மககட் சாடிபல, வைத்தருல
தீபகனே மன்னுவோ மனன
வோ" (திருவேங்காட்டுப் புரா
ணம்), 72.

முதுமகன், 52

முதுமறை, 149

முதுமறையாதணிர, 34, 146

முதுமறையோன, 155

முதுமுதாட்டி, 79

முதுமை, 31, 51, 198

முதுமொழி, 200, 218, 222, 284

முதுவேளில், 121.

முனைதப்பிறப்பு, 108, 115

முநீர், 44, 46, 170, 179

முநூல, 144

முப்பத்துமூவா, 16

முமமணி, 366

முமமாரி, 15

முமபயைவணங்கல, 184, 184,

202, 366

முயல, 211

முயற்கோடு, 272, 308, 351, 373

முரசுடிகருங்குலத்தோன, 15

முரசு, 18, 216

முரணைத் திருவாரூர்தி, 366

முர்த்தல, 96, 200

முருககு, 36, 198

முரு - கடவுள், 3, 4, 155

முருகசபைவலி, 15

முருகு, 190, 211

முருங்கல், 16

முருகட்டின் கை, 91

முல்லை, 28, 15, 211

முல்லைப்பாட்டு - சங்கப் புலலா
கன அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டி.
னுள் ஐந்தாவது, இது 103- அடி
களை யுடைய அகவற்பாவால்
அமைந்தது, பகைமேற சென்ற
தலைவன் வருமளவும் தலைவி
ஆற்றியிருந்தவிடத்து அவன்
வந்ததனைக்கண்டு தோழி முத

லியோராகிய வாயில்கள் தம
முட் கூறியதாகக் காலிரிபுடும்
பட்டினத்துப் பொனவாணிக
னா மகனா *பட்டினா பாடி
யது, 89, 95, 125, 200

முழந்தான, 37, 40

முழவு, 48, 77, 88-9, 244

முழுதம் பொயயினுணாநதோன,
279

முழுவல் - நீர்ப்பறவைவிசேடம், 98

முள்ளுமுருகசுமழ், 77

முன்னெயிறு, 192

முனிமுதிரசெங்கு, 221.

முனி யயிரி, 171, 187.

முனை, 51

முனைத்தல, 97

முனையெயிறு, 51

முற்பிறப்பு, 107, 131

முற்றல், 250.

முற்றவுணாகத முதலவன், 68, 230

முற்றவுணாகதோர், 213

முற்ற, 123, 157, 161, 308

முற்றஞ்செவியானை, 213

முறிதல் 44

முறைசெய்தல், 52, 252

முறைமை, 52, 284

முறையளி, 134

முறையிவாணிகா, 201

முறப்பரி, 121

முறையில், 96, 150.

முன்றுறை, 89

முறையா - புத்தன், 338

முன்னிலைபுறா - முன்னினருறை
நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு

போல கூறுதல், 191, 198

முன்னிலைப்பெயர், 17, 115

முன்னுடல், 34, 245

முன்னுடனெழு பின்னும் உறுவிப
பது, 315.

முனிசுந்திரன் - மயானத்திலிருந்து
வருசெய்த ஒருமுனிவன், 74.

முனிதல், 130, 265

முனிவா எழுவா, 194.

முனிவருறைவிடம், 49, 186.

முனிவன், 163, 165, 182, 276.

முககு, 220

முங்கில், 41, 64, 185, 219.

முய்கை, 140

முகதல் - மொய்ததல், 81, 33
 முஞ்சி - முகம், 324
 முததல் 198.
 முதலிலிதல், 177, 254
 முசாட்டி, 220
 முதானதம், 28
 முனா, 4, 11, 29, 105, 191, 215, 219, 235
 முப்பு, 81, 52, 254, 376
 முககண, 85
 முகசுத்தல், 53
 முகதம், 857-8, 368
 முரல், 192
 முரிவாசிலை, 206,
 முலப்பகுதி, 319
 முலம், 297
 முயத்திறம் 12, 311
 முயங்குகருதல், 111
 முயடபாடு, 111
 முயடபொருள், 324
 முயபுறத்திடுதல், 32
 முயப்பயாப்பொள், 296
 முயமைக்கினலி, 296
 முயபயாகுநக, 79
 முயபுணர்வு, 324
 முயபுரை - நற்குணம் பற்றினு
 ளொன்று, 374
 முயபுகையினமை - உண்மையின்
 மைய, 299
 முயபவருத்தல், 202
 முயவைத்தல், 78, 287
 முயவனை, 97
 முயலிததுரு கொஞ்சினவிடா, 166.
 முயகம், 305, 366
 முயதவகரா - பழைய புத்தகஞ்ஞ
 ஁ருவா, 819
 முயதவதாரபுராணம் - ஒரு தமிழ்ச்
 சுவைநூல். இது வைசயாதன
 முகந்ச்சுருக முதல் ஸ்ரீலிகாரச்
 சருக்கயிறுதியாகிய 12-சுருக
 தவகையுடையது இதன் கவித
 மத்தாகை 1106 சீர்தாதுகாரிற்
 டின்னமுணருமவரான விமலதோ
 தம் கருடைய கணதராகளா
 ளிய மேரு மத்தாரெனநூம் இருவ
 ருடைய சரித்திரங்களை விரித
 து கூறுதல்பற்றி, இப்பெயர்

பெற்றதென்பா. இந்நூலாசிரி
 யர் வாழ்ந்தாரியா, இதிறைசை
 மதகொள்கைகள் பல காணப்
 படும, 201, 418, 823
 மேருமலை - சக்கரவாளத்தினாடு
 வேயுள்ள ஒருமலை கமேருவே
 ன்றம் கூறப்படும, 1, 74, 83, 194
 மேலோர்-மேலிடத்துள்ளோர், 15-
 6, 201
 மேற்பாலொருவன், 256
 மேலகாயணம் - மேலாசியிலே (சூரி
 யன்) செல்லுதல், 122
 மைத்திரம் - மைத்திரம், 387-9
 மைத்திரி = மைத்திரிபாவனை,
 387, 389
 மைத்திருன்கூட, மனம், 139
 மைத்துனன், 102, 245-6, 248
 மைத்து, 8
 மைச்சினலிலுள்ள, 324
 மையல், 20, 30, 193, 240, 261, 308
 மையறுபடிவதது மாதவா, 58
 மையுன், 215
 மைலினக்கு, 154
 மைலித்தல் - உண்ணல், 215
 மைட்டருமலா, 195
 மையகொணமாககன், 215
 மையமபு, 241
 மையமமலா, 260
 மையிப்பெயர்த்தேதோ - பாதே
 சிகள், 18
 மையகம், 888.
 மையிரகதொடல், 258
 மையவாய, 36
 மையனம், 177.
 மையிரயானை, 167
 மையிரவாலி, 30
 மையகம்-மையிரமபிடகத்தின் பகுப
 புககளுள் ஒன்று, 299
 மையனத்தச்சா, 212
 மையனதேசம், 212
 மையகை, 84, 53, 95, 105, 116, 132, 175, 181, 198, 247, 271, 280, 309, 372
 மையகாலை, 144

யாகததலைவன, 309
யாகுகனும், 211, 274
யாகுகனம், 8
யாகுகனா, 134
யாணா-புதுவருவாய, 185
யாததல, 221
யாபபுறை, 32, 243
யாபபு - உறுதி, கட்டு, 6, 32, 37,
206, 217, 235
யாமகுகோளபவா - காழிகைக்கண்க
கா, 89
யாமம, 87, 193, 251.
யாமலோகம், 3
யாய - தாய, 281.
யாவதம் - சித்தம், 24, 61, 137,
313
யாழ, 42, 83, 143, 187, 201
யாழக்கரணம் - யாழகருகியசெய
கை, 41.
யாழத்தனடு, 47
யாழகாலவகை - பேரியாழ, மகா
யாழ, சகோடயாழ, செங்கோட
யாழ, 17, 204
யாழப்பாணம், 119
யாழப்பாணா - பாணருள் ஒருமை
யா, 330
யாழவரை, 200
யாழவாரினை, 21
யாழாசிரியன் - வைணிகன். பாத
துலுட கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரி
யருள் ஒருவன், 87
யாழினம், 187
யாழிழா-கதருவா, 61, 215, 243
யாற்றமடக்கை, 103.
யாணை, 14, 39, 46, 89, 136, 196,
216, 262, 305, 6
யாணைக்குமுன்புபுறையடித்தல. 45,
203
யாணைத்தி - தனியாப்பிளையிலினை
விப்பதொருகைய, 7, 178 - 9,
182, 184, 214, 216, 220, 225
யாணைநிறை, 261.
யாணைப்பாகா, 45, 331
யாணைமதம் ஏழிலைப்பாலை மடலின்
மணவீசல், 204
யாணை-தமவேங்கை மலரினமணம்
வீசத்தல, 204
யாணை யாழிறகு வயமாதல், 200

யாணையையடக்குவருவிகள், 200
யாணைவீரா - அரகாகருகிய எண்பே
ராயத்துள் ஒருவகையா, 13
யாணைவேட்டம், 201.
யுகதி - சோத்தல, 327
யுகதவீரன் - இராமன், 368
யுவராஜா - இளவரசன், 214
யுகி - யெளகந்தராயண நென்னுட
திரந்தணன், உதயன்னுடைய
மந்திரி, 167
யோகசித்தி, 365
யோகம் - சோககை, மருத்து, 31
யோகி, 105
யோகனை, 104.
நுபாருபம், 359
நேளாவம் - நரகமளட்டன்னுள்ள
து, 82
வகி, 181
வருளம் - மகிழ, 10.
வகை - விதம், 52
வகைவரிசசெப்பு, 49.
வங்கநாவி, 301
வங்கம் - கப்பல, 44, 46, 160-61
169 - 70, 172, 177, 233, 234
292, 346
வங்காக்கோவை, 225
வச்சிரககோட்டம் - வச்சிராயுதந்த
ருவகோயில் இது முற்கால
திற காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலி
ருகத்து, 14, 64
வசி - மழை, 18, 158, 344
வச - கவிவகநாட்டுள்ள சிவகபுரத்
தையுண்ட ஓர் அரசன், 245
வசககன்னெமா, 16
வஞ்சகனவி, 197
வஞ்சகனவி, 188
வஞ்சபபுகழ்ச்சி, 287
வஞ்சம், 97, 167, 215, 255-6, 260
265
வஞ்சலிஞ்சையன், 69
வஞ்சி-சேரர்களுடைய இராசாங்கு
இஃது ஒருகொடியின் பெயரென
பெற்றதென்பா 8, 16, 213, 234
274, 276, 289-90, 292-3, 300,
303, 325-6, 334-5, 338, 349
வஞ்சி நுண்ணிடை, 62
வஞ்சிமலா, 300

வஞ்சிமிலைதல், 213, 335.
 வஞ்சிமுற்றம், 288
 வஞ்சினம் - சபை, 100, 189, 201-2
 வட்டவருயினது, 99
 வட்டனை - வாத்தனை, 88
 வட்டாடல் - ஒருவகை விளையாட்டு, அஃதாவது, உண்டையுருட்டல், 170
 வட்டிகை = வாத்திகை-எழுதுகோல், 21, 47
 வட்டு, 169-70
 வட்டுடை - முழநாளளவாக உடுக்கும் உடை, 37
 வட்டாலா, 91, 110, 124
 உடமீன், 243
 வடமொழி, 92, 142, 200
 வடமொழியாட்டி-பாப்பணி, 148
 வடமொழியாளா, 58
 வடிகாது - வடிகதகாது, 221
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் கூட்டி யாழநரம்பை அகமுமபுறமும் ஆராய்தல், பயிற்றுதல், 204, 331
 வடியாநா, 257
 வடிவு, 234
 வடிவுமுறைத்தல், 205
 வடிவேறகினனி-ஒருசோழன், 288.
 வடிவேறறடக்கைவானவன், 289
 வடு, 40, 184, 188 - 9
 வண்டு, 31, 42 - 3, 96, 188 - 9, 191, 195, 204
 வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாமல் வடிவை மட்டுக கோட்டின சித்திரம், 245
 வணக்கல், 213.
 வணக்குறுபாததிரம், 135.
 வணிகன், 155
 வதநாட்டு வண்ணக்கம்மா, 212
 வதவன் - வதஸராஜனுடைய உதயனை, 167
 வதஸராஜன கதை, 167
 வதிதல், 89, 150, 152
 உதனை, 124, 184
 உம - வா, 211
 வம்பககோட்டி, 159

வம்பப்பரத்தர், 88
 வம்பப்பரத்தை, 109
 வம்பமாககள், 37
 வம்பமாதா, 214
 வம்பலன் - அயலான், 223
 வயகருற்றமனை, 307
 வயத்தகருமரன், 167
 வயத்தச்சோலை, 30
 வயத்தமலை - மாதவிதோழி, இவளாக கூளியெனறும் கூறுவா, 4, 20, 22, 26-7, 49, 187
 வயவா - வீரா, 213
 வயவன்கோடு - பாண்டுகாட்டுள்ள நிரா, ஆபுததிரன் இந்த ஊரி லுள்ள பூதி யென்பவனுடைய வீட்டிலேதான்வளநாதன், இது வயவன்கு கோட்டுளவும் வழங்கப்படும், 142 - 3
 வடா - வேட்கைநோய், 223
 வயிச்சிரவணன் - விச்சிரவருணிவருடையபுத்திரன், குபேரன், 39
 வயிரம், 248, 313
 வயிறற்கம், 163
 வயிறறிதேம, 225
 வயிறு, 44, 130, 152, 179 - 80, 183, 242
 வயிறுகாயபெருமபசி, 130
 வாதத்தித்தல், 357
 வரகு-எணவகைக்கூலத்துளொன்ற, 9, 330
 வரகிடத்தல், 199
 வரம்பிலறிவன், 312.
 வரம்பினறிப்பெருகியகாமம், 196
 வரலாறு, 135
 வரவு - வரலாறு, 84
 வராகமிவிரா-முற்காலத்திருந்த பிரவீர்த்த ஜயெளதிஷிகா, விகிராமார்க்கனுடைய அவைகளைத்திருந்த கவி நவரத்தினங்களுள் ஒருவா, 122.
 வரி-இறறு, வரிப்பாட்டு, 207
 வரிககோலம், 87
 வரிச்செப்பு, 48.
 வருணம், 71, 210
 வருகதுதயா, 161, 232
 வருபொருள், 230

வருஉ - வருது, 230
 வருஉம், 181
 வரைப்பு - எல்லை, 828.
 வரையான் - சியதியிலலான, 261
 வல்லாறுது, 257
 வல்லிருள், 69, 152, 161.
 வல்லேயிறு, 14
 வல்லினை, 231-2, 259
 வலம்புரிச்சங்கம், 94
 வலமுறை மும்முறை வந்தனைசெய
 தல், 184
 வலித்தல் - நினைத்தல், 90, 235
 வலையிடைப்பட்டமான, 145
 வழக்காட்டு - ஊட்டல், 281
 வழக்கு, 12, 108, 311
 வழக்கு ஆறு, 371, 382
 வழக்கு இருவகை, 9
 வழங்கல் - கொடுத்தல், செல்லல்,
 170, 295
 வழி, 47, 252, 283
 வழித்தோன்றல், 52, 206
 வழிப்படாதல், 65
 வழிப்பொருள், 385
 வழிபடுதெய்வம், 143
 வழிமுறைத்தோற்றம், 377
 வழு, 76.
 வருத்தத்தல், 35.
 வருநா, 220
 வருவறுதெய்வம், 131
 வருவறுமறன், 235
 வருவாய், 182
 வளனி, 125
 வளனைத்தான, 221
 வளஞ்சுரக்கென வாழத்தல், 158
 வளாதலை மயங்கல், 340
 வளிகுளன் வளவல், 170
 வளவலவகொட்கும், 139
 வளை, 37, 52, 190, 223, 330
 வளை வுய், 83.
 வளைந்த யாக்கை, 155
 வளையுந்தரம் - தடமித்தனை
 னும் அரணது பட்டத்து யானை,
 45.
 வளையோன், 115.
 வளை வண்ண - நாகநாட்டரசன்,
 வாசமயிலையின் கணவன்; பீலி
 வளையின் தந்தை, 268, 346
 வந்தடம், 153, 166

வந்தலை, 181
 வறபம் - வண்மை, 312-3
 வறங்குதல், 153
 வறத்தலையுலகம், 108.
 வறம் - வறுமை, 85
 வறனோலெரு, 165, 237
 வறம்பூத்திறக்கும் வண்டு, 196
 வறமொழியானா, 88
 வன்னரிமன்றம், 74
 வலிபூட்டா - ஒரு முனிவா, 149
 வாக்கின்னஞ்ஞம் நானகு, 374
 வாக்கின் மடாதை - சிந்தாதேவி,
 151
 வாகை - வெற்றி, 268
 வாகை மன்றம், 74
 வாகைமயிலைதல், 301
 வாங்கா கொஞ்சு, 245
 வாங்குநா - வாங்குவோர், 123
 வாசத்தலை - இராசமாதேவி முத
 லியோராகு மனத்துணைபமுண
 டானபொழுது பல நீதிமொழி
 கள் கூறி அதனைப் போகடிய
 வன், 253, 254
 வாசமயிலை - வளைவண்ண மனைவி,
 நிலைவளையின் தாய், 268
 வாசவா-பஞ்சவாசம் விற்பாரா, 321
 வாசவன் விழாக்கோள், 269
 வாசினை - வாசித்தல், 21
 வாட்டிறற் குருசில, 194, 198
 வாட்டாத மலாமாலை, 31
 வாடுபெயுமுறது, 182
 வாணன் - பாஞ்சுகான், 67
 வாணிகாபு, 246
 வாணிகா, 170, 172
 வாமன் - புத்தன், அழகியவனென
 தபடி, 31, 66, 368, 373
 வாமனை, 201
 வாய் - உண்மை, 102, 232, 235
 வாய்ப்புறம், 279
 வாய்புதைத்தல், 111.
 வாயுமை நானகு, 25-6, 115, 131,
 135, 217, 302, 337, 371
 வாயமொழி, 120, 232, 373
 வாய்வதாக, 182, 238.
 வாயவான், 191, 251, 300
 வாயவானாமை - பேசாதிருத்தல்,
 நால்வகை வினா விடைகளுள்
 ஒன்று, 371, 386-7.

வாய்கின்ற, 341
வாயில், 223, 237, 240, 252, 271,
304, 306, 370, 372, 374, 377
வாயில் இரண்டு, 395
வாயில்கள் ஆறு, 375
வாயில்களொன்பது, 388
வாயில் காவலானா வீதி, 329
வாயிலுக்கிசைத்தல், 213
வாயுசுந்தானம் - நாலவகைச் சந்தா
னங்களுள் ஒன்று, அது காற
றைப்போன்ற தொடர்ச்சி, 371
வாயெடுத்தழைத்தல், 291
வாக்கமுல், 57,
வாசிசை, 206
வாரணம் - கோழி, யானை, 44
வாரணம் - வாரணஸீ - காசி இது
வாரணவாசியெனவும் வழங்கும்,
142, 148
வாராகம் - வேதாவகமாகிய கணித
தூல வகைகளுள் ஒன்று. வராக
மீசரென்பவரற்ற செய்யப்பட்ட
தாதலின் இப்பெயர் பெற்றது,
310
வாலவெண்கண்ணம், 43
வாலொளி, 180
வாழிய வியங்கோன், 4
வாள, 229, 231, 254, 260, 265
வாளம் - ஒருவகை அரம், 330
வானபிறைக்கோடு, 203
வானபூண், 192
வானபெருஞ்செல்வம், 248
வானபொருள், 248
வானமீகராமாயணம், 225
வானநகு கற்பு, 168, 248
வானதோப்பாக்கள், 223
வானத்தமீனிணம் பல்வறம், 248
வானத்துவாழ்வாரே வன்கணவா,
156
வானம் - ஆகாயம், மழை, மேகம்,
215, 220, 225
வானம் பொய்யாது, 139, 288
வானவா பெருந்தகை, 128
வானவாழ்க்கையா, 220
வானூழிந்தோன், 111.
வானூடுமுதல், 131, 182
வானோதலைவி, 154, 200
வானோருண்டொழியிசில், 165

விக்கிரமாதித்தன் - பாணவம்சத்
திற்பிறந்த ஓரசன் பிரபுமேரு
தேவனுடைய புத்திரன், 122,
207
விகாரம், 166, 187, 195, 218, 255,
266, 294, 298, 320, 332
விகுதி - விகுதி, 104, 370
விசைதரன், 217
விசைநரி, 178
விசை, 52, 218
விசயபாகு - பாணவம்சத்திற் பிறந்த
ஓரசன் புகழ்விப்பவா கண்ட
னென்ற இரண்டாம் விசயாந்தர
னுடைய புத்திரன், - கிருஷ்ண
ராஜனென்ற அரசனுக்குரியன்,
207
விசயன் - அருசுகனன், ஆரியநாட
பாசருளொருவன் 39, 301
விசயாதித்தன், 207
விசாகம் - ஒருகடசத்திரம், 121-2
விசாகை - ஒருவன் கமாது, மரண
பரியாதம் விவாகமின்றிக் கன
னிமாடத்திலிருந்தே காலங்கழித்
தவன், 245-8
விசித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒரு
வன், 301
விப்பினிமுழவு, 244
விசத்திமாராகம் - கடுமாராகம், 87,
111, 381
விசம்பு, 67, 103, 268
விசவாமித சாமுனிவா, 127-8.
விசேடவாதி, 322
விஞ்சை, 86, 97, 199, 225-6
விஞ்சைப் பாததிரம், 131
விஞ்சைமகள், 169, 215, 222, 251
விஞ்சைமாரகா, 168
விஞ்சையன் - வித்தியாதரன், 29-
30, 41, 56, 69, 180, 182-3, 219,
223 - 4, 226 - 9, 251 - 2, 260,
265.
விஞ்ஞானத்திற் காமபீஜம் அடங்கிய
ருத்தல், 385
விஞ்ஞானஸகாதம் - ஐந்துஸகாதக்
களுள் ஒன்று, 287, 385.
விஞ்ஞானஞ்ஞதியாடதன் லோகம்,
3

விட்டேற்றாளா - இகழ்ந்து கடுஞ்

சொற சொல்லுவோர், 158

விட்டேற்றி, 159

விடநாகம் 307

விடா, 154, 166

விடாச்சிலை பொறித்தவேதன் - வ
ரு சேரன இமயவரம்பன் நெடு
ஞ்சேரலாதனைனவும் கூறப்படு
வன, கோவலனுக்கு ஒன்பது
தலைமுறை முன்னோனைய கோ
வலனுக்குக் காத்தபாவகன, 336

விடாஅ, 154

விடியல்வருணனை, 94

விடியல்வேலை, 230

விடைய - விடுத்ததொருட்டு, 167

விடுகதை, 214

விடுகோல, 221

விடும, 120

விடுவதற்கானது, 387

விதக்கம், 212.

விதக்கா, 41, 202

விததல், 130

வித்தியவித்து, 344

வித்தியாதாருலகு, 180

வித்தியாமண்டபம், 18

வித்தினவிலைவு, 344

வித்து, 113, 220, 344

விதானம் - மேற்கட்டி, 190, 212

விதிமாணடி, 99

விதுப்புறுகெஞ்சு, 186

விதநாகழிகை ரு தெய்வப்பெண்,
விதமலைவினமேல யாரே னுரு
செல்லவாராயின, அவரைச் சா
யையாவிழுத்துத் தனவயிற்றிலிடு
பவன, 225

விதநாசனி, 225

விதை - தூக்கை, 37

விதம் - ஓர் இராசகுமாரன், 155

விநாசி, 354

விபகம், 351, 353

விபக விபாபி, 353

விபகைகதேசவிருத்தி, 356 - 7

விபகத்தின் பகுதி இரண்டு, 299

விபசித்த - பழையபுத்தார்களுள் ஒரு
வா, 369

விபரீதம் - ஒன்றைமற்றொன்றாகவே

கிணைப்பது, 304, 313, 358, 362

விபரீதவெதிரேகம் 360 364

விபரீதாநுபாயம், 360, 362

விபவம், 155

விமபசாரகை - ஒருதமிழ்ப்பெளத
தனால், இது கௌதம புத்தரு
டைய மாணககார்களுள் ஒருவனும்
இராஜகிருகங்கரத்தாசனுமாகிய
பிம்பஸாரன் எனப்பவனுடைய
சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவ
தொரு காப்பியமென்று மட்டும்
தெரிகின்றது, இதைப்பற்றிய
வேறொரு வரலாறு தெரிய
வில்லை, 367

விமபி - பொருமி, 258.

விமானம், 69

விமானவஸது, 290

வியங்கோள, 241-2

வியந்தரேந்திரா முப்பத்திருவா -
வியந்தரலோக வாஸிகள், இவ
ரான சந்தேந்திரவகையைச் சார
தவர்கள், 316

வியப்பு, 206

வியபிசரியாமை, 231

வியா - வேலை, 189

வியவகாரத்தை, 375

வியாகரணம், 310

வியாசபாரதம், 194

வியாசா - பிரமாணவாத தூலாசிரி
யார்களுள் ஒருவா, இவா கொண்
ட பிரமாணம் பதது, 303

வியாபயம், 362

வியாபகம், 362

விரதம், 116, 182, 197, 246

விரதயாககையா, 74

விரதிகள், 33

விரஜதைத்தவெமமை, 88

விராடநகரம், 205

விராடன, 39

விராயமலாக கூடதல், 111, 231

விராவுற்றன, 247

விரிகதிாச செலவன, 138

விரிசிறைப்பரவை, 98

விரிஞ்சி, 147

விருகசிகன - பொதியின் மலைச்
சாரலில தவளுசெயது கொண்டி
ருகத ஒரு முருளிவா, காயசண்டி
கையைச் சபித்தவா, 181-2, 219
விருகதம், 355, 358
விருகதாட்டயாதல, 75
விருகதிப்பாவை, 192
விருப்பு வெறுப்பில்லாமை, 388.
விருஷபதி - தவகராபுராணம் - சை
ன துலாகிய ஸ்ரீபராணத்தின்
பகுப்பினுனொன்று, 155.
விருஷபா-பழைய புத்தகங்களு
ருவா, 369
விரை, 45
விரைகுடைதல, 210
விரைநீர், 326
விரைப்பூம் பந்தா, 208
விரைப்பூம் பன்னர், 83
விரைப்பரிசெடுக்கோ, 196
விரைமரக்கா, 332
விரைமரம், 96, 177
விரைமலர், 108
விரைமலாத தாமரை, 43, 172
விரைவன்ன-விரைபவன், 347
வில, 50, 145, 194
விலங்கம, 330
விலங்கு - குறுக்கு, மருகம், 114,
147, 154, 177, 221, 226, 272-
3, 278, 318, 344, 373-4, 379
விலாவிற நகரு, 156
விலோதம-துகிறகொடி விசேடம்,
17
விலோதனம், 54
விழவணிமூதூர், 215
விழவு, 38, 89, 114, 343
விழாக்காலகோன, 39
விழாக்கோன, 12-3, 214, 289
விழாமூசு, 14
விழாவணிவிருமபல, 62
விழித்தல-உயிரவாழ்தல, 253.
விழுச்சர், 11, 213
விழுத்தலக, 205
விழுத்துணை, 248
விழுந்திருப்பை, 177
விழுப்பெருஞ் செவ்வம், 246
விழுமக்கிவி, 98, 223
விழுமம் - வருத்தம், 38, 182, 229.
விழையாவுள்ள, 220.

விழைவினகூட்டம், 379
வினரி, 204
வினாக்கொண்டுமுதல், 96
வினாமரம், 74
வினி, 49, 97, 102, 124, 136, 141,
154, 157, 166, 201, 229-30, 259
261, 266, 295
வினிதல் - இறத்தல, 135, 223 - 9,
265
வினிப்பது - பாவெது, 43
வினிப்பு-அழைத்தல, ஏசை, 82, 45,
73, 78, 334.
வினையாமழலை, 51
வினையுள், 123
வினைவு - வினைவினம், 52
விறப்புருவம், 220
விறப்பொறி, 82, 83
விறவின், 220
வினையதரும் வகை, 366
வினைய பிடகம், 299
வினையு, 134
வினையிடைநான்கு, 371, 386
வினையின் விடுதல - நால்குறையின
விடைகளுள் ஒன்று, 371, 386-7
வினை-கனம், போர், 52, 261, 380
வினை இரண்டி, 118, 296, 378
வினைத்தொகை, 17, 139-10, 158,
165, 196, 239
வினைபயன், 179, 217, 219, 272-3,
370, 372-3
வினையுருத்தல, 99, 135 - 6, 180,
228, 259
வினையெச்சமுற்றது, 110.
வினையனம் - உணவு, 369, 372,
375-6
விஷ்ணுமாயை, 10
விஷயசம்பந்தம், 372
விஷயவத்தினம், 122
வி, 209
வினகுபிணி, 44, 46
வினகுமாணசெருத்தல, 65
விட்டியது, 260
விட்டியலு, 319,
விடு - விடுதல, 8, 121, 195, 241,
315, 379
வினை, 47, 201, 209
வியாவிமுச்சர், 218, 249.

வீரசோழியம் - தமிழிலக்கணதூல
களுனொன்று, இதில் எழுத்துச்
சொற் பொருள் யாப்பு அரசு
யென்னும் ஐந்திலக்கண விதிக
ளும் கூறப்பட்டுள்ளன, இஃது
லாசிரியா பெளத்த சமயத்தின்
ராகிய பொன்பற்றியூர்ப புத்தமி
த்திரனா, அவர்காலத்து அரசா
ண்ட வீரசோழனென்னும் அரசு
சாஸனபெயராற செய்யப்பட்டமை
யின் இப்பெயர் பெற்றது, இதி
லுள்ள கவித்துறைகள்-181 இ
தற்குப் பெருந் தேவனா ரன்பவ
ரால் உரை செய்யப்பட்டுள்ளது,
60, 63, 100, 113, 123-4, 233,
297, 341, 365, 367-8, 373

வீரவணை, 209

வீரியபாரமிதை - வீரியம் நிறைந்
தல் தசபாரமிதைபு ளொன்று,
297, 338

வீரை - இலக்குமி தாரையென்பவ
ரி ன் சகோதரி, துச்சயன் மனை
வி, மதுமயக்கத்தால யானையின்
முன்னே சென்று உயிரை விட்
டவன் சுதமச்யாகப் பிறந்தவன்
இவனே 113, 142 134-6, 262

வீவிலவம்பரி, 169

வீழகதி, 271

வீழத்தனை, 88

வீழதுயர், 80

வீழபுசுள்ளி (ஆகுபெயர்), 36

வீற்றிருந்து - கவலையினறியிருந்து,
281

வீற்றுவீற்றுக, 385

வெட்டல், 230, 273 374

வெகுளி, 111, 114, 203, 222, 224,
228, 231, 273

வெறுகனை - விருப்பத்தைச்செய்யும்
அம்பு, 51

வெறுகநா - குடியன், 31

வெறுகநிரமையம், 111

வெறுகள், 171

வெட்டி, 4

வெட்டாலை விசேடம், 41

வெண்டடப்பரம், 40, 209

வெண்கலகன்னா, 329

வெண்கள, 112

வெண்சிறுகிரு, 88, 90

வெண்கதை, 38, 69, 212, 290

வெண்கரைதாதவமுது, 165

வெண்ணீறு, 86

வெண்ணெய்கருன்று, 222

வெண்பலியரங்கம், 77

வெண்பிறப்பு, 814.

வெணமணல், 117, 220

வெதிரம் - மூங்கில், 41

வெதிரோகம், 352, 360, 364

வெதுப்பல் - சுடல், 27, 41

வெந்துருவெண்கள, 112

வெந்துயரிடுமலை, 27

வெந்துறுபொன், 274

வெப்பம் பொறுத்தல், 336

வெயதுயிரத்தல், 144, 186, 206,
228

வெய்யோன், 302

வெய்யீடு, 77

வெருவருசெல்லு, 203

வெருஉ-அச்சம், 144.

வெருஉப்பகை = வெருஉமப்பகை
114, 189, 144

வெருஉப்பறை, 203

வெவவினை, 185, 228, 261

வெவவுரை, 279.

வெள்ளி, 64, 67, 180 308, 329

வெள்ளிடை, 69, 75, 351

வெள்ளிமுனைத்த நள்ளிருள், 145

வெள்ளியுயிர் - ஐவகையுயிரகளுள்
ஒன்று, 223

வெள்ளி - பாடை, விளாமரம்,
74-5

வெள்ளிவீதியார் - கடைச்சங்கப்புல
வருள் ஒருவர், 311

வெள்ளிவெண்குடம் மதிக்கு உவ
மை, 67

வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கிஞ்
செய்த காதணி, 36, 64

வெள்ளினமன்றம், 71

வெள்ளுப்புப்பகருநா, 329

வெள்ளெடசாந்து - வெள்ளிய என்
னாலாகிய விழுது, 24

வெள்ளென்புணங்கல், 174

வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலலாத
கூட்டம், 156

வெள்ளைமகள், 156

வெறி - ஆடு, 221

வெறும்பை, 221.

வென் - வெற்றி, 227.
 வெளவேற்றினி - ஒரு சோழன், 346
 வேகவெந்தி காகம், 222, 224
 வேயகை - ஒருமரலிசேடம், 41.
 வேசையரில் குடிககுறறப்பட்டாரு
 கஞ்ச செய்யும் தண்டனை, 189
 வேட்கோவா-சூயவா, 329
 வேட்டம் வாயத்தல், 201.
 வேட்டுவா, 145, 262
 வேணவா, 2, 332
 வேணு, 200
 வேத்தவையாரா, 337.
 வேத்தியல் - அரசாக்காடு கூடது
 20
 வேதம், 142, 144
 வேதம்செய்யாமொழி, 321
 வேதவாதி, 310 - 11
 வேதவிதி, 148
 வேதவியாதன, 303.
 வேதனை - துகாச்சி, பன்னிருரிதா
 னத்தன் ஒன்று, 369, 372, 381
 வேதாயகம், 142, 144
 வேதாளிகா, 330 - 31
 வேதிகை - திண்ணை, 17, 190, 209
 வேந்தா முனையிடம், 98
 வேந்தன் - இரத்திரன், 210
 வேப்பிலை, 90
 வேயகரிகானம், 185
 வேயகருழல், 42, 210
 வேயதல், 212, 295,
 வேல், 192, 204, 241, 268
 வேலூர் - கலையக்கோடென்னப்பவ
 ன முன்னா ஆண்ட ணா இதன்
 வரலாறு சிறுபாறைறுப படை
 யால விளங்கும், 207
 வேலை - பொழுது, 230.
 வேலைக்கடல், 307
 வேழம்பா-கழைக்கூத்தா, 158
 வேழம் வேட்டுமெழும் வெம்புலி,
 வேள், 51 [223
 வேளவி, 144, 179
 வேளைவெந்தை - வெந்தவேளைக்கி
 ரை, 24
 வேற்றுமைசயம், 371, 385
 வேற்றுருவம், 242, 260, 300.
 வேற்றுருவெய்தலிக்கும் மந்திரம்,
 225, 257, 300

வேறுதான், 159
 வேற்றோணி, 136
 வேறும் - வெல்லுவேம், 201
 வைக்கைப்பொழுது - இரலிறகடை
 யாமம், 223, 230
 வைகாசி, 122
 வைகிருள், 223
 வைசுவதேவம் - ஒருயஜுளம், 128
 வைசாக சதத பெளணிமை - இனி
 ல கௌரமபுத்தா பிறந்தாரென
 றும் அவா ஞானம் பெற்றநினைம
 இதுவே வ யெனறுங்கூறுவா,
 115, 121, 161
 வைசியா பெறும்பட்டம், 47-8
 வைசேடிகம், 309, 320
 வைசேடிகவாதம், 321-2
 வைசேடிகவாதி, 322
 வைசேடிகன், 354
 வைணவவாதி, 310
 வைத்தயம், 106
 வைதனமியதிட்டாகதம், 351, 353
 362
 வைதனமியதிட்டாகதவாபாசம்
 ஐதுவகை, 360
 வைதாளியாவொரா, 330
 வைதிகச்சொல் - வேதத்திலுள்ள
 பதங்கள், 310
 வைதிகமாககம், 303.
 வைராக்கியமாககம், 113
 வைரி-வைரமுடையபகை, 124
 ஐயெளதிஷம் - கணிதஸகதம்,
 ஜாதகஸகதம், ஜோராஸகத
 மெனமுனறுவகைப்பபிம், வேத
 ததிறகு உபயோகமானது கணி
 தஸகதம் ஒன்றே, 122
 ஐயெளதிஷிகா - சோதிடா, 122
 ஐகதேகமல்லன், 207
 ஐயிதவா - கீதகோவிகதமெனனும
 தூலை இயற்றியவா, 61.
 ஐயநதவாமன - பாணவமசதநிற
 பிறந்த ஓரரசன், இவன் ஆந்திர
 தேசத்திற்கு மேற்குள்ள நாட
 டை ஆண்டவன், 207
 ஐலதாரை - நாதொடாந்து போகும்
 வழி, 326, 388.
 ஐனமம், 269.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதிரிகுகுக

ஜாதகம் - ஸுதிதிரபிடகத்தின் சிற்
றுறுப்புகளுள் ஒன்று, 105,
125-6, 299

ஜினலயம், 34

ஜீமுதவாகனன் - நாகாநாதமென
னும் வடமொழி நாடககதாநா
யகன், 126

ஜீததேயத்தினிலக்கணம், 350

ஜோவகன் - தரும கேட்பவன்,
புத்தாகளில் துறவிகளு உரியபெ
யராகவும் வழங்குகின்றது, 239

ஜீபுராணம்-ஒரு சைனதூல இசில்
விறகுபொ முதல ஜீவாததமானா
இதுத்யாகவுள்ள 24-சாததவக
ராகளுடைய சரித்சிரவாகள மிக
வும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன,
மணிப பிரவாள நடையாக
உள்ளது, இக்காலத்தது வழங்
காத பறபல தமிழ்ச சொற்
இதிற காணப்படுக இருதூலச
சைனா தினநதோதும் புகிததுப
பாராயணஞ் செய்து வருவா,
7, 155

ஜீமல்லிகாதஸூரி - சிறந்த வட
மொழியின் உரையாலிரியாகளுள்
ஒருவா இவா ரகுமவசுர, குமா
ரஸம்பகம், மேகஸந்தேசம், ரா
கம், கிராதாஜானீயம், ஸைஷ
தம், படமிகாவய முதலிய நூல
களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தி
ருப்பதாகக் கூறுகின்றனா, 348

ஜீலக்ஷணபாவனை - அசுப்பாவனை,
389

ஜீலாஷ்கலி - இப்பெயா பெற்ற
வடமொழிப் பண்டிதா இரு வ
ருள் ஒருவா நாகாநாதமெனனும்
தூலையிறிய ஓராசா, மற்றொ
ருவா ஸைத் தூலாசிரியா, 121,
348

ஷடகதி - அறுவகைப் பிறப்பு,
அவை மககளவகை முதலியன,
378 [372, 375]

ஷடாயதனம் - ஆறுவாயில், 369

ஸகதம் - கூட்டம், கூண், 71,
371

ஸதவிரா - உத்தமபிஷேககன்,
கௌதமபுத்தருடைய உத்தம
மாணககாக்கு ஸாவகரென

பது பெயராக இருந்ததென்றும்,
அவாகளுக்குப் பிறகாலத்துஸை
விரரென்பது பெயராயிறறென
றுவ கூறுகின்றனா, 299

ஸதேரகாலை - ஸுதிதிரபிடகத்
தின் சிற்றுறுப்புகளுள் ஒன்று.
299

ஸதேரா-ஸதவிரா, 299

ஸதேரீகாலை - ஸுதிதிரபிடகத்
தின் சிற்றுறுப்புகளுள் ஒன்று
299

ஸ்பரிசம் - ஊறு, பன்னிரிதா
னவகளுள் ஒன்று, 369, 372

ஸ்ரோதஸ-பிரவாகம், 81

ஸ்ரோதாபத்தித்துவம் - தியானந
கன் ஐந்தனுள் முதலாவது, இது
24-பகுப்பையுடையது, 81

ஸவபாவலிகம் - இயல்பு, பத
துப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று,
303

ஸவயம்பு, 322

ஸவாகாதேலி - அககினிதேவன
மனைலி, அவனுடைய வேட்கை
யைத் தீர்த்ததற்கு ஏழுமுனிவா
களின் பத்தினி வடிவத்தைத்
தனித்தனி எடுத்தவன், 194

ஸகஸாராககாரேகை - கௌதம
புத்தருடைய காலிலிருந்ததென
றுபுத்தரசரிதிரம் கூறுகிறதும், 63
ஸகாமலோகங்கள், 3

ஸ கிருதாகாமித்துவம் - தியானந
கன் ஐந்தனுள் இரண்டாவது
இது 12-பகுப்புகளை யுடையது, 81

ஸங்கம் சரணம் கச்சாமி - ஒரும
சிரம், ஸங்கத்தை அடைக்கல
மாக அடைகிறதெனப்பது இத்
னபொருள், 369

ஸஞ்சீவனம் - எணவகைசகததுள்
ஒன்று, 82

ஸத்தியசதுஷ்டயம் - சத்தியங்கள்
நான்கு, 302, 366, 381

ஸததுவம், 322

ஸதநாமம் நான்கு, 374

ஸாதனம் - எப்போது 'ருப்பது.
110

ஸப்தரிஷிகள், 194

